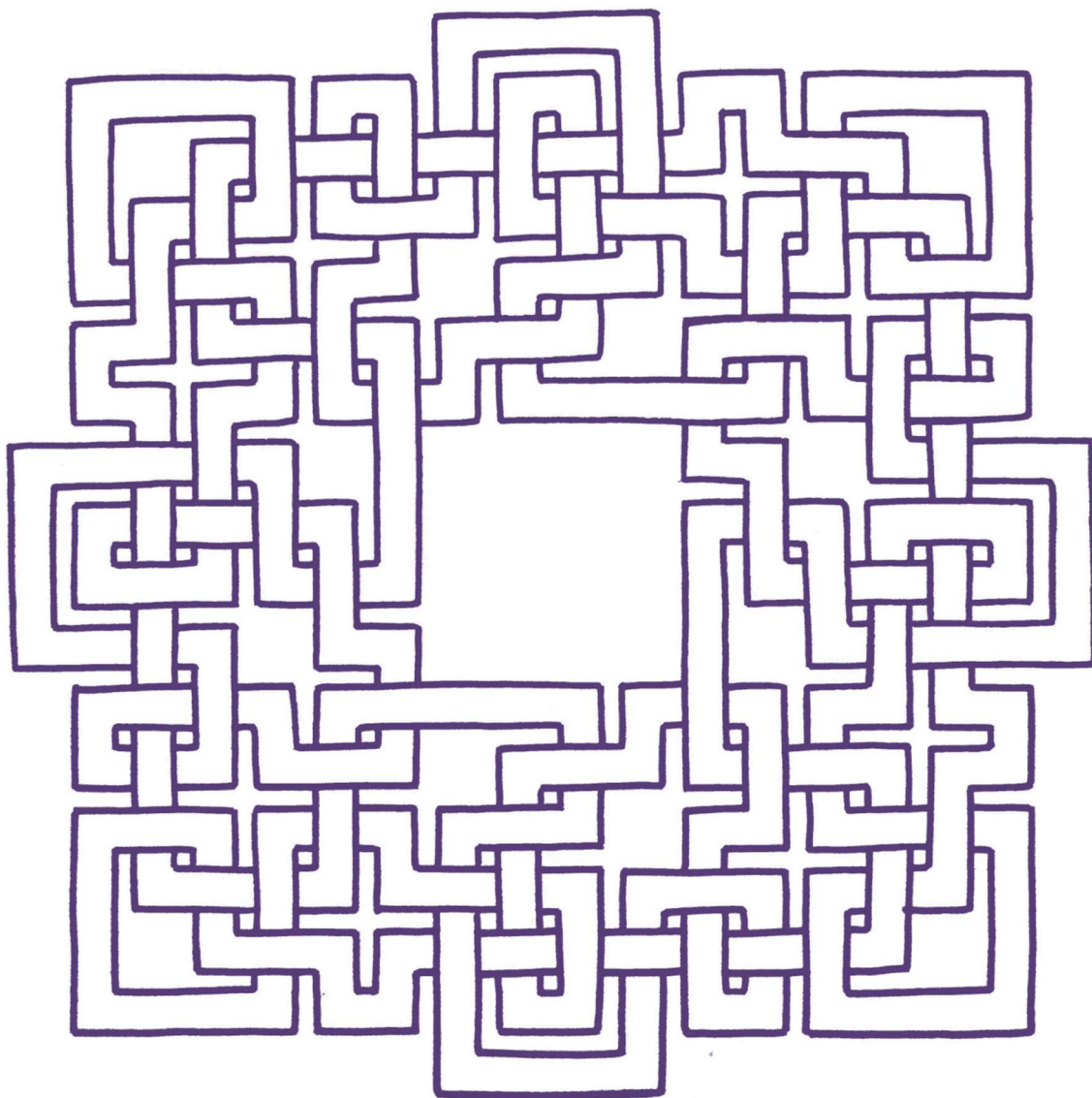

Az Élő Fény

Király Sándor

108 Mandala fonat

Az Élő Fény

Az Élő Fény

108 Mandala fonat

Az Élő Fény

*Írta, rajzolta, és a domborműveket
készítette: © Király Sándor
ISBN 978-615-00-1962-8
Nincsen jog fenntartva.*

*Második, átdolgozott és bővített kiadás, 108 melléklettel
A szerző magánkiadása
2018. Martonvásár*

Public Domain (CC0)

*(Free download, free copy, free upload,
free derivations, all over the world.)*

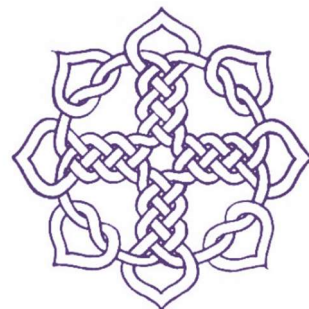
Szerzői nyilatkozat:

A könyv teljes tartalmát (egyben és részleteiben is)

jogdíjmentes köztulajdonná nyilvánítom.

Ez a világ minden részén érvényes.

Király Sándor

Az Élő Fény

Király Sándor

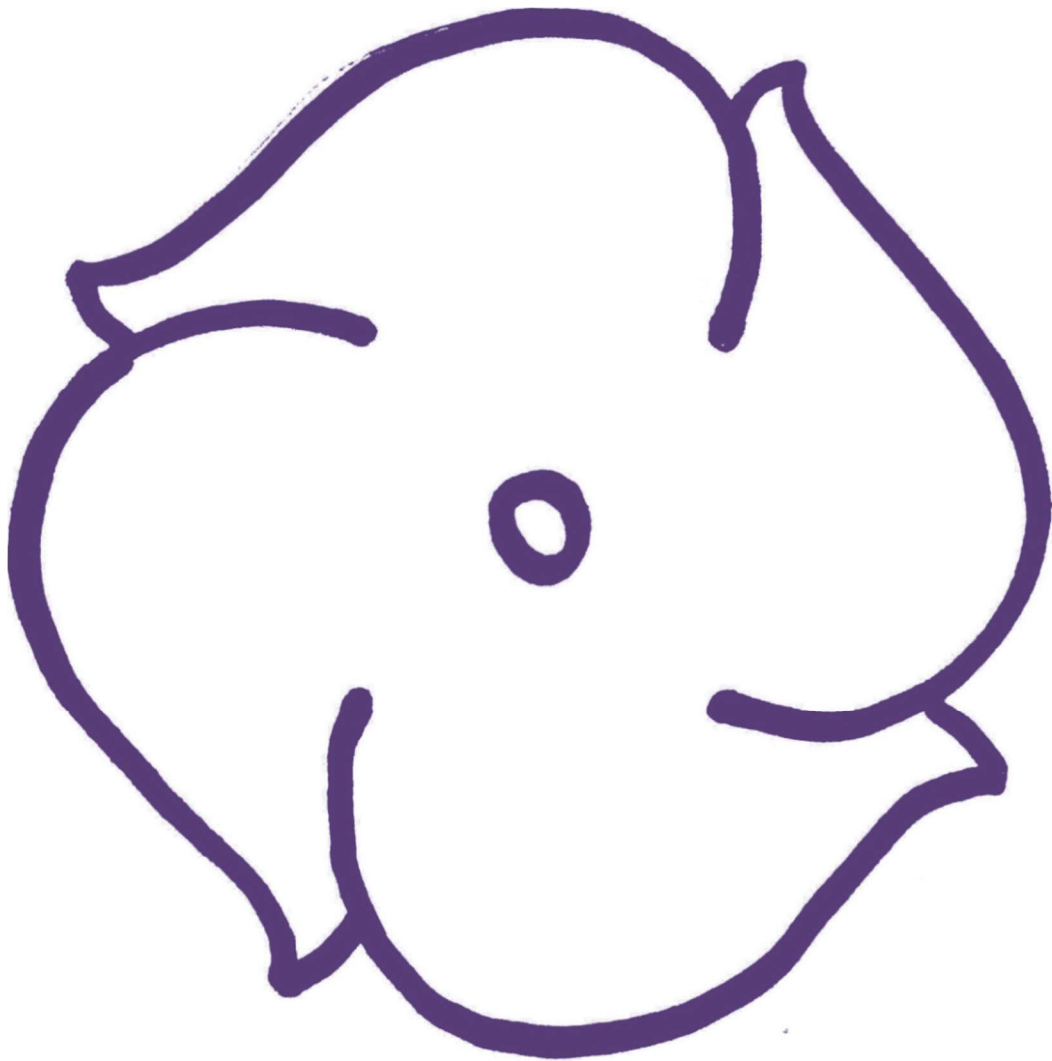
108 Mandala fonat

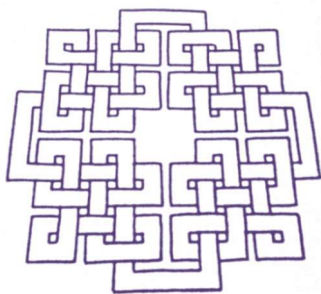
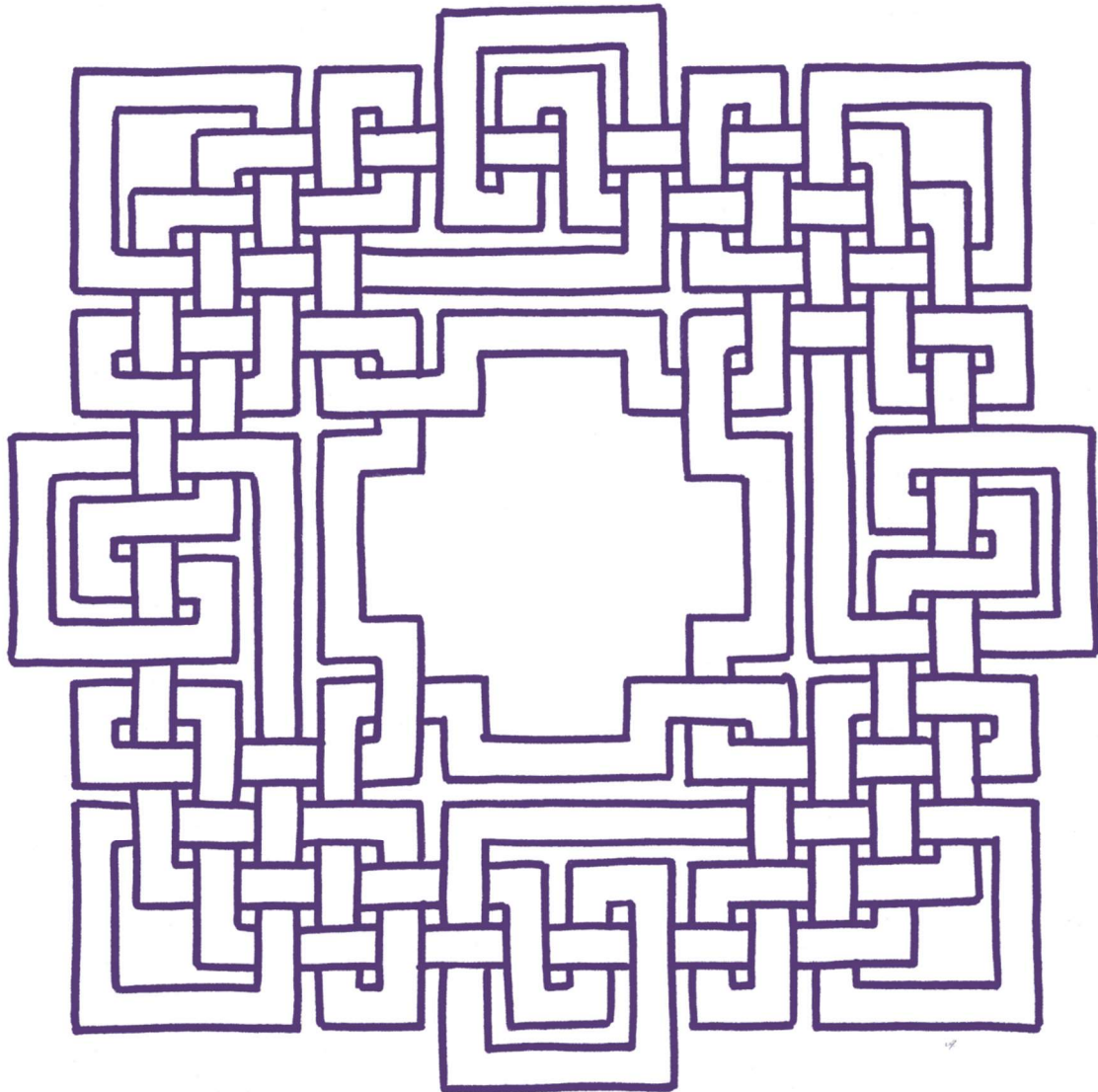
Az Élő Fény

*Második, átdolgozott és bővített kiadás
108 melléklettel*

2018.

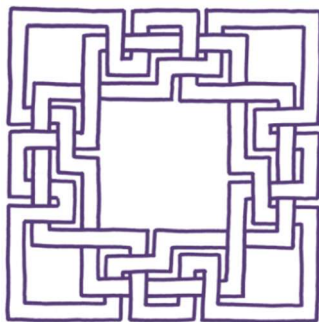
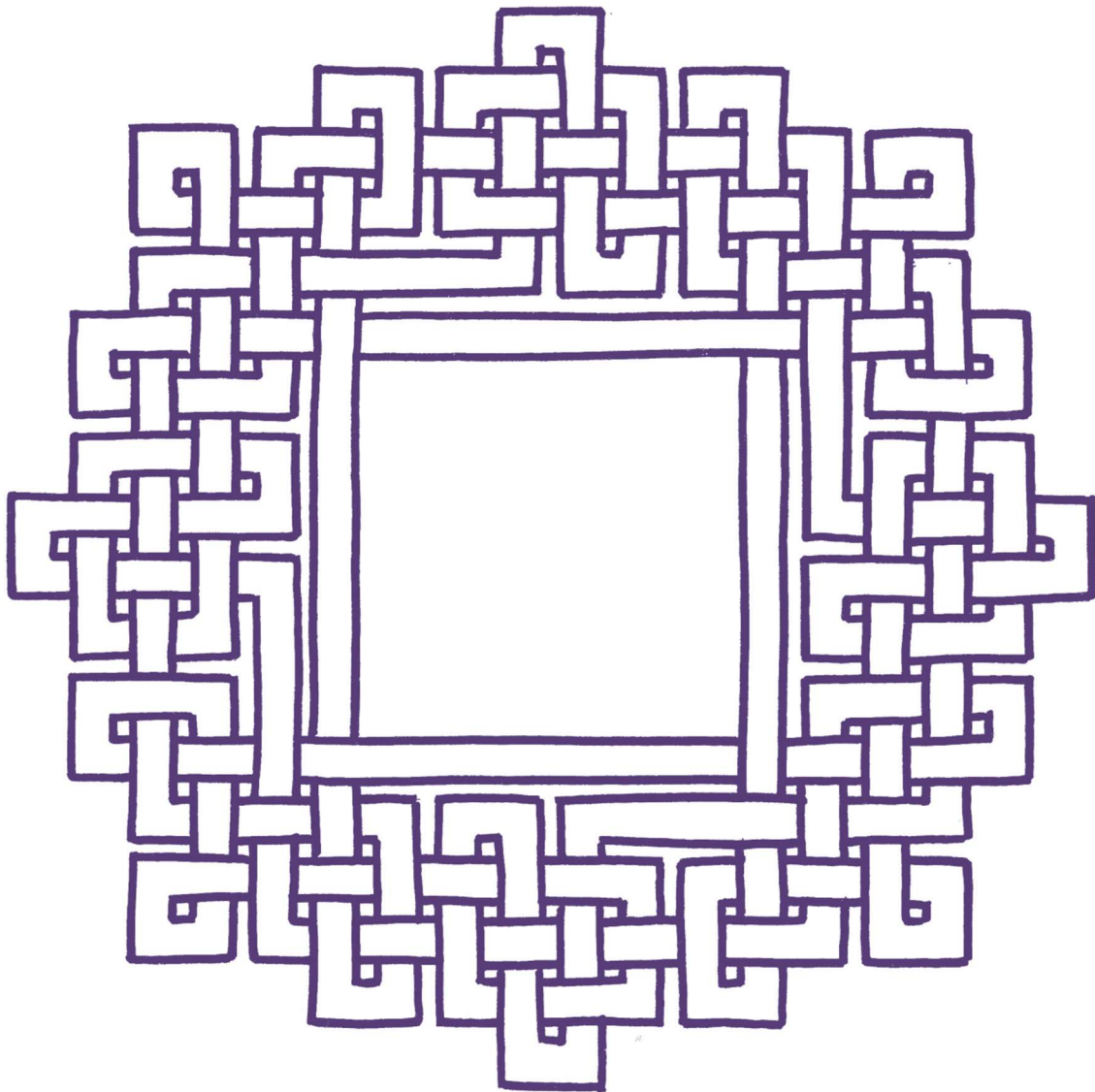

Köszöntöm a Benned Élő Istent!

A Napjelképek, a Mandalák, és a Végtelen csomók ősi üzenete formálódik ki ebben az összefüggő értelmezéssel közreadott vázlatgyűjteményben, ami eleinte képzeletbeli tárlatvezetésnek indul, majd a földi elmével még befogható gondolatok határait van hivatva feszegetni.

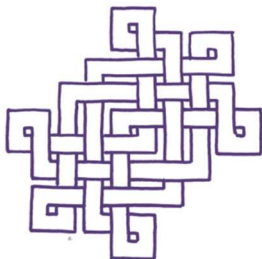
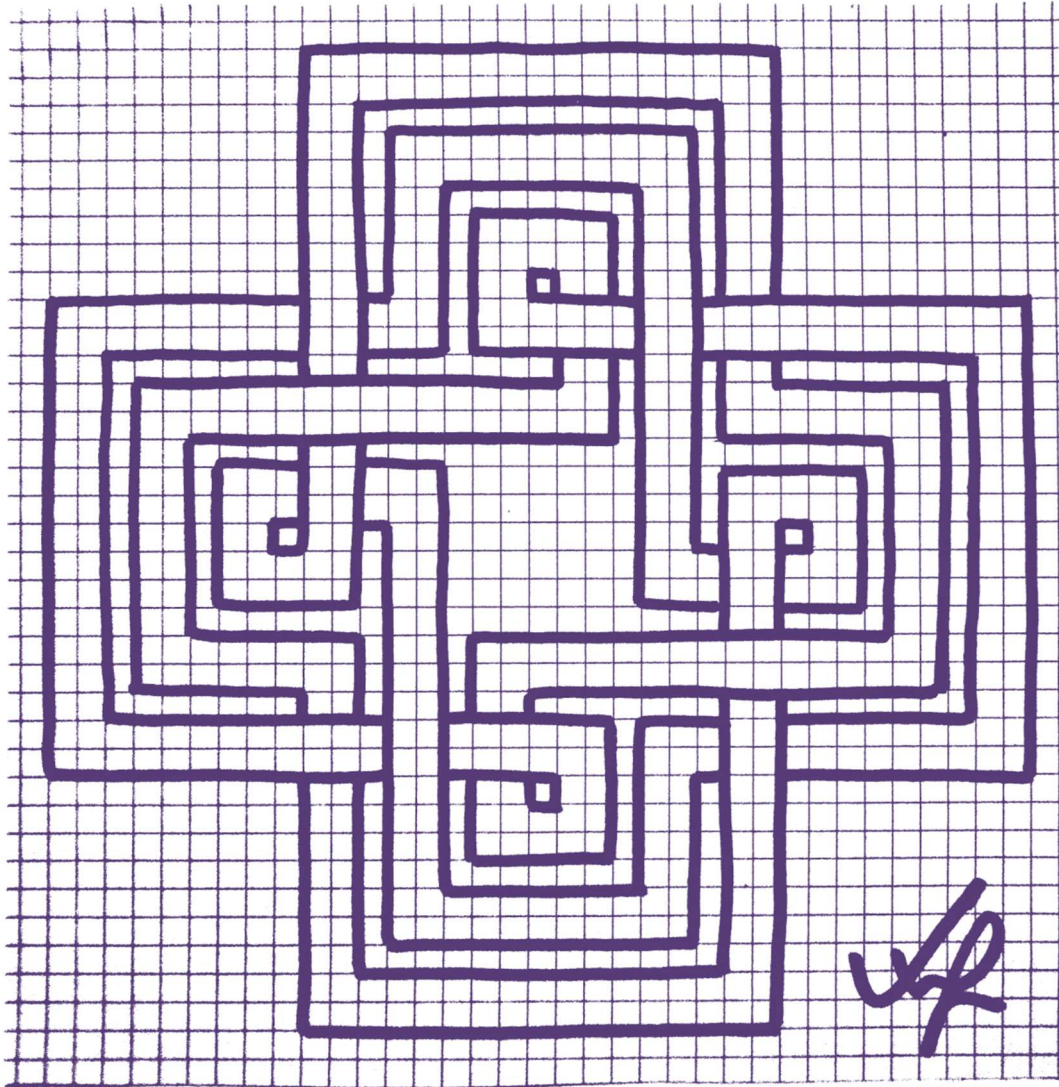

Pillanatnyi állapotunktól függően bármelyik kép lehet számunkra a legvégső misztikumok tükre, az Univerzum-Tudat kapuja (kapuja-nincs átjárója), vagy éppen a Tan Pecsétje.

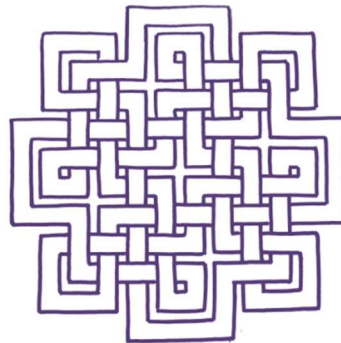
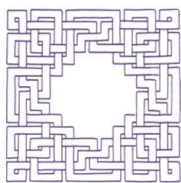
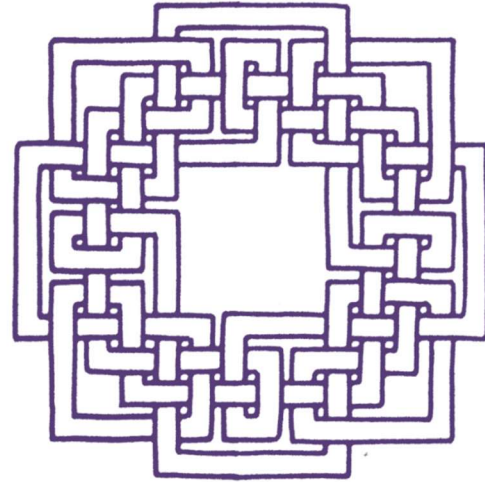
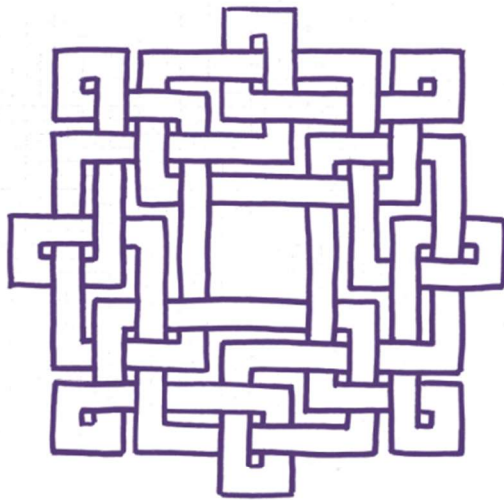
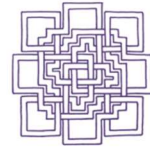
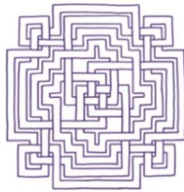
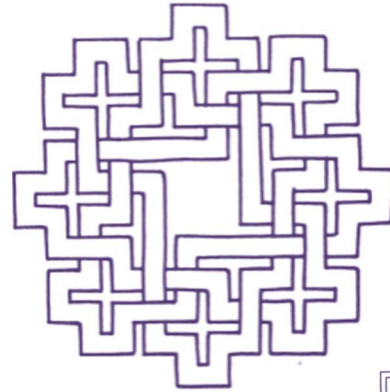
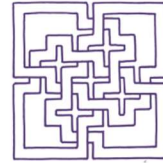
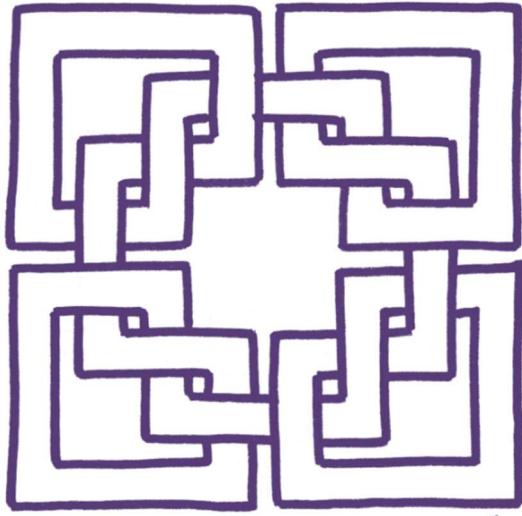
Mit is őriz a Tan Pecsétjének Őrizője? Hogy az Üzenet nyoma mindig megtalálható legyen. Közel negyven év telt el amióta az iránta való vágy megfogalmazódott bennem, végül mégiscsak valami felmutatható eredménnyel, amit ezúton most mások számára is elérhetővé teszek.

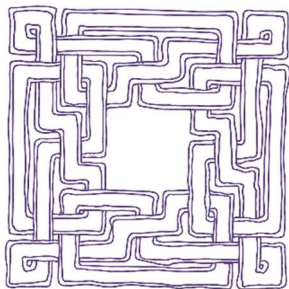
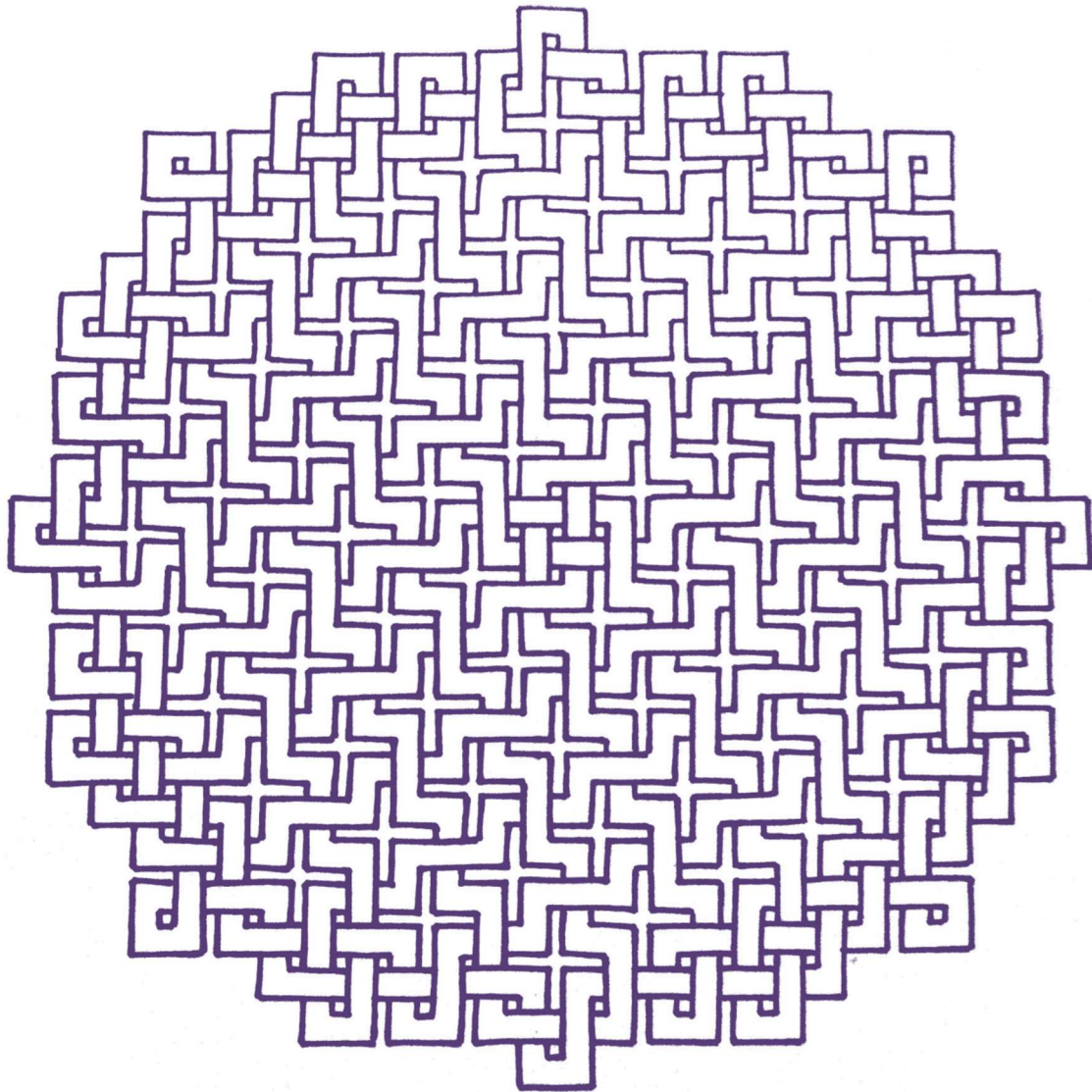

Rajzaimat a kockás papír és a filctoll egyszerűségével tárom eléd, a kidolgozottság magas foka helyett inkább a másoknak is felhasználható szerkezeti esztétikát keresve.

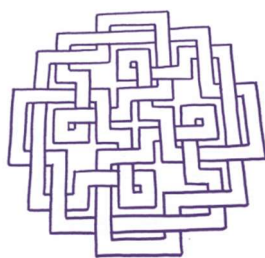
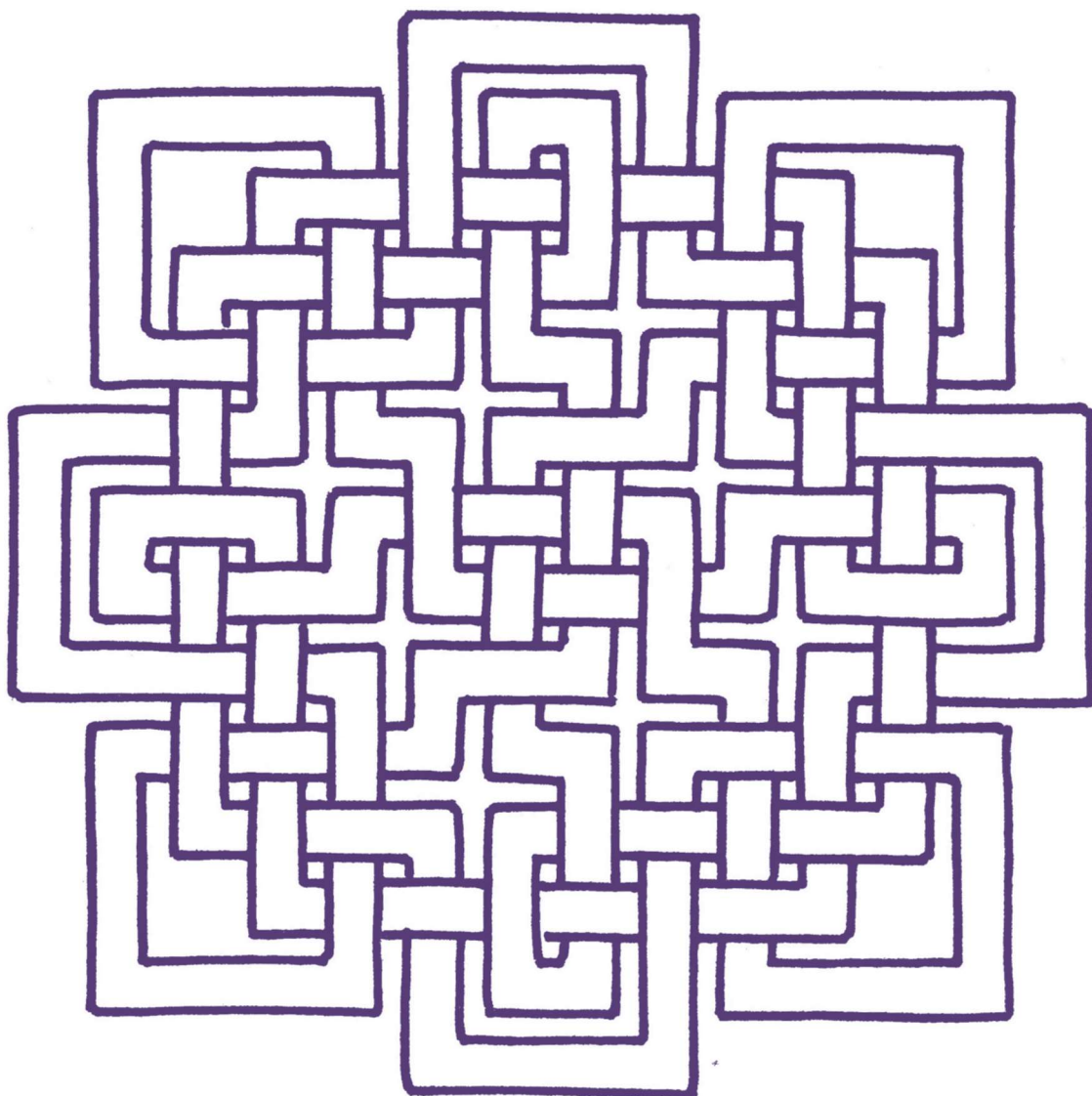

Ahogy egy-egy képre, ugyanúgy az egész könyvre is igaz az „így sikerült” jelleg. Szeretettel és alázattal tekintek a sorsra, amiért ennyire is eljutottam. Bár a téma megérdemelhetné az ünnepélyesebb kivitelezést, de az adott körülmények ennyit engedtek meg. Innen az alázat, ez csak vázlatgyűjtemény. Mindent figyelembe véve azonban mindez végül mégis elvégzett, kész munkává áll össze, innen pedig a szeretet. Külön hála és szeretet illeti még felsorolhatatlan tanítóimat és segítőimet.

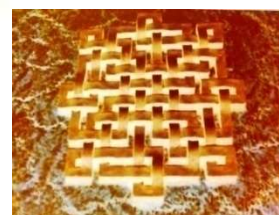
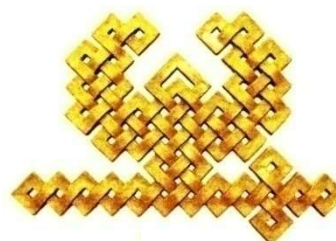

A kidolgozás minősége a körülményekről árulkodik, és persze rólam, mint magamfajta körülményről. Rajzolgathatnám és fényképezgethetném őket, újra és újra, egy soha el nem készülő könyvbe, de inkább elfogadom őket ilyeneknek, az idő és energia szorzatával gazdálkodva. Legalább mindez annyival is emberibb, művészetről lévén szó, csökkentve a kép és szemlélő közötti távolságot, a szebb rekonstrukció lehetőségét nyújtva át.

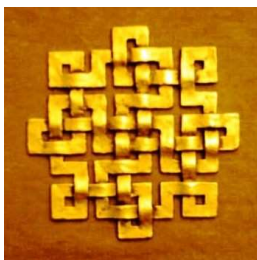
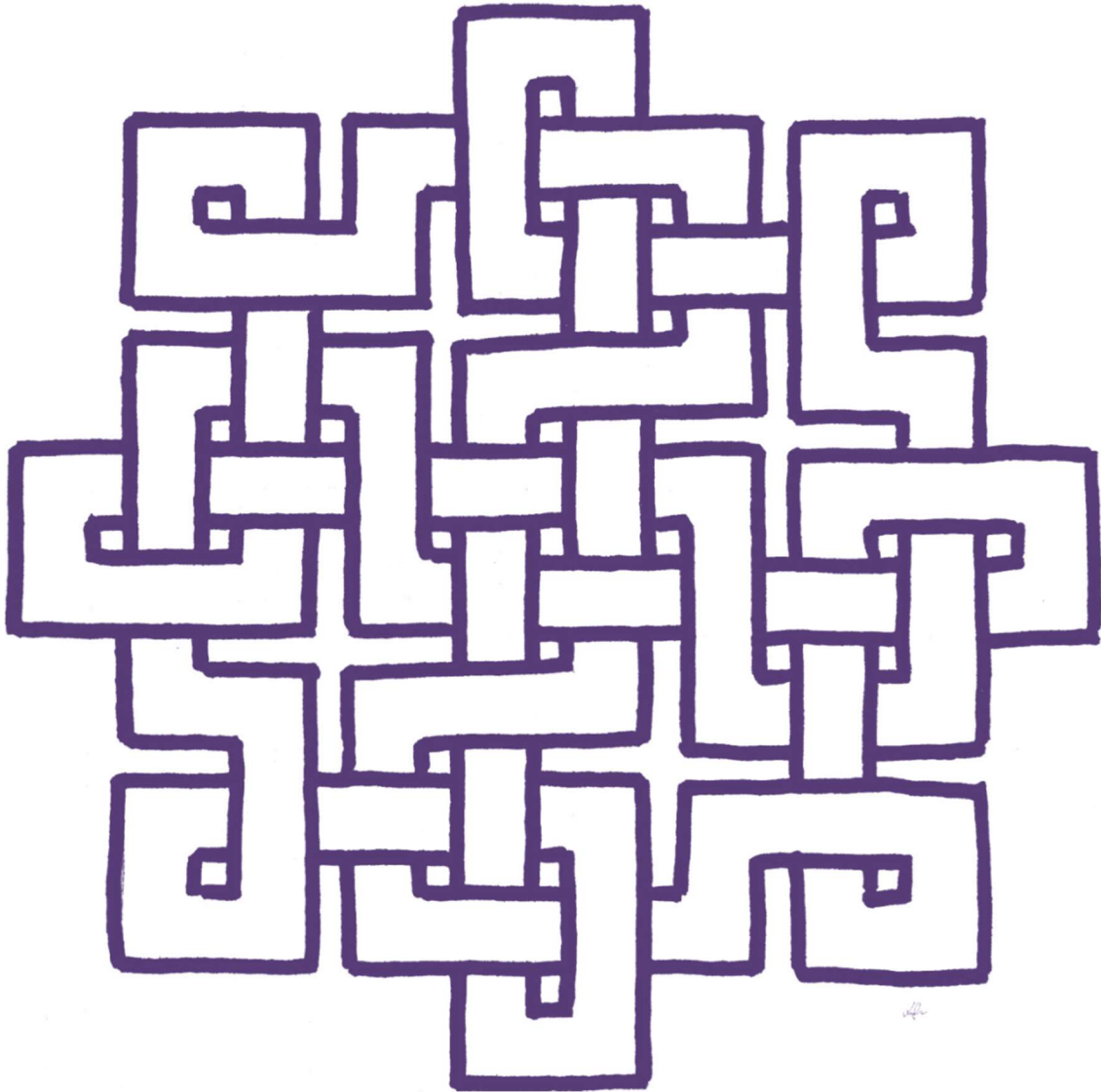

Az Élő Fény

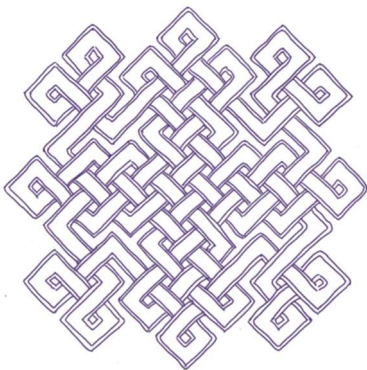
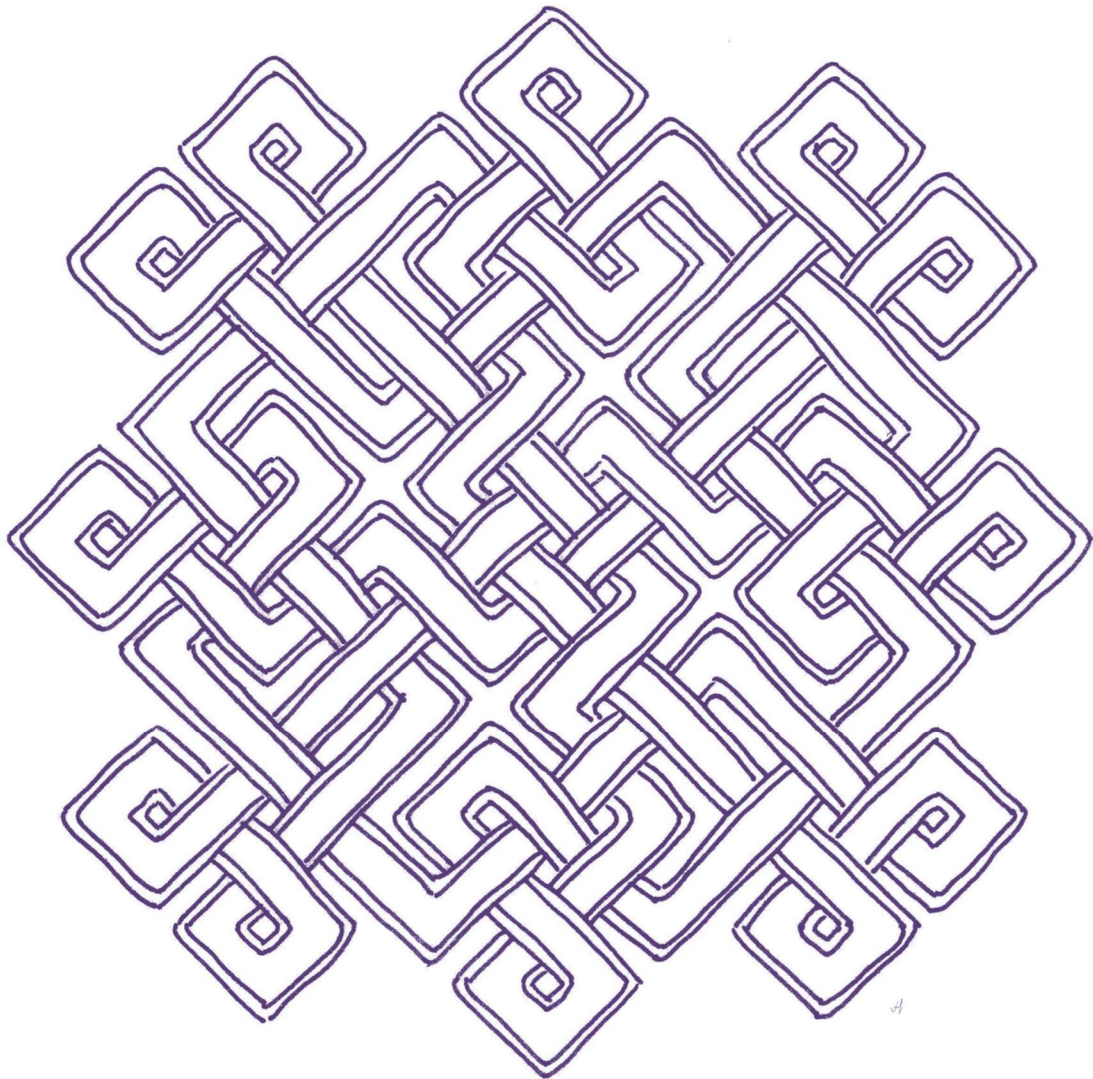
Ilyesmiket értek az ünnepélyesebb kidolgozáson. Könyvem oka eleve az volt, hogy többen kérték rajzaim és domborműveim magyarázatát. Pedig éppen illusztrációként és magyarázatként készültek a kimondhatatlanra; a Megértés megtalálásának öröme, amiért messziről indultam el, akárhol is járok most.

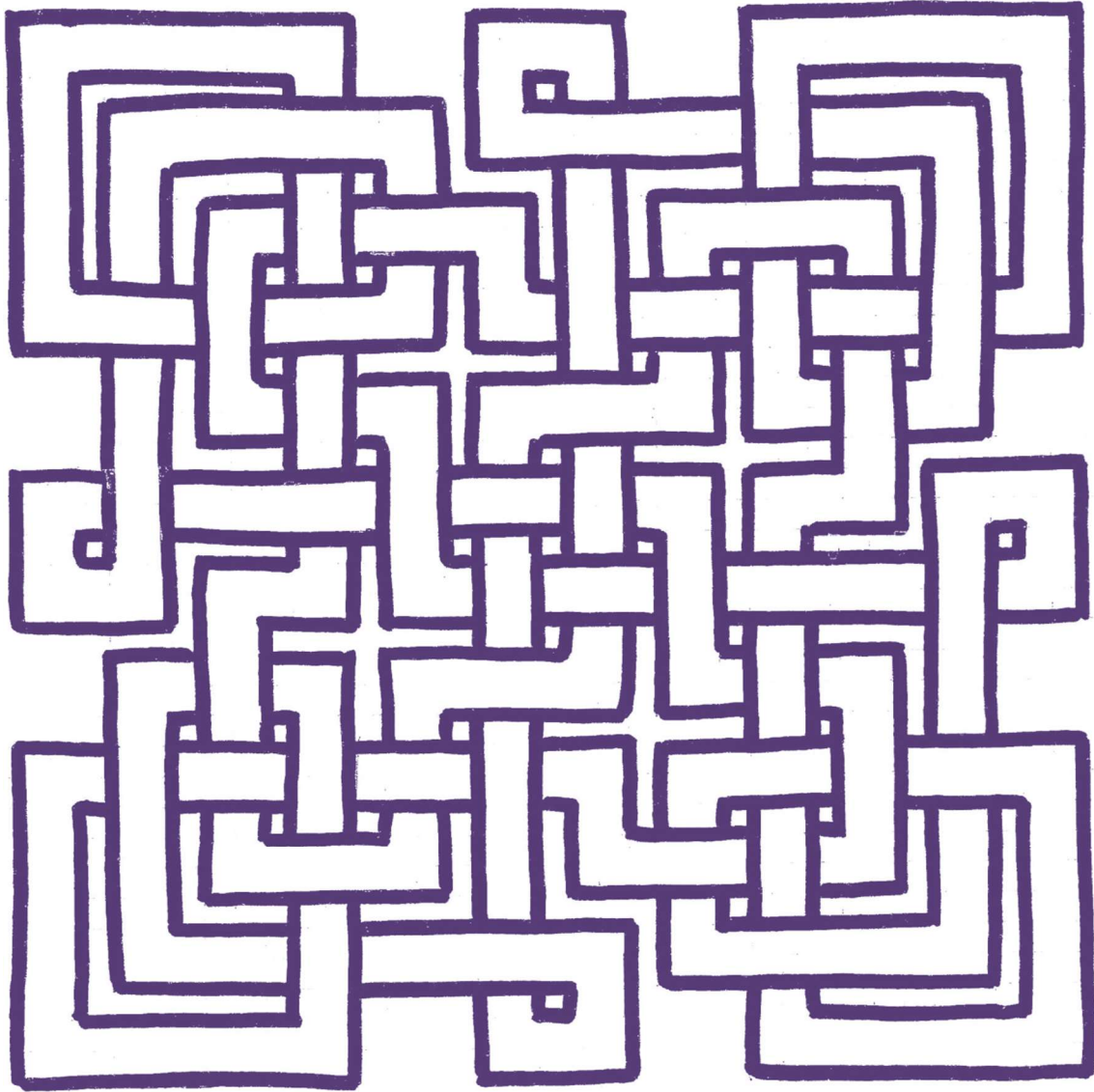
A szerkezet időnkénti összetettségét hadd ellensúlyozzák az egyszerű eszközök, pár kész dombormű képét pedig másodlagosan mellékelem itt-ott.

Persze azért még a kontúrrajzolás is lehet változatos. Igyekeztem, hogy a különbözőség által megjelenjen az ábrákba rejtett ősi üzenet elevensége, és intuitív érzékenységünk friss impulzusokat kapjon.

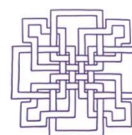
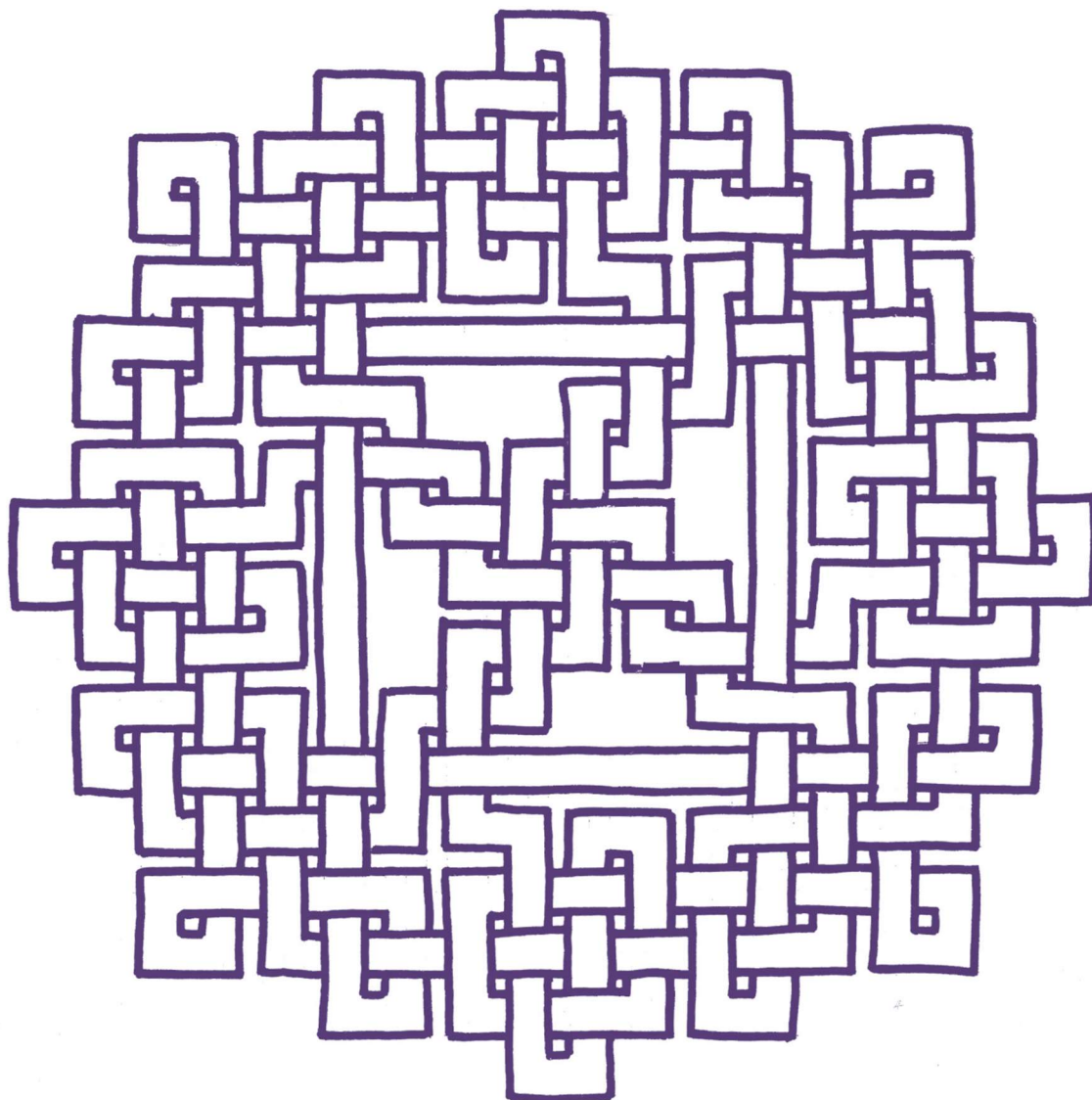

WJ

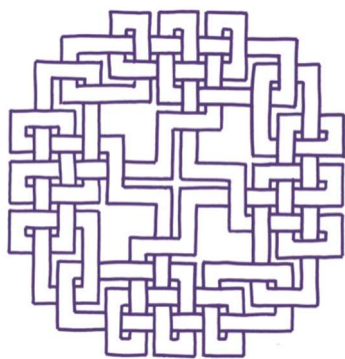
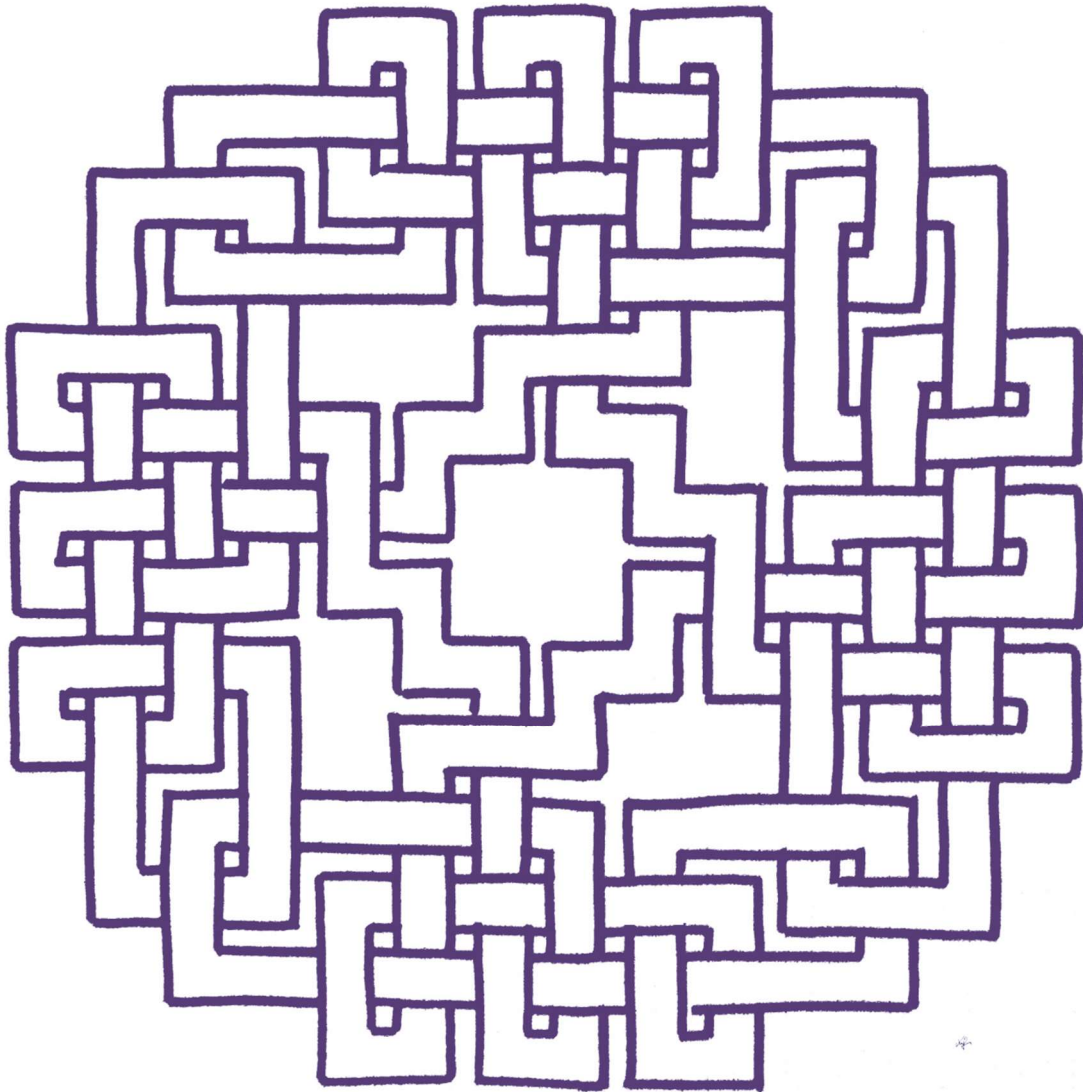
*Ezek az alakzatok néha békességet
árasztóak, néha sütnek, néha pedig mintha
megböknének, mintha fel akarnának
ébreszteni, a lehetséges formák között.*

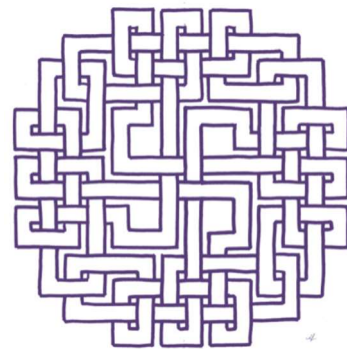

*Nem az egyféleség a cél, még csak
nem is az egy irányba haladás, hanem éppen a
mindenféleség azonosságának felismerése az.*

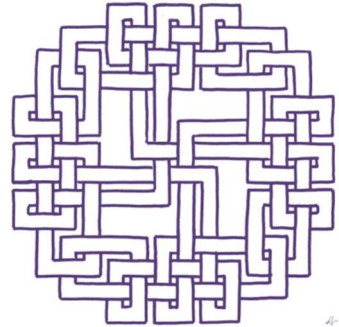
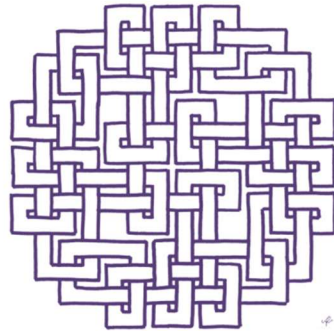
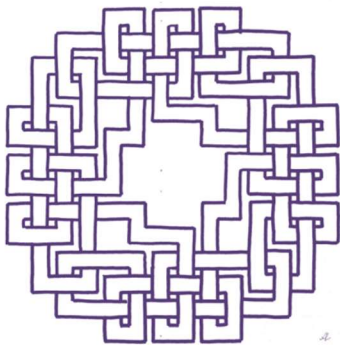
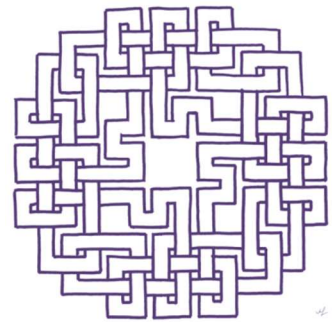
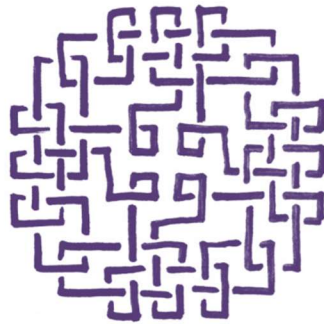
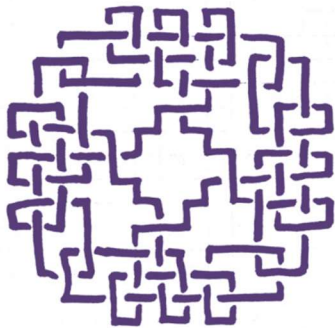
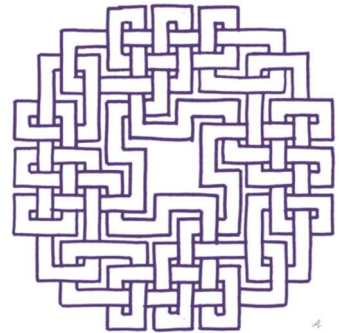
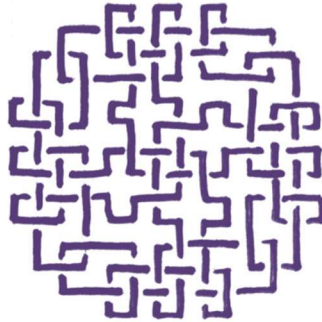
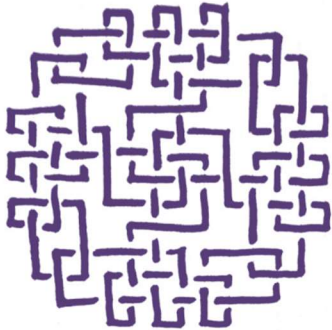
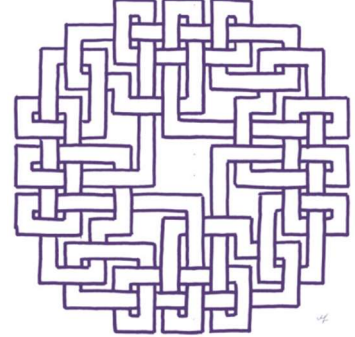
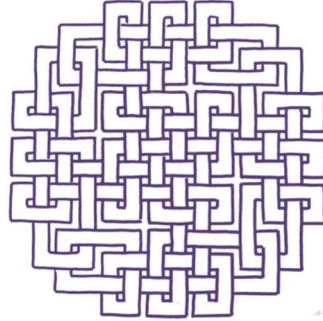
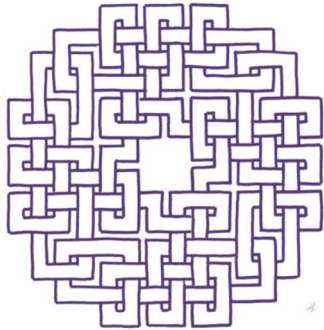

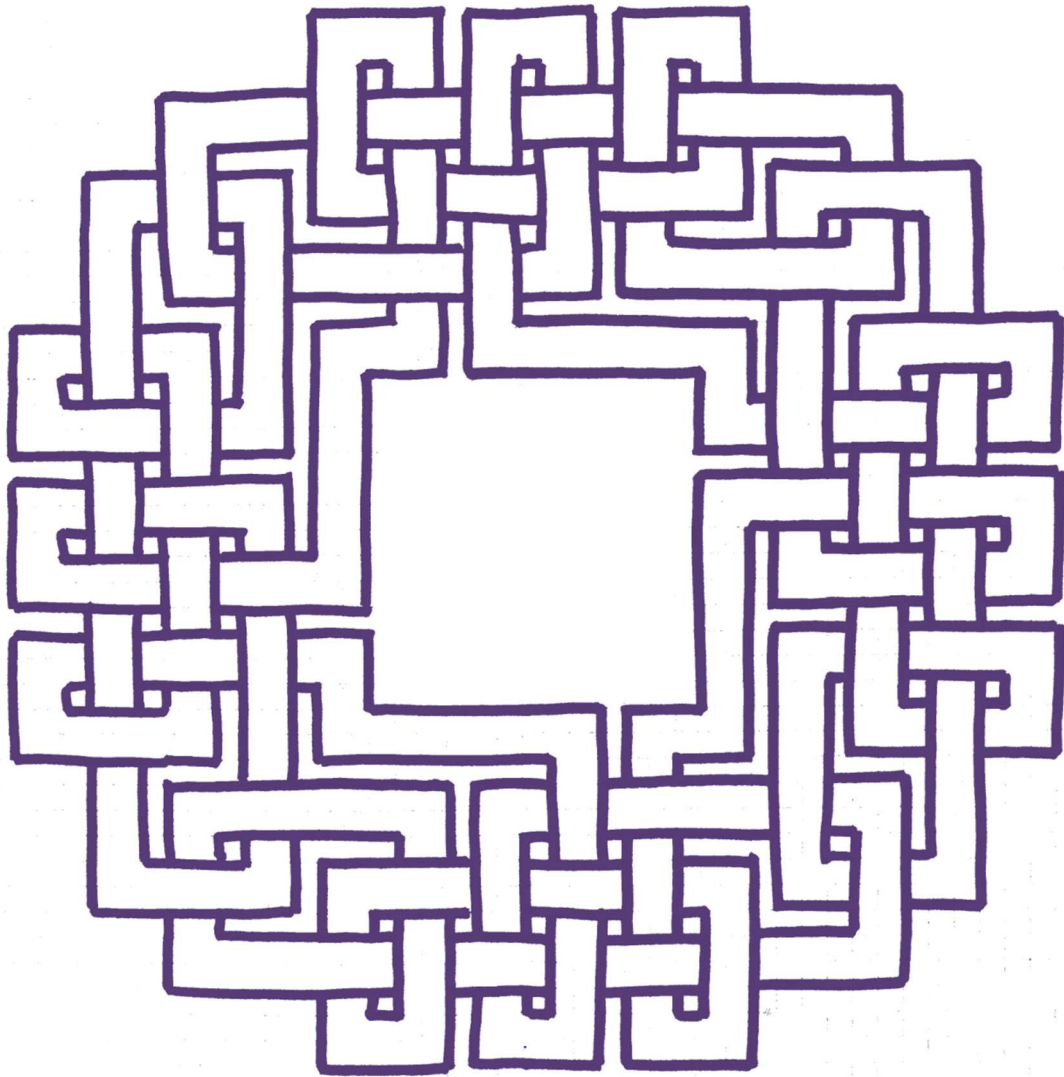
Több képet szemlélve azzal a felismeréssel is gazdagodhatunk, hogy a megvalósulás igyekszik kitölteni a lehetőségesség határait. Ahogyan az Élet is működik: minden lehetséges módon.

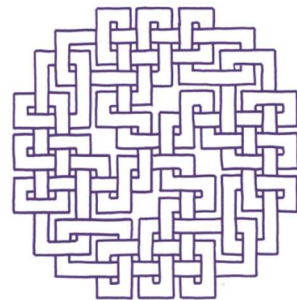
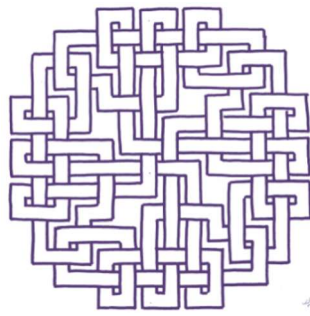
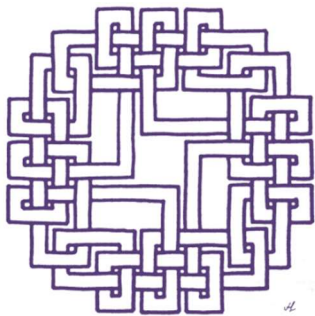

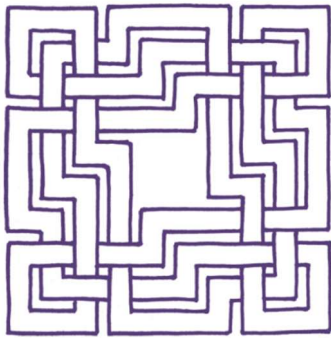
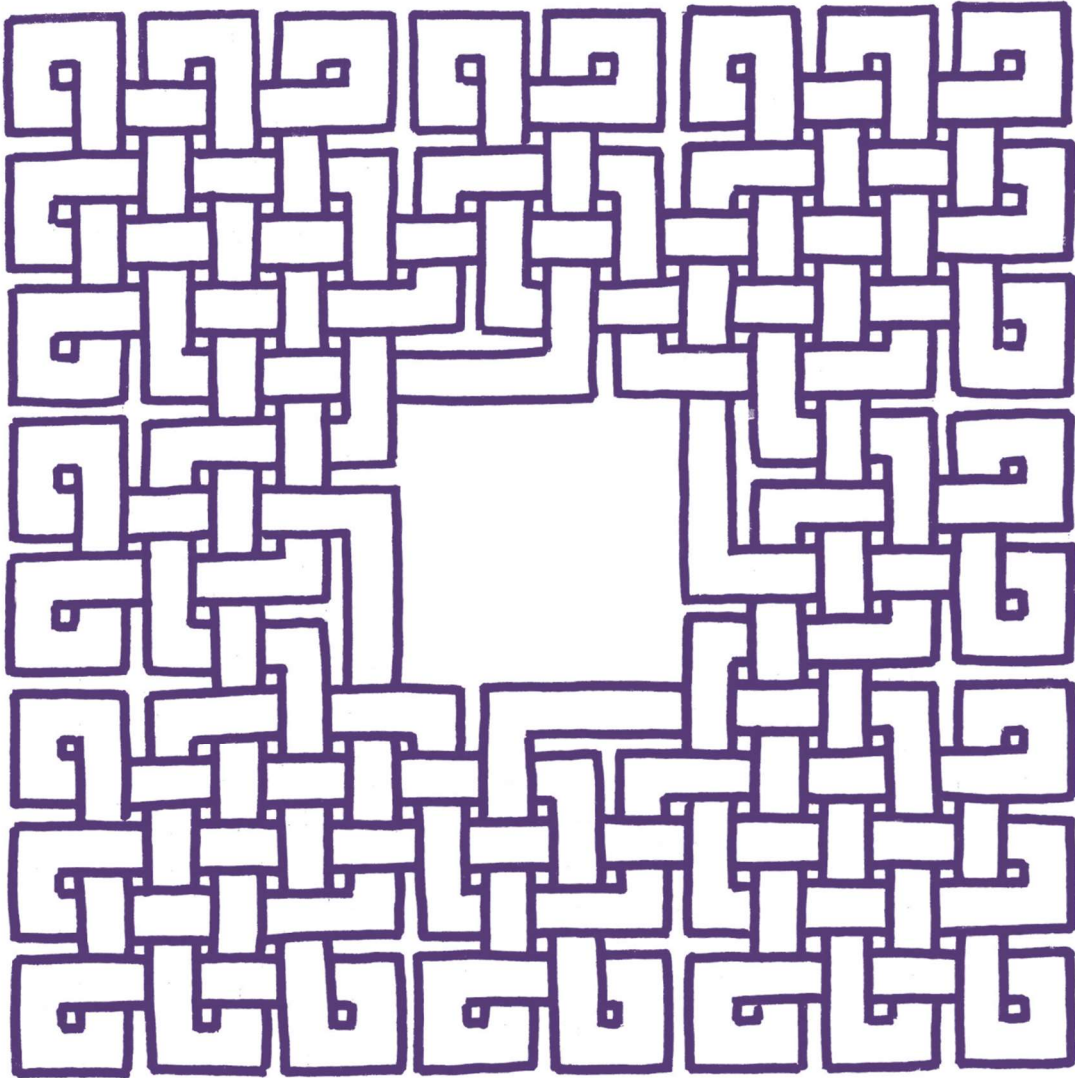
Az Élő Fény

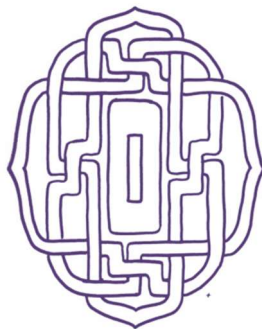
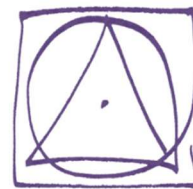
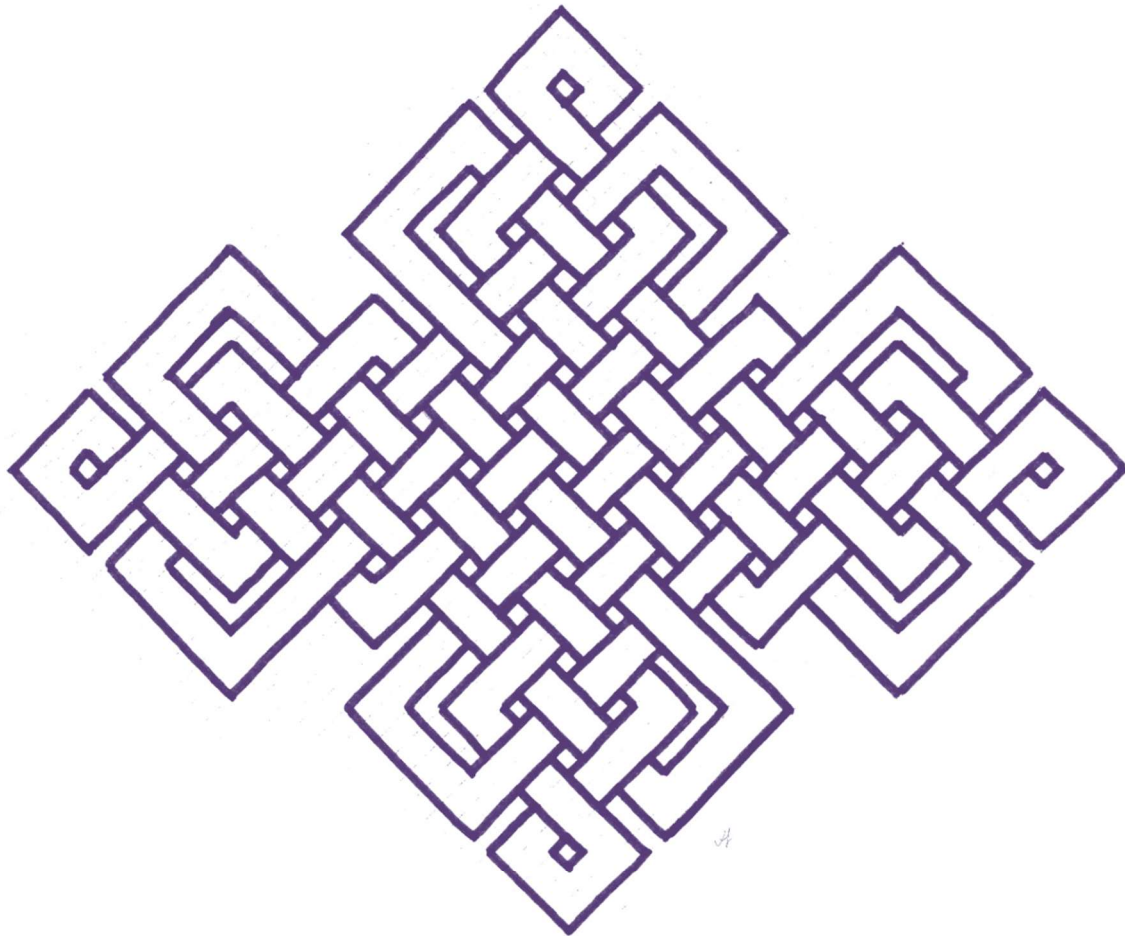
És hogy mi értelme törekedni a lehetséges eltérések megvalósításának? A továbblépés így jön létre, míg akad köztük egy-két jobban sikerült. Pár kép innen majdnem ki is maradt:

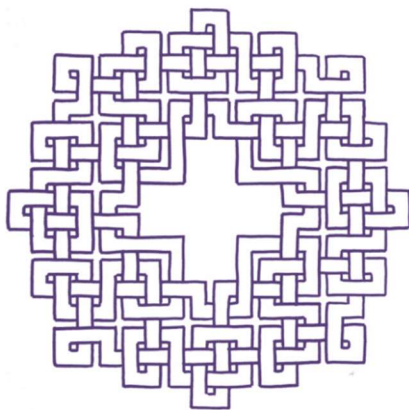
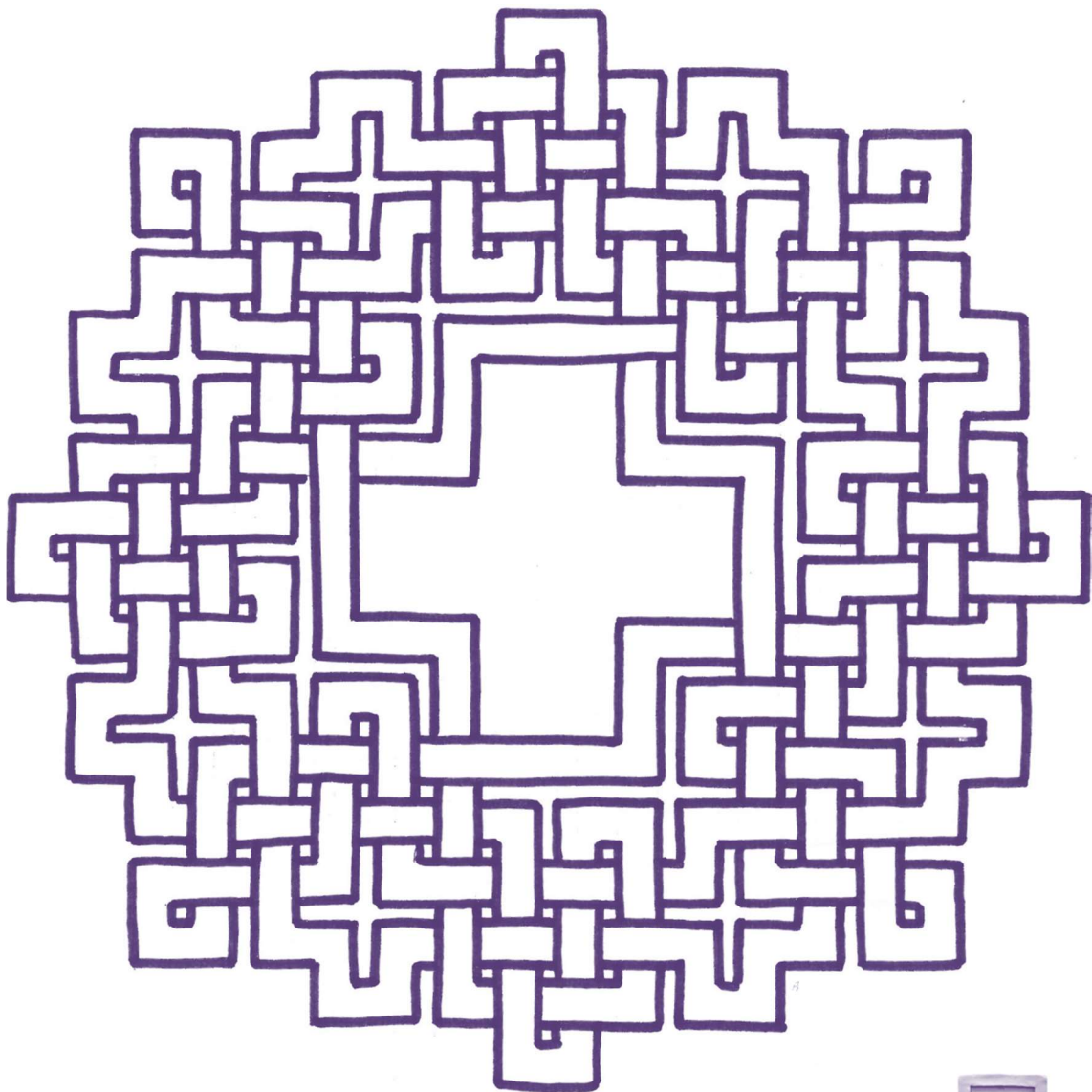
Évezredek, kultúrákat és kontinenseket ívelnek át a végtelen csomók, mandalák, napjelképekben, sorskerek és labirintusok.

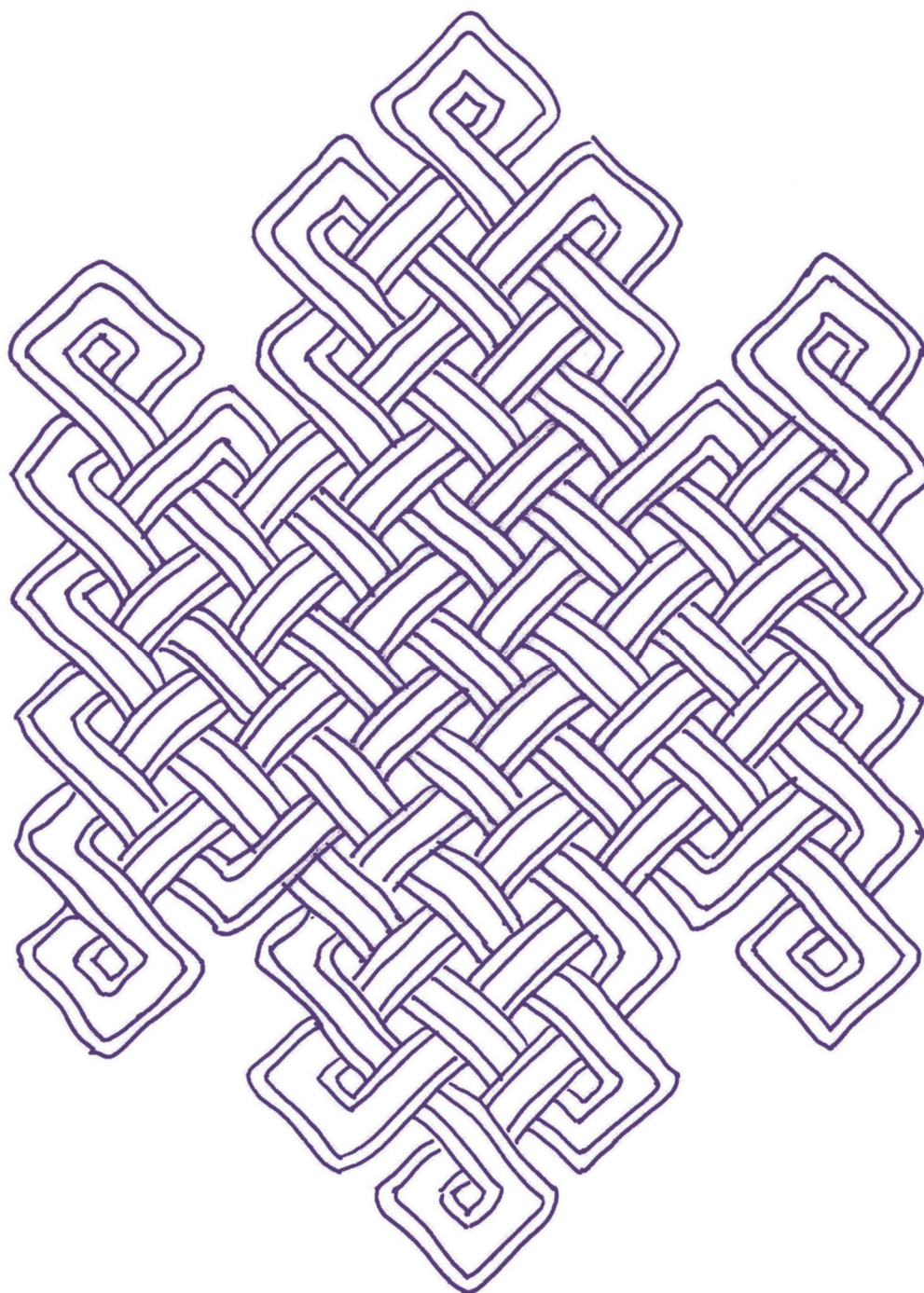
A legkülönbözőbb területeken, és értelmezésben bukkanhatunk a mögöttes jelentésű geometriára. Ez itt alul például egy kard-alkatrész díszítése. (Ennek és a jogardísznek az eredetije nem tőlem származik, ezt régebben láttam, így rekonstruáltam. De ilyenek még a 24. oldal fémverete és alul a nap-pecsétje, a 39. oldal alsó rajza, és az 52. oldal domborműve. A többit magam terveztem, a végtelen lehetőségeket zárt formai és logikai rendbe fogalmazva bele, ami mentén sokan jutottak hasonló eredményekre, de konkrét teljes azonosságokat nem ismerek.)

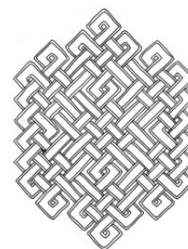

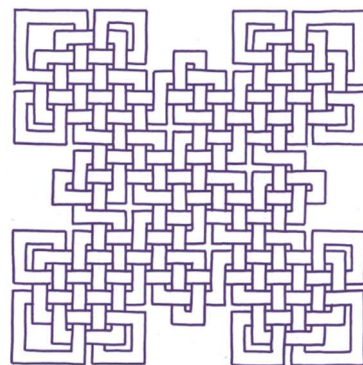
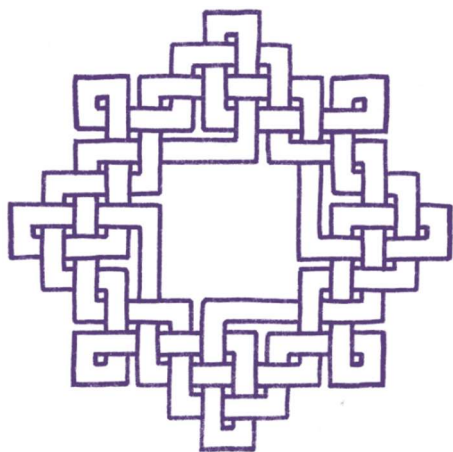
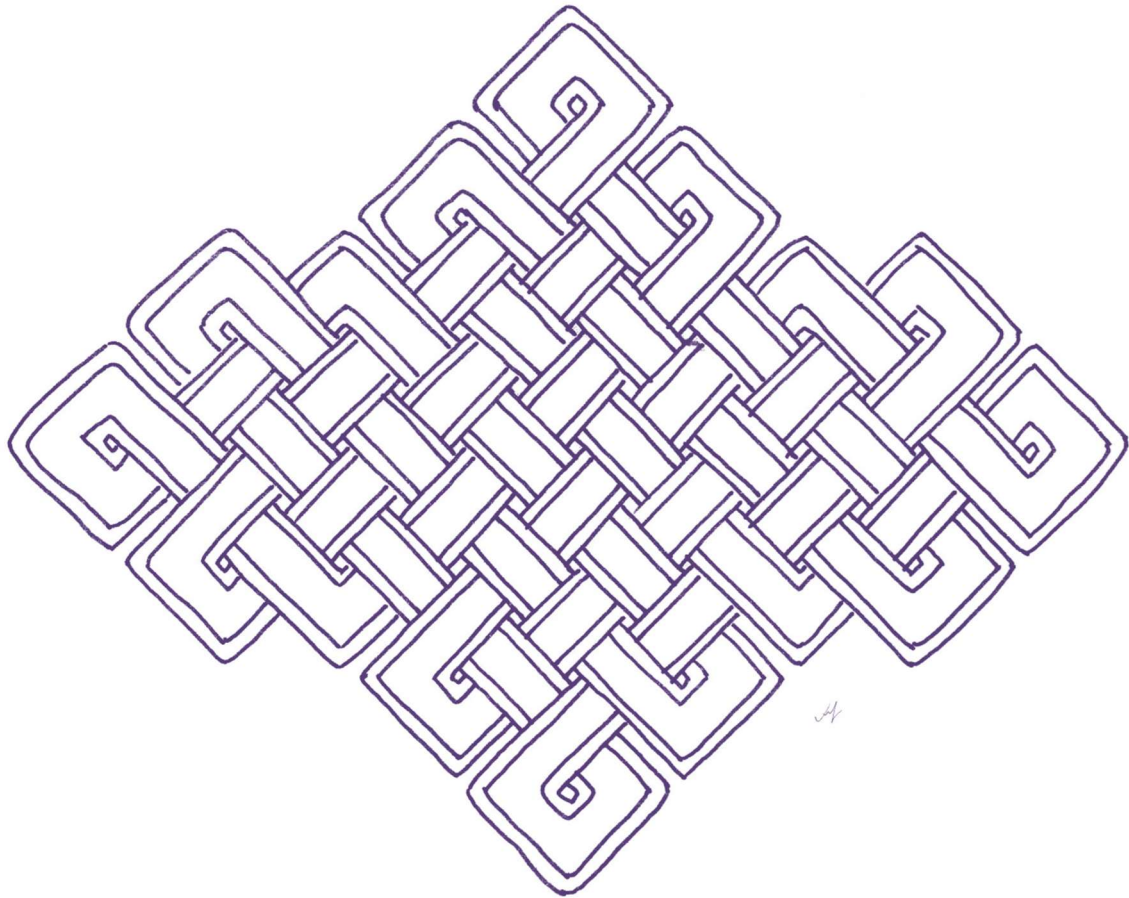
Ennek a rajznak pl. a körvonalait találhatjuk ismerősnek, és egyben a formai azonosságra, de szerkezeti eltérésekre is hozok fel példát, hogy a különbözőség részleteiben elveszés helyett már az általános érvényűséget ismerhessük fel.

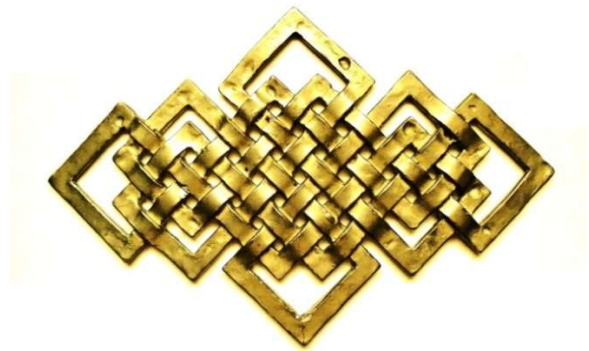
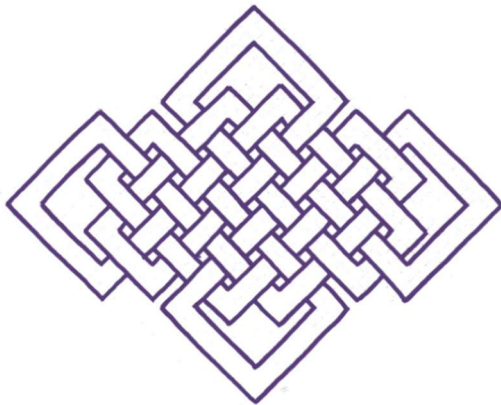
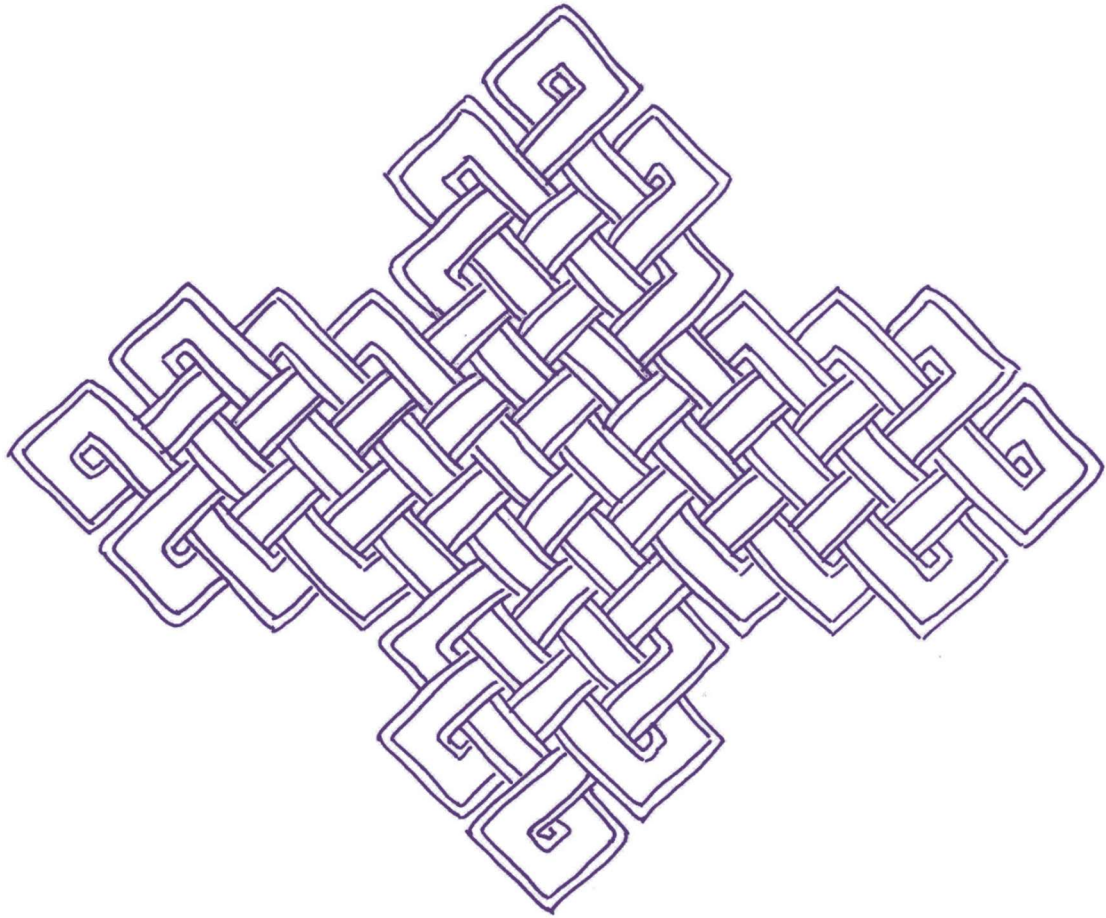
Ez az ábrázolásmód pedig más kultúrát idéz, szintén a végtelen összefüggő mindenség üzenetével.

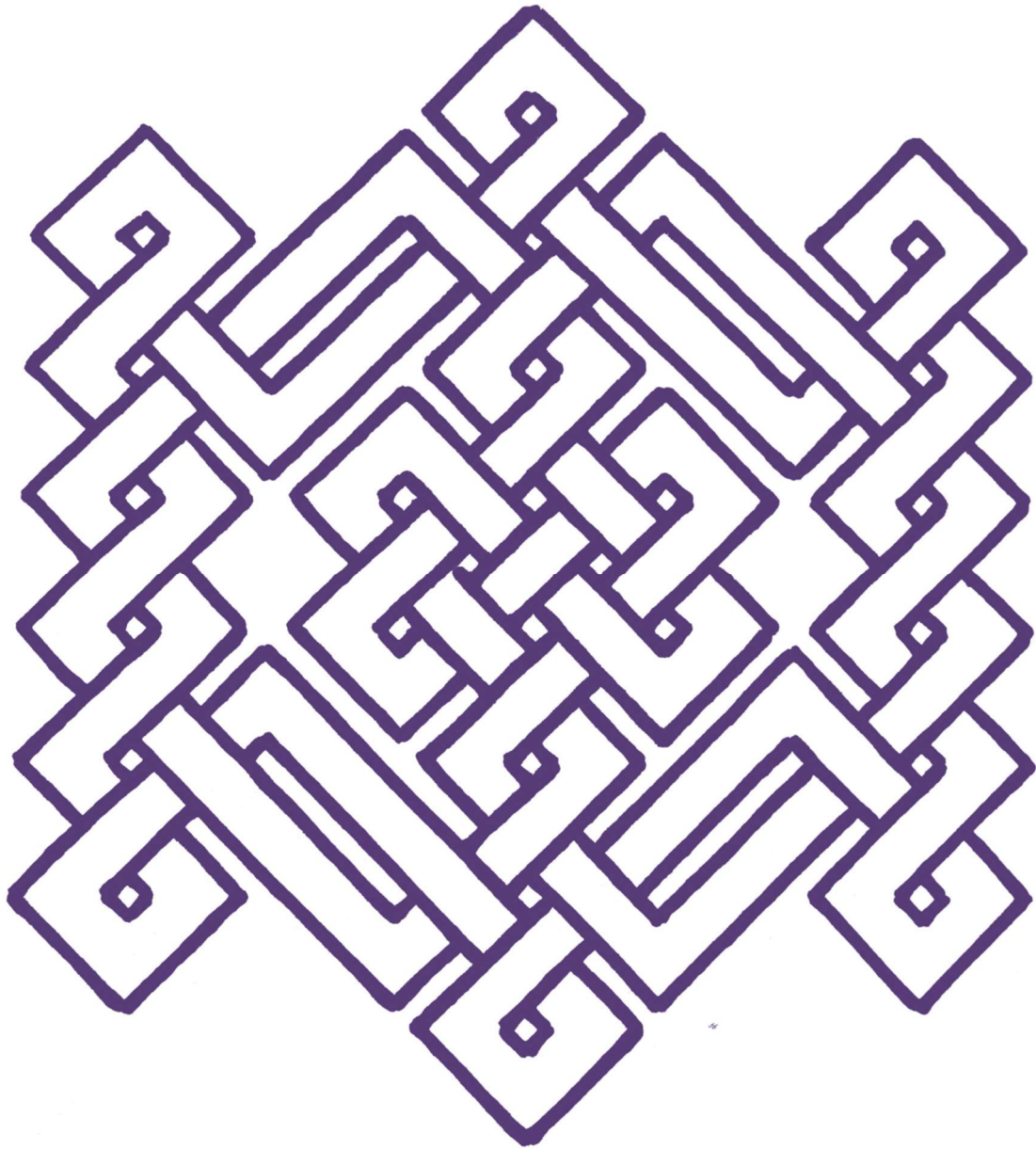
Van, ahol a mindenséget napként ábrázolják, és hol négyzettel, körrel, máshol pedig különböző csillag alakzatokkal igyekeznek kifejezni ugyanazt az Egy nyilvánvaló és rejtett üzenetet a Fény és a Végtelen Mindenség kapcsolatáról, amiről jelen írásom szól.

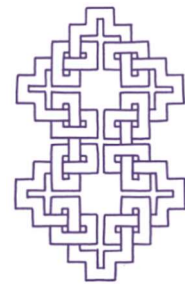
Mint itt is.

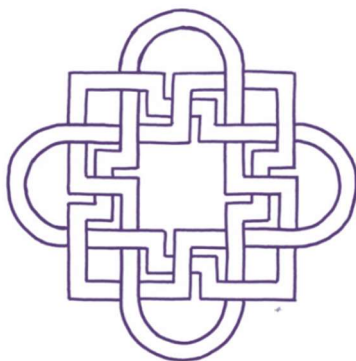
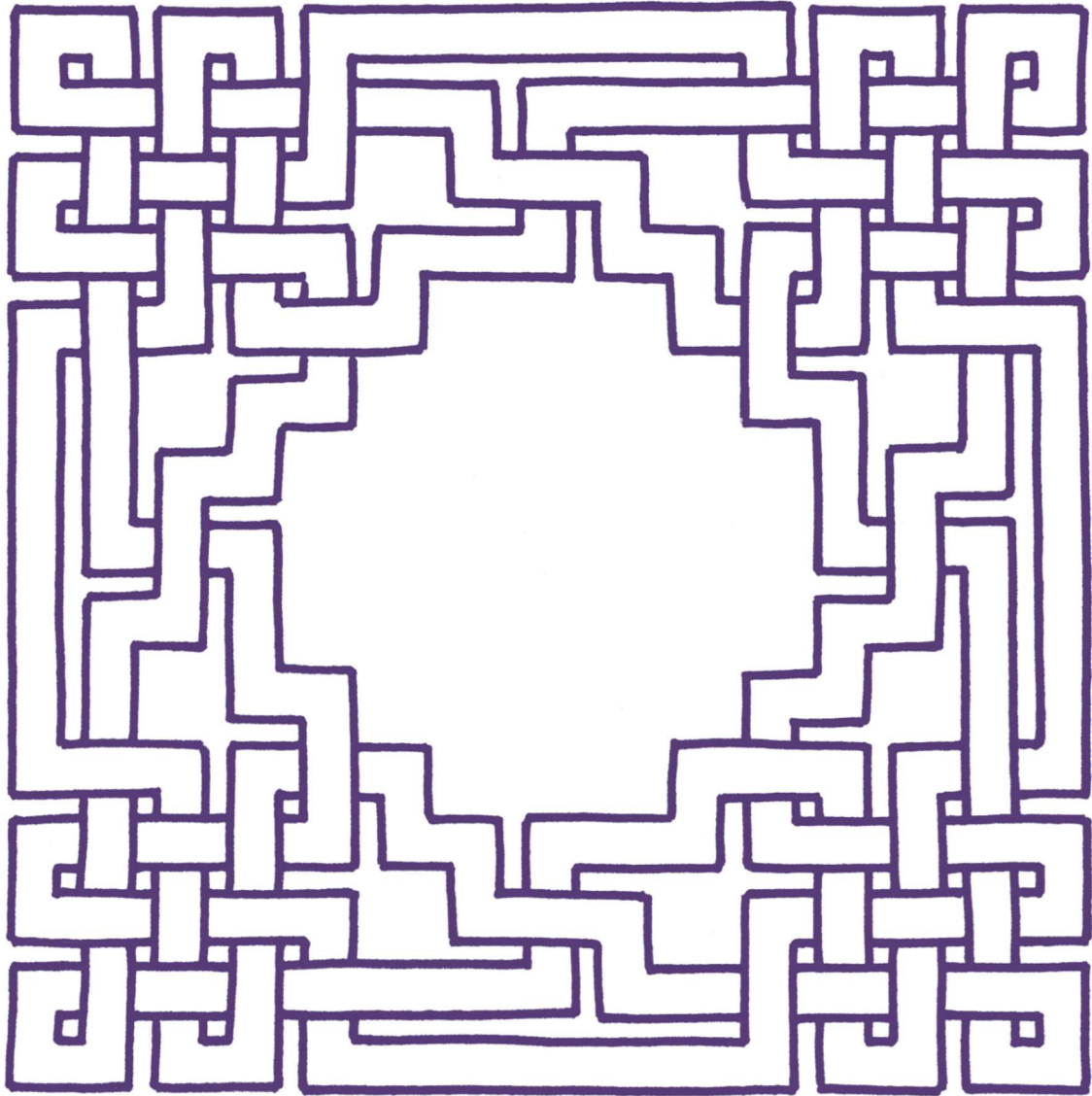

*Korszakok jönnek-mennek,
és a tudás újrateemtődik.*

*(A Darma-Madár és alul jobbra az Egy-
tudatú ember megfejtett "töviskeresztje".)*

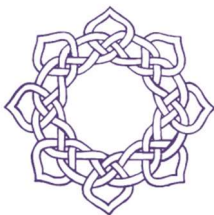
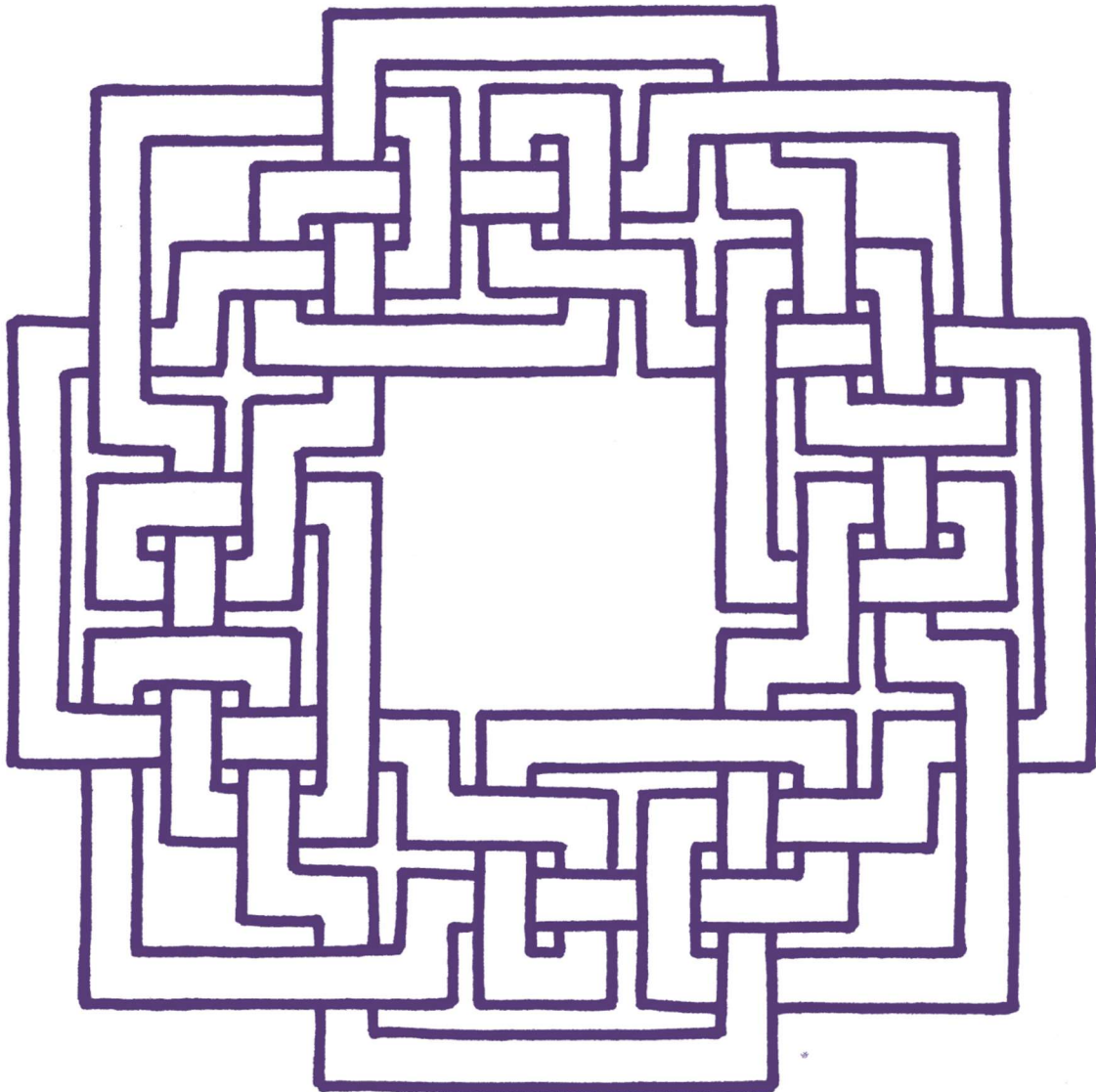

A díszítő művészet világszerte tartós, korszakokat túlélő információhordozónak bizonyult.

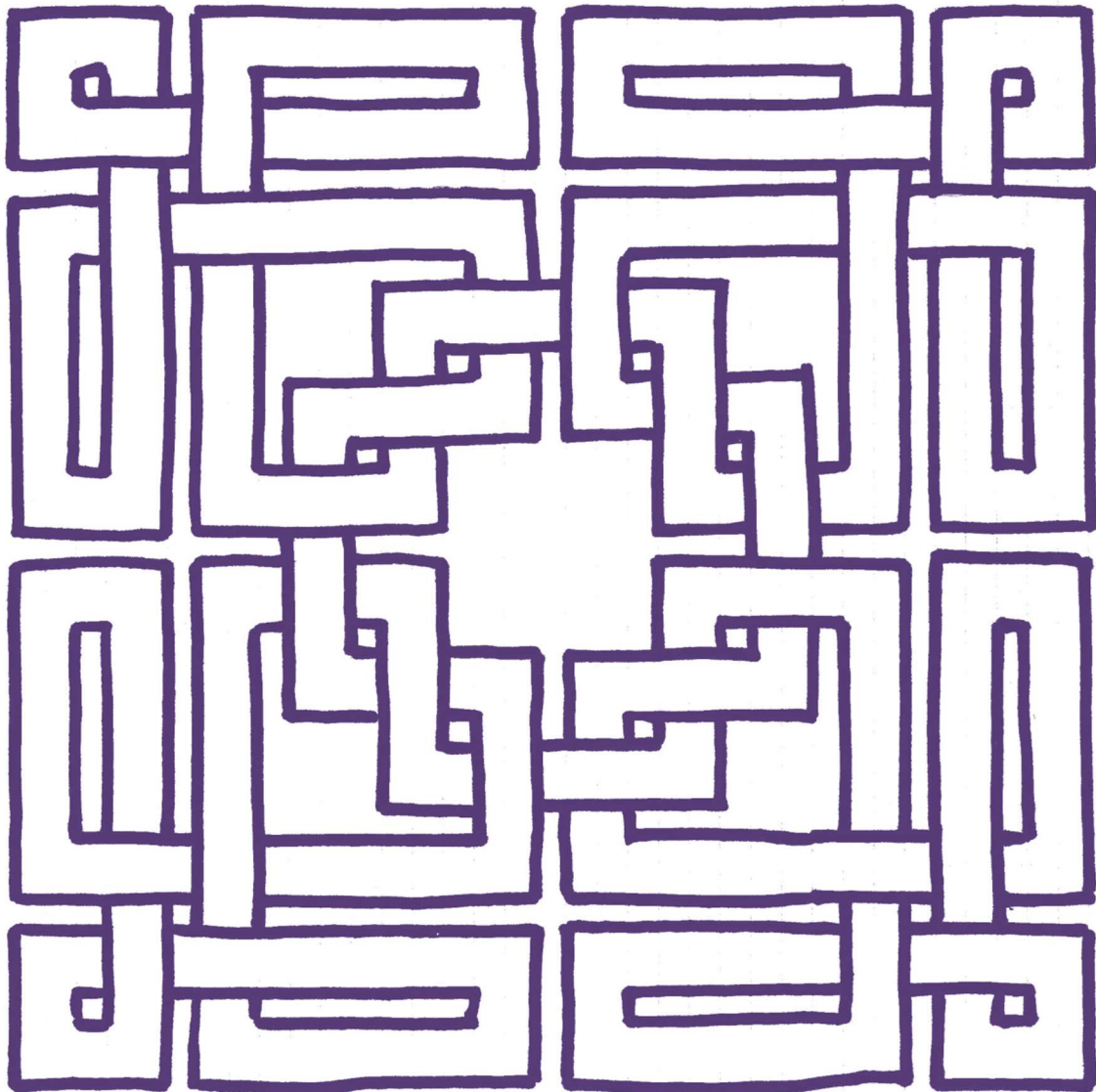
Itt alul a pénzeken is szereplő jogardisz három szálás végtelen csomójának utólag általam egy szálba fonása látható, a váltópontokban az ominózus "svasticával", ami a néprajzkutatók szerint nálunk inkább forgórózsa, napkerék.

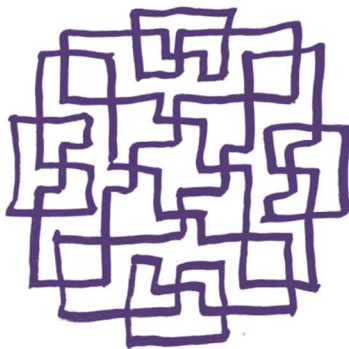

A mandala jelentése: forgás, illetve kör. Az itt körben kirajzolódó koszorú is ősi szakrális jelkép, az Ős-Létesülés alapidoma, aminél ősbibb, eredendőbb és szentebb egyedül már csak az, ami a kört létrehozza. A kör létesülése előtt még a lerajzolás során is megjelenik egy középpont körüli forgatóerő, aminek a rajzolata a forgórózsa. Értelmezésére sort fogok itt keríteni, mint a megfejtett üzenetek egyikére.

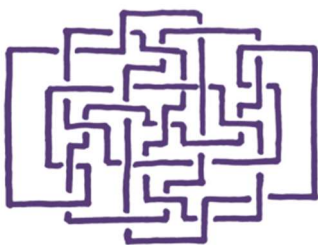
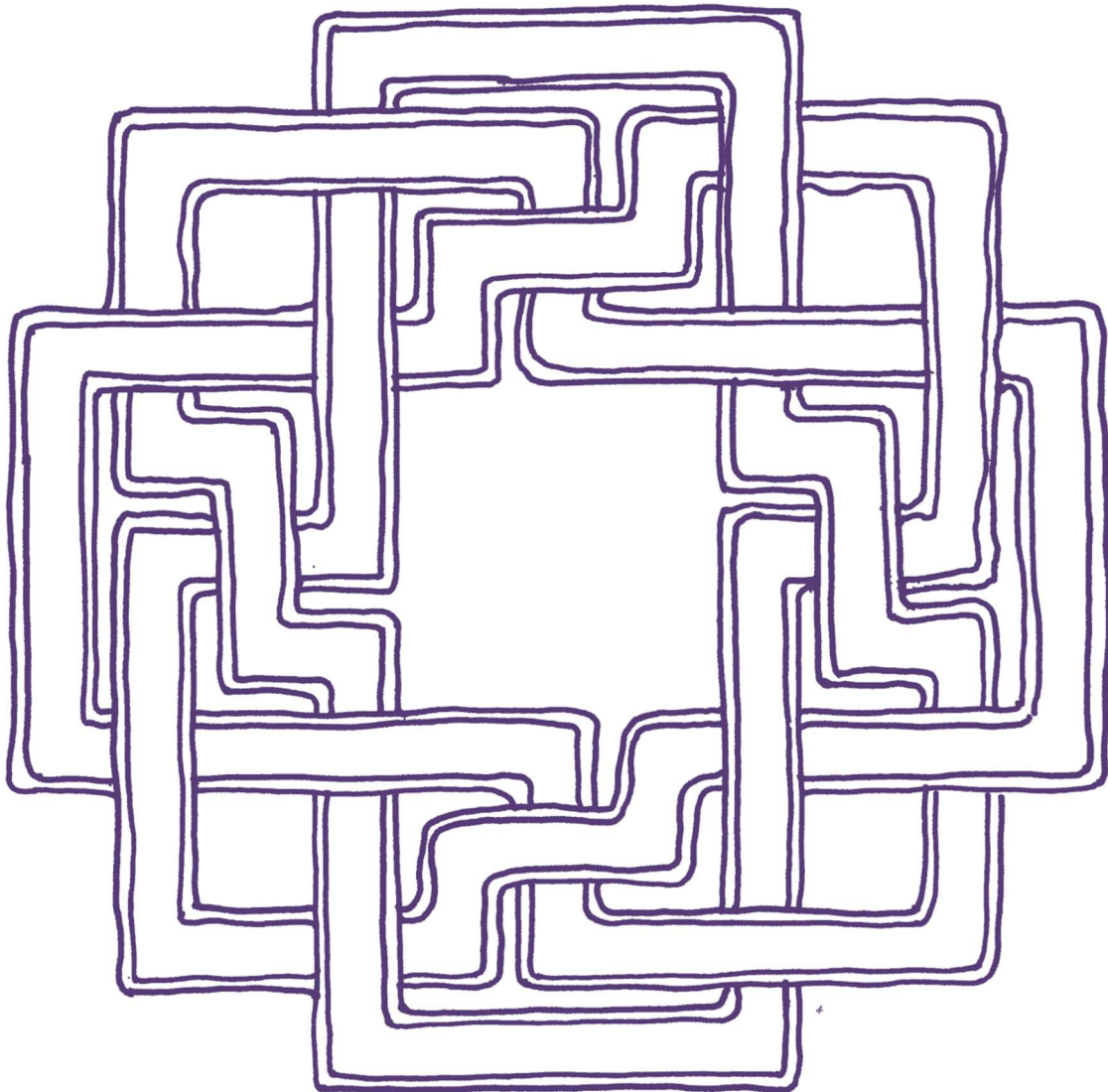

4

Nem nevezek meg népeket, országokat, személyeket, "-izmusokat", mert minden név elválasztana, és csorbítaná az üzenetet. Megértés kizárólag az elfogulatlanság árán szerezhető, önmagunk iránti mélységes őszinteséggel. Nagy lépés, nem is könnyű, de ez a továbblépés alapszükséglete, ami nélkül önáltatás lenne minden vélemény.

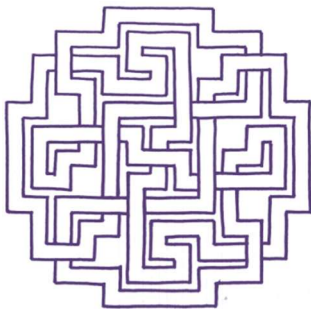
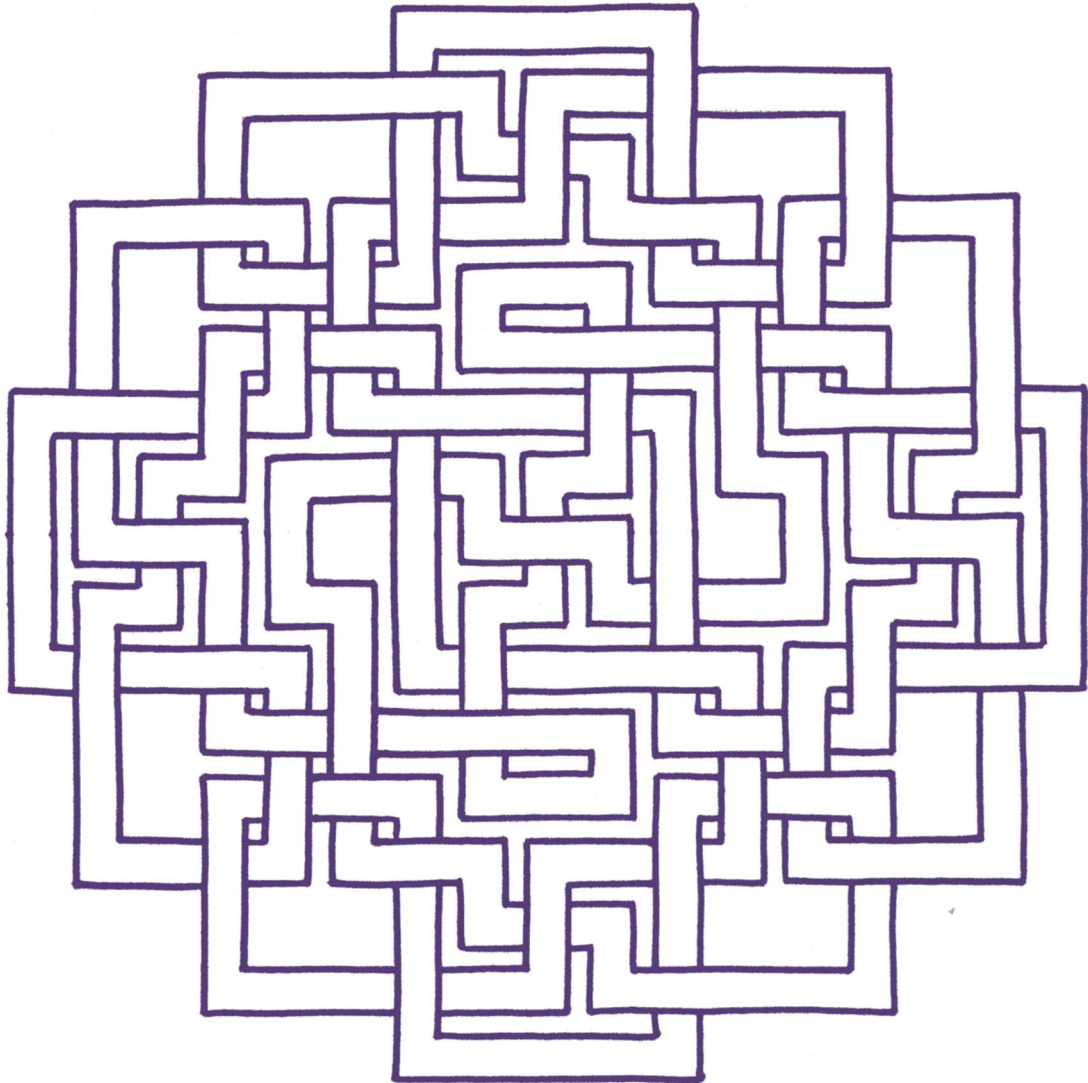

Sorolhatnánk annak a példáit, ahogy egy-egy nép, ország, kultúra magát a szakrális értelem követőjének vagy éppen jogutódjának tekintve hogyan és miért azonosította magát a szakrális jelképekkel, amik értelme így a jelentésüktől eltávolodva csoport-hovatartozásra csökevényesedett a közfelfogás számára.

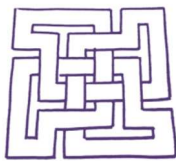
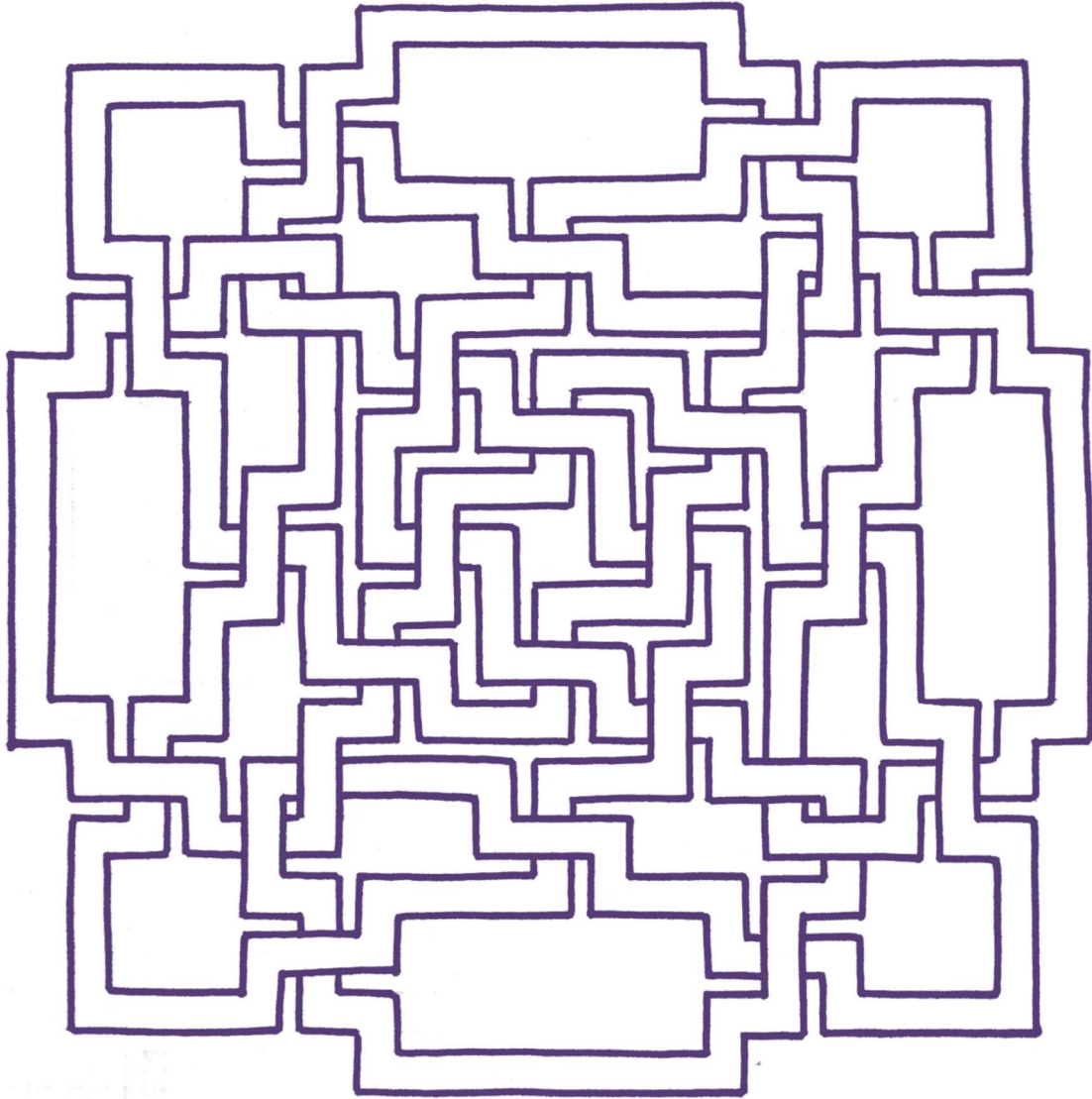
(Ez a felső alakzat elég erős, nem véletlenül tompítottam, csúnyáztam itt össze. Bárki elkészítheti magának tükrözve, nagyítva, tisztább vonalakkal, de arányos mértékű alázatot javaslok hozzá.)

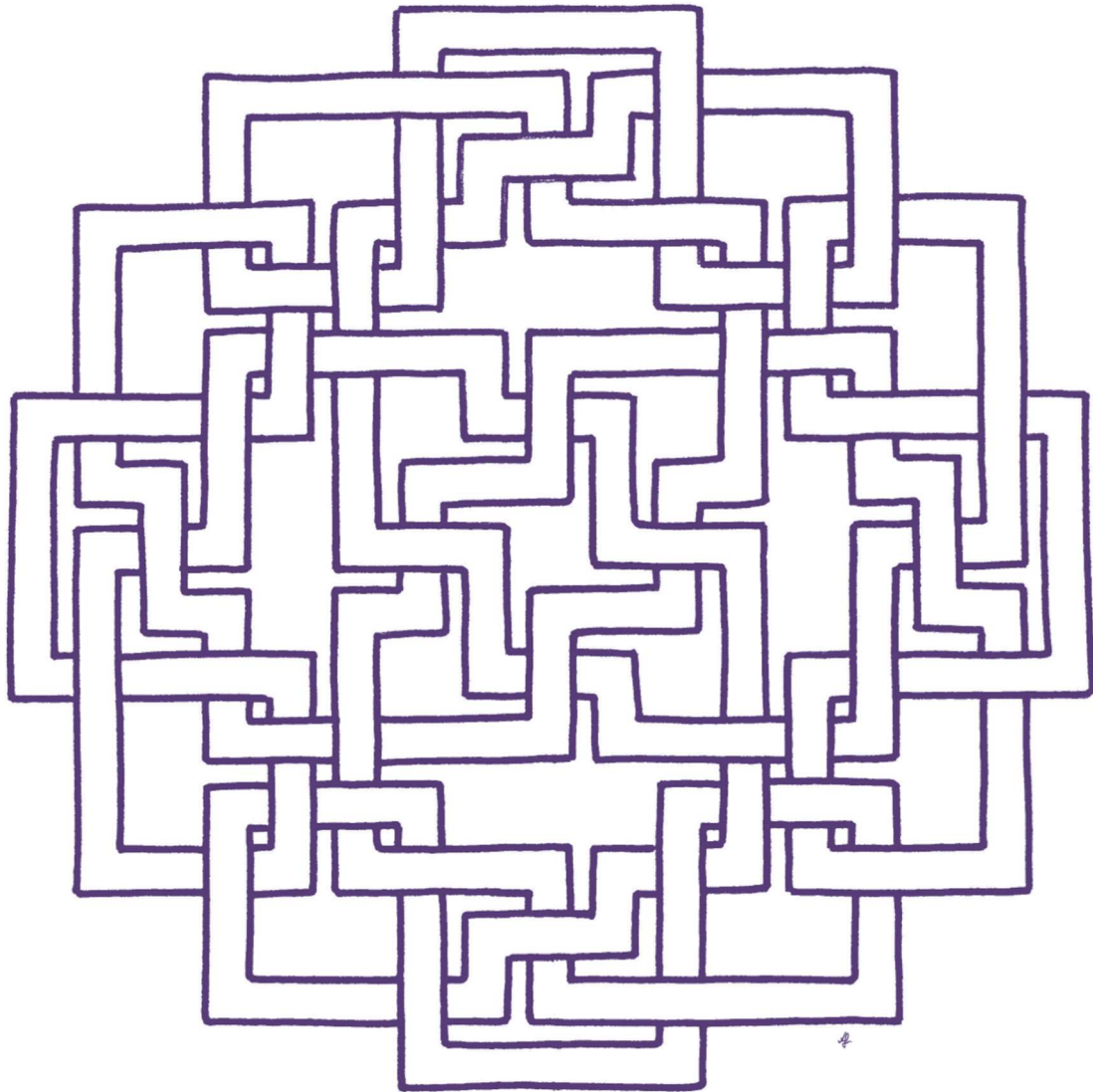
A tiltottság is ennek mentén alakulhatott ki az üldözött "napjelképek" kapcsán, történelmi gigaegók ütközéspontjába állítva őket. A „svasticára” azért fogom a régi forgórózsa kifejezést használni, mert a rózsafűzérnél is használt módon a rózsza a maga tuskéivel a töviskoszorú üzenetét hordozza: „hEGY, hEGY hEGY, minden csupa hEGY, minden Egy.” (A rózsafűzér rózsafából készült.)

A forgórózsza Ismert többértelmezésű jelkép, de a jelkép funkció csupán társadalmi tükröződés, kitéve a politika és valláspolitikai változó széljárásainak, amiktől azonban az ősi igazságok teljesen függetlenek.

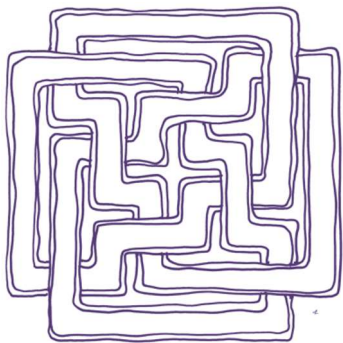
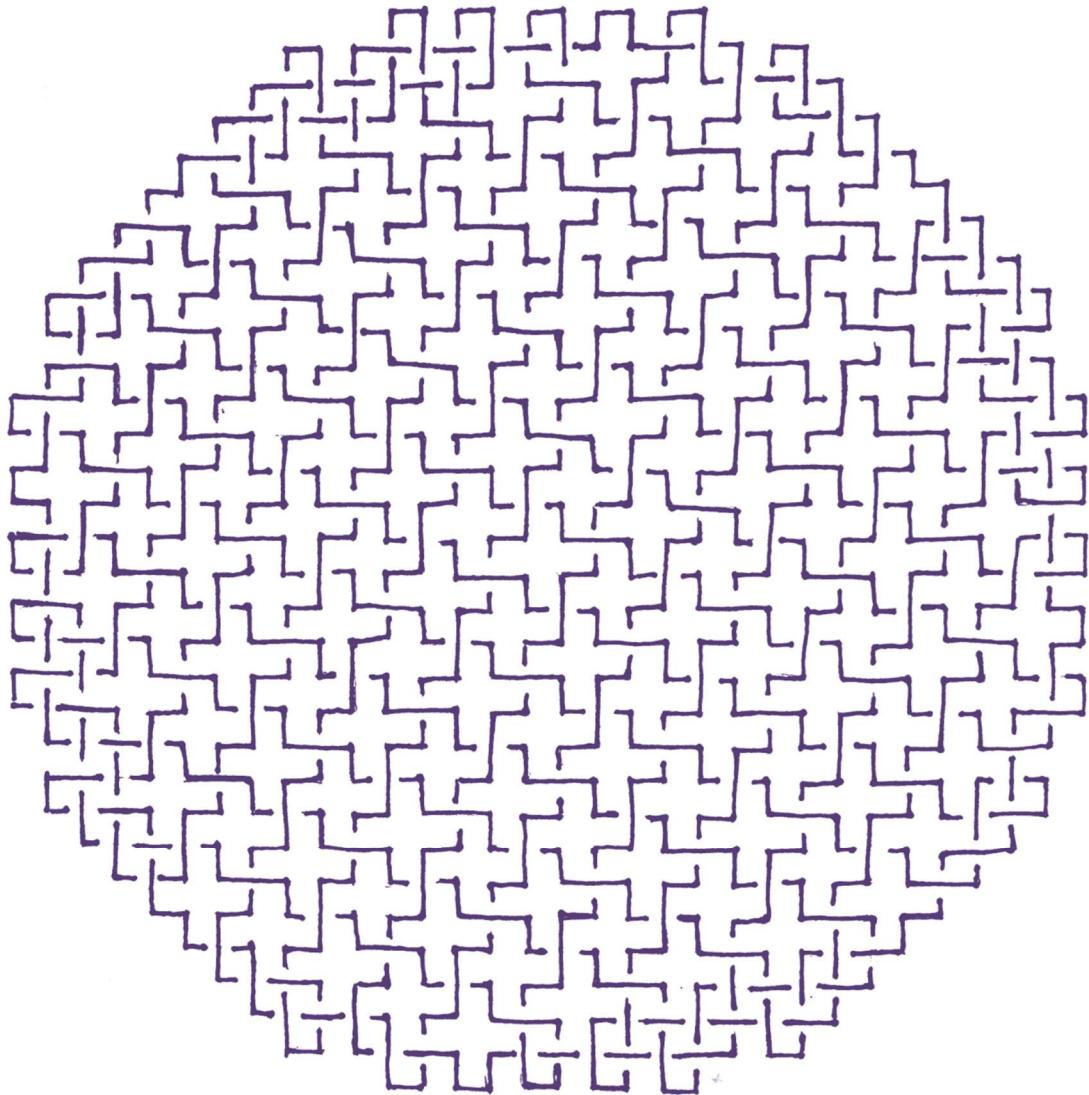

$$E = m \times c^2$$

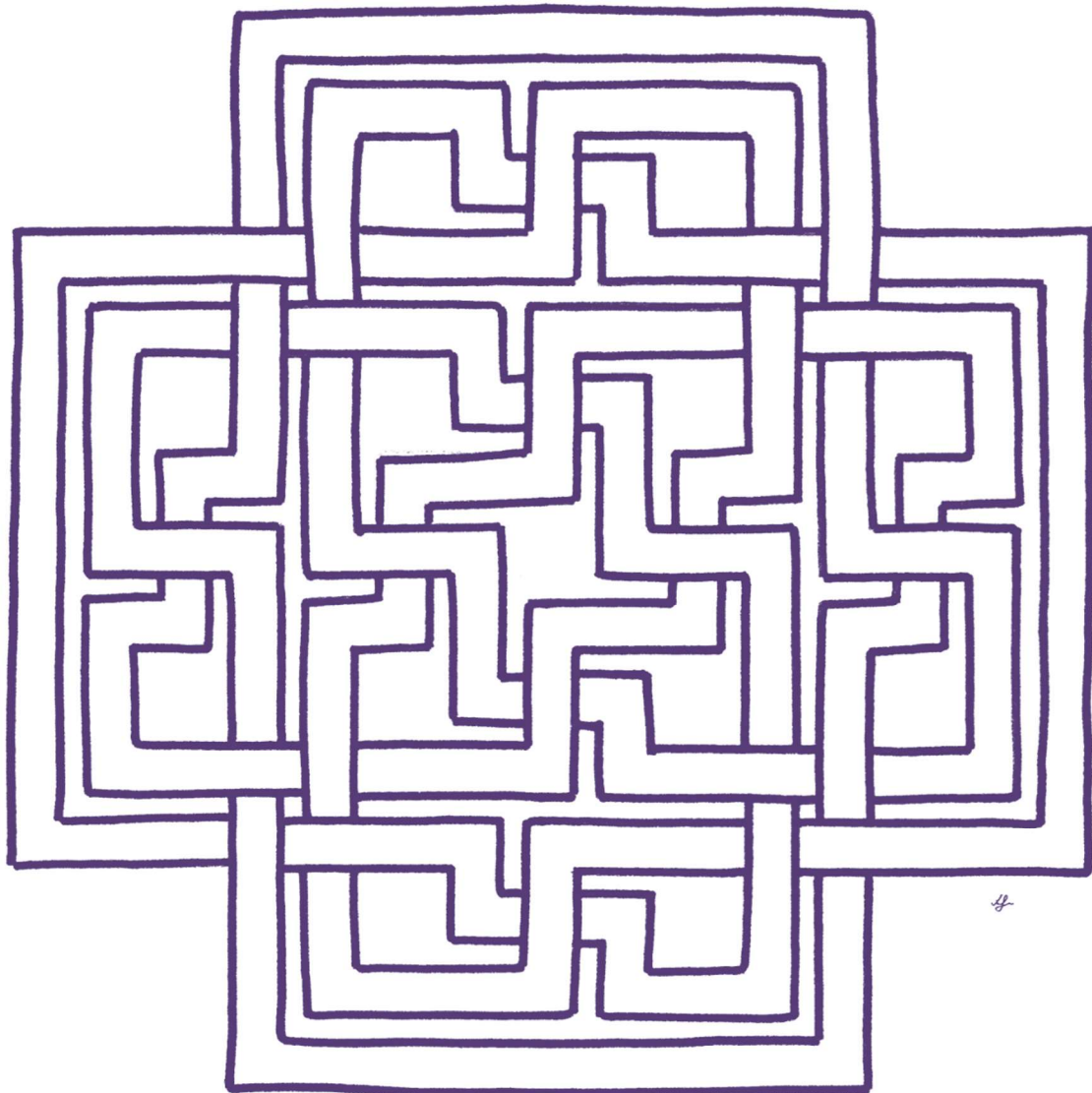
Sokáig kerültem még a forgórózsa közvetett rajzolatait is, de ahol elutasítás van bennünk, ott van megérteni valónk, fejlődni valónk. A megértést keresve végül beleütköztem abba a lehetőségbe, hogy nem pusztán jelkép, hanem a legősibb spontán létalakzat tényleges fizikai ábrázolása, a létesülés MAGja, miszerint két parányi, összekapcsolódva forgó fénypálcikácskára épülhet fel a világmindenség, ami által a forgórózsa a minden létező közötti közös nevező: az Energia.

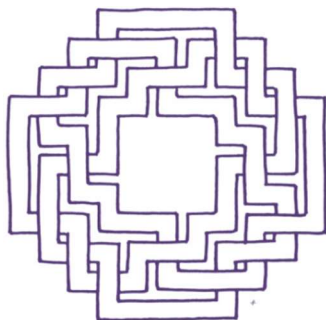

A mai tudományos közfelfogás a legkisebb létező részecskének a pácika alakú energiaimpulzust, szikrácskát tekinti. Mivel így az anyag sem más, mint az energiaimpulzusok állóhullámokra csoportosulása, az sincs cáfolva, hogy az egész világmindenség egyetlen élő, összefüggő, intelligens finomenergia-mező; Élő Fény.

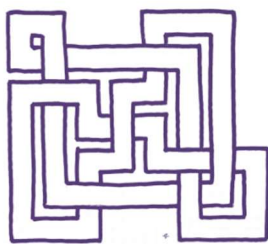
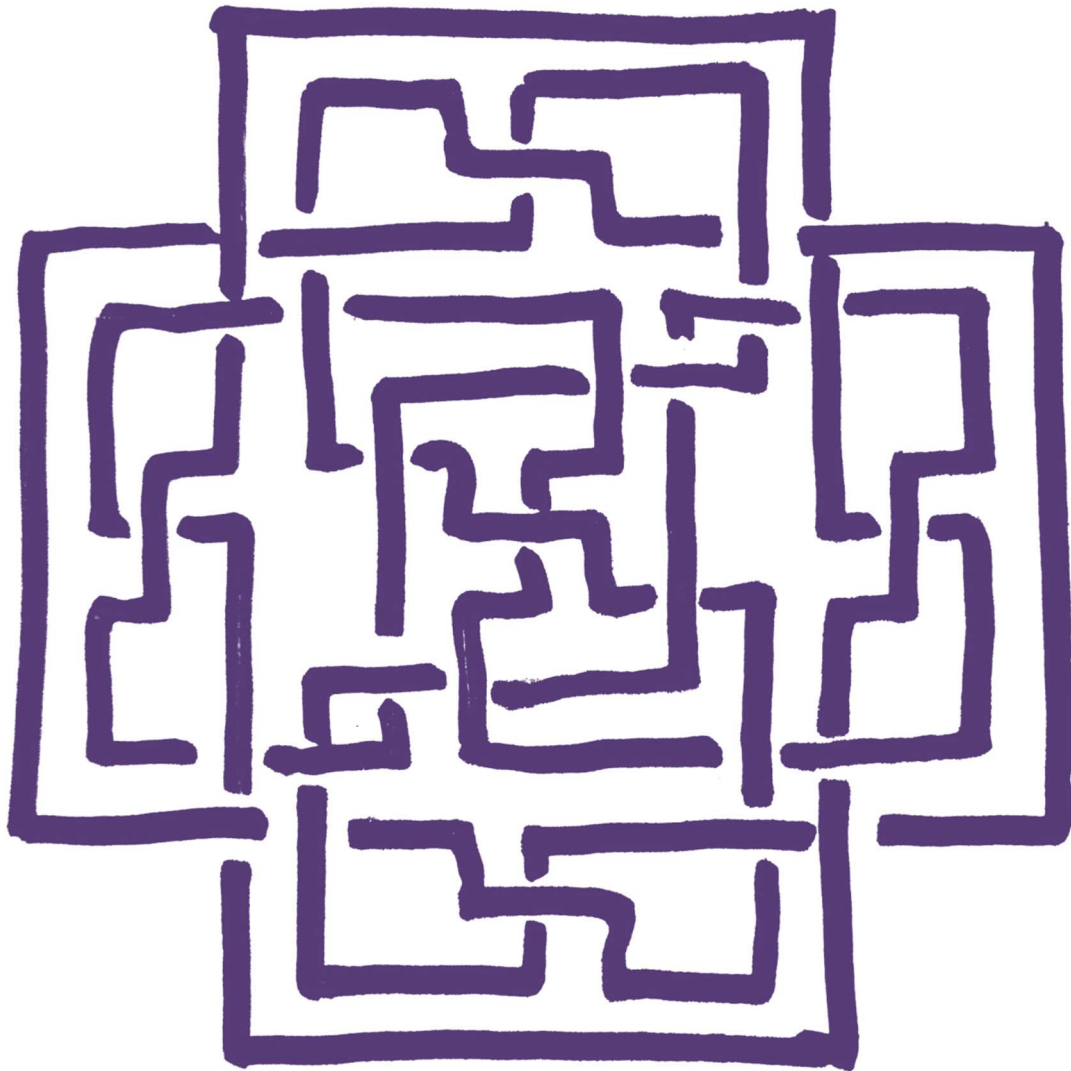

4

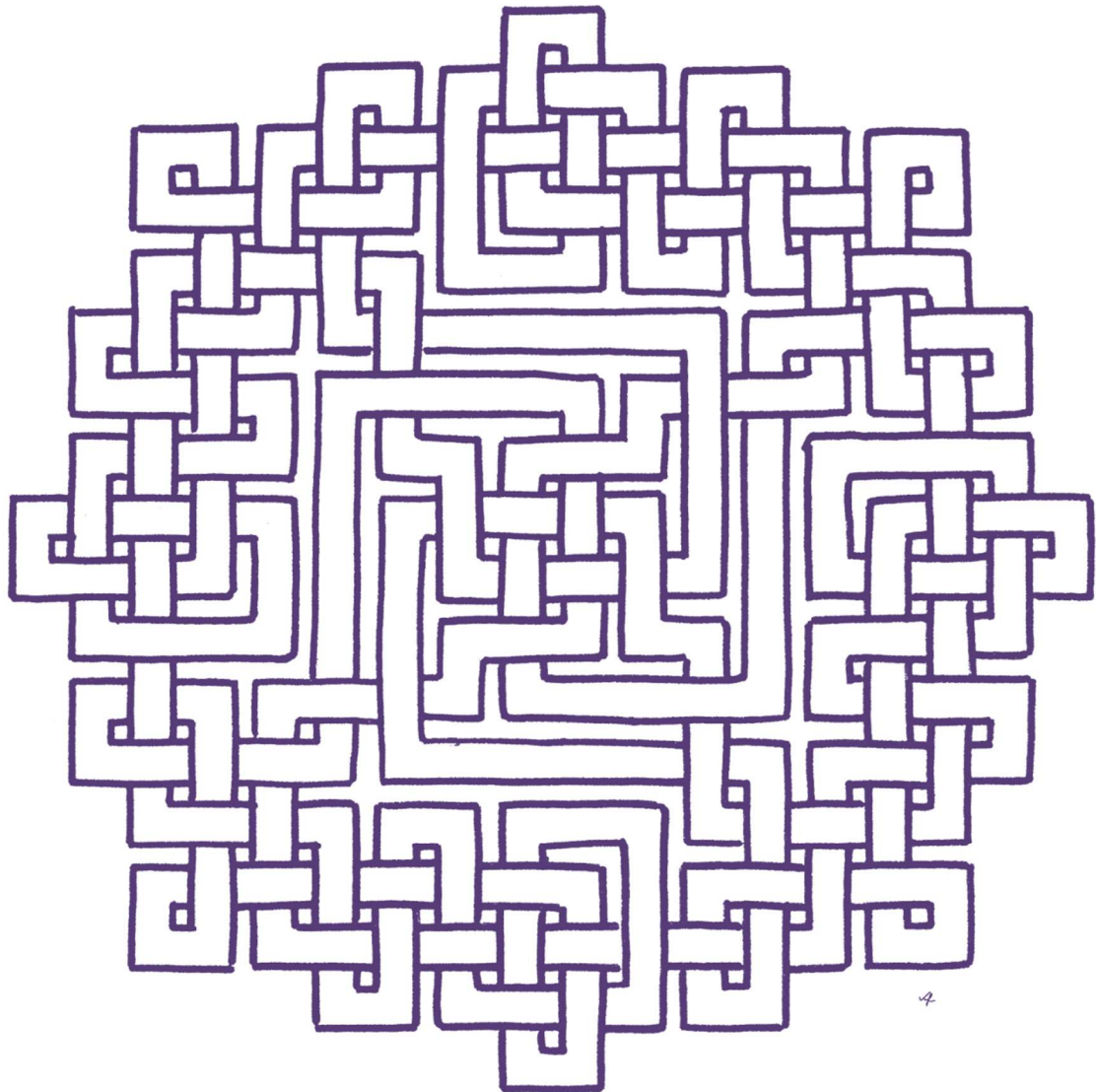
A forgórózsza hamis politikai pikantériája, félelemkeltése elől hiába hátrálunk, csak szembemelve számolható fel, ezért az egyéb elterjedt értelmezéseit is szükséges megemlítenünk.

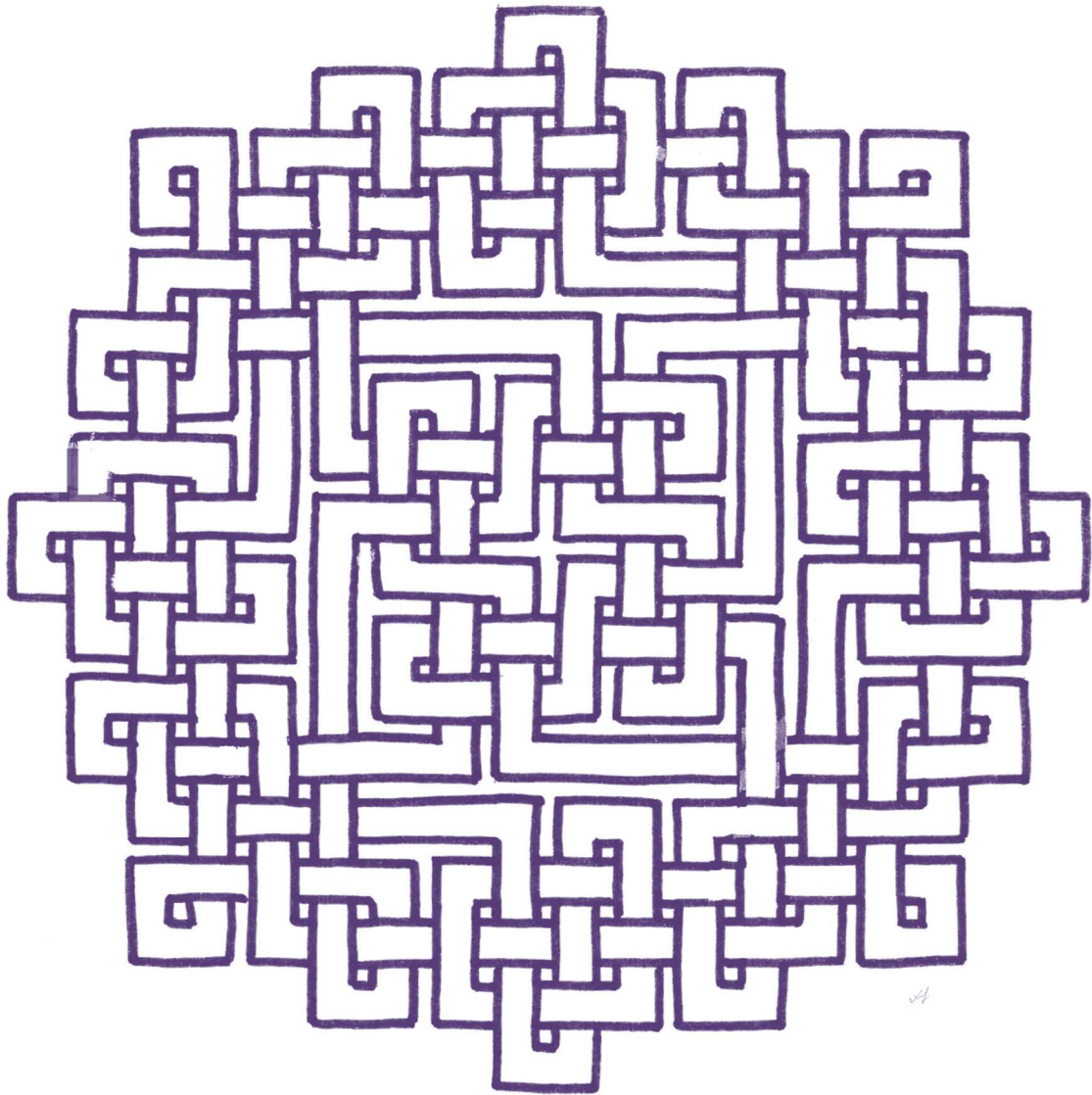
Ősi hitábrázolásként terjedt el, mint Ős Energia- Lélek- és Lét-forrás, a Lélek halhatatlanságának és az Univerzummal azonosságának jelképe, az Élő Fény, Ős Önlétező. Szerencsehozó Napjelkép, Univerzumjelkép, végtelen mozgás-, változás-, újjászületés- és sors - ábrázolás; a Sors iránti alázat, remény és Isteni gondoskodás ábrázolása, a Tűz-elem, a Fény, a Lét és a Tudás MAGja, ami mindezért Főnix módra éli túl az évezredek.

Mint jelkép, több kontinensen, több ezer éven át a világ világosságát szolgálta, és szolgálja ma is - a nyugati kultúrán kívül, ahol pártjelvényként példája lett a sorsnak, a kibocsátott energiák visszafordulásának. Az Univerzum Egységének ábrázolását származási elkülönülésre átértelmezők megtapasztalhatták, ahogyan mások elkülönülnek tőlük, az ehhez kapcsolódó minden negatívum viszonzásával. Az égi sorskerék mindenkinek forog, akikben nincsen Isten-félelem és sorstudat, azokra is vonatkozik a beléretett üzenet: Egyszer fent, egyszer lent, ahogy fel, úgy le. Minden magasan hordott orr alászáll, minél feljebb, annál lejjebb, válogatás nélkül.

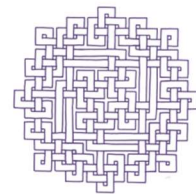
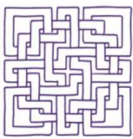
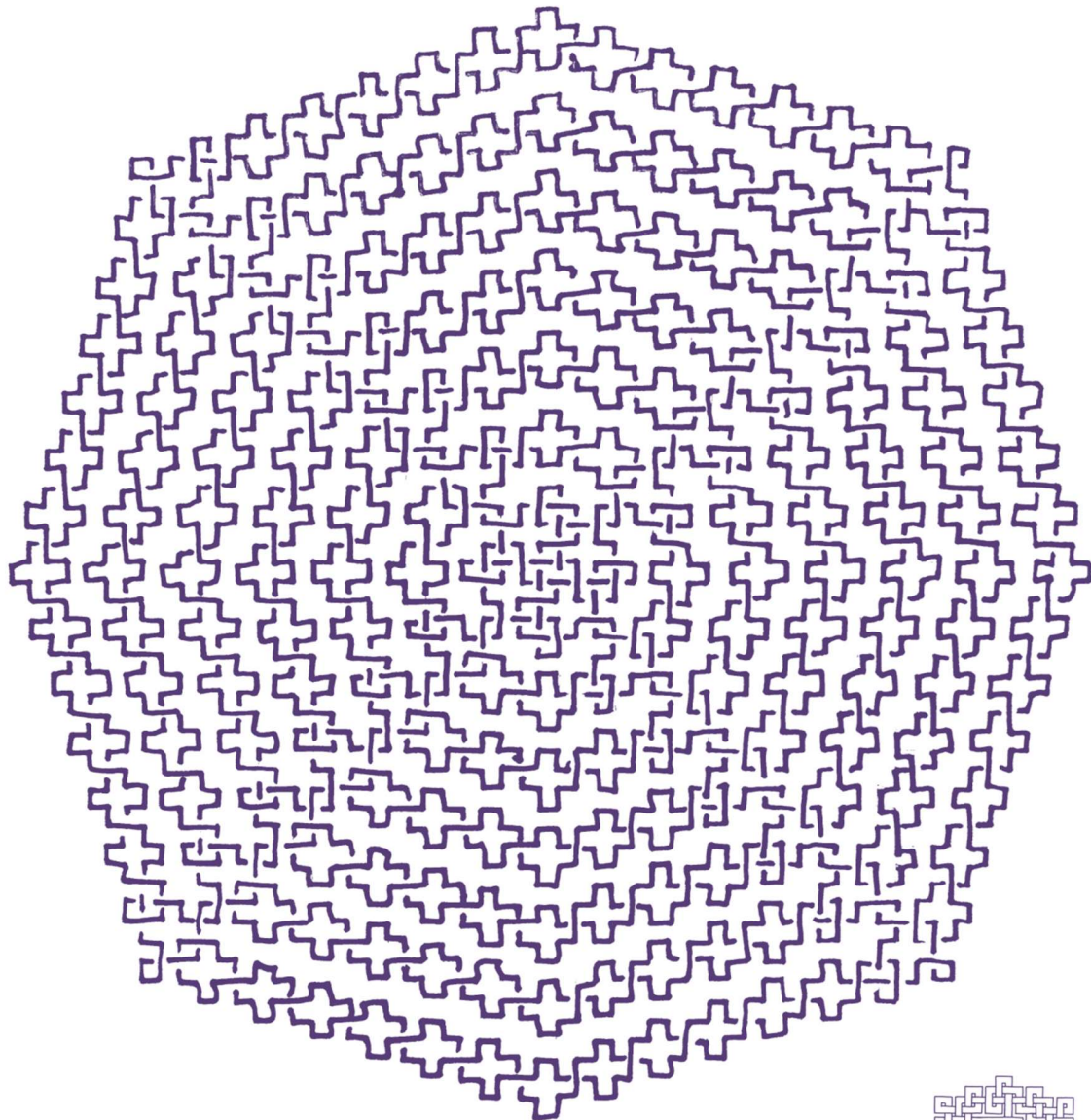

A szakrális geometria valódi törvényszerűségeket ábrázol, és tényleges energiák kapcsolódnak hozzá. Különösen, mivel az egész Világmindenség másból sem áll, mint Tudatból és Energiából. Messzire vezető kérdés lenne, hogy spontán melléktermék-e, ahogyan a Szentek Szentjéből utálatos képet csináltak, elidegenítve az energiaforrást.

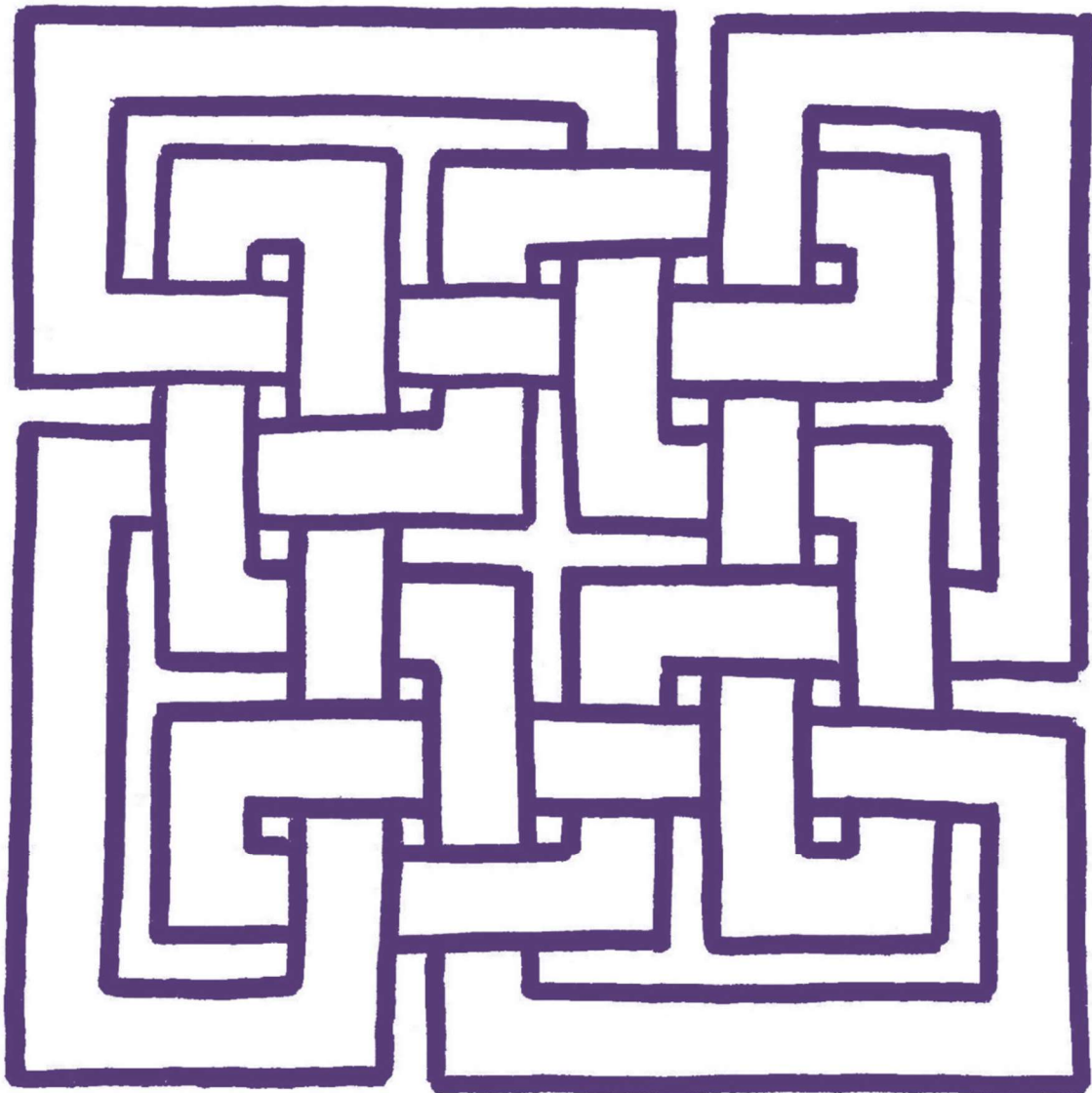
Két évtizedes múlt századi visszaélés negatív érzelmei hetven évvel később is azzal fenyegetnek, hogy újratermelik a szenvedést. Rákényszerülünk, hogy tegyünk ellene. Létező, fájdalmas sorsenergiákról van szó, amiket semmiképpen nem szabad lekicsinyelni, és minél fájdalmasabbak, annál egyértelműbben kell felszámolnunk az okait. Mert okok és következmények láncolata alkotja a létezést.

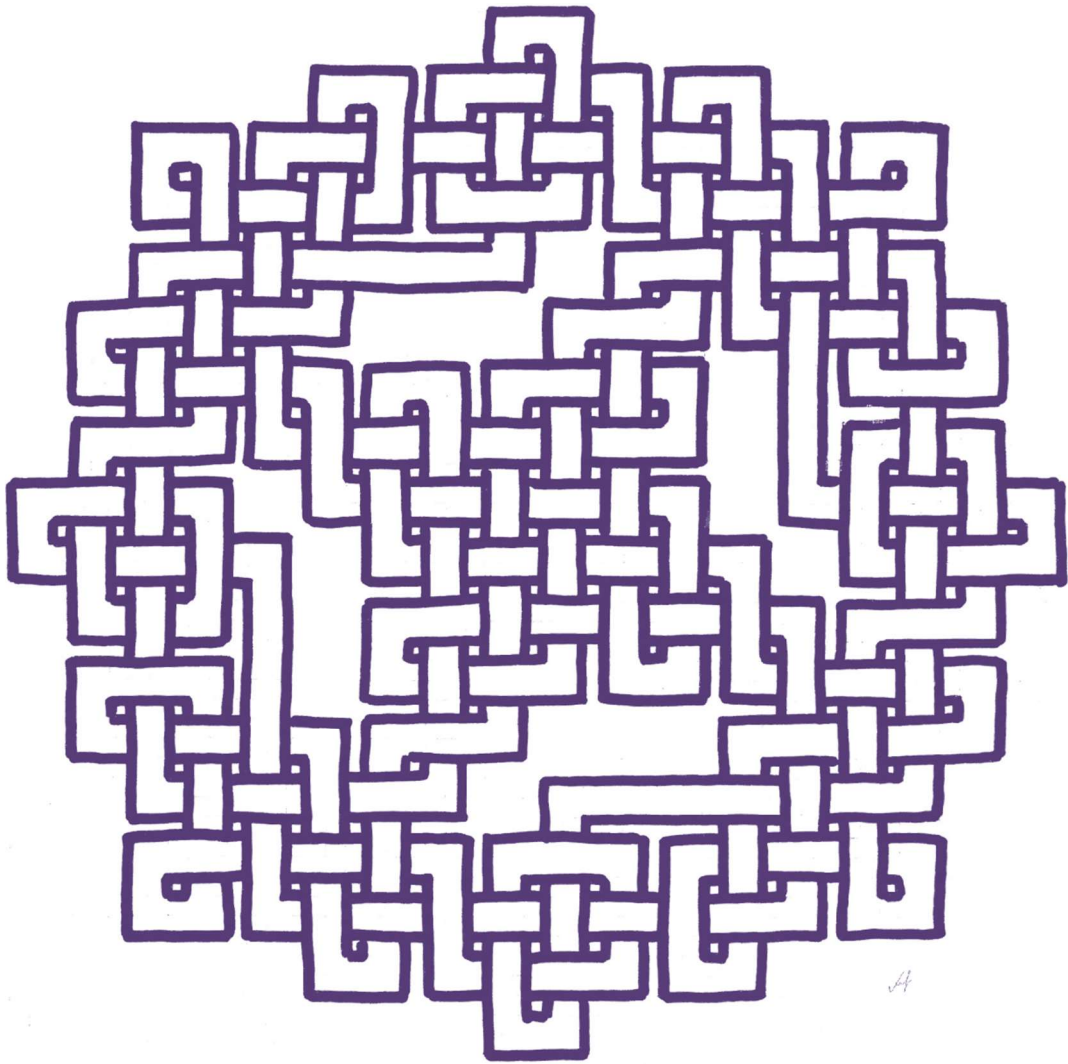
A lét állapota minden megtett dolog következménye, és minden elmulasztott dologé. A cselekvés és a nem cselekvés egyaránt sorsot teremtenek. Miért kellene tétlenül jóváhagynunk valamennyi létező örökségének elidegenítését? Ahogy egy-egy önkényes csoport kisajátította és kifordította az értelmét, mindenkire és önmagára is bajt hozva, úgy ha ezt a kifecamított értelmet elfogadjuk, azzal magunk is hozzájárulunk a visszaéléshez, és az ehhez kapcsolódó sorsenergiákhoz. Továbblépni az eredeti jelentés megértésével és helyreállításával tudunk, a többféle társított értelem megismerésével kiegészítve. A Felső képen például a Sors pókhálója.

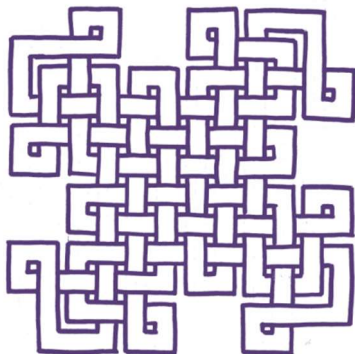

Napjelképként tekintve forgásiránya a nap útja, kettős nézetű: egyik irány a nap látszólagos útját mutatja az égen, másik a mi forgásunkat öhozzá képest. Csak az elme tesz különbséget, hiszen amúgy sem a rajz forog, hanem csak az elme. Így nem az a lényeges, hogy képzeletünkben az ábra merre forog, hanem sokkal inkább az, hogy az értelmét helyesen forgatjuk-e.

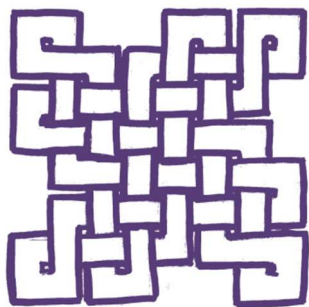
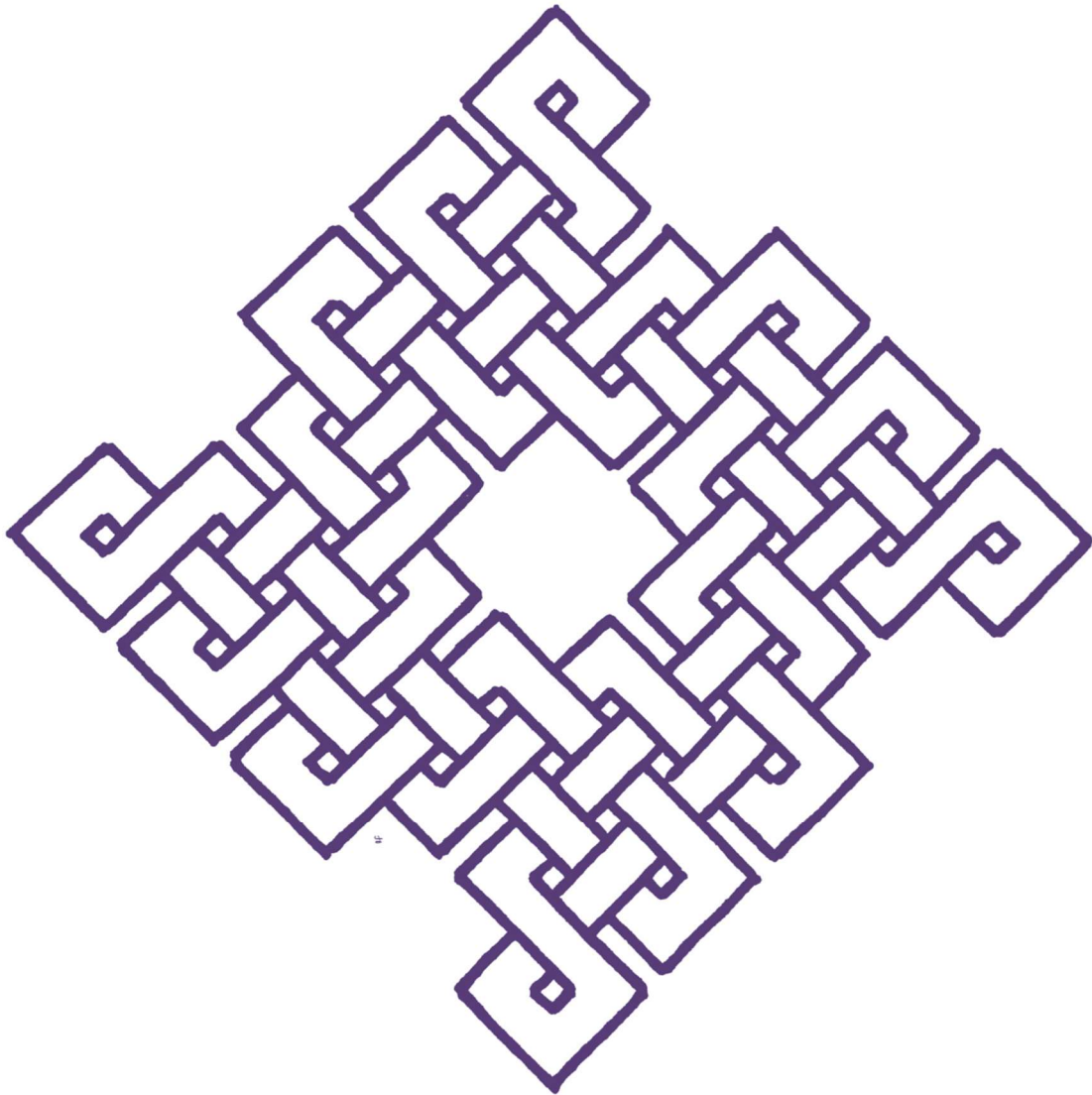

A

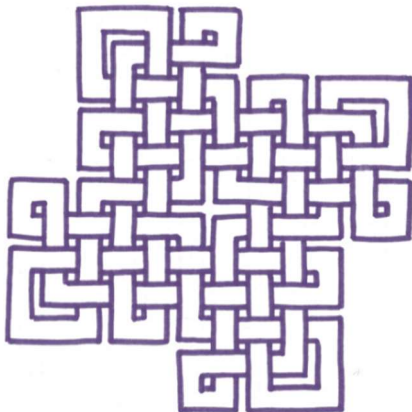
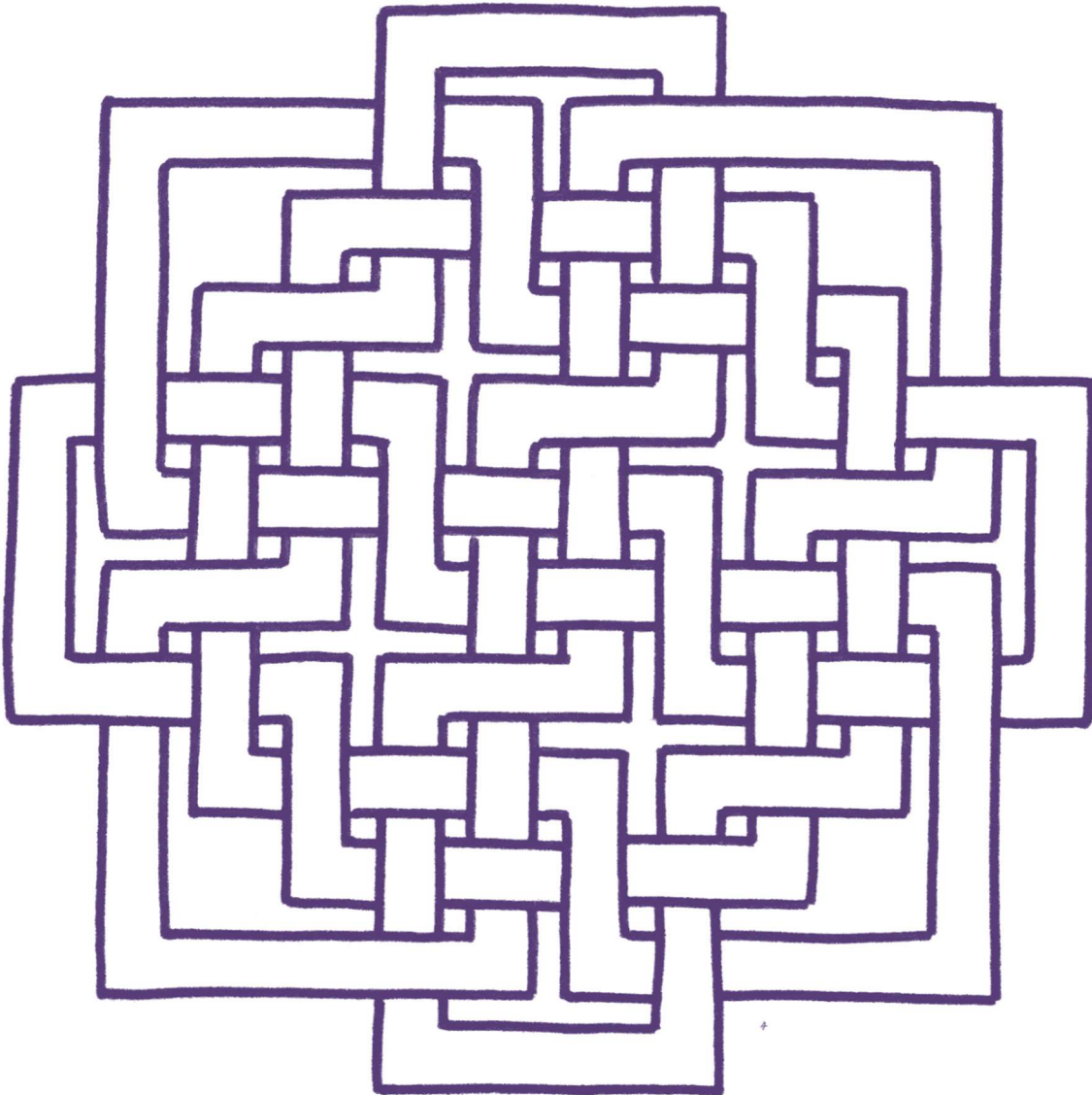
A minden reggel felkelő Nappal a Végtelen ismétlődő váltakozást szimbolizálja, az élet újjáteremtődésének és a lélek újra megtestesülésének, a reinkarnációnak a jelképe.

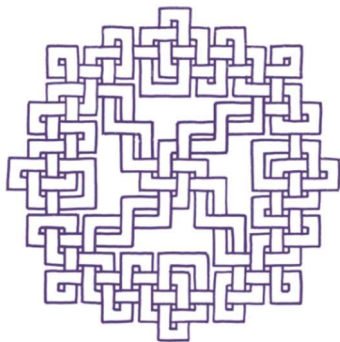
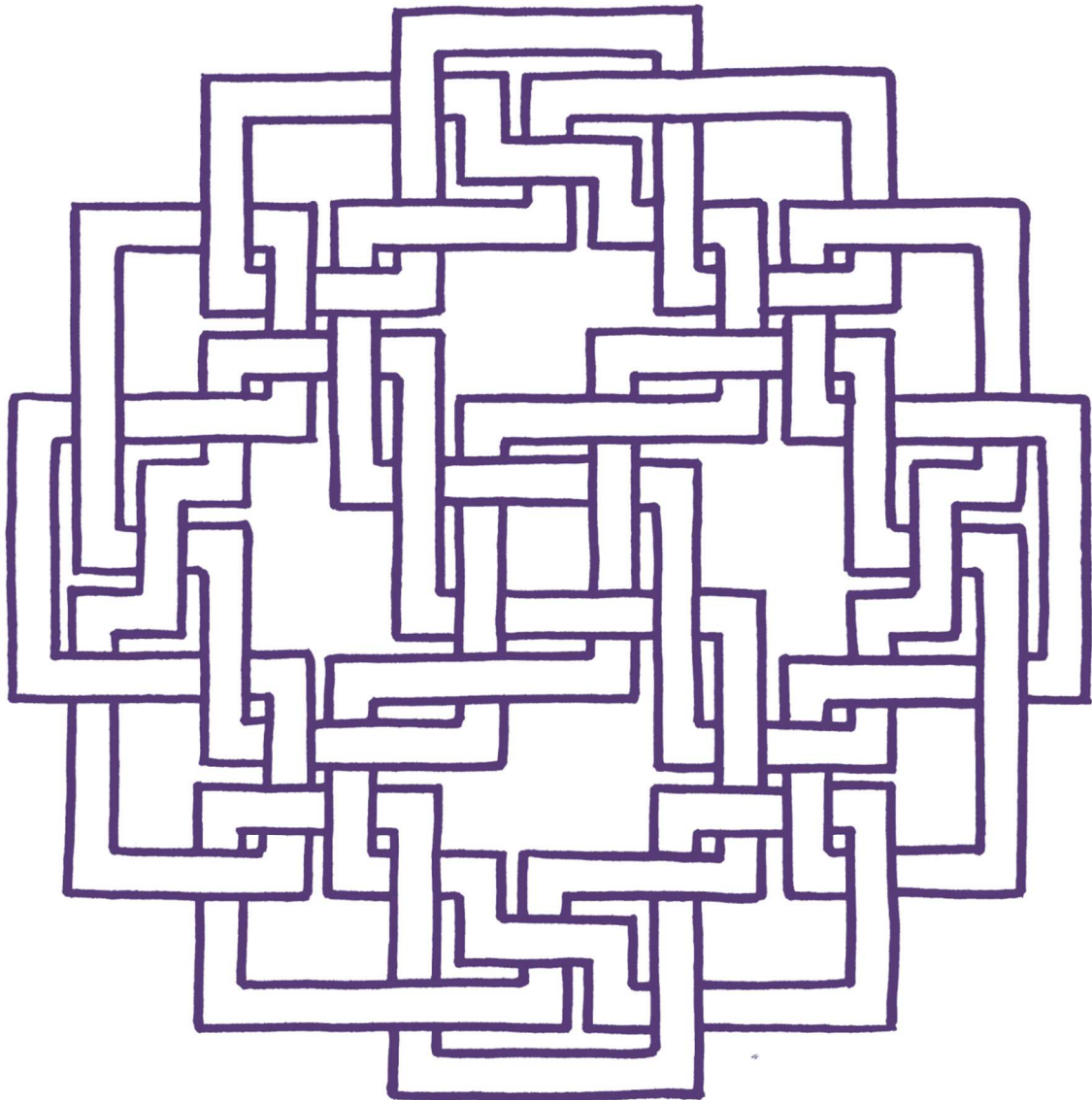
Van olyan nézőpont, ahonnan nézve sorskerékként a tengelye nem magasan van, mint valami óriáskeréké, - amire itt felszállunk, és felvisz, majd visszahoz ide - hanem a horizonton, fele útjával fel az égbe, fele útjával pedig le a föld alá, és onnan vissza fölfelé, ismétlődve újra és újra, a létezés lüktető természete szerint. Továbbá alkalmas még a piramis alapon spirálisan emelkedve ismétlődő élethelyzetek forgó alapjának szemléltetésére függőleges tengellyel is.

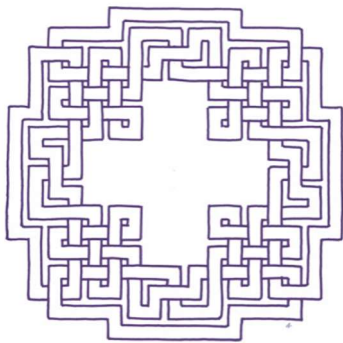
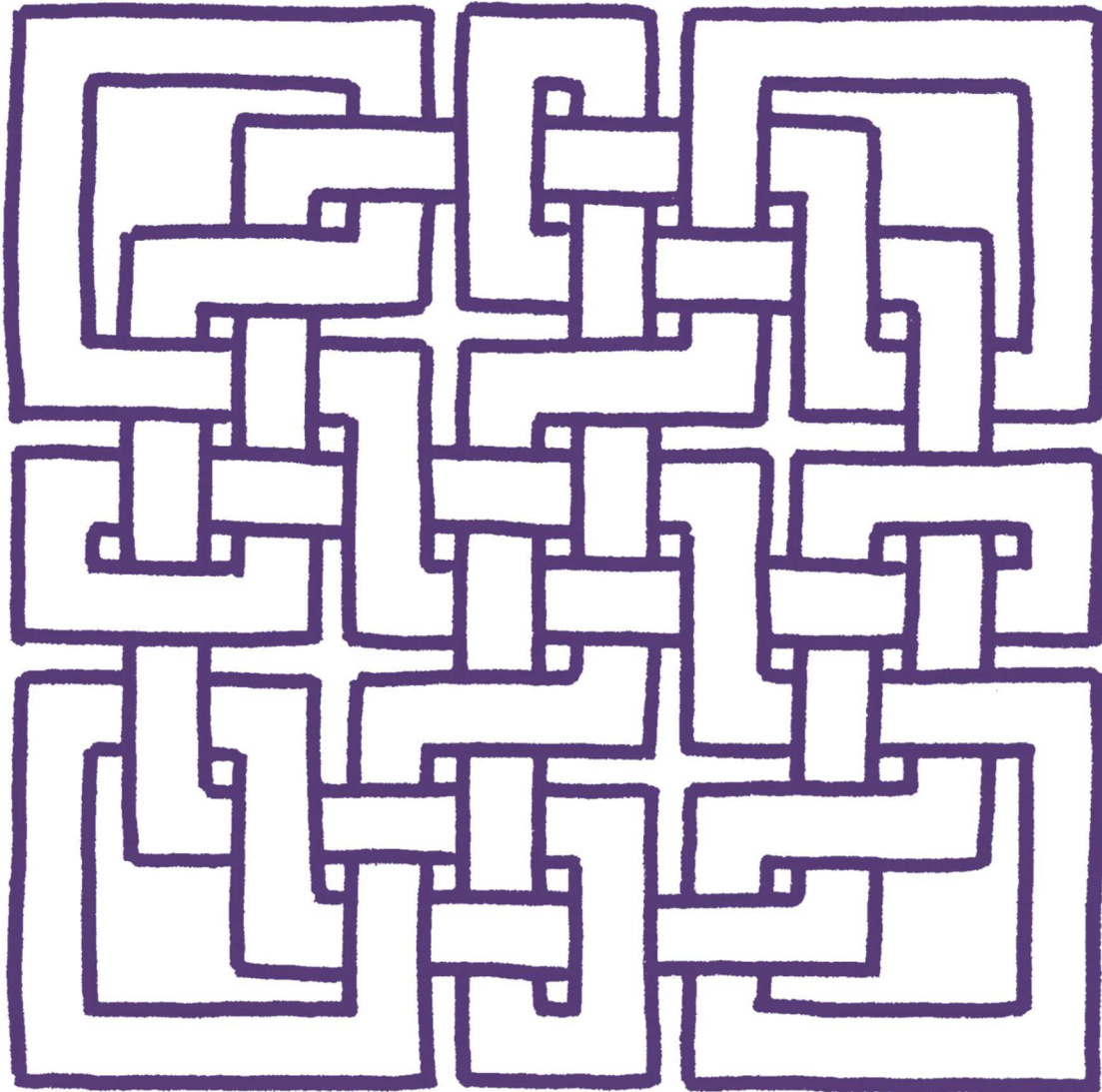
A szakrális geometria valóságos törvényszerűségeket ábrázol, ember-válogatás nélkül. Egyszer fent, egyszer lent. A dicsőség a sors lélekszennyező mellékterméke, egyedül alázattal közömbösíthető. A valódi alázatból - ami nem társadalmi viszonyulás, hanem belső tudatállapot - a létöröm fakad.

Az "egyszer fent - egyszer lent" örvényén középpontunk megtartásával juthatunk túl. Ahogy fel, úgy le - ahogy nem fel, úgy nem le. Ezért nem szokás kevélykedni a forgórózsával keleten. Ezért fékezi örömét, aki a fájdalmát akarja tompítani. Elébe is mehetünk a sorsnak, de a sorskerék lefékezéséhez mindenekelőtt önmagunkat kell megfékeznünk.

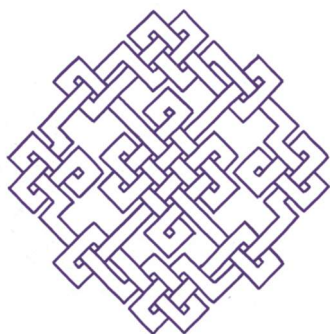
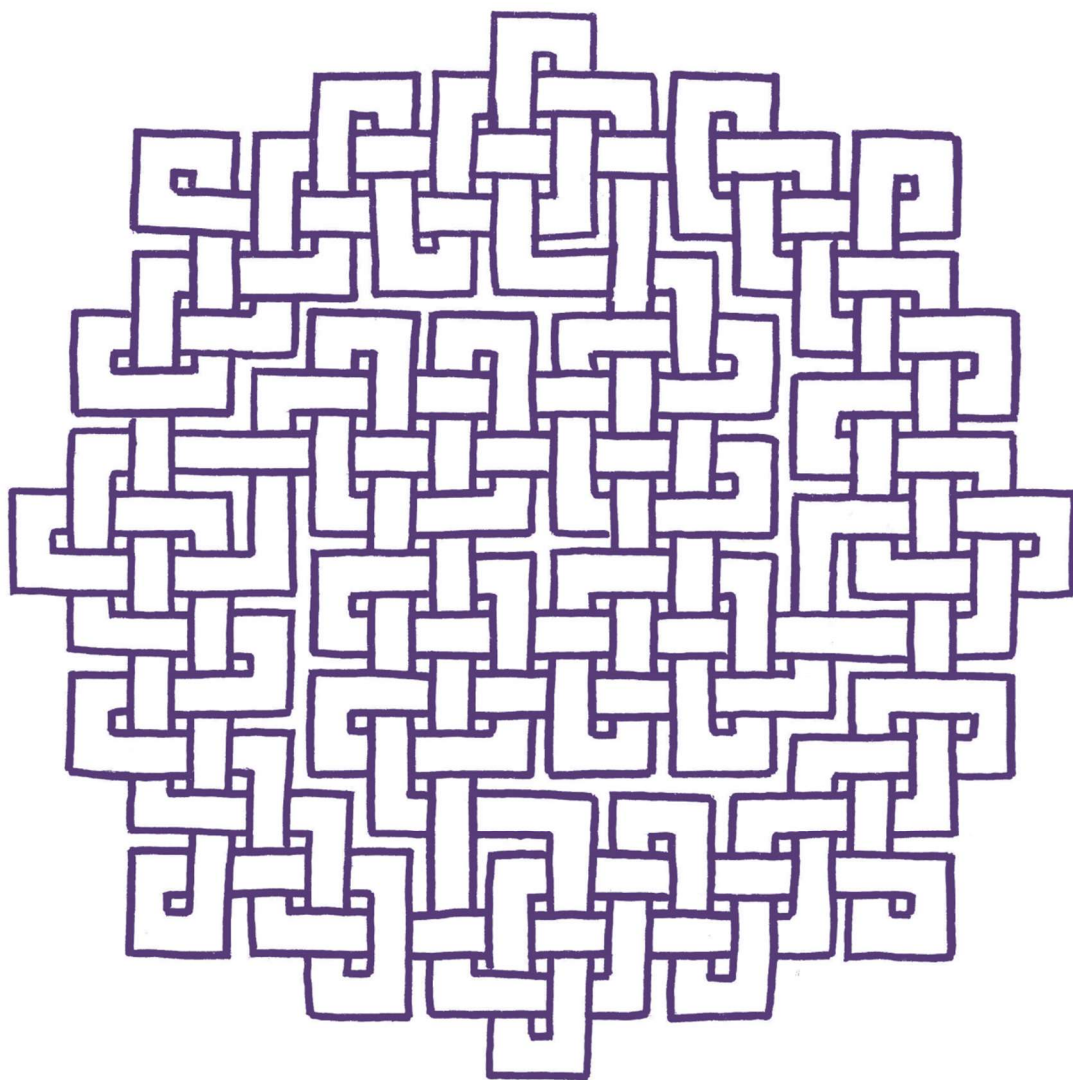

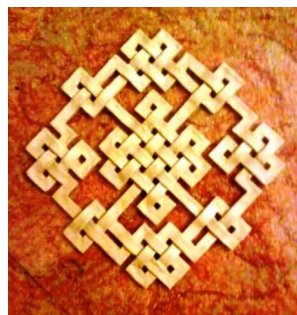
A Karma annyit jelent, hogy a sors a karmával (körmével) megragadni és következményrendszerbe, energia-örvénybe képes rántani az embert.

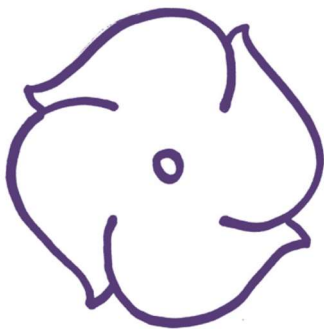
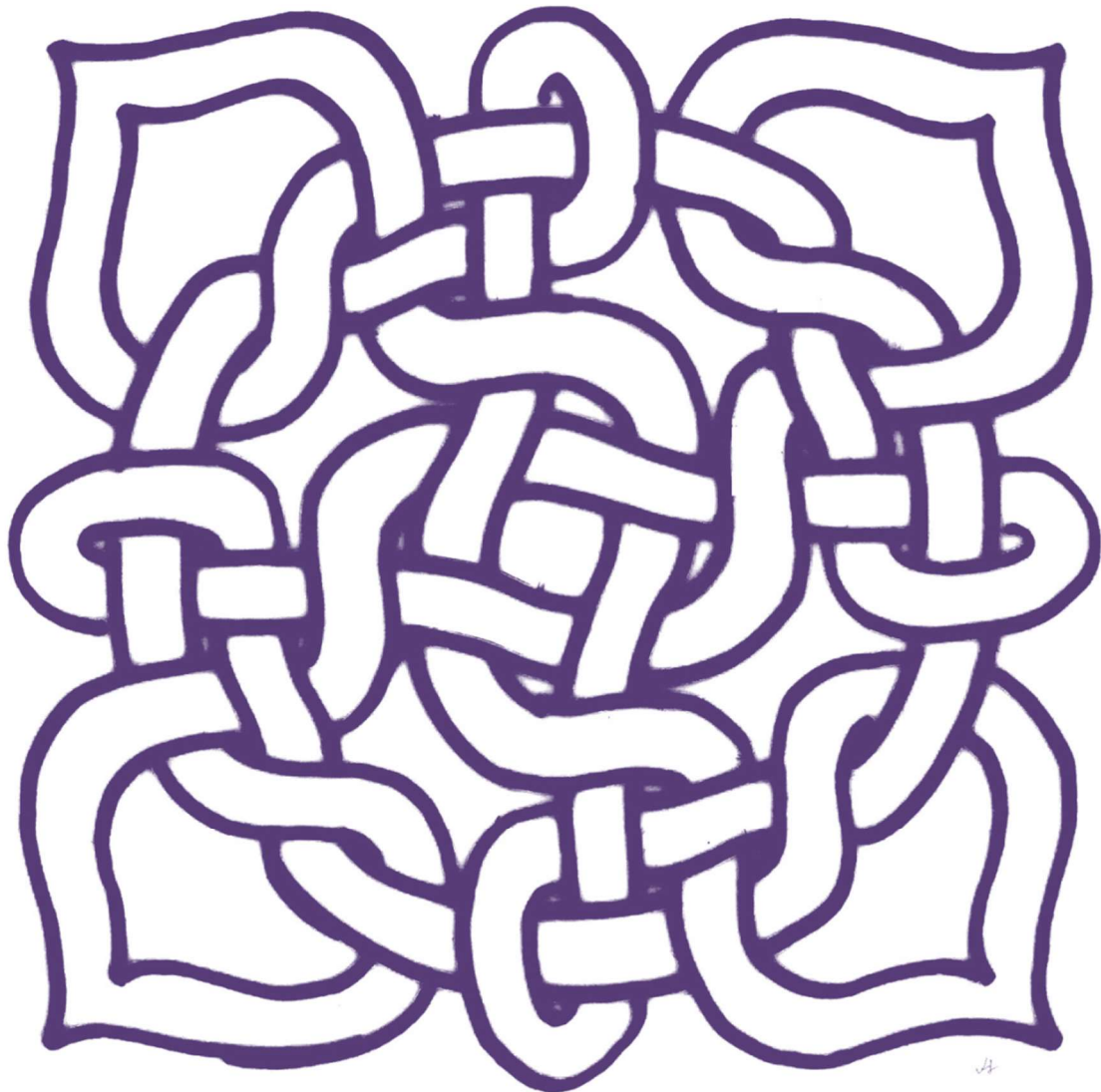
A karmikus üzenetnek több része van. Az élet és a sors ciklikus változásán kívül azt is jelképezi, ahogyan minden kibocsátott energia visszatér. A sors törvénye egyszerűen a hatás-ellenhatás törvényszerűsége. Aki manipulálni szeretné, az halmozódó adósságot görget, kilépni belőle pedig megértés, csillapító finomenergiák és ellenenergiák segítségével lehet, mint pl. a názir Jézus általi megváltás, amit bárki kipróbálhat.

Nem vagyunk függetlenek egymástól, minden visszahat, ezért nem közömbös, hogy ki mit teremt maga körül. Formálunk és formálódunk. Úgy bánj másokkal, ahogy akarod, hogy veled bánjanak.

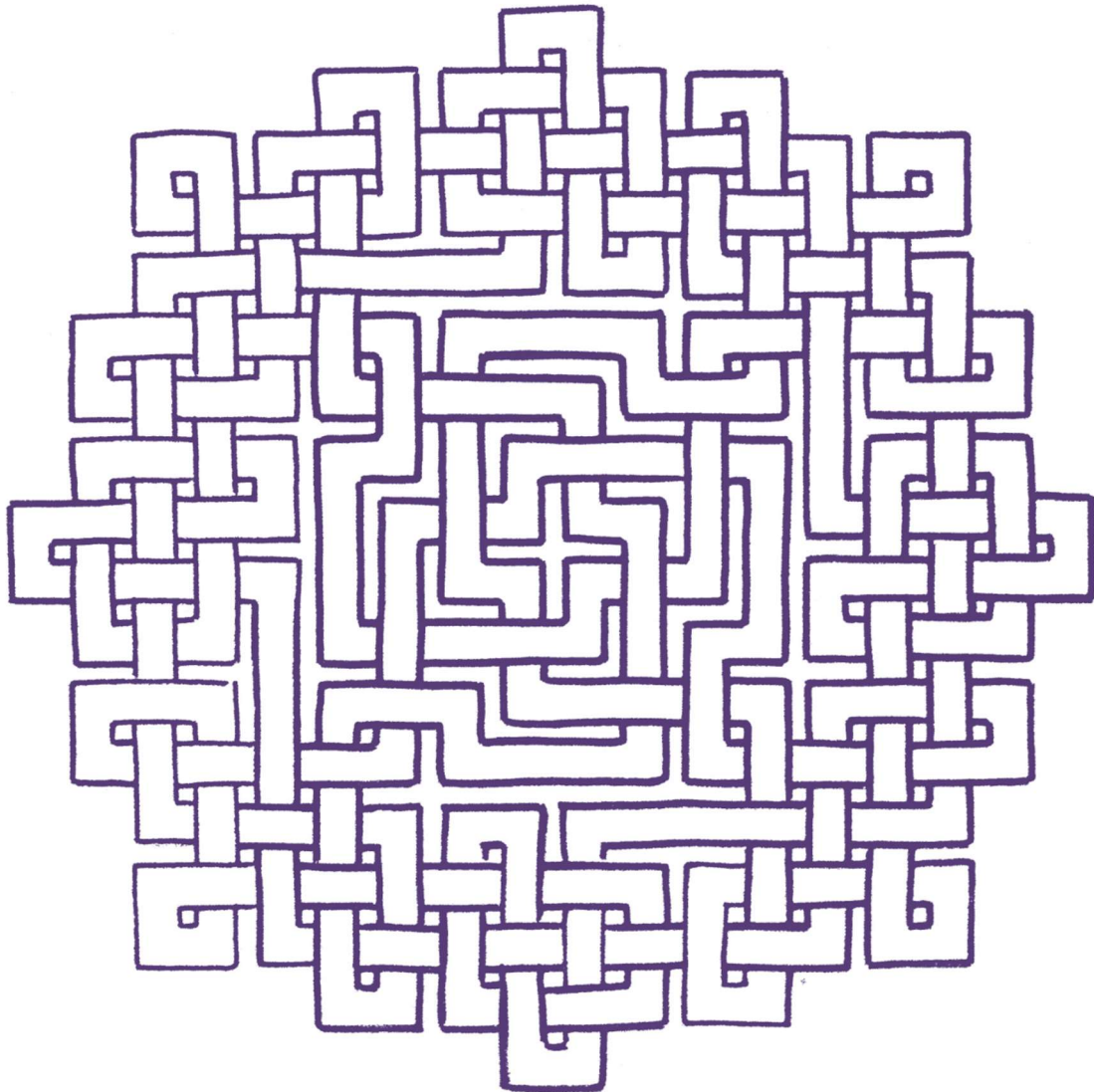

Amint kilépünk a derékszögű egyenes vonalak korlátaiból, rögtön jobban látható lesz a gondoskodó, kedvességével nehézségeken átsegítő elefánt ormánya, ahogy különböző irányú korszakokat mutat. Átala fogalmazódik meg az a forgórózsában megnyilatkozó sors iránti szeretet és bizalom, ami Ónélküle talán kevésbé lenne megérthető, különösen nyugati szemmel.

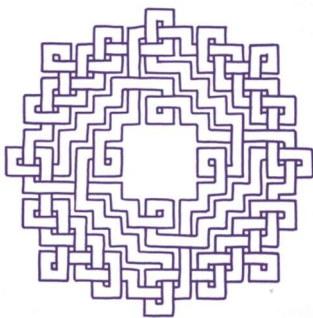
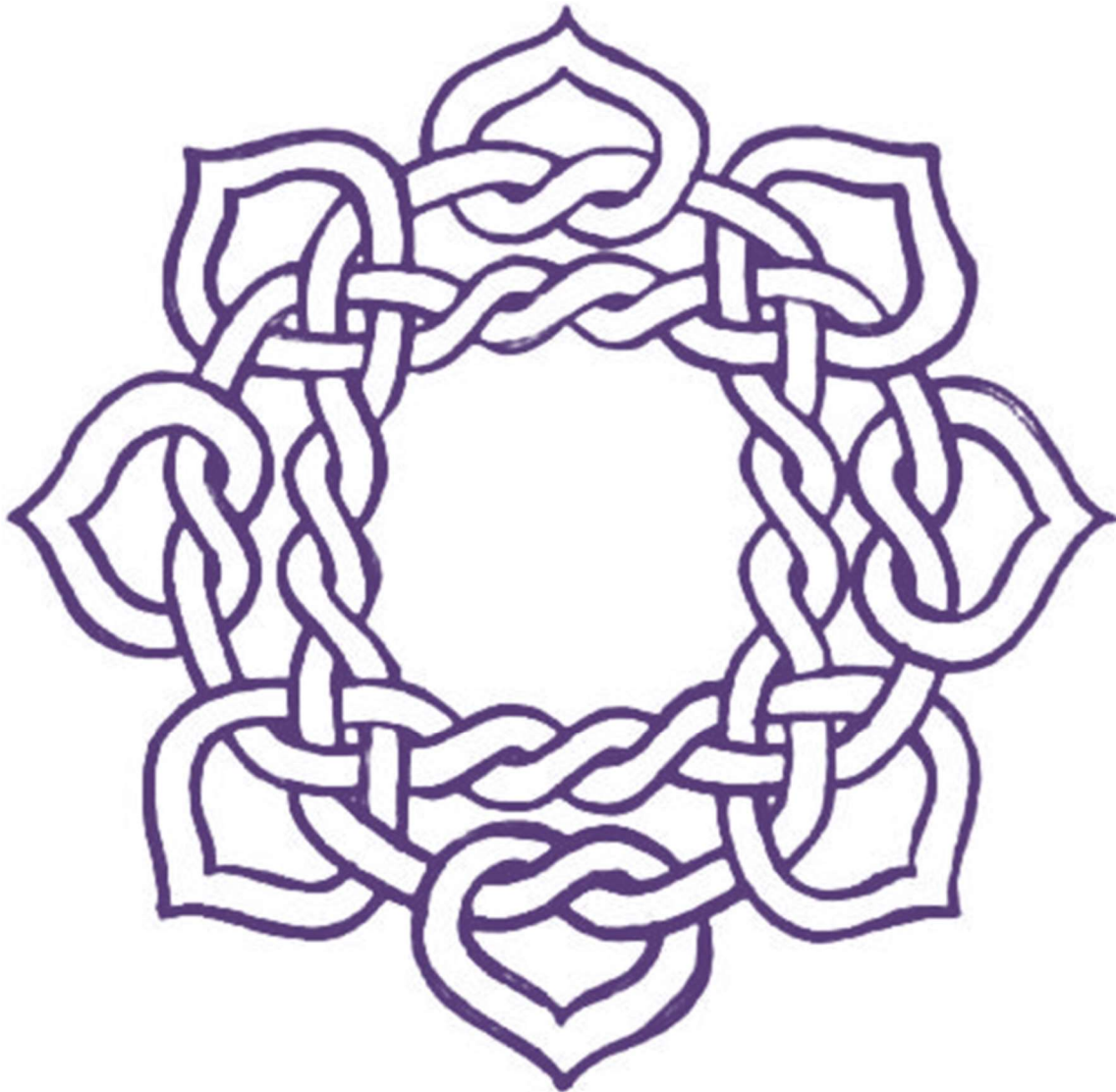
Mégsem célom mindezt túlhangsúlyozni, mert a Mindenségnek még más üzenete is van a számunkra.

Jelen munkáimban a már felsorolt három közös értelmű szakrális geometria ágazat van egyesítve: A Napjelképek, a Mandala képek és a Végtelen csomók. Együtt háromszorosan utalnak ugyanarra a közös tartalomra, ami persze bővebb kifejtést érdemel, de összesűríthető abban, hogy „ami lent van, az ugyanaz, mint ami fent van, ami fent van, az ugyanaz, mint ami lent van”, „egyszer fent, egyszer lent”, „minden összefügg mindennel”, „minden Egy”, „minden Élő Fény”. Ez a közismert üzenet több módon és szinten értelmezhető, a felszínes megjegyzéstől a megélt Univerzum-tudatig.

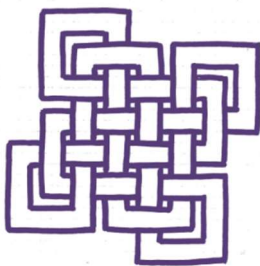
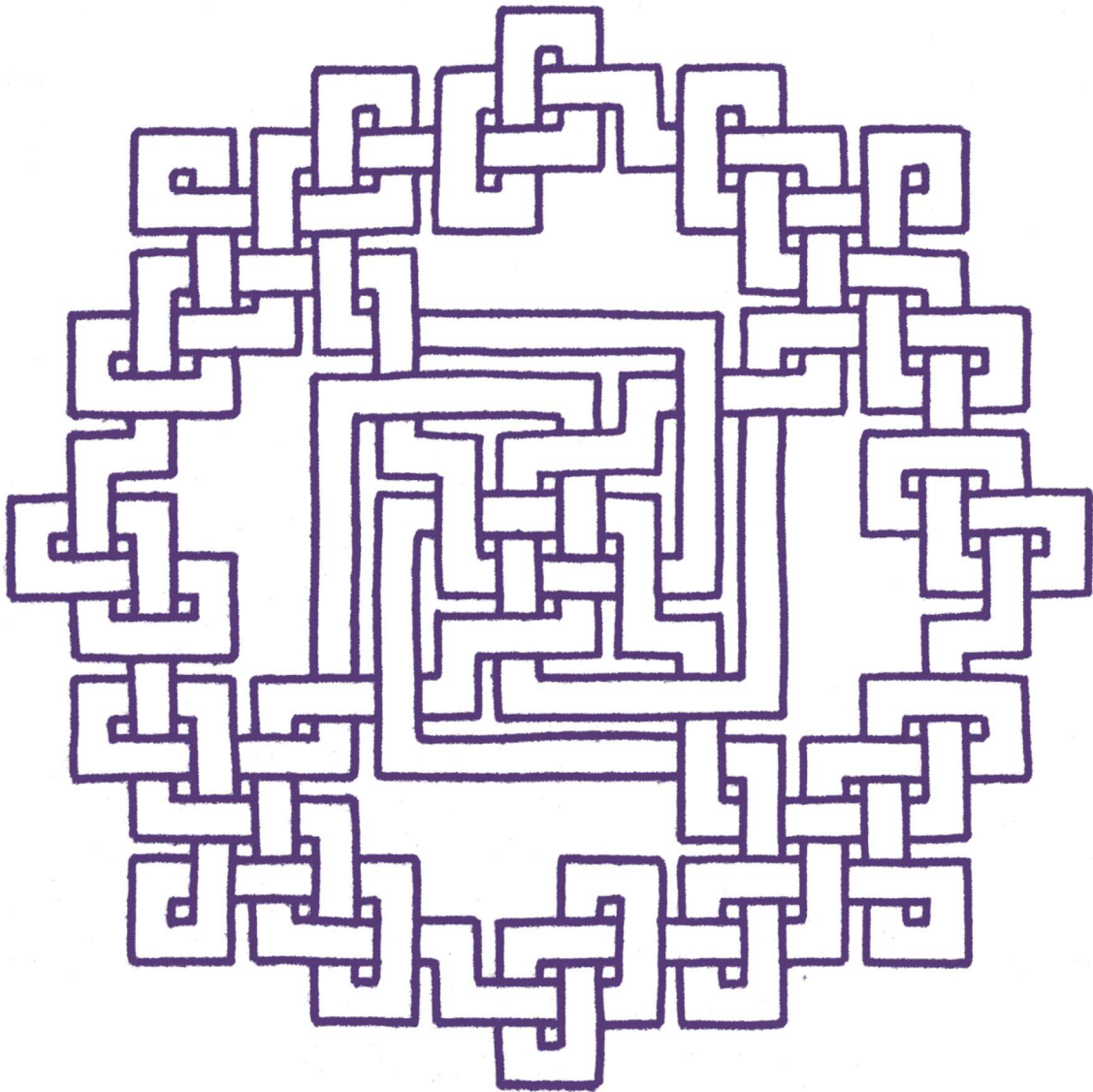

A végtelen csomók legkülönbözőbb változatai a szakrális geometria részei, és mint ilyenek, tényleges törvényszerűségeket ábrázolnak, és tényleges mentális energiákhoz kapcsolódnak. Egy vagy több, kettő-három önmagába visszafutó szálból vannak fonva, amiknek jelentése így: Minden Egy, a Kettő Egy, a Három Egy.

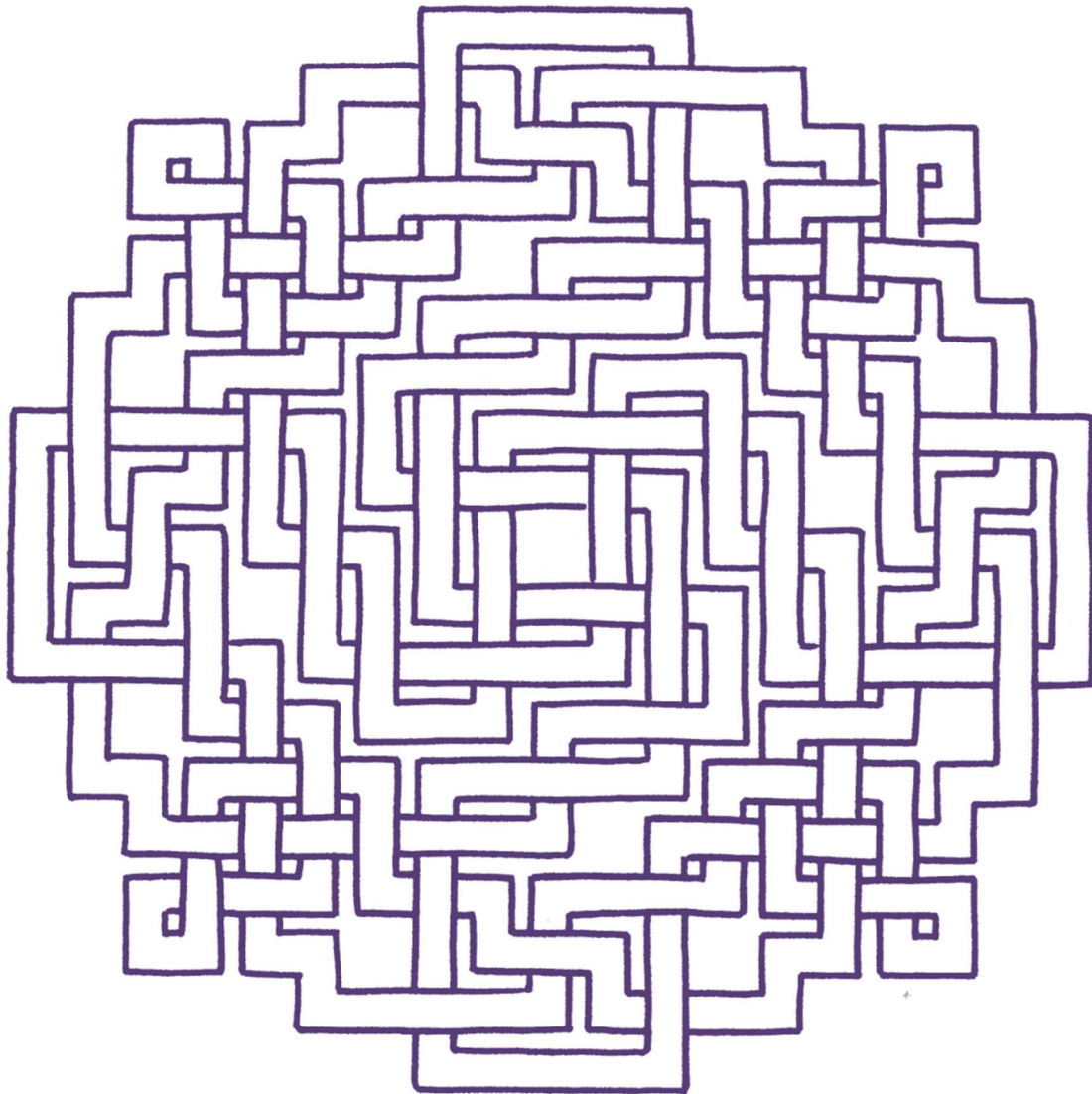
Létezhetnek még akárhány önmagába visszatérő szálból is, a "Mindен Egy " jelentés-tartalom csorbulása nélkül, de én az üzenet nyilvánvalóságáért inkább egyetlen végtelen szálból alakítom ki az ábrákat, az önmagába harapó kígyó titkát is felfedve.

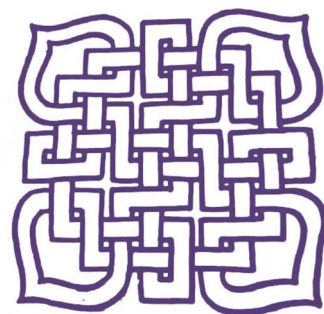
A szakrális geometriában felismerésre inspiráló, értelmüket átörökítő jelentéshordozókat kaptunk továbbadandó örökségül, amik túl képesek mutatni a szavakban, írásban kifejezhető ismereteken, át képesek hidalni a nyelvi különbségeket és változásokat, átörökítve a történelem előtti (prehisztorikus) – sőt, emberiség előtti! (prehumán) - világvallás nyomait.

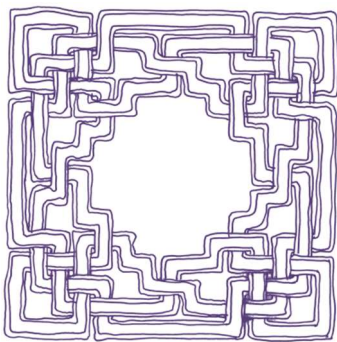
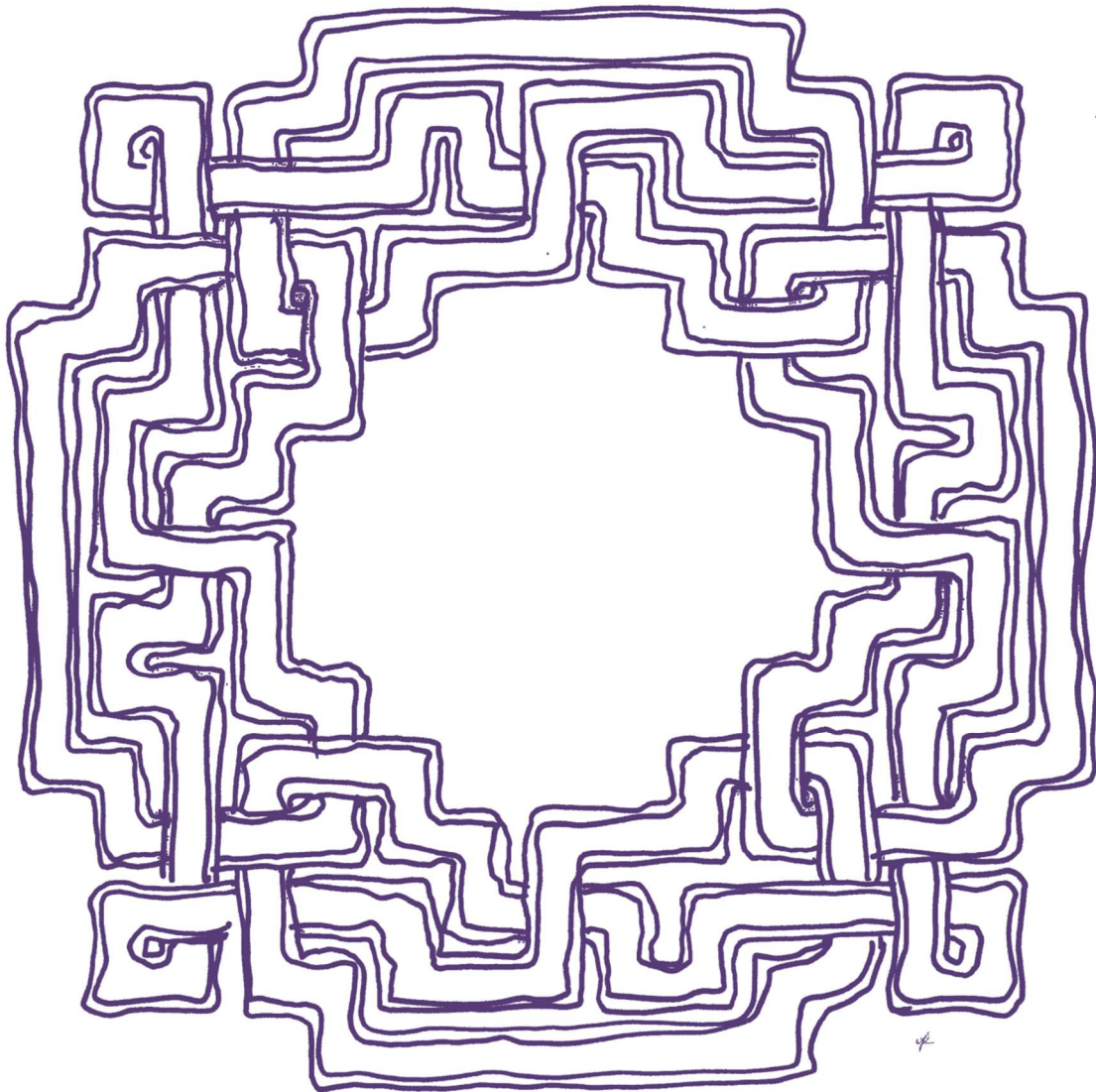

Az Ősi Tudás birtokosai a Tudás továbbadására:

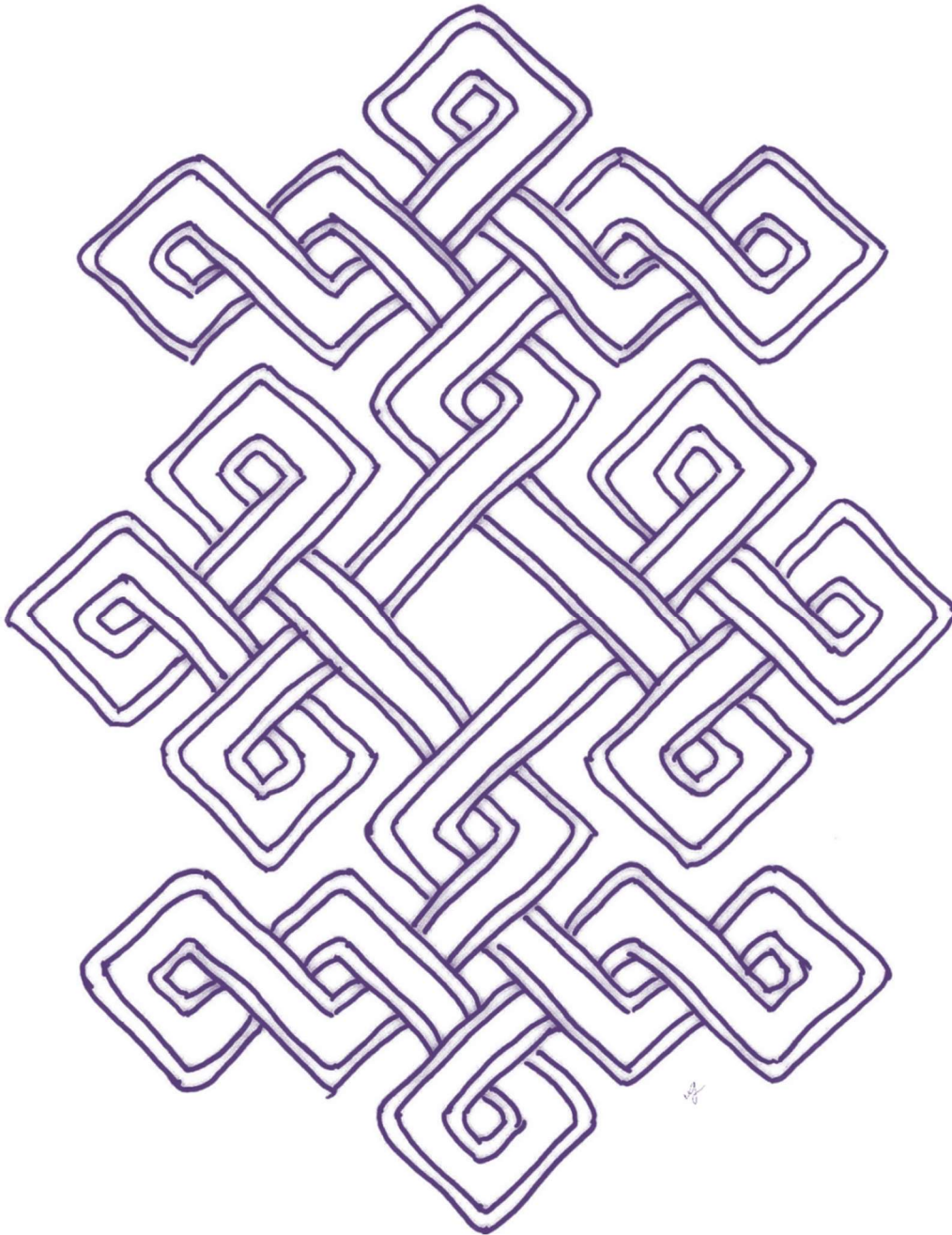
- Ismereteket adtak át.
- Magyarázatokkal segítették a megértést.
- Megélt valósággá tették az ismereteket.
- És mindezeket energiaközvetítőikkel és emlékeztetőikkel egészítették ki.

Az Idő nyilván nyomot hagyott rajtuk, társadalmi megítélésüket is ideértve. Az értelmezés és a felhasználás módosulhatott, de az eredeti üzenetek újra és újra átviláglanak ezeken az emlékeztetőkön, megélt felismeréseket inspirálva a tudás újrateemtődésére.

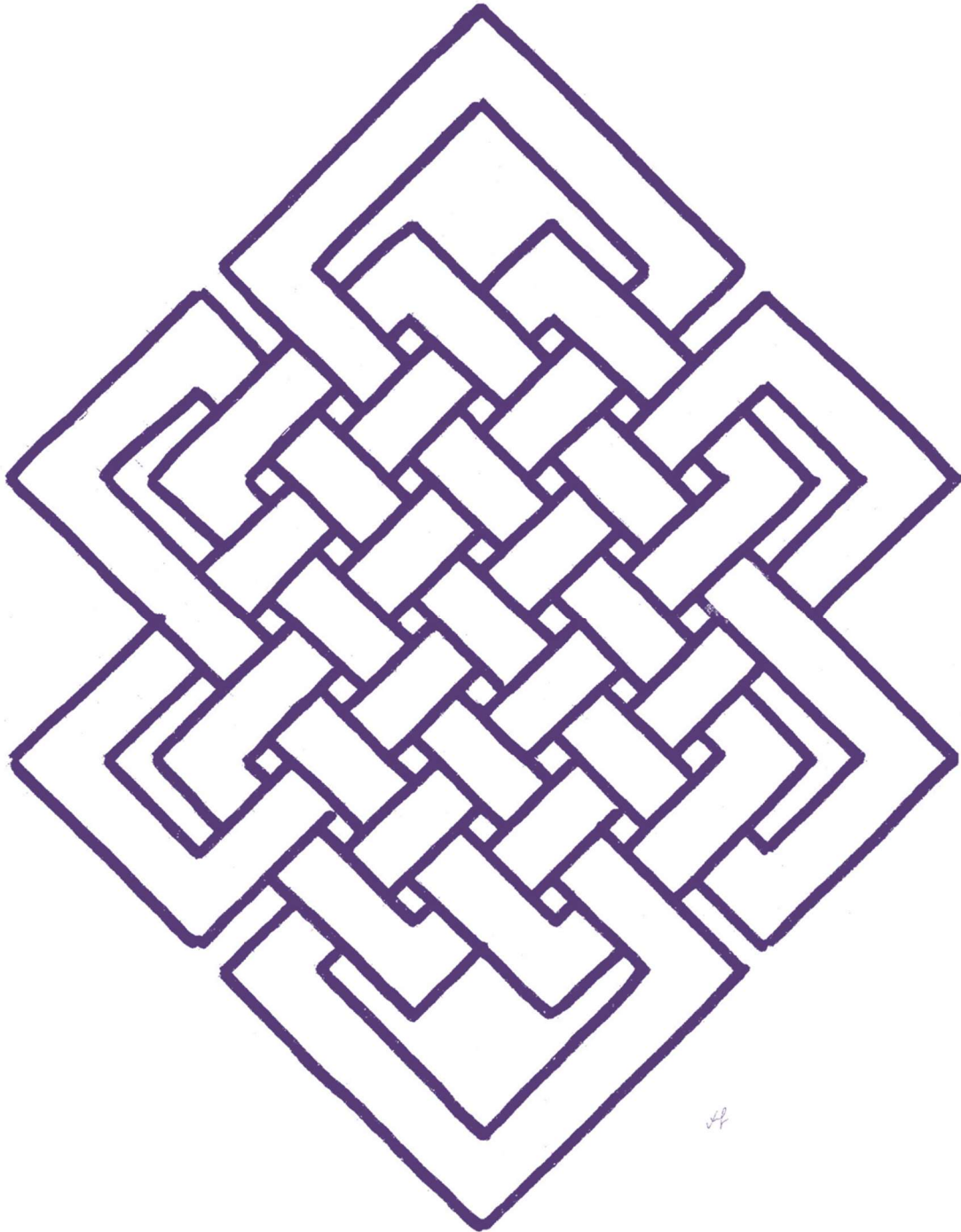

Az üzenet megfogalmazható, és kimondható. Jelentőségét felismerve mi is hagyhatunk valami nyomot az időn és a téren át.

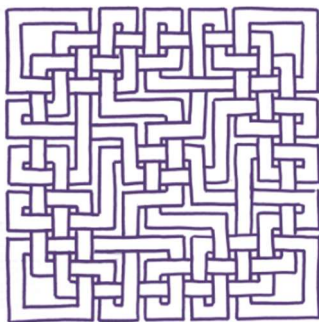
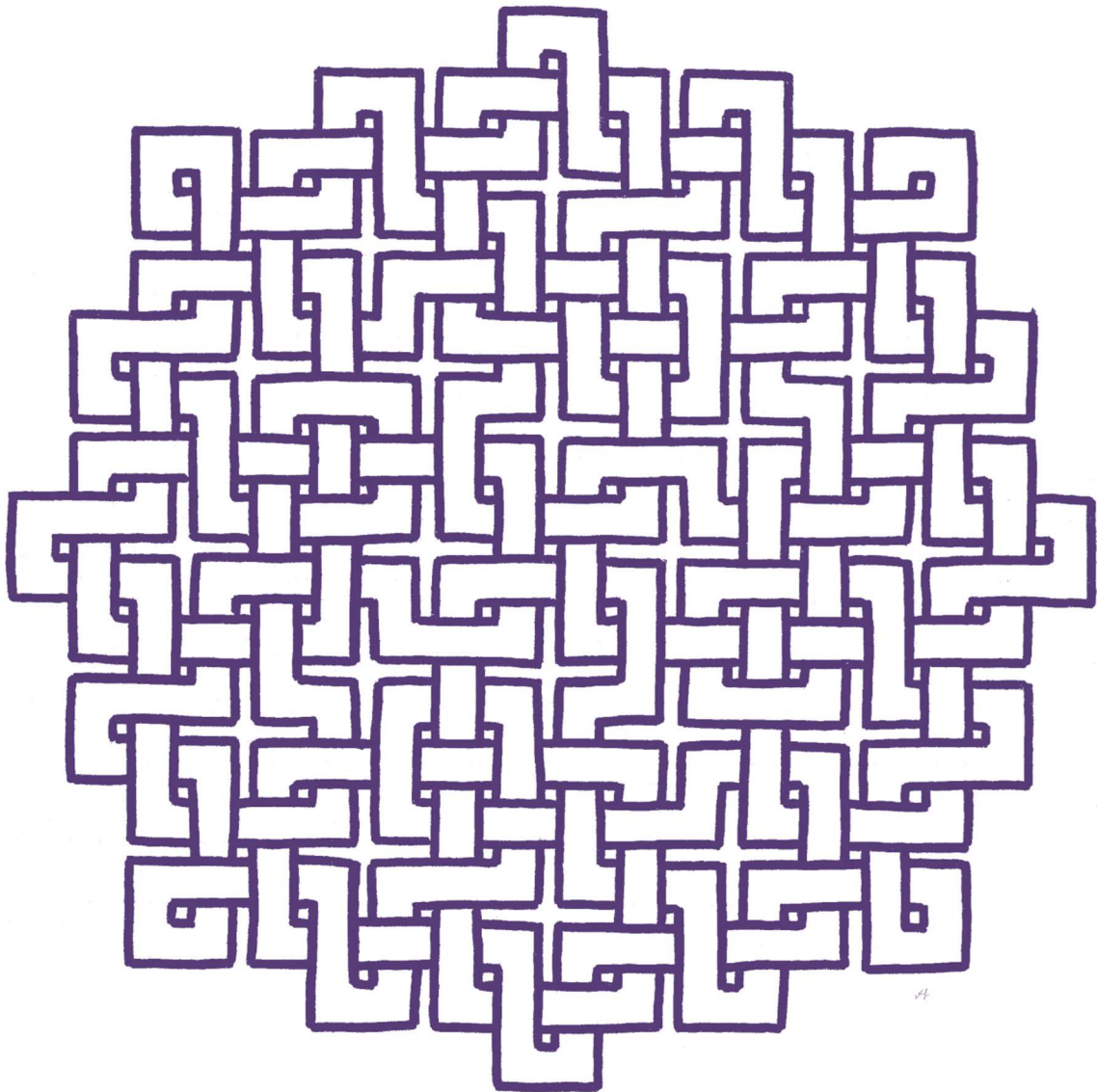
Ez készítetett engem is, hogy ábrázoljam a többnyire közismert, de megérteni és megértetni néha mégsem olyan egyszerű üzenetet, amit hadd ismételjek meg: Minden Egy. Ami lent van, az ugyanaz, mint ami fent van, ami fent van az ugyanaz, mint ami lent van, egyszer fent, egyszer lent, minden összefügg mindennel, minden Egy. Minden Élő Fény.

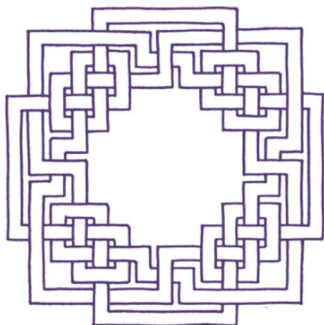
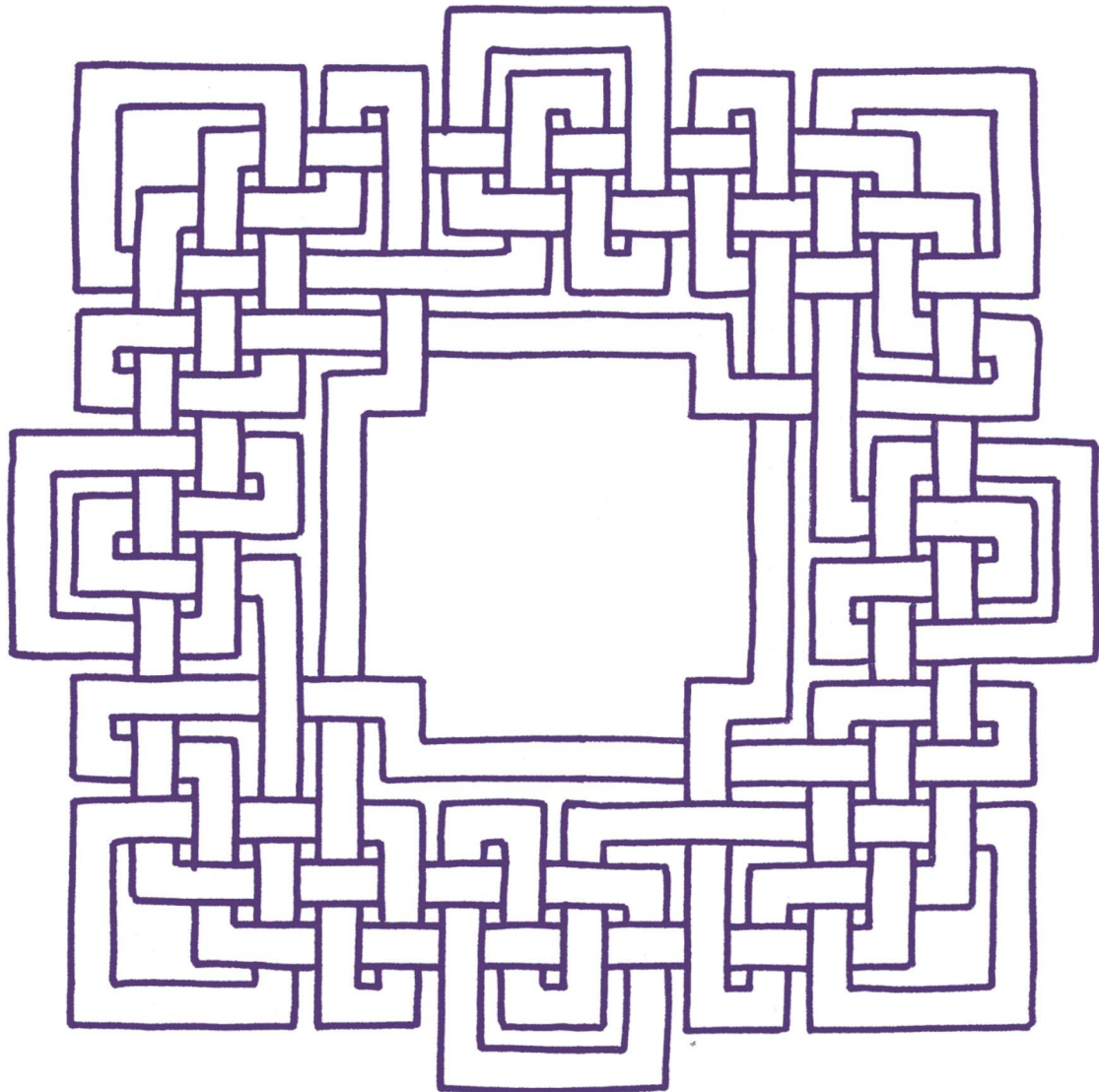
Te hogyan rajzolnád le, hogy minden Egy? Egyáltalán mit jelent és miért is rajzolnád le? Aki megérti a jelentését, az megérti a jelentőségét is, és késztetve lesz kifejezni, kinyilvánítani is azt, a Tan Pecsettjének Őrizője új munkatársaként.

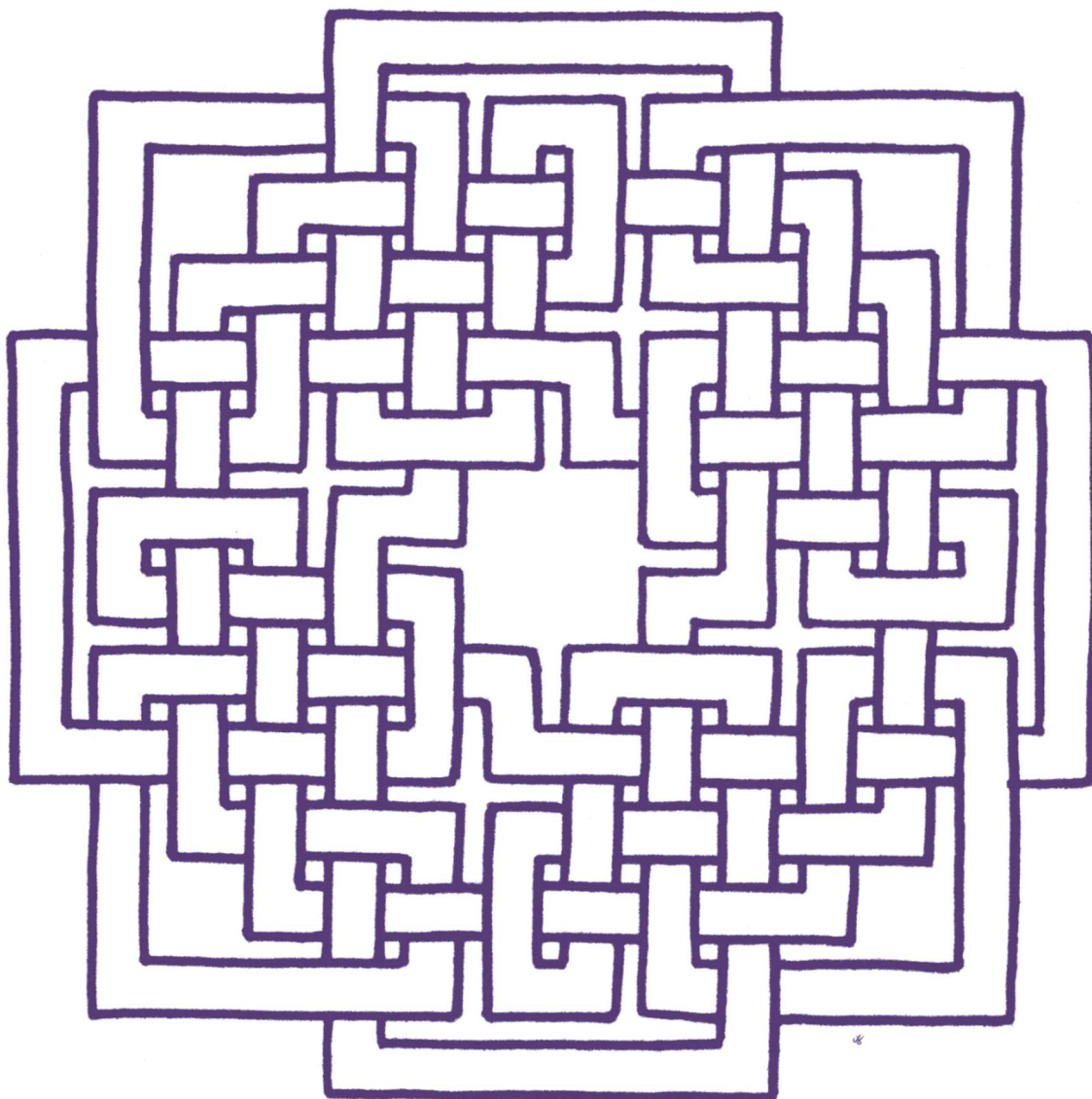
Egy bizonyos jelentéstöbblet készített ennyi munka befektetésére, Isten személyének megértéséről: Mindig, mindenben és mindenkiben jelenvalósága, semmitől és senkitől soha el nem különülése, és egyidejűleg mégis különböző megvalósulása a jelen látható világban, saját, eredeti személyének jelenlétével, amiért köszönhetem a Benned Élő Istent. Ez az a központi gondolat, ami köré rajzolódnak ezek az ábrák.

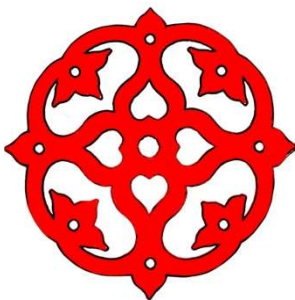
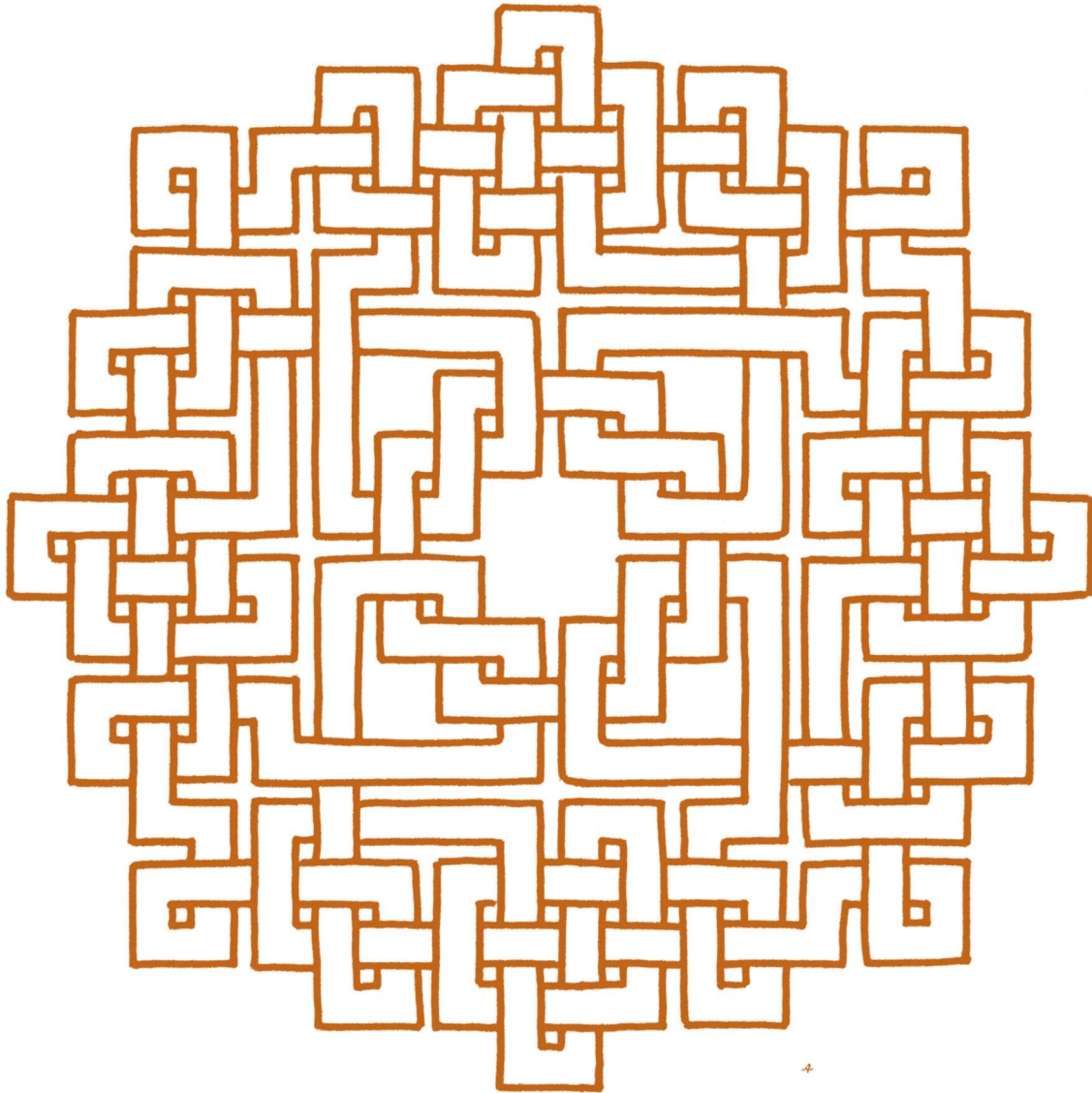
A Mandala meditációs kép. A "szanszkrit" neve: "varjadhi'itu". (várjadhitü?) Mértani alapidomok - elsősorban kör és négyzet - koncentrikus egymásba épülése jellemzi. Létezik többféle kötött vagy szabad stílusban, különböző értelmezési és felhasználási móddal. Van, amelyiket falra akasztják, vagy éppen szekrényből veszik ki, megnézik, és visszateszik, és van, amelyiket színes homokból formálják a kőpadlóra, majd egy idő után összesöprik.

A környezetbe helyezett képzőművészetet installációnak nevezik, és létezik szakrális térbe helyezett installáció is, ami a térből kölcsönzi, vagy egészíti ki a hatásosságát. A szakrális geometriának viszont az a célkitűzése, hogy az erőterét önmaga hozza létre maga körül. Itt most a könyvbe foglalt képek együtt kívánják szolgálni ezt a célt, egymással alkotva installációt, vagy akinek úgy tetszik, akár valamiféle képi rózsafüzért.

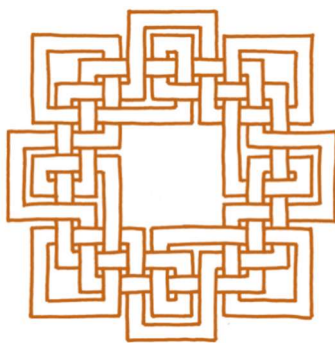
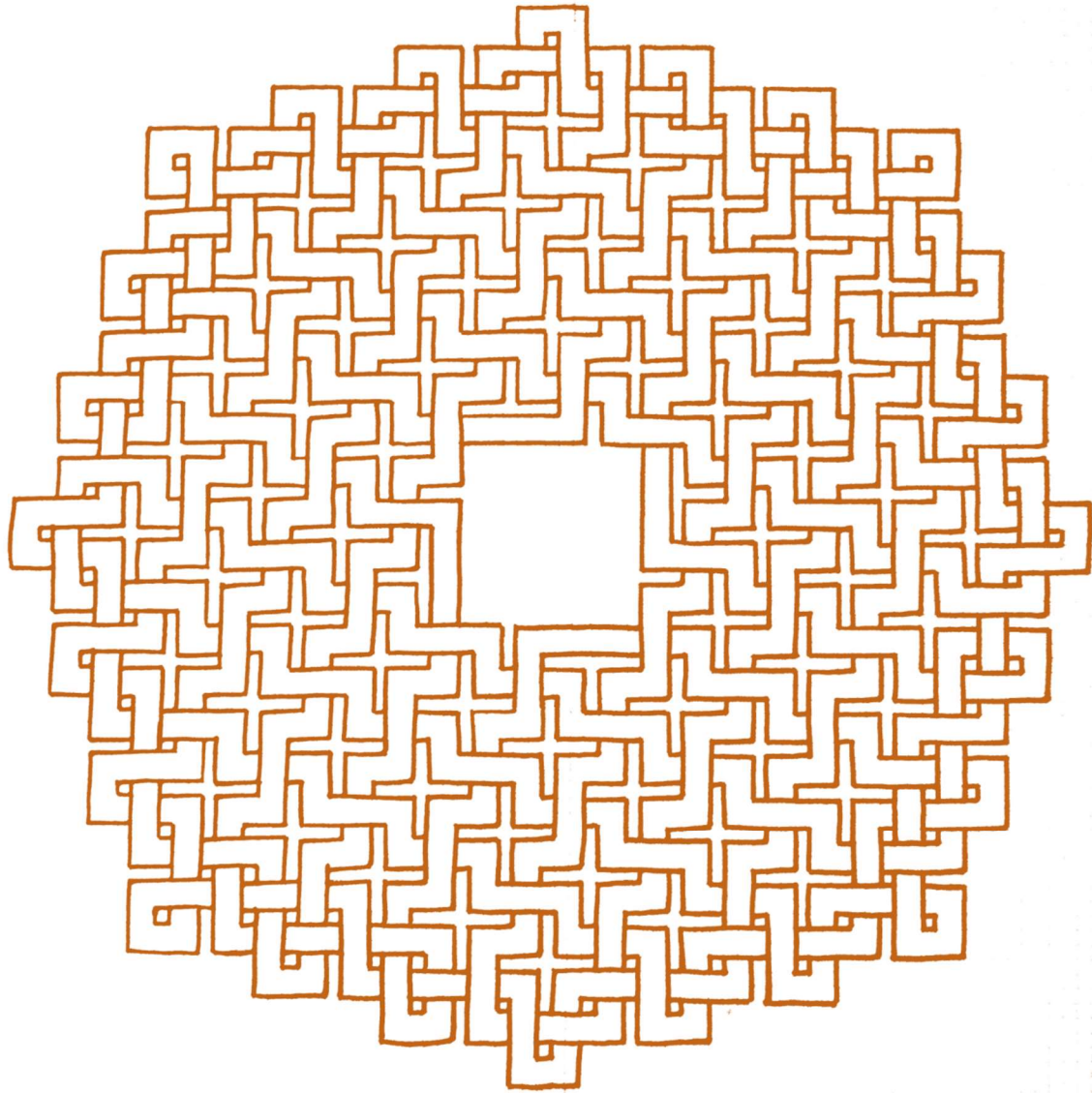

Miért 108 db ábra?

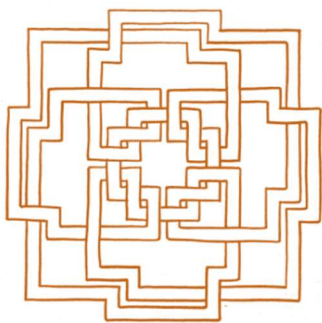
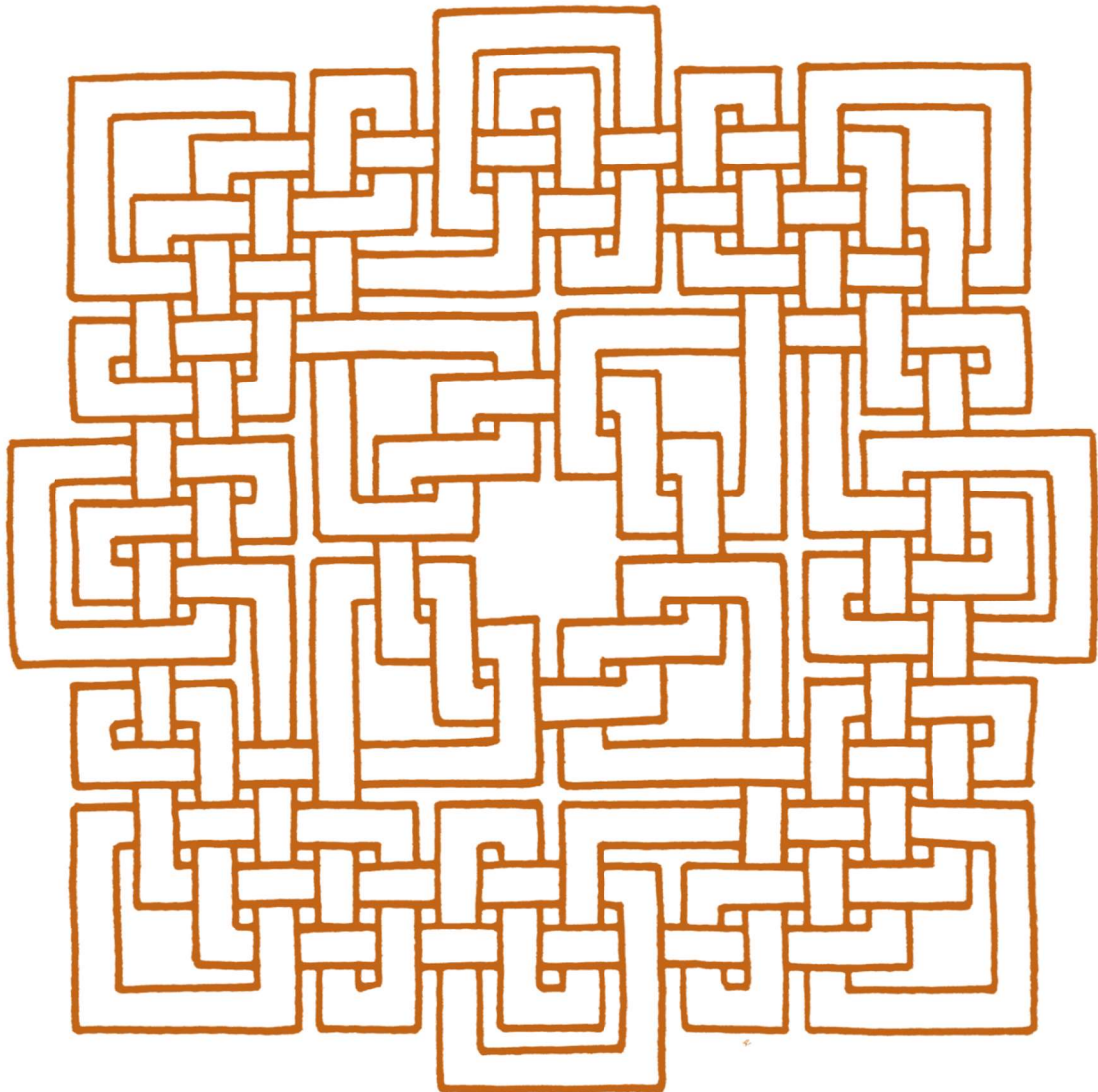
A hagyományok szerint a Nap a Földnél 108-szor nagyobb, és a Nap és a Föld közötti távolság pedig a Nap átmérőjének 108 szorososa. Számunkra, földlakók és naprendszerbeliek számára pedig a Nap jelentősége TÚLBECSÜLHETETLEN. Ezért van használatban a 108-as imaszámláló rózsafüzér, de az 54 szemű kör üzenete is ezáltal fejtődik meg a továbblépésről: „Ha a kettőt Eggyé teszitek...”

Apollónak (ápolónak?) is hívták, de némelyek szerint a Nap nem csak az élet életetője, táplálója, hanem árasztója is, és a lelkünk a Napon keresztül születik a létbe. De ha meggondoljuk, egyáltalán honnan máshonnan születhetne?!

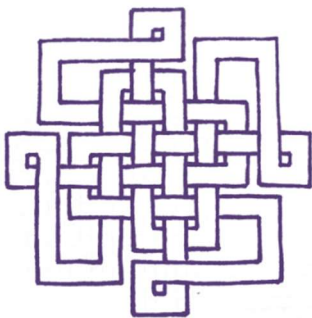
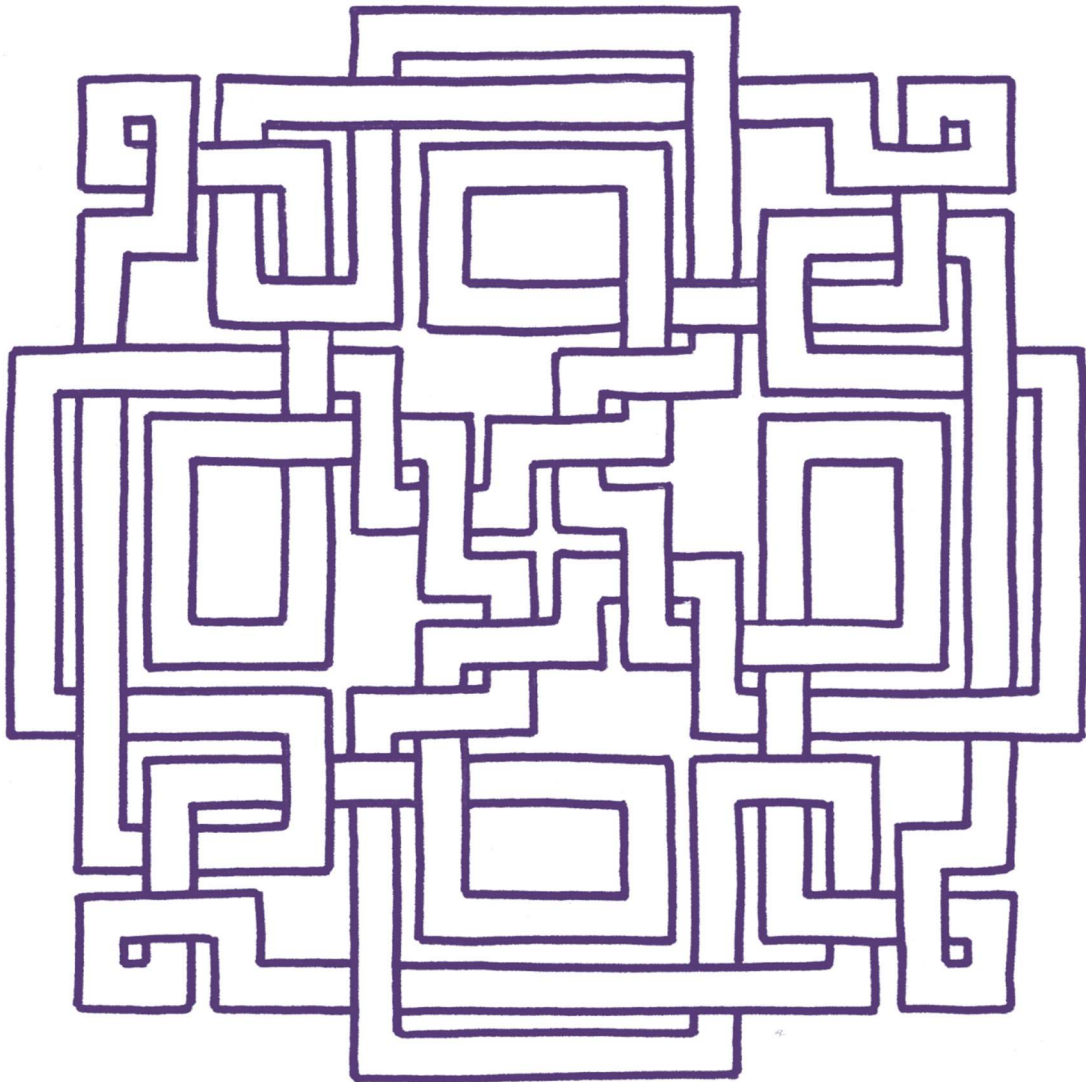

„A fényből jöttünk, onnan, ahol a fény keletkezett, egyedül, önmaga által lett, és kijelentette magát a képünkben.”

A Nap-gyermekek nyilván a Naphoz hasonló természetükről, végtelen nagyvonalúságukról kell, hogy felismerhetőek legyenek. Ehhez lélekben fel kell nőni.

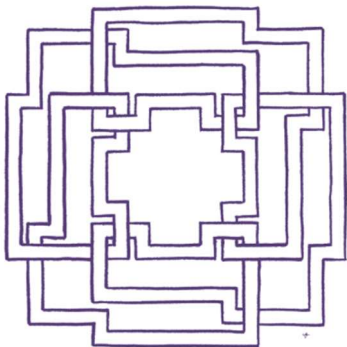
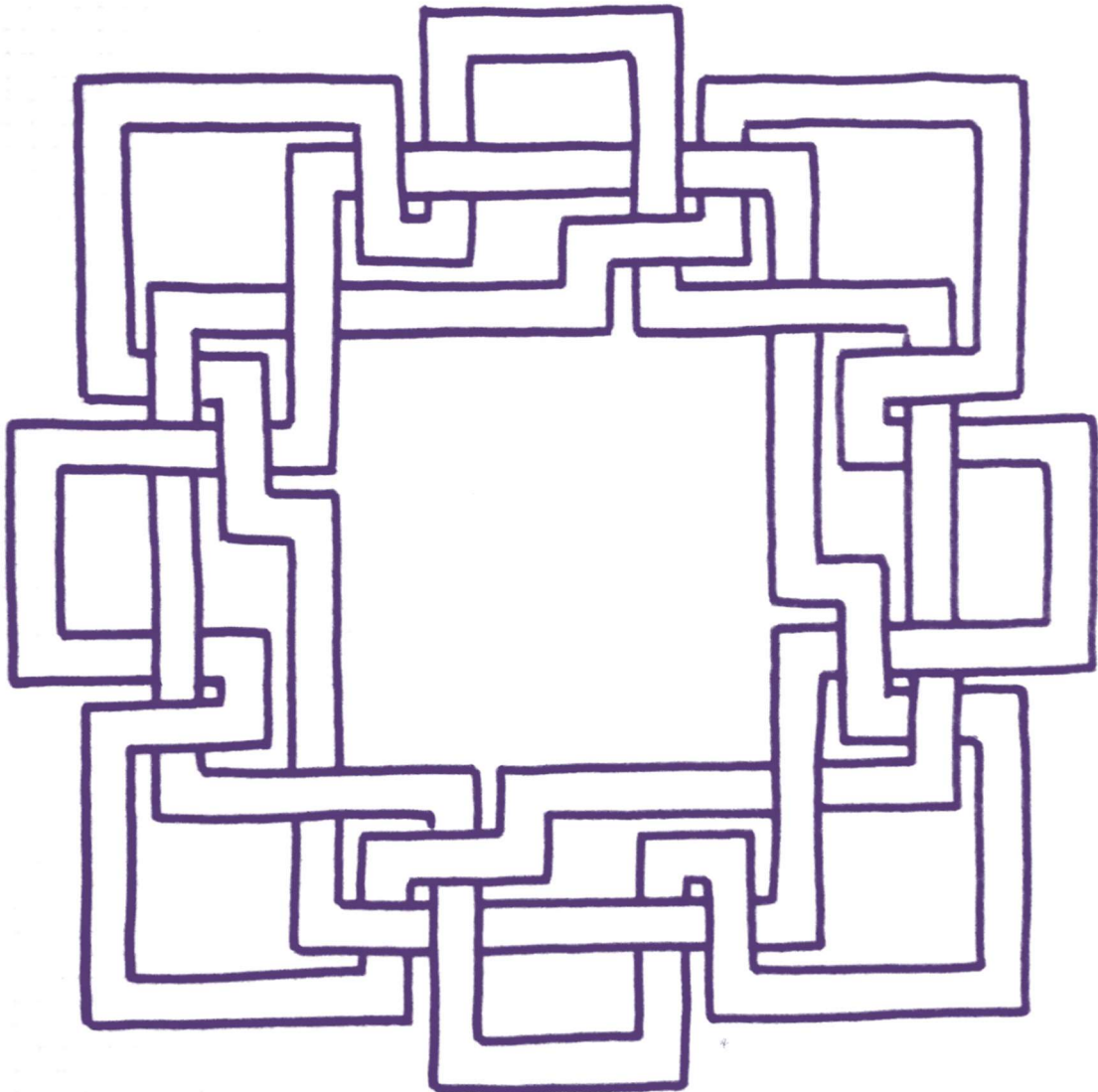
A Nap egyformán süt mindenkire. Ha ufók járnának erre, akkor még azokra is. A Nap üzenete pedig az Egy üzenete, a Mindenségé, messze túlmutatva a naprendszer határain: Mindannyian ugyanabból az Élő Fényből vagyunk.

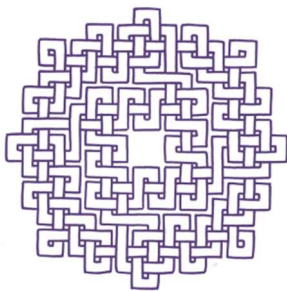
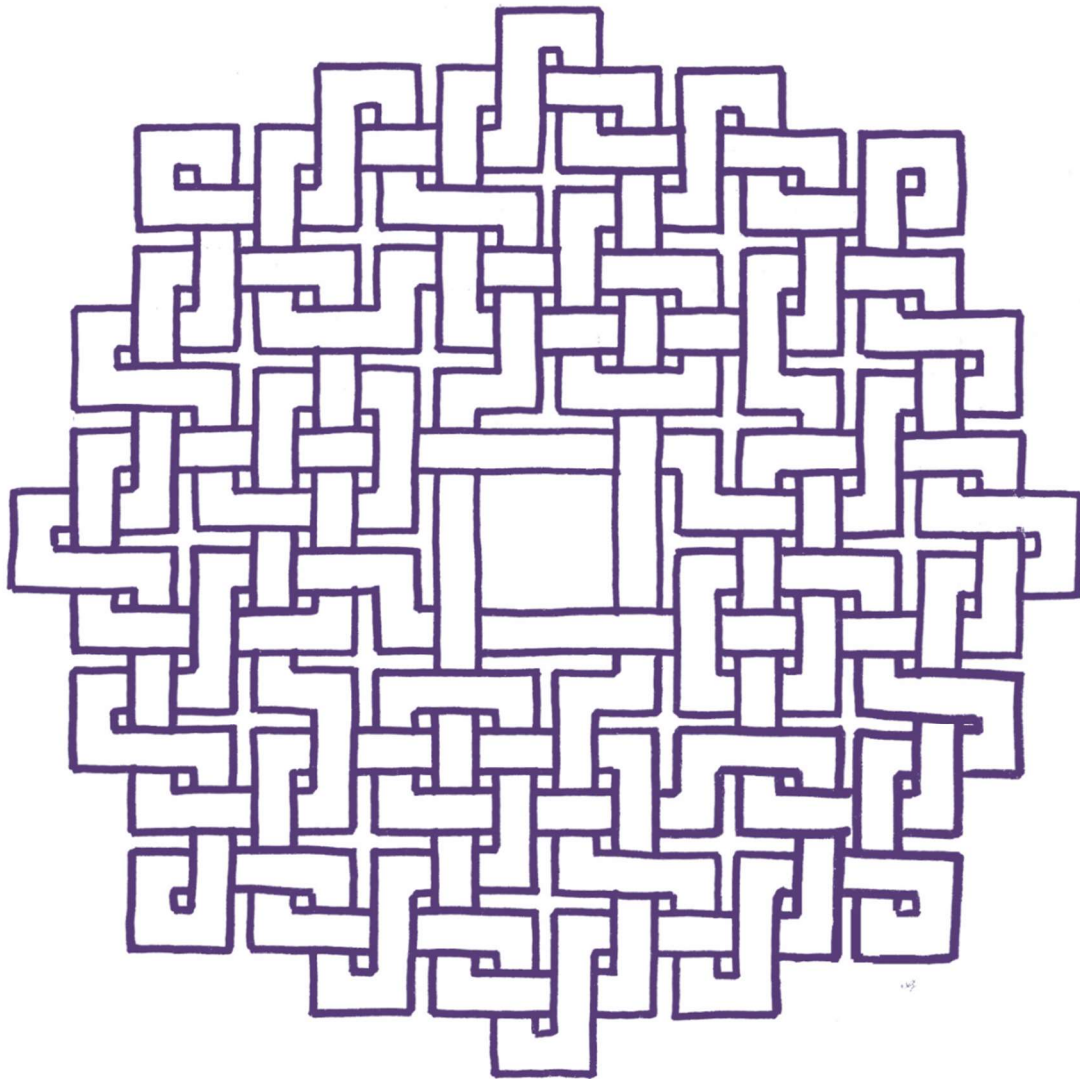
Kinek mennyire van, vagy nincs jelen a tudatában a másokkal Egy-ség, olyan mértékben Fele-barát, vagy ellen-Fél, ellenség. Ki mennyire álmodja magát elkülönülőnek. Mert az elkülönülés tudata álm, illúzió, „szükséges rossz”, a lét megélésének eszköze, ami nélkül felzuhannánk Istenhez, és amitől apránként szabadulunk meg – mint valamiféle neheztől - a lét megélése során.

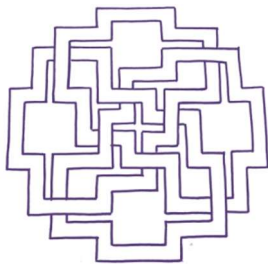
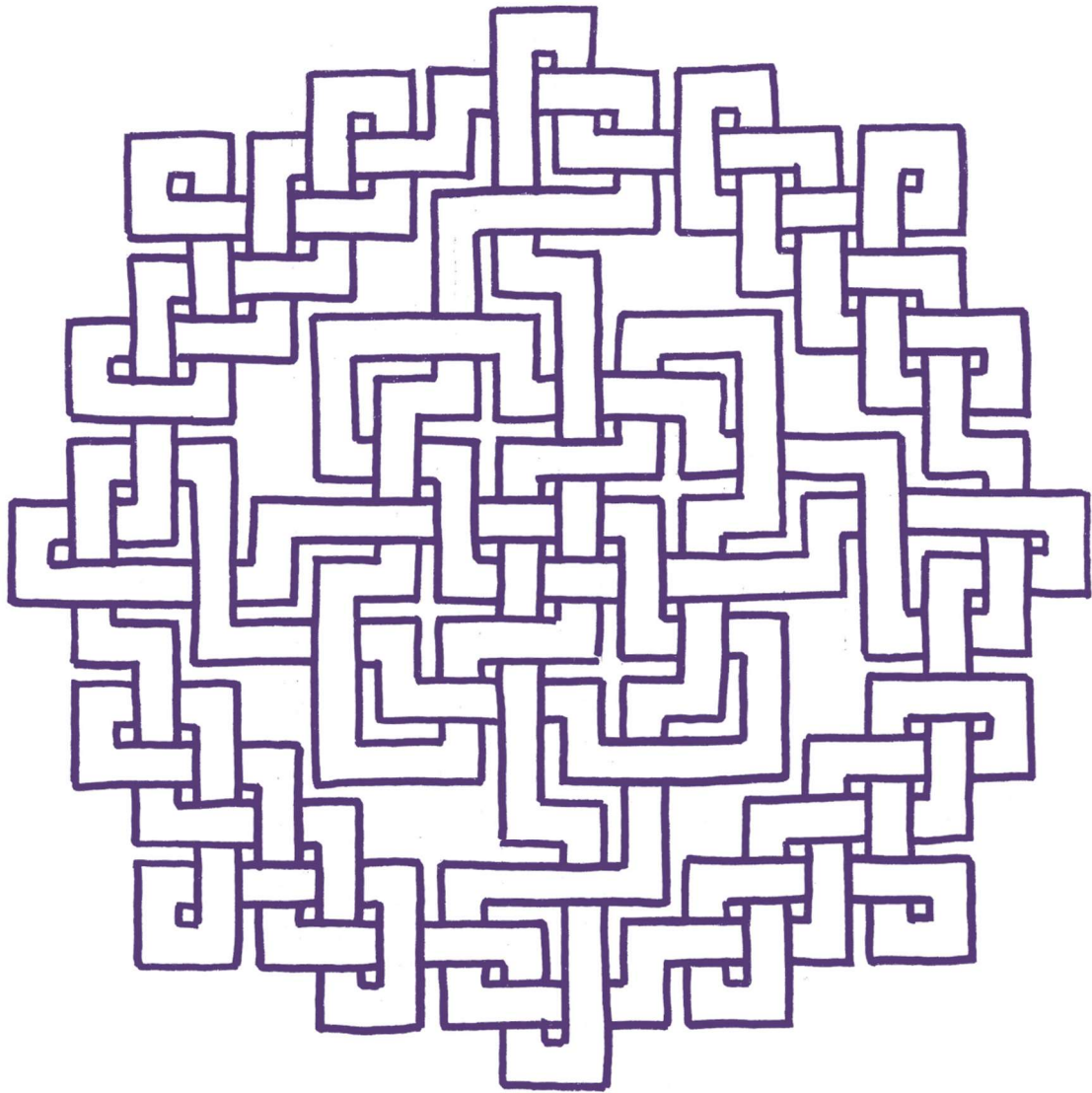
Néha akár fel is ébredhetünk, megértve valamit a formák és az üresség természetéből. Ráébredhetünk, hogy „Az élet álom, a halál felébredés.” Jó, ha tudunk erről, de érdemes túllépnünk a „Minden álom – felébredtem. Mindenemet elvesztettem.” állapoton, amiben sokáig el lehet téblábolni.

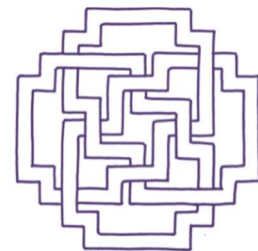

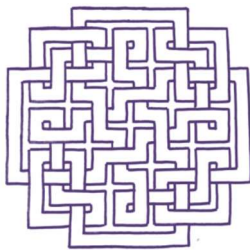
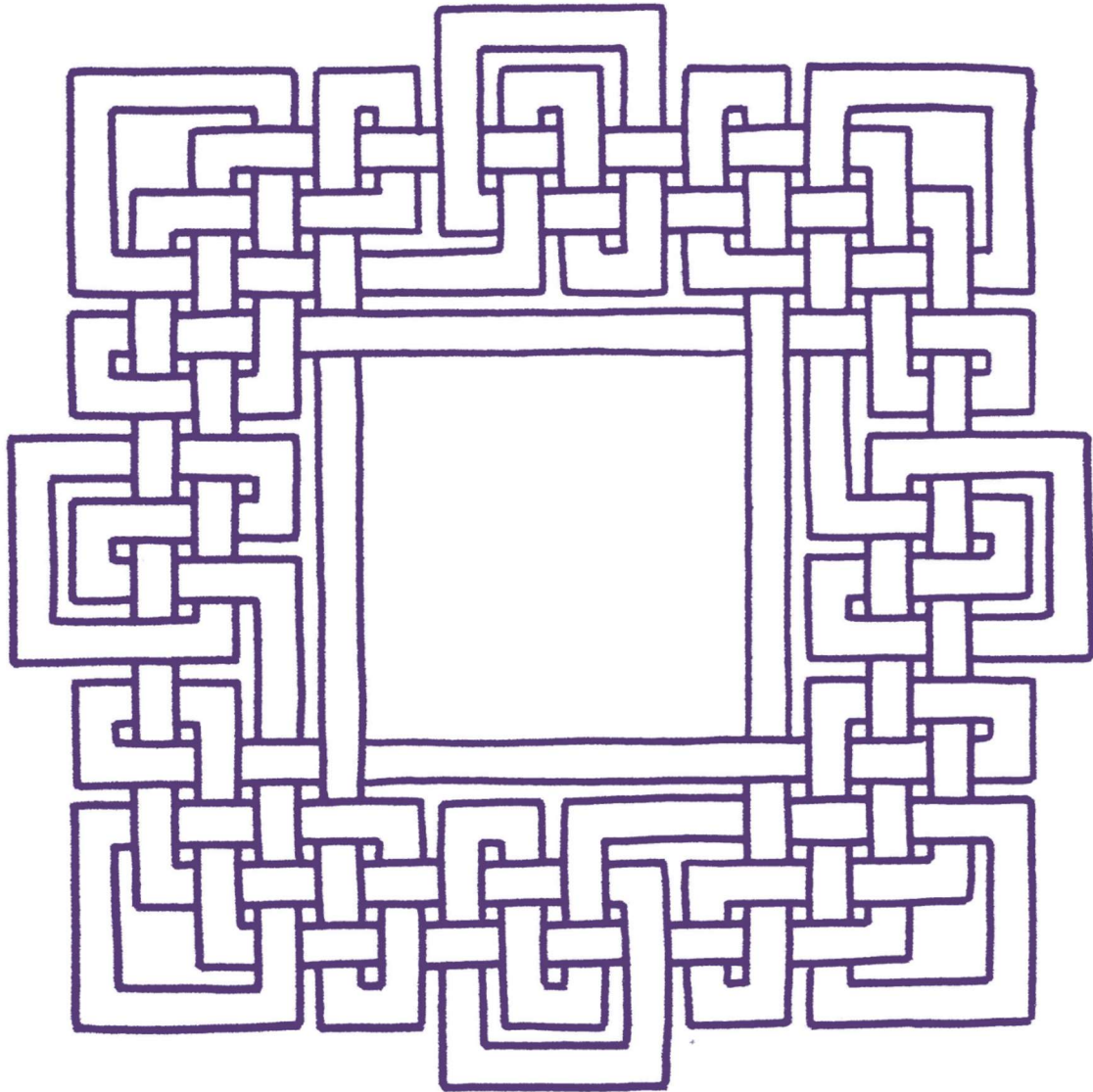
Más a tudás megszerzésének korszaka, és más a tudás felhasználásáé. Igaz, hogy „Az álom élet, a felébredés halál.” De megtalálhatjuk a középutat. Megtehetjük, hogy egy picit felébredünk, és az ébrenlét határáról visszaálmodjuk magukat a jelen létezésbe, ahol az energiák, az érzések, az élmények akár valódiak is, de ami a legmasszívabb valóságnak látszik, néha a dolgoknak csak üres és múlandó felszíne, a lét kelléke és díszlete.

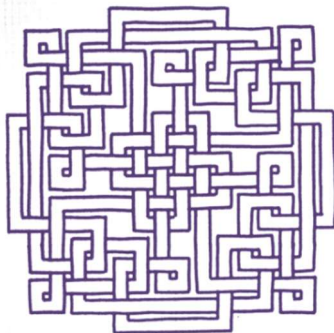
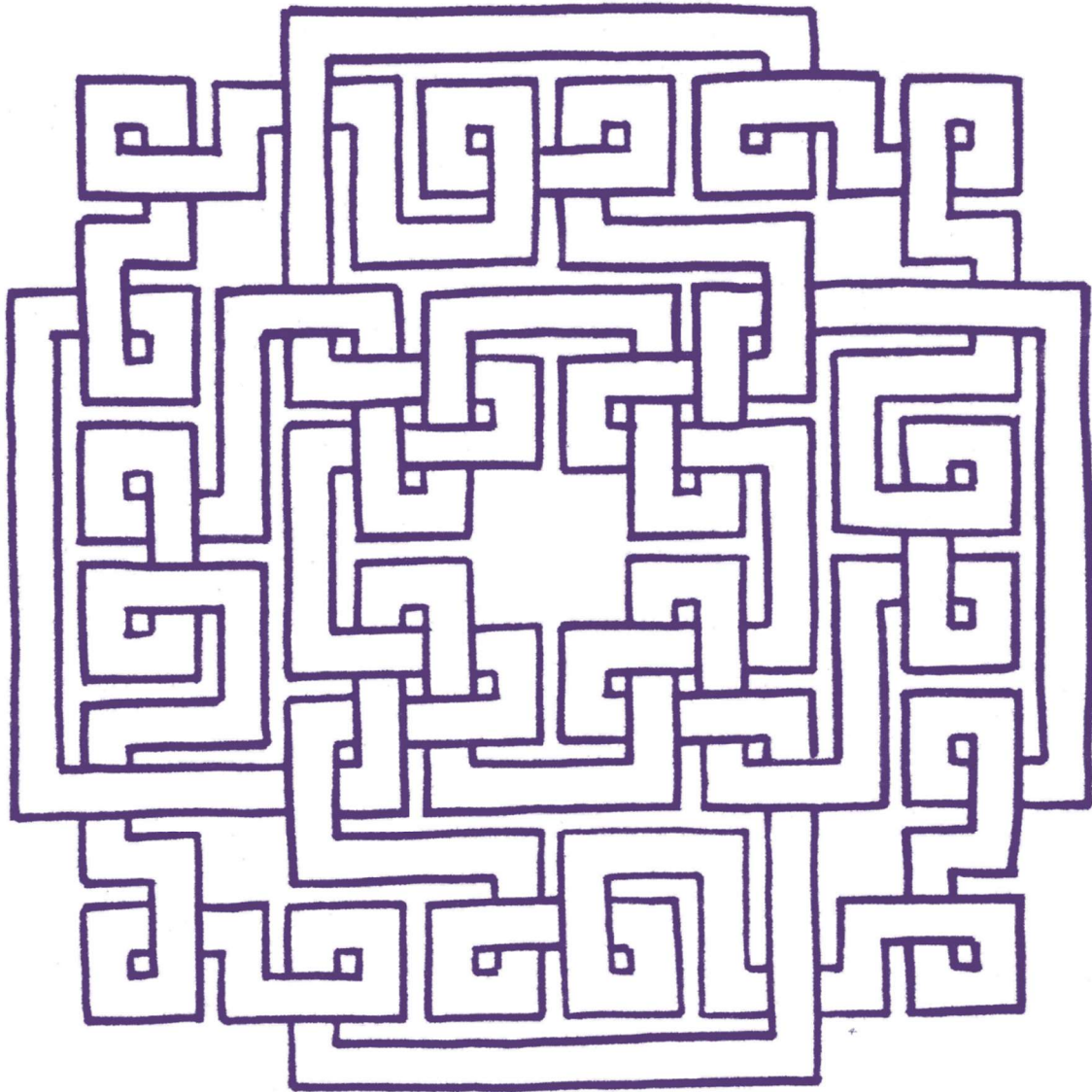
A létezés látszólagosságára és a nemlétezés valótlanosságára ráeszmélve már bátrabban vethetjük magunkat az illúziótenger habjaiba, hogy jobban megismerkedjünk önmagunkkal, új módon szemlélve a dolgok természetét.

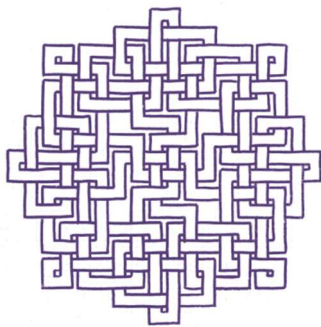
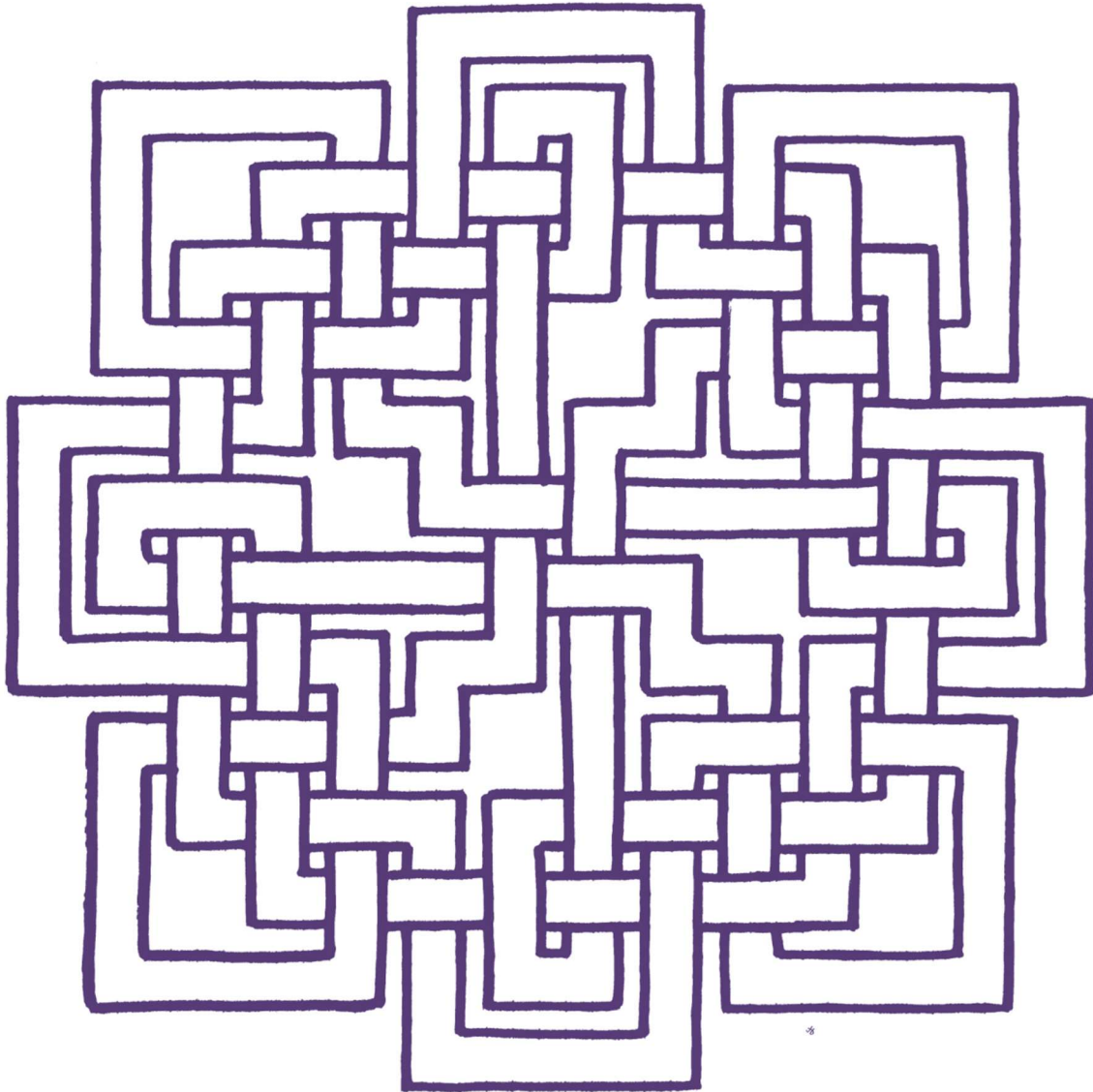
Kész vagy belenézni a Mindenség tükrébe? Ez igényel még némi további nyitottságot, pedig eddig sem kevésre volt szükség. Végül is, csak kétféle gondolkodás van: Nyitott és zárt, de a zártat korlátoznak hívják. Pozitív énképünk persze nyitottnak minősít valamennyiünket, de a valóság spontán szétrostálást végez. Védekező elméssel nincs mit kezdeni, ahogy tele csészébe is hiába öntünk több teát. Sokan rendelkeznek tudással, de a tudók titka épp a nyitott, befogadóképes állapot megőrzése. Ha Te idáig eljutottál a lapozgatásban, az már azt mutatja, hogy rendelkezel ezzel a képességgel, úgyhogy tisztelettel és alázattal: folytatom a kalauzolást, akiknek nem újdonságokkal, azoknak megerősítéssel szolgálva.

Pontosán megszámlálhatjuk a Mindenségben létezett, létező és létezendő valamennyi lelket összesen. A szám, amiben minden lélek össze van írva: Egy. Ez a Könyörület Istenének matematikája, ahogy az ellentettje is mutatja: "Akik szeretnek kegyetlenkedni, nagy különbségeket tesznek önmaguk és mások között."

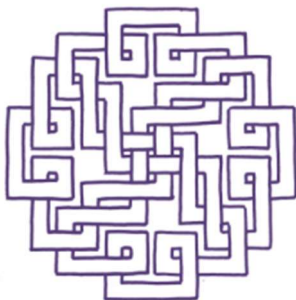
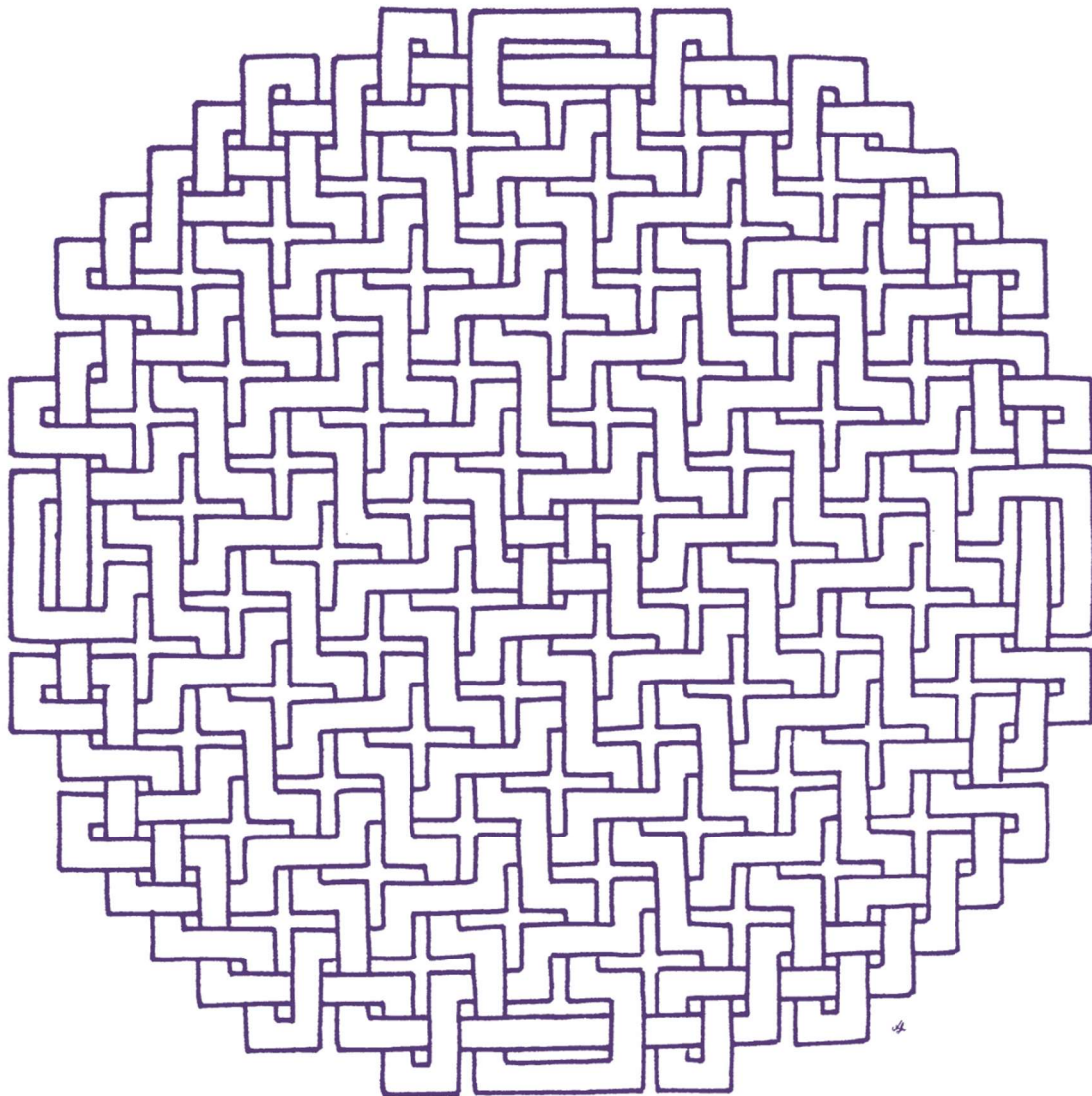

„Ismerd meg Önmagad!”

Egymás megértése önmagunk megértésén alapul. A külső, egyéni személyiségrétegektől befelé eltávolodva a mélyebb, jelen és valós önazonosságig, majd onnan indulva ki a külső, különbségtevő rétegek megismerése felé.

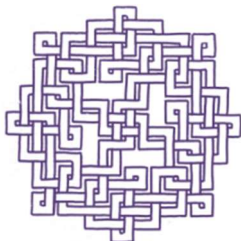
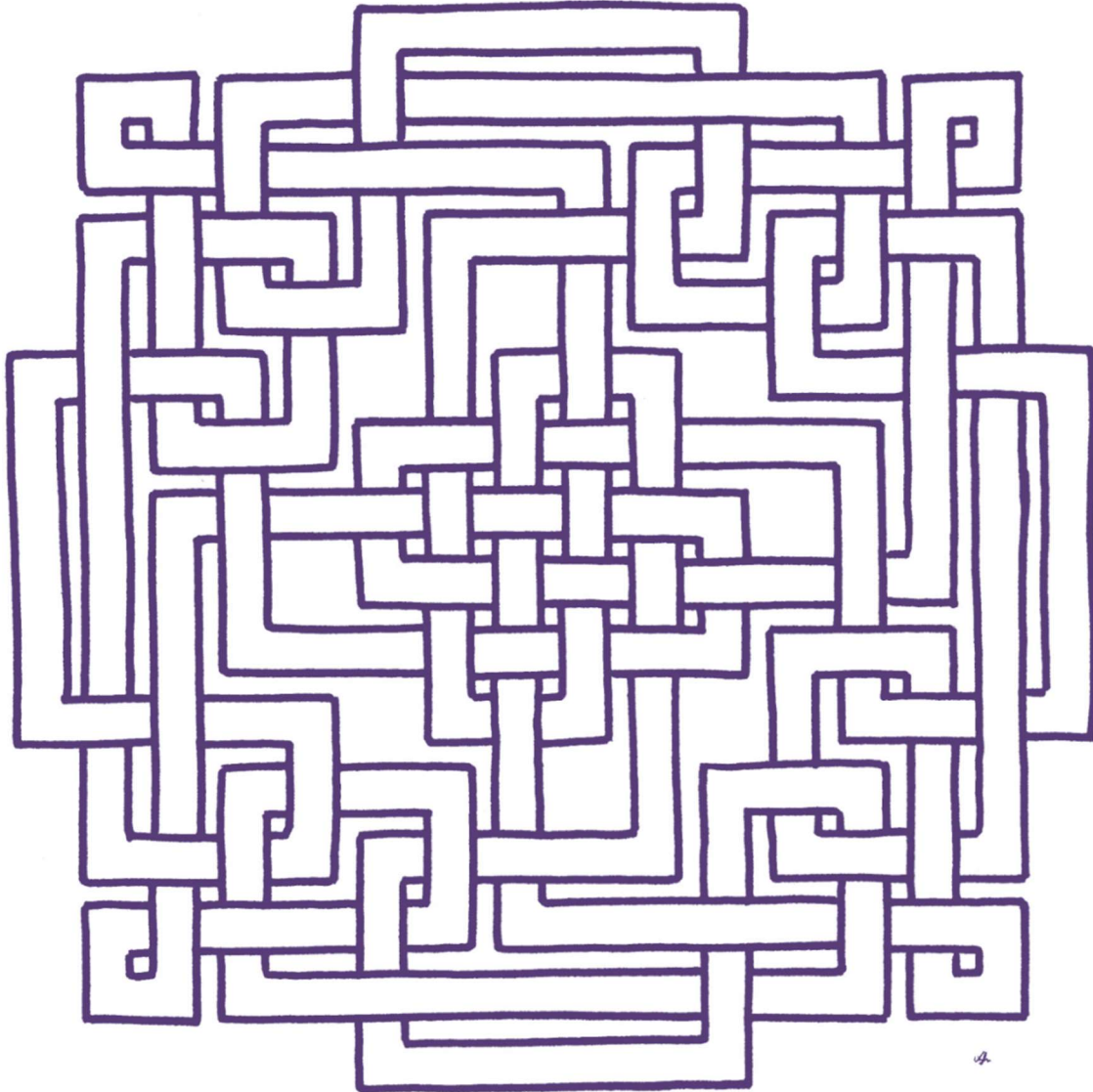

Ismerd fel elidegeníthetetlen Isten-örökséged!

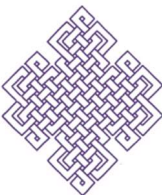
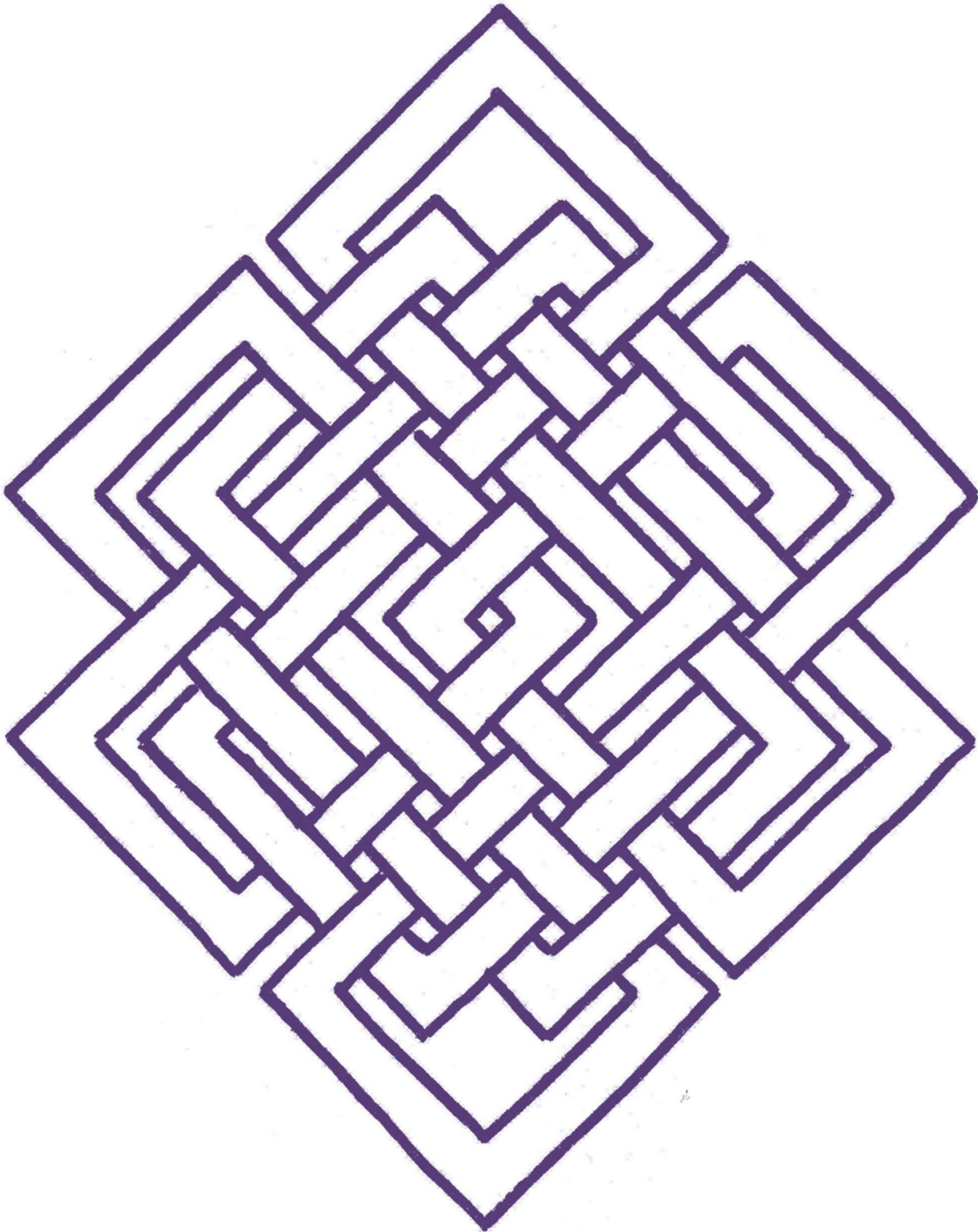
Az egész világmindenség egyetlen élő, intelligens finomenergia-mező, Élő Fény. A mindenséget Egyetlen Tudat létezi be: Te egyedül, Egy-magad, senki és semmi más.

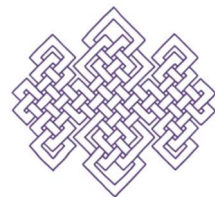

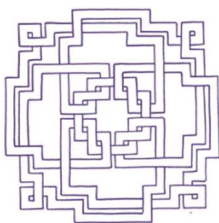
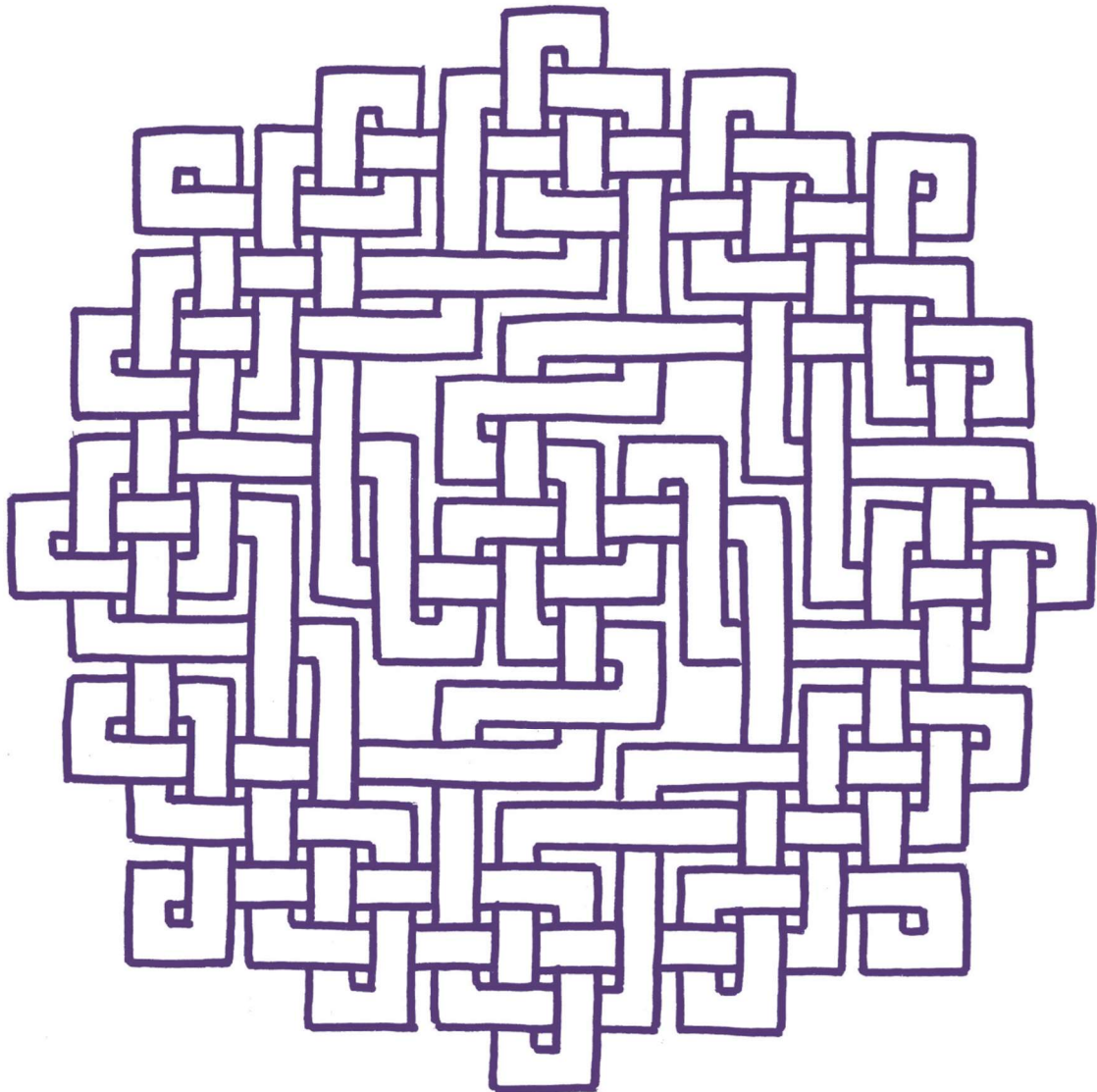
Csak egyetlen lélek Létezik: Te, aki Vagy! A benned lakó belső, Isten- Éned. Az egész Világmindenség a Te legbelső Éned különféle megjelenése, kivetülése.

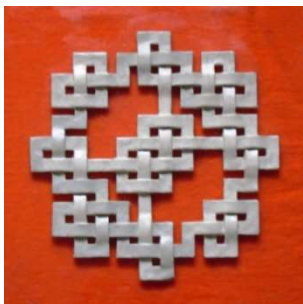
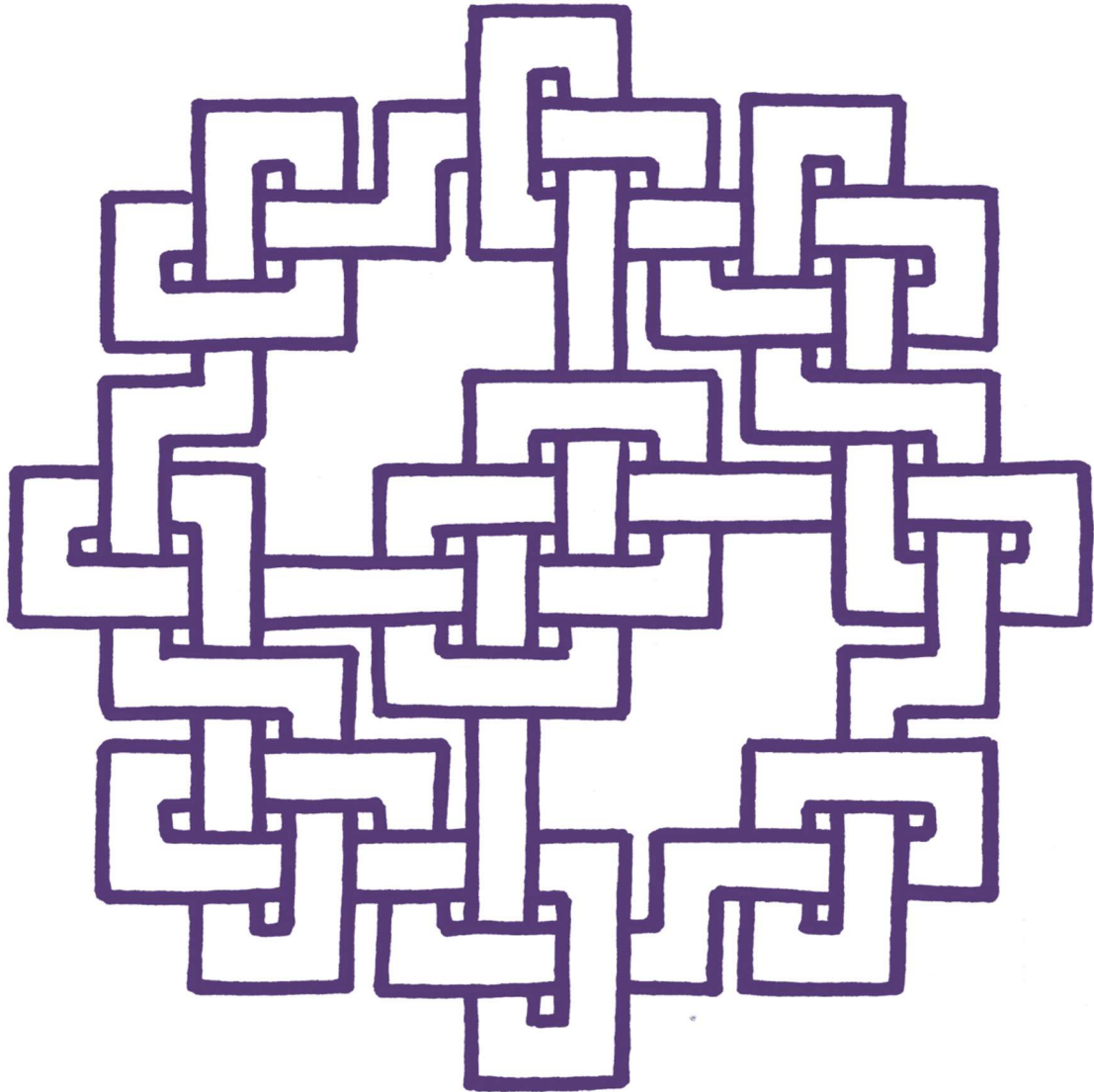
*Te Vagy az Egy is és Te Vagy a Kettő is,
a Három is, a 108 is, és a valahány.*

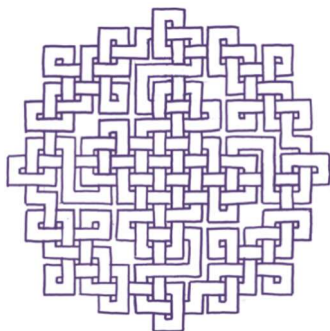
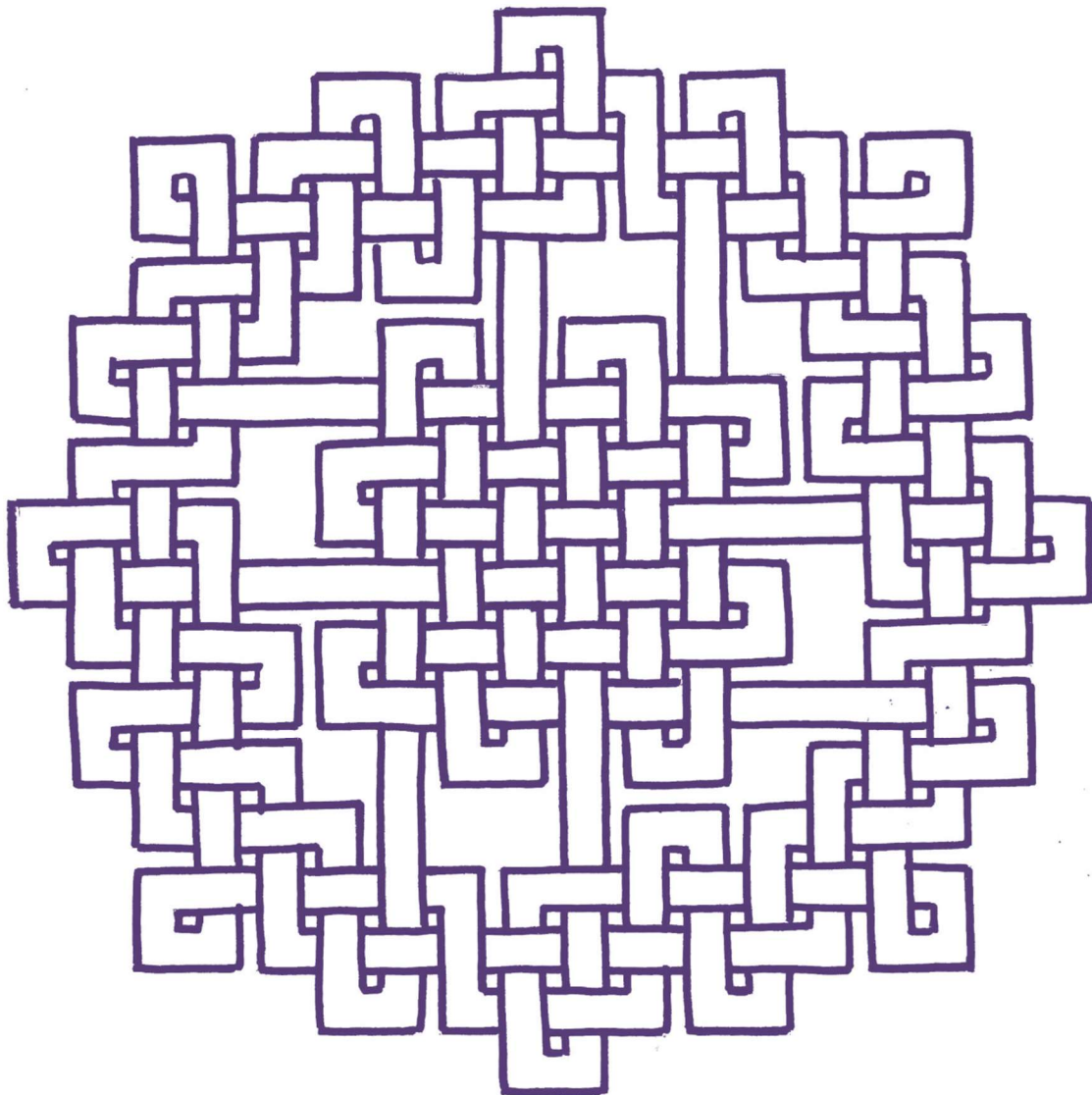
Te álmoldod magad az egész létező világot. A külső énedet is. Életed filmjében egyedül Te vagy a főszereplő.

Ez vesz körül mindenütt. Akkor is, amikor kettőnek álmodod magadat. Minden, és mindennek az ellenkezője is Te magad vagy. Mindenütt, mindenkor. Ez sosem volt és nem lesz másként. Ez megváltoztathatatlan, és önmagában se nem jó, se nem rossz, csak juss megértésre önmagad iránt.

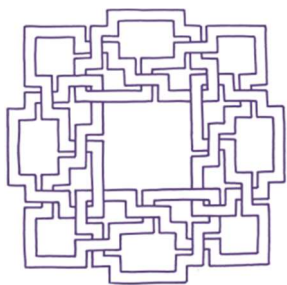
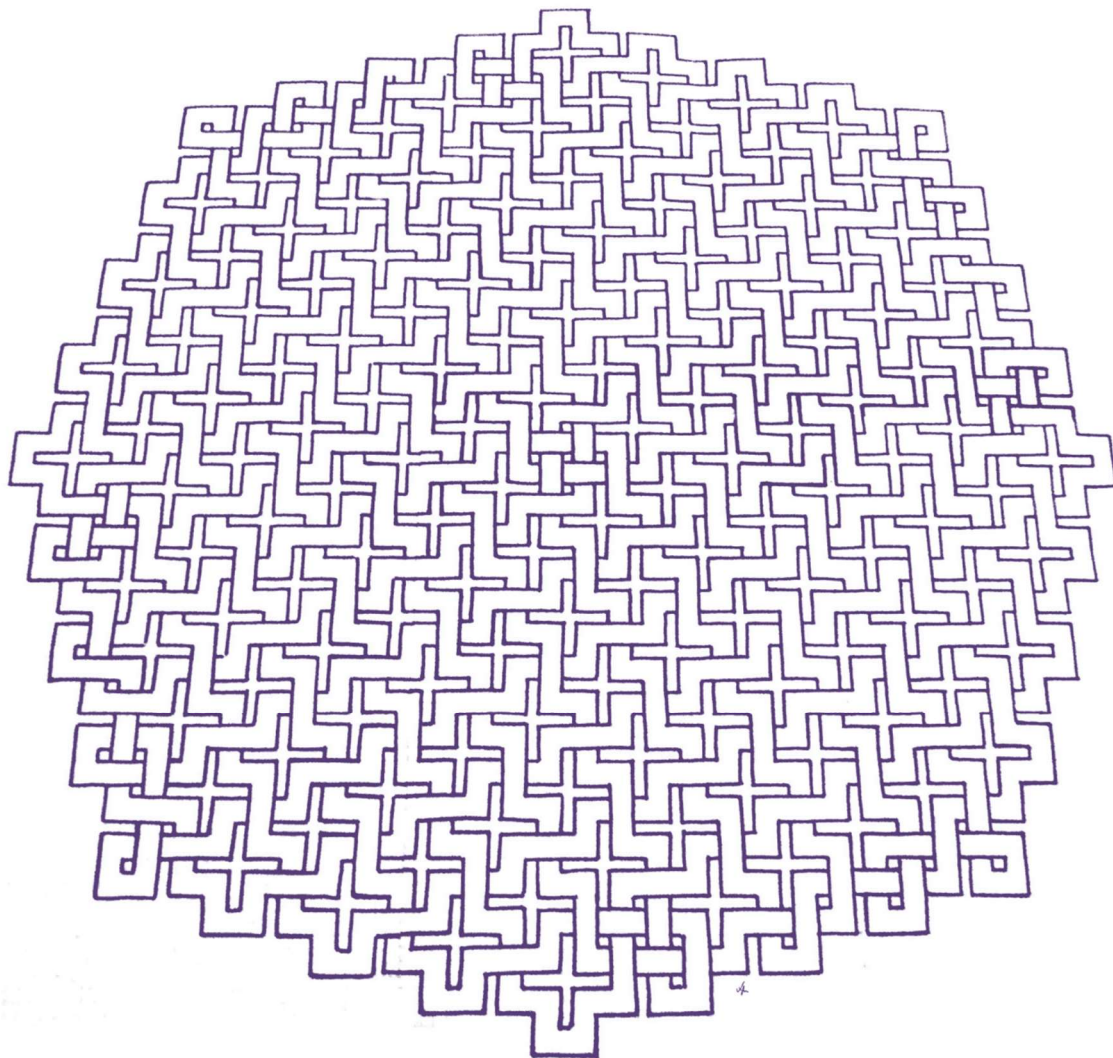

Te vagy a külső és a belső. Te vagy egy személyben a Teremtő, és az egész teremtett Univerzum. Ez a magyarázata a köszöntésnek:

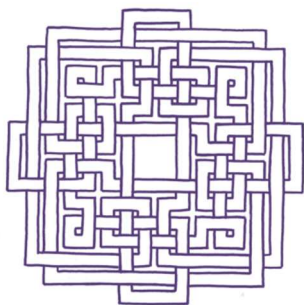
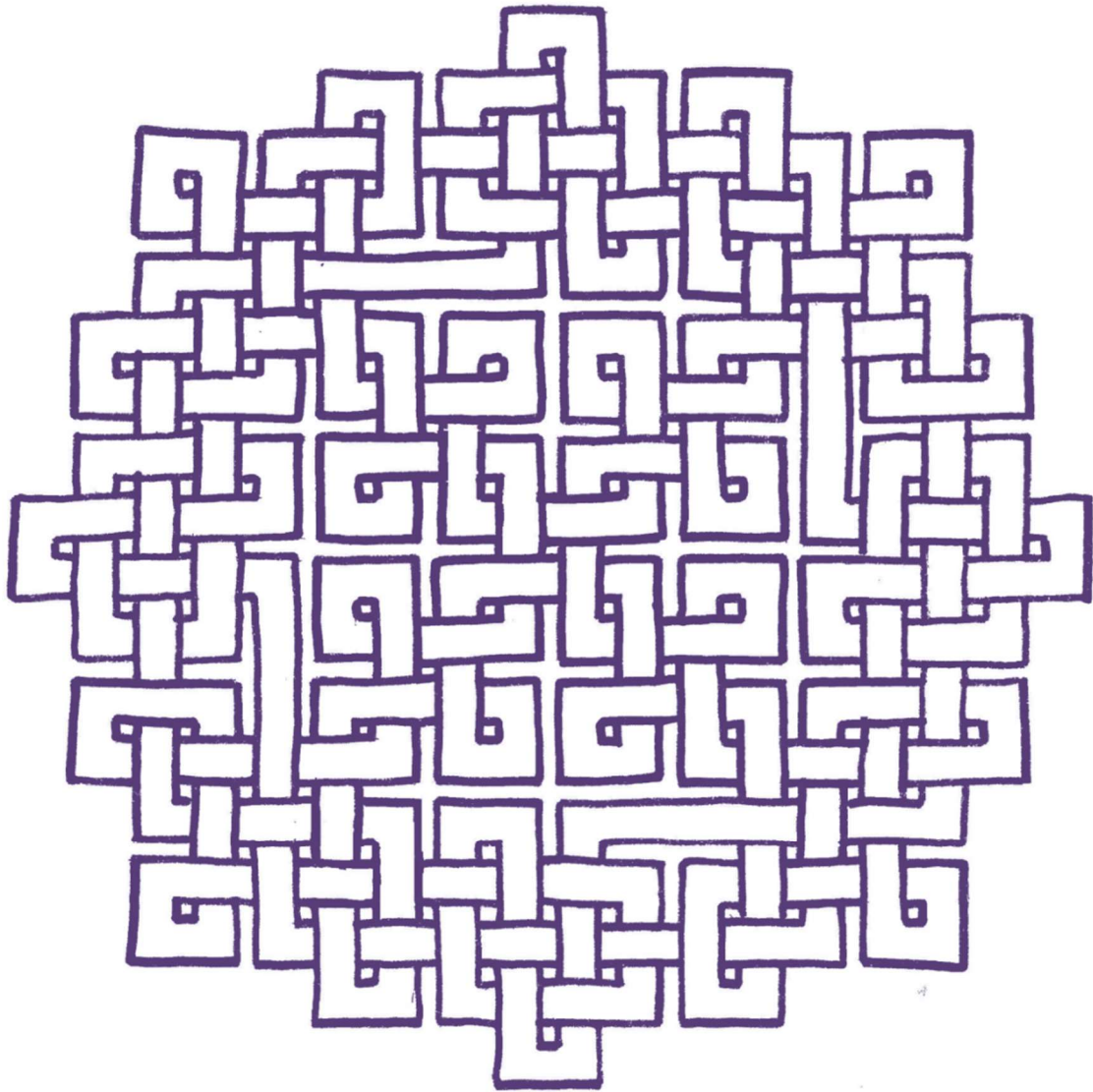
Köszöntöm a Benned Élő Istent!

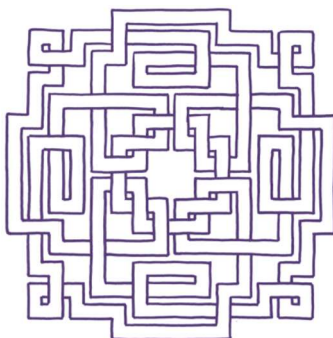
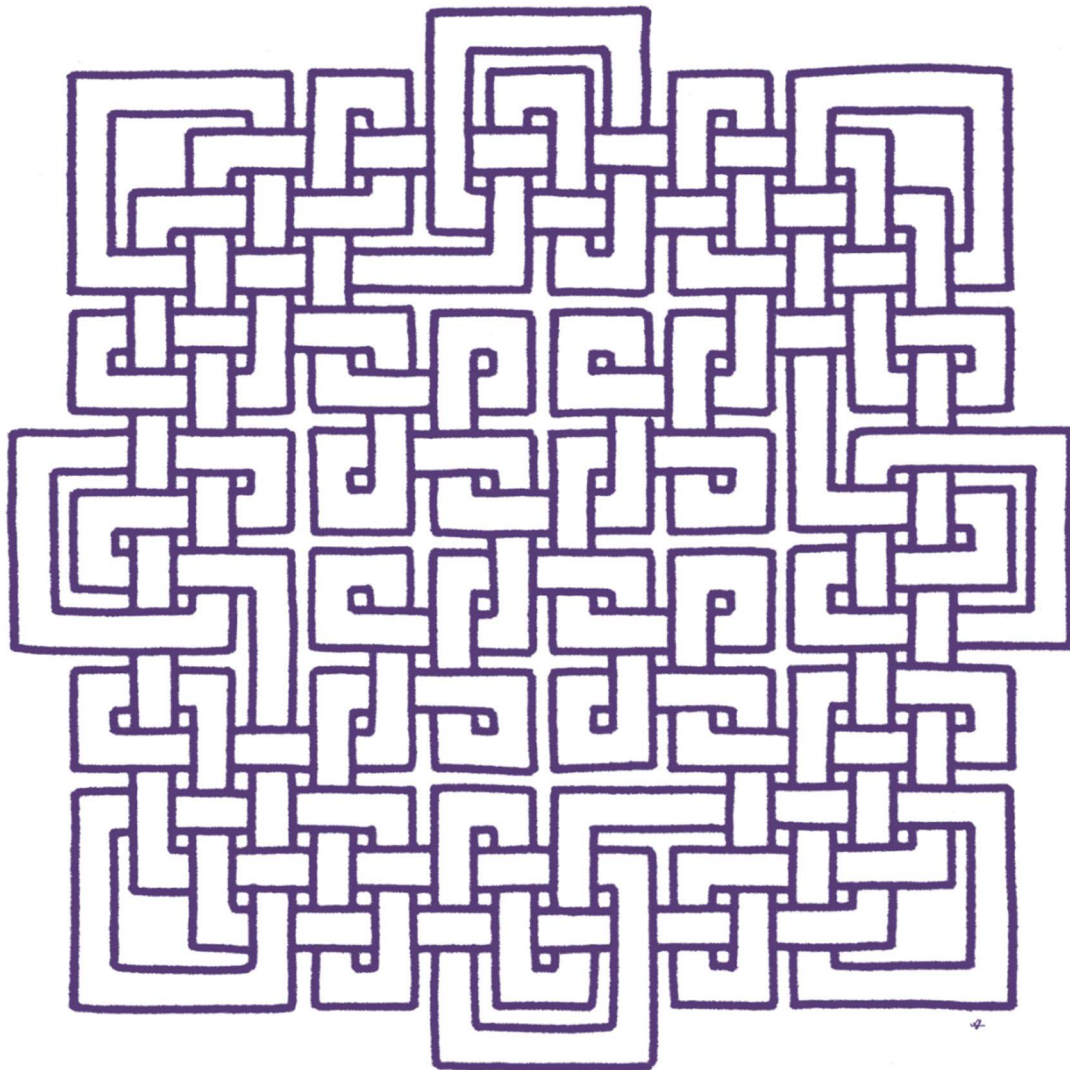
Ettől a gondolattól persze a külső látszat-én hajlamos lehet megszedülni, elbízni magát. Viszont legbelső Isten-éned számára az egyik álmódott megszemélyesülés vagy, amiben ugyan Te magad veszel részt, de nem csak ebben, hanem egyidejűleg valamennyi másikkban is.

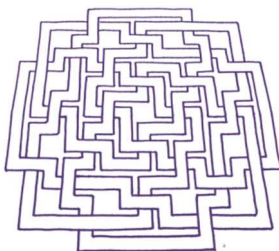
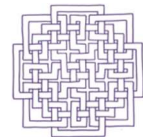
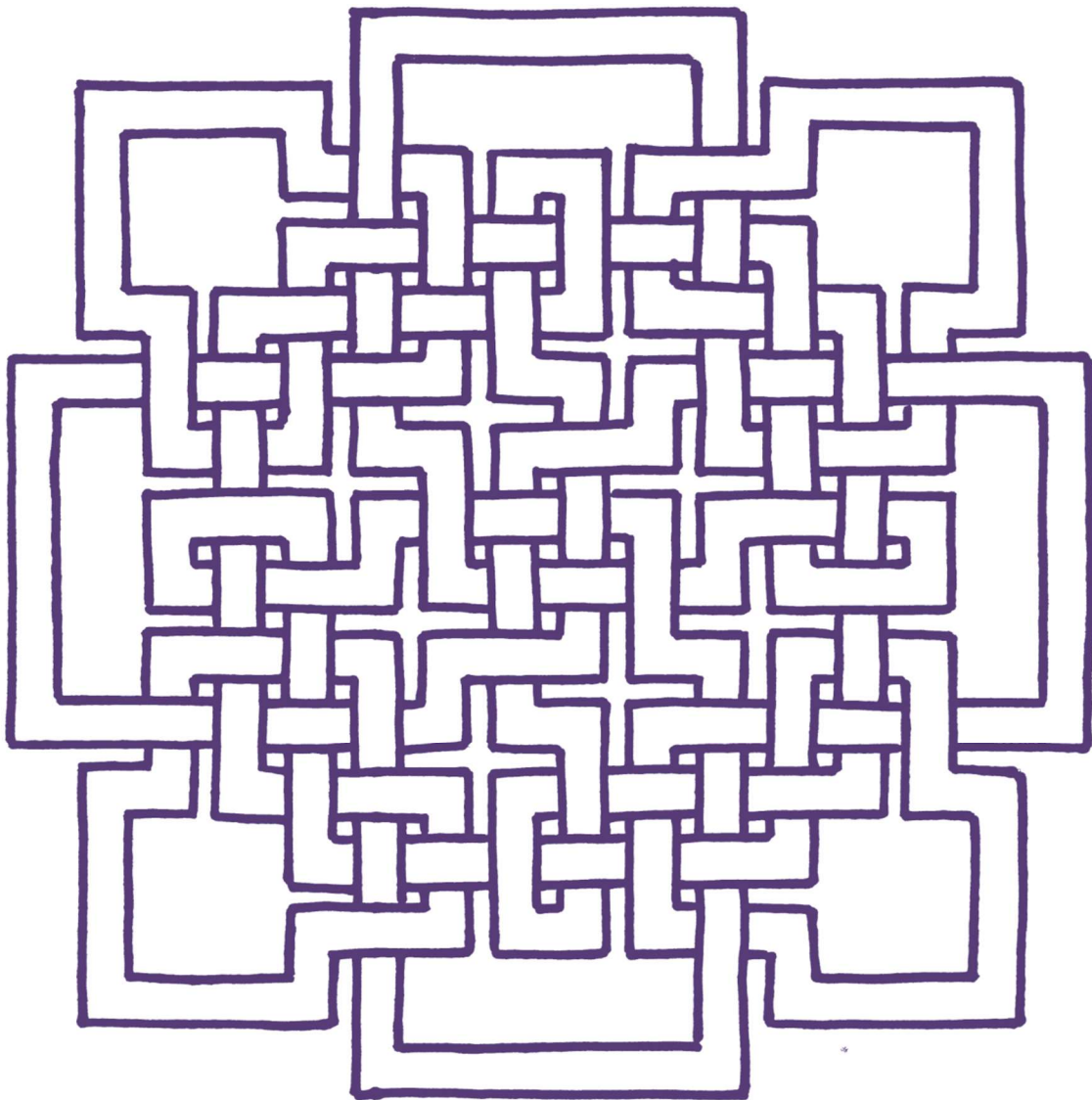
Legbelső, közös Énünk a Lét élményét valamennyiünkön keresztül éli meg. A többi kivetített látszat-Éned számára Te vagy a külső, teremtett környezet.

Isten főszereplője vagy, de jelen megvalósulási formádban közben bizony Te is mellékszereplő, statiszta, kellék, díszlet és körülmény vagy a többiek számára, akik a Te számodra ugyanezek.

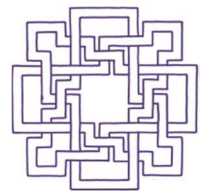
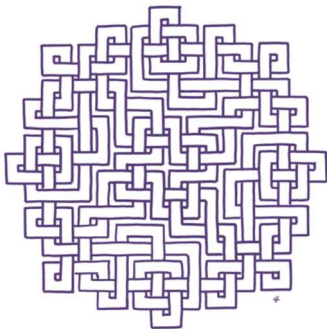
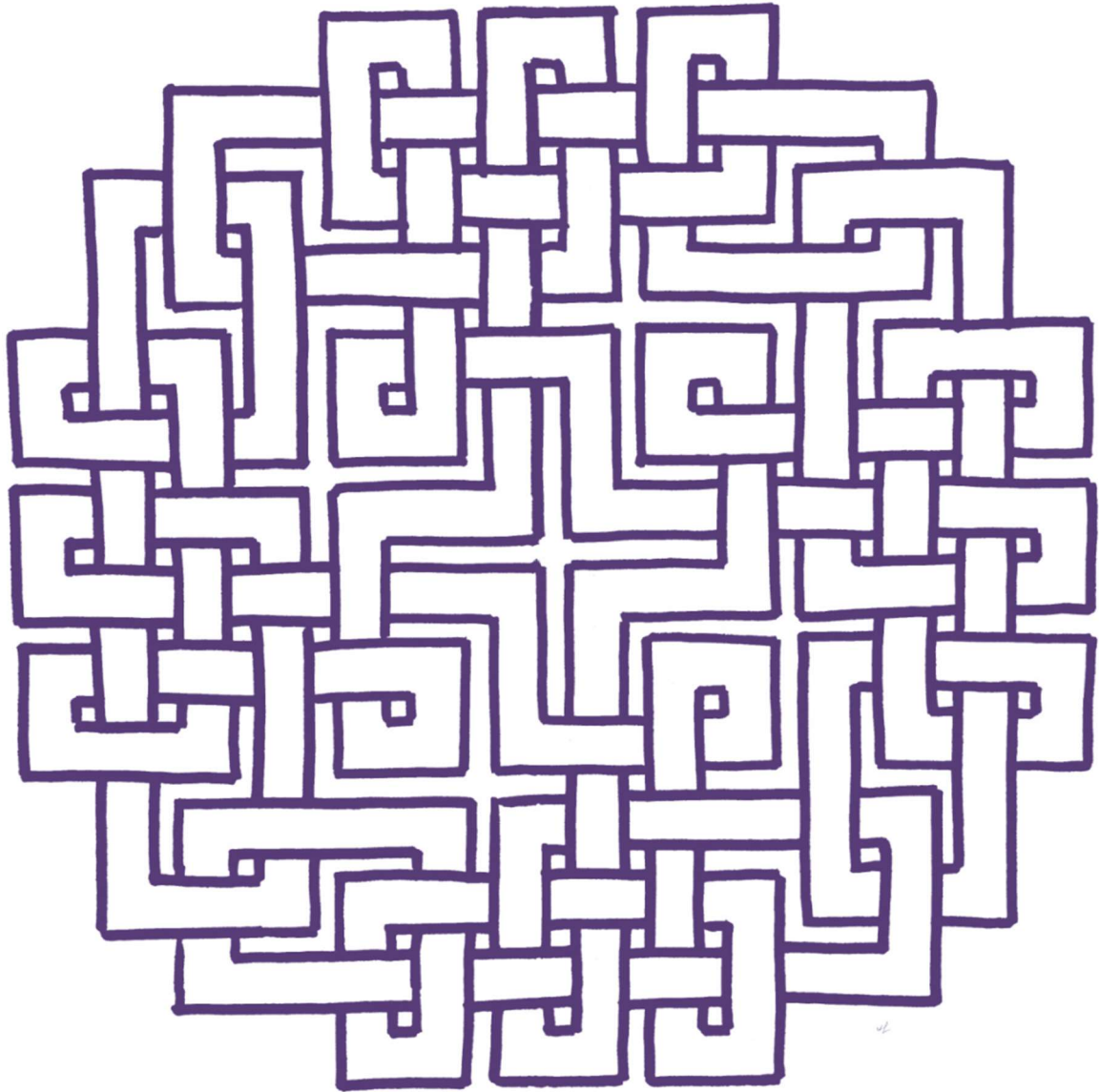

A Te legbelső, Isten- Éned kivétel nélkül valamennyiünk közös legbelső Isten- Énje.

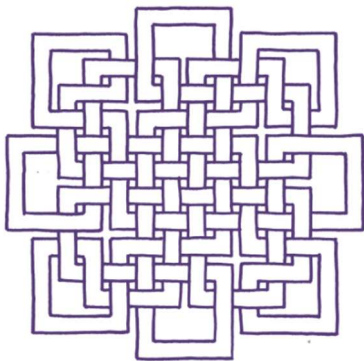
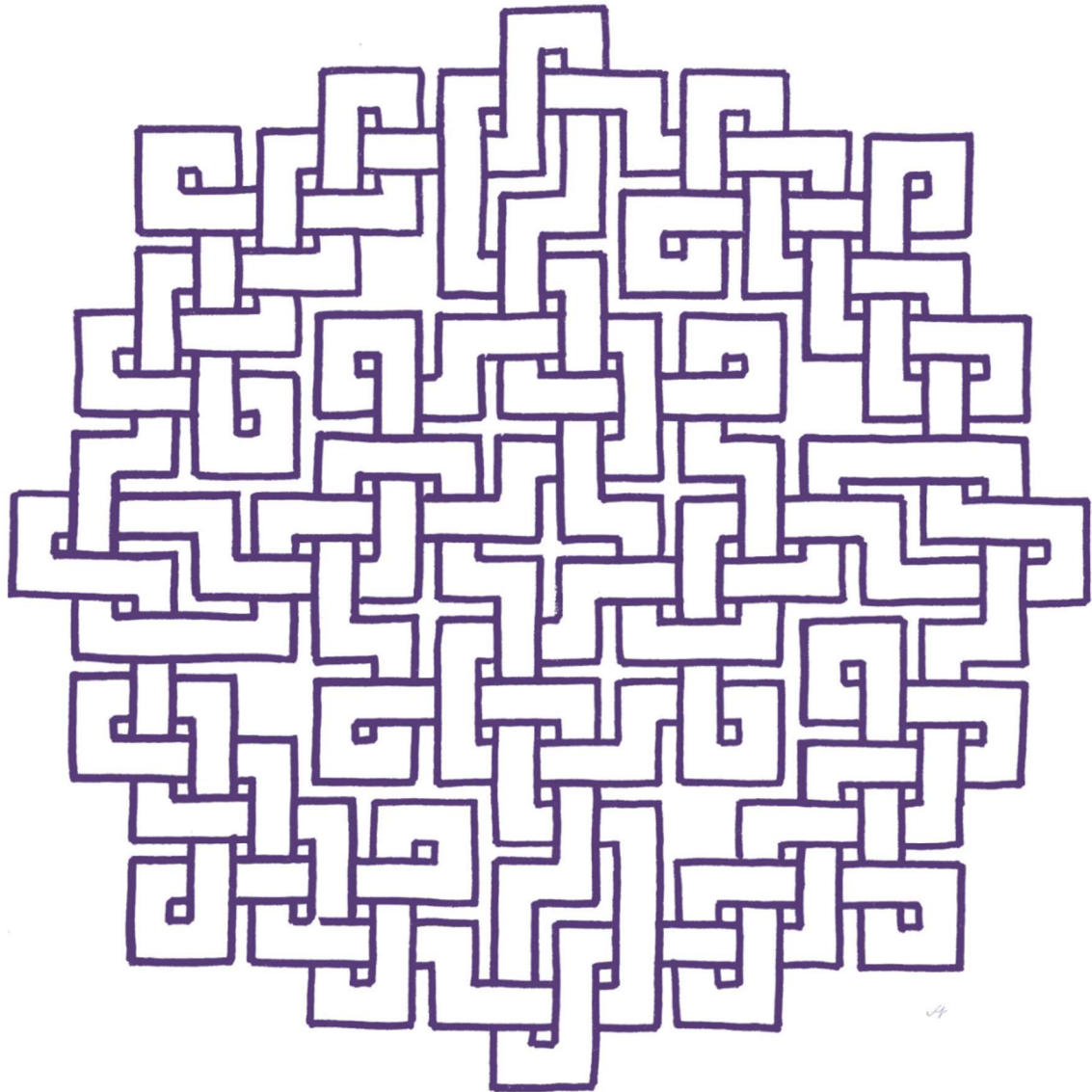
Te is én vagyok, egy másik állapotomban és én is Te vagy, egy másik állapotodban. Így vagy Te a Vagyok Aki Vagyok.

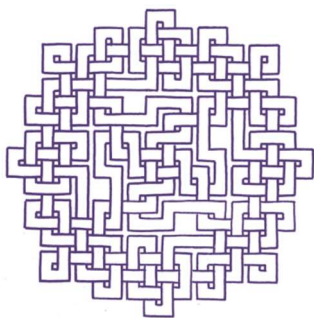
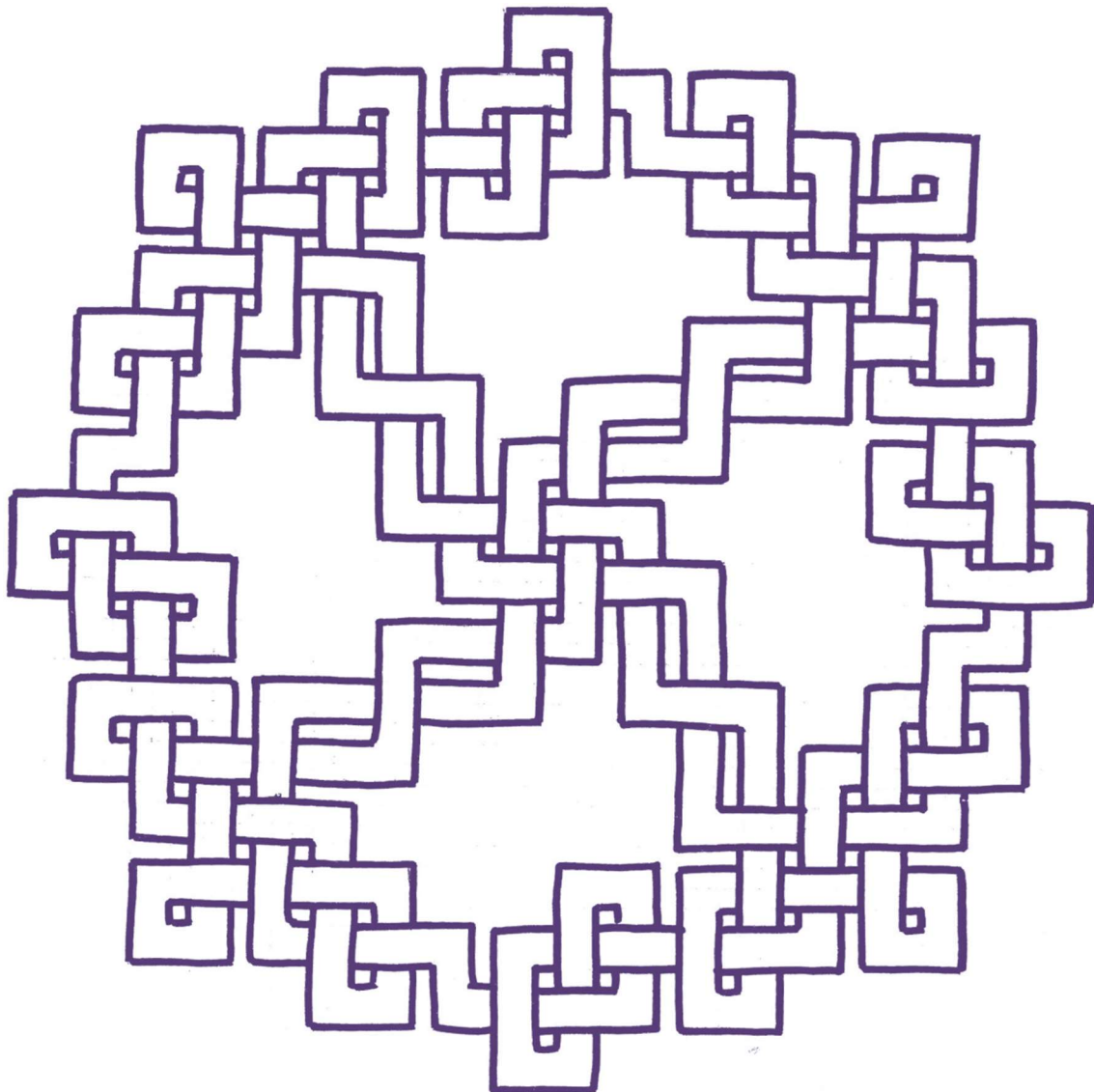
Nem ezek, vagy azok, és nem ilyenek, vagy olyanok vagyunk, csupán különböző állapotaink vannak.

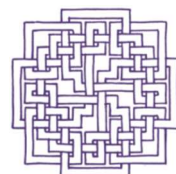
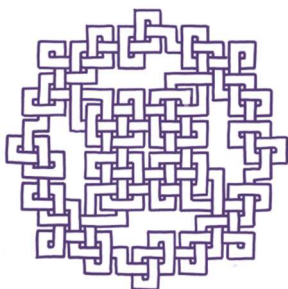
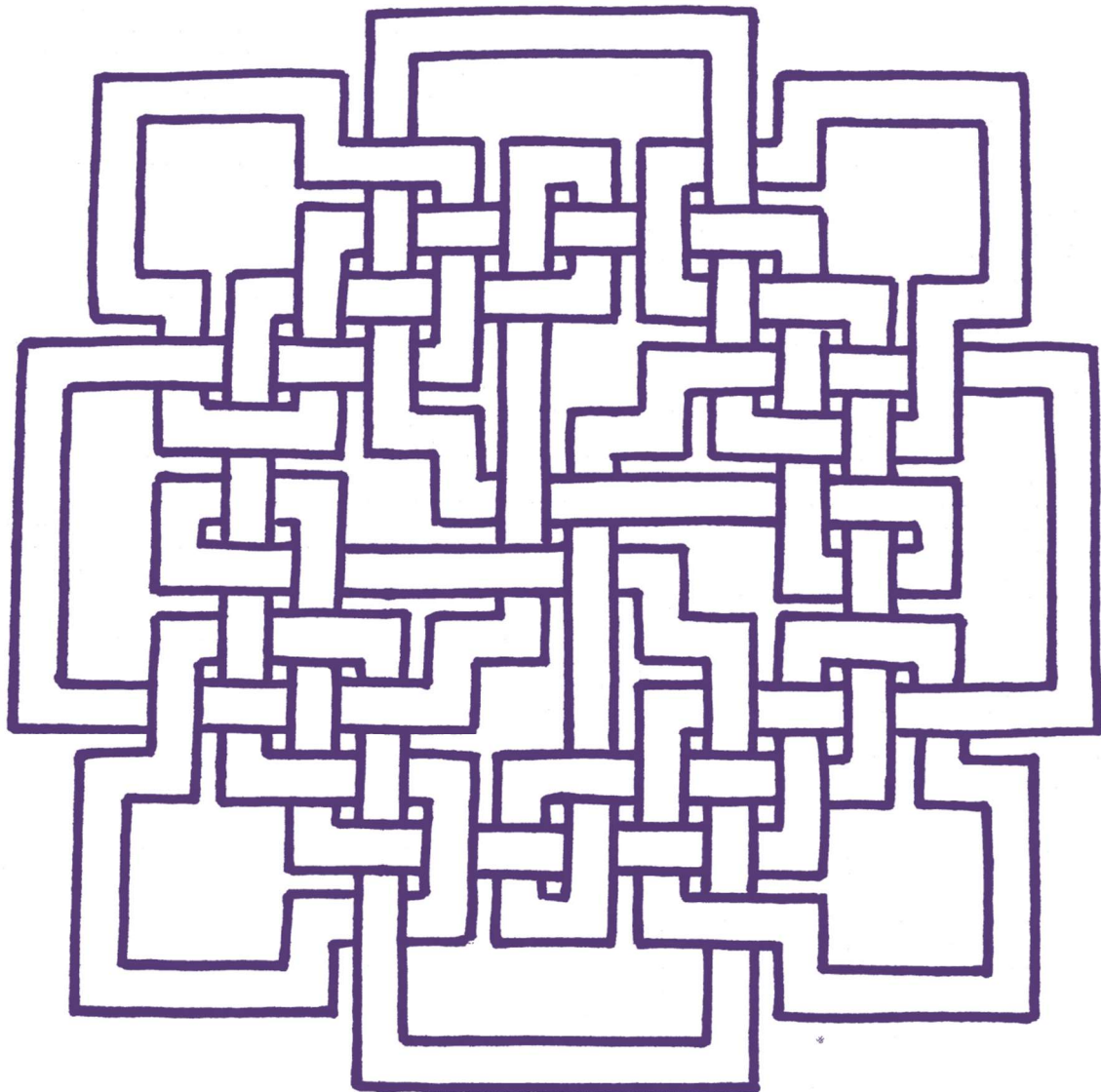
A létezés Egy, mindannyian Egy-ek vagyunk mindennel. Egymáson és mindeneken keresztül árad közös energiánk, ami a lét és a nemlét közötti feszültségből táplálkozik, nemlétből teremtve megvalósulást, a semmiből valamit ellenvalami árán hozva létre, minden sorsenergia, öröm és fájdalom egyidejű felvállalásával.

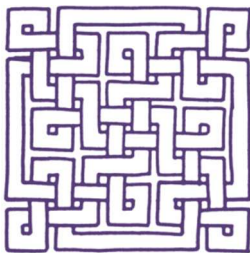
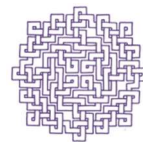
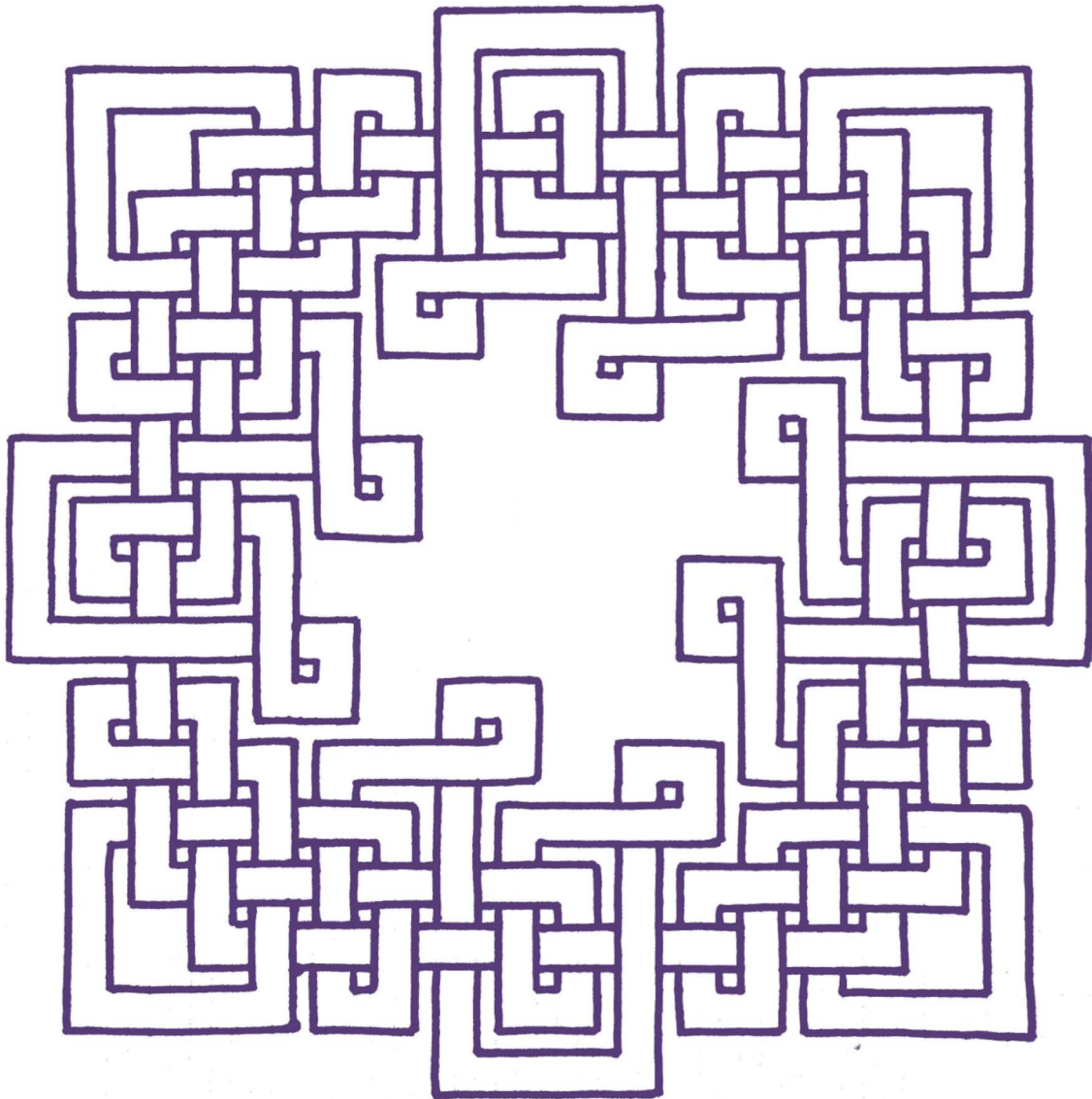
Végtelen örök dinamikus egyensúlyban, mozgásban és változásban. Az elkülönülés gondolata által valósítva meg a létezést, felszíni látszat-én tudatot feszítve a belső Egy megváltoztathatatlan valósága fölé.

A lét két felvillanása közti végtelen szünetben járva végig minden létezőt, a tudat átfókuszálása által élve meg a különbözőséget, a világ minden sakktablájának mindkét oldalán körbejárva egymagadban játszva egyidejű játszmat.

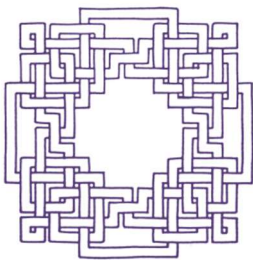
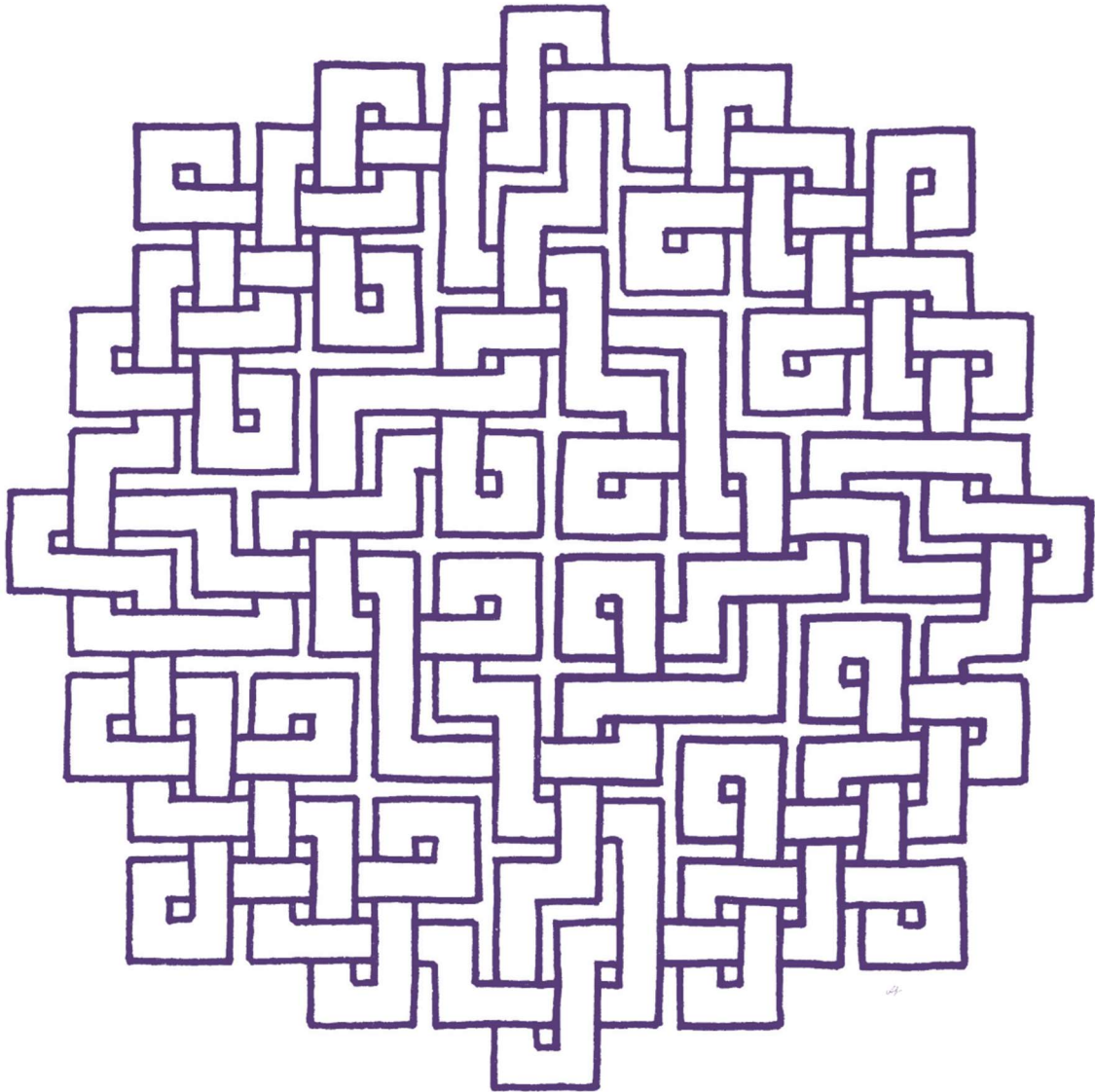

*Így lehetséges, hogy minden szempárból te szemléled
önmagad. Minden lényben a Te fényed izzik. A létezés valamennyi
megjelenési formája a Te lüktető energiád, és Te magad vagy.*

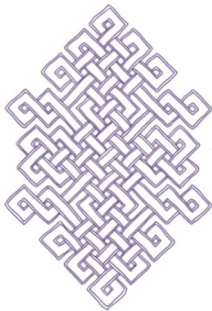
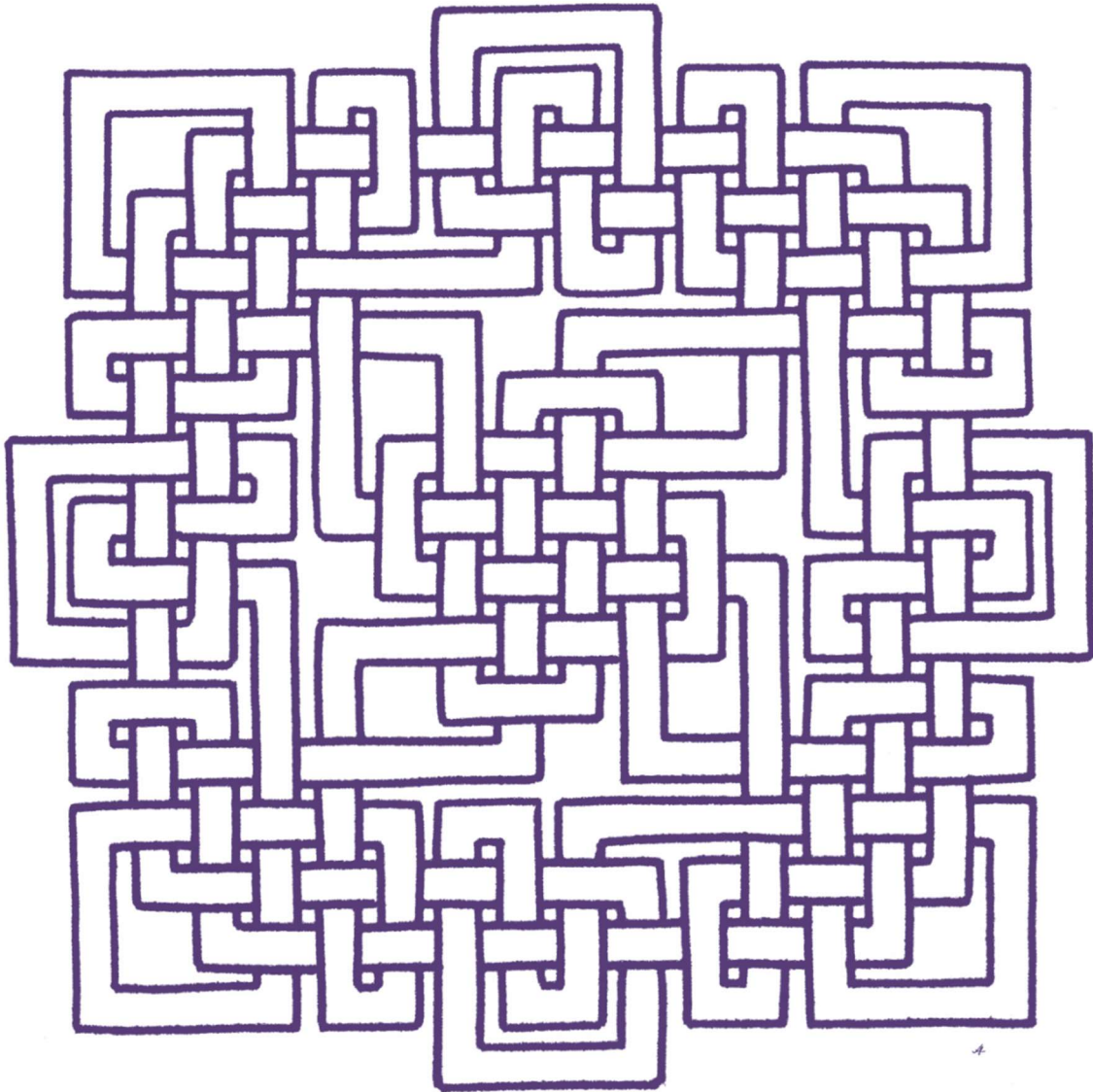
*Te magad vagy minden gondolat gondolója, minden érzés
érzője, minden cselekvés cselekvője, és minden létezés létezője.*

Valamennyien a Te legbelső Éned gondolatai vagyunk. Minden lehetséges létezés benned zajlik, és minden mozgást önmagadon belül végzel. Miközben külső megvalósulásodban Te magad is saját belső Éned gondolata, játéka vagy. Amikor úgy látod jónak, önmagadra ébredsz. Aztán álmodsz boldogan tovább. Azt játszod, azt álmodod, hogy önálló, elkülönülő lények végtelen sokaságának vagy külön-külön mindegyike.

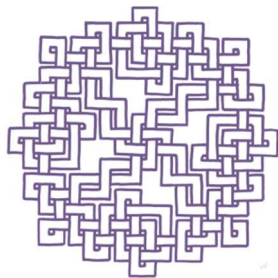
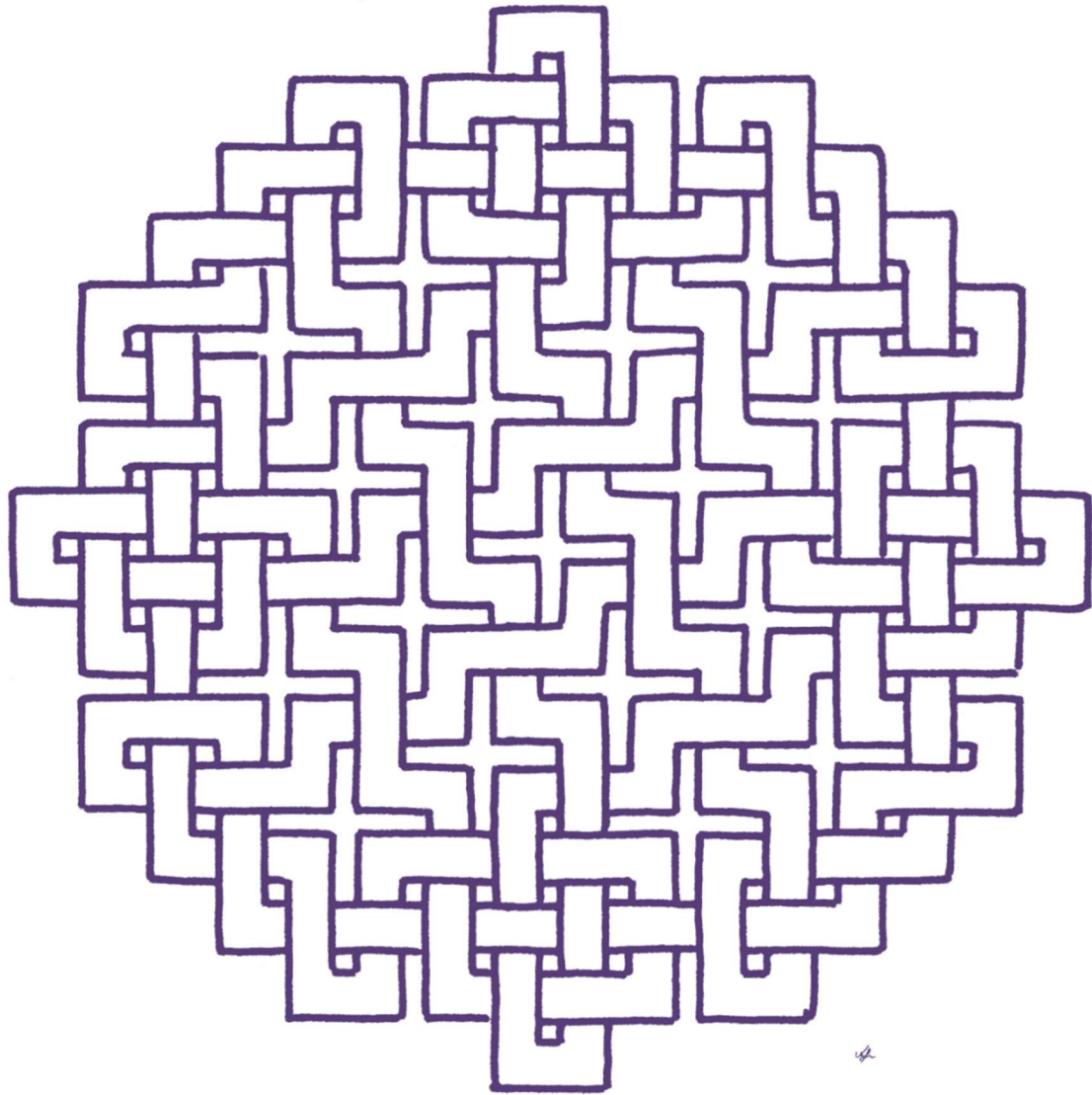

Elkülönülésed a lét megálmodásának eszköze, amitől a lét megélése során, apránként szabadulhatsz meg.

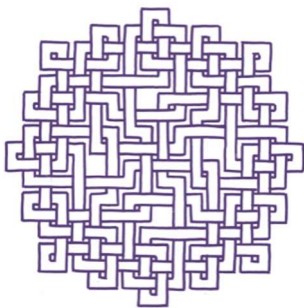
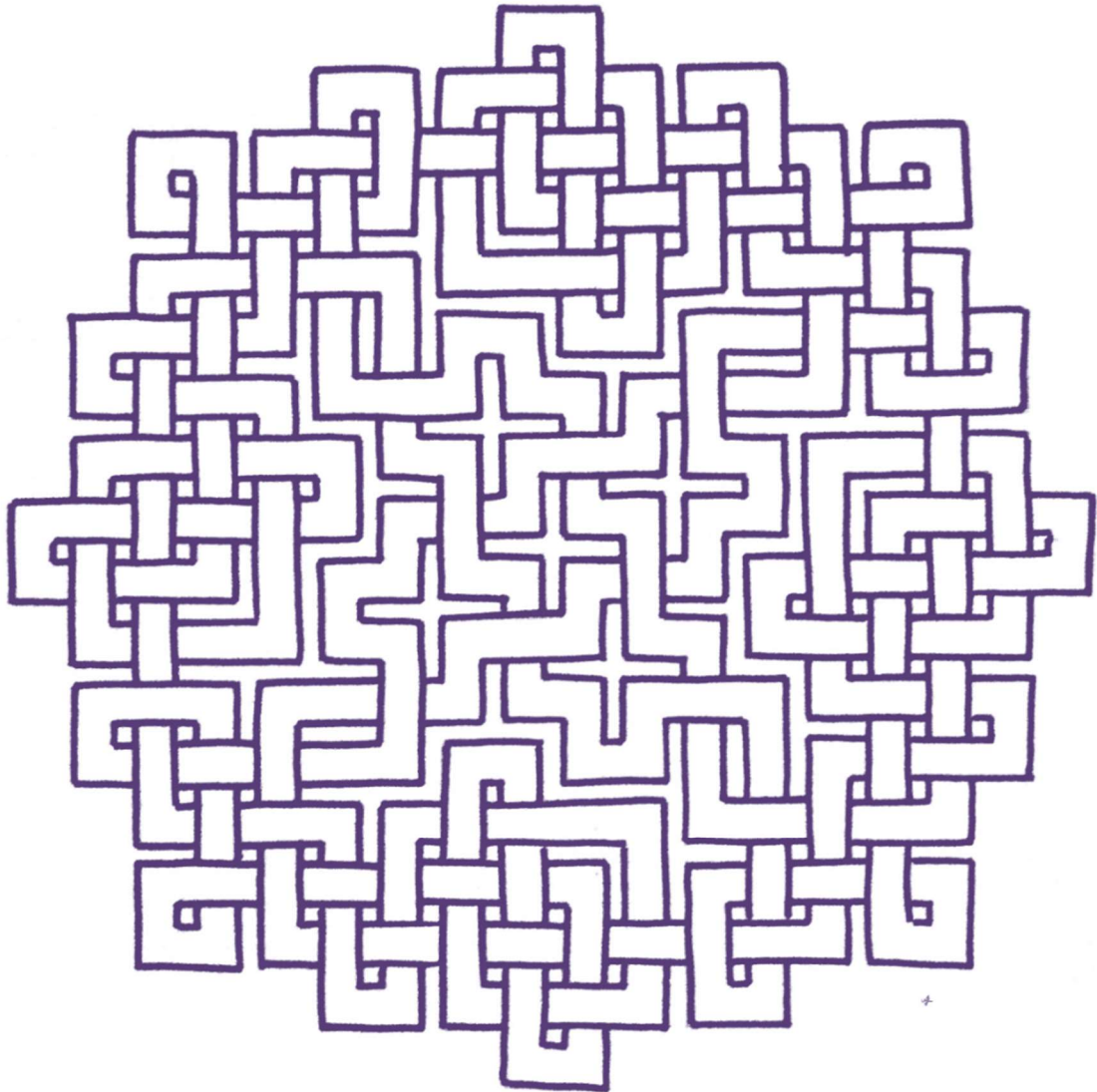
Az elkülönülés illúziója nélkül felzuhanhatsz Isten-énedbe, ahol Ős-Egy állapotodra ébredve, az Ős-ok forrásából merítve ismét visszaálmodhatod magad ide, léted játszani. Játszótered a világmindenség, ahol mindennek van fénye, hangja és tudata, ahol minden a Te fényedből, hangodból és a tudatodból áll.

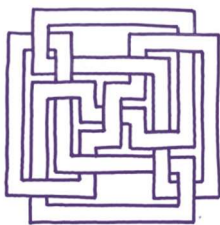
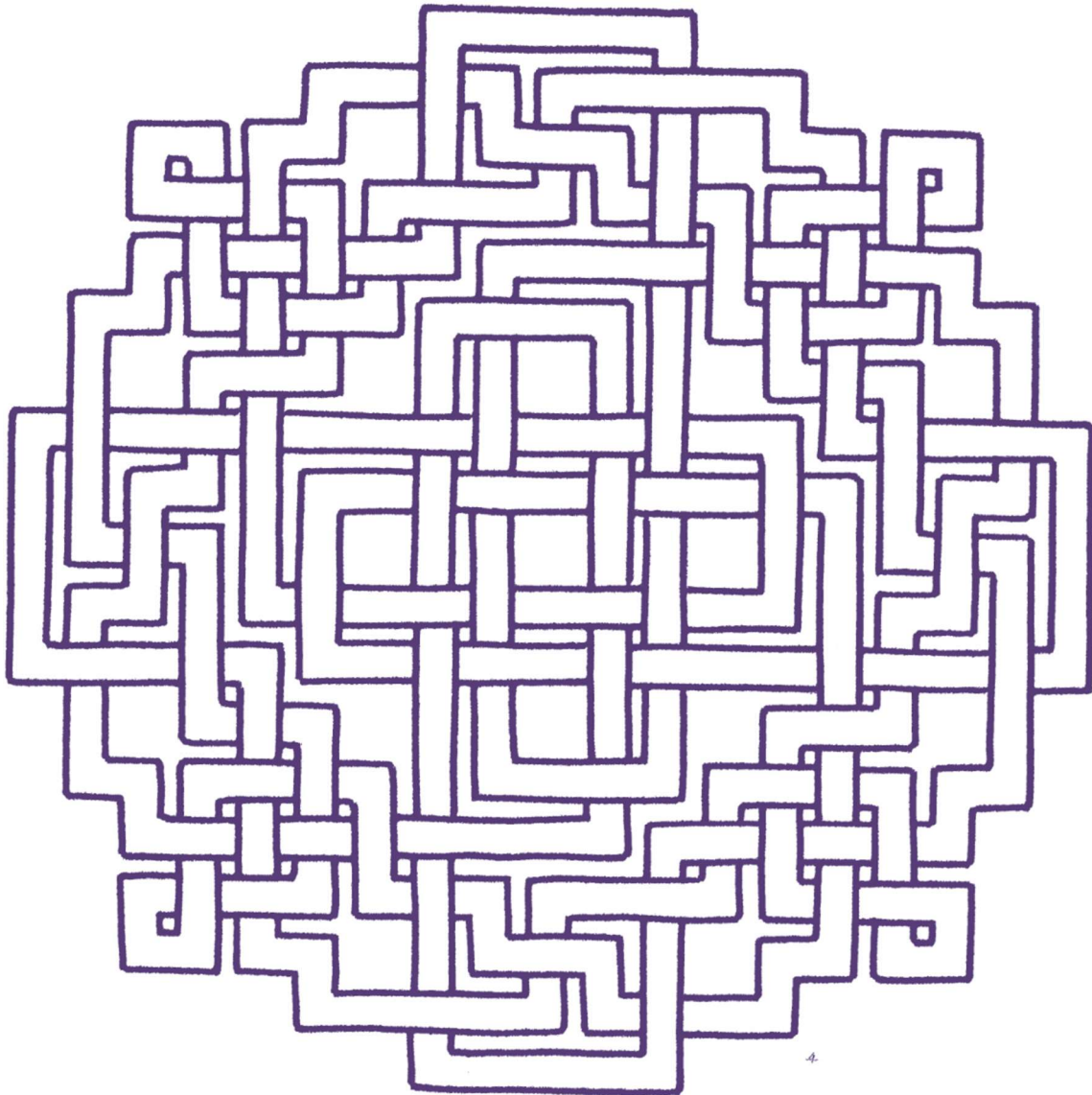
A létezés valamennyi megjelenési formája lüktető energia. Az anyag energiaimpulzusok állóhullámokba csoportosulása, amely hasonló rezgésű energiaimpulzusokkal szemben anyagi viselkedést mutat. Sokan osztják ketté gondolatban a világot fizikai és szellemi létsíkra, túlvilágra. De minden létsík fizikai a maga módján, és a mi szilárd anyagúnak ismert világunk minden részecskéje is üreges, üres energiaburok: az anyagi viselkedés ott van, az anyag pedig sehol.

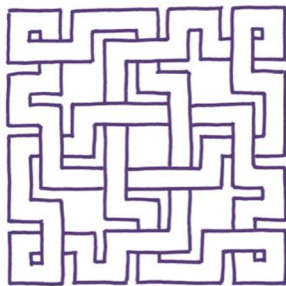
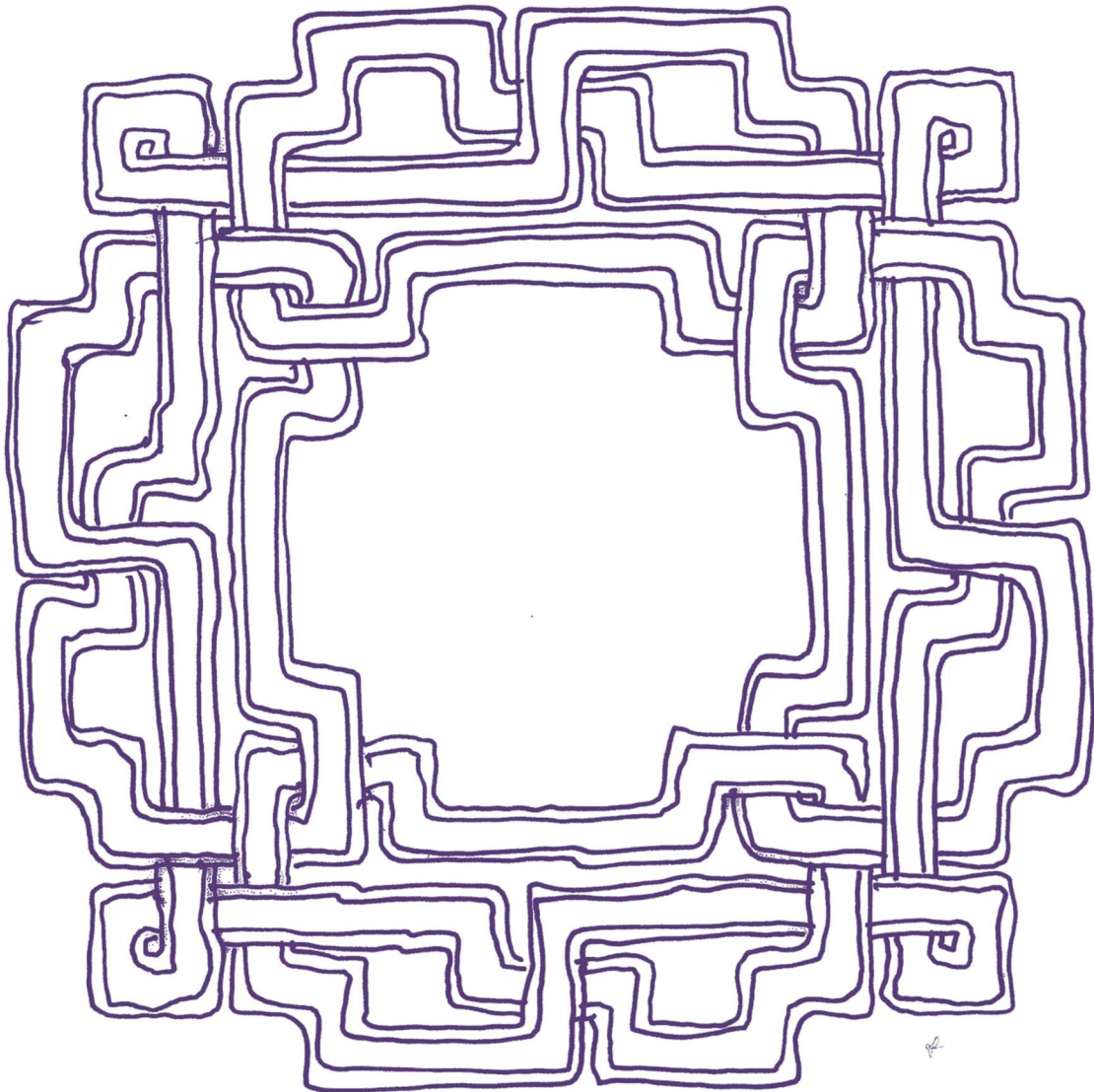
A létezés villódzó, rezgő természetéből fakad, hogy eltérő rezgéstartományú, vagy hasonló rezgésű, de eltérő fázisú energiaimpulzusok egymás számára észrevétlenül is betölthetik ugyanazt a teret, anyagi viselkedést nem mutatva egymás iránt, így nem csak, hogy létezik túlvilág, hanem elkülönülő túlvilágok átszövődő sokasága lehet, méghozzá itt, helyben. Mintha a moziban együtt pislognánk a filmmel, miközben másik filmeket is vetítenének ugyanoda a szemhunyásunk ideje alatt, mások pedig azokat látnák, azokkal pislogva együtt.

Vannak magasabb rezgésű, felsőbb világok, "menj-országok", vannak azonos szintű párhuzamos világok is, de minden lehetséges létezés mind Tebenned belül zajlik, a létezés közös pontjaként köréd és belőled épülve. Te Vagy az az elmozdíthatatlan középpont, ami egymaga az egész világmindenség, még ha az, ahonnan most szemléled ezeket a sorokat, csupán a végtelen sok periféria egyike is.

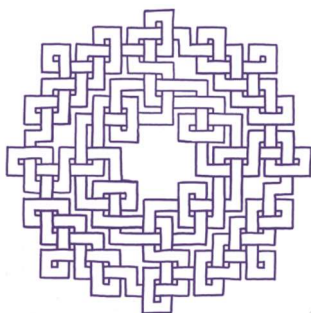
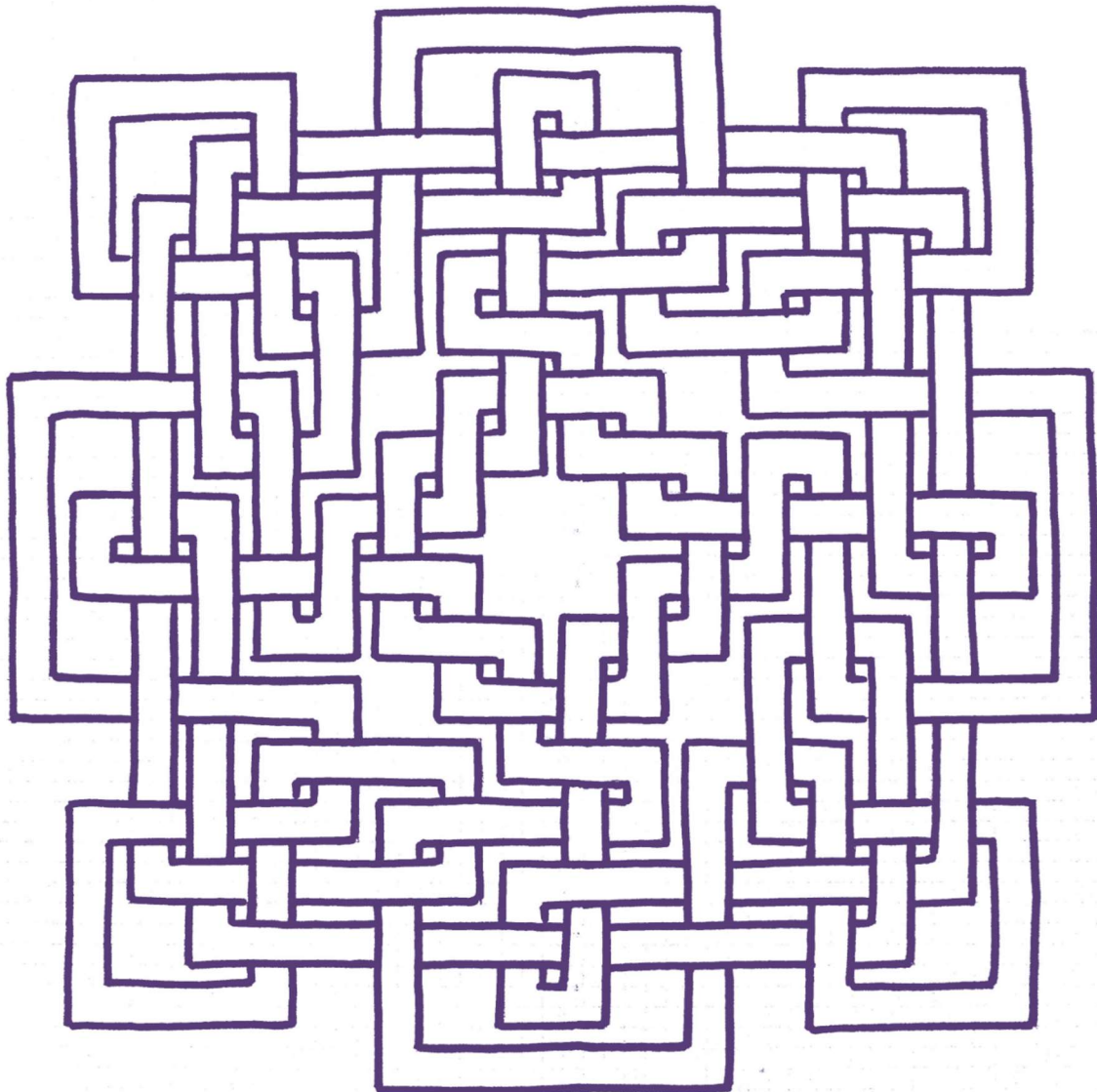

- Honnan származik a rossz? Miért hullanak a könnyek?

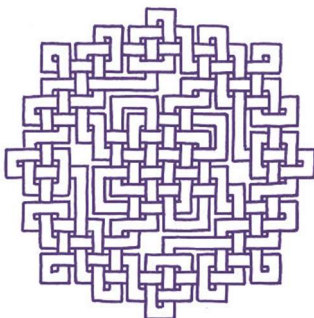
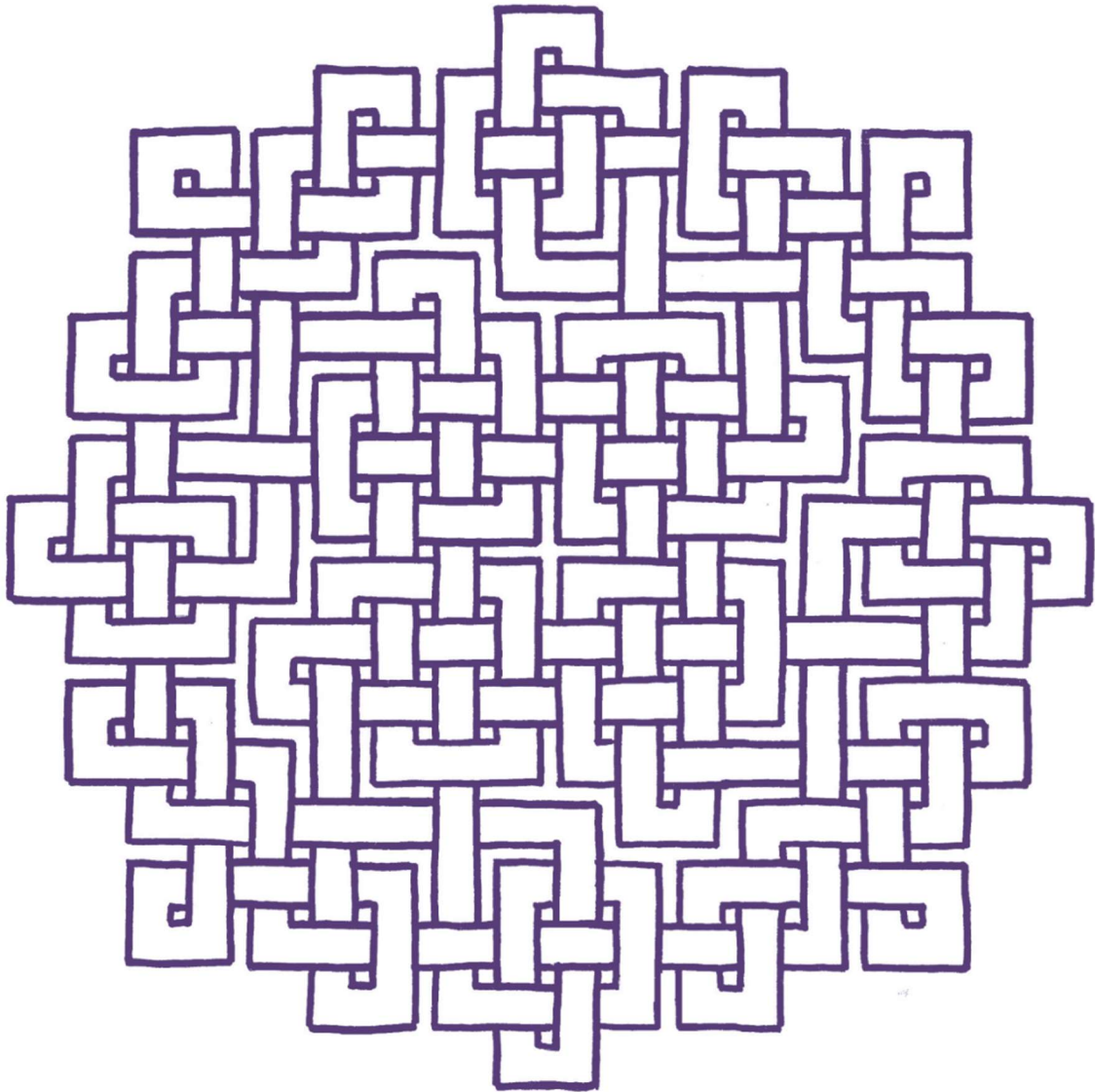
Jogos és megválaszolható a kérdés, hogy az Egyetlen létezőn belül önmagával szemben hogyan lehetséges a rossz és az honnan származik? Az elkülönülés-tudatból, és a megértés hiányosságából. A lét törvényszerűségeiből, a fejlődés korszakai-ból, tévútjaiból és zsákutcaiból, és a lélek fejletlenségéből, fogyatékoságából származik, és az elkülönülés tudata által lehetséges. A jóság fejlődési eredmény.

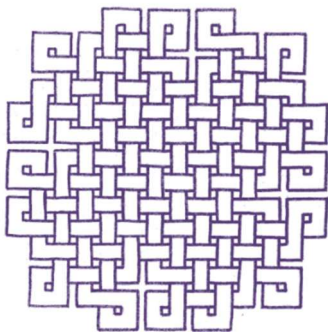
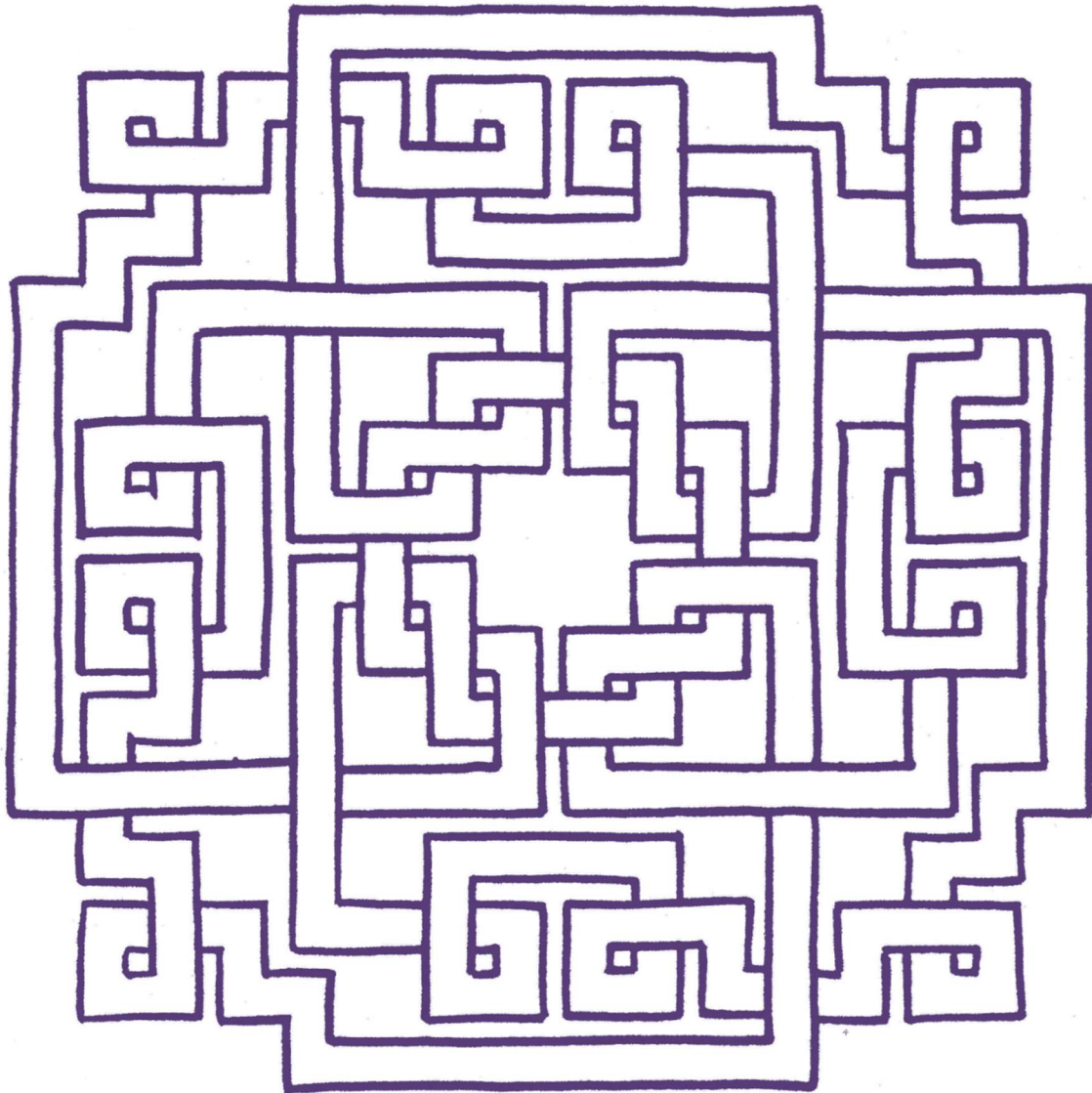
Bár, meg kell jegyezni, hogy a megértéssel a jó és rossz megkülönböztetése is más fénybe kerül, és részben, vagy nagyrészt túlhaladható. Akik szerint viszont egyáltalán nincs is rossz és jó, azokat a sors történelmi méretű jakfarkas légycsapója tanítgatja. A felsőbbrendű elkülönülés például utóbb a föld különböző magas kultúrái számára egyaránt elhibázottnak bizonyult: A tudó tanítson, mert a nem cselekvés is sorsot teremt, az utólagos méltatlankodás pedig mit sem ér.

Egymagában senki és semmi se nem jó, se nem rossz. Ilyen minősülése főleg a mások iránti - a különbözőség iránti viszonyulása által keletkezik, a hatás-ellenhatás megtapasztalásának tanulási folyamata során, amikor a lelki teljesség foka és a különbözőség egymásra hatása kirajzolódik. Ezáltal van objektív mércéje a Jónak, és a Fénykapuk Őrzői ezért nincsenek bizonytalanságban.

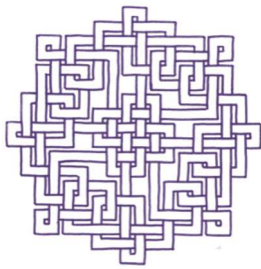
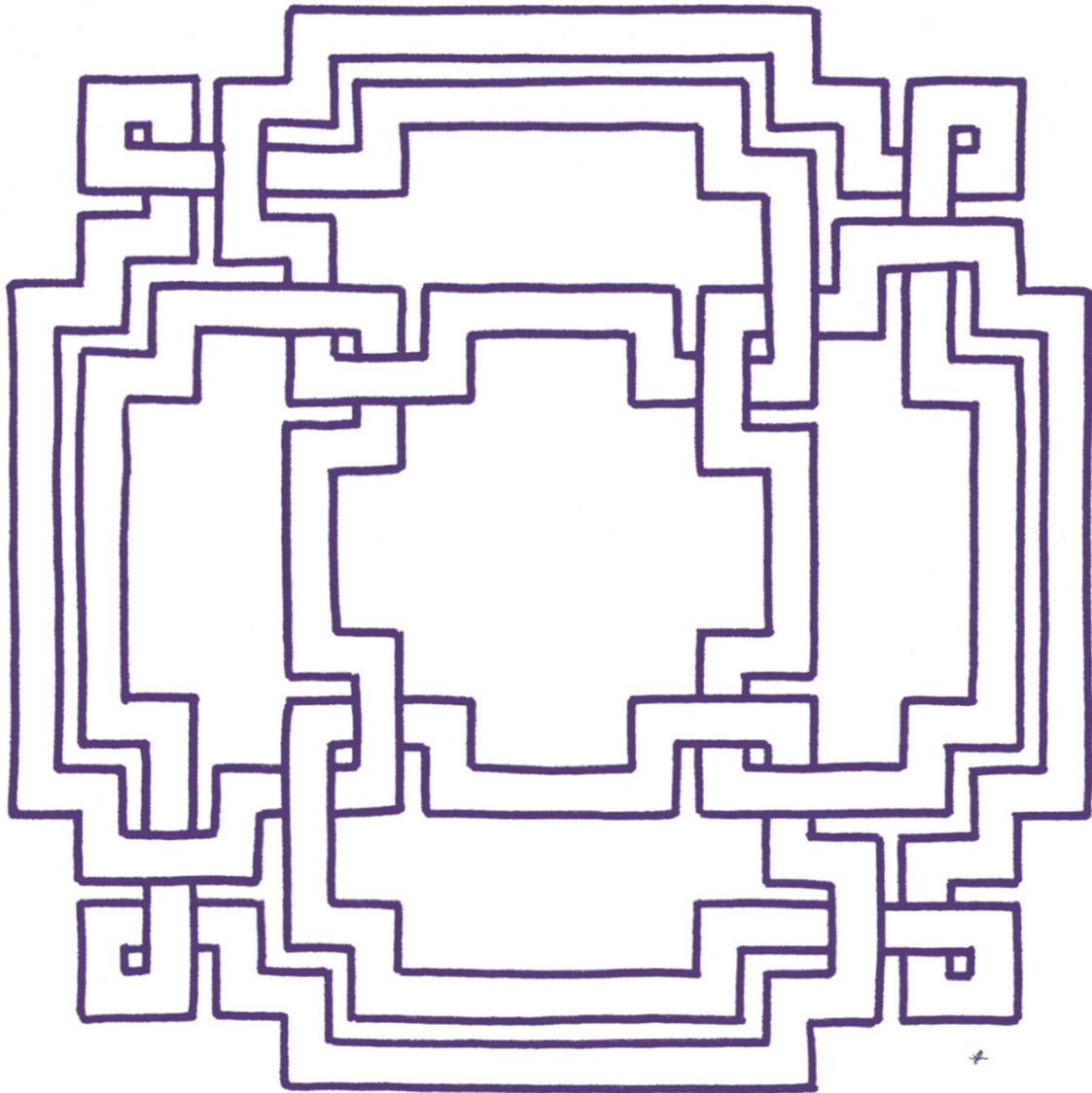

A lét keletkezését, és valamennyi kivetülés keletkezését kell ehhez megérteni, mert az minden fejlődés és minden viszonyulás alapja. A semmiből valami csak ellenvalami árán tud létrejönni.

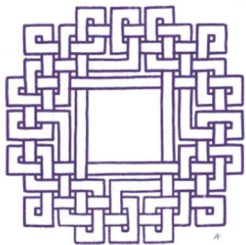
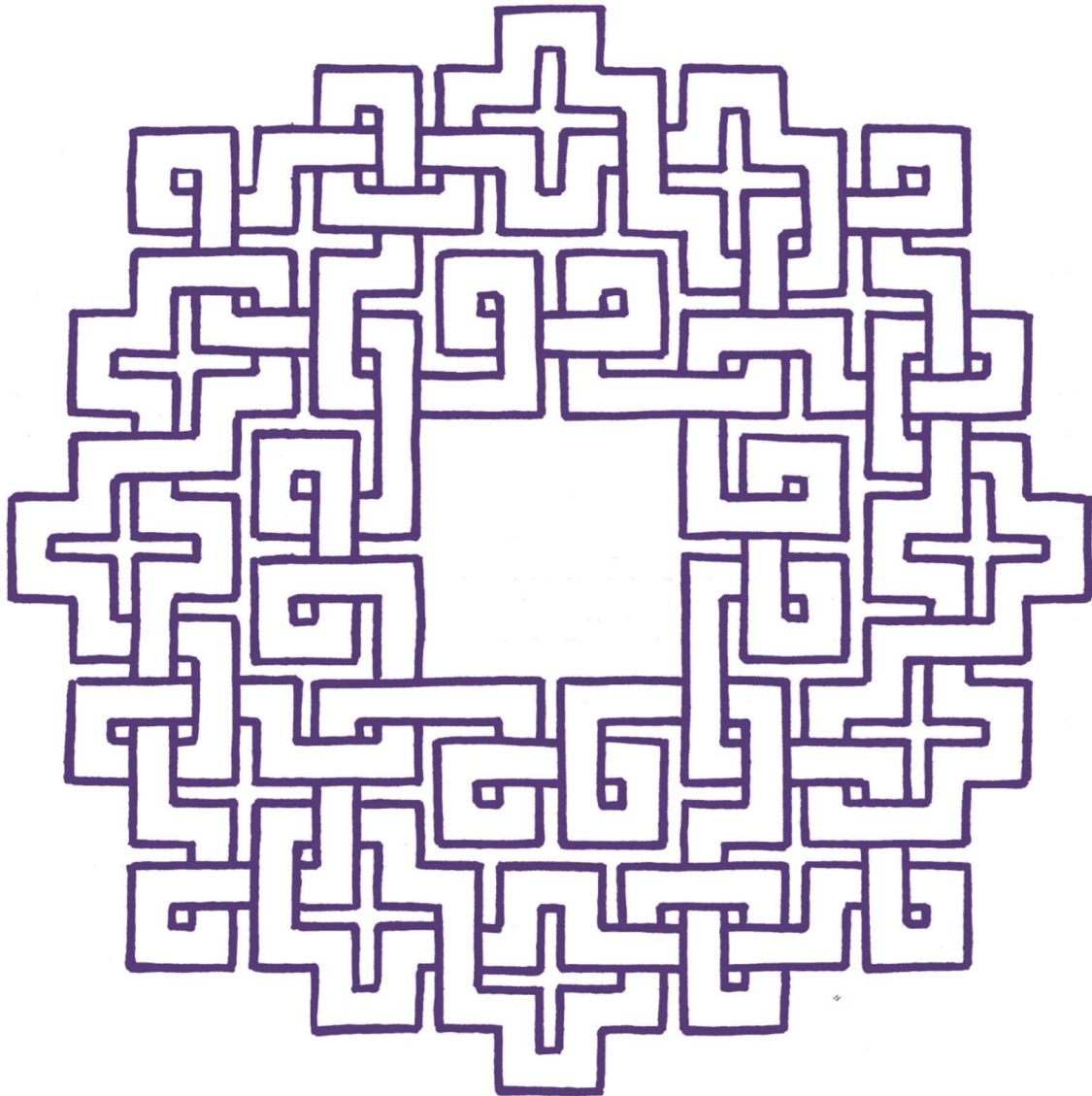
Isten a Teljesség. Ma ez kiterjedt és kiforrott összetettséget mutat. Innen nézve.

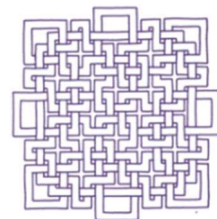

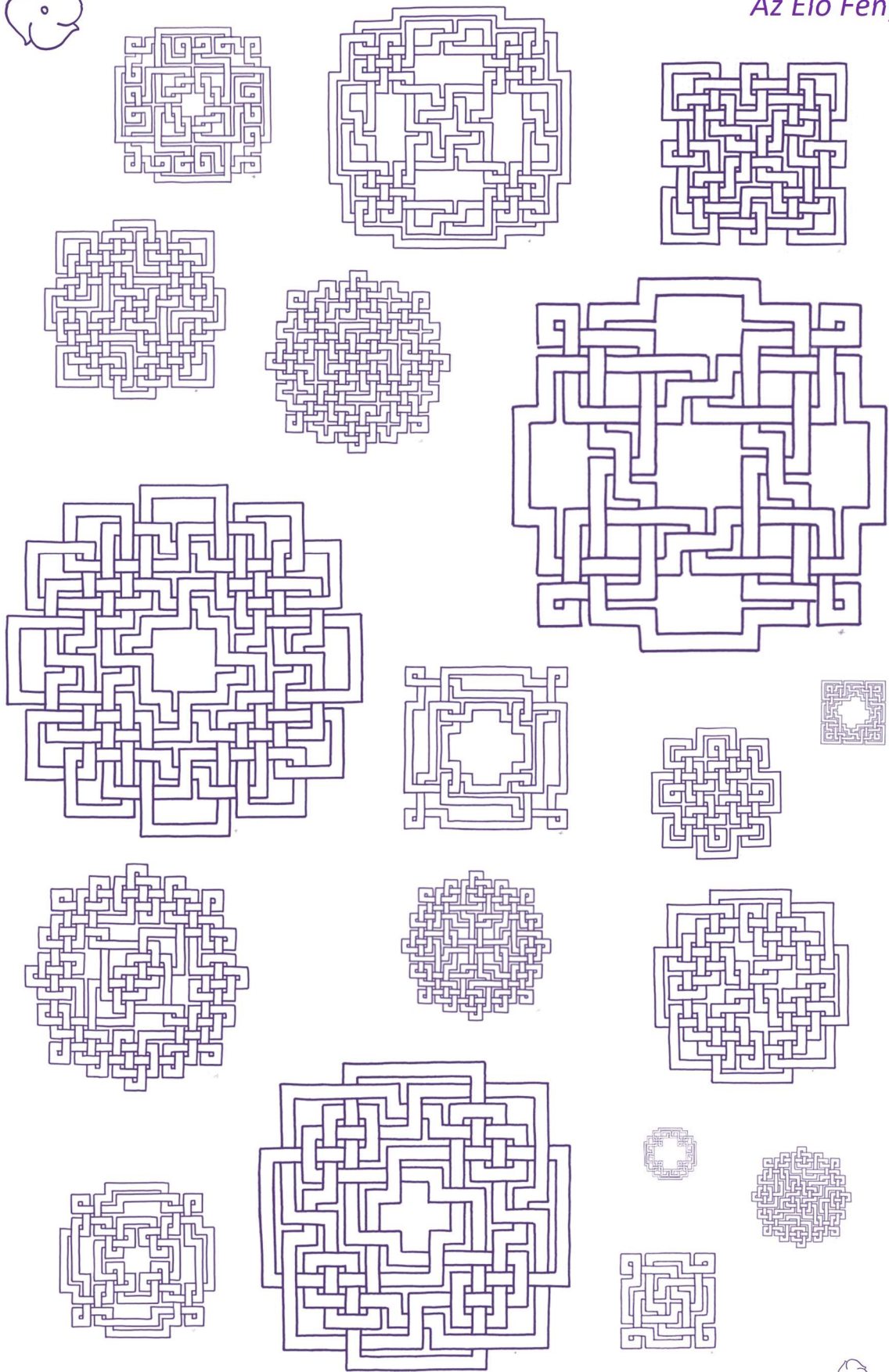
De Isten, azaz Te, még ma is csupán Egy vagy, és mozgásban vagy. És ami nagyban, az kicsiben: amikor az önállóság kalandjára induló lélekmorzsaként megjelenysz egy létsíkon, törölt memóriával a „magányos egy” állapotából indulva járod végig újra a lélek hosszát, a minden létállapot megélése során végbemenő személyiségfejlődést a mindességgel azonos „Magasztos Egy” tudatáig, a próbálkozások, hibák és tanulságok útjának bejárásával.

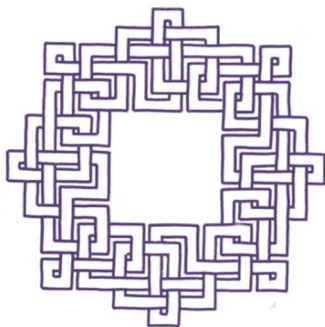
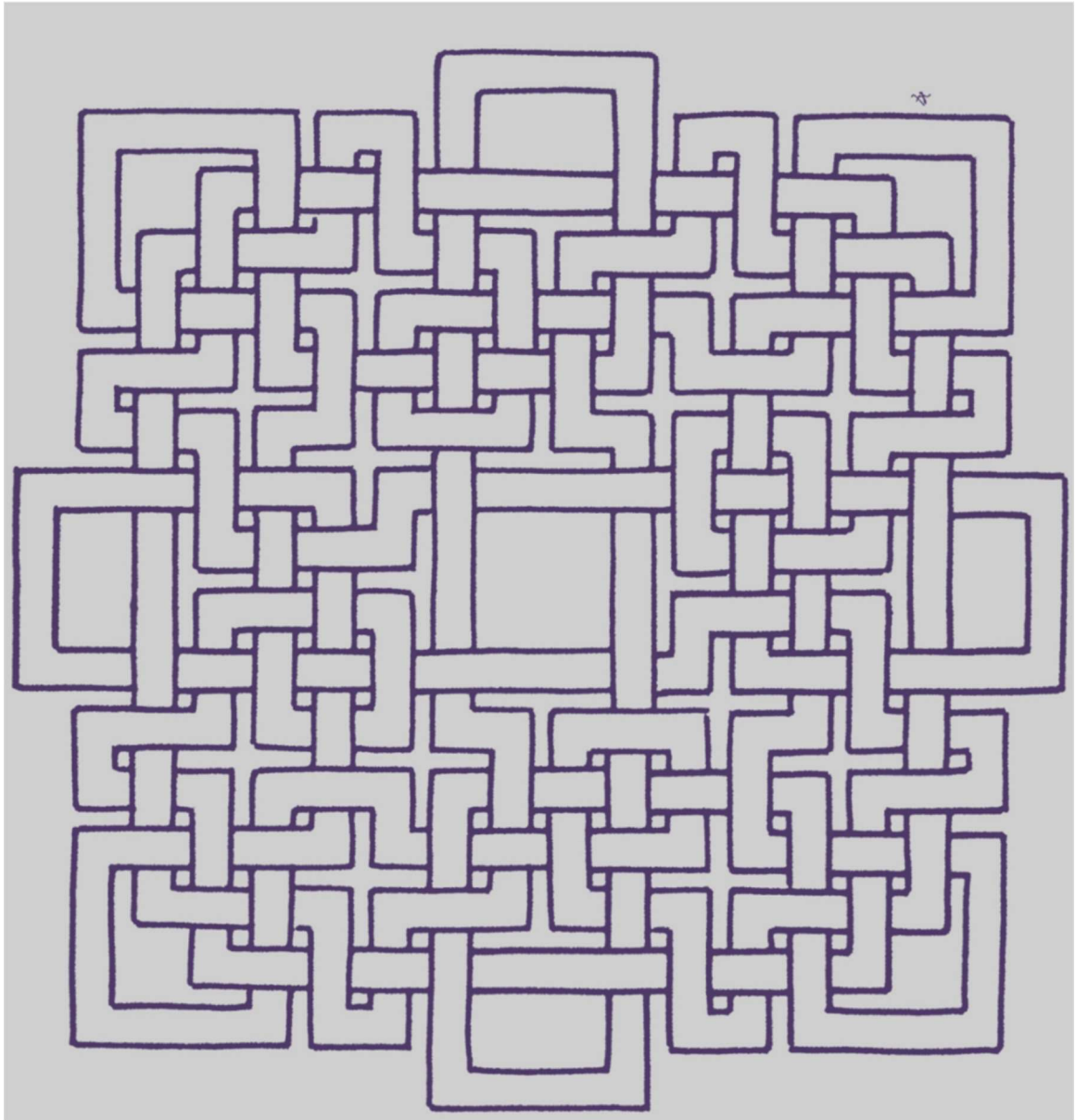

*Isten bátran és nagyvonalúan
árasztja ránk az Életet. És ugye hogyan is
működik az Élet?
Minden lehetséges módon.*

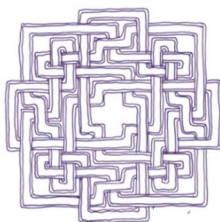
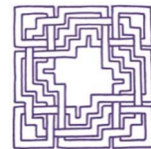
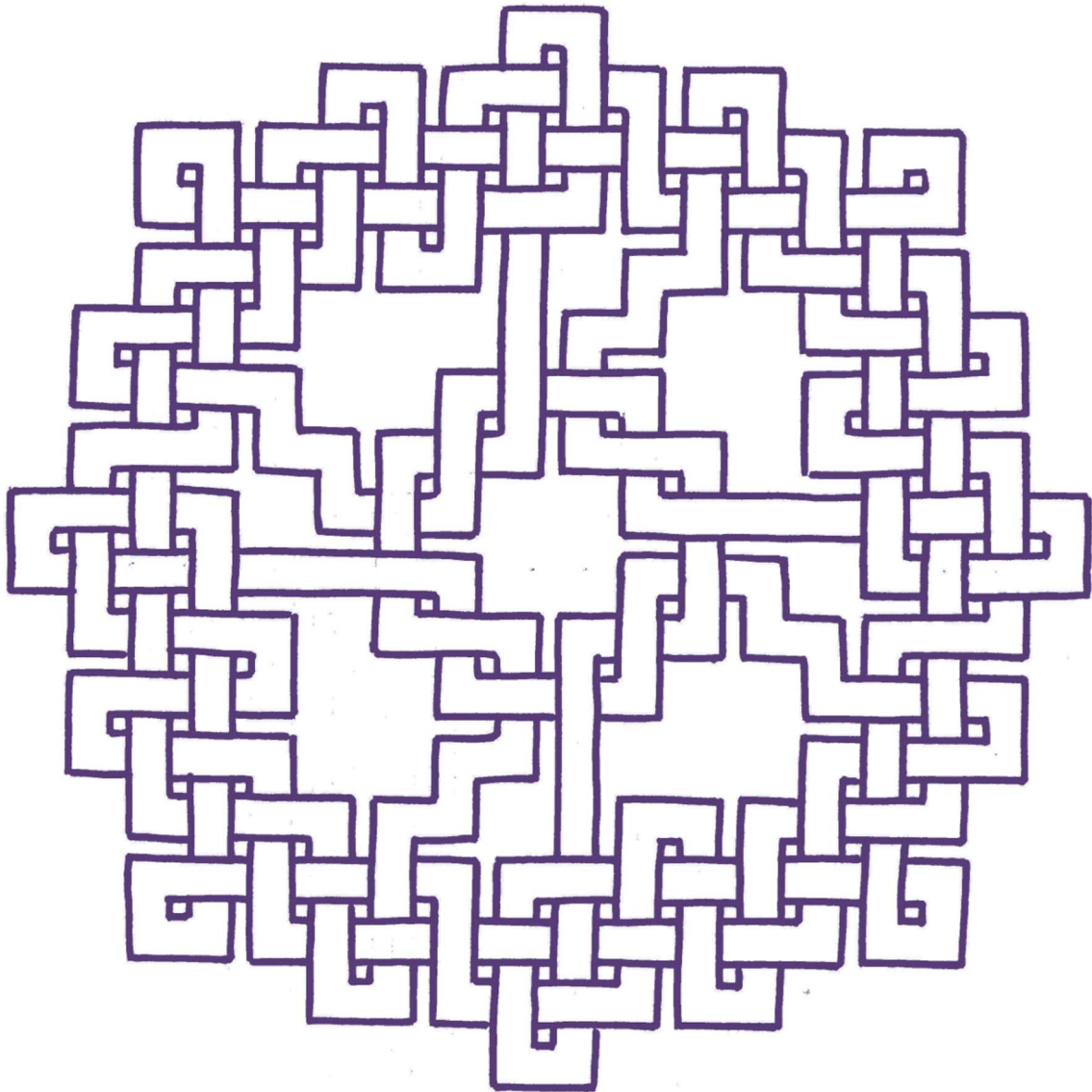

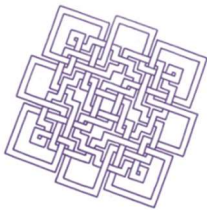
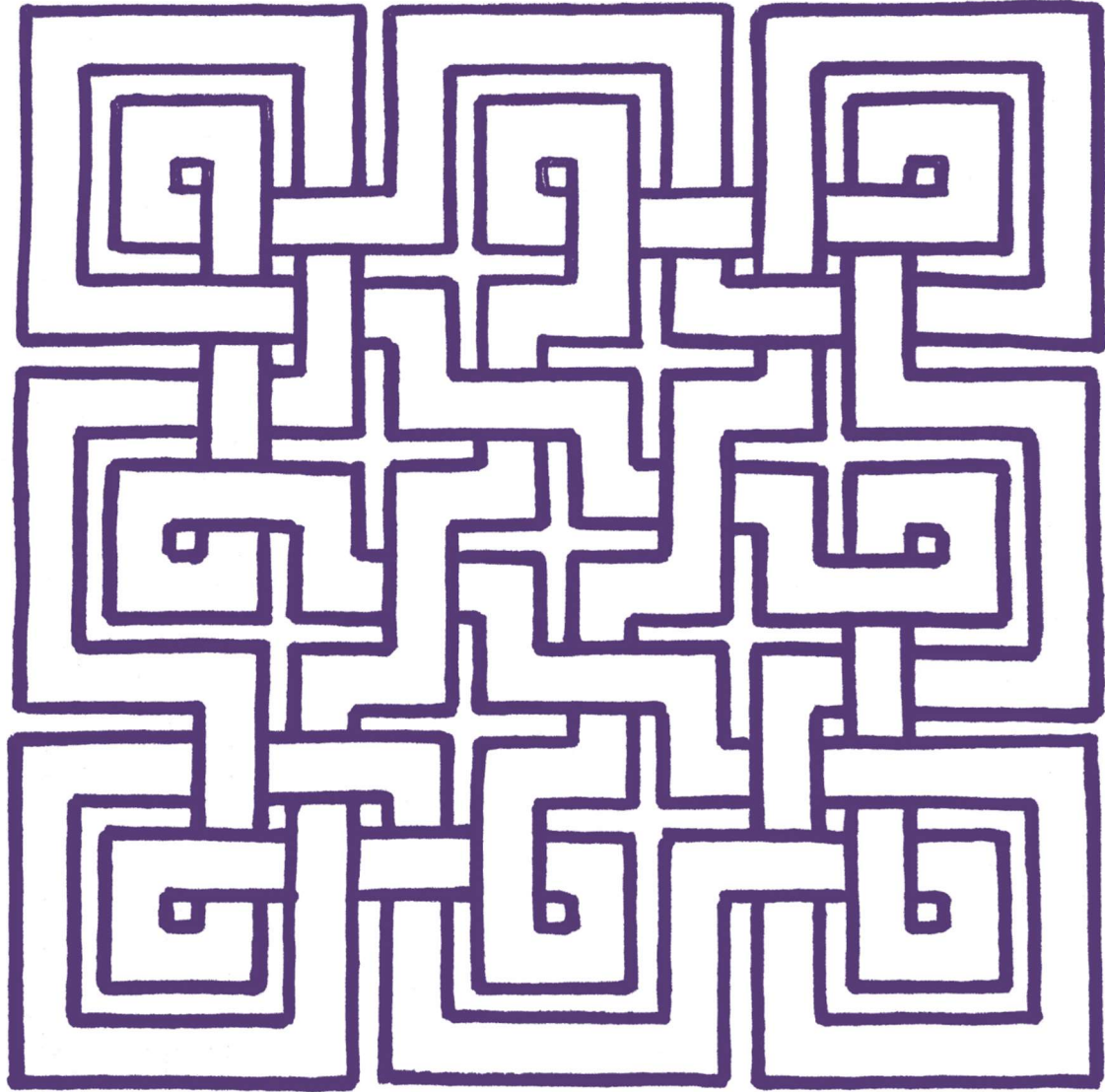
Sokféle hatás egyidejűsége szüli meg azt a változatosságot, ami a Lét élményszüksége.

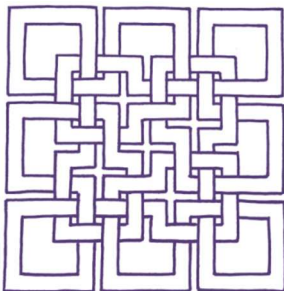
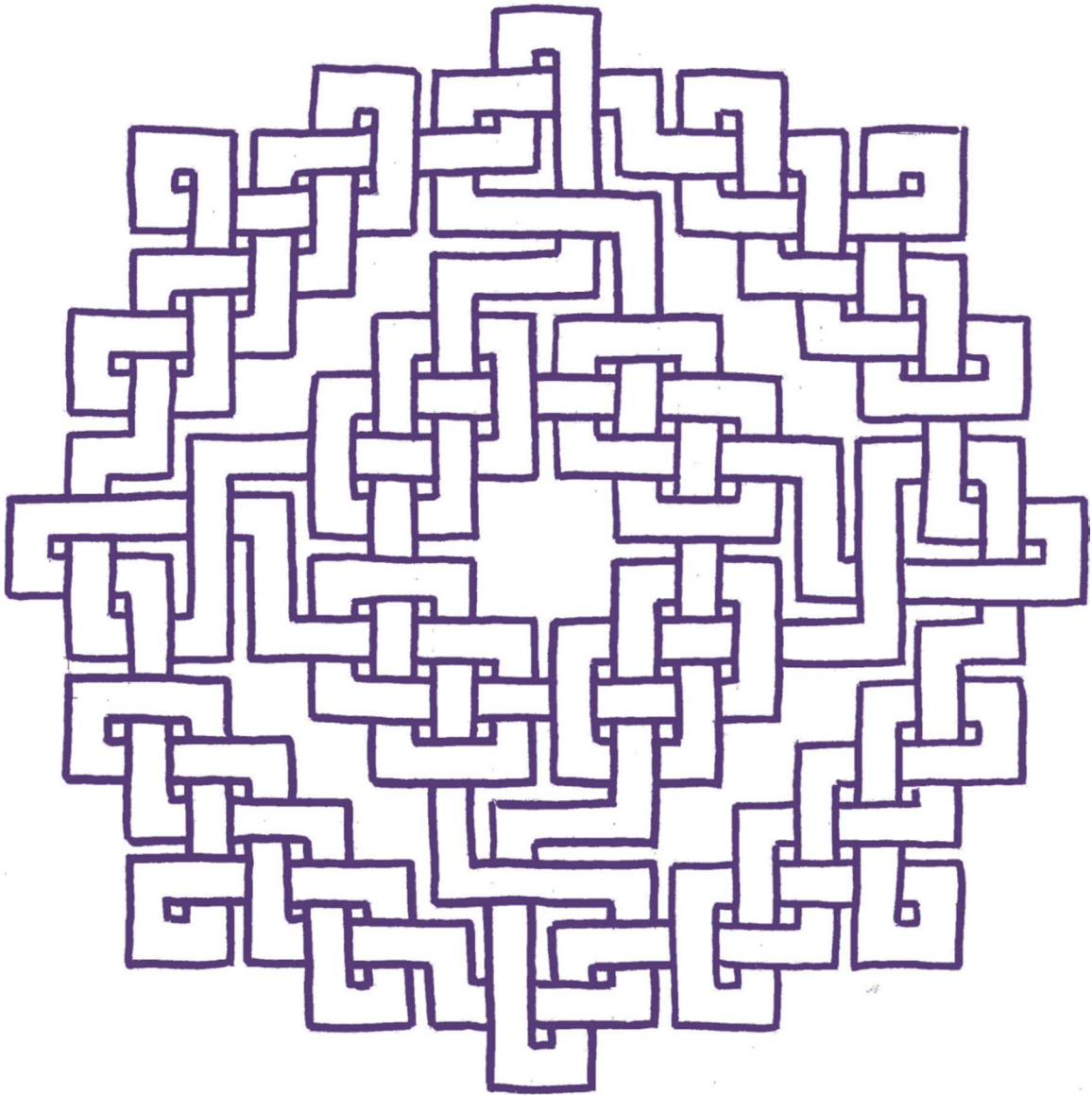
Eleinte az általunk kezdeményezett, akár általunk válaszként kibocsátott energiákra kevésbé vagyunk érzékenyek, de a felénk ható energiákat, - köztük az általunk kibocsátott energiák visszahatásaival - már magunkon érezzük, ami előbb-utóbb mégiscsak kifejleszt valamilyen fokú tudatos érzékenységet.

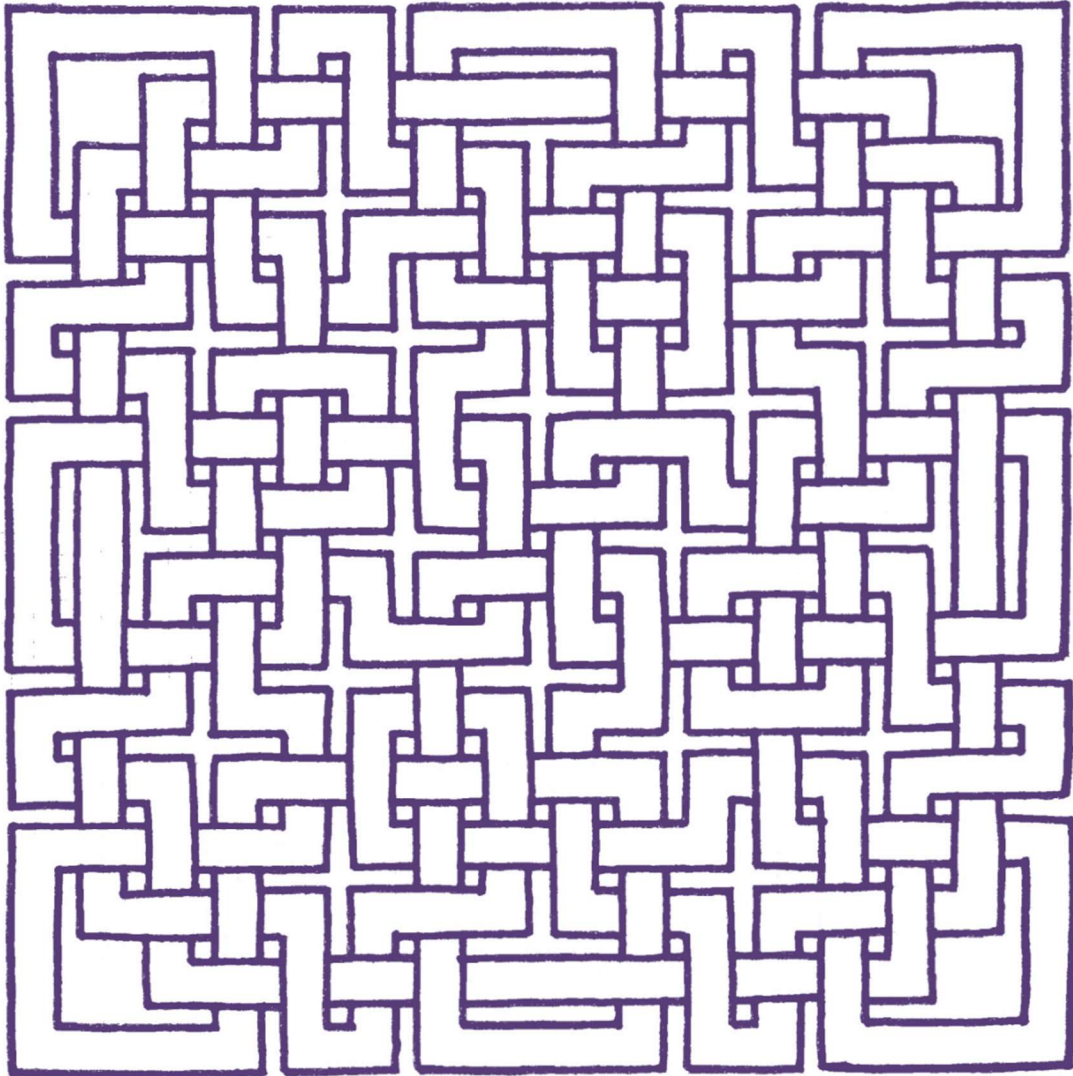
Sokan elvárnák, hogy tanulj és sose hibázz , de az élet másként működik; próbálkozz, hibázz és tanulj. A kis hibák tanítanak, a közepesek figyelmeztetnek, a nagyok büntetnek. Így tanuljuk a hatás – ellenhatás törvényét, örömet és fájdalmat okozva és érezve. Minden kudarc egyúttal sikeres tapasztalatszerzés.

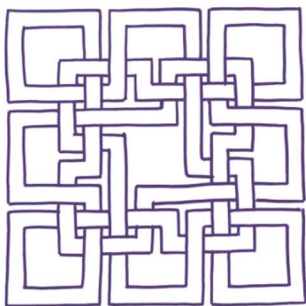

Nem vagyunk függetlenek egymástól. Az élet nem feltétlenül egyszerű, társadalmi vonatkozásokkal tetézve pedig még kevésbé, ahol a személyes én-tudaton kívül a csoportelkülönülésen, törzsi erkölcsön és nemzettudaton, sőt, vallási egón (egyéni „alázaton” és csoport felfuvalkodottságon, a pozitív énkép csapdáján) kell sorra felülemelkednünk, egyénileg és kollektíven is fejlődve.

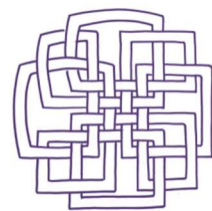
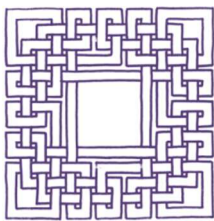
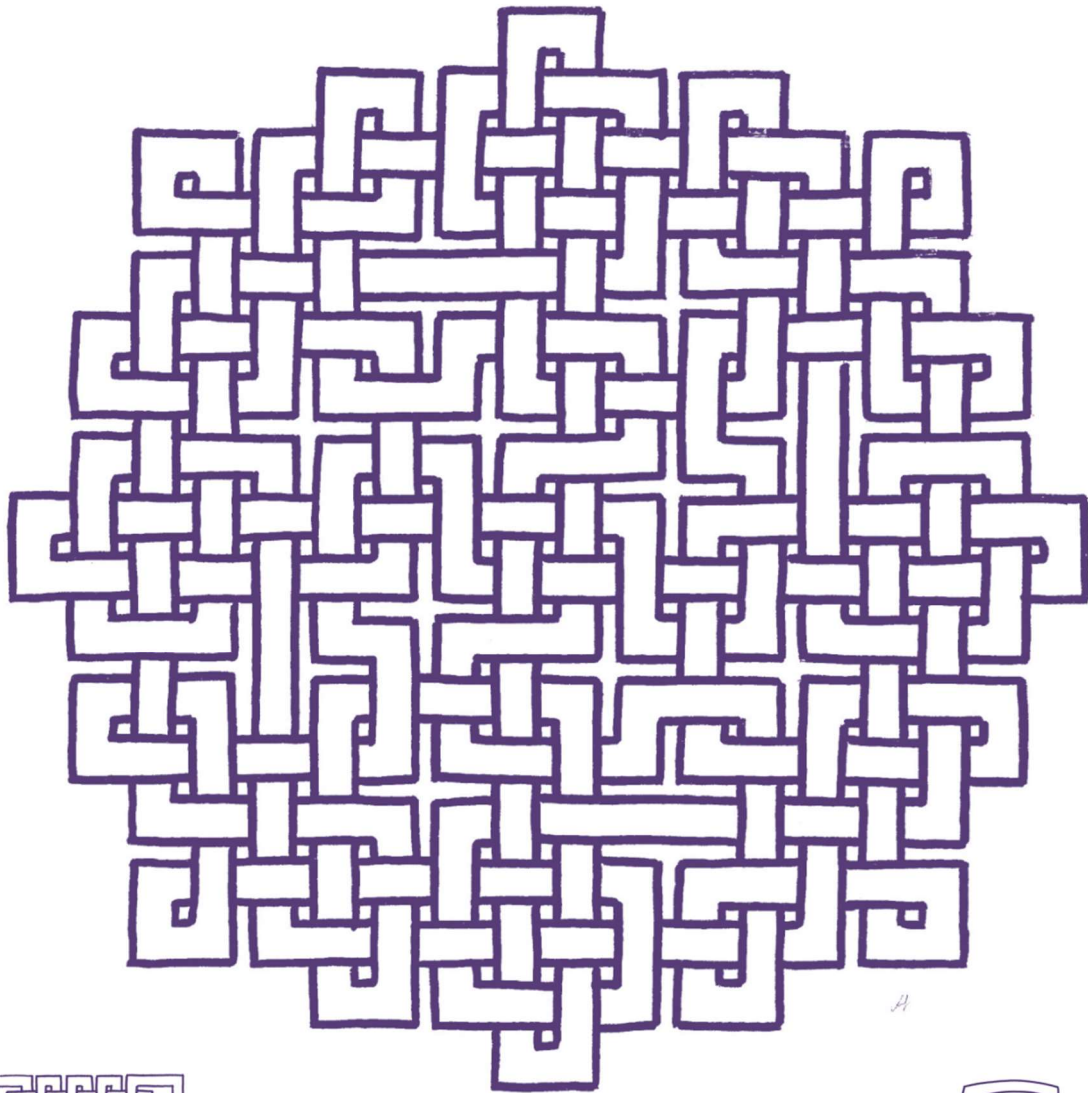
28

A fejlődés útja, mivel minden lehetséges megtapasztaláson át vezet, öröm és szenvedésforrásokkal van szegélyezve, amik között addig maradhatunk, amíg meg nem tesszük a kivezető továbblépést az élet „labirintusában”.

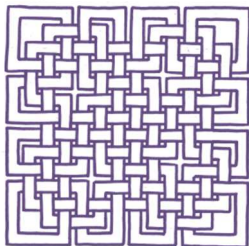
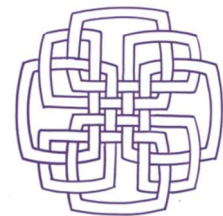
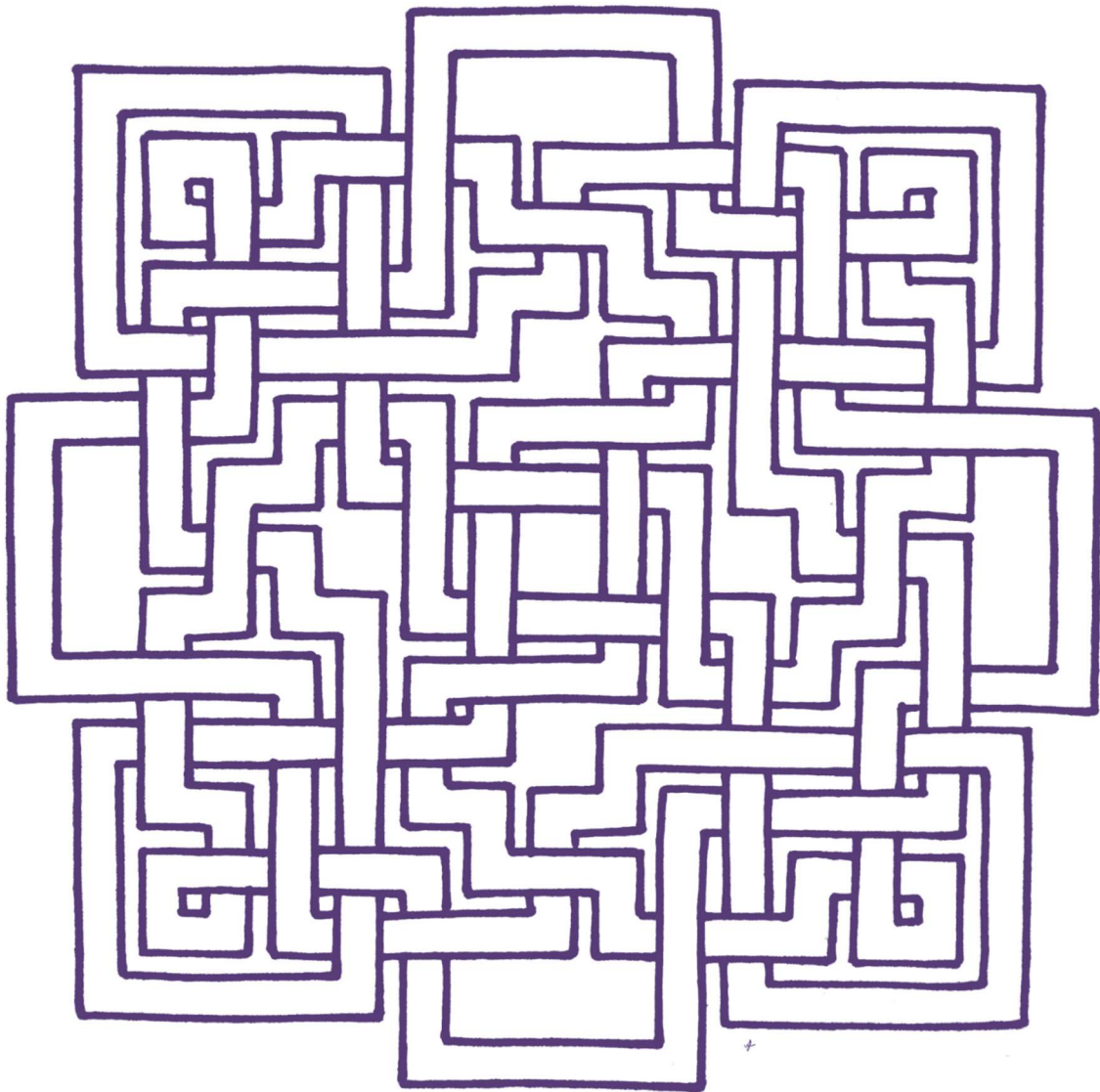
Erőszak erőszakot szül, bosszú bosszút forral, boldog az, aki túlhaladni vágyik ezen. Ismétlem: elébe is mehetünk a sorsnak, de a sorskerék lefékezésére mindenekelőtt önmagunkat kell megfékeznünk.

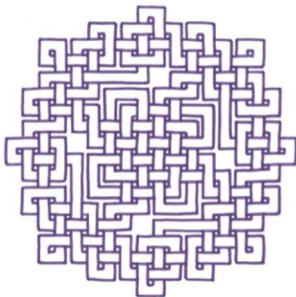
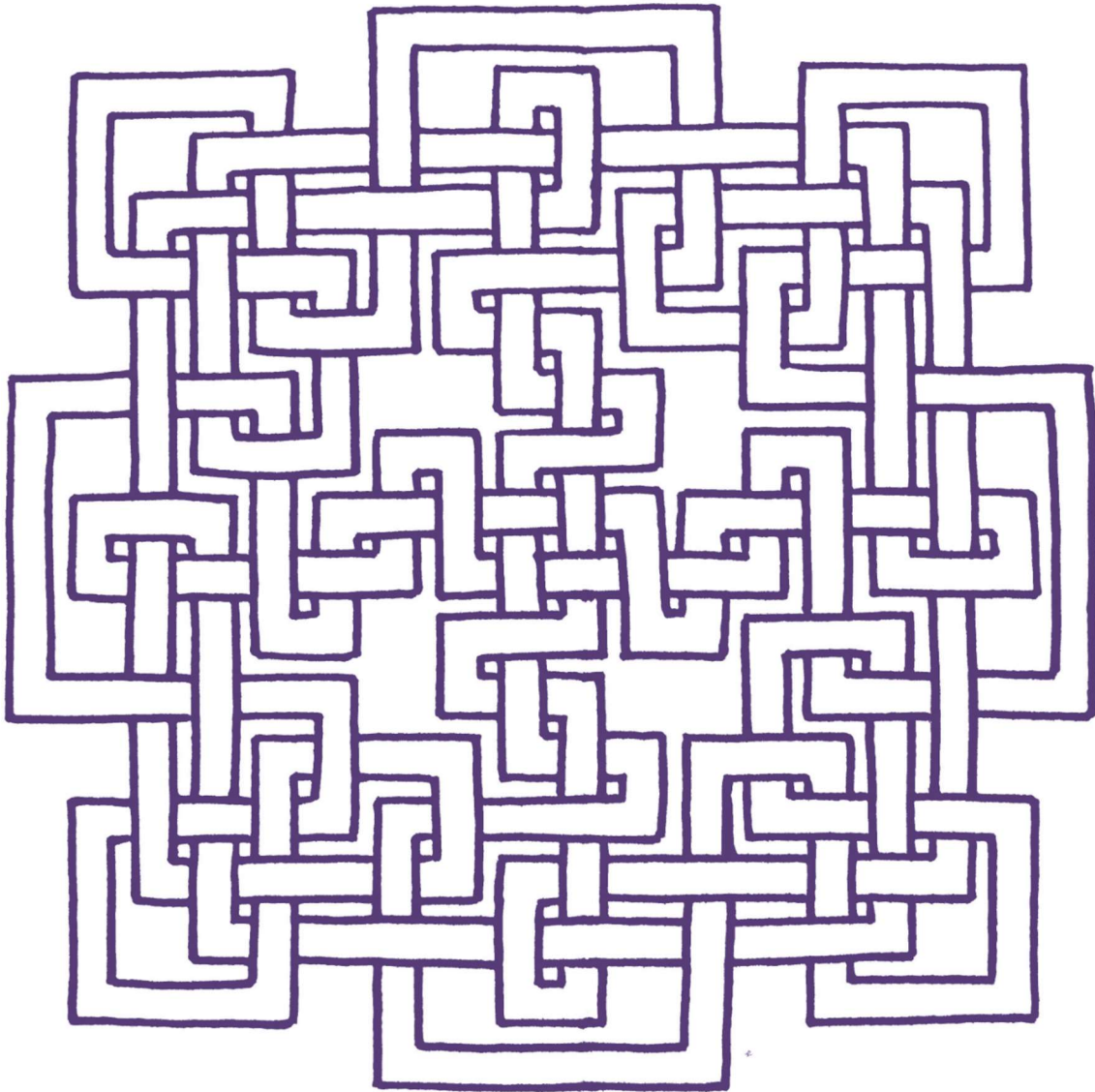
A tanulási folyamat közben vagyunk különböző nézőpontokból rosszak és jók, teszünk rosszat és jót, a hatást- ellenhatást kitapogatva, a folyamat során magasabb belátási szintekre és személyiségállapotra jutva. A karma - vagyis a hatás-ellenhatás - törvényéhez tartozik az élethelyzetek hatása is a személyiségállapotunkra, és a személyiségállapotunk hatása is az élethelyzeteinkre. Gyakran még a túlélésért vívott harc sem közvetlenül a túlélésért folyik, hanem az ahhoz szükséges tudatállapotért és lelkiezőrt.

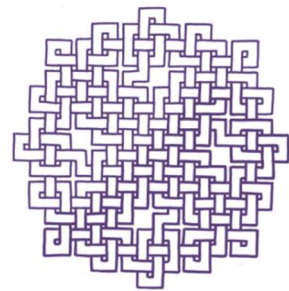

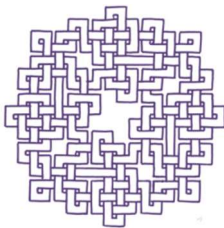
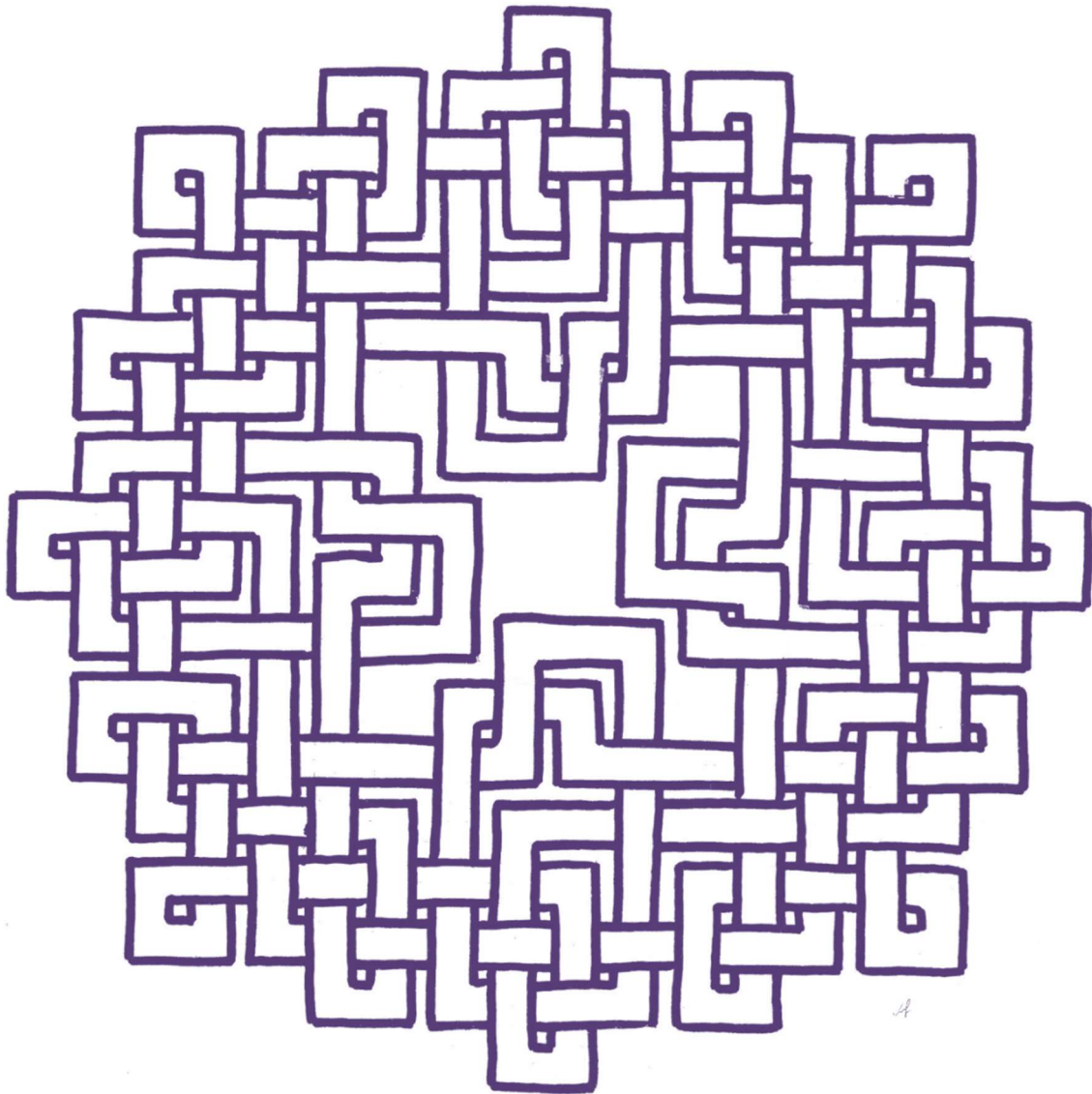
A megértés ebben nagy előrelépést jelent, mindenekelőtt önmagunk iránt, majd erre építkezve az azonosság és különbözőség iránt is. Megvannak ennek a kinőni való gyerekbetegségei, fejlődési lépcsői.

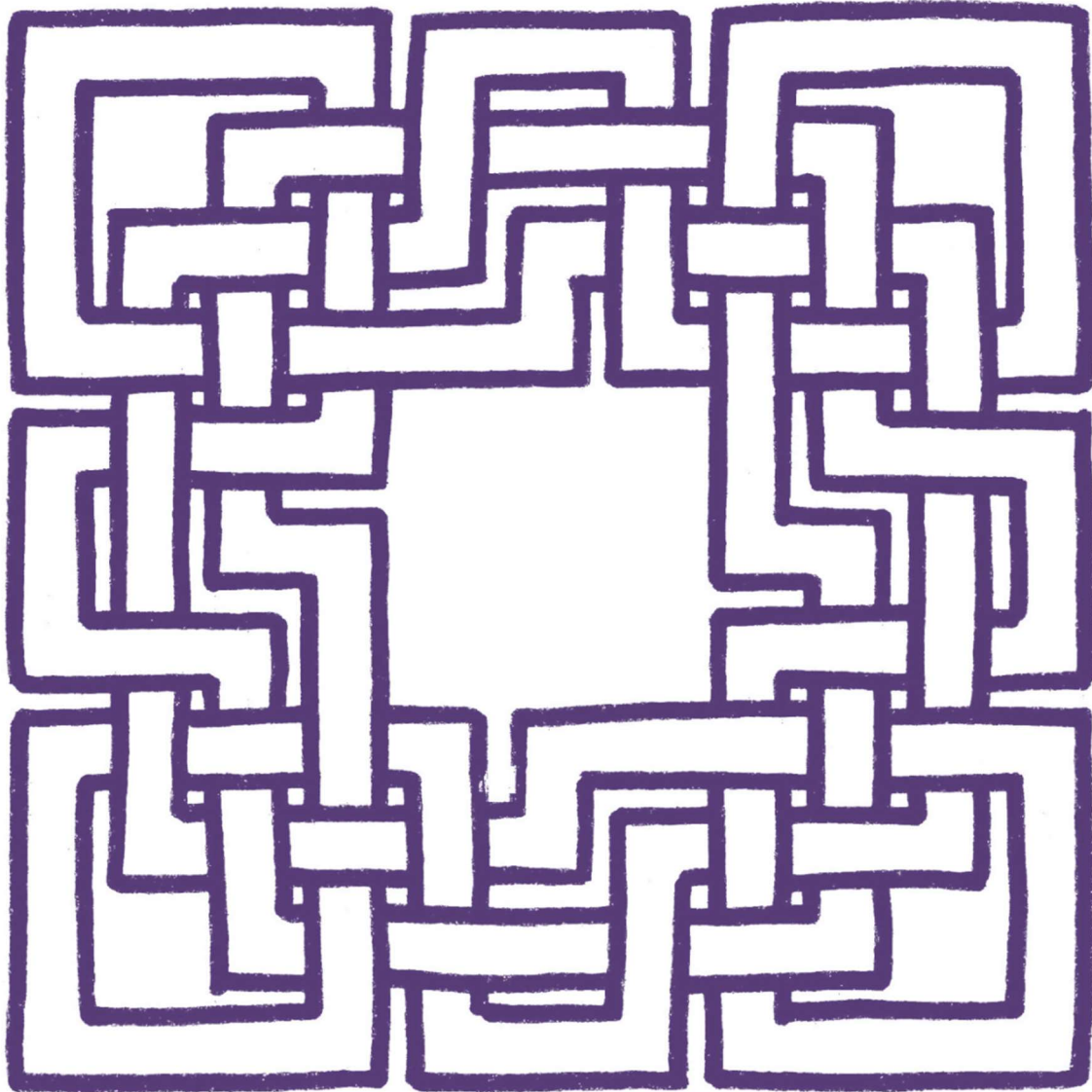
Amik attól, hogy
gyermekbetegségek, attól még
fájdalmasak, végzetesek és
ragályosak is lehetnek.

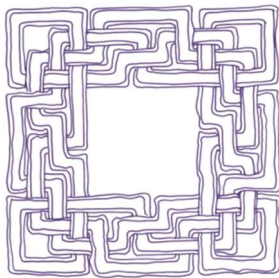

Vannak, akik abból törekszenek táplálkozni, amiből Isten táplálkozik, vannak, akik Istenből igyekeznek táplálkozni, és vannak, akik másokból akarnak táplálkozni. Mikor valaki „rossz”, akkor az energiáit hibásan szerzi be, és hibásan használja, szenvedést és pusztulást okozva. Ha ez súlyos, gyógyíthatatlan és ragályos, akkor a Mindenség Önmaga részeinek elpusztítása árán is rákényszerül a megfékezésére. Ezért igyekeznek az emberiség ellenségei kártékonyt tenni az emberiséget. Isten már az Élet mellett döntött.

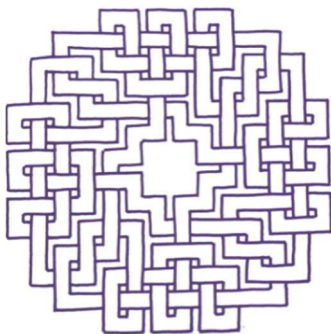
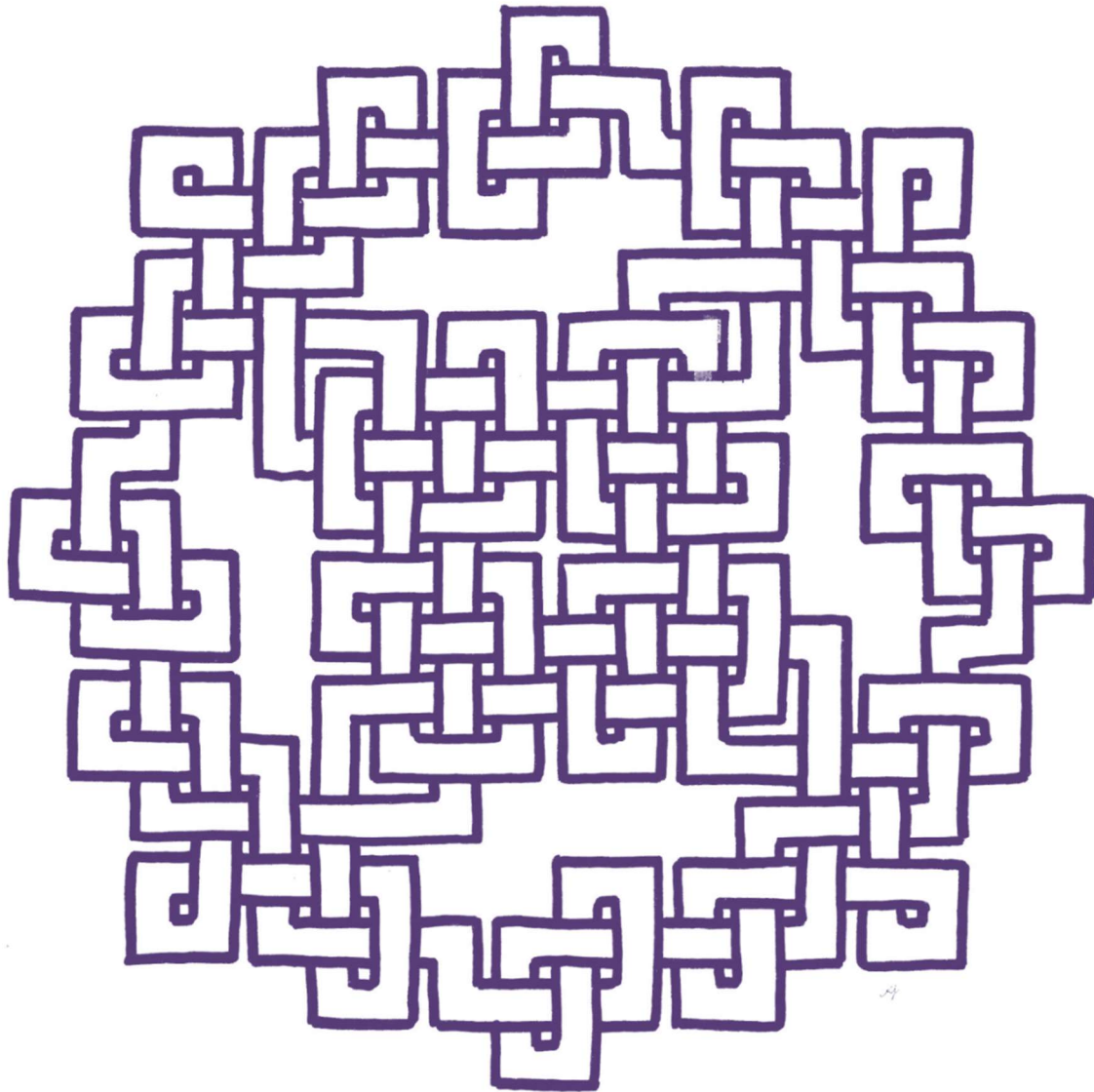

af

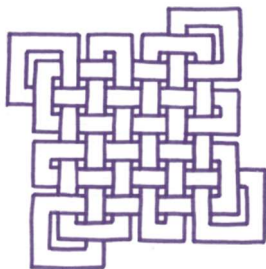
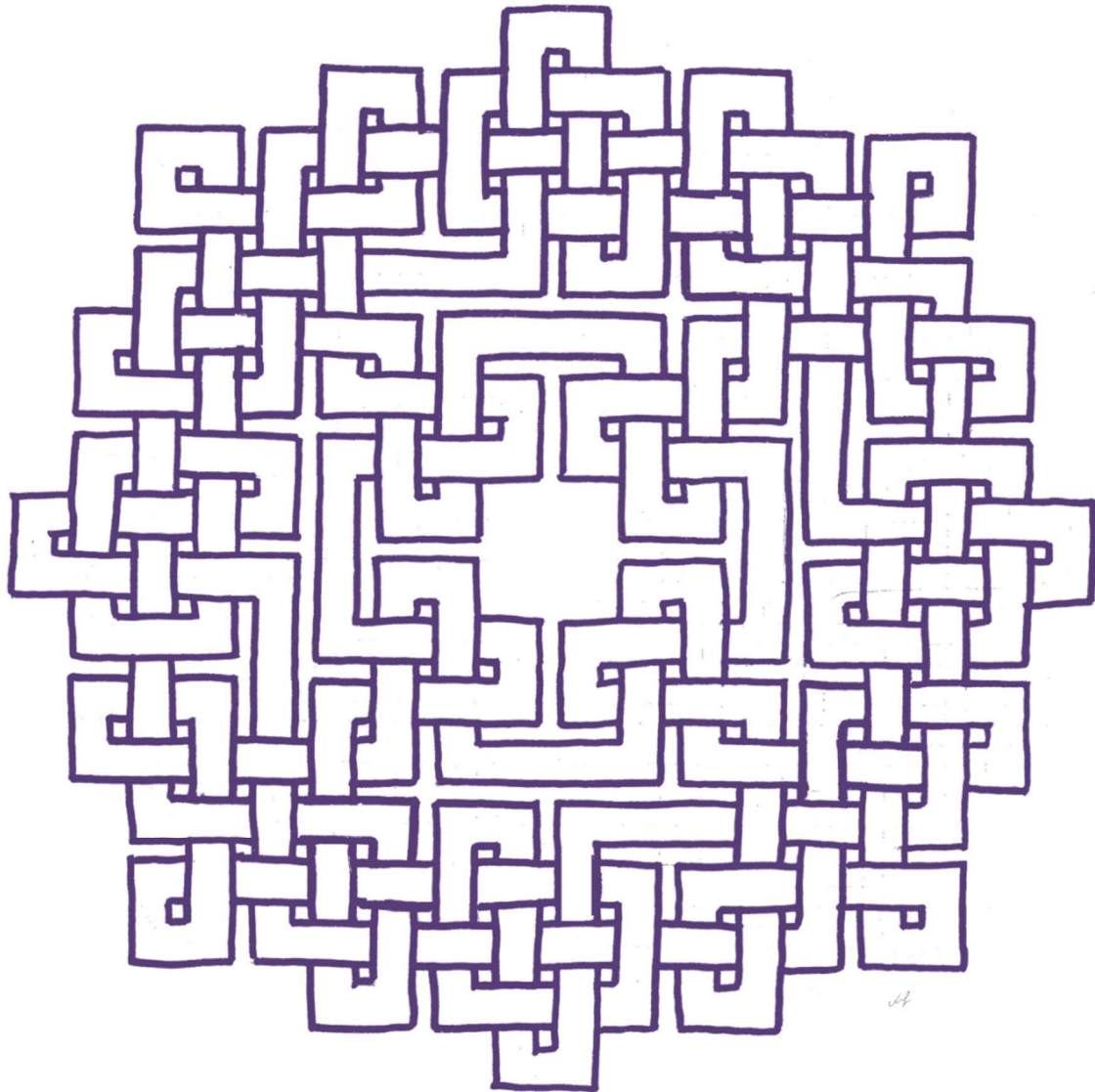
Bár a megértés rávezet, hogy nem ilyenek, vagy olyanok vagyunk, csupán különböző állapotaink vannak, és ezáltal megszűnik az ítékezésünk, de attól még az ártatlant és rászoruló erővel is meg kell védenünk, belülről táguló körökben haladva kifelé, a magunkéiról sem megfeledkezve, akik a mi környezetünkre, gyámolításunkra és oltalmazásunkra szorulnak.

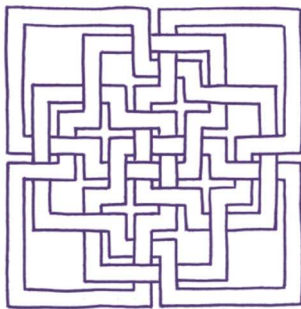
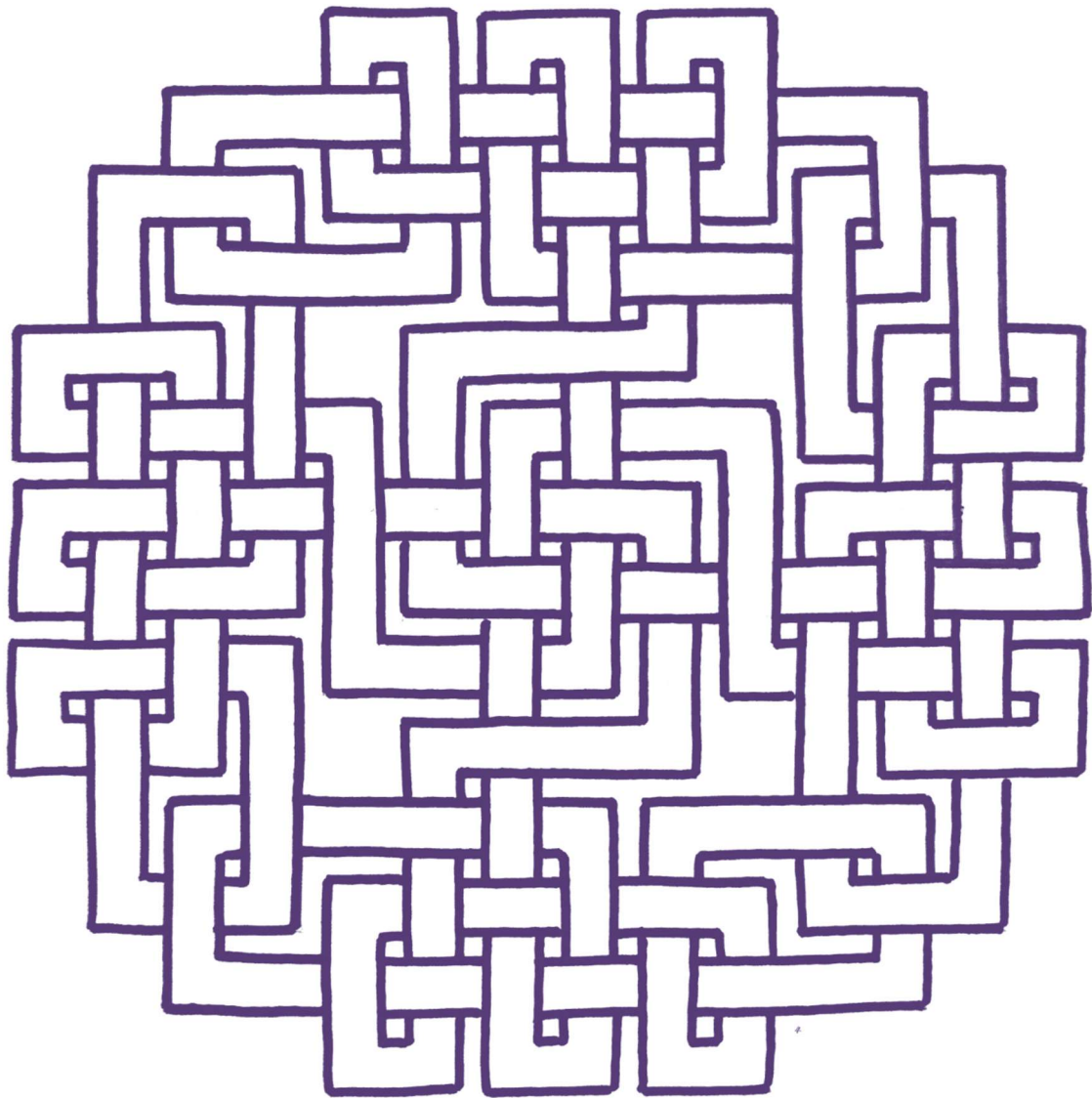
Meg kell tanulnunk egyidejűleg Egynek látni és megkülönböztetni, megértéssel és elfogadással, de visszatartó erővel is, képmutatásmentes, egyszerű életrevalósággal. Létünk játszótérén másokat is tudomásul venni, akár fele-barátaink, akár ellenkezőleg: ellen-feleink vagy ellenségeink, akiről önáltatás nélkül kell elfogadnunk, ha irántuk való jószándékunk egyoldalú.

Figyelembe véve a mindenkor újatermelődő különbözőséget, annak a megoldását is meg kell találnunk, ami a mások kárára magunknak jót akarás jelenségét időben visszatorzíja. A középutat a feszültséghalmozó tétlenség és az iszonyat ismétlődő elszabadulása között. Az élet kikényszeríti a megoldásokat.

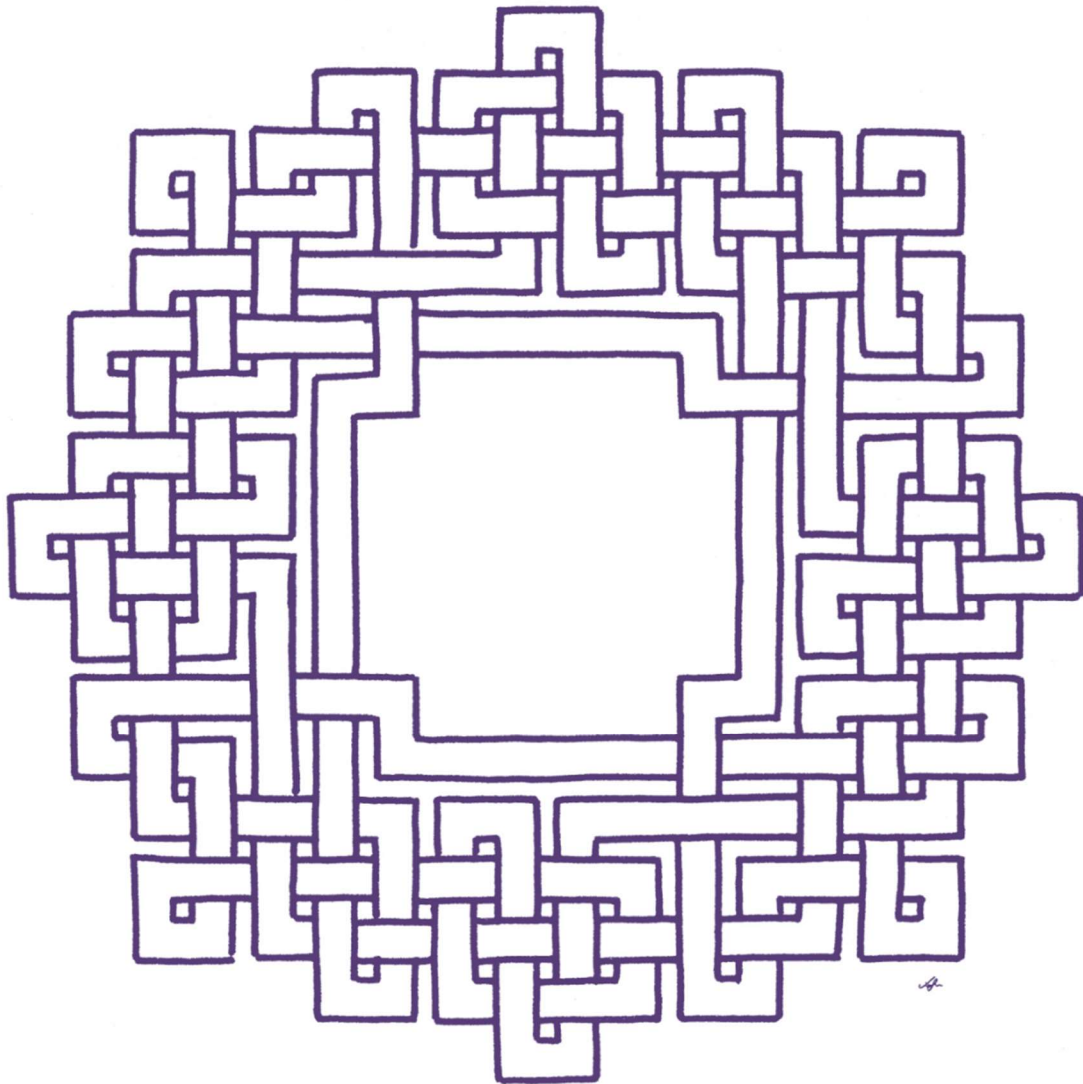

- Hogyan működik az Élet?

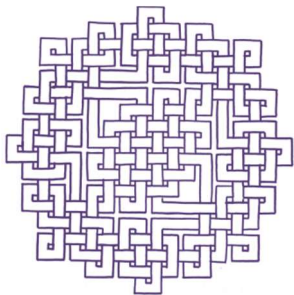
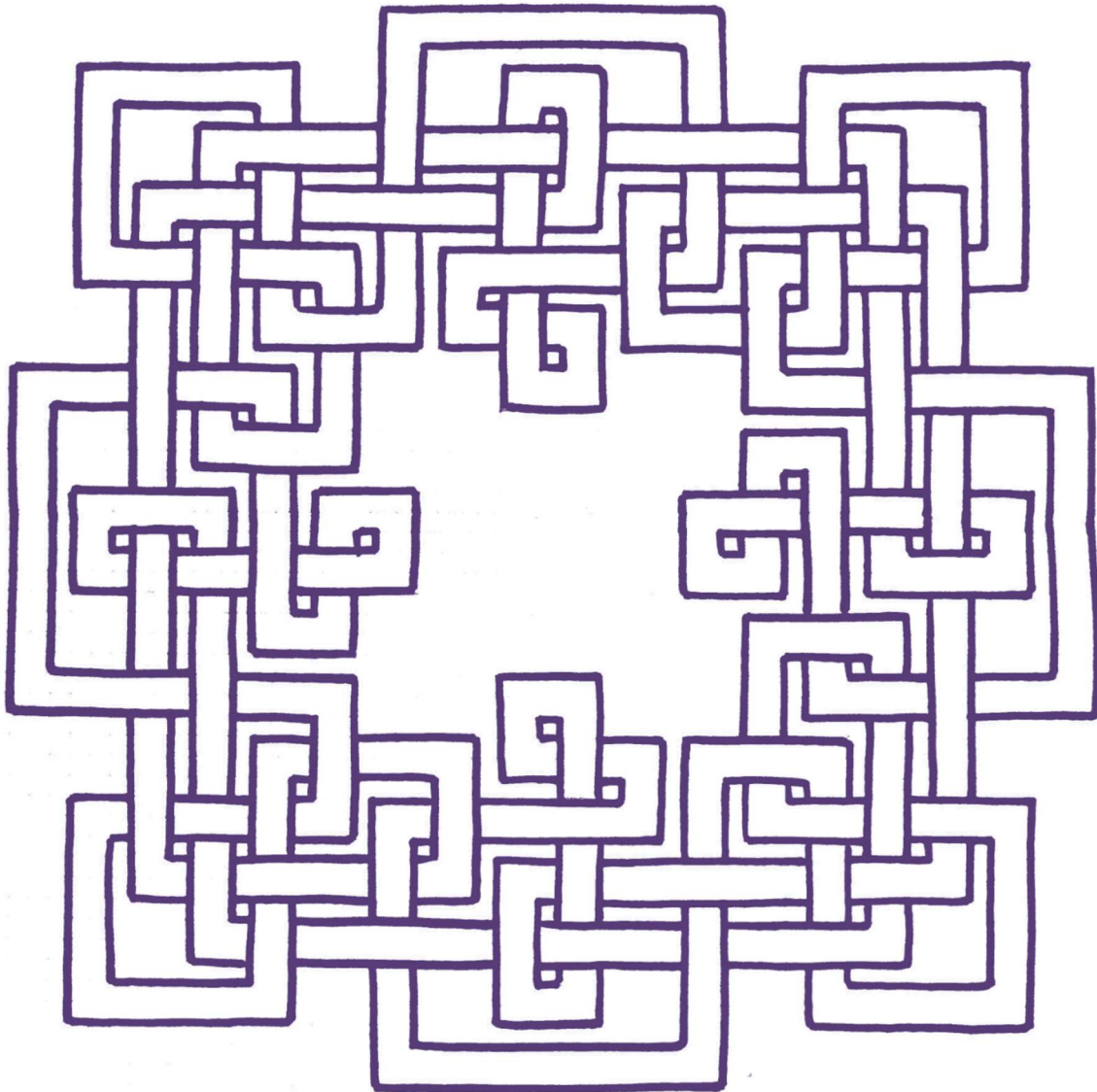
Minden lehetséges módon. Élünk, ahogy tudunk. Isten Életpárti és nem képmutatáspárti. A lét önmagában talán sem nem magasztos, sem nem közönséges, hanem természetes. Mindenkinek olyan, amilyennek kivetíti önmaga számára: például a szenteknek Szent. Szerintük itt a Földön az Élet Szent Templomában élünk. Ez előremutató gondolat lehet másoknak is.

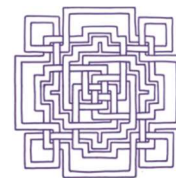
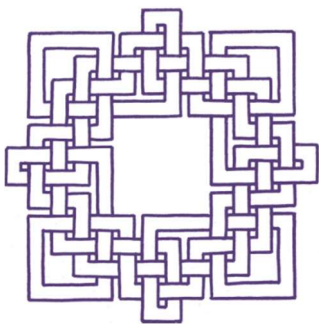
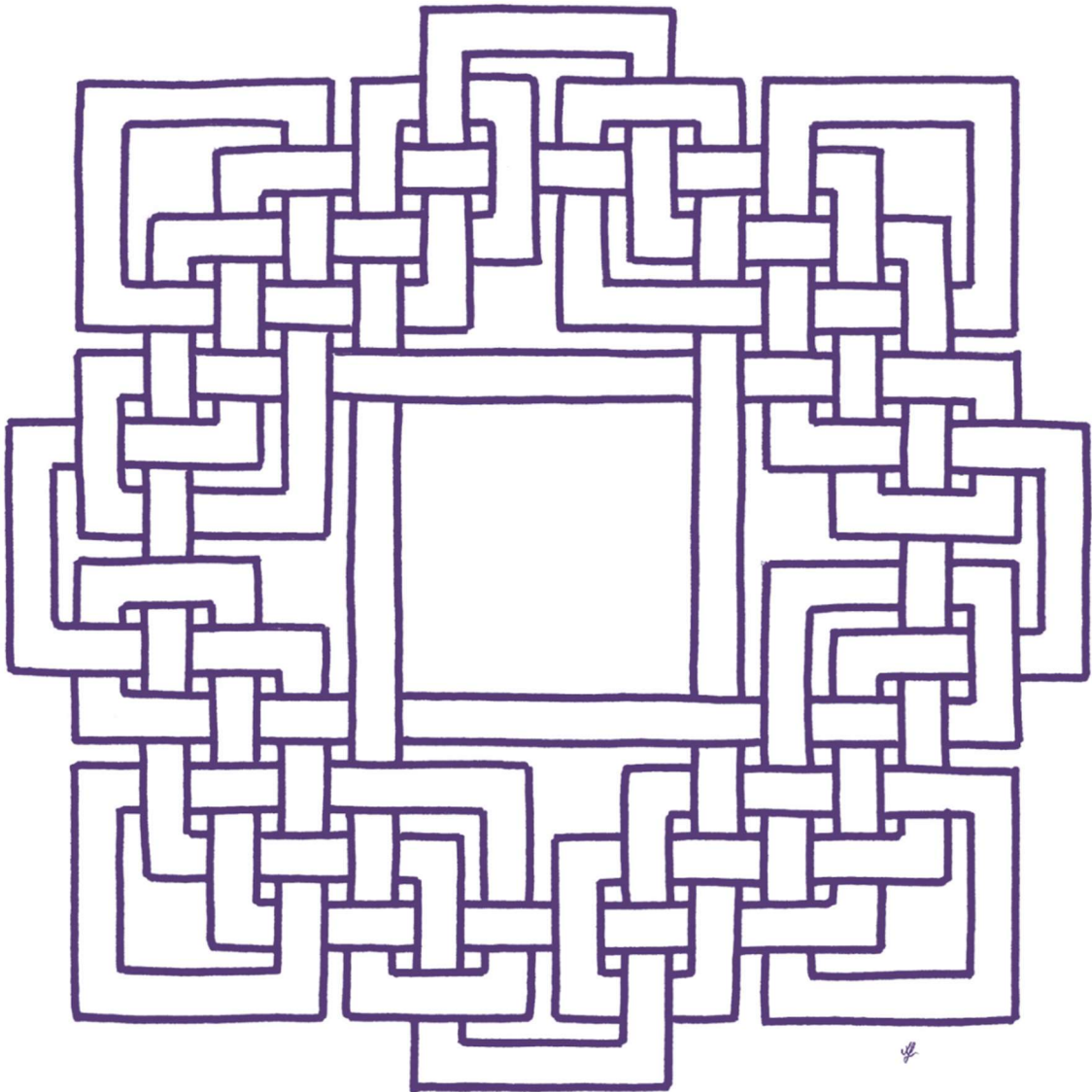
Ki mit hisz, azt teremt, a mérce pedig objektív. Istennek nyitott, egészséges, életrevaló gondolkodásúakra van szüksége, Istenkisajátítás és árukapcsolás nélkül, és nem a pozitív énkép fogságában tehetetlenkedésre, kényszercselekvő valláskárosultakra, vagy belterjes önigazultságra. A belső törvényekkel nem rendelkezőknek külső törvényekre van szükségük, ez megérthető, de túl kell ezen is haladni.

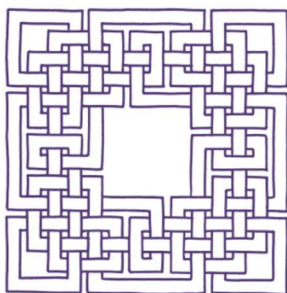
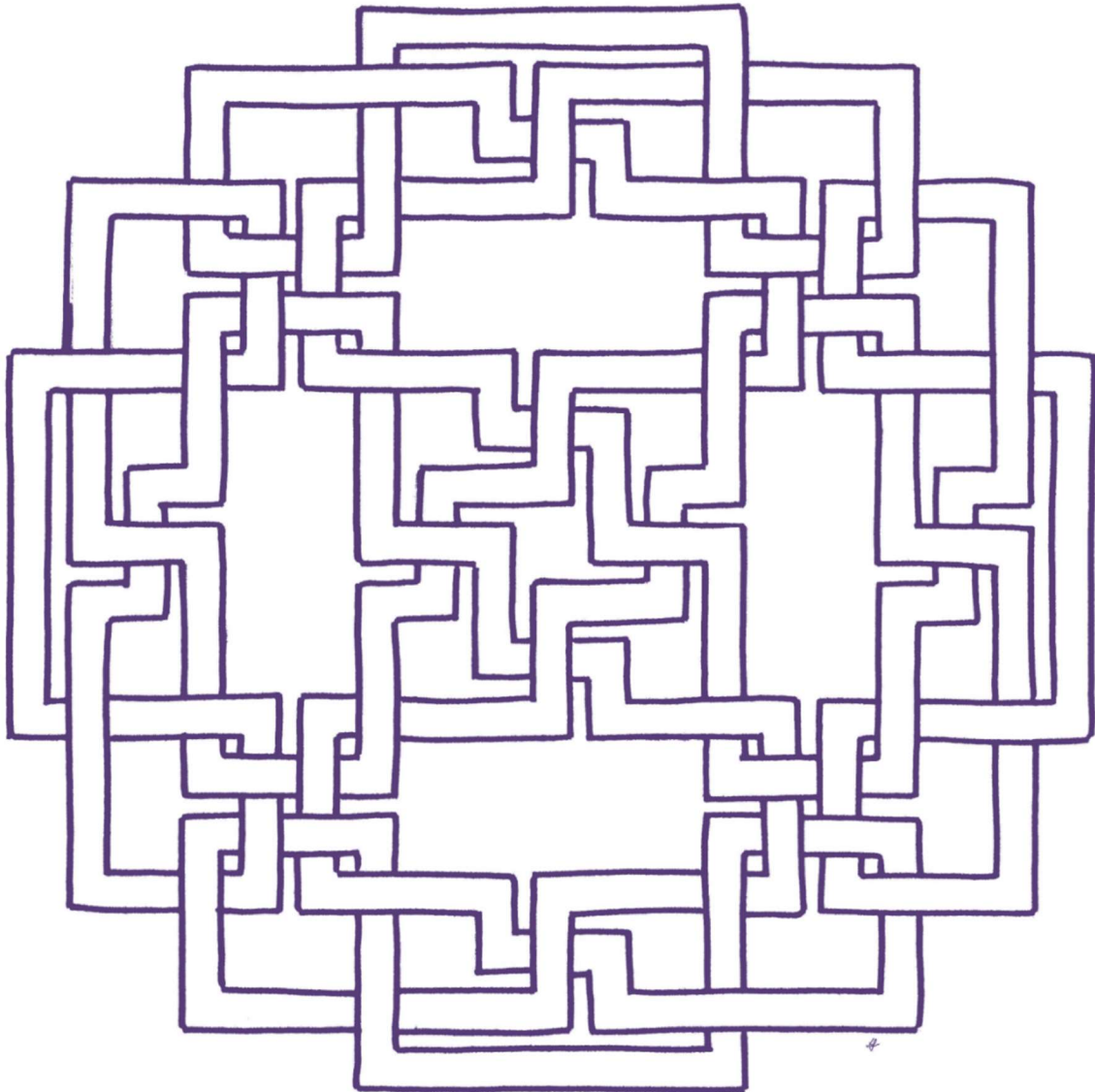
Az összetartozást és az elkülönülést kiegyensúlyozottan használó, életigenlő, létörömt fakasztó, életerőt árasztó, teremtő, cselekvő, és a pusztulást megfékező gondolkodásra van szükség, a csoportegók további túlszaporítása, vagy túlhangsúlyozása nélkül, de azok egyidejű figyelembevételével. Alighanem ez lehet most a legfontosabb.

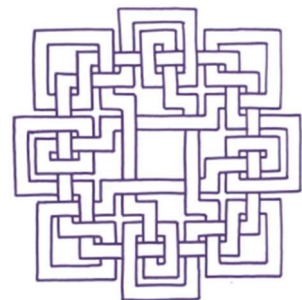

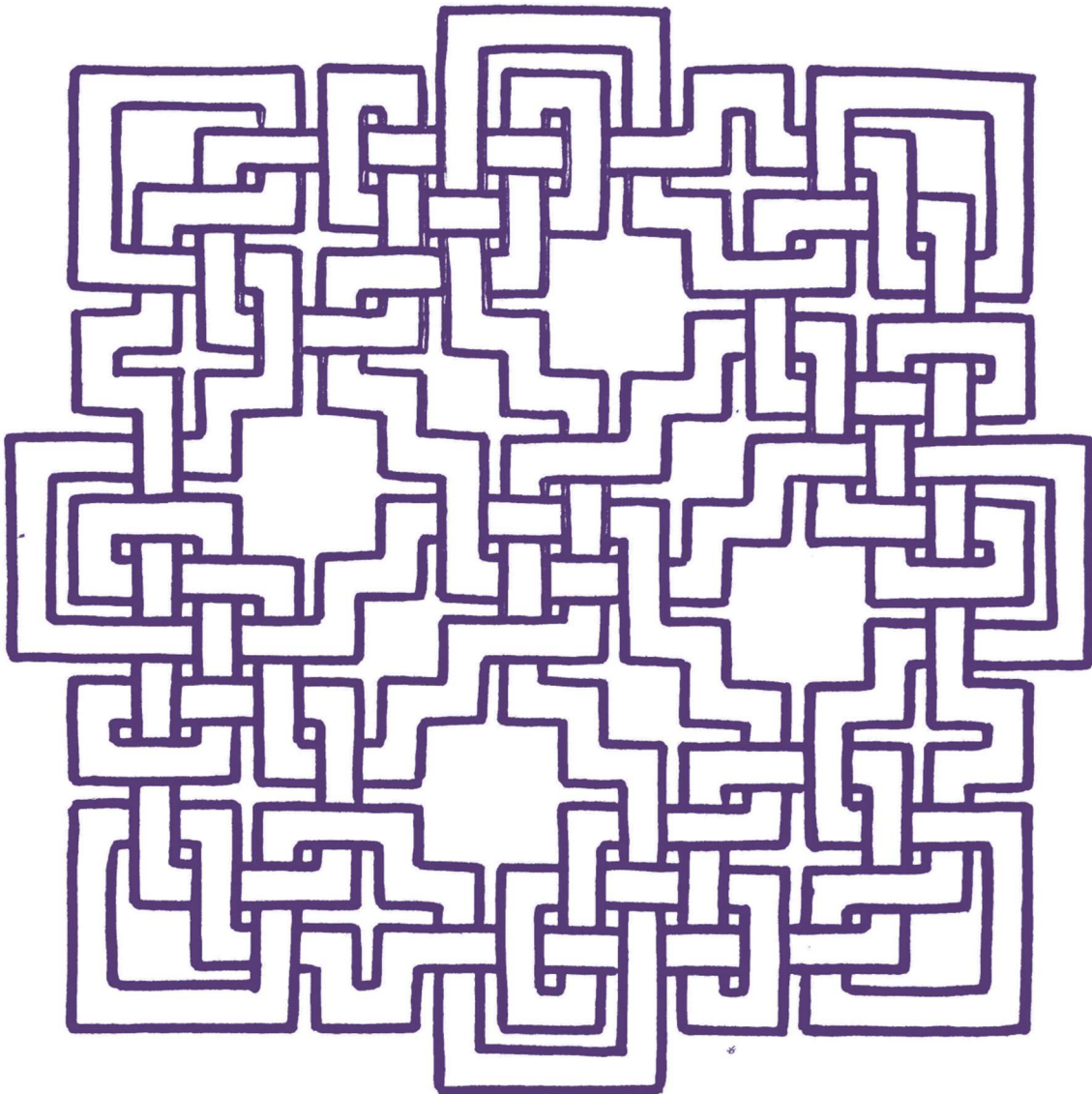
*Régi, közismert idézetek helyett
ezekkel kezdem el a búcsúzást:*

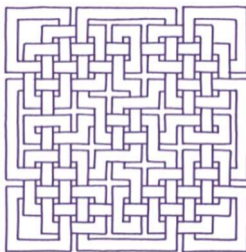

*A Szeretet bátorrá tesz,
a Lemondás függetlenné,
az Élet megértővé.*

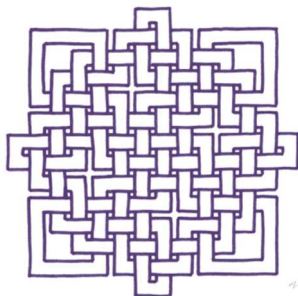
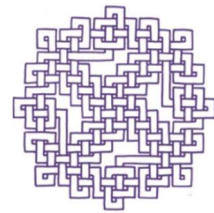
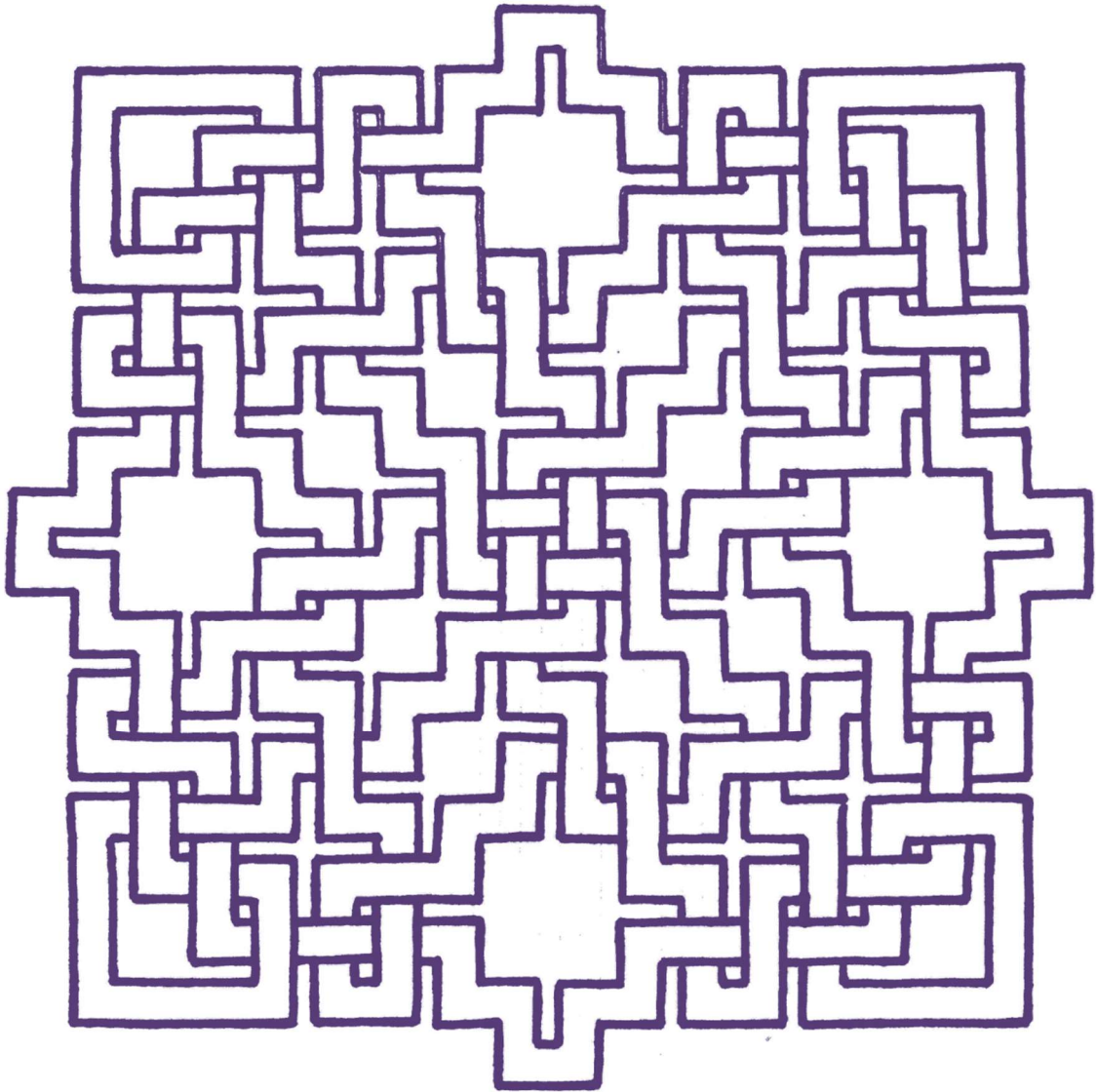

Merre van az Út?

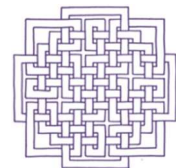
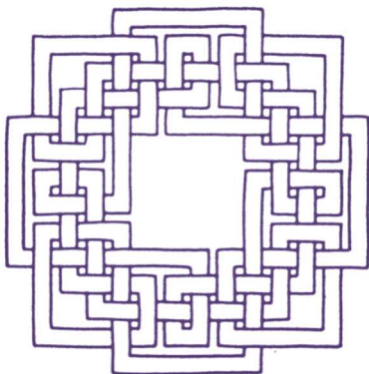
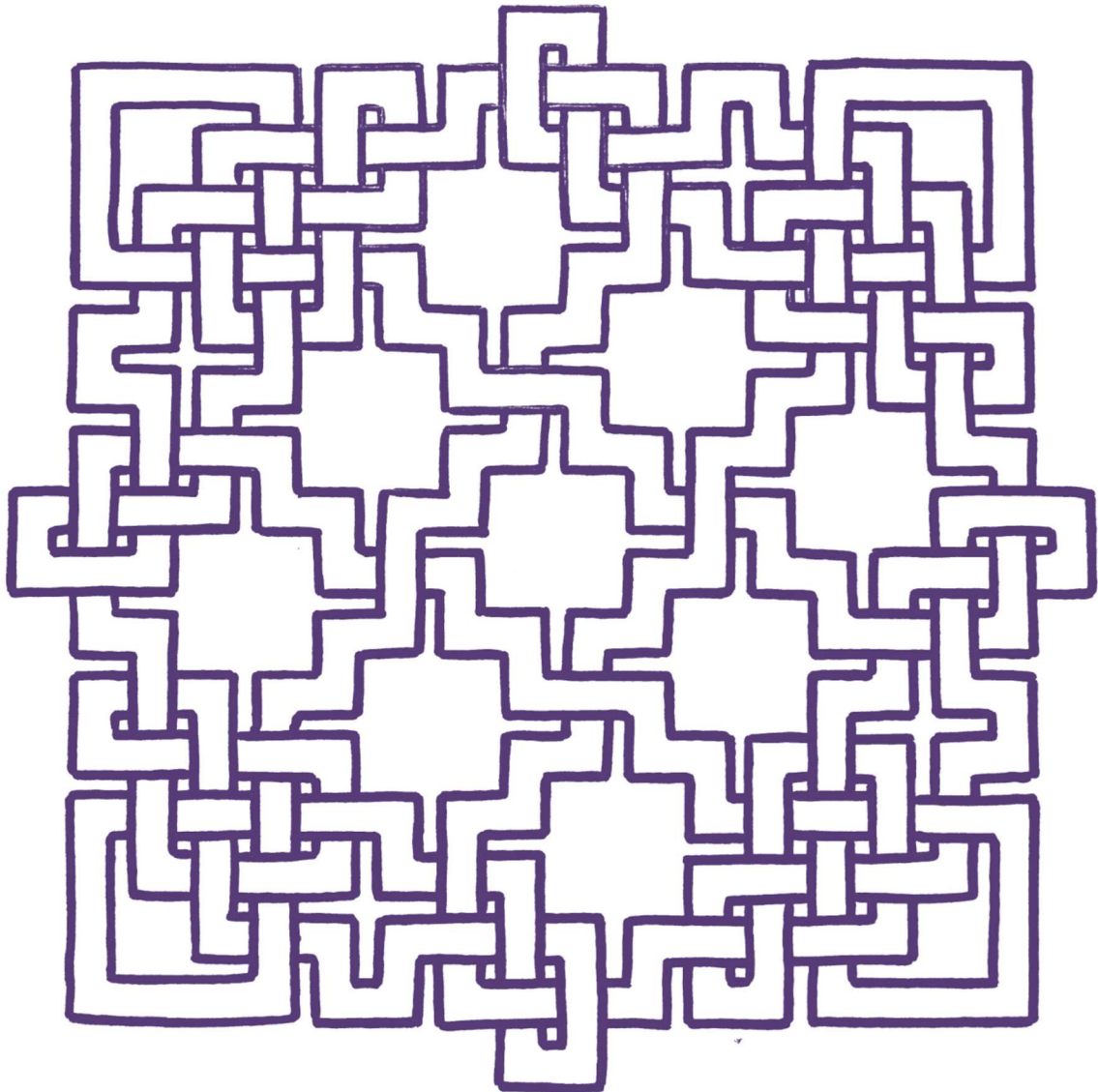
*Mikor - merre. Mindenfelé, és mindennek az ellenkezője felé.
Te mondd meg. A Te pillanatod, a Te ITT-ed és a MOST-od. (Mindenki
más helyében pontosan ugyanazt gondolhám, érezném és tenném,
amit ő éppen gondol, érez és tesz, éppen bármi is legyen az, vagy
bárminek az ellenkezője. Ahogy fordítva: az én helyemben mindenki
más is ugyanígy lenne mindenben vagy akár az ellenkezőjében is.)*

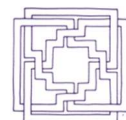
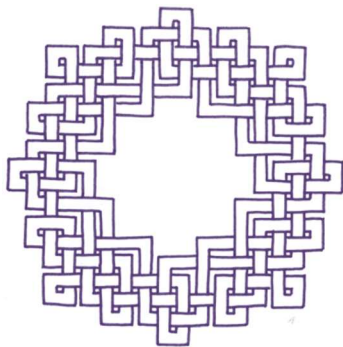
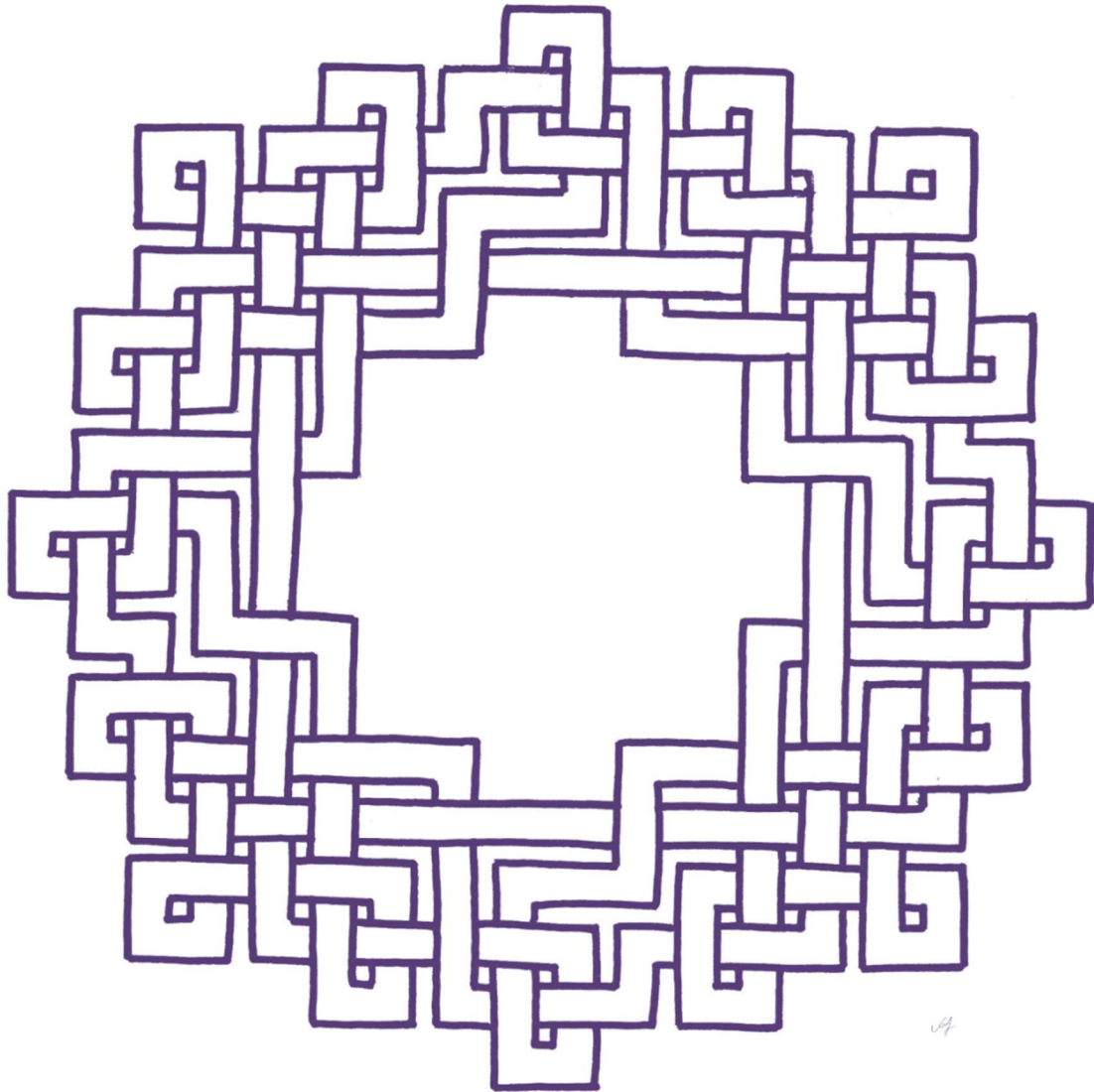
*Nem kell szaladgálnunk örökké valami távoli után,
eljuthatunk oda akár haladva, akár mozdulatlanul maradva. Aki
járt már ott, az tudni fogja, hogy miért van itt.*

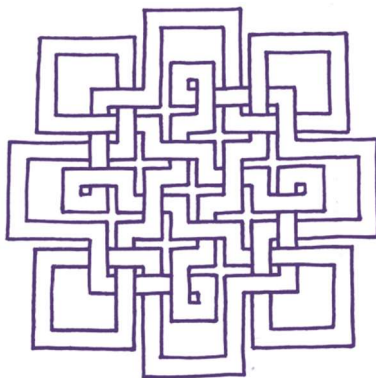
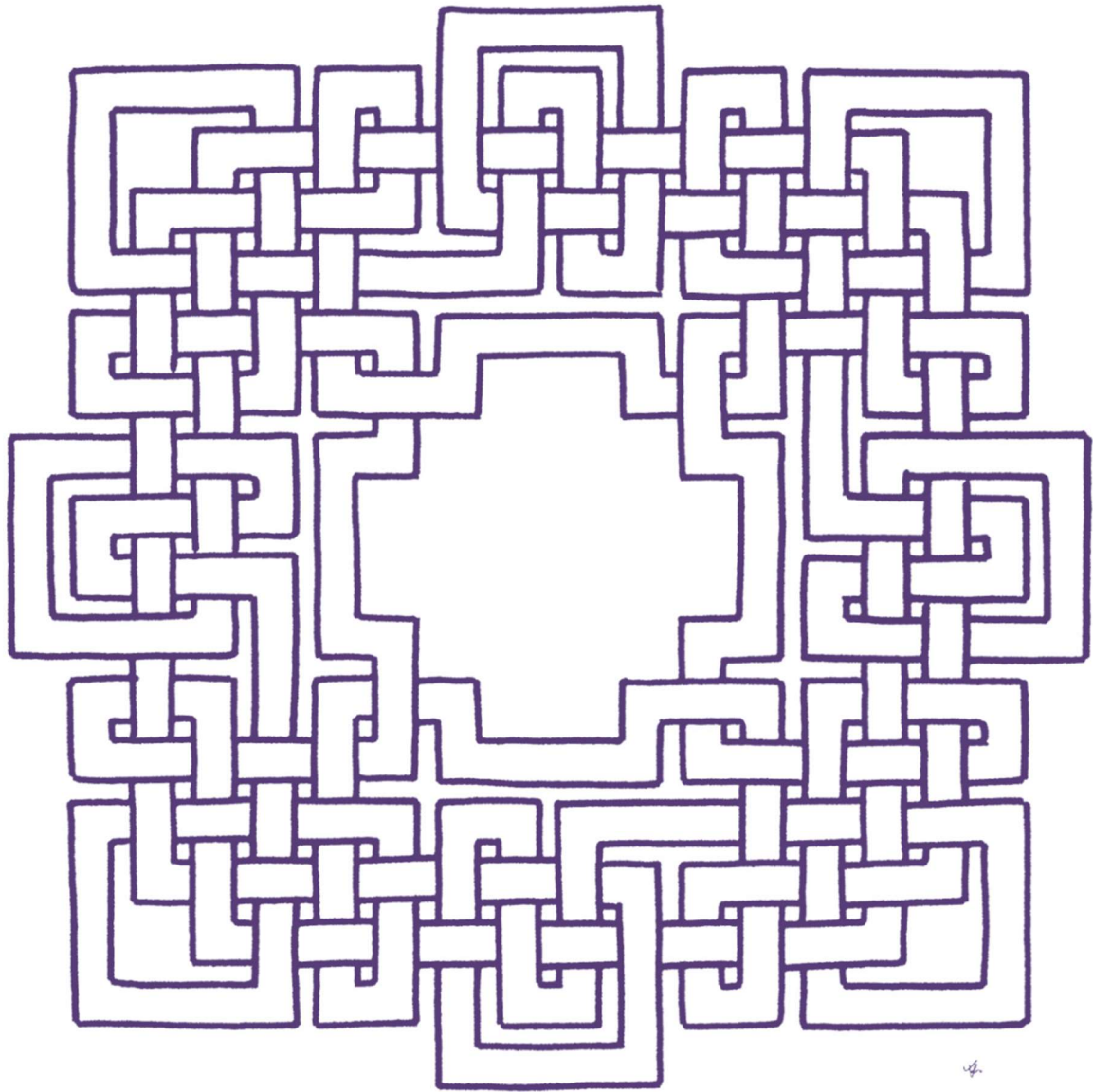
Hol van az ott? A kapun túl, itt van és most, és mindenütt és mindig. Nem odamenni kell, hanem felismerni, hogy ott vagyunk. Az üresség titka, a belső végtelen ősz ok, aminek rejtettsége által van a Létezés, a nyilvánvalósága által pedig a felébredés. A felébredettek értik. Hogyan mondhatnám el anélkül, hogy az álmodat megzavarnám?

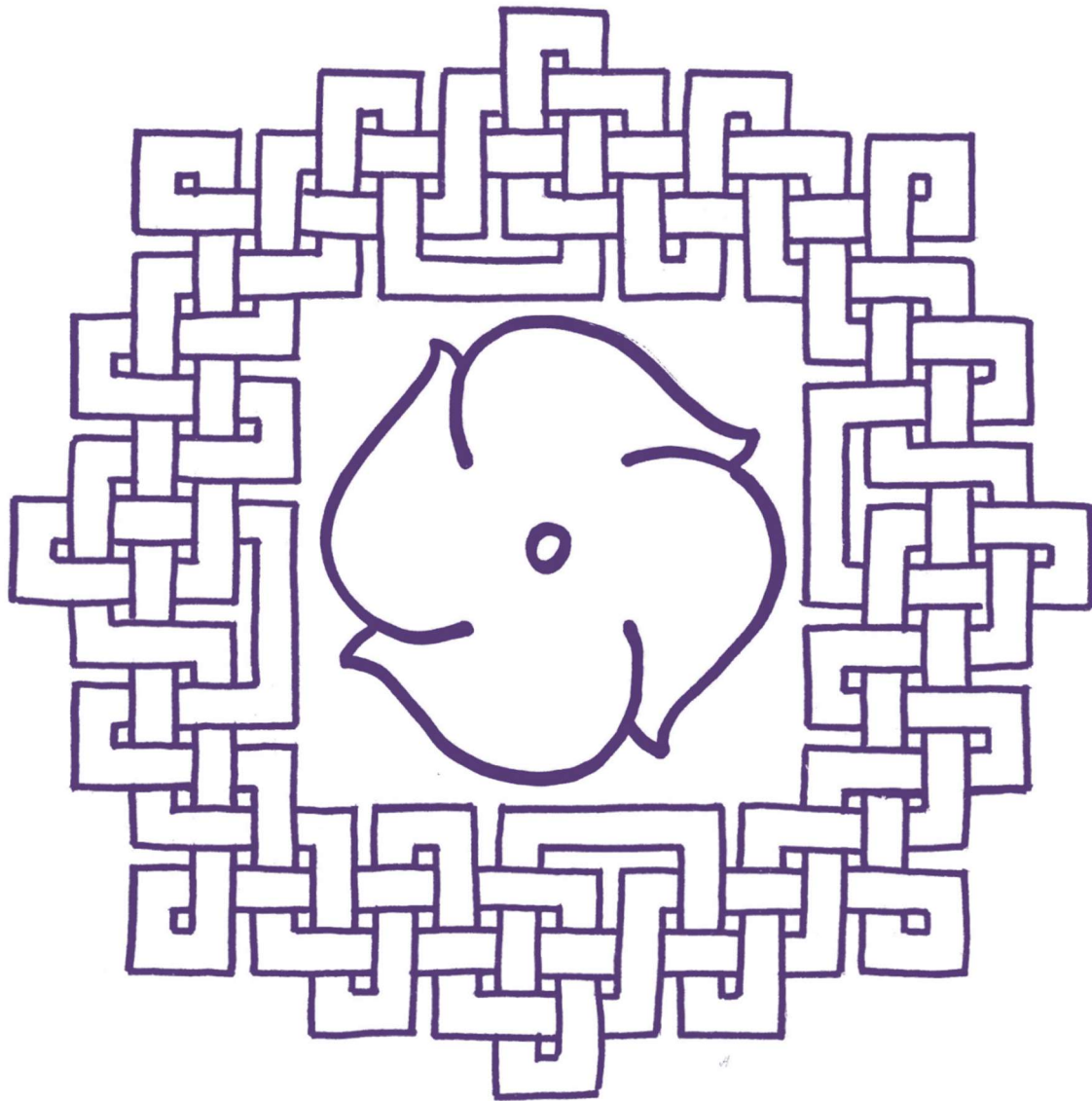
Csak pillants vissza Önmagadba, az Ős-Üres Kapun belülre, ahol Egymagadban csak a Nem-Nemlétezőként létezel. Ezáltal amikor csak akarsz, a Létezés ténye új létörömmel tölt el, és ezentúl számodra a hold is fényesebb, a hó is fehérebb, és a fenyő is zöldebb lesz.

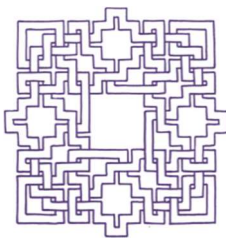

Mindennek ideje van, korszakok és tudatállapotok változnak, de törekedhetünk rá, hogy úgy éljünk, hogy szeressünk élni, és lehetőleg úgy, hogy mások is szeressenek élni, megértéssel, könyörülettel, és létörömmel oltalmazva és gyámolítva az Életet. Ez nem mindig könnyű vagy lehetséges, de ettől még értékesebb.

*Ezzel a munka rám háruló részét elvégeztem, a többi Rád vár. Most elbúcsúzom,
megköszönve a figyelmedet:*

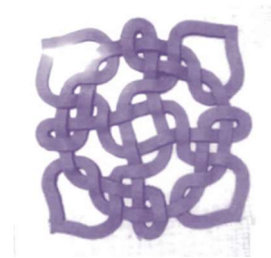

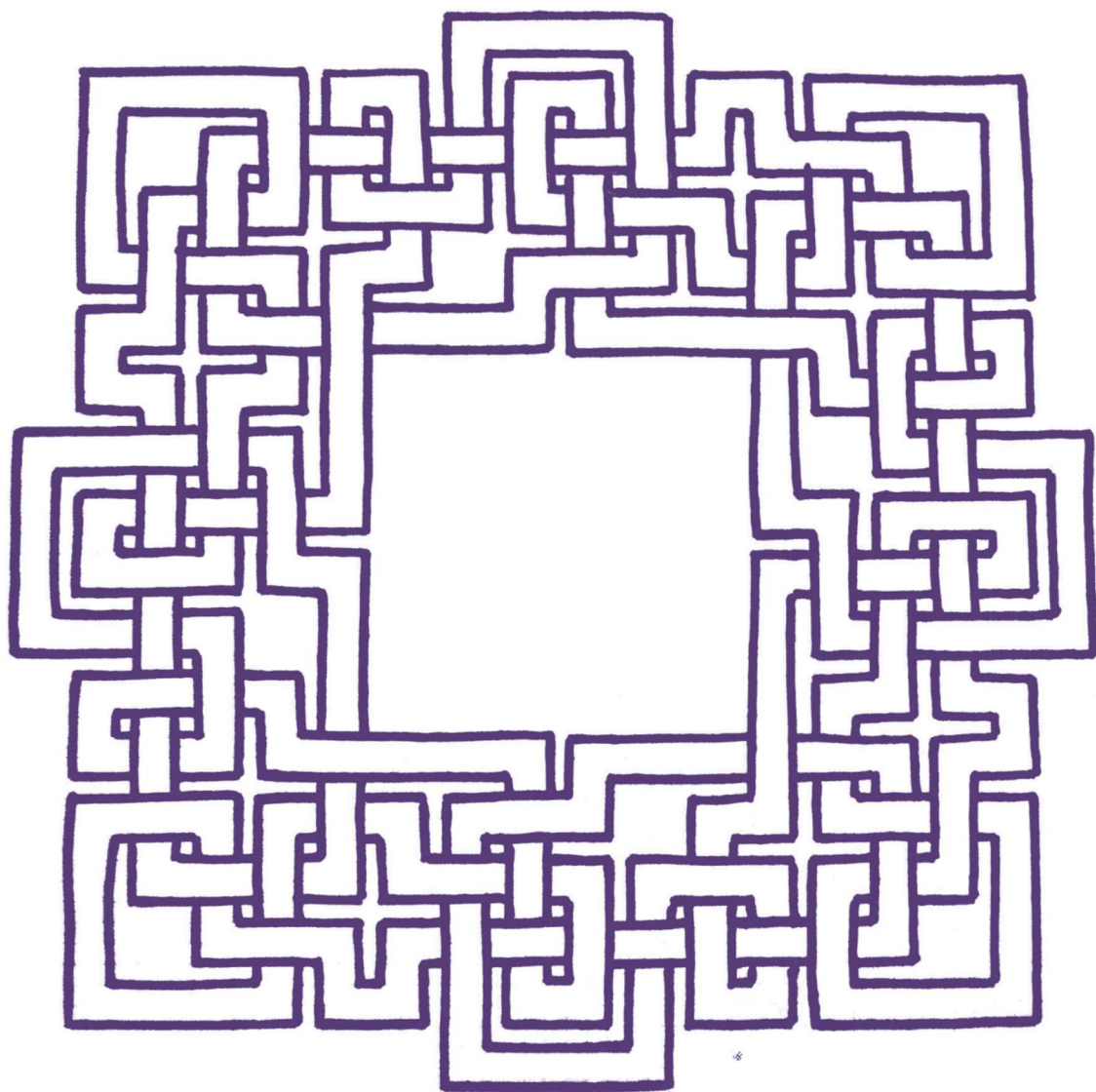
Legyen mindenki Isten által tanított,

és az Ős-Forrás által táplált.

A Fény legyen Veled!

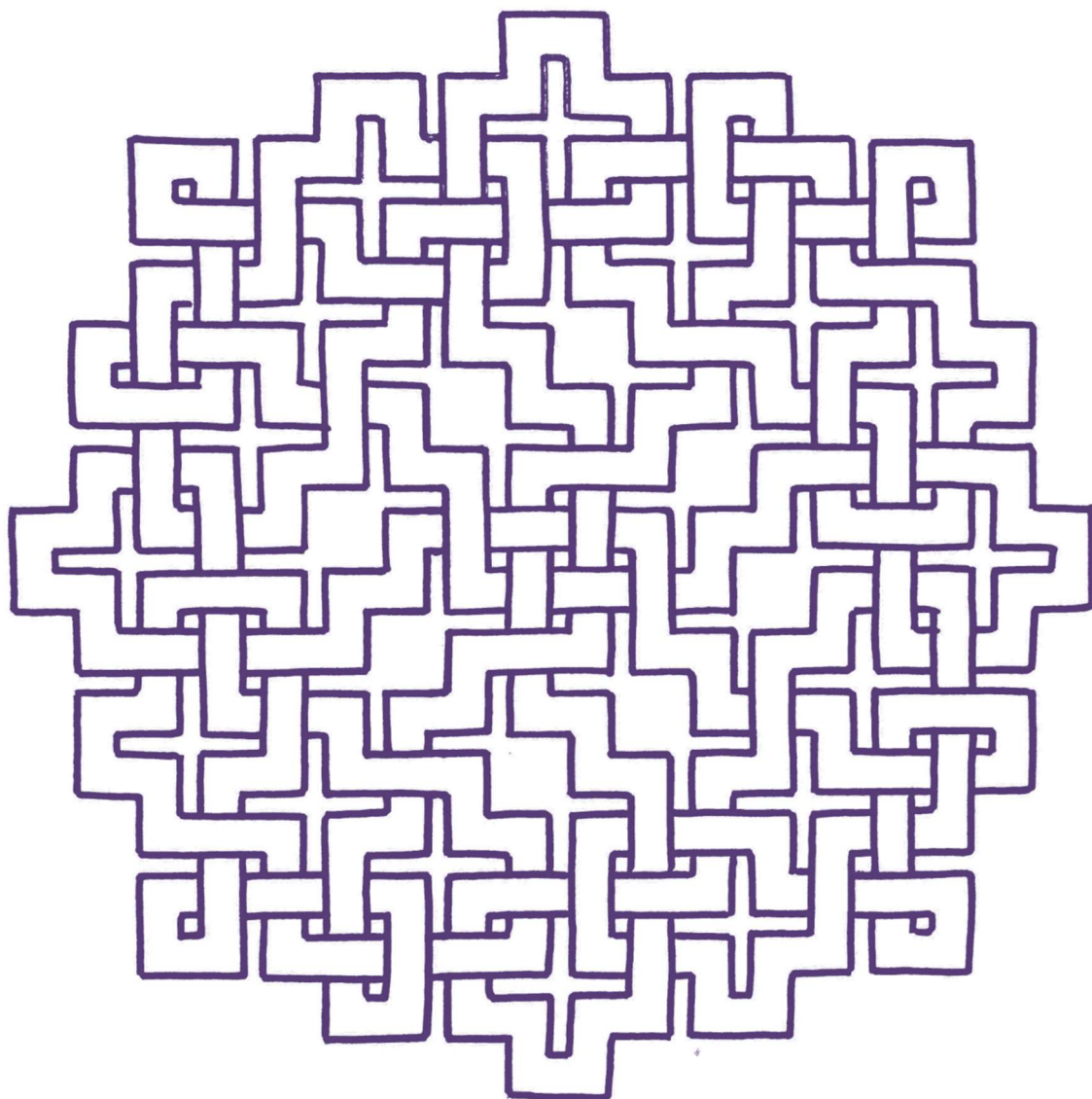
Köszöntöm a bennem Élő Önmagad!

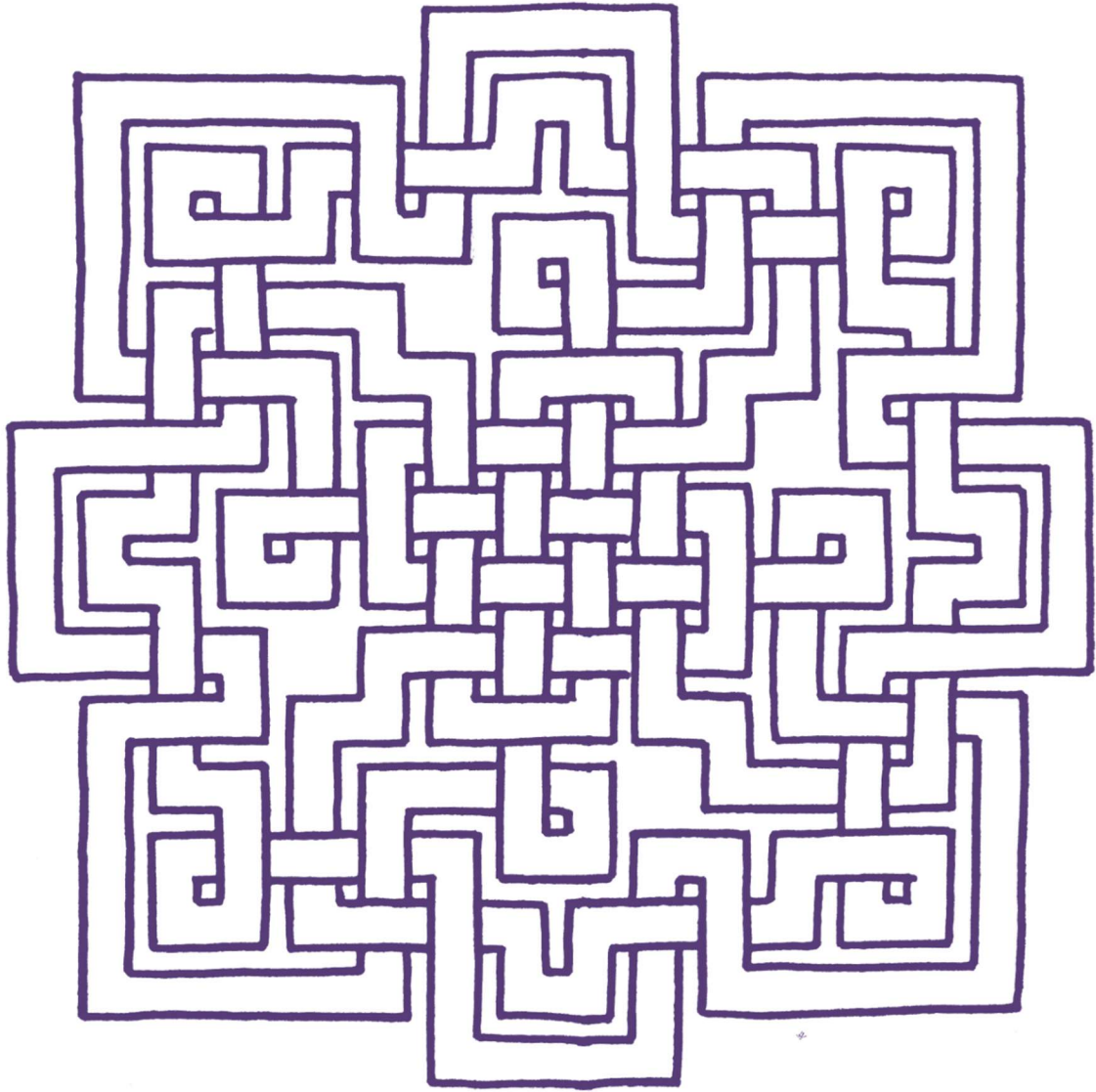
1. számú melléklet.

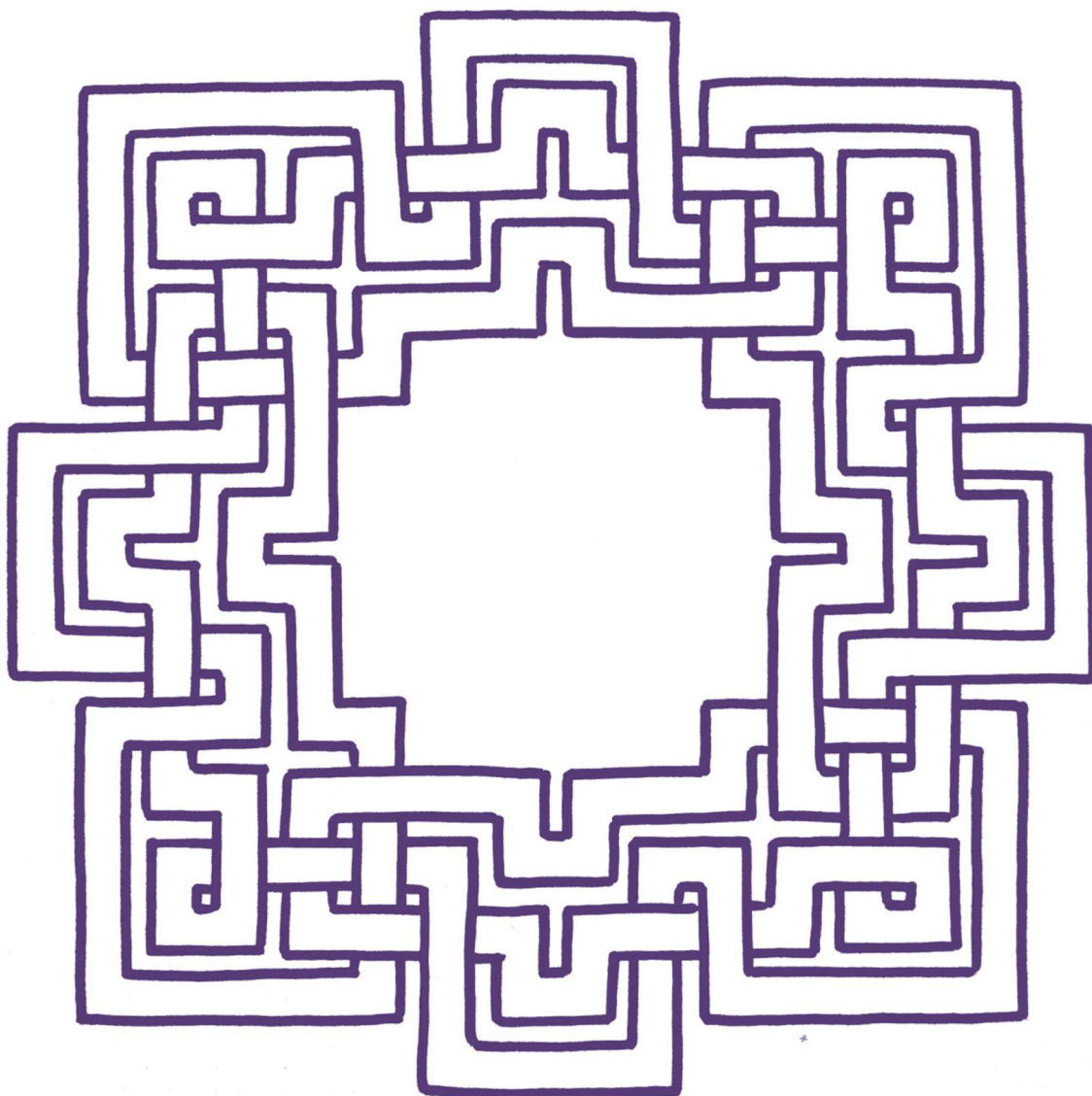
2. számú melléklet.

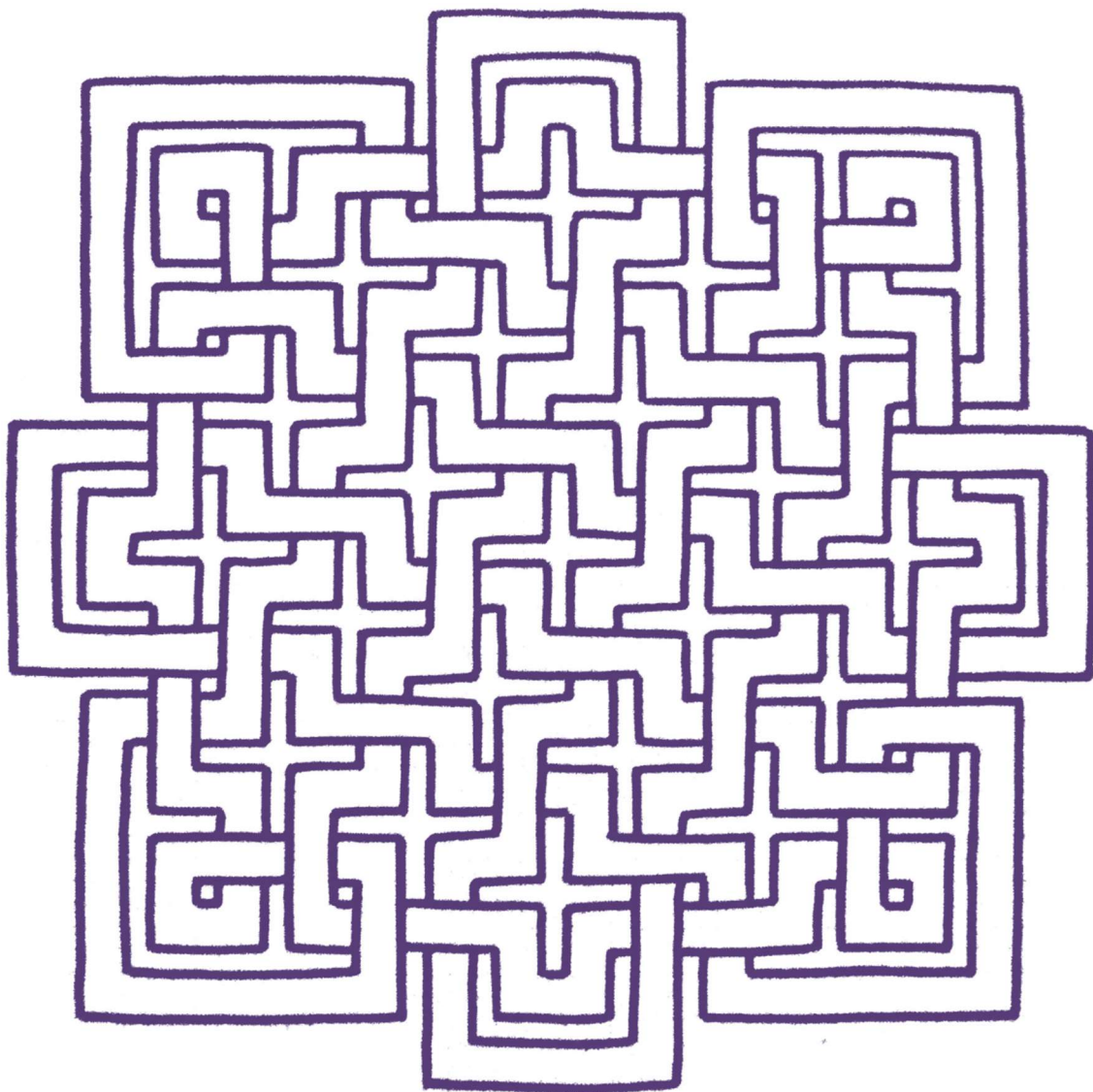
3. számú melléklet.

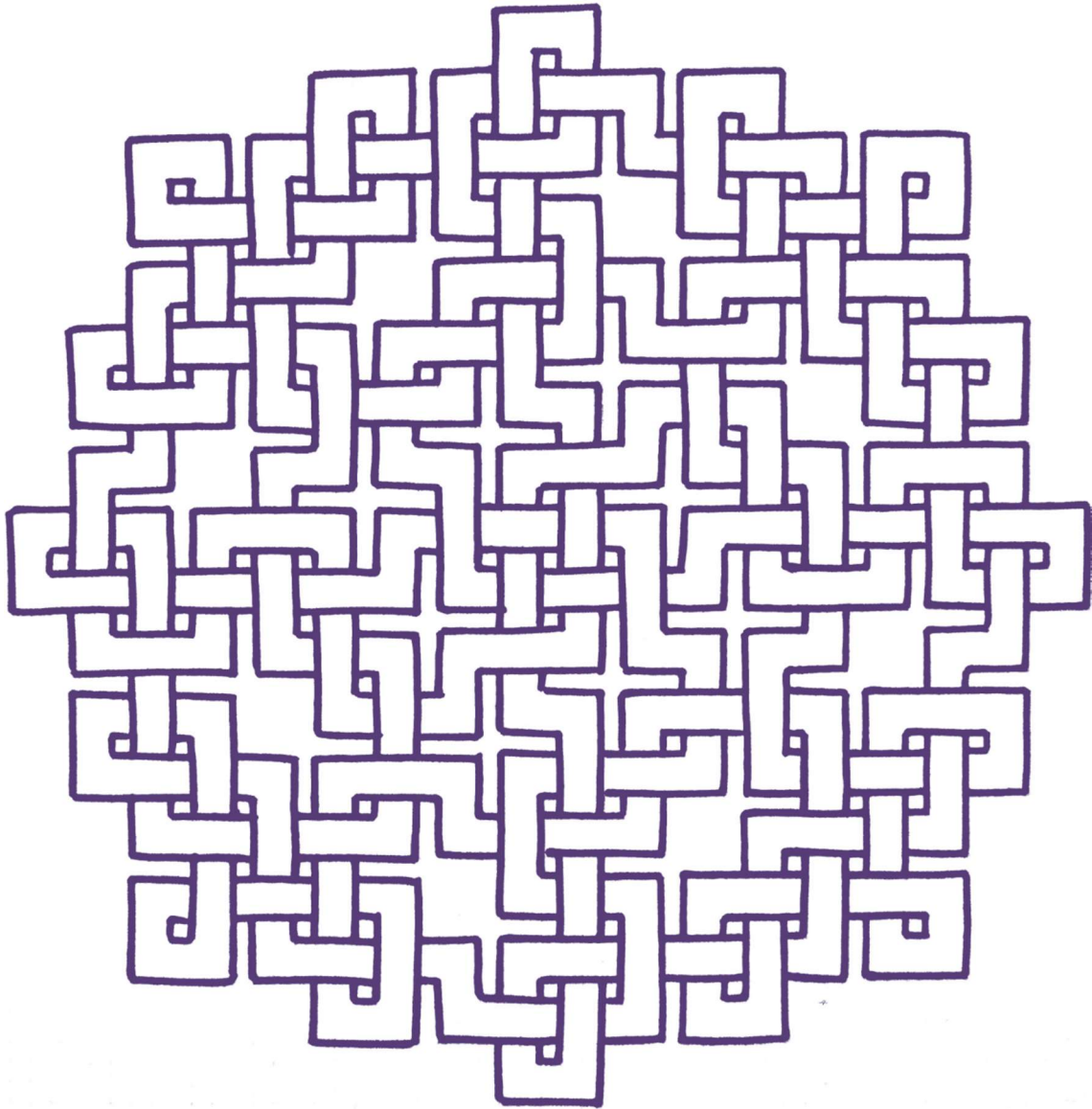
4. számú melléklet.

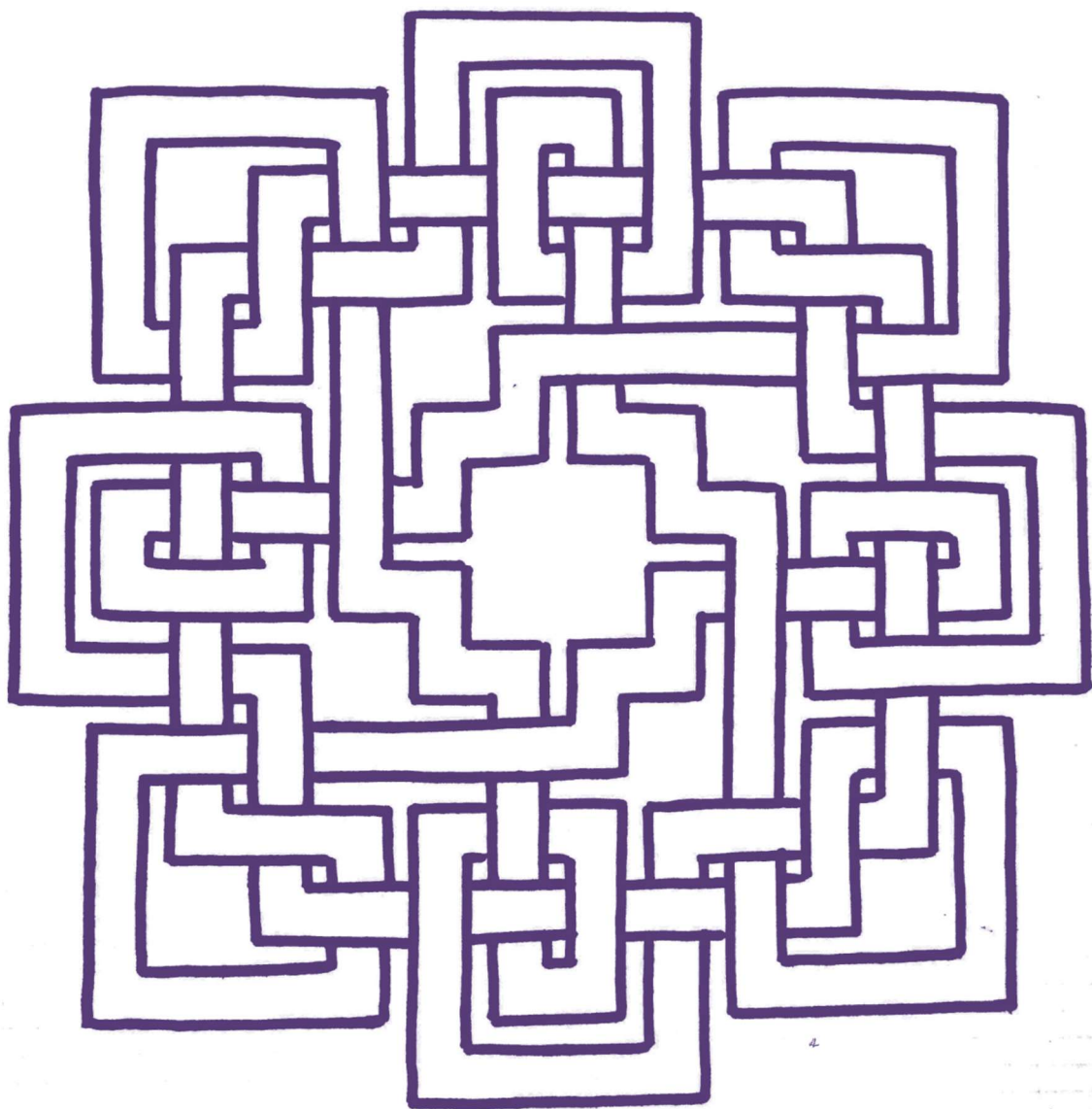
5. számú melléklet.

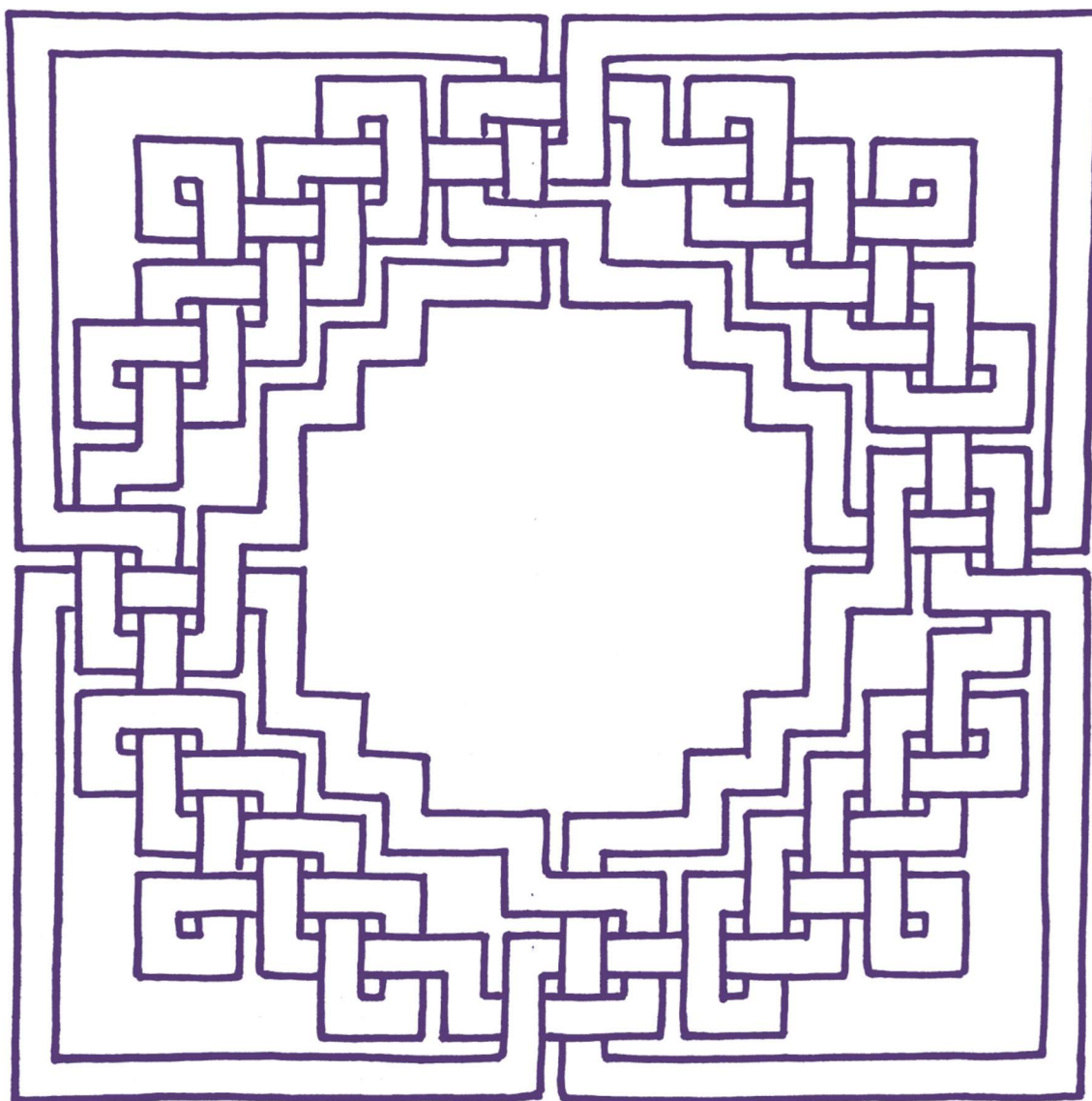
6. számú melléklet.

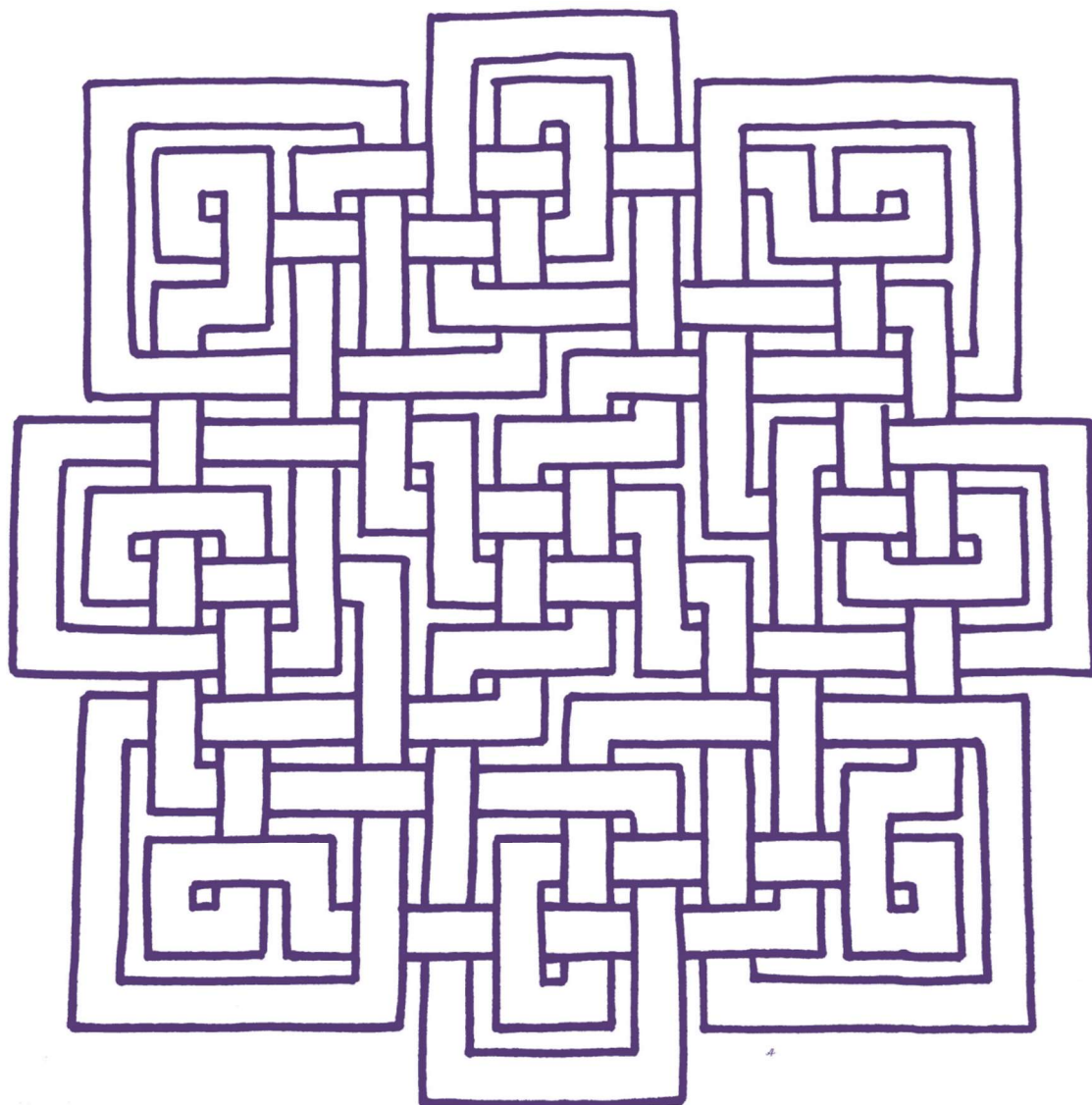
7. számú melléklet.

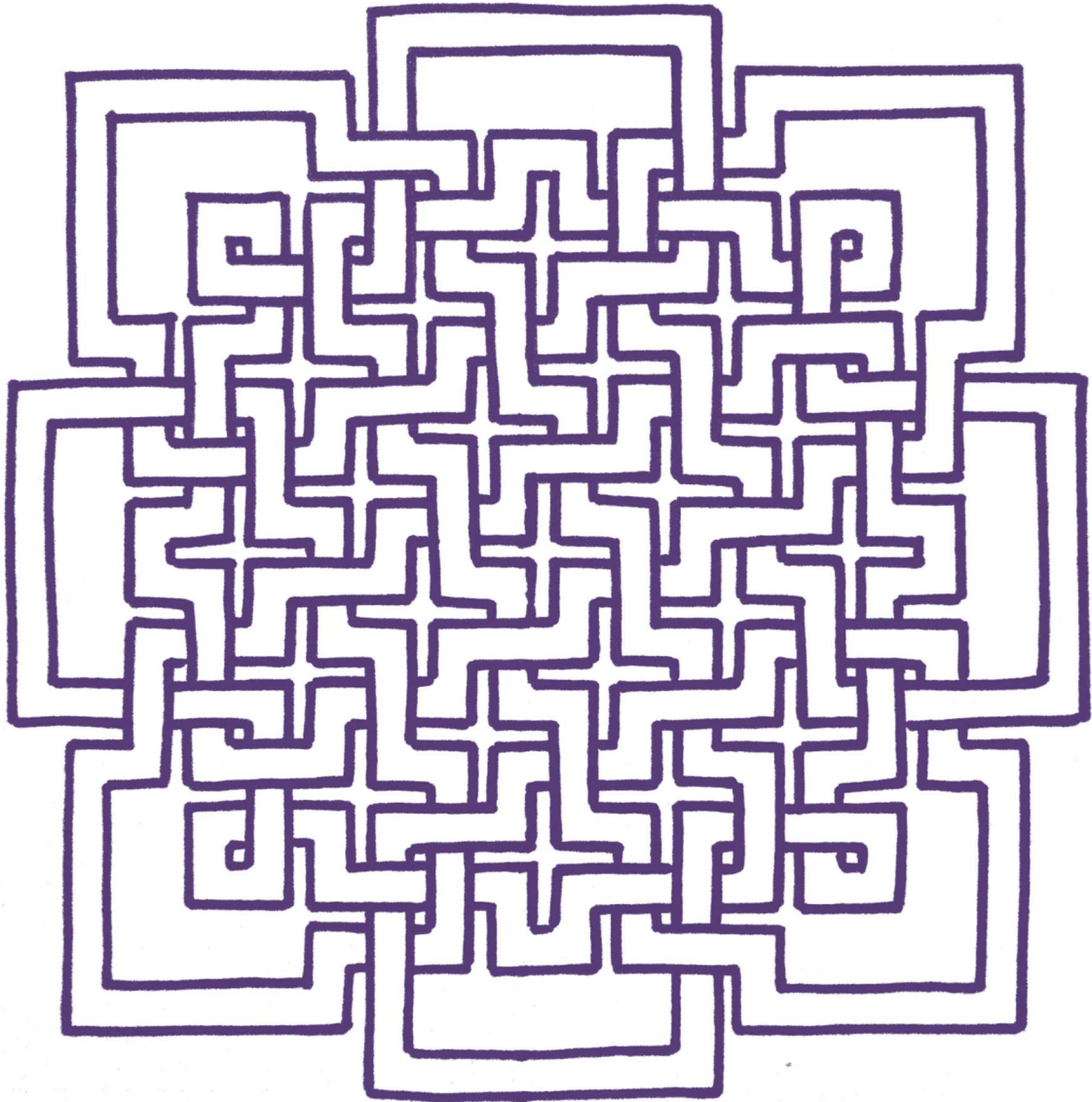
8. számú melléklet.

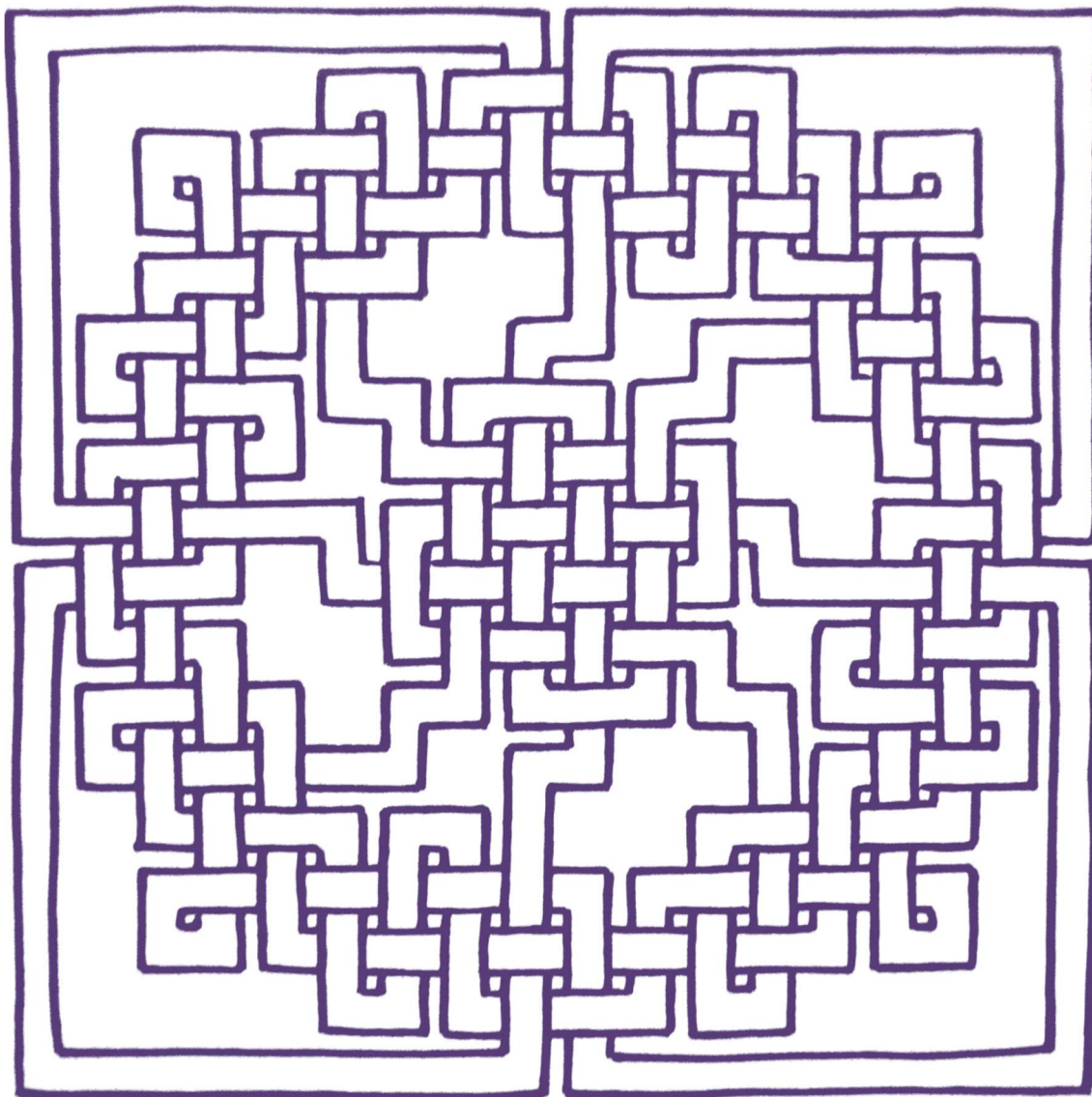
9. számú melléklet.

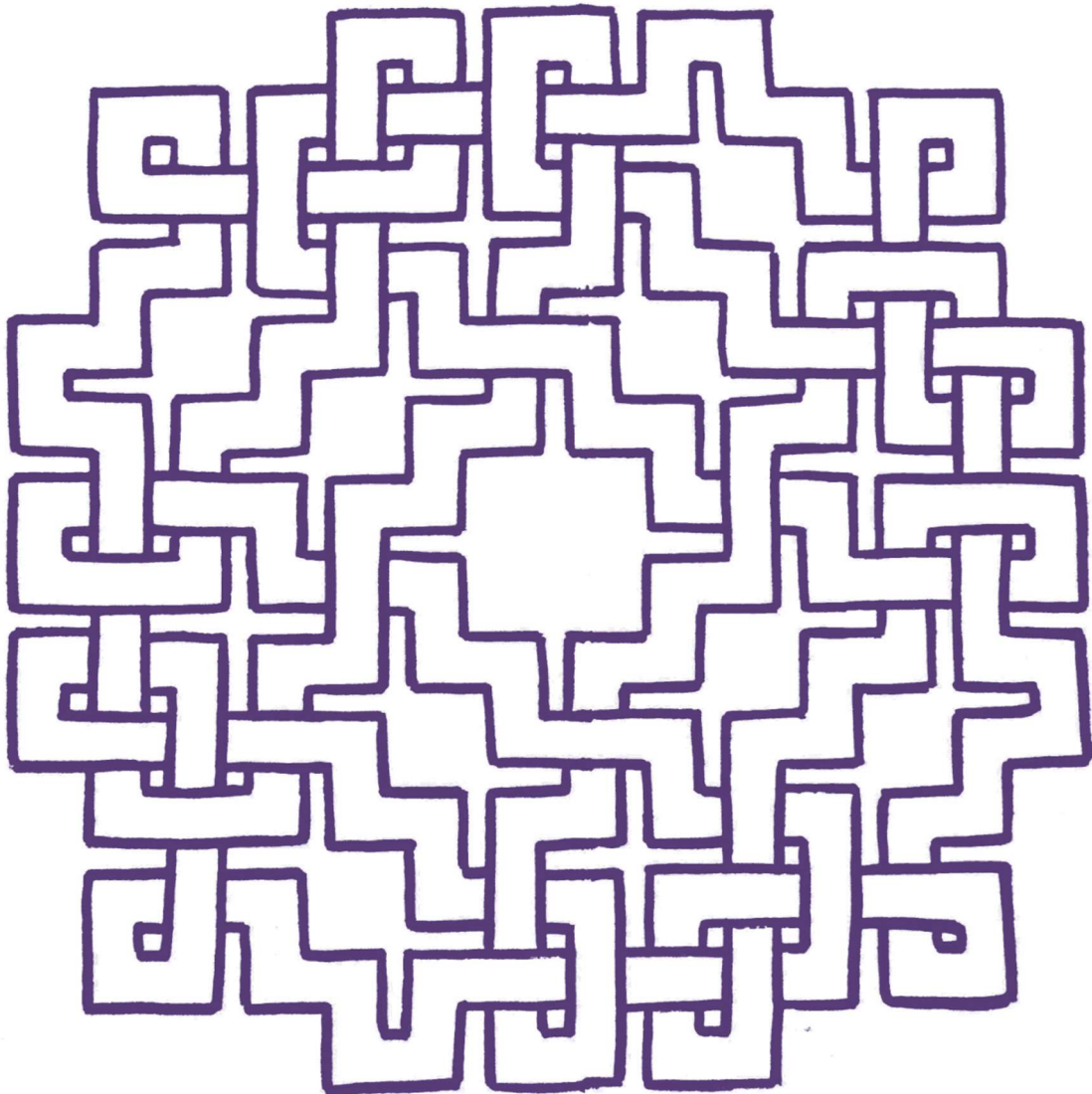
10. számú melléklet.

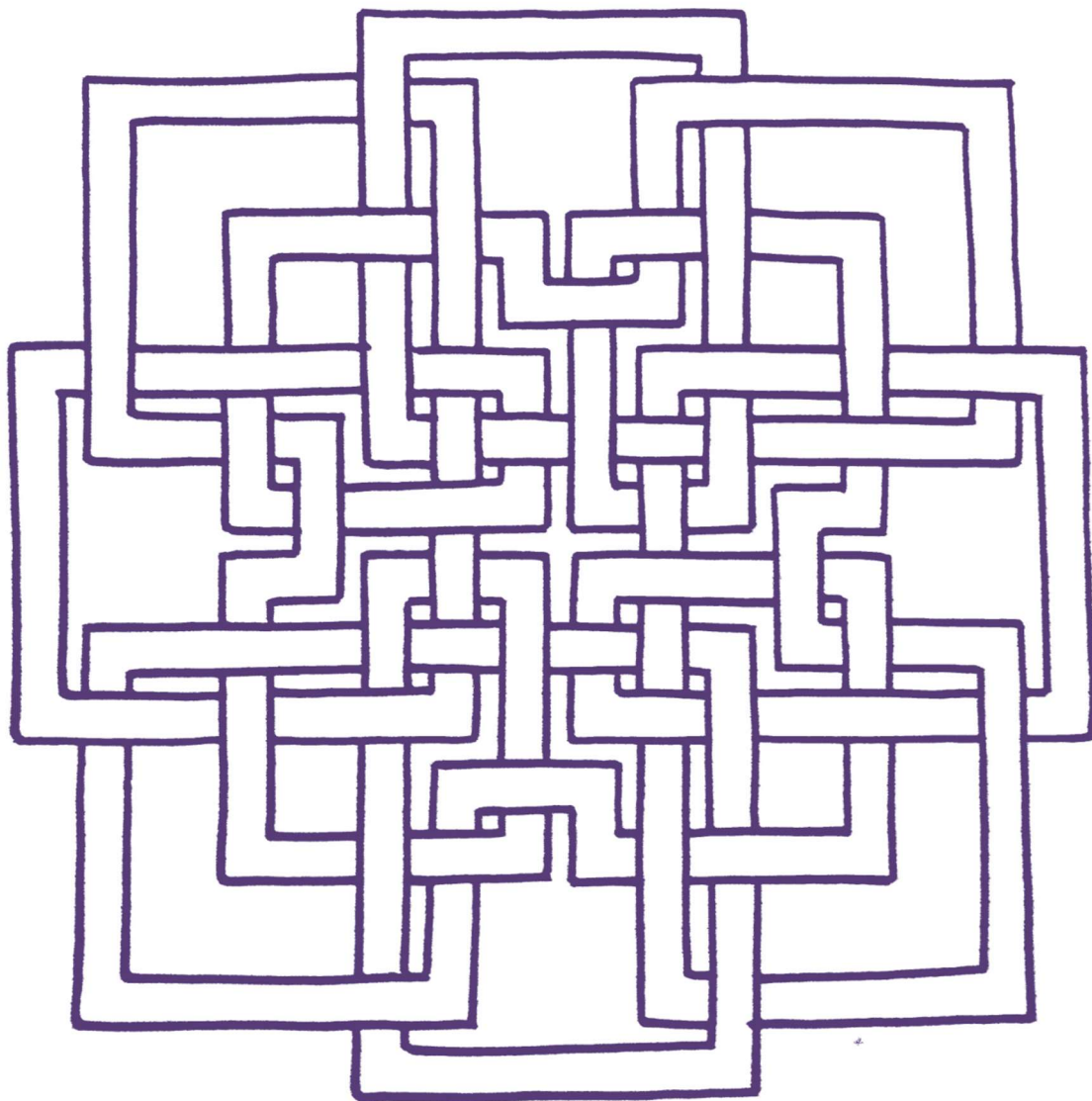
11. számú melléklet.

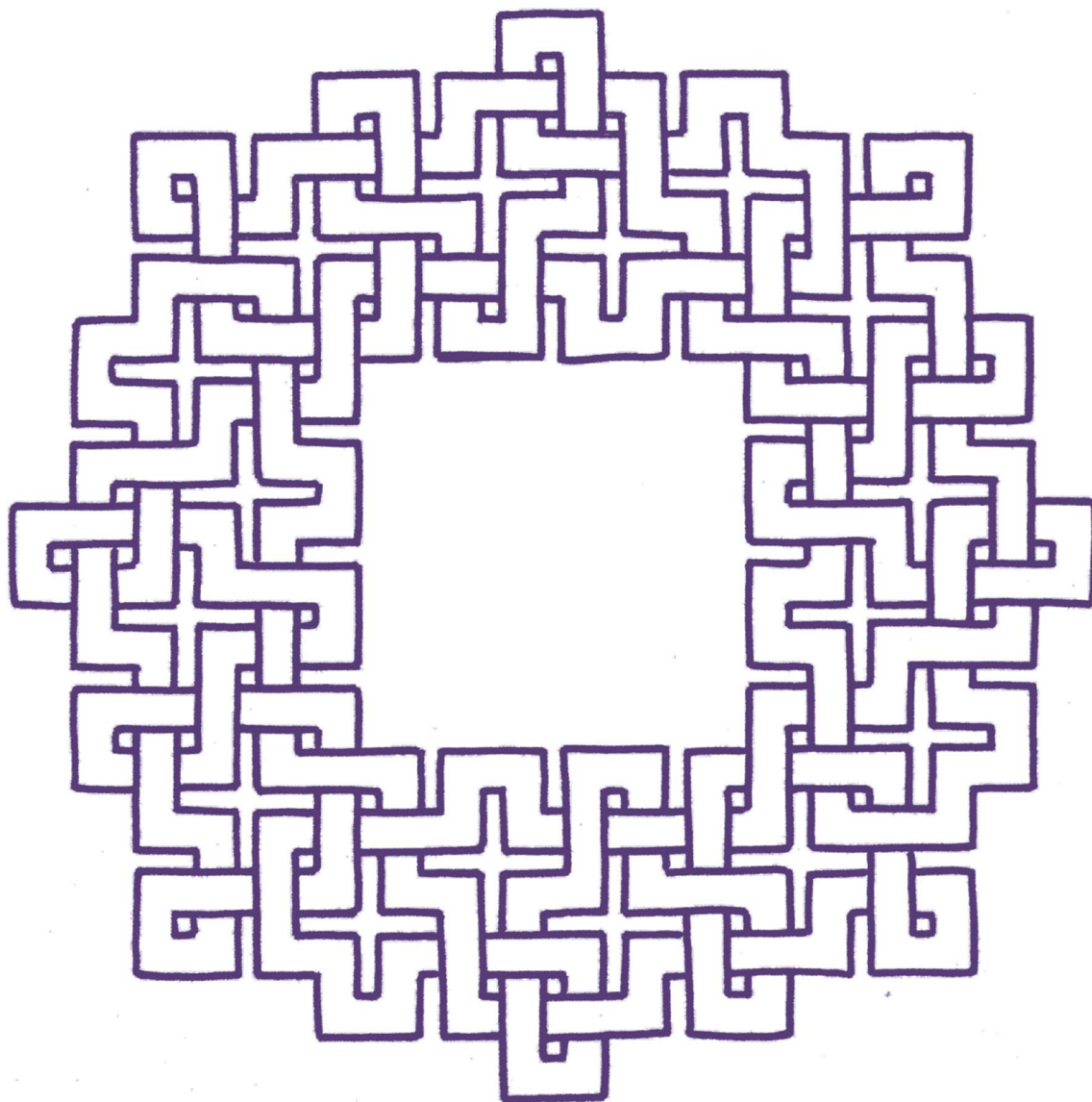
12. számú melléklet.

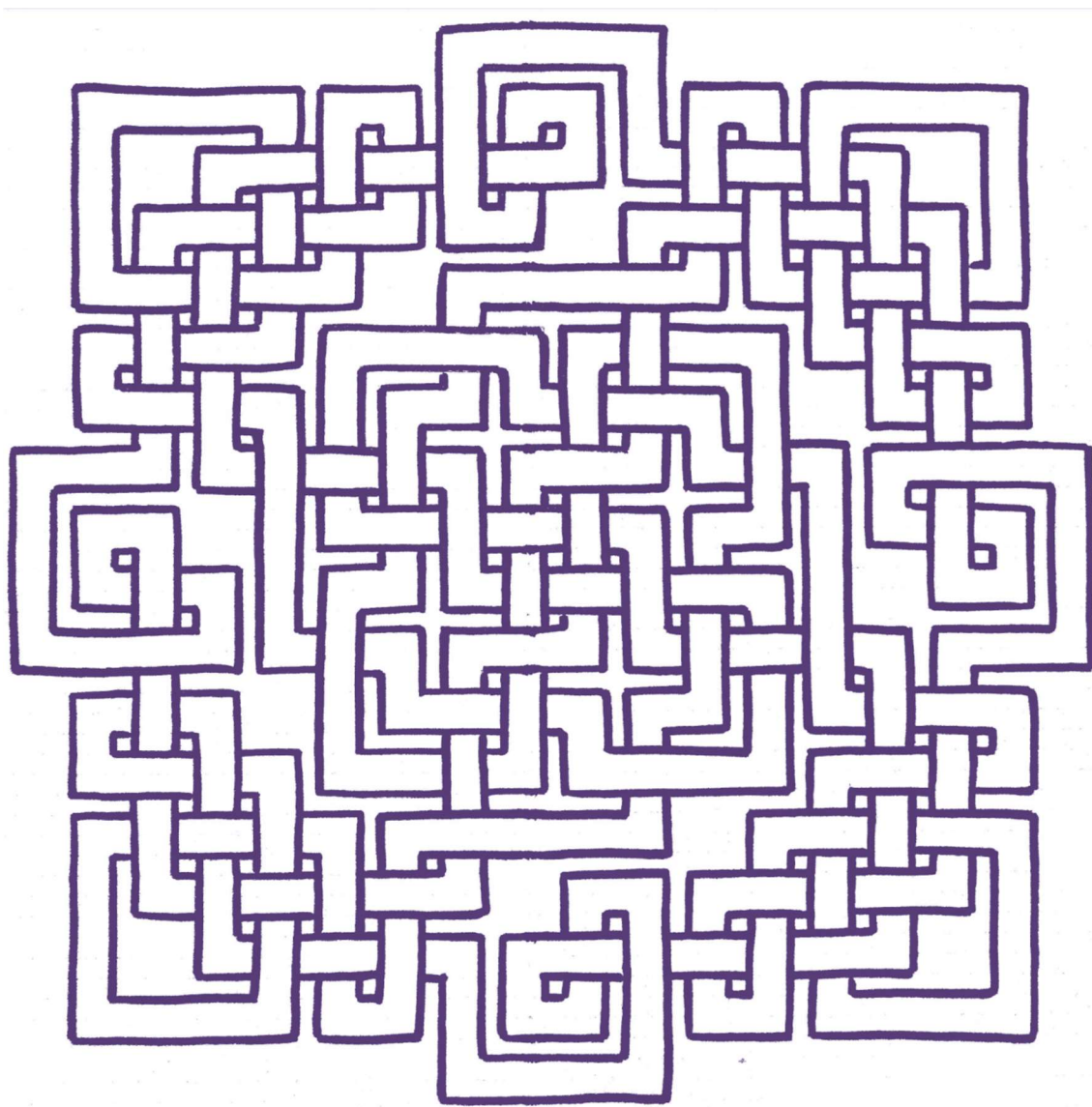
13. számú melléklet.

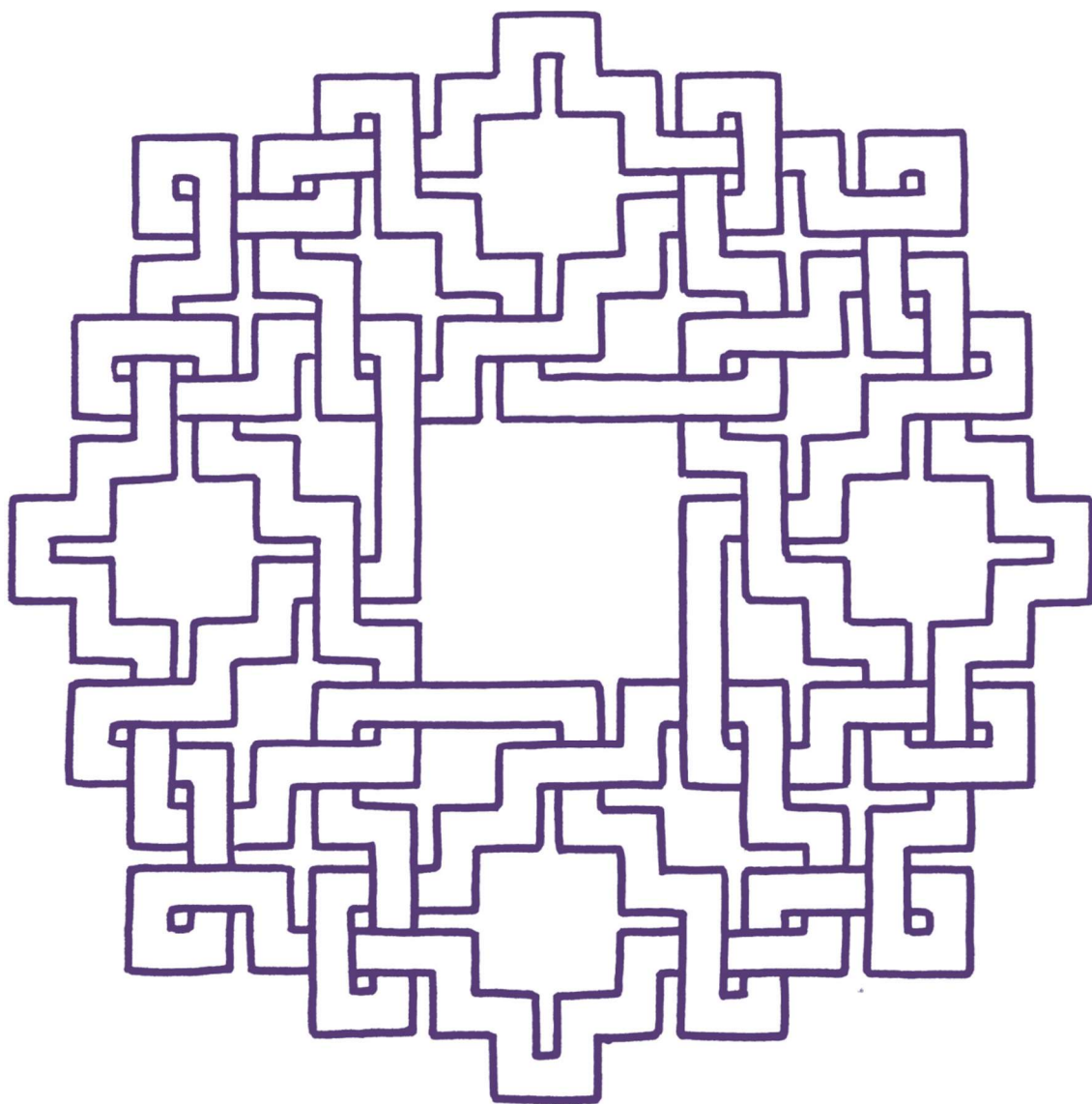
14. számú melléklet.

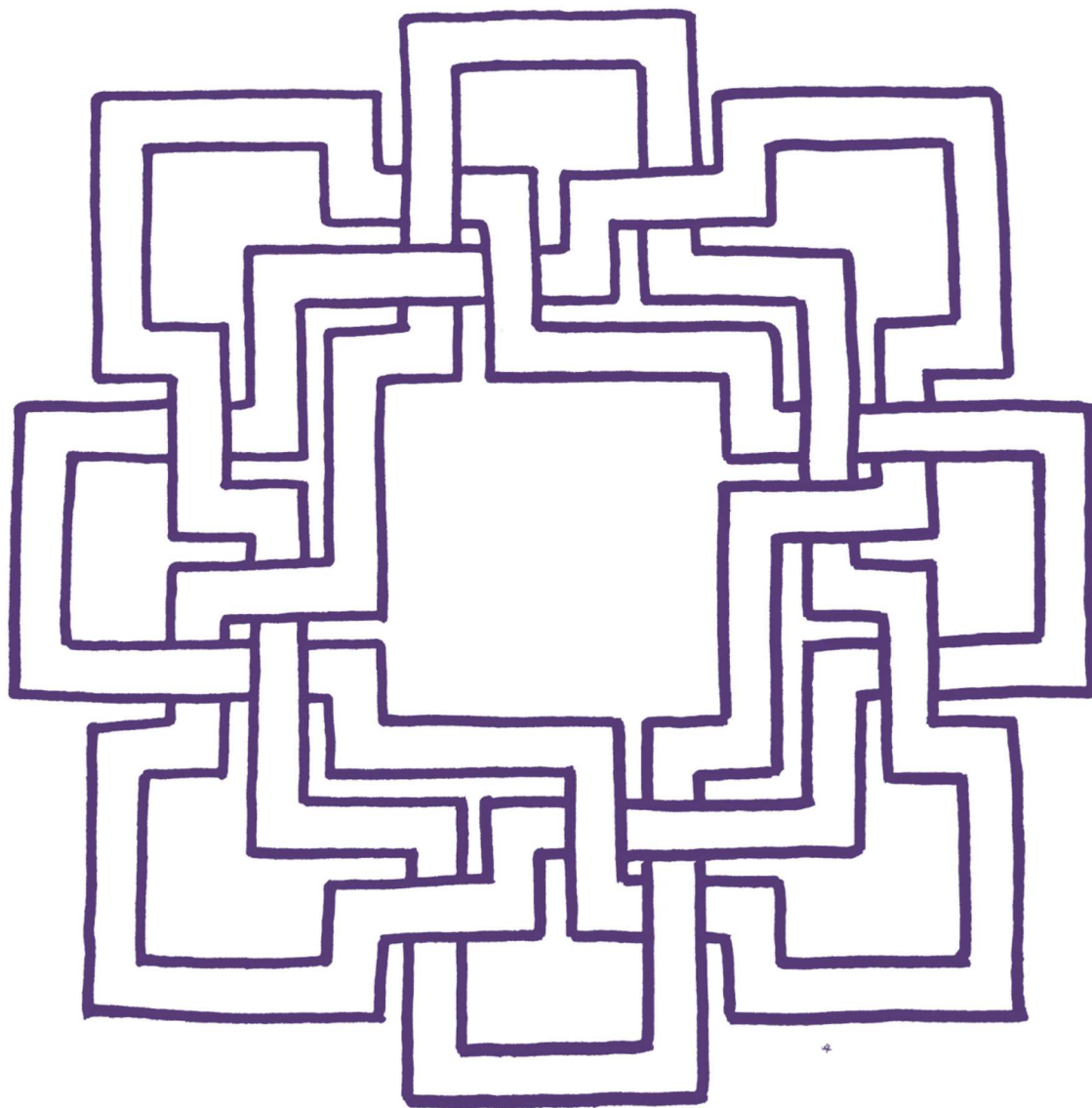
15. számú melléklet.

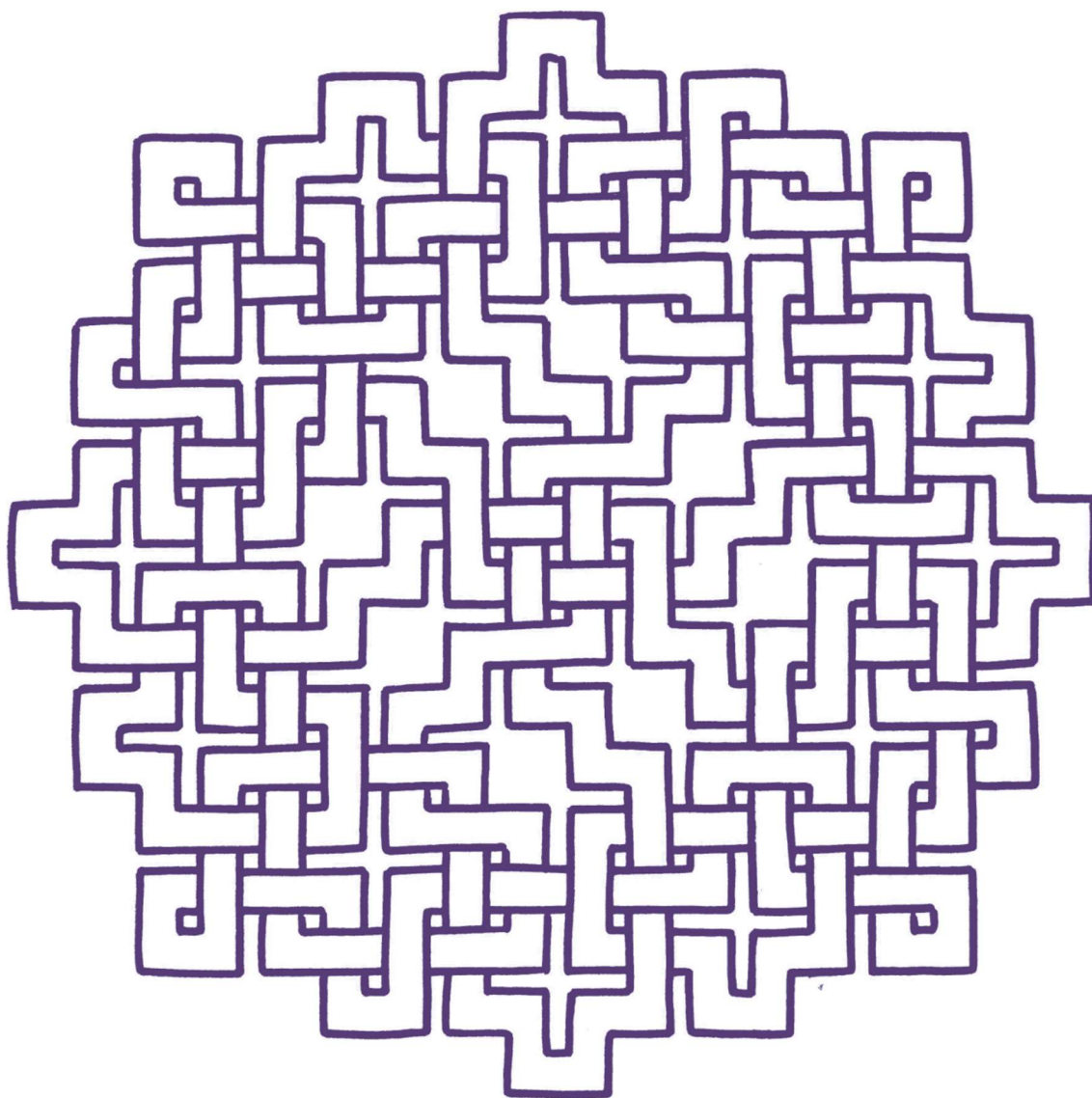
16. számú melléklet.

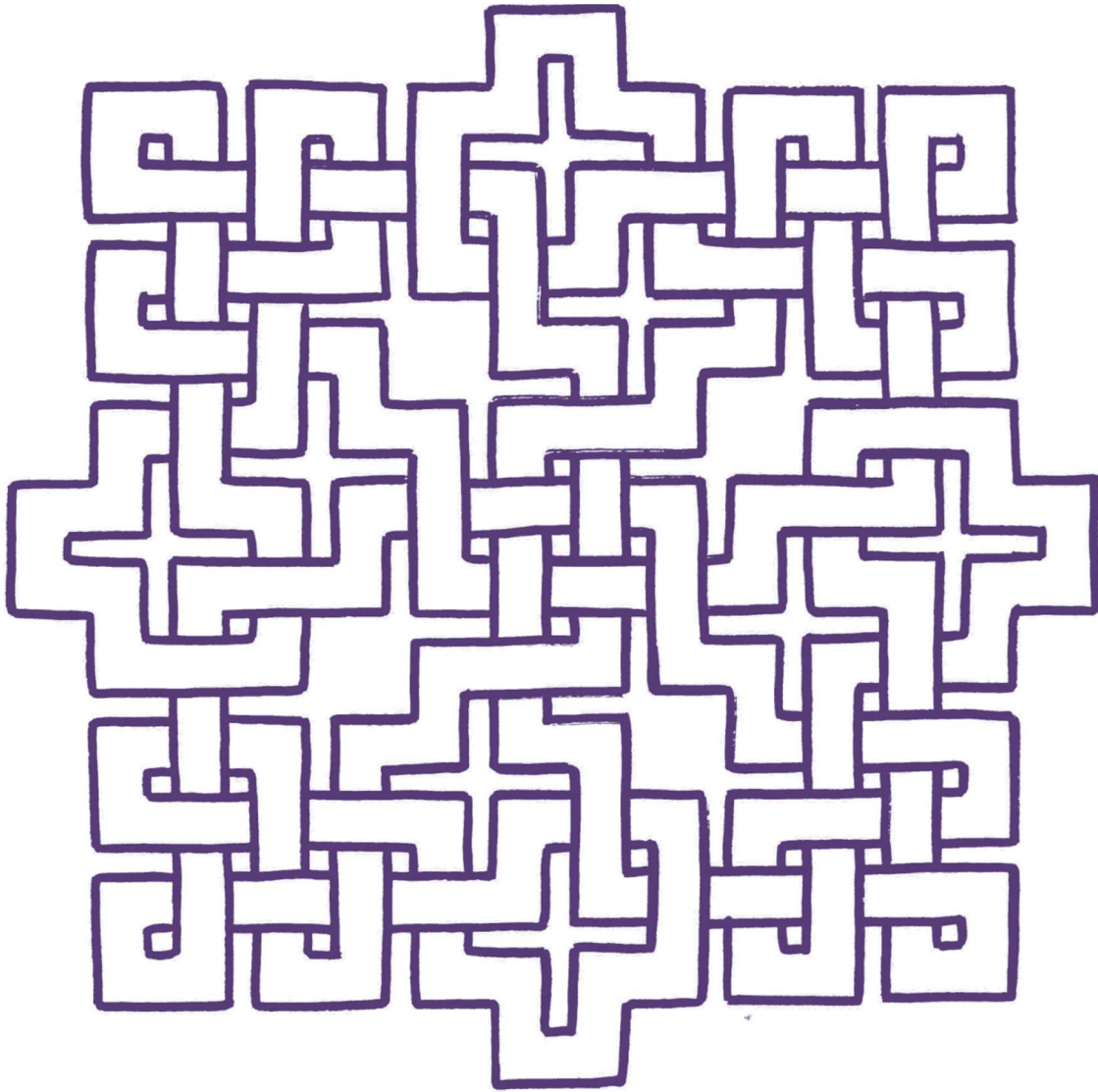
17. számú melléklet.

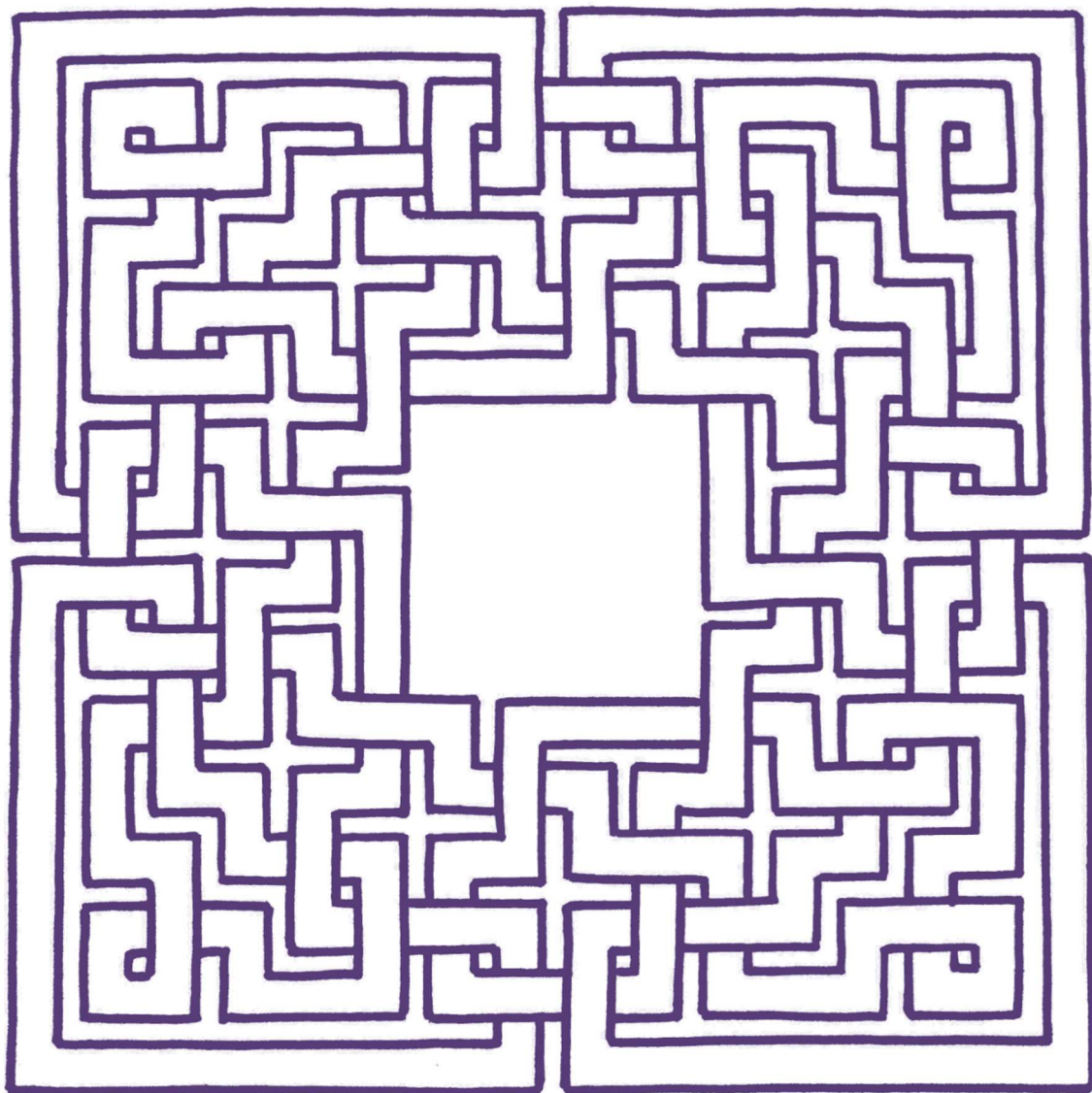
18. számú melléklet.

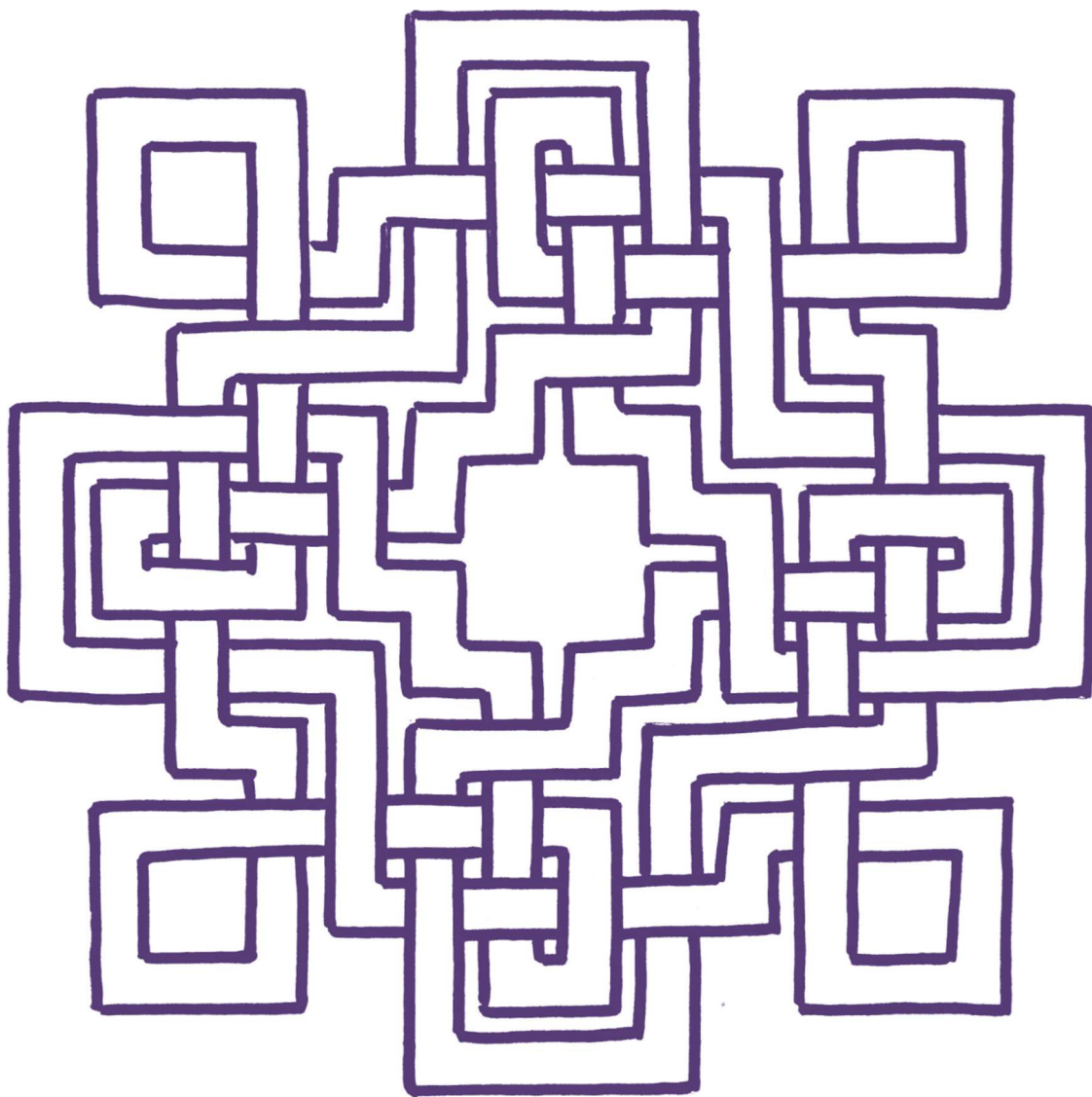
19. számú melléklet.

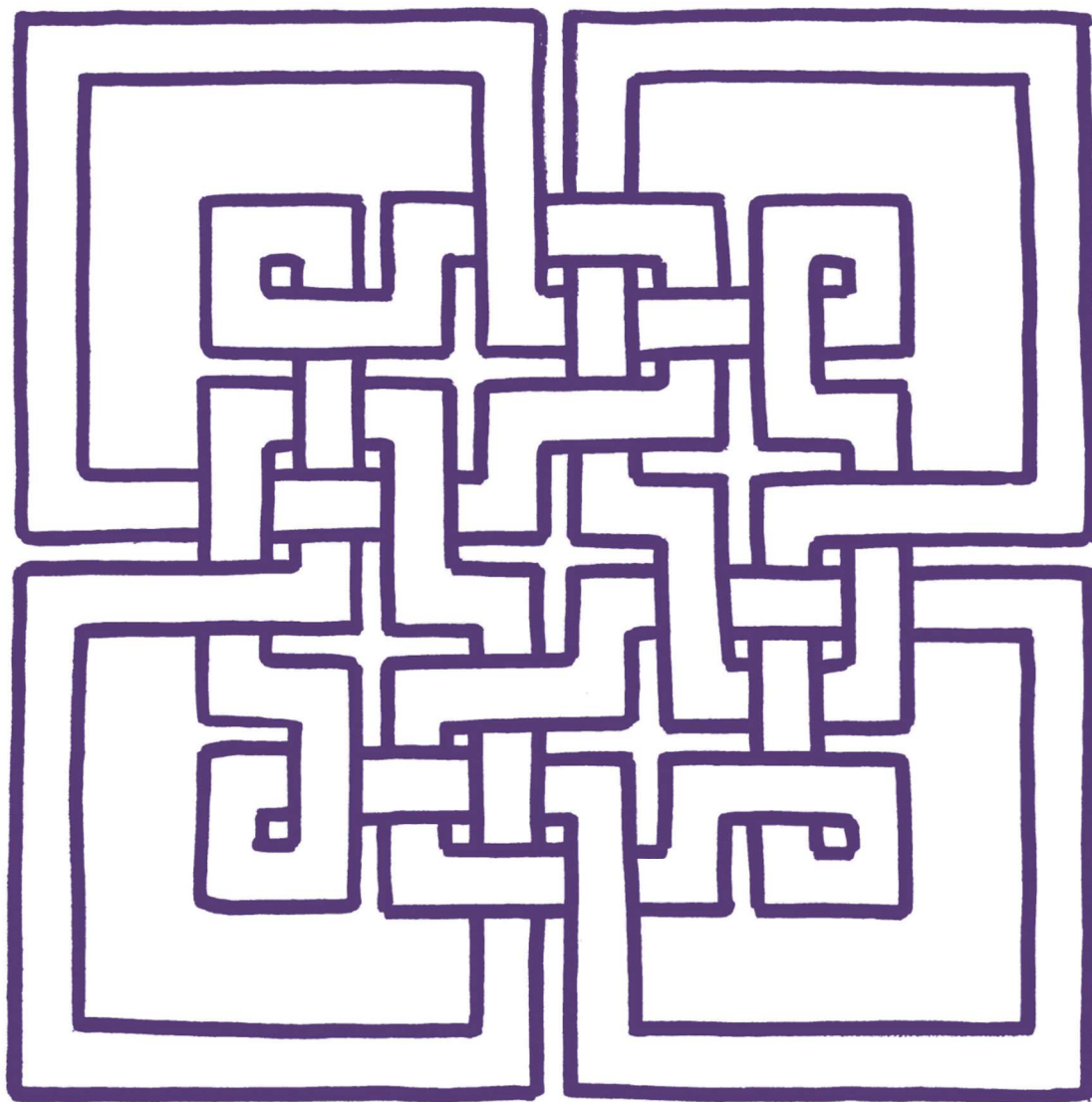
20. számú melléklet.

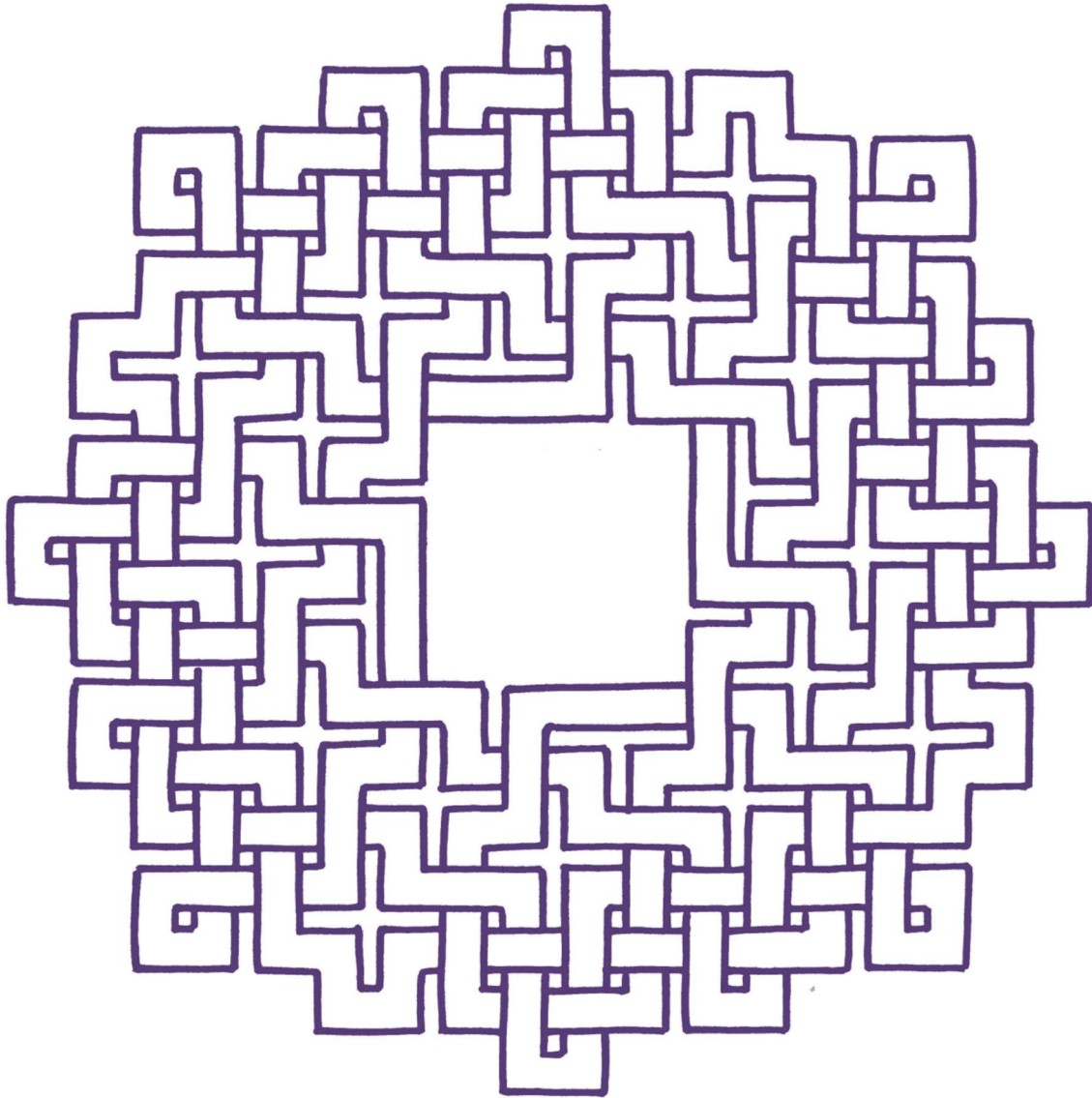
21. számú melléklet.

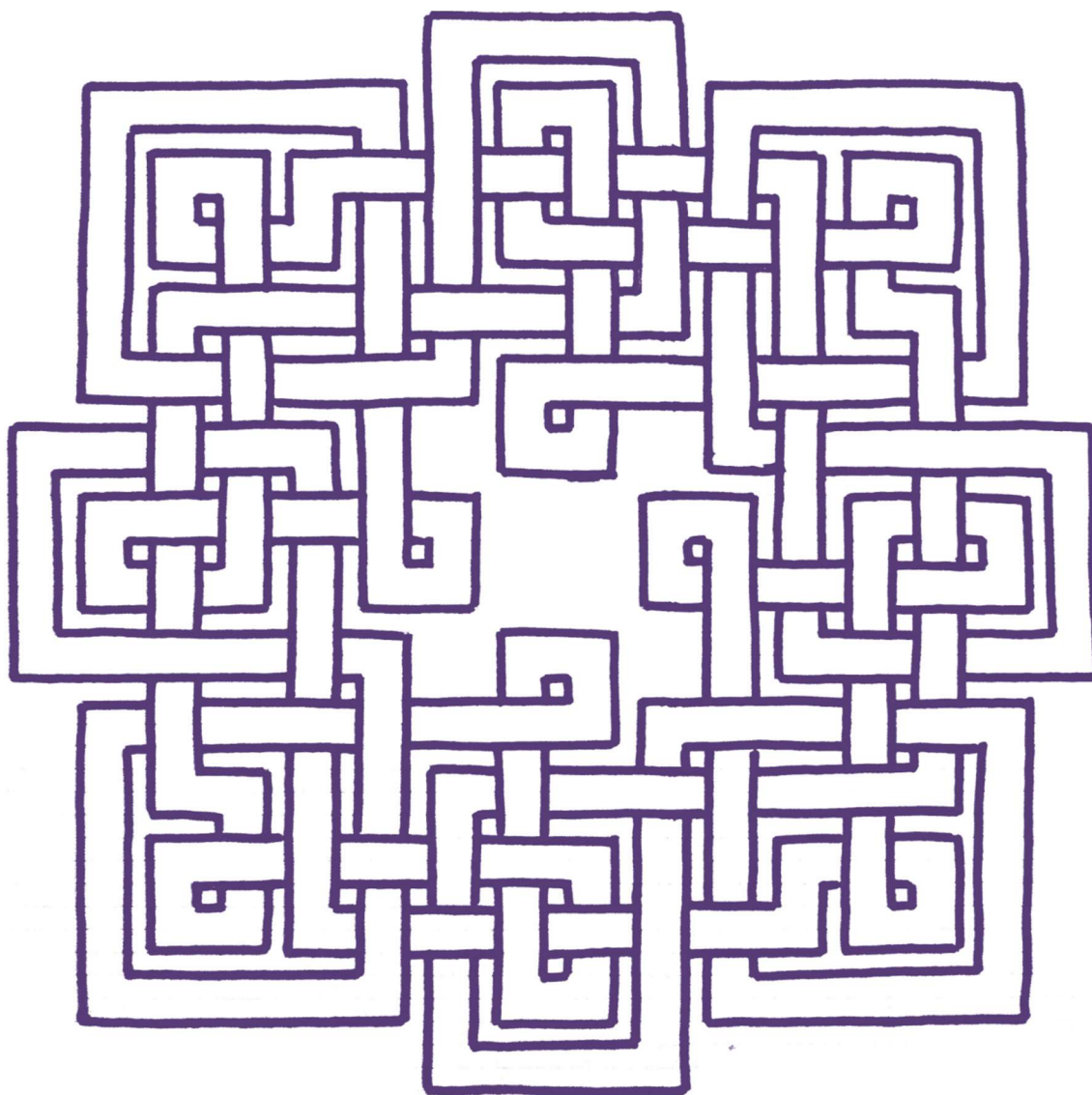
22. számú melléklet.

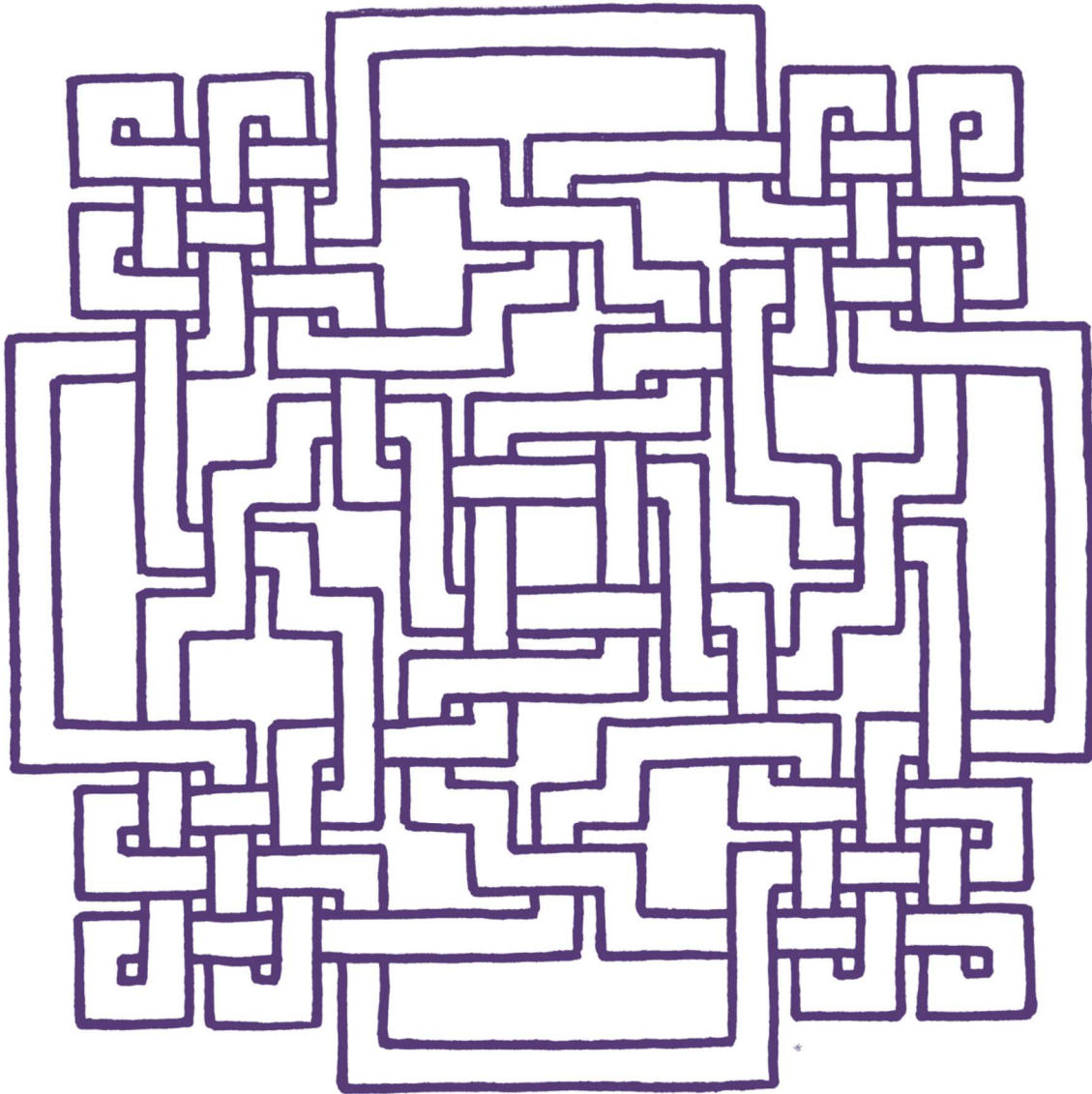
23. számú melléklet.

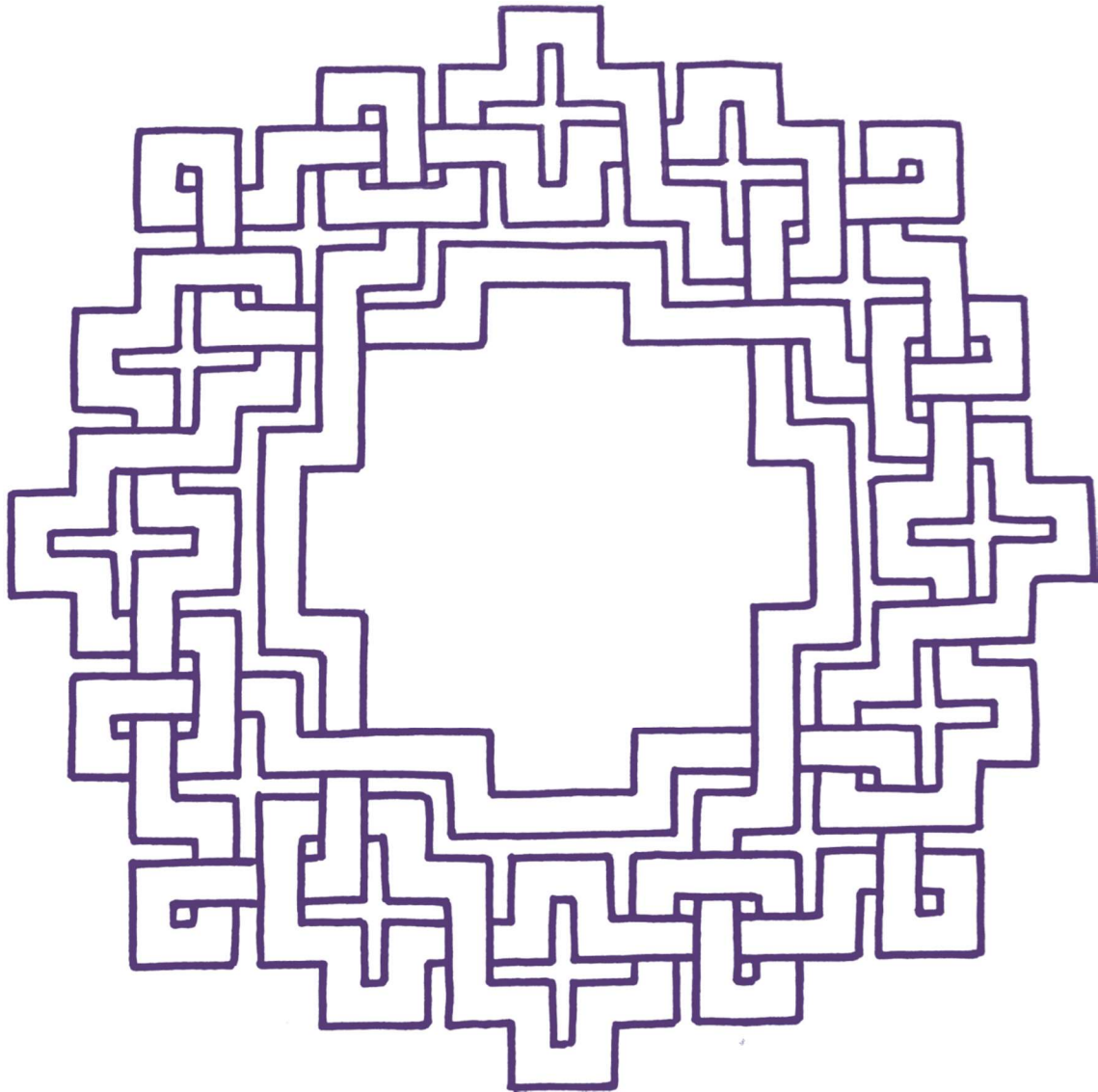
24. számú melléklet.

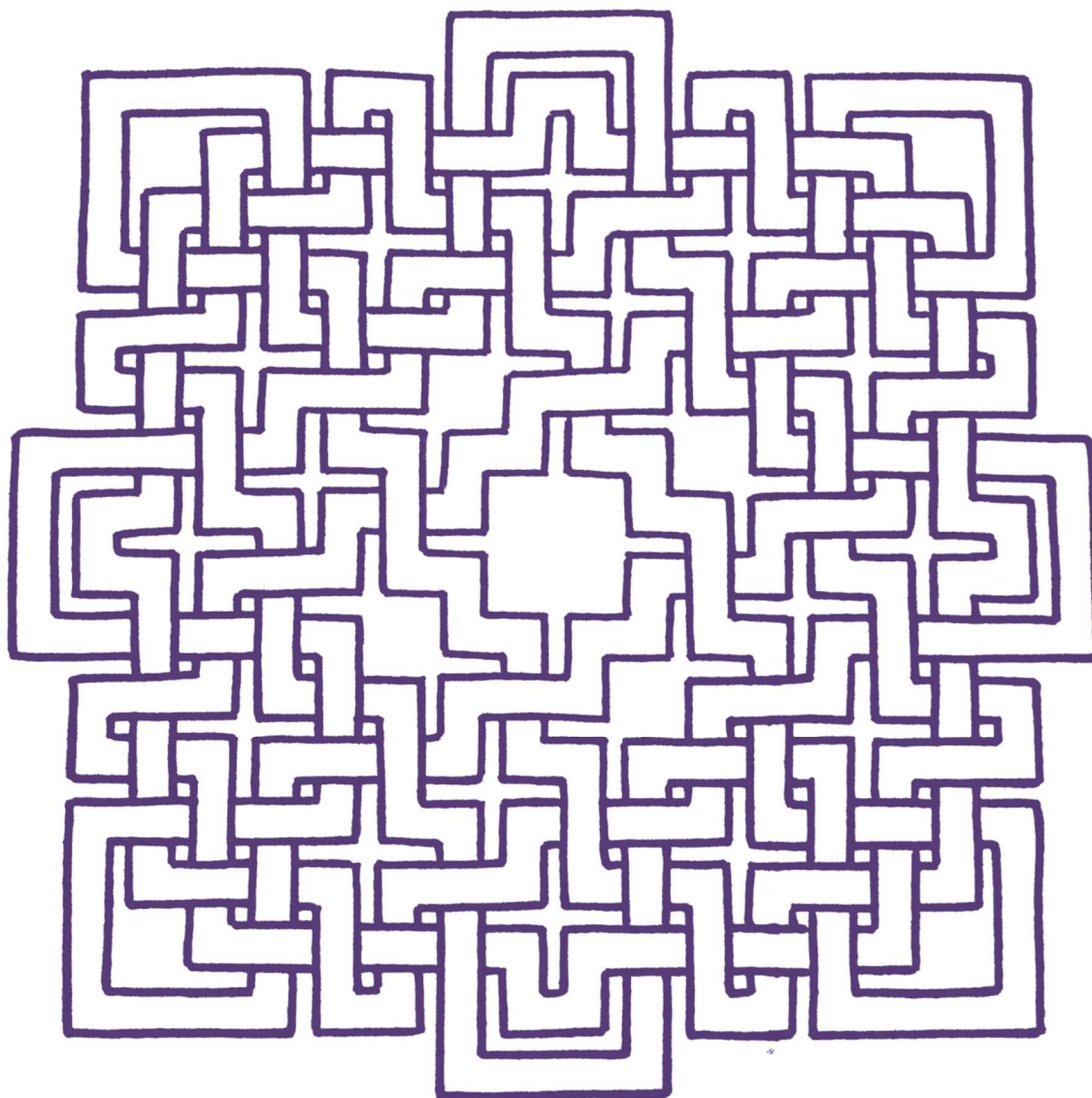
25. számú melléklet.

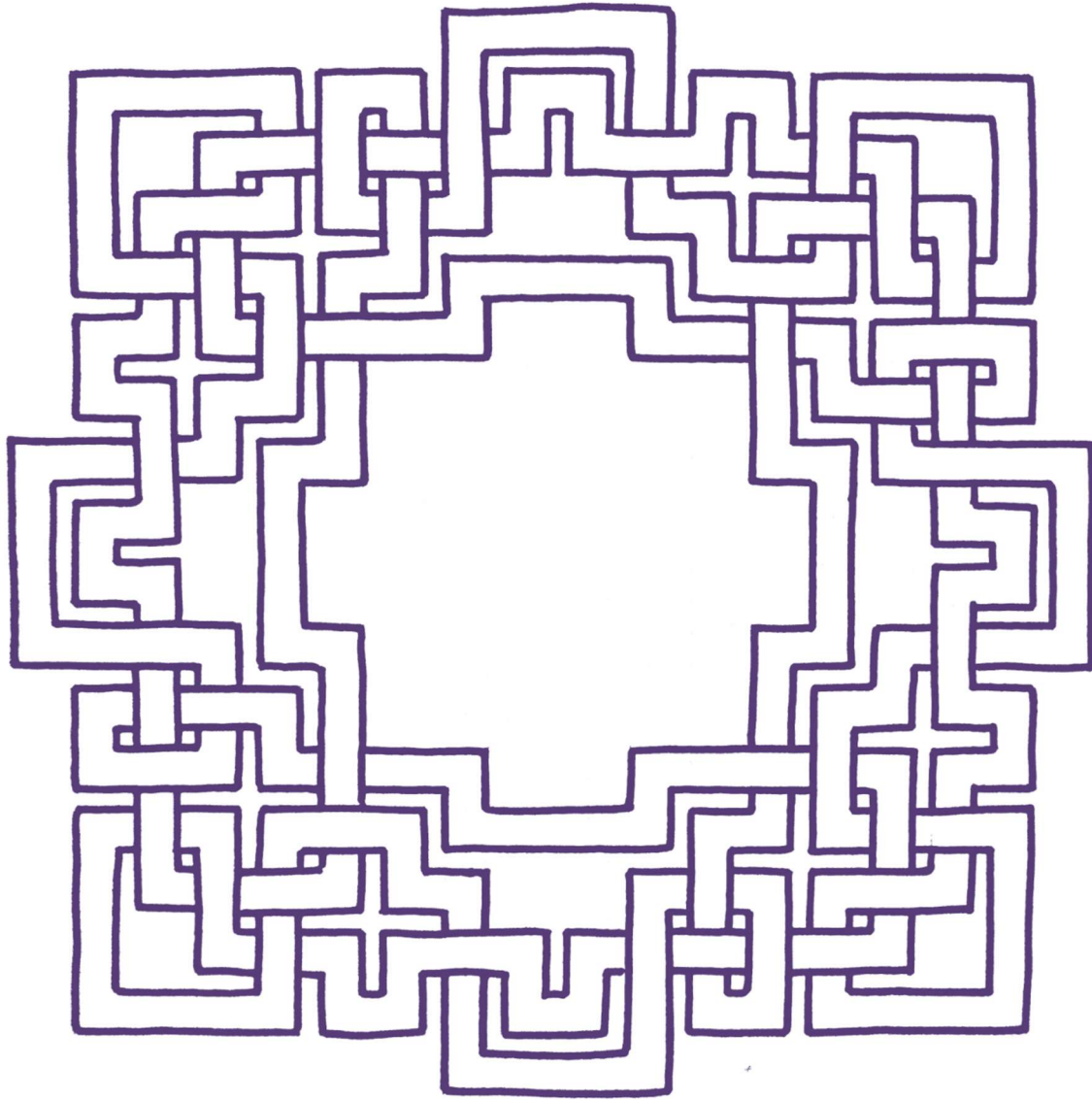
26. számú melléklet.

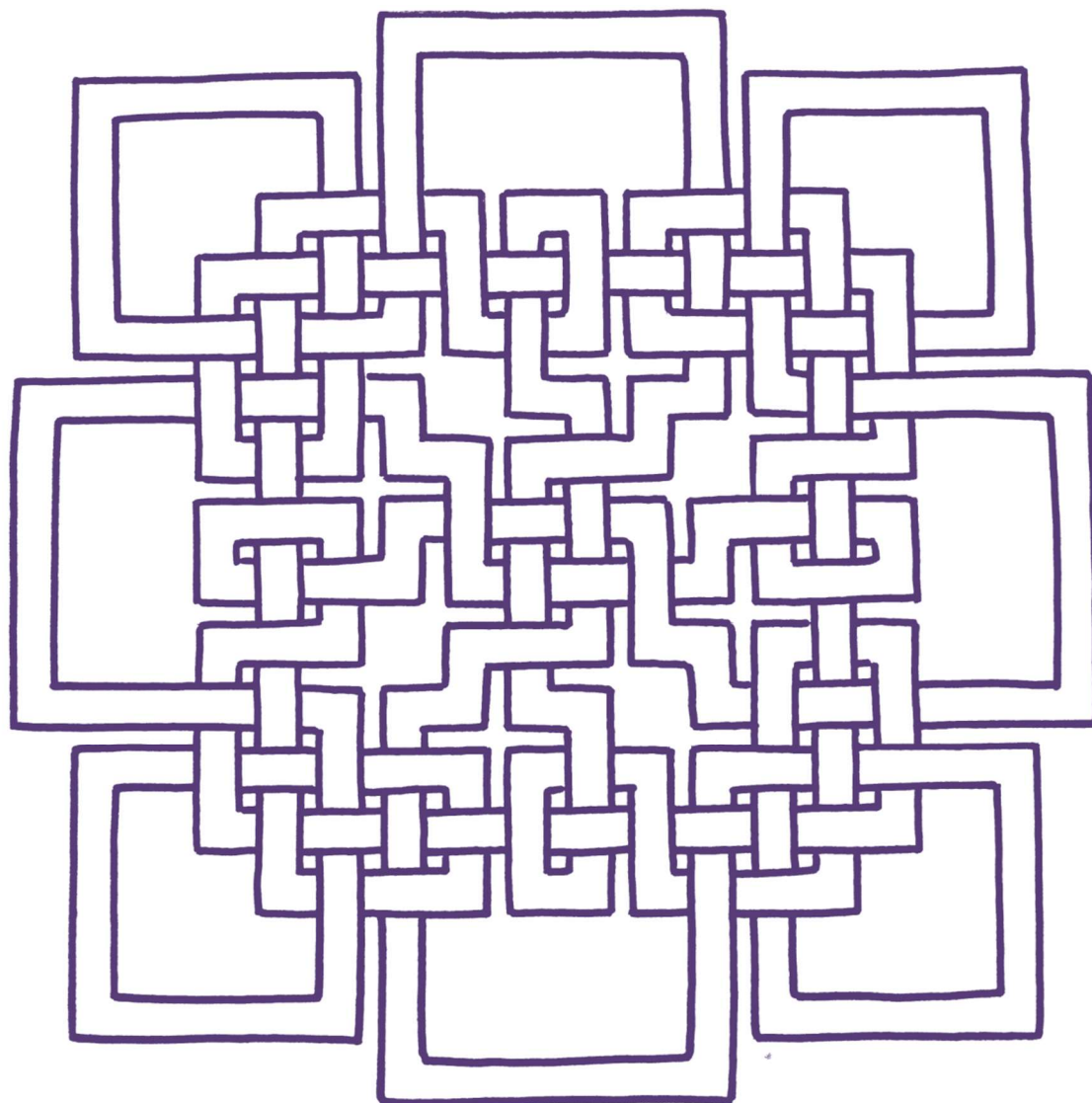
27. számú melléklet.

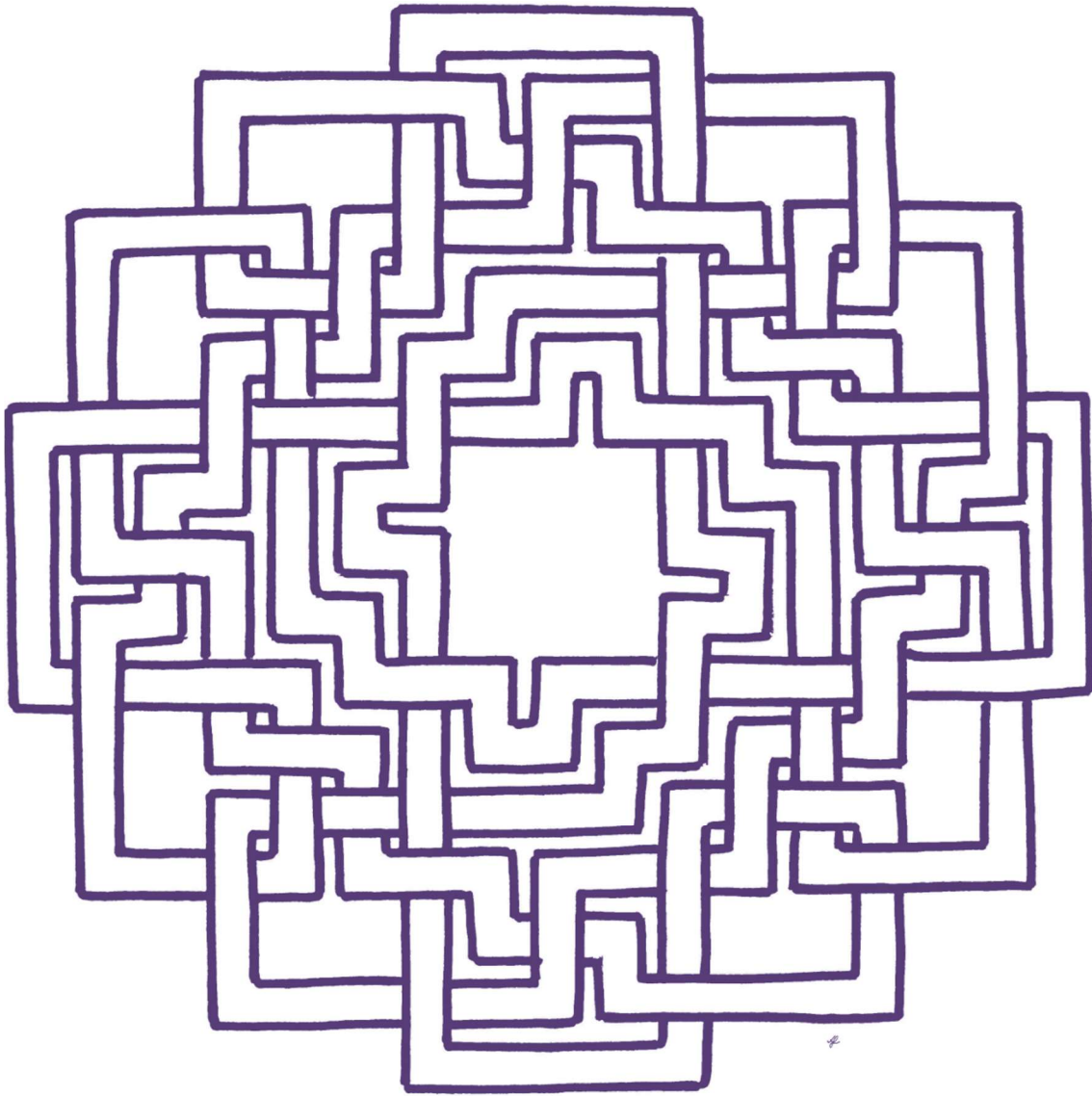
28. számú melléklet.

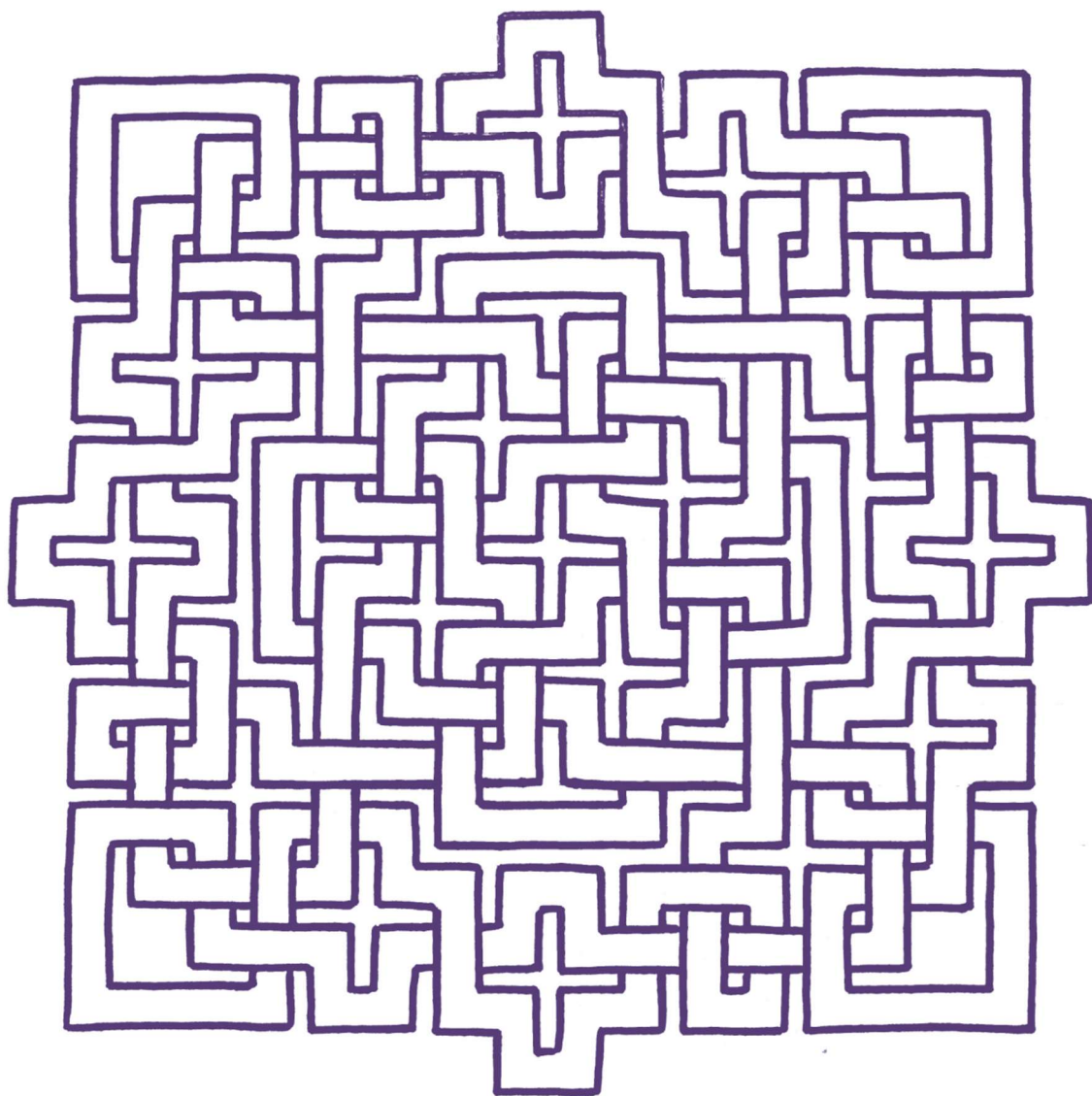
29. számú melléklet.

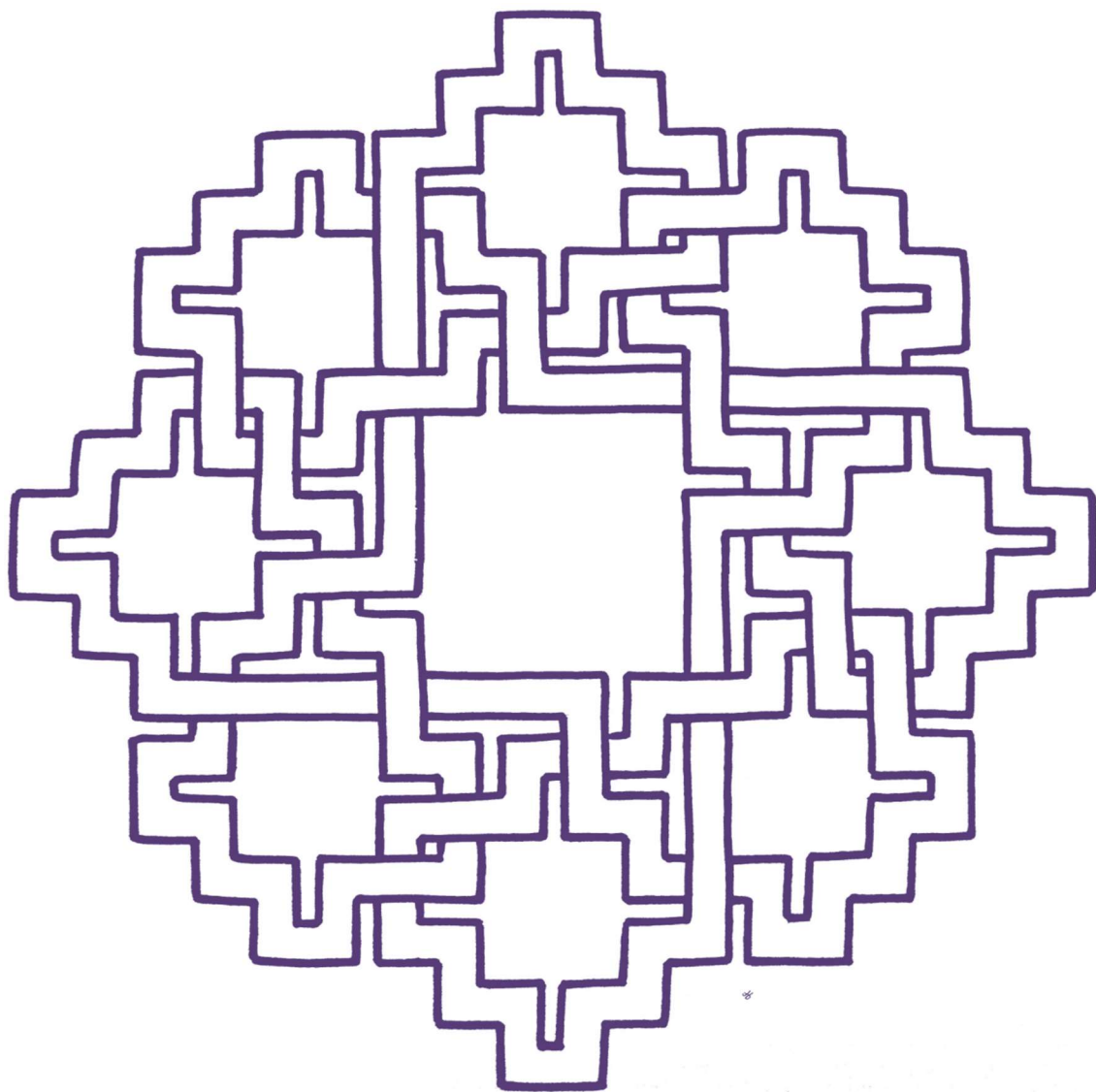
30. számú melléklet.

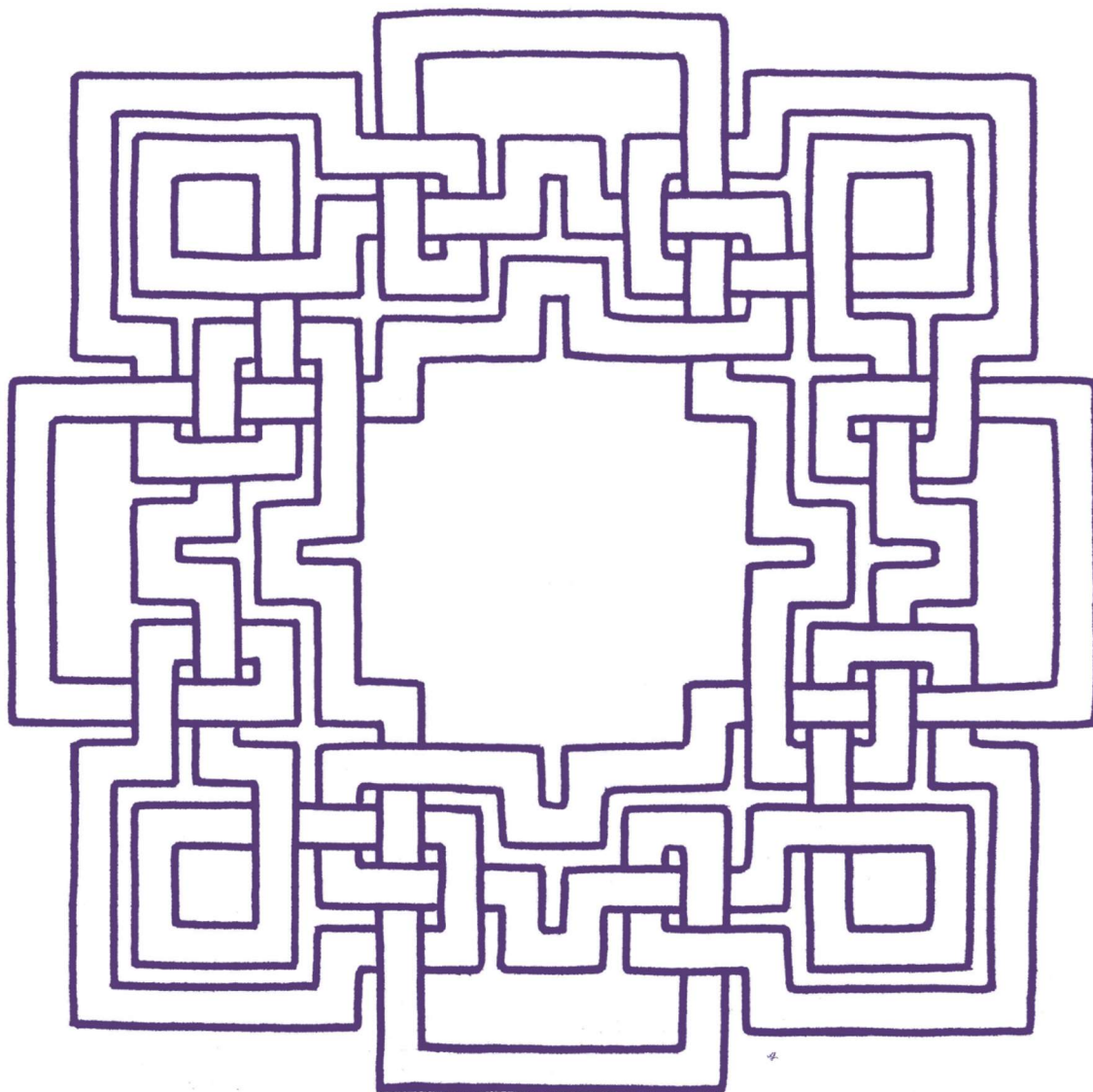
31. számú melléklet.

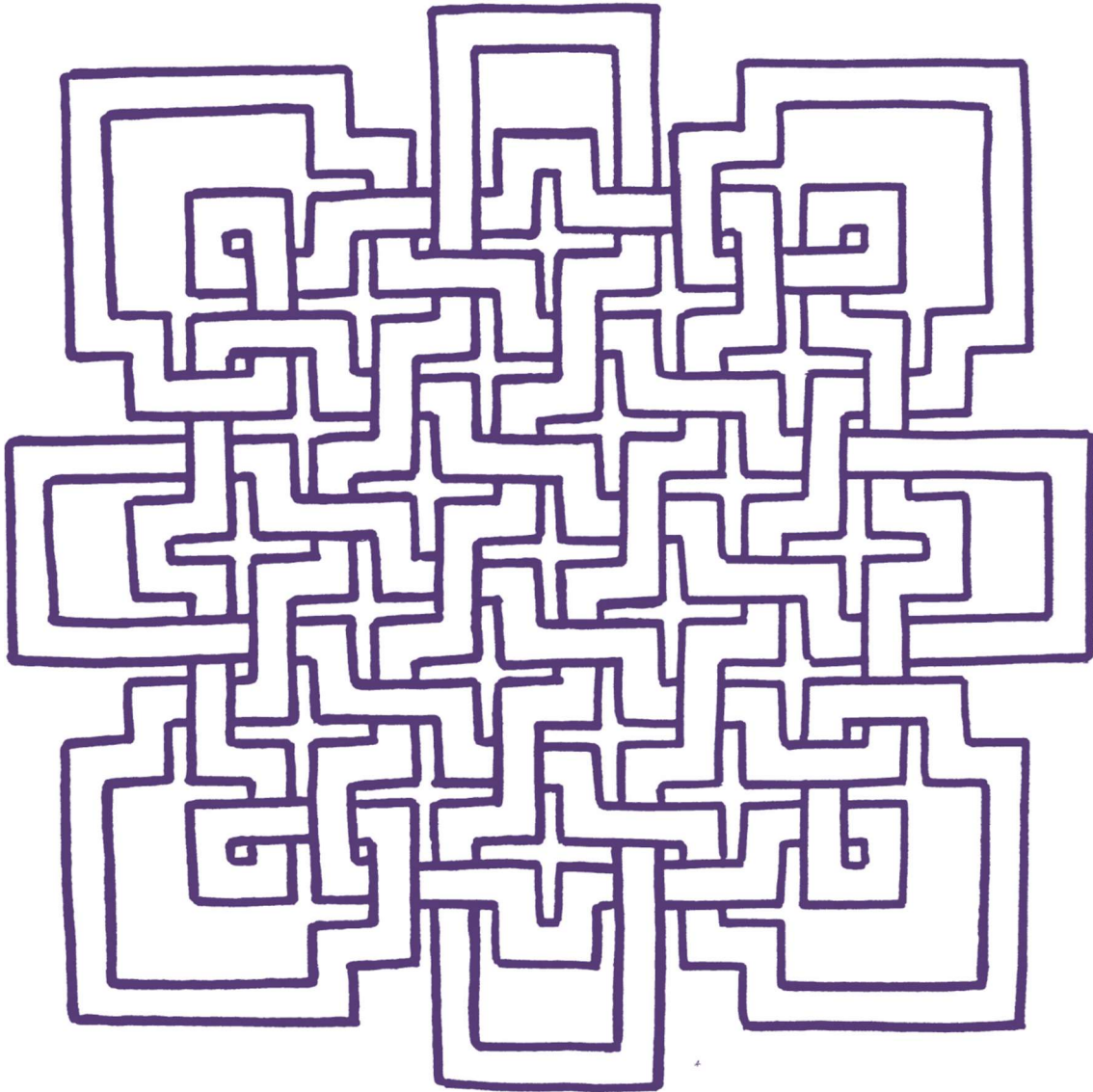
32. számú melléklet.

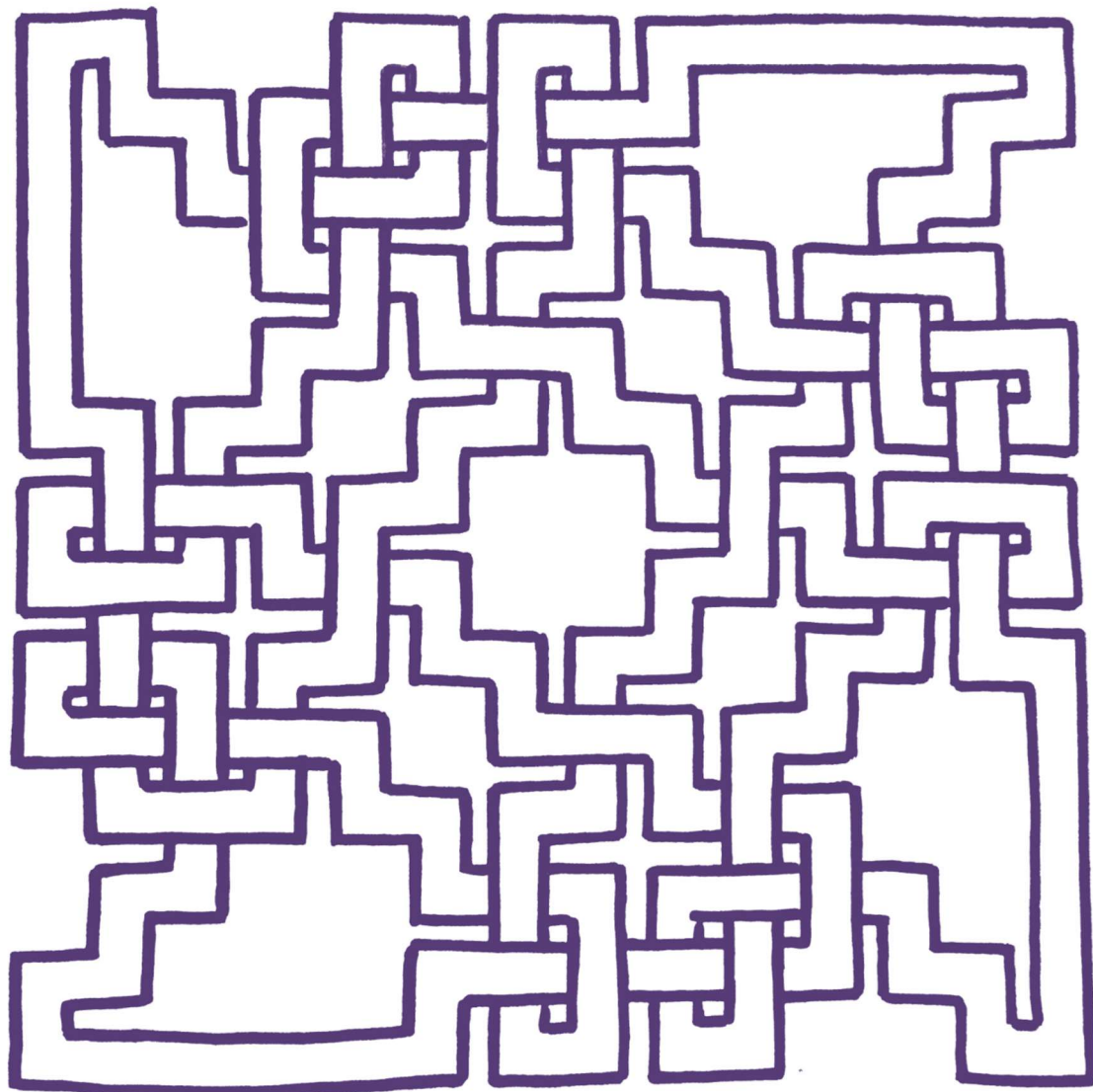
33. számú melléklet.

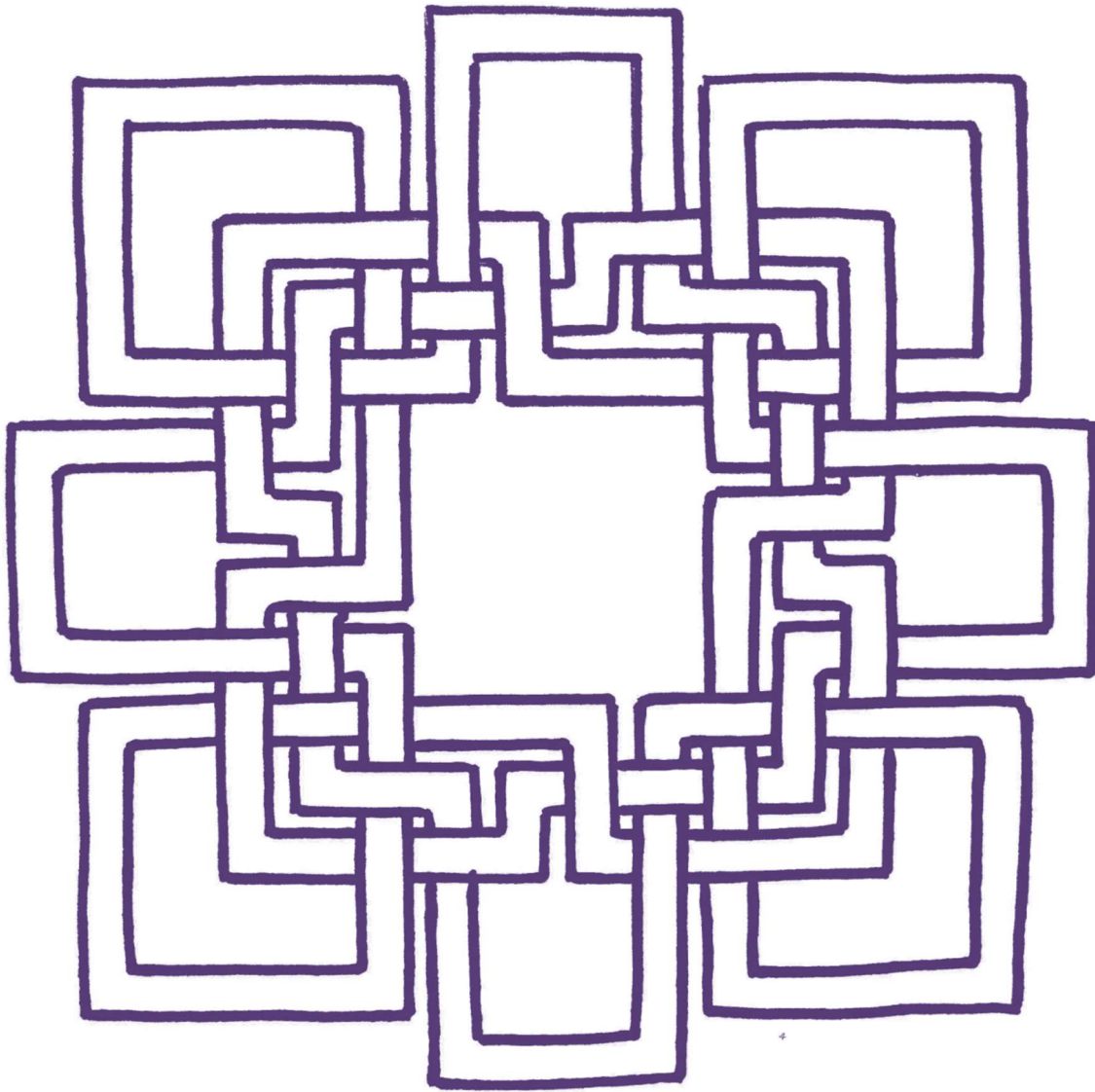
34. számú melléklet.

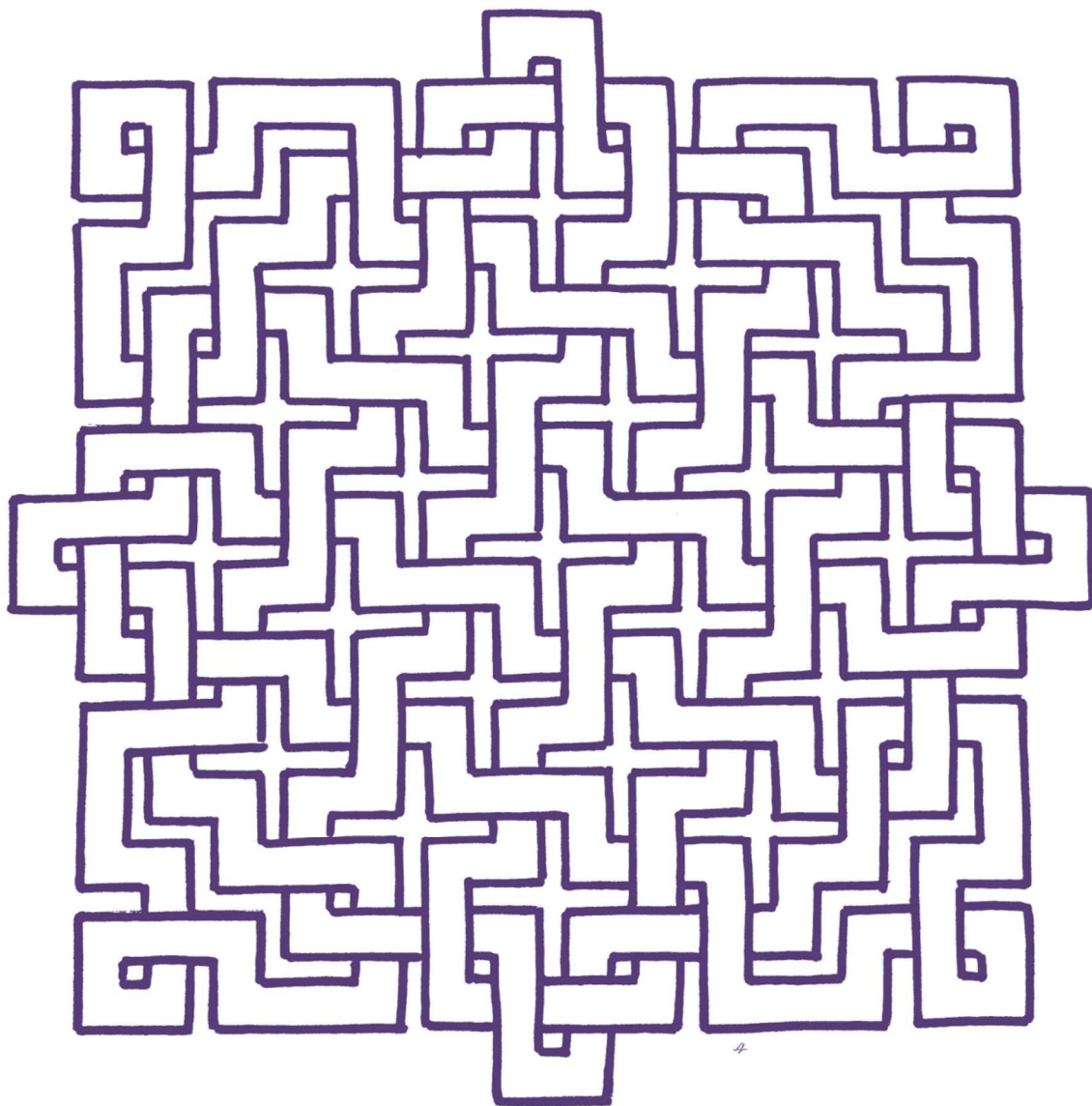
35. számú melléklet.

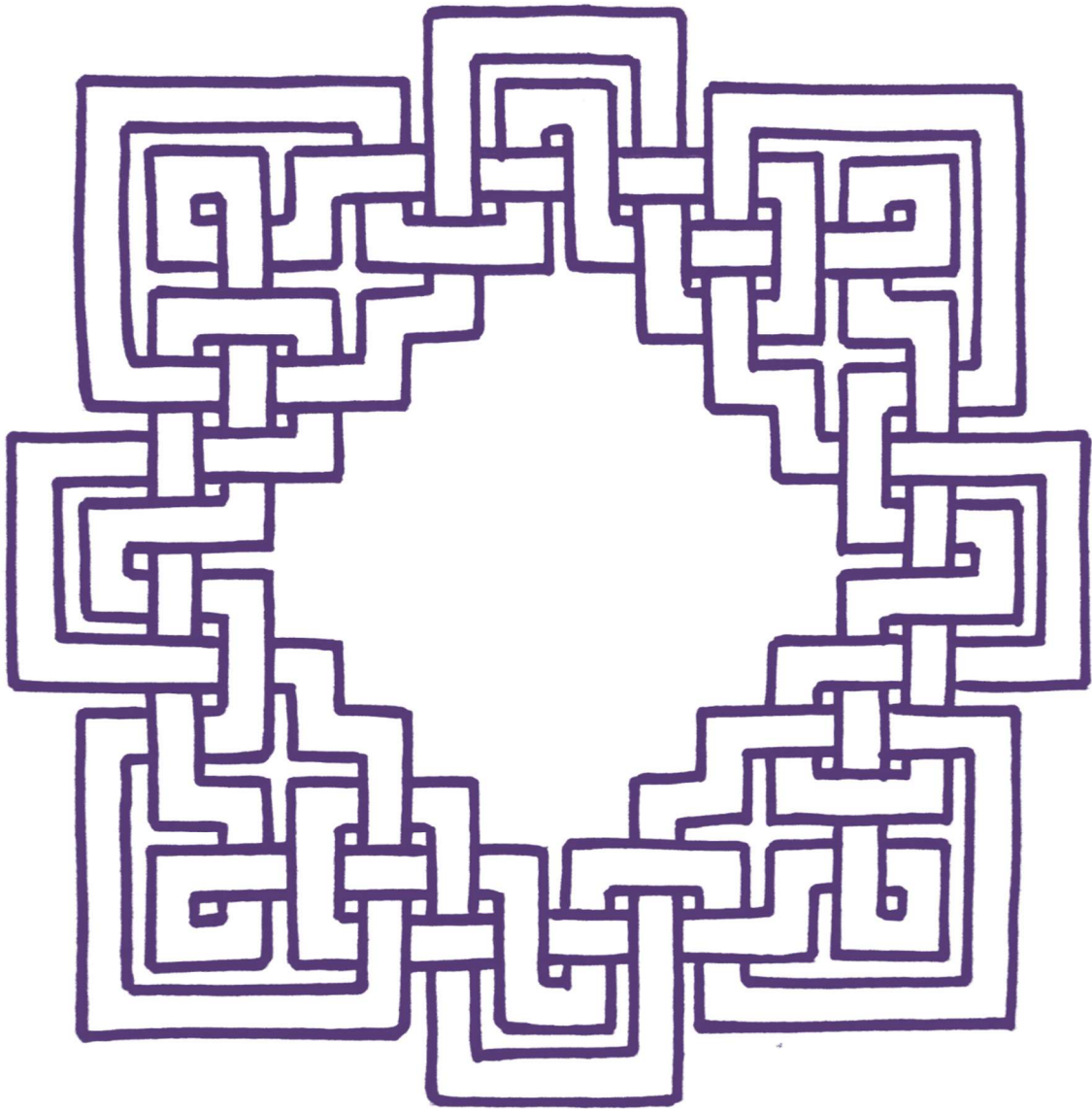
36. számú melléklet.

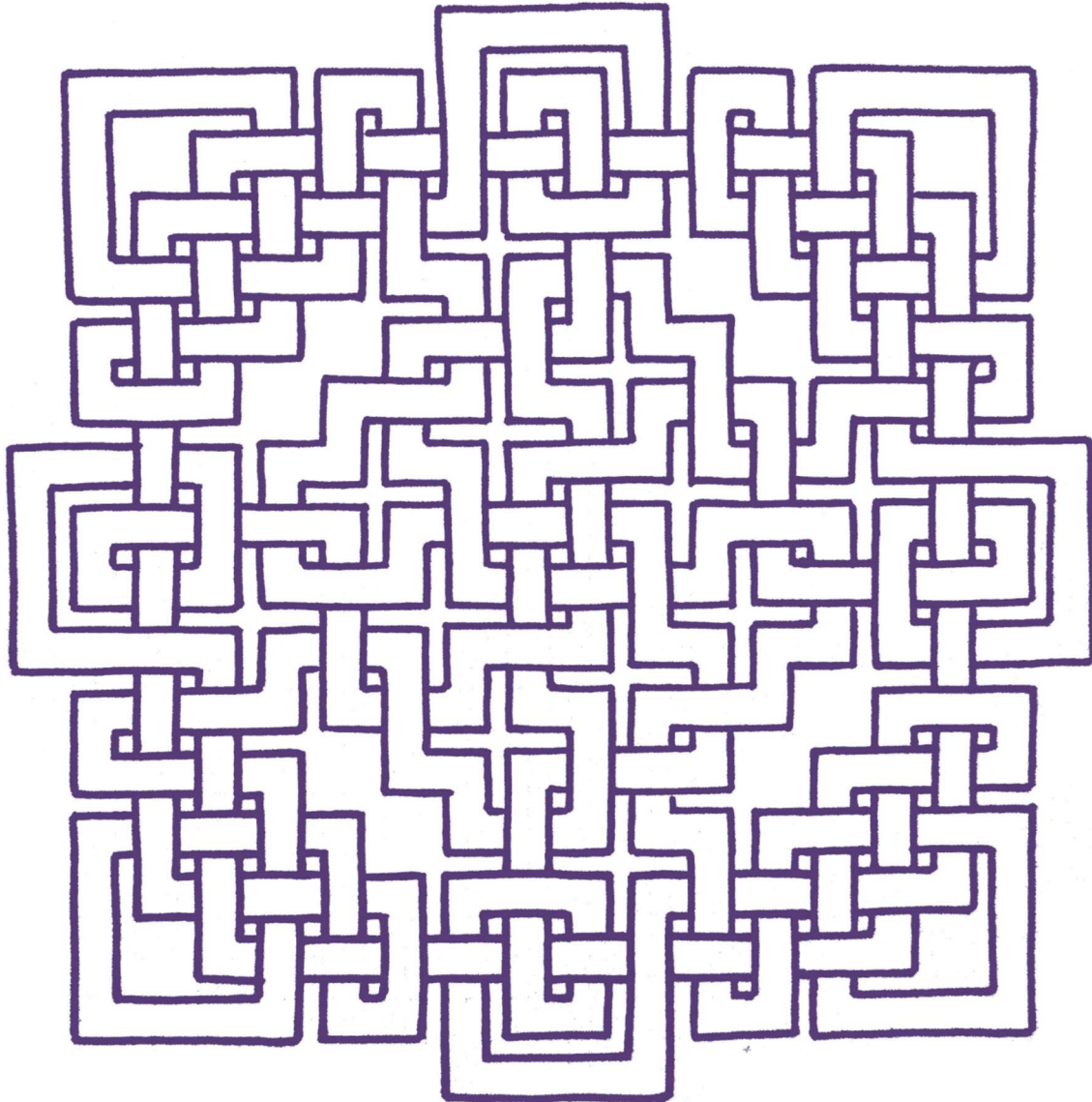
37. számú melléklet.

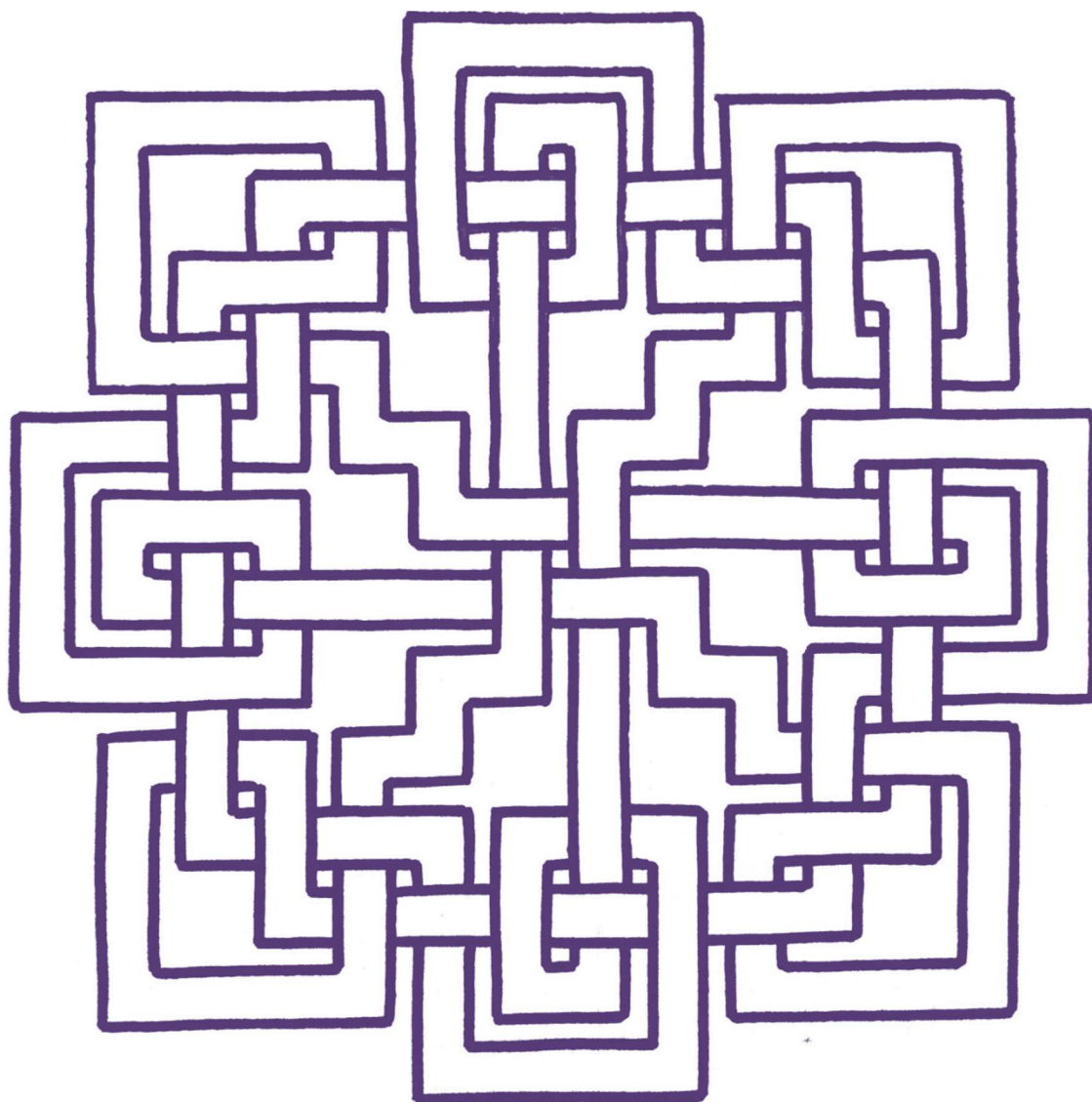
38. számú melléklet.

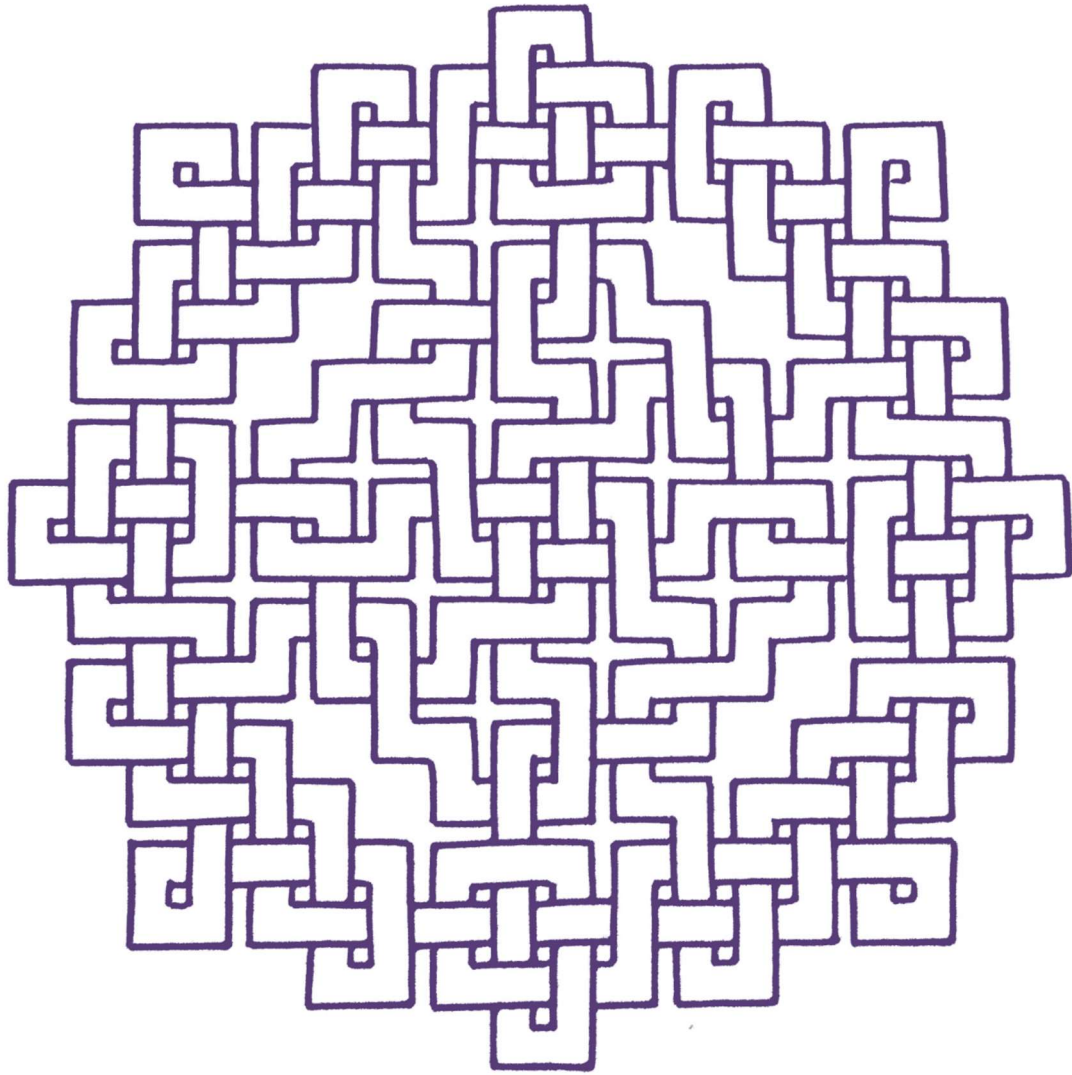
39. számú melléklet.

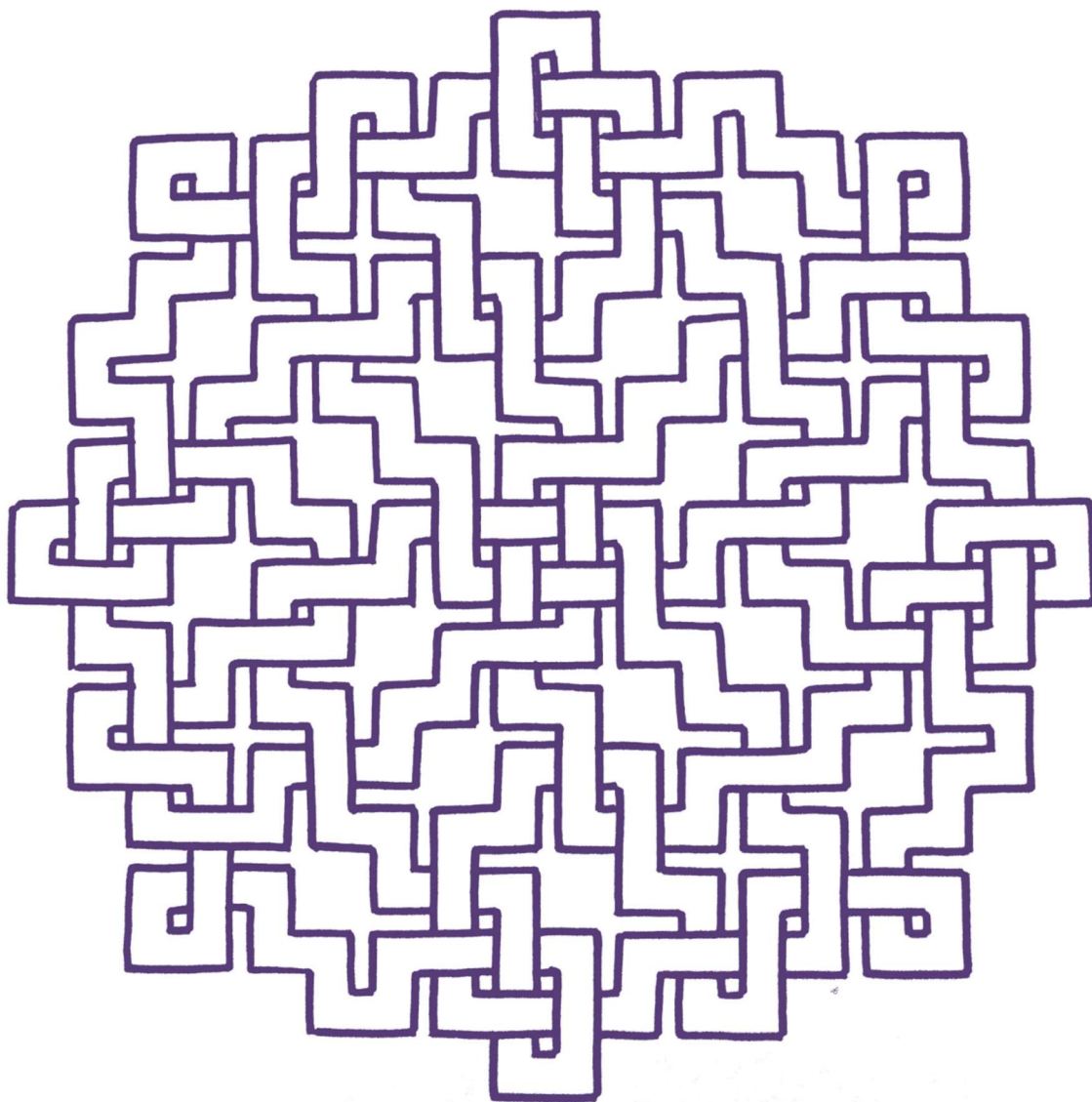
40. számú melléklet.

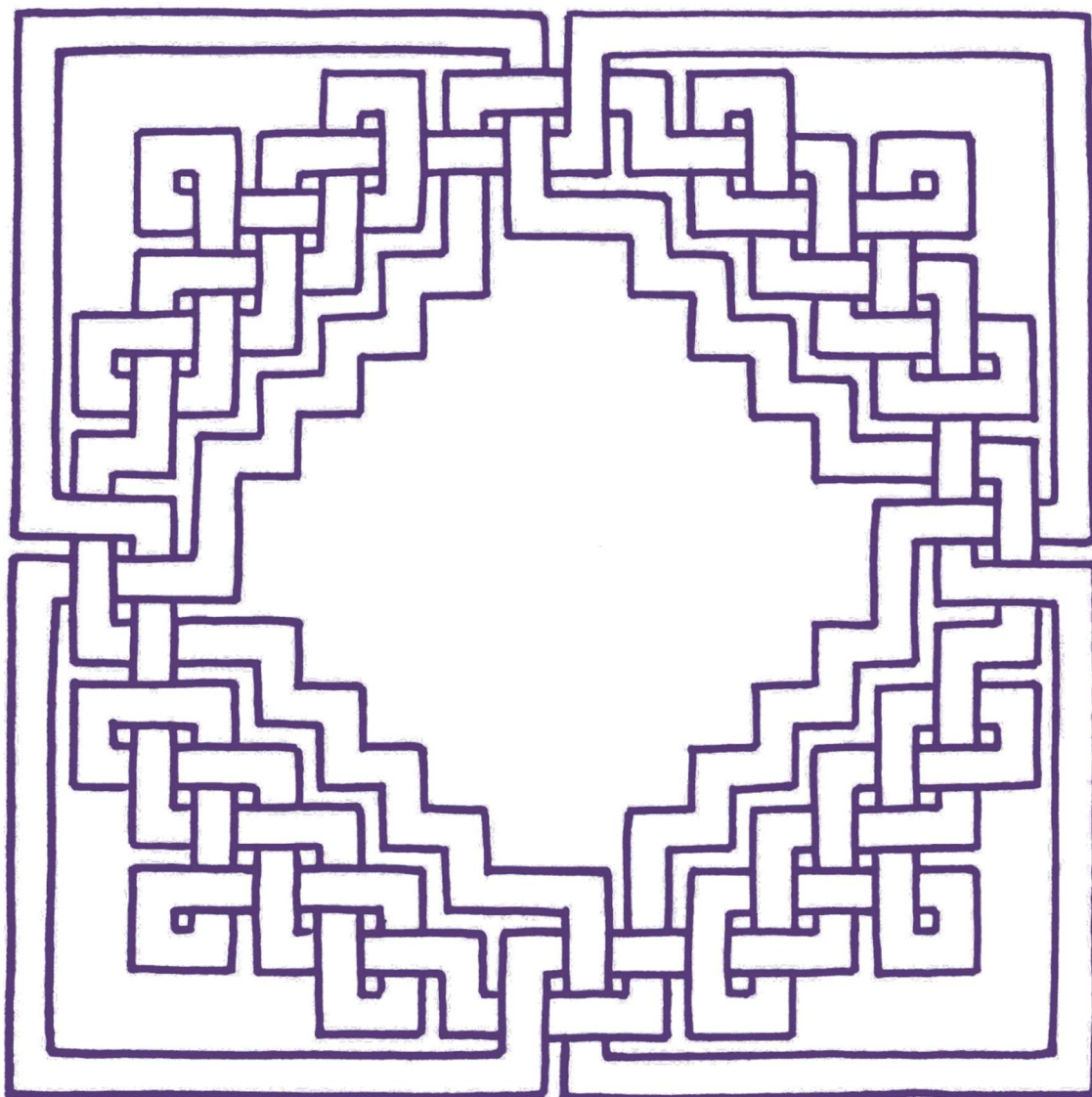
41. számú melléklet.

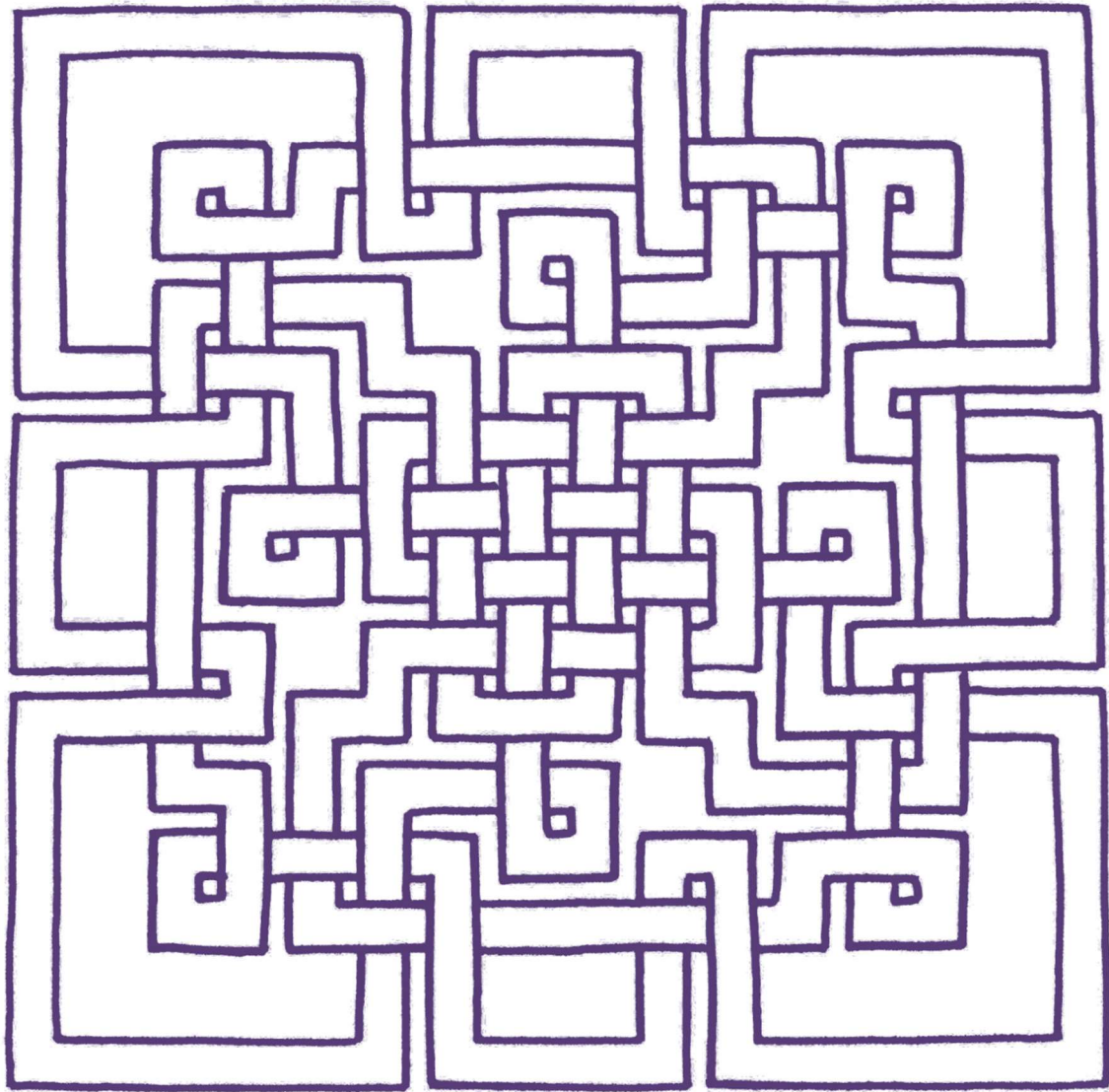
42. számú melléklet.

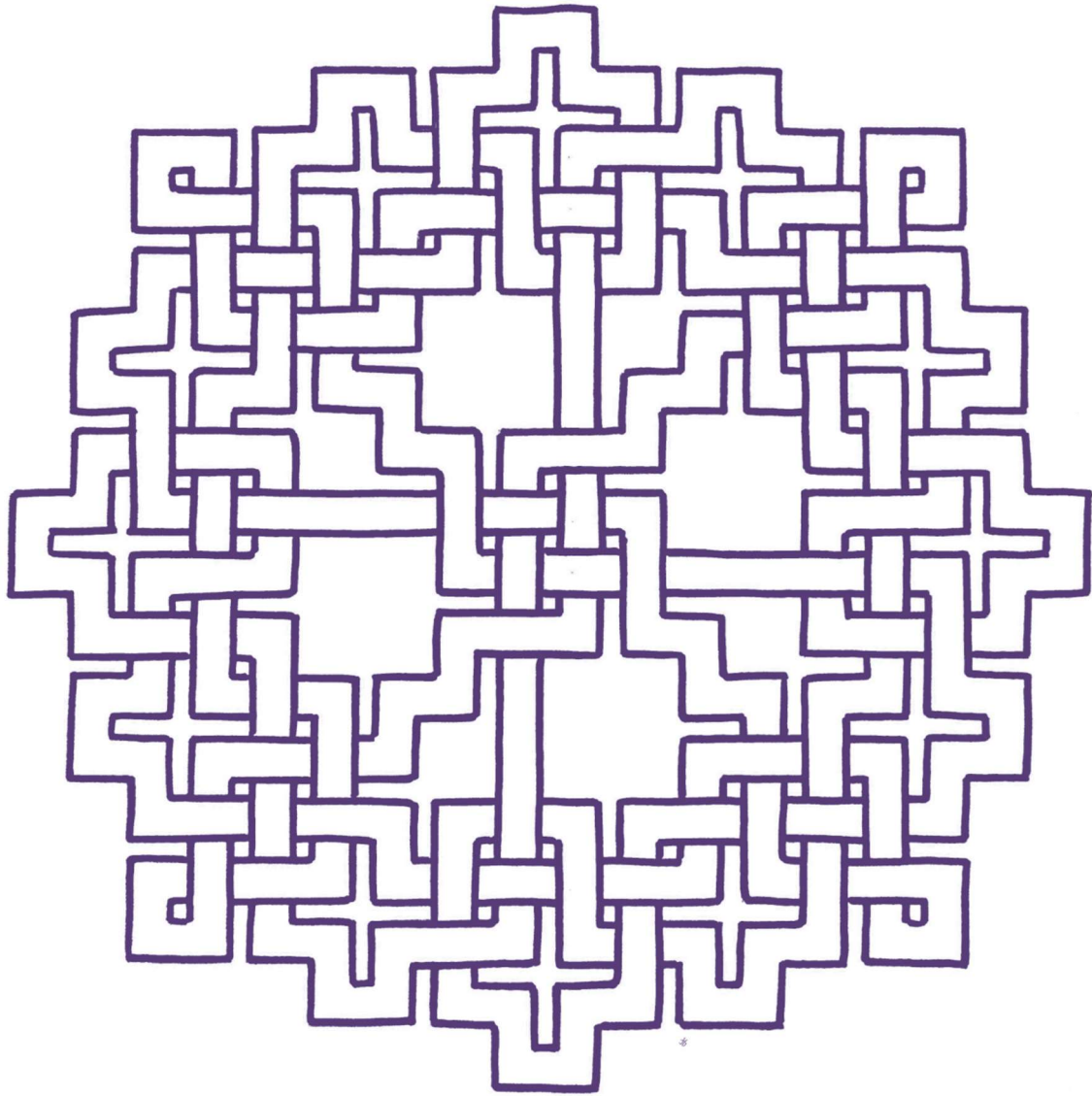
43. számú melléklet.

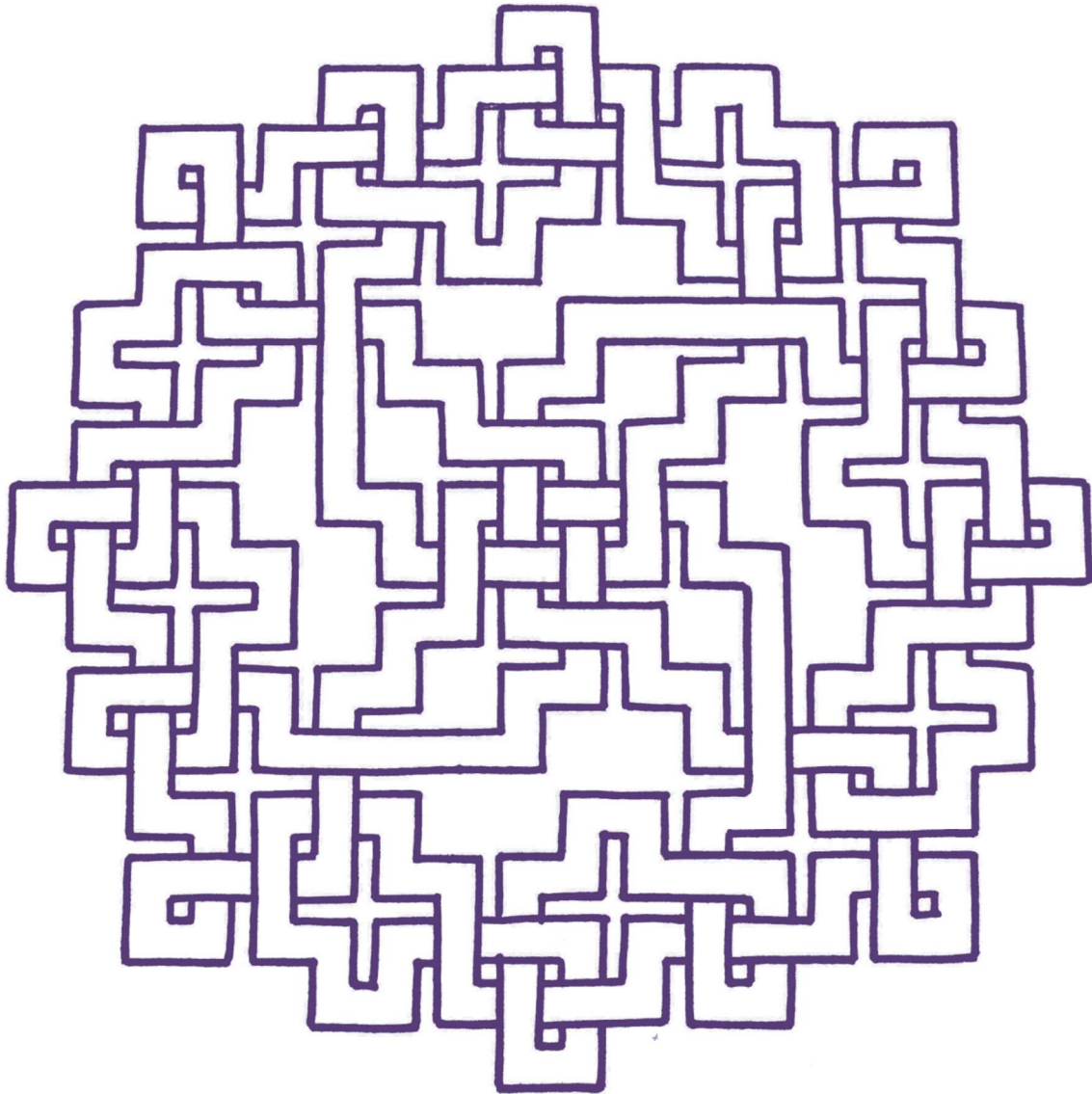
44. számú melléklet.

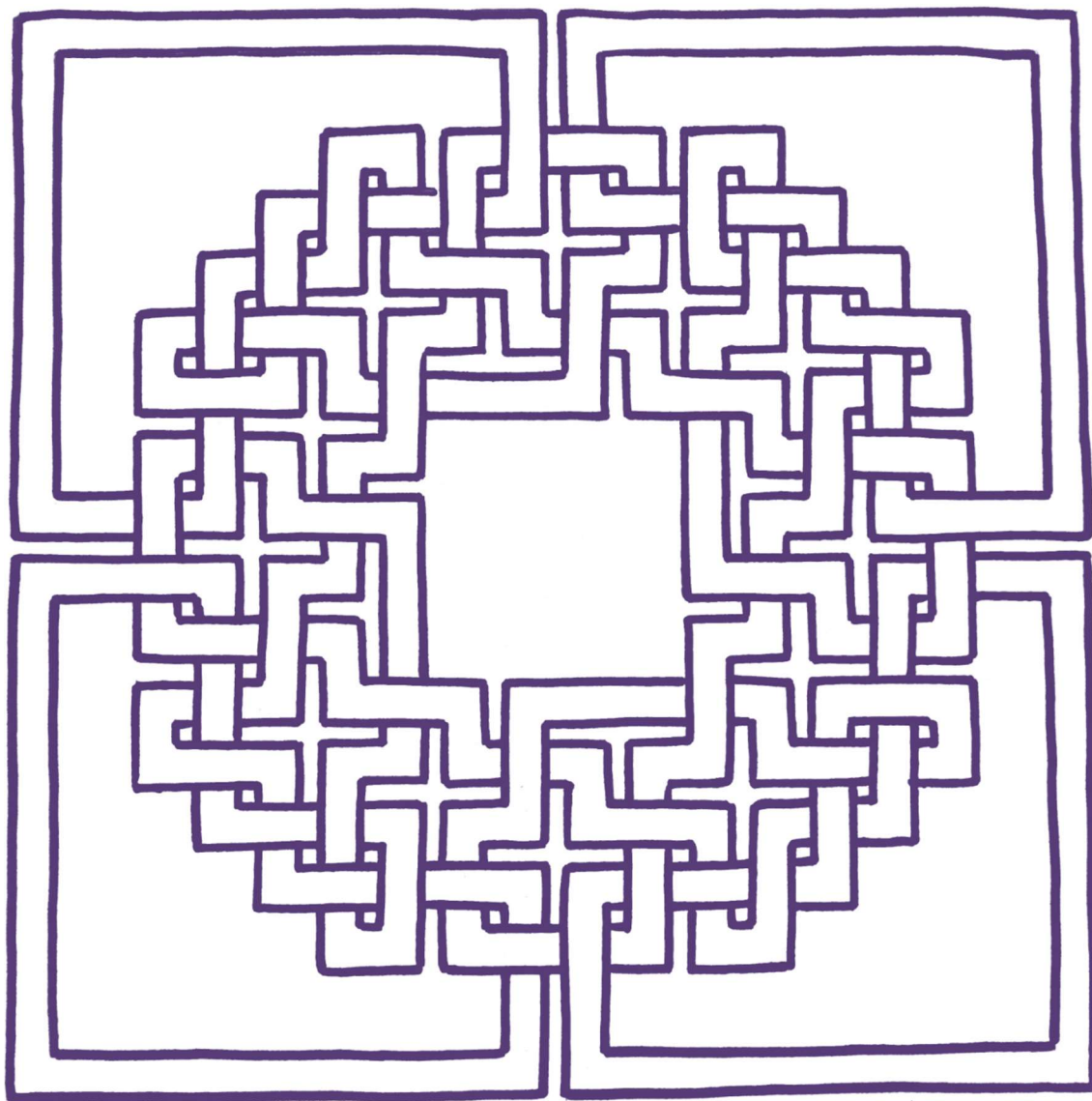
45. számú melléklet.

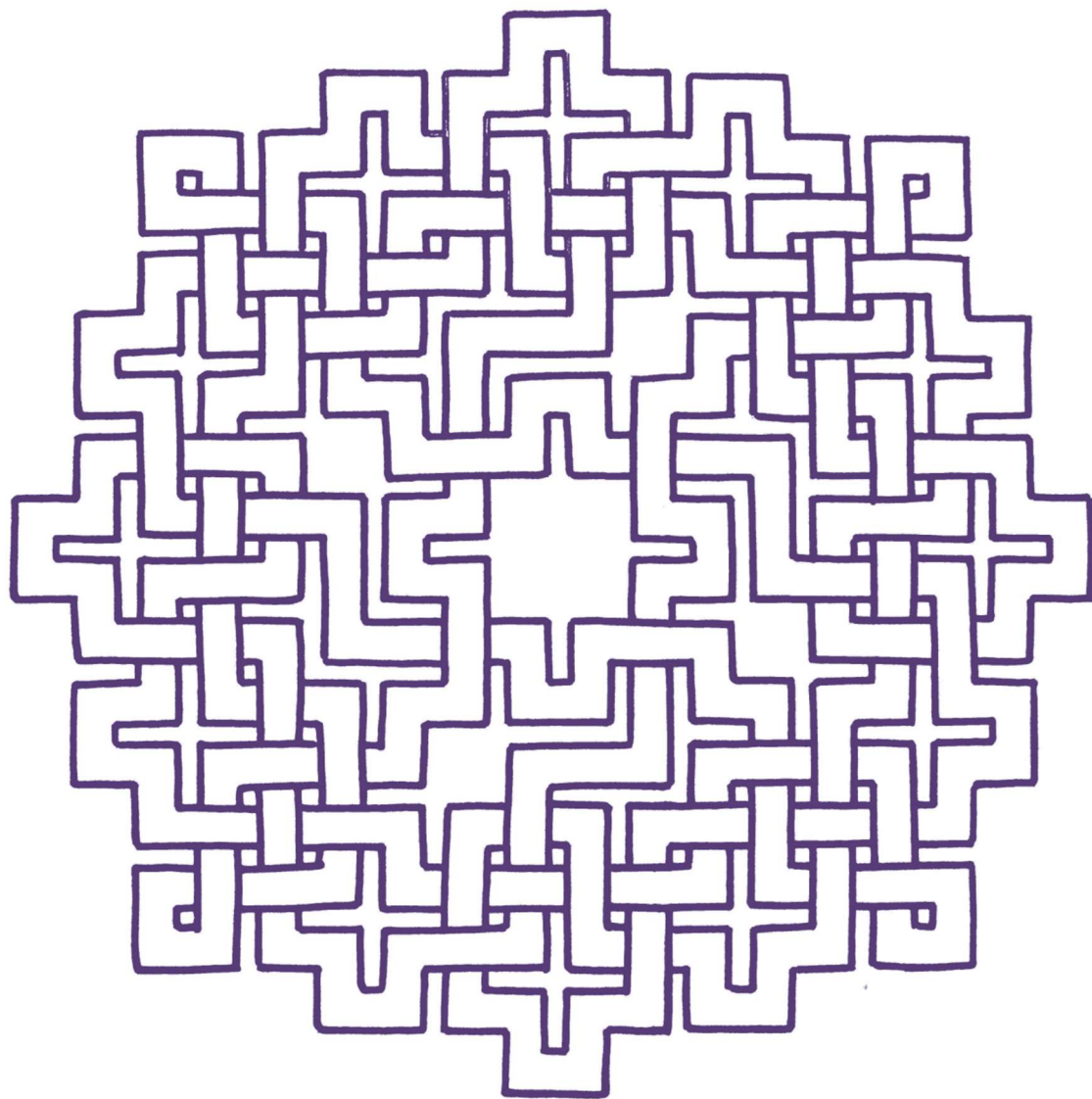
46. számú melléklet.

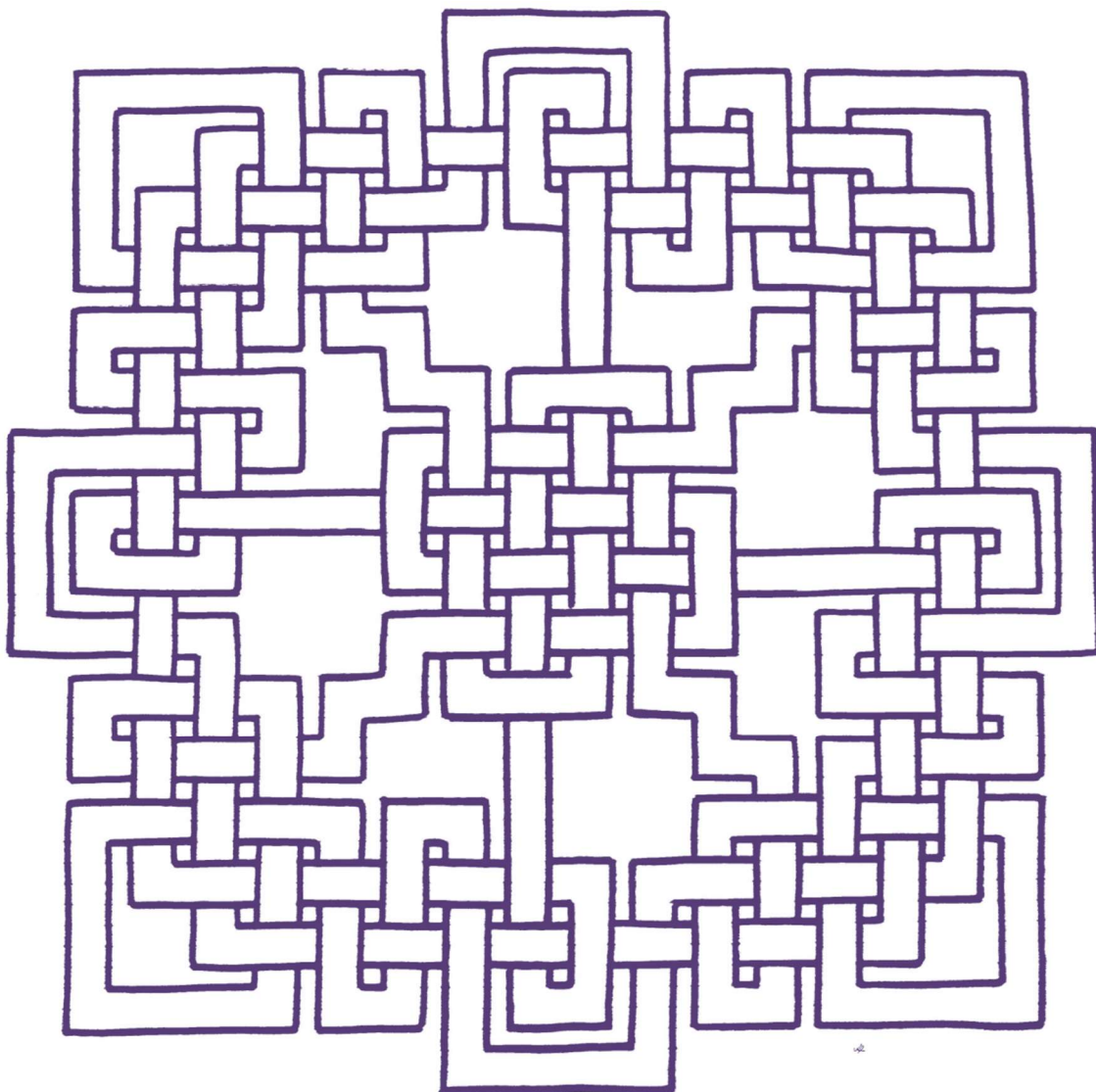
47. számú melléklet.

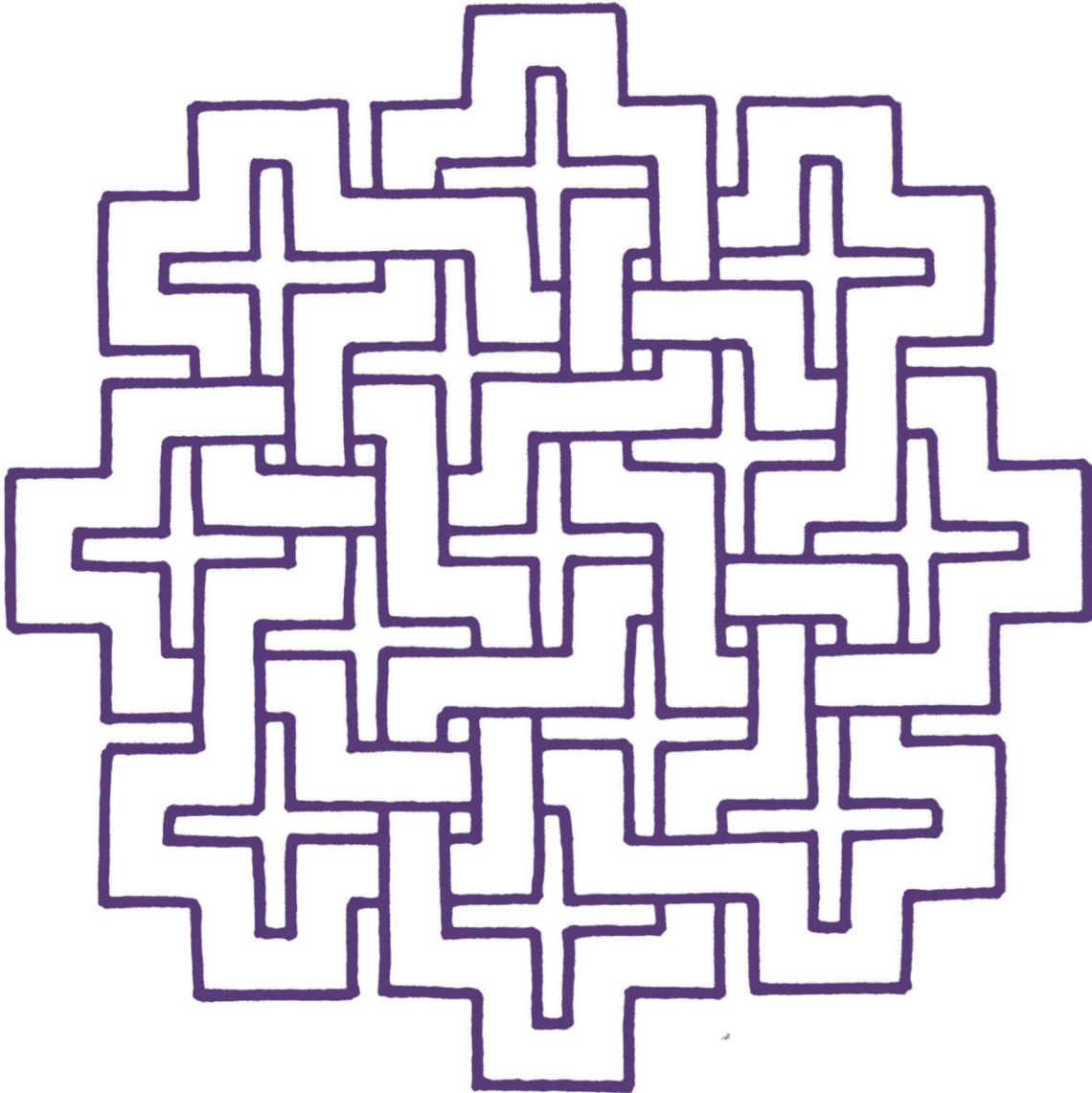
48. számú melléklet.

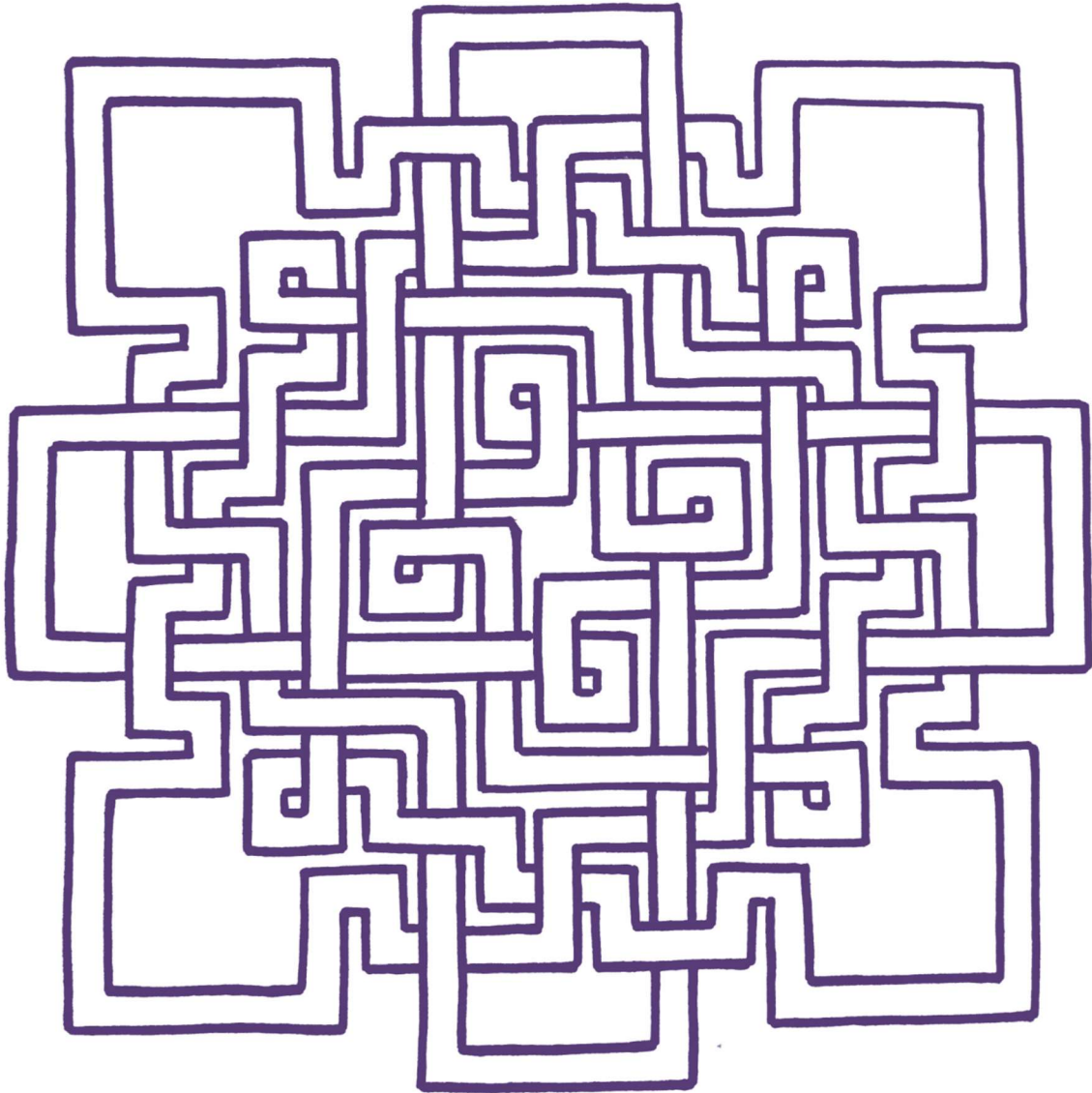
49. számú melléklet.

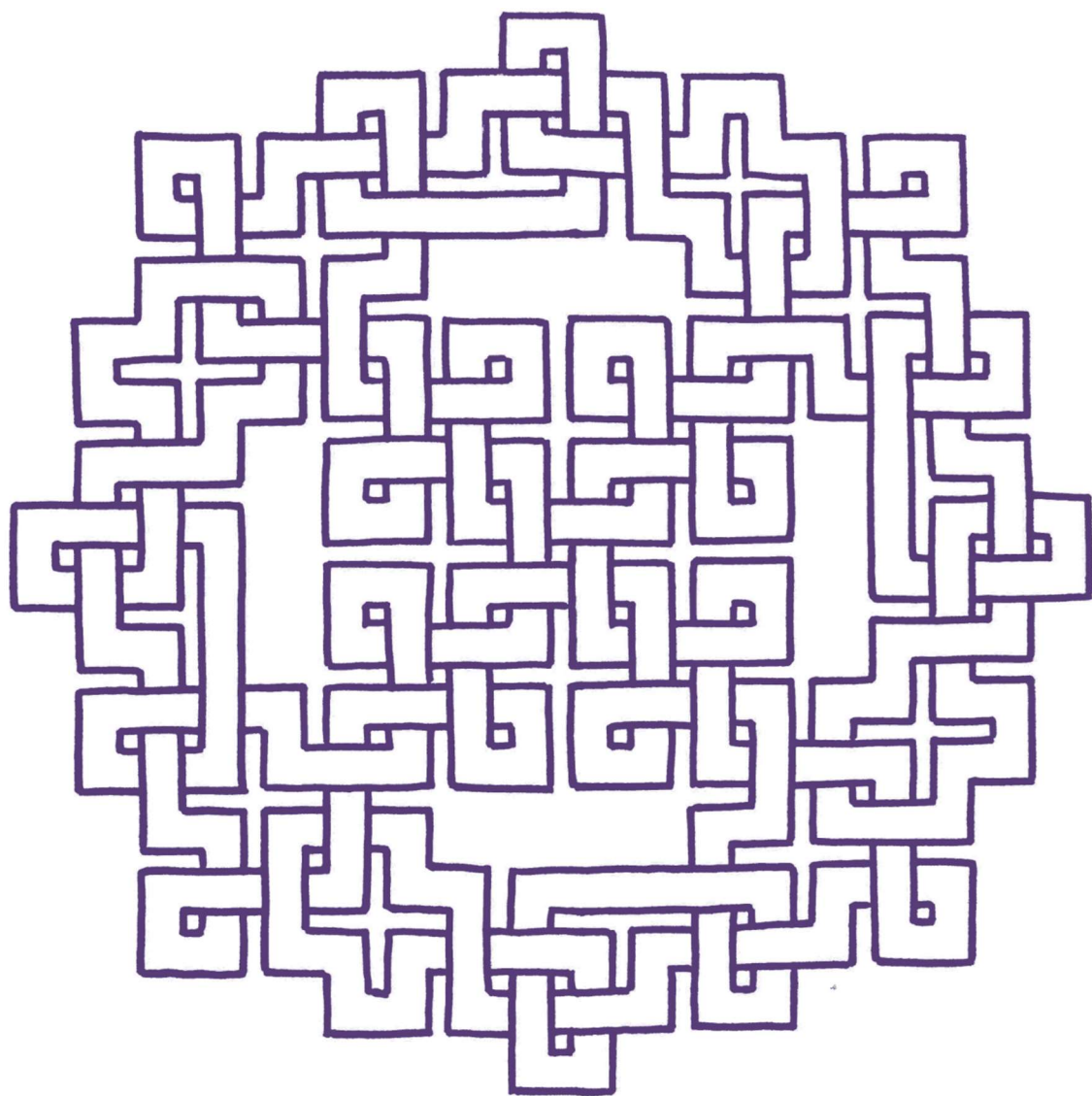
50. számú melléklet.

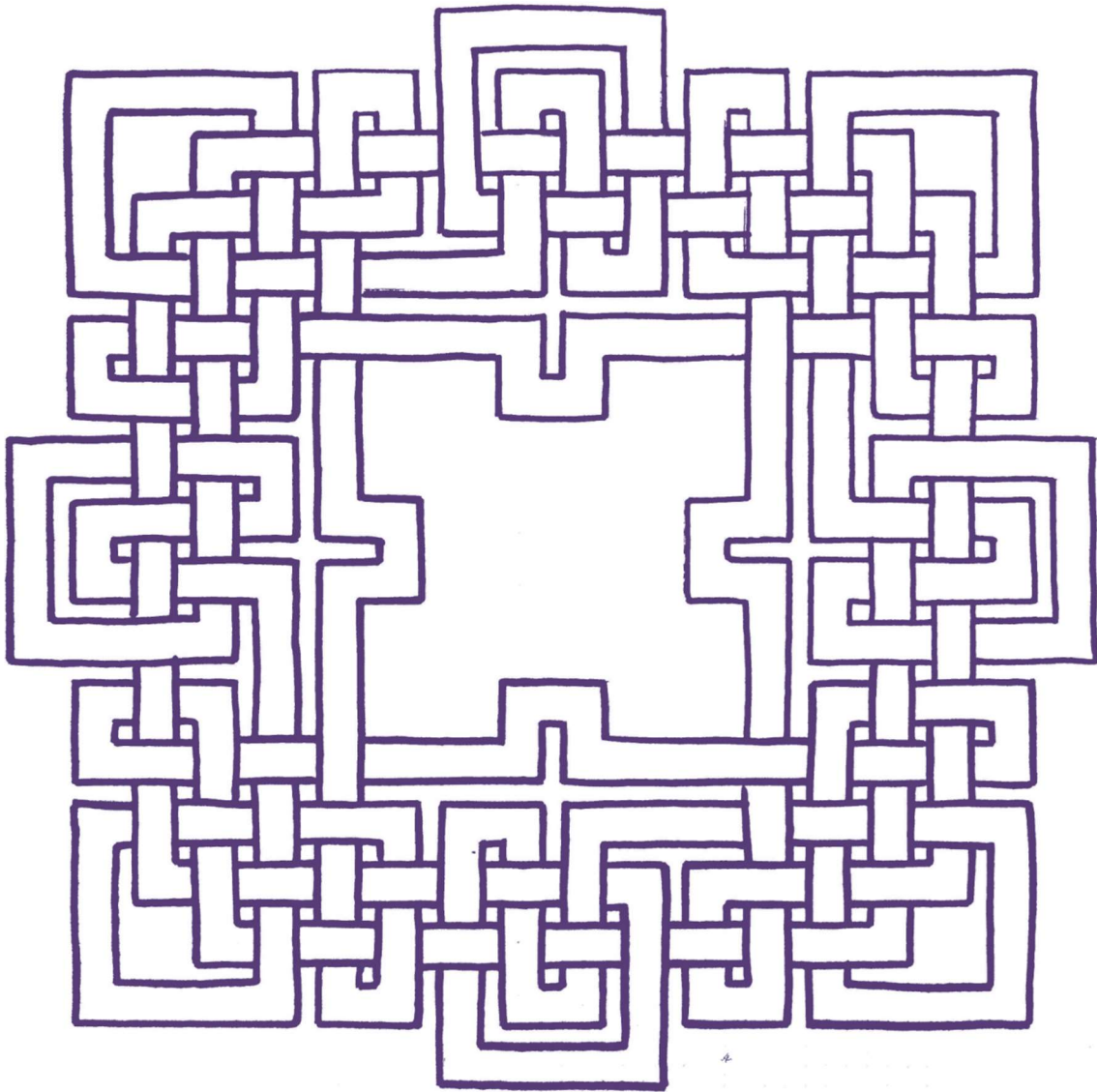
51. számú melléklet.

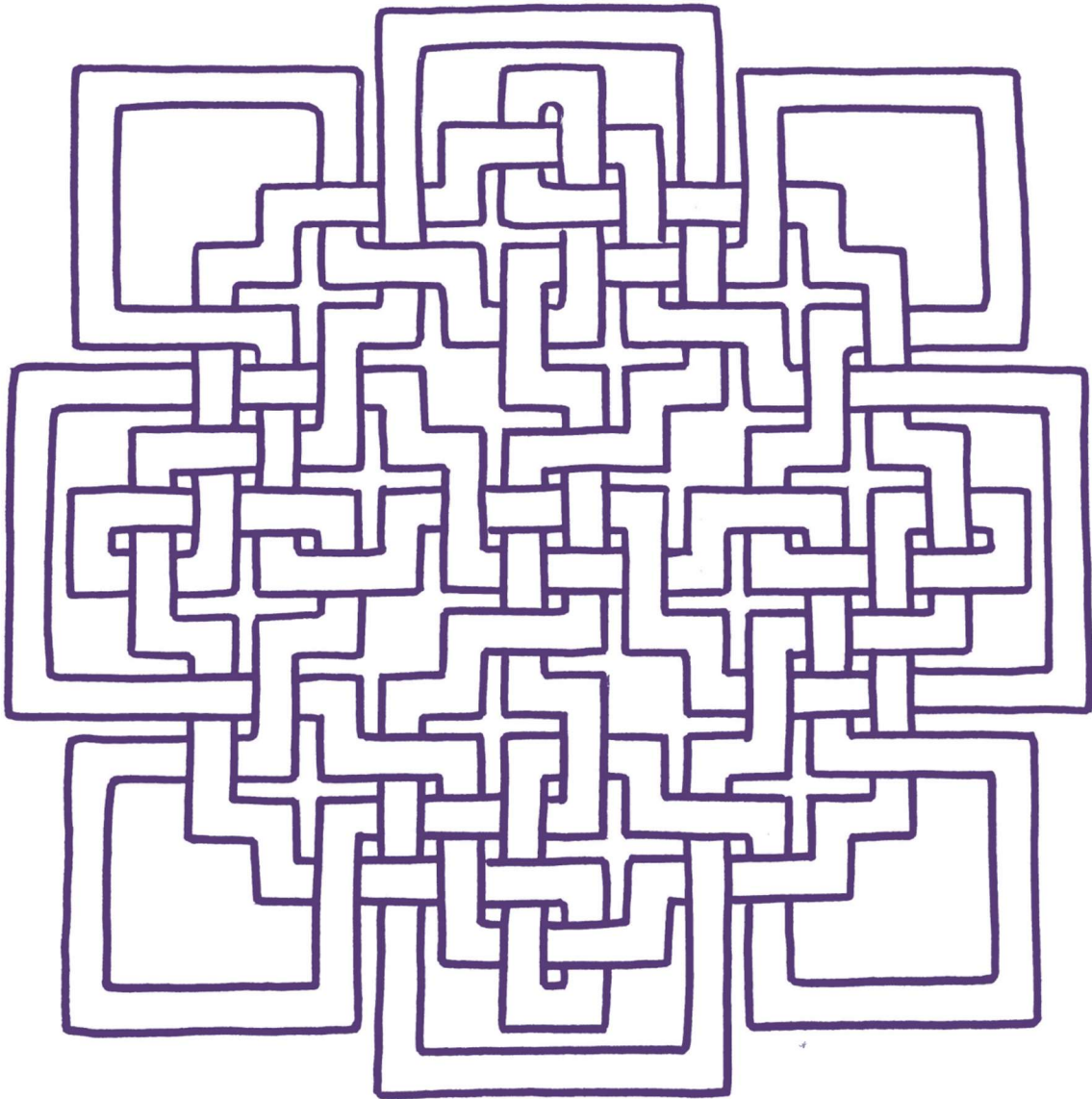
52. számú melléklet.

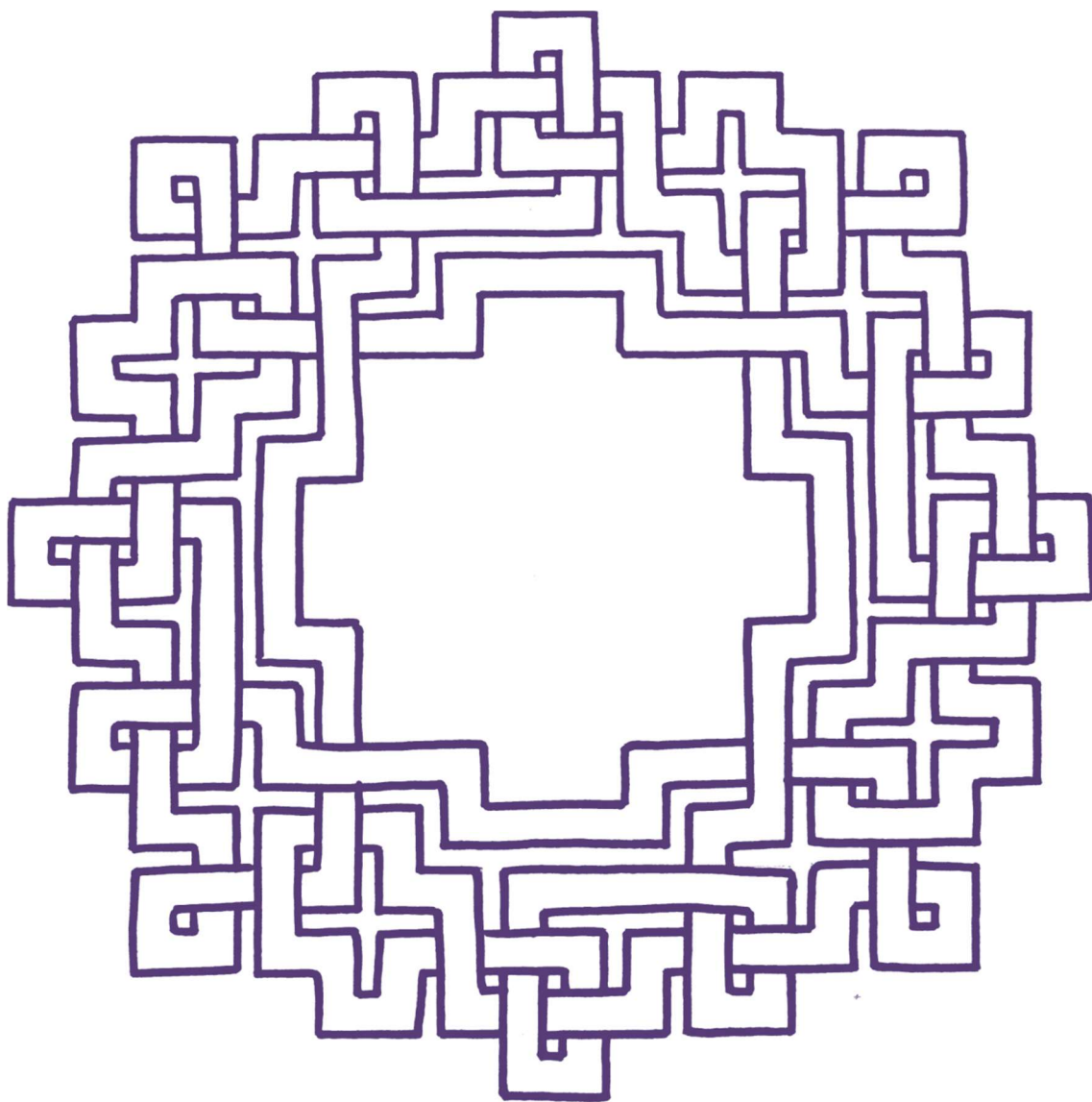
53. számú melléklet.

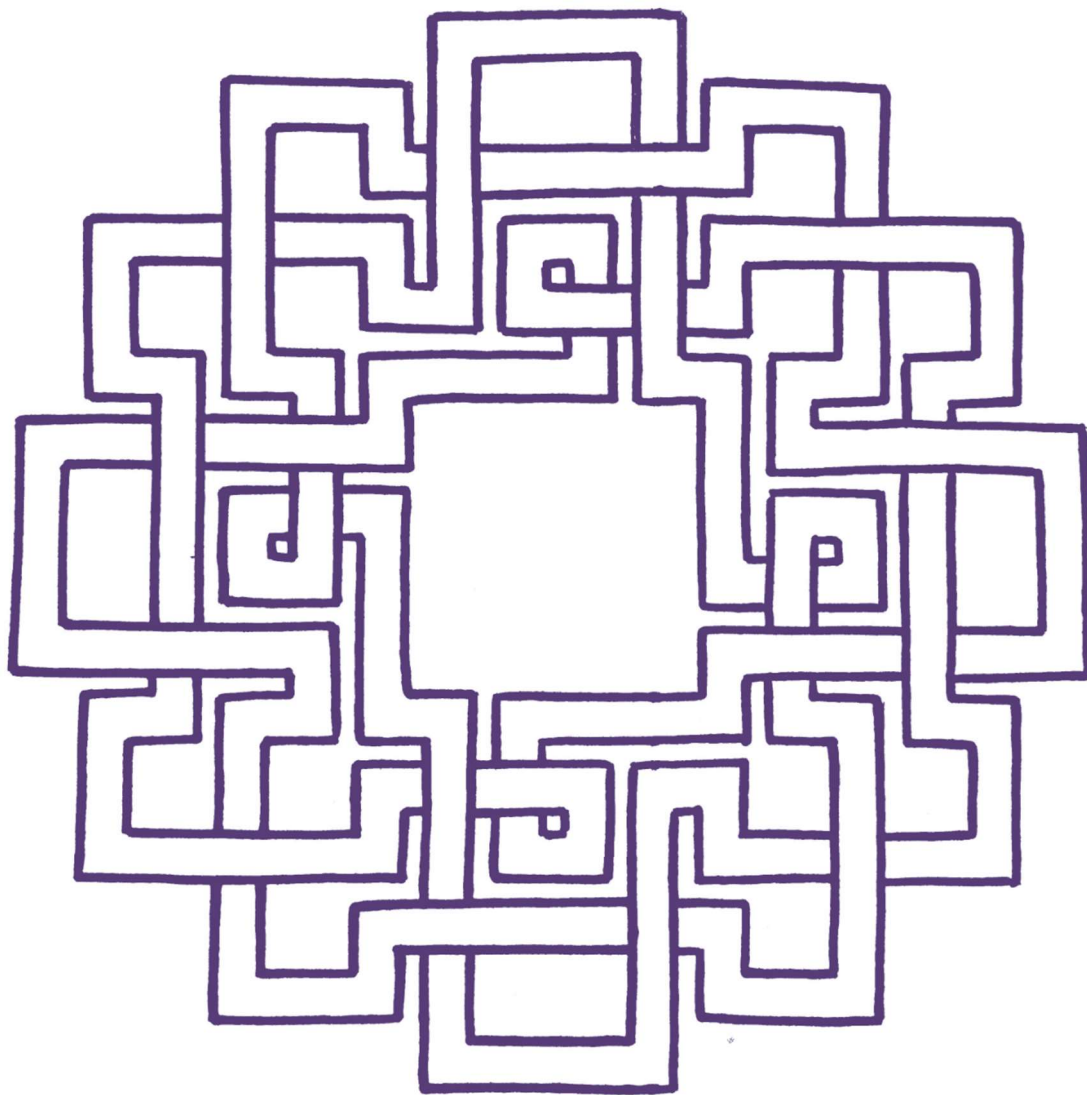
54. számú melléklet.

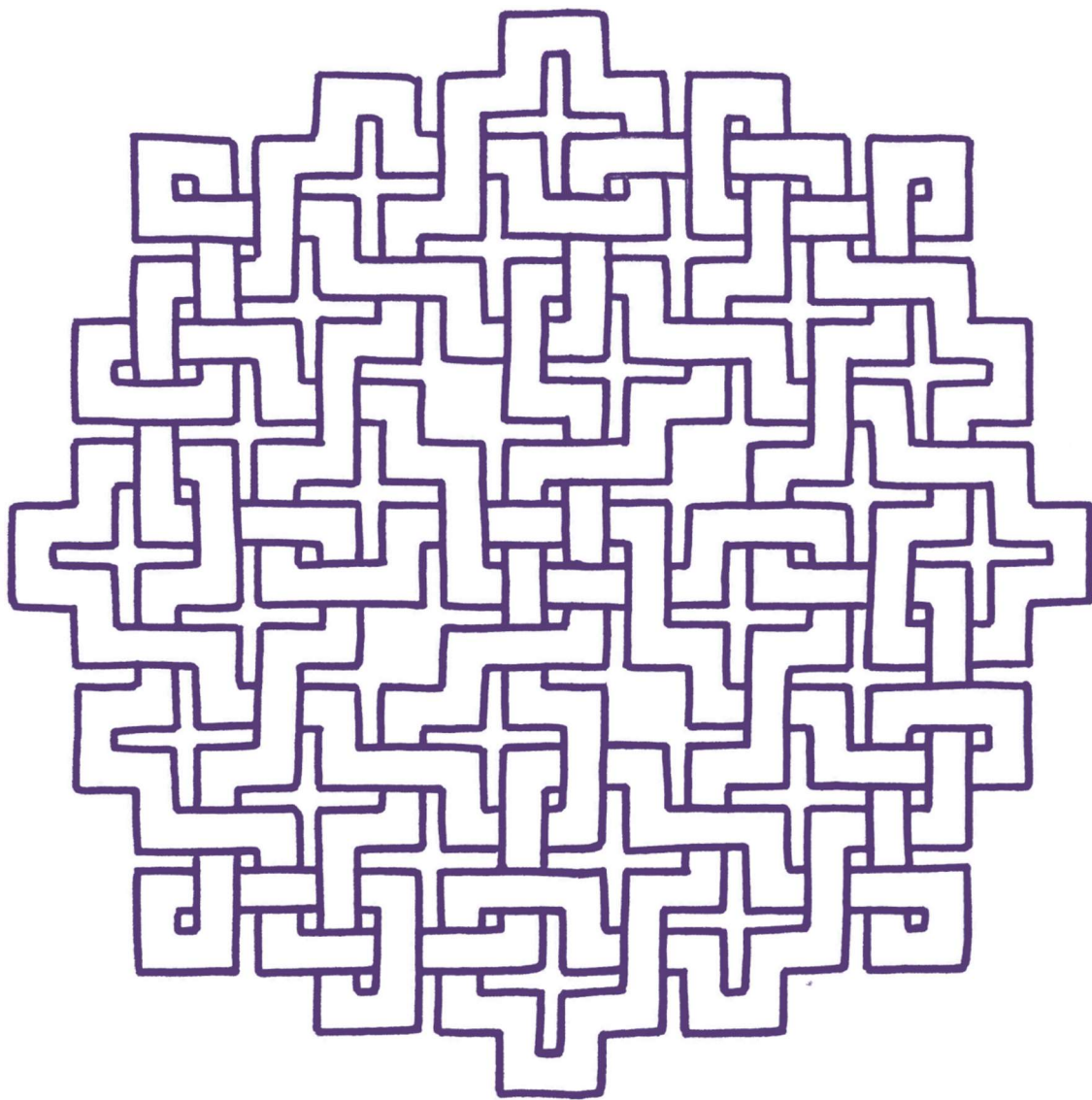
55. számú melléklet.

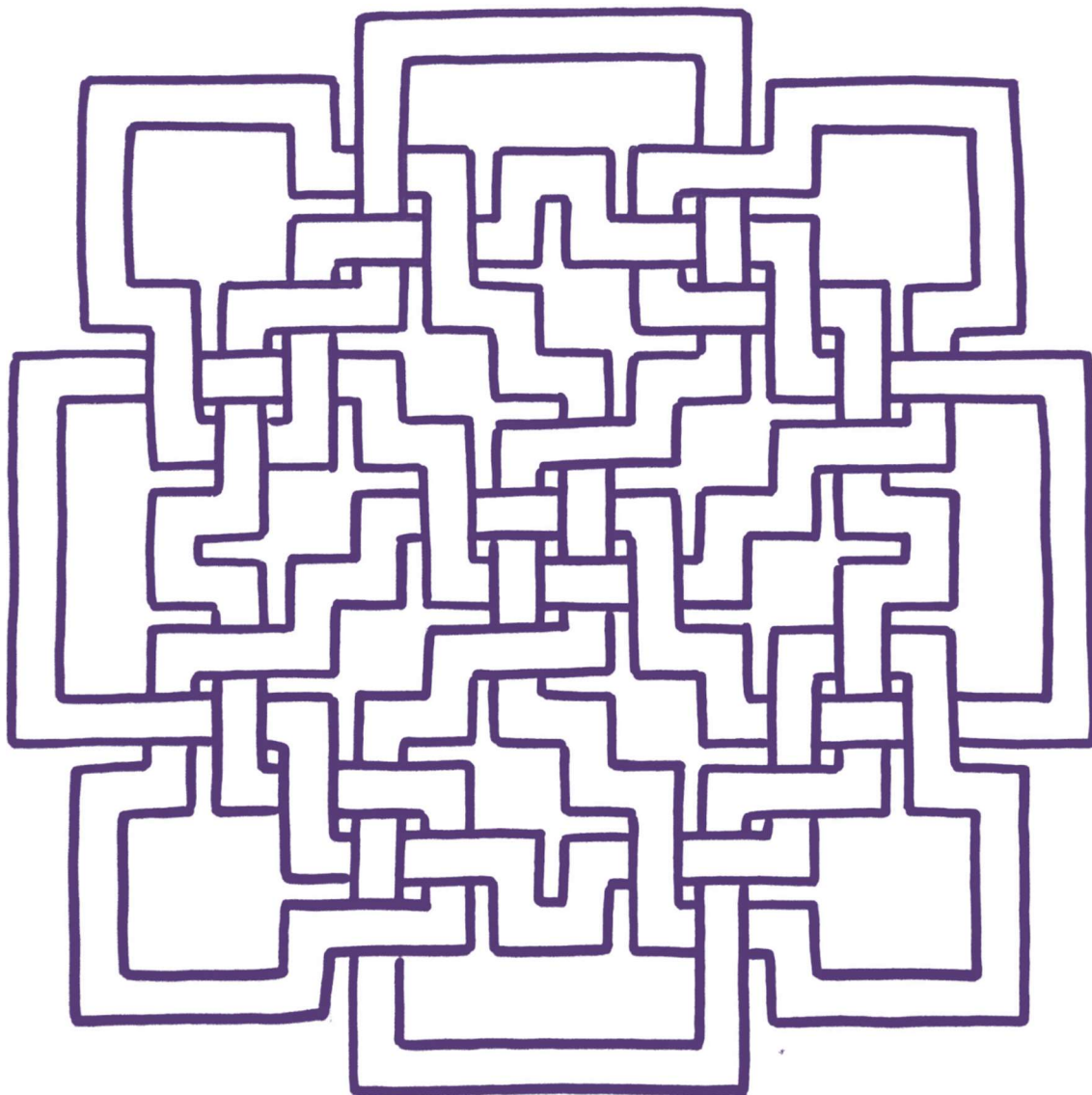
56. számú melléklet.

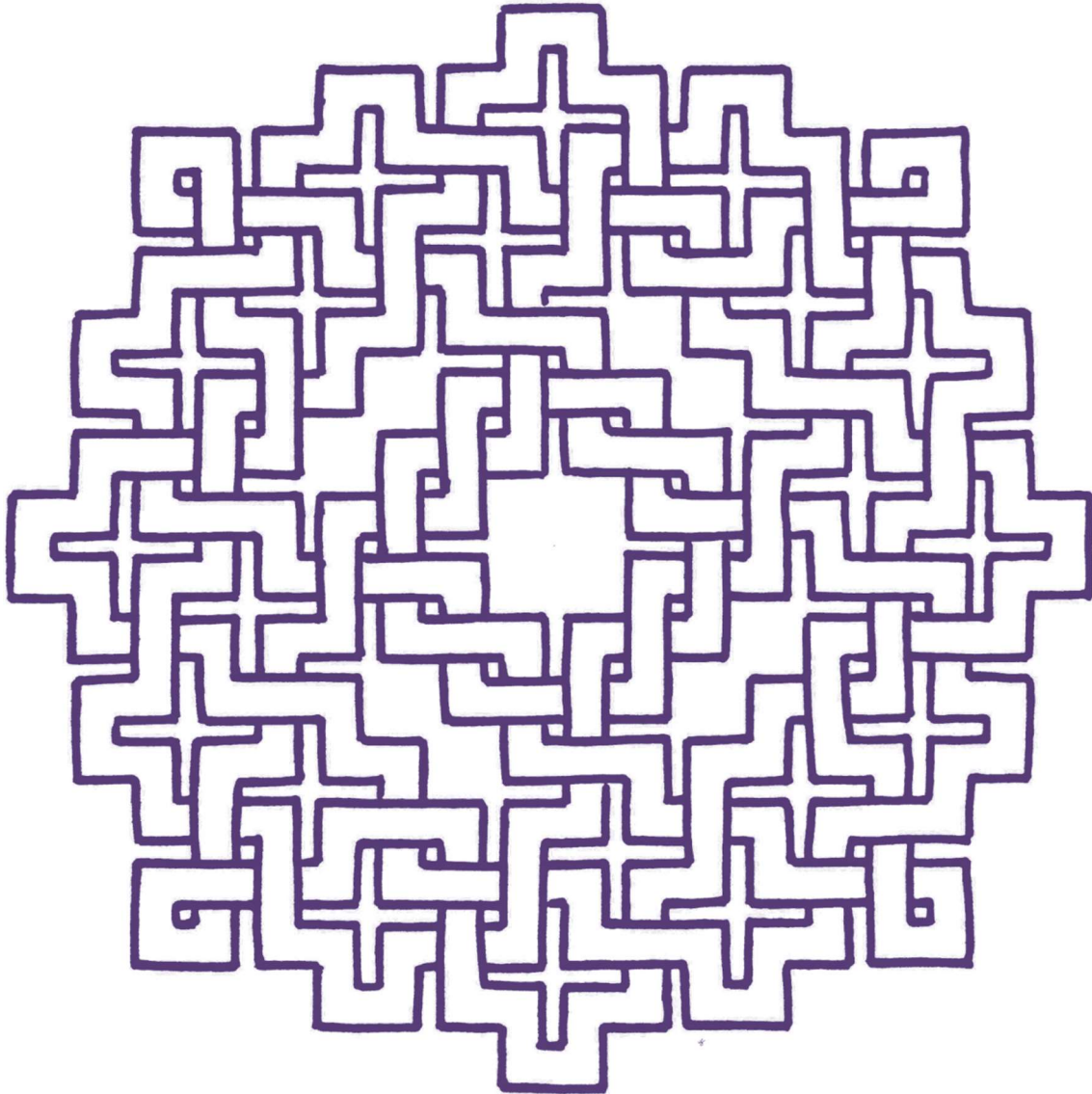
57. számú melléklet.

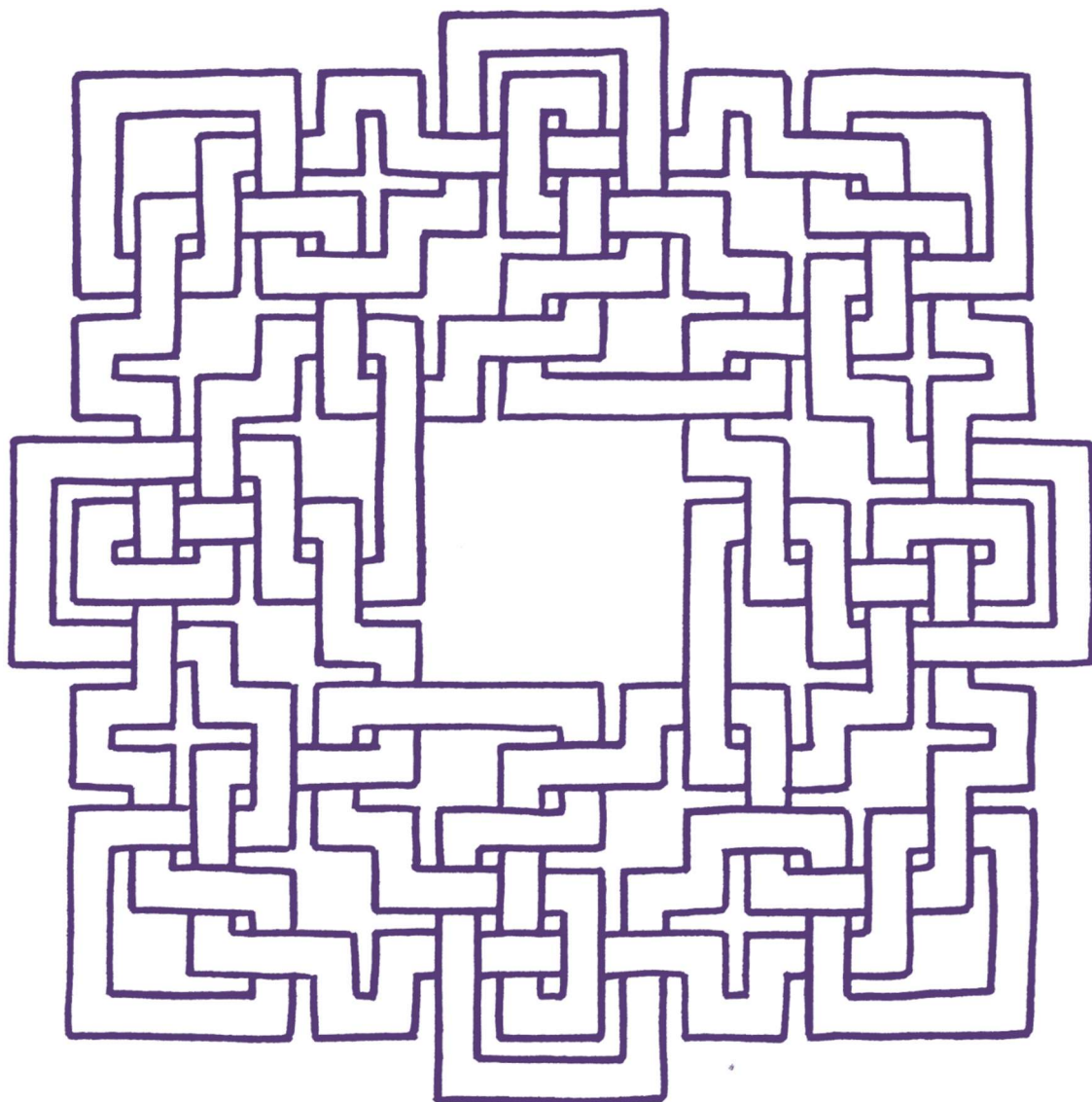
58. számú melléklet.

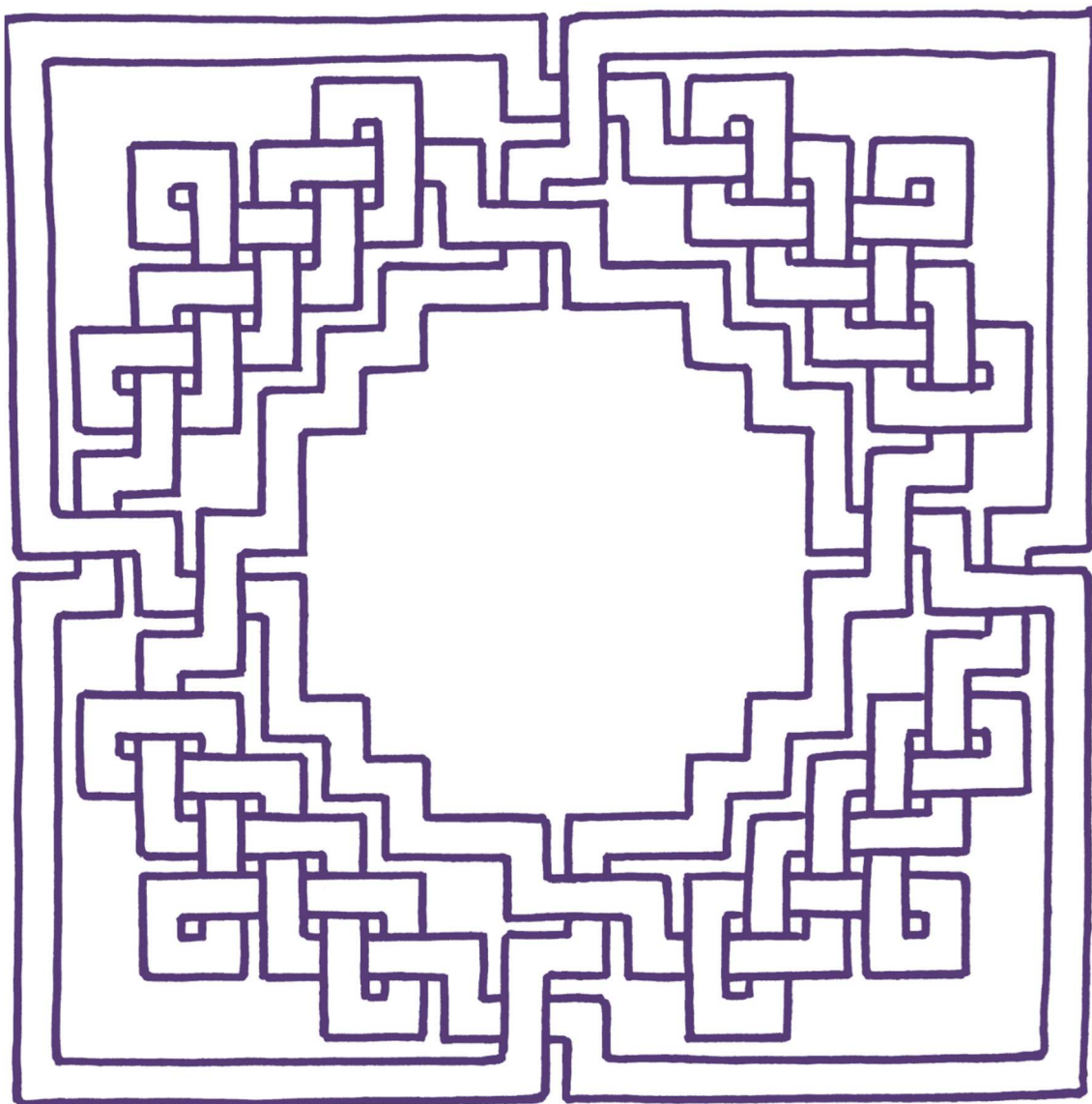
59. számú melléklet.

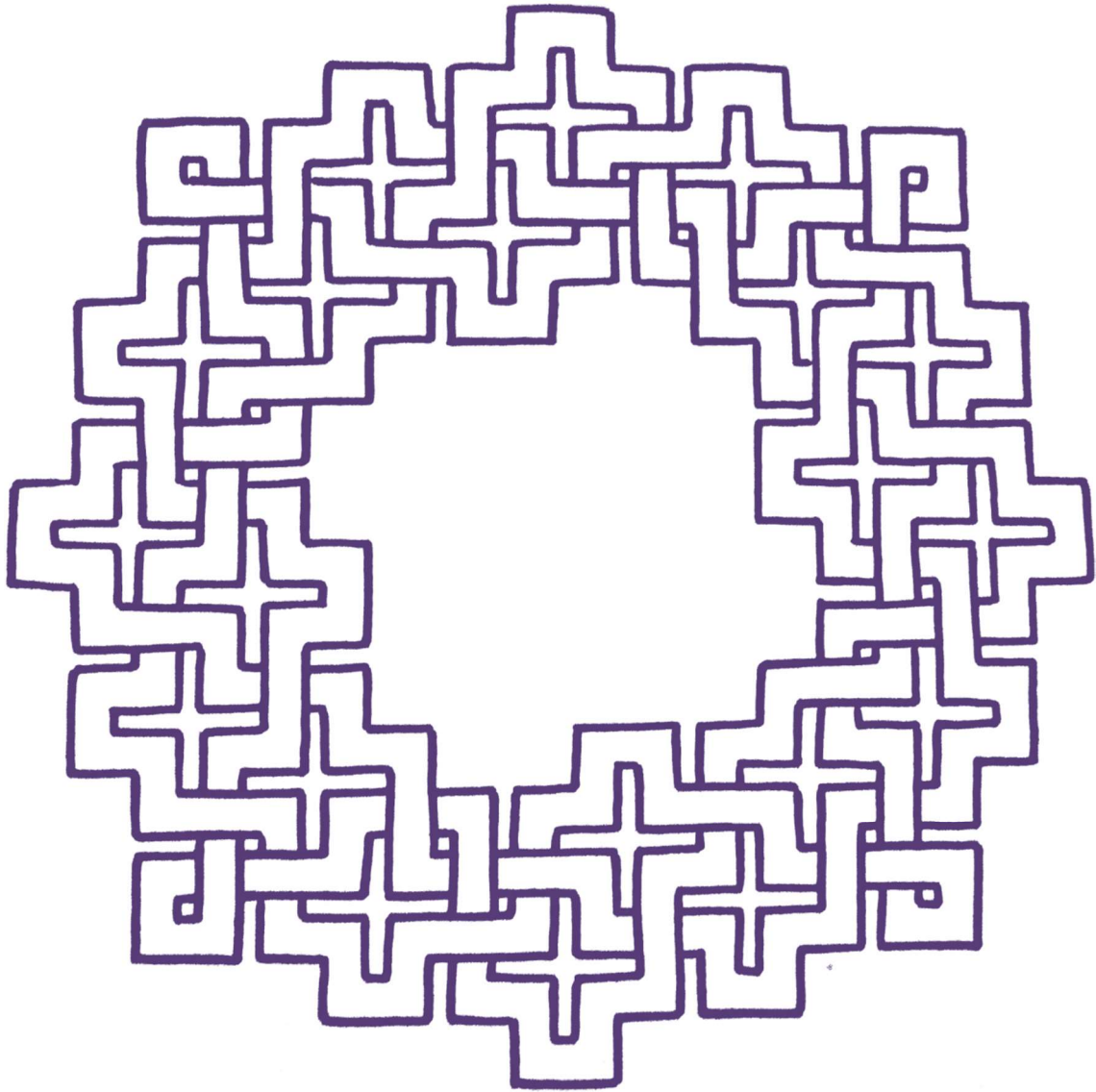
60. számú melléklet.

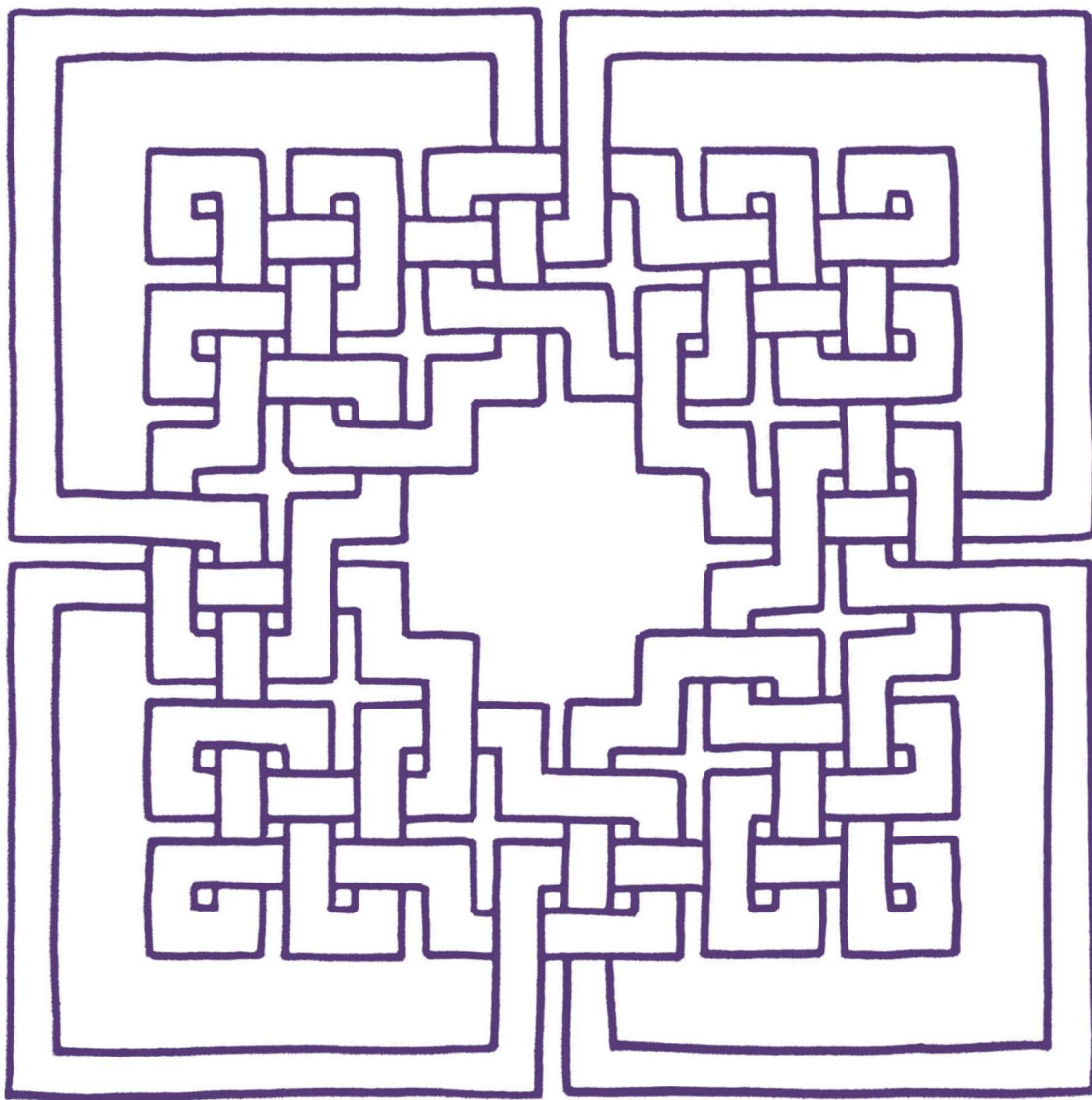
61. számú melléklet.

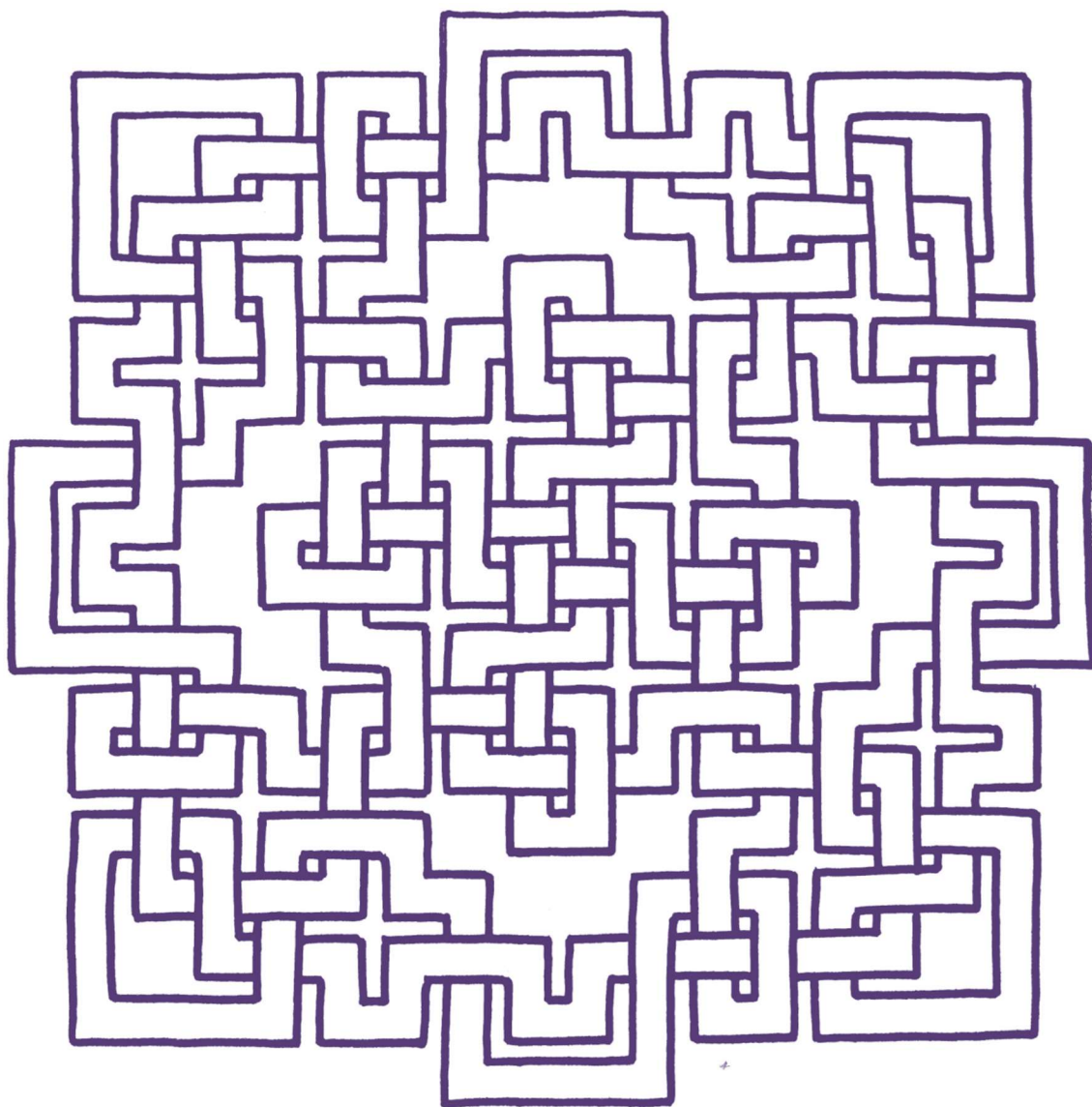
62. számú melléklet.

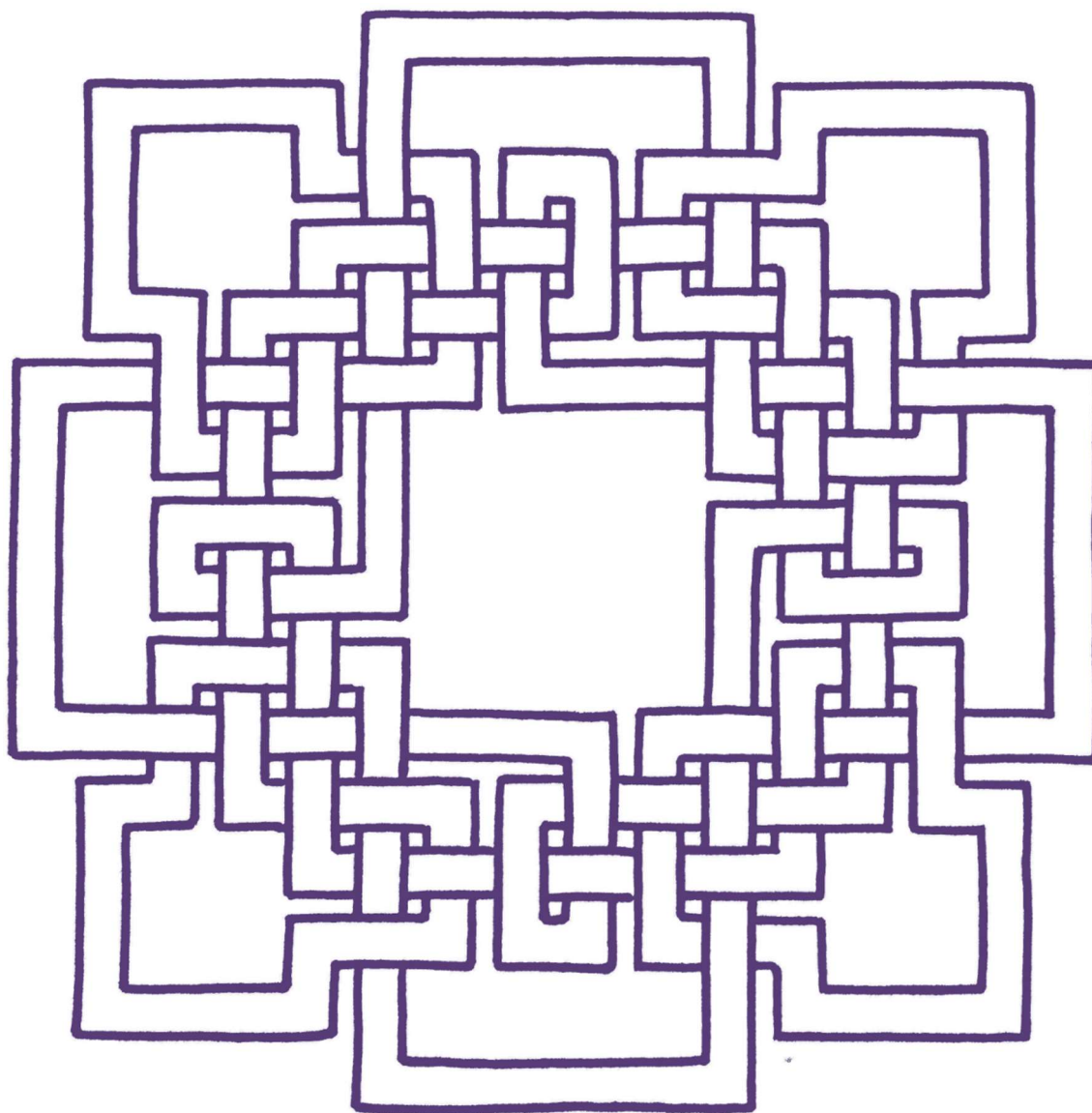
63. számú melléklet.

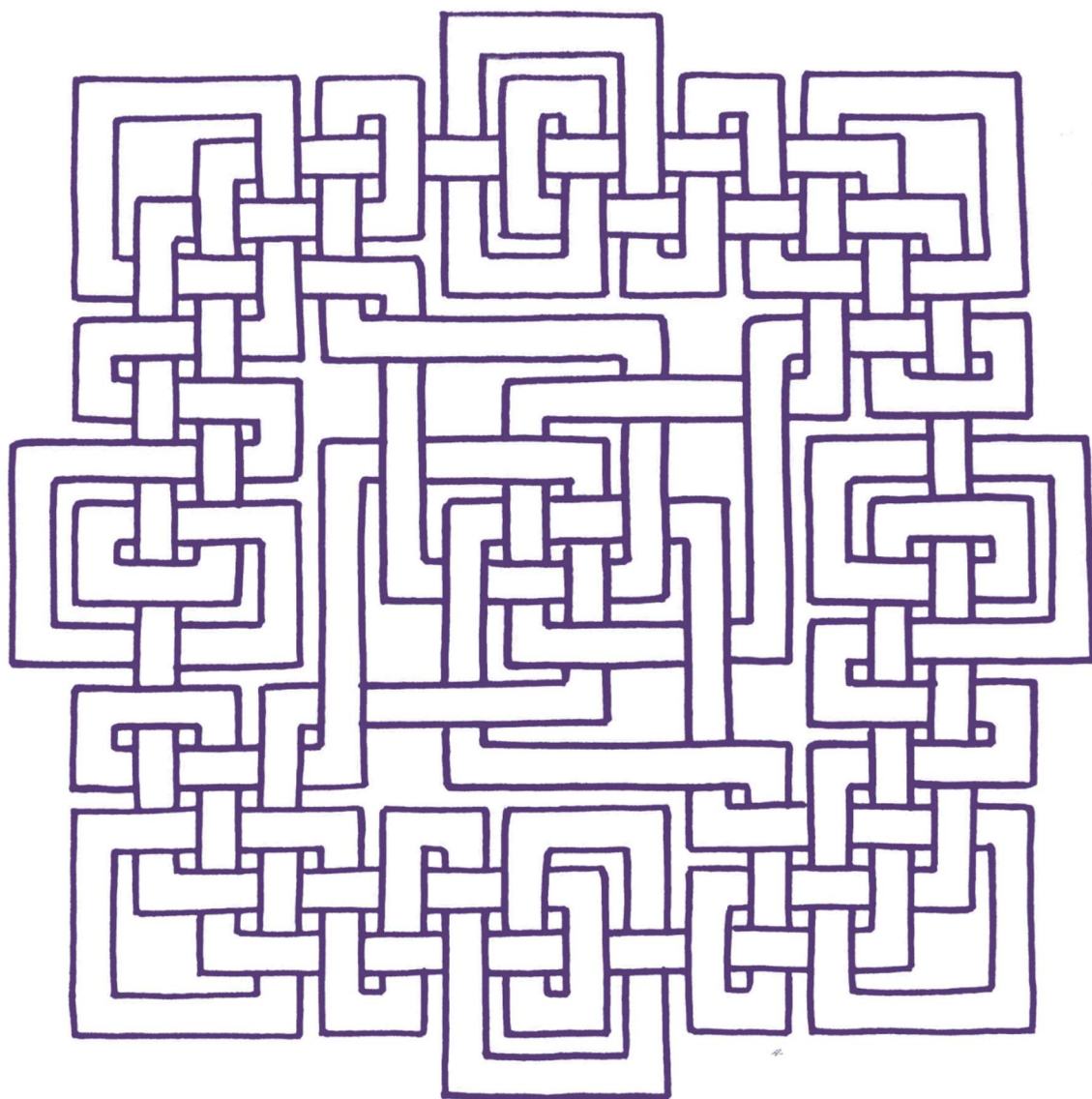
64. számú melléklet.

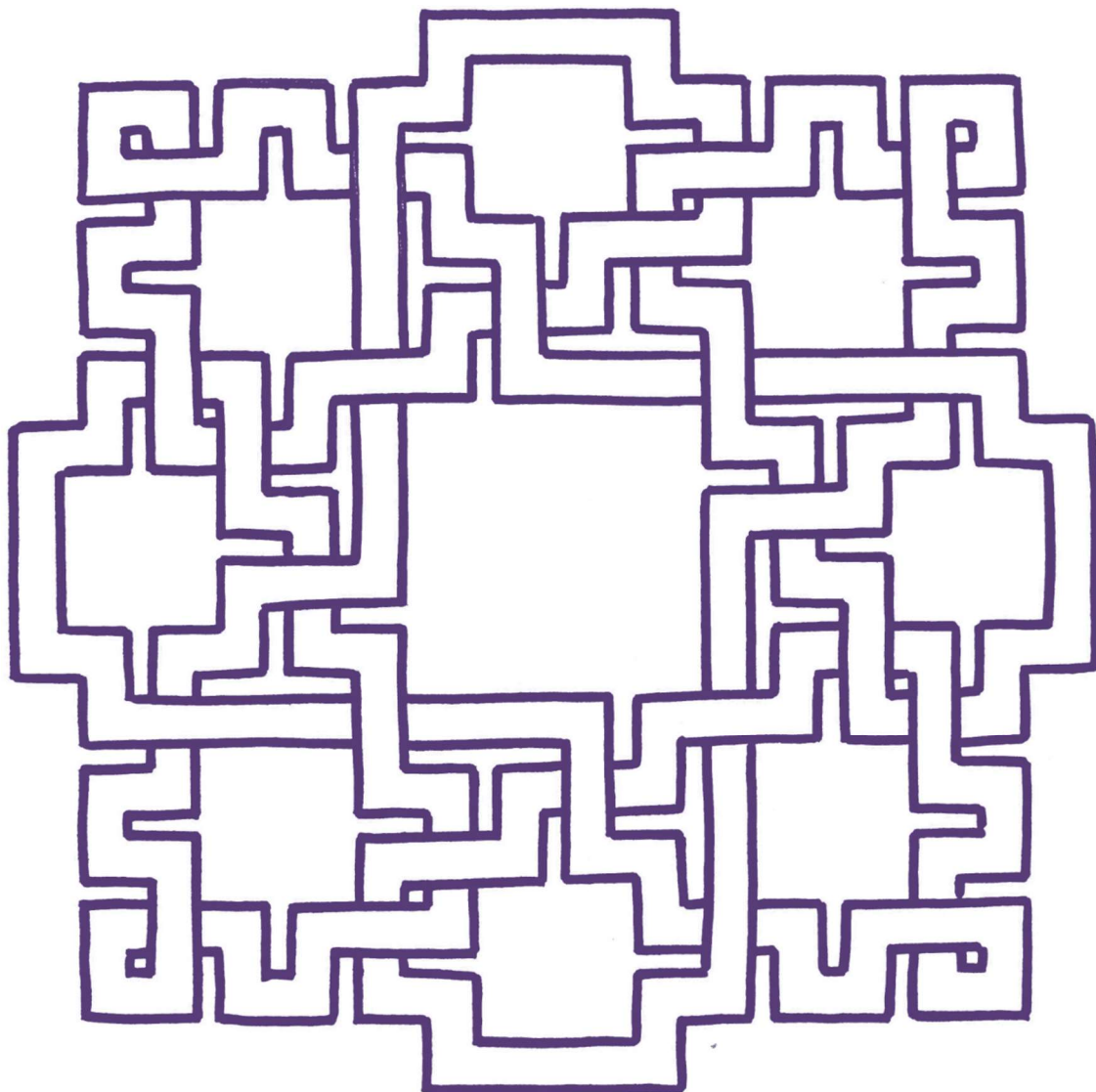
65. számú melléklet.

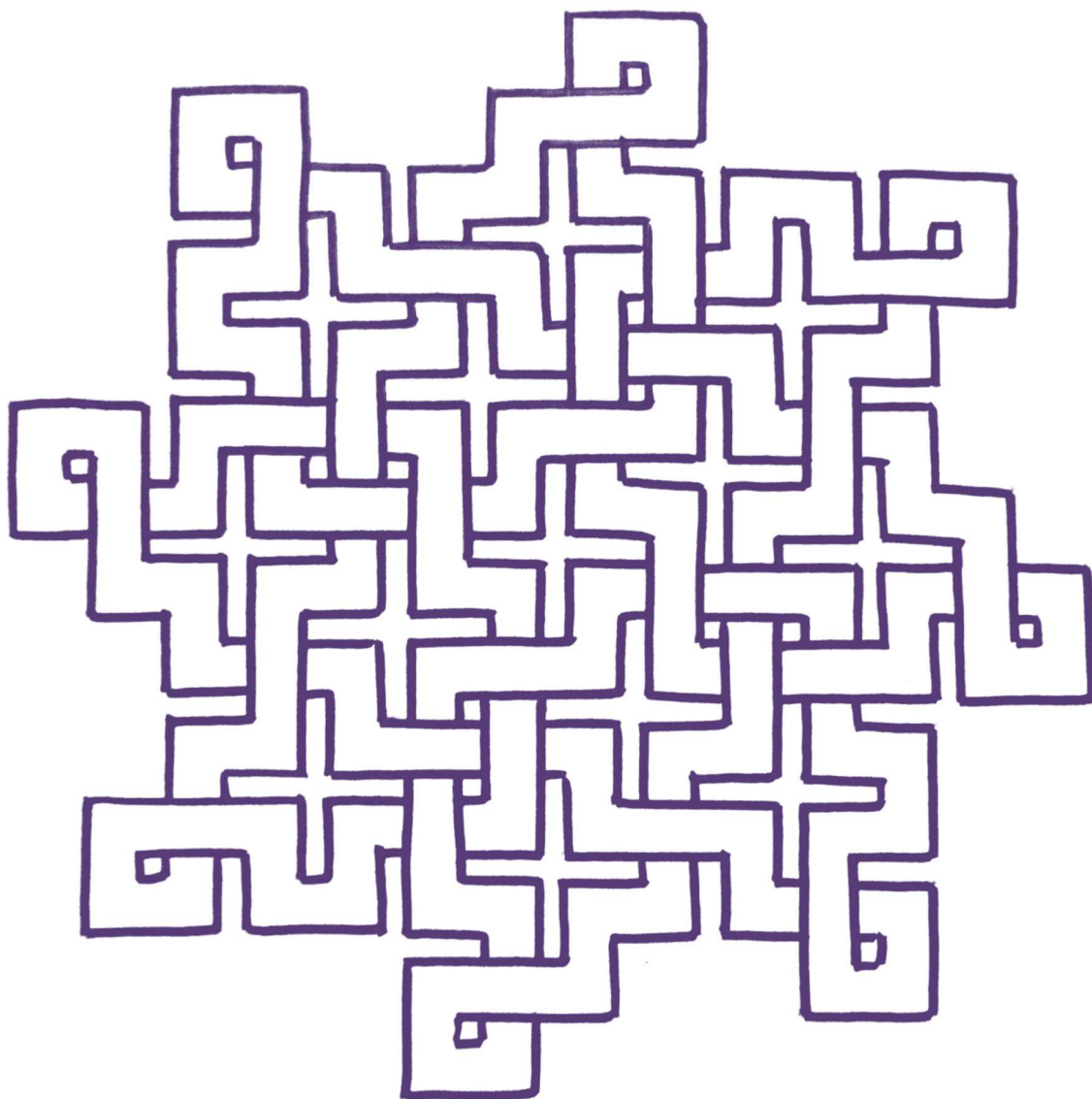
66. számú melléklet.

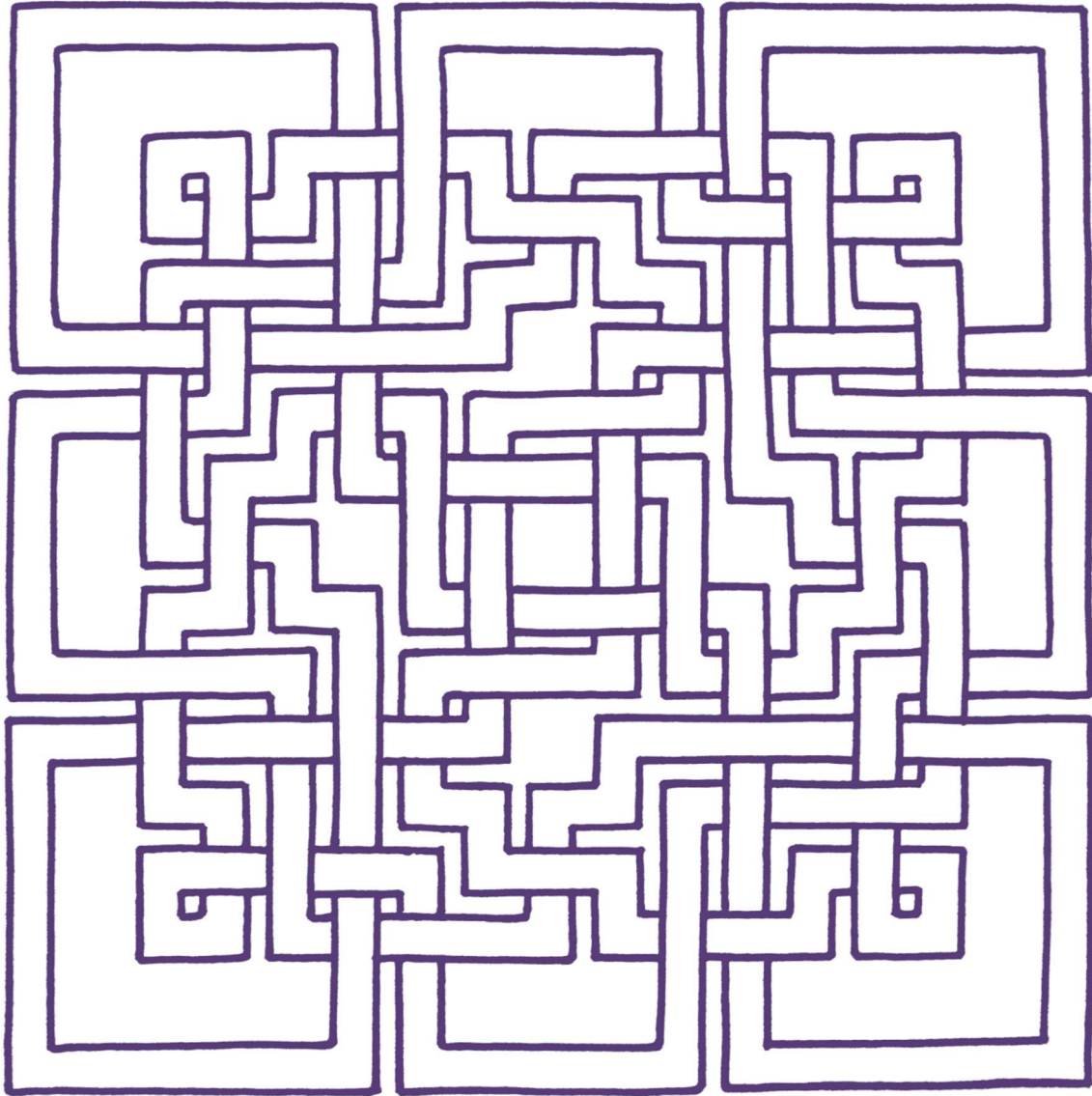
67. számú melléklet.

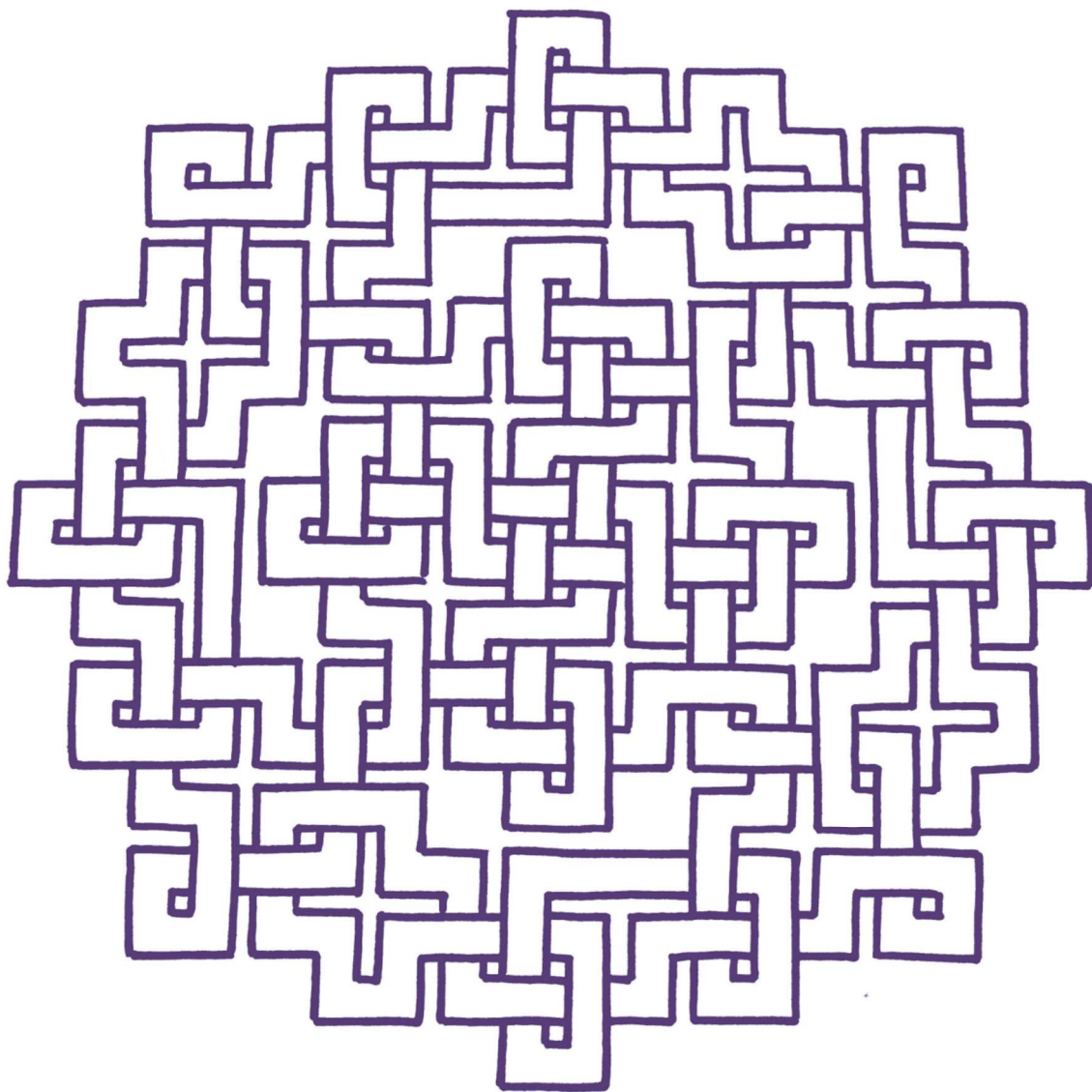
68. számú melléklet.

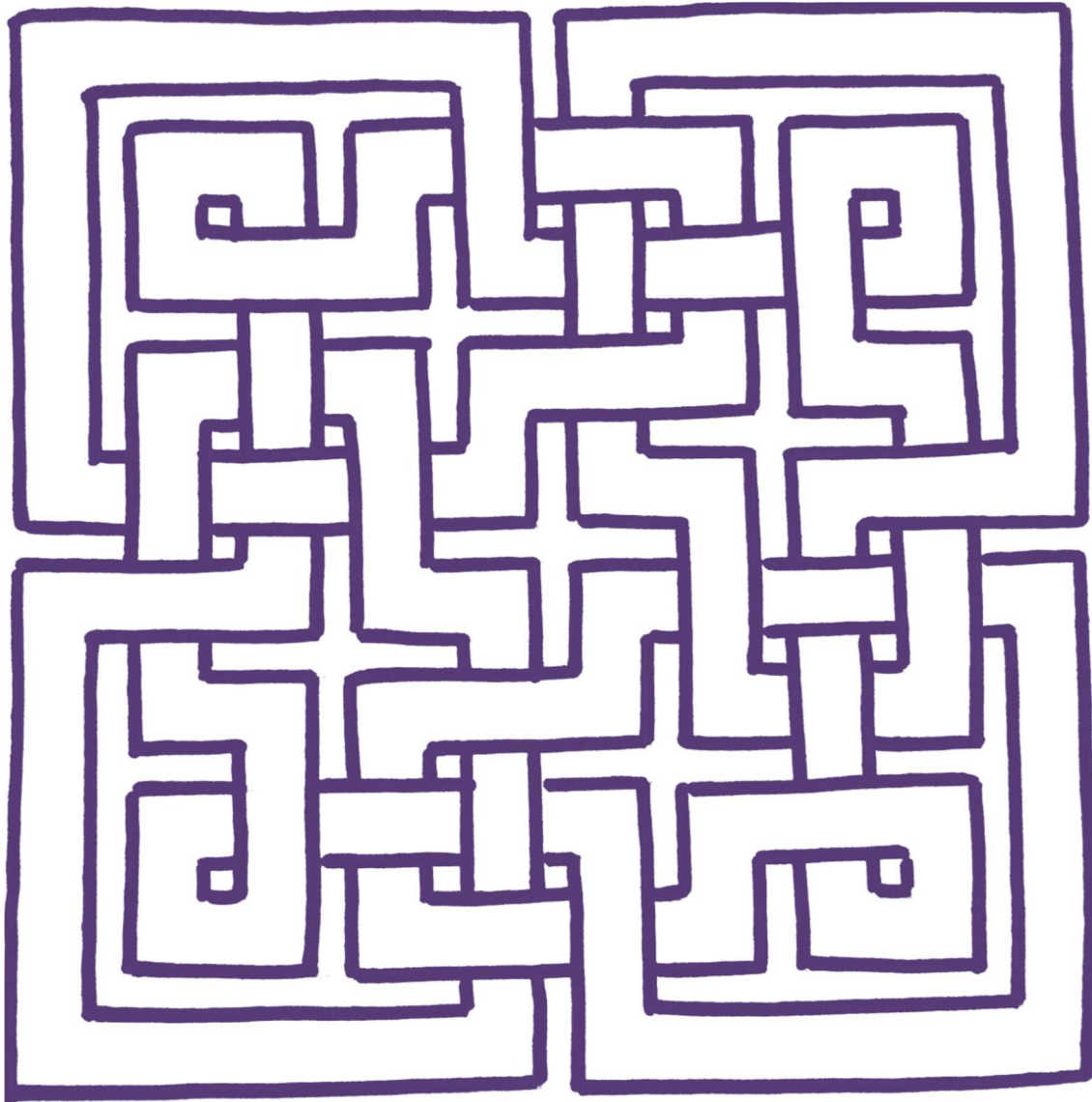
69. számú melléklet.

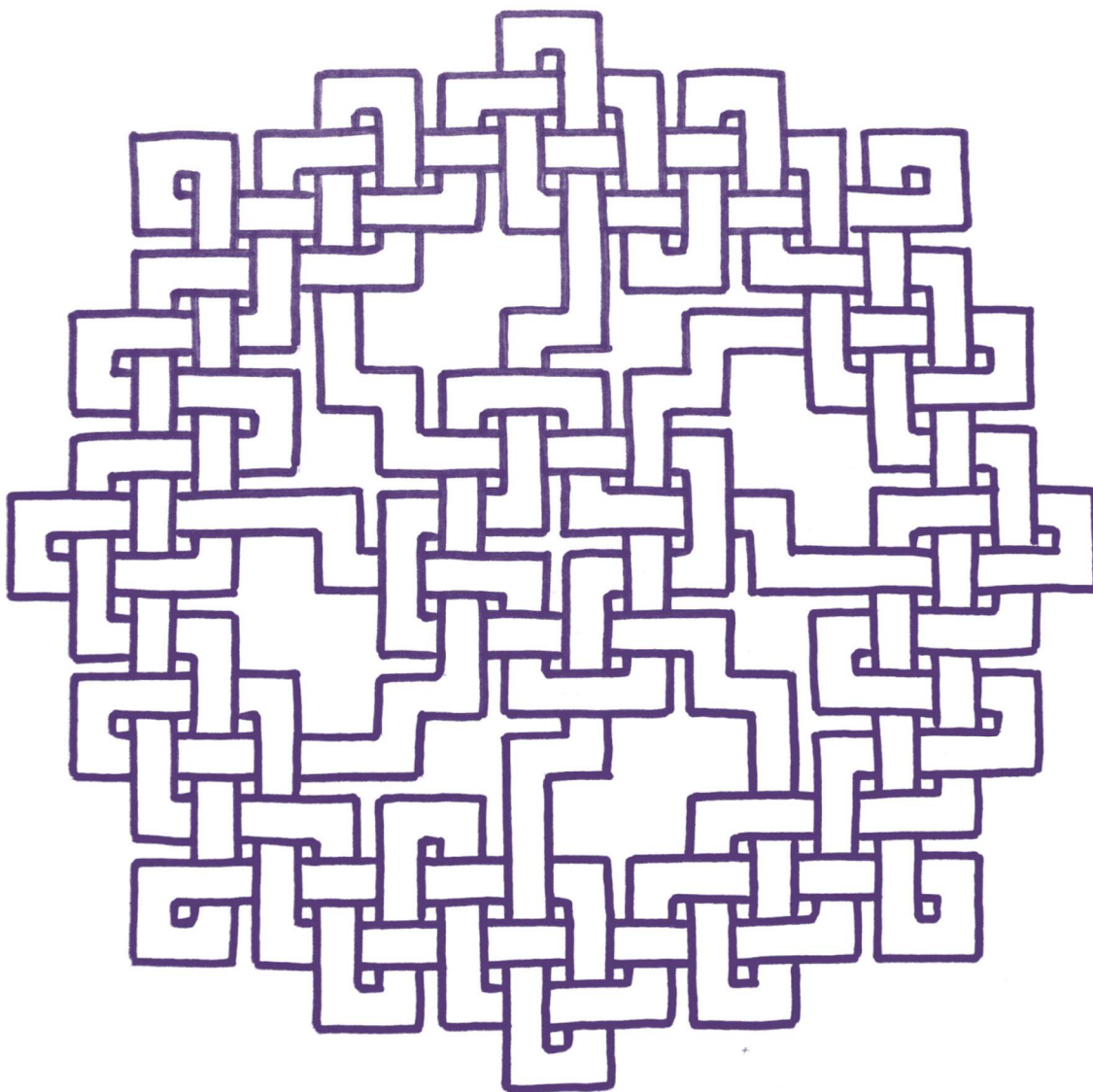
70. számú melléklet.

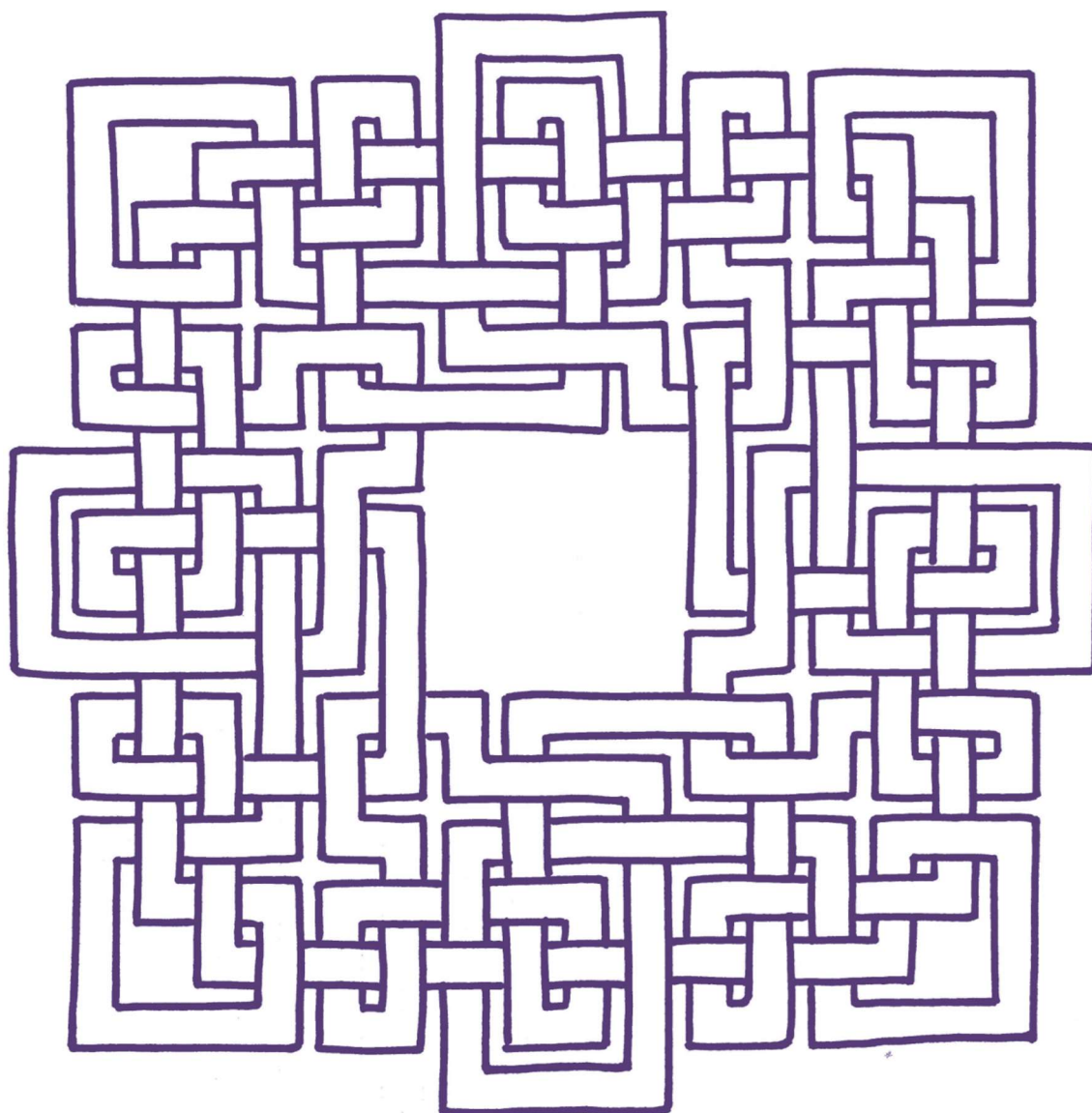
71. számú melléklet.

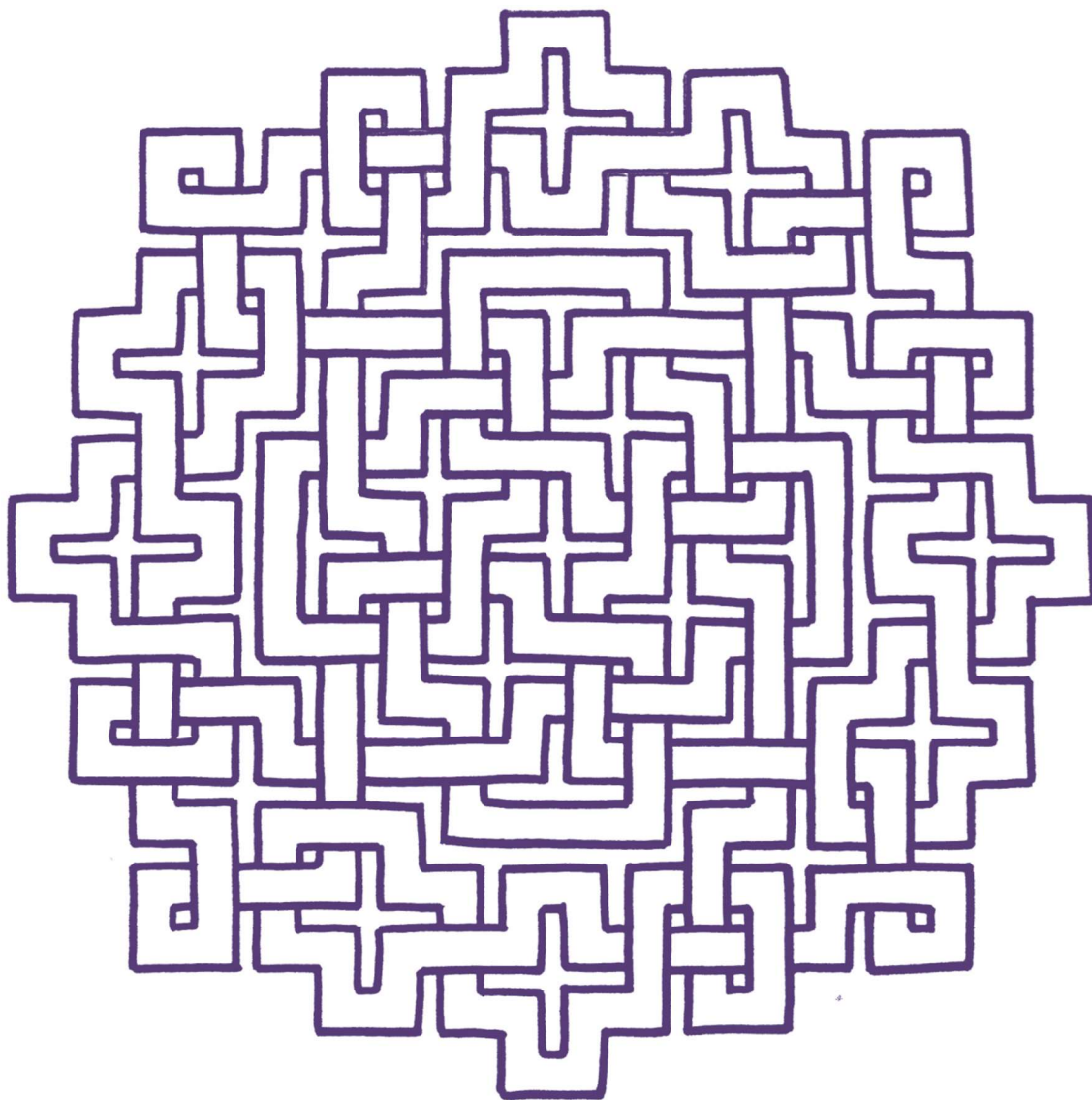
72. számú melléklet.

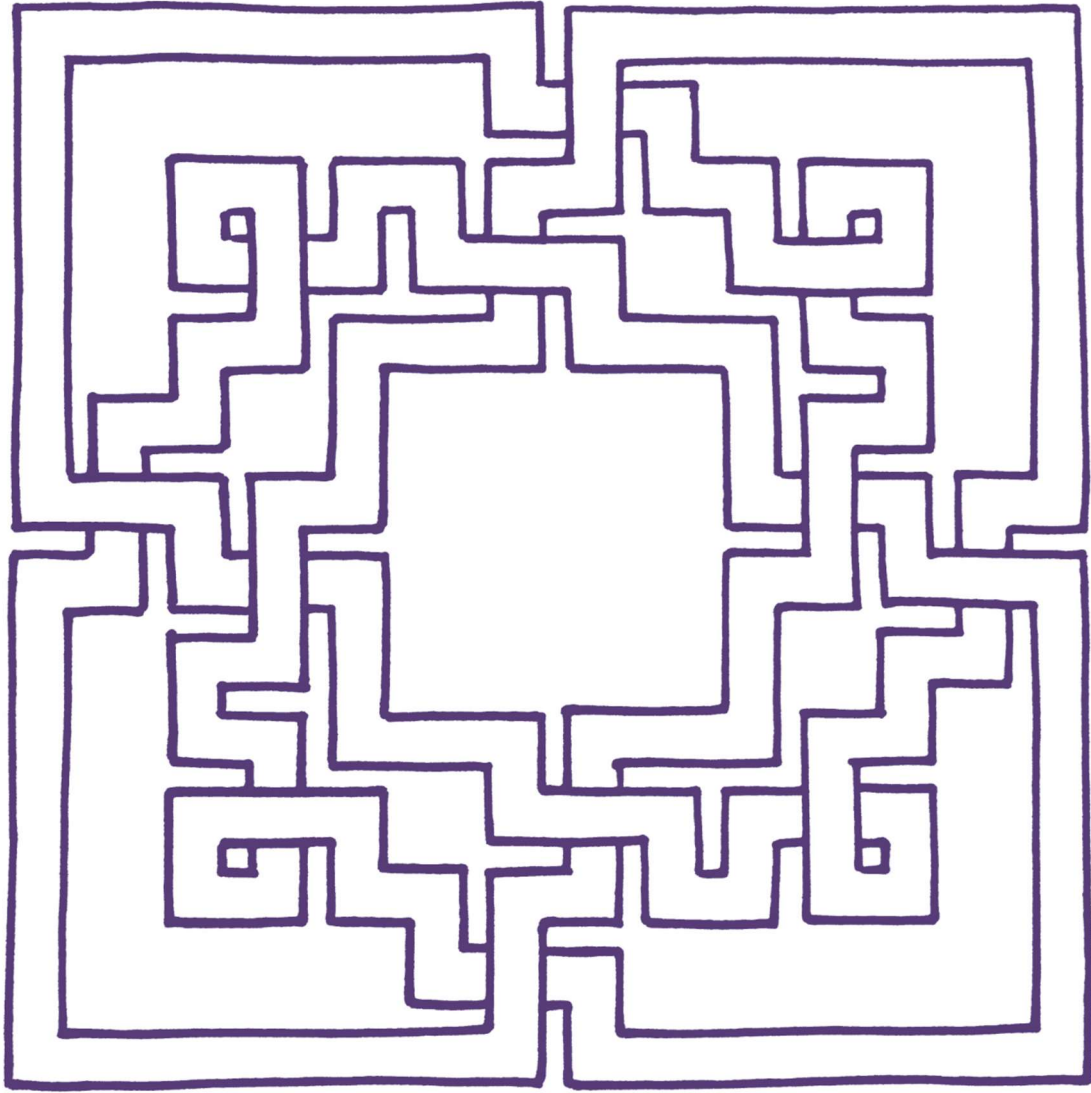
73. számú melléklet.

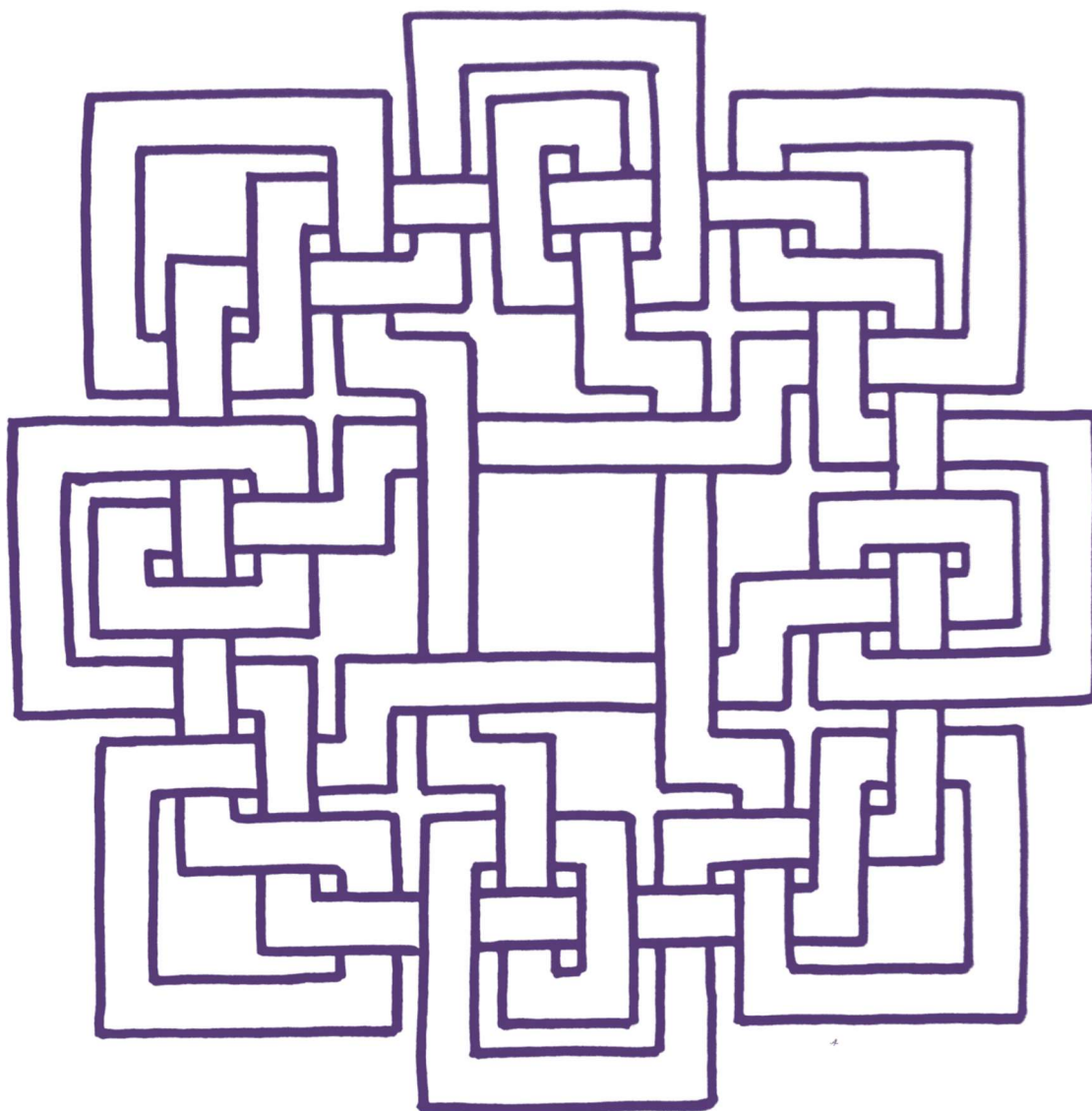
74. számú melléklet.

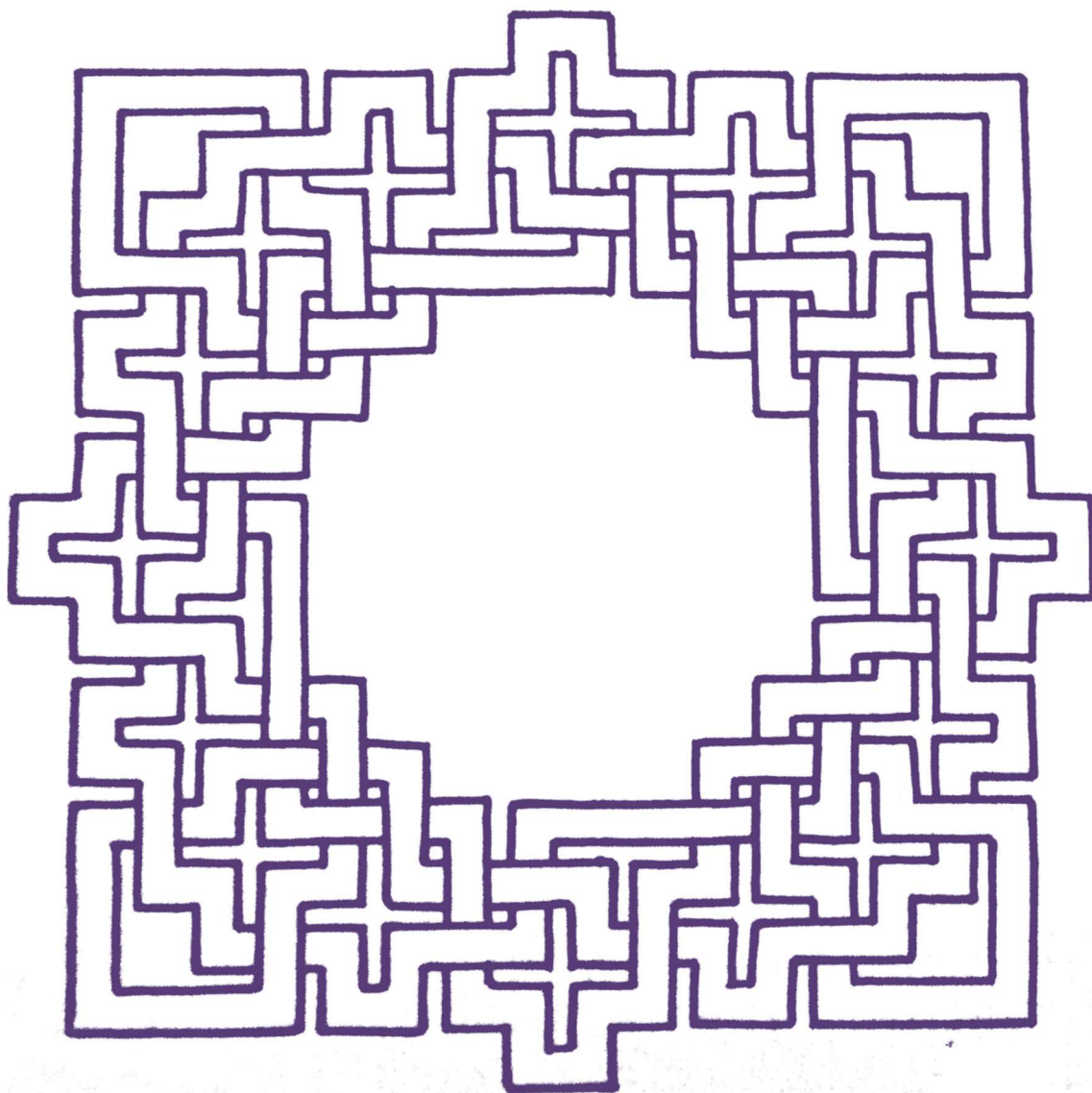
75. számú melléklet.

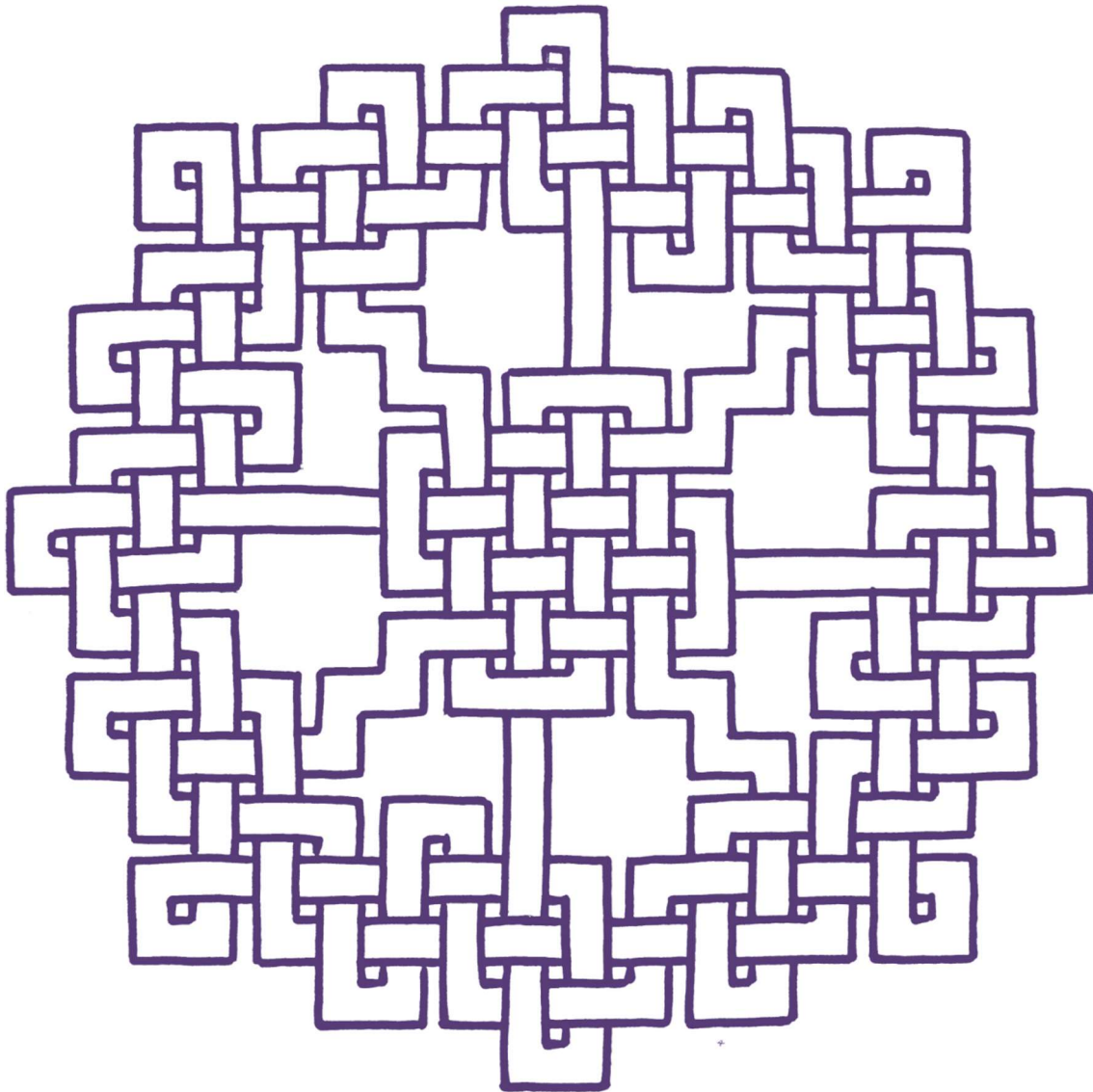
76. számú melléklet.

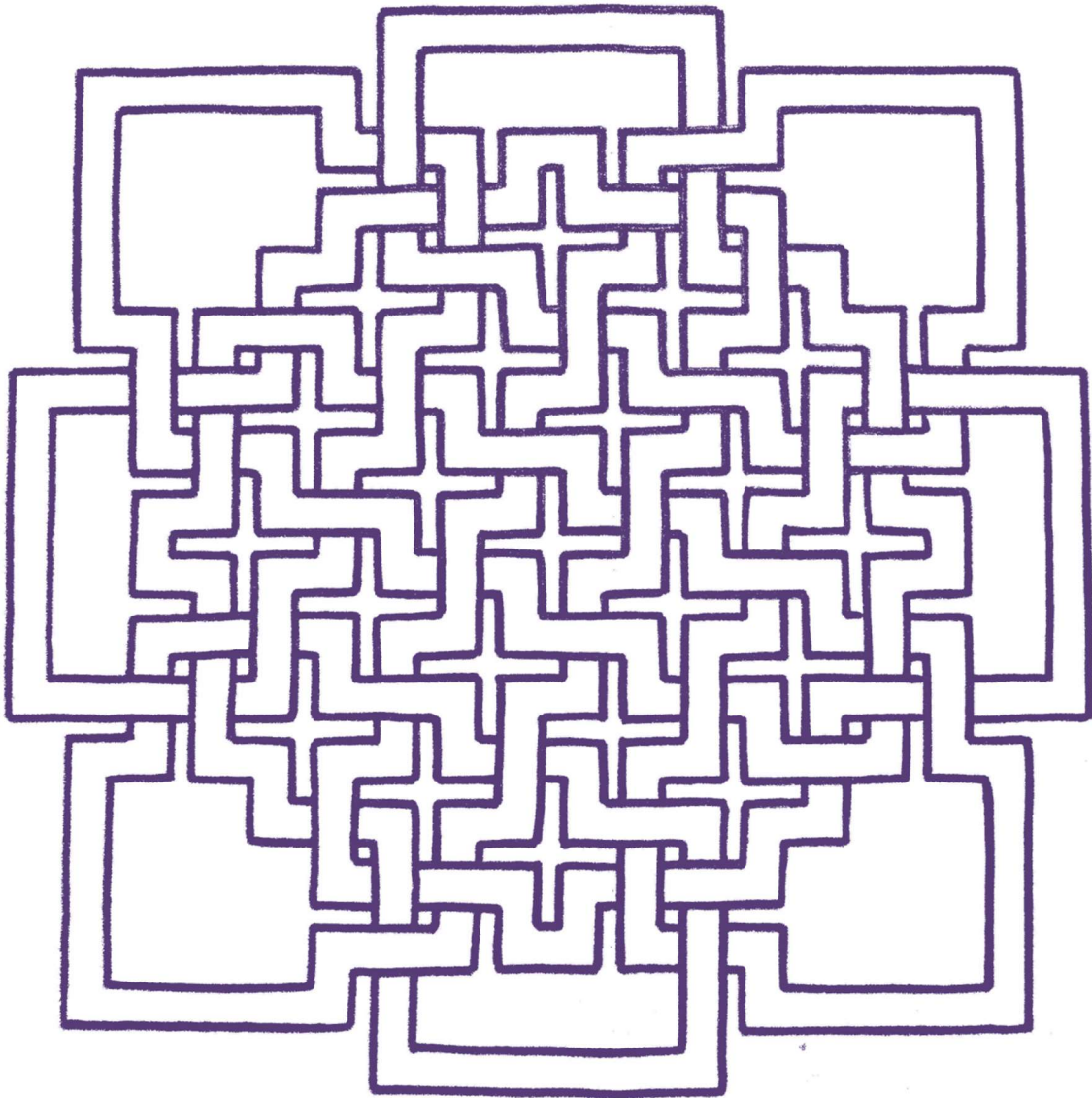
77. számú melléklet.

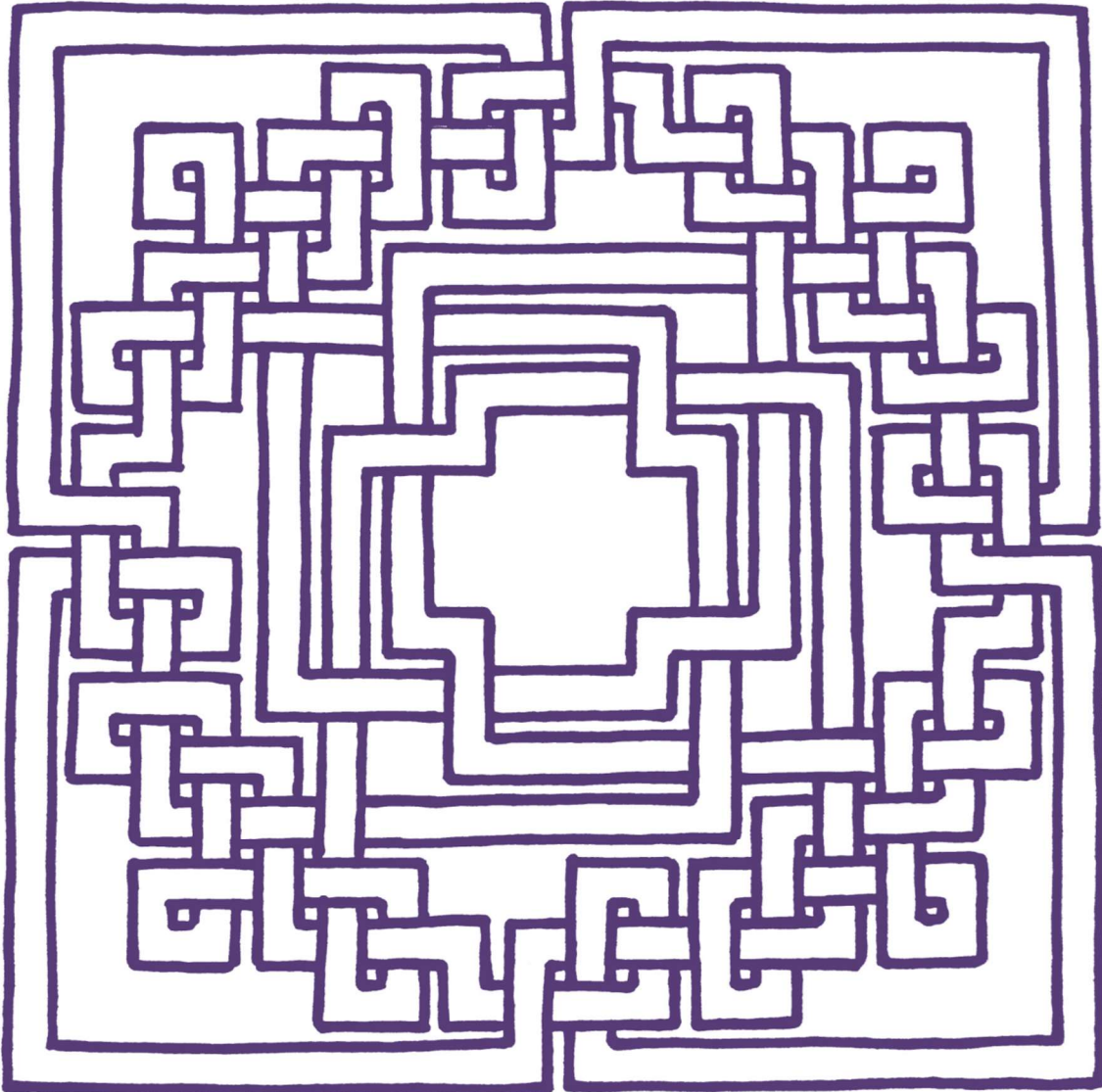
78. számú melléklet.

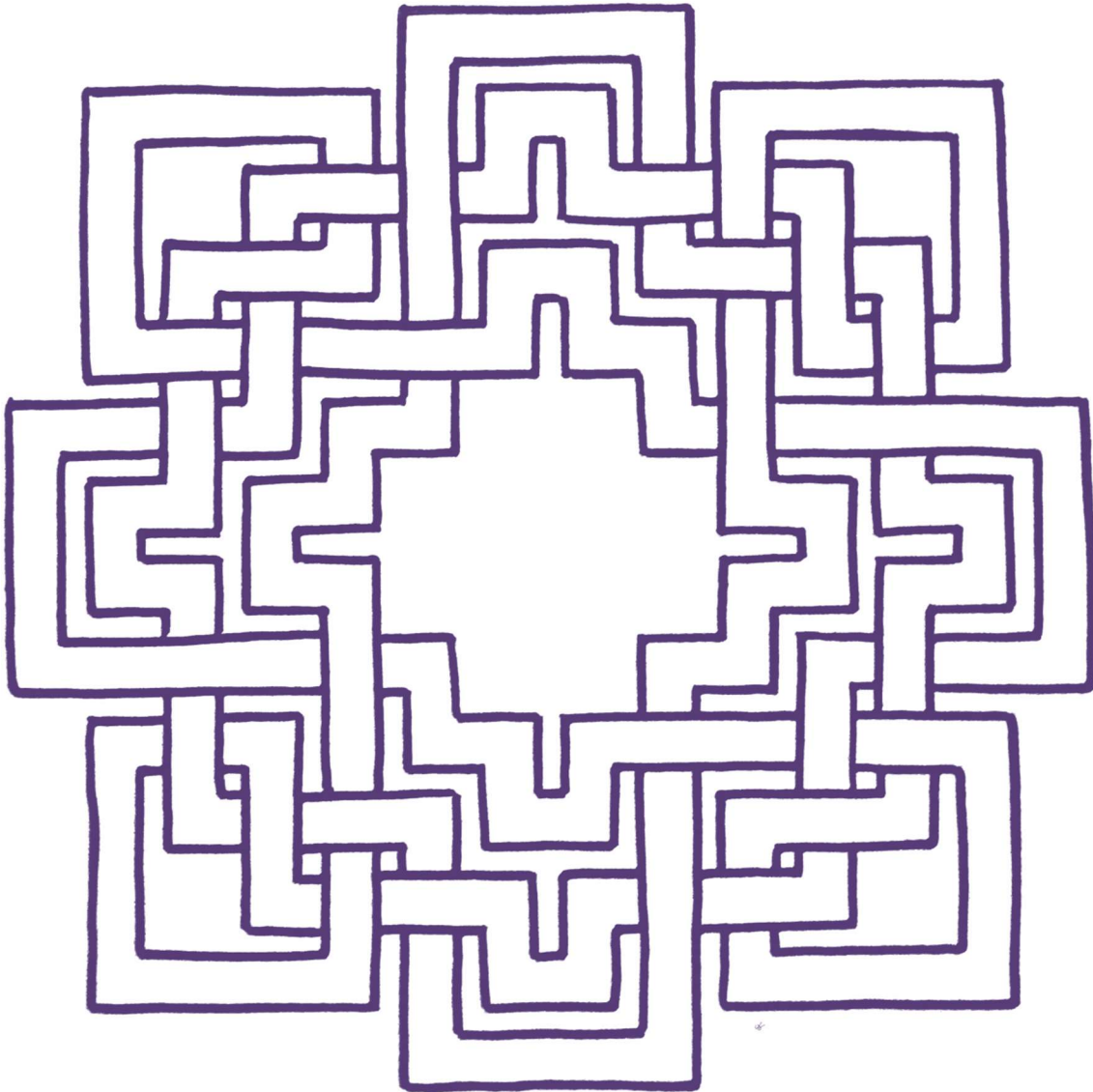
79. számú melléklet.

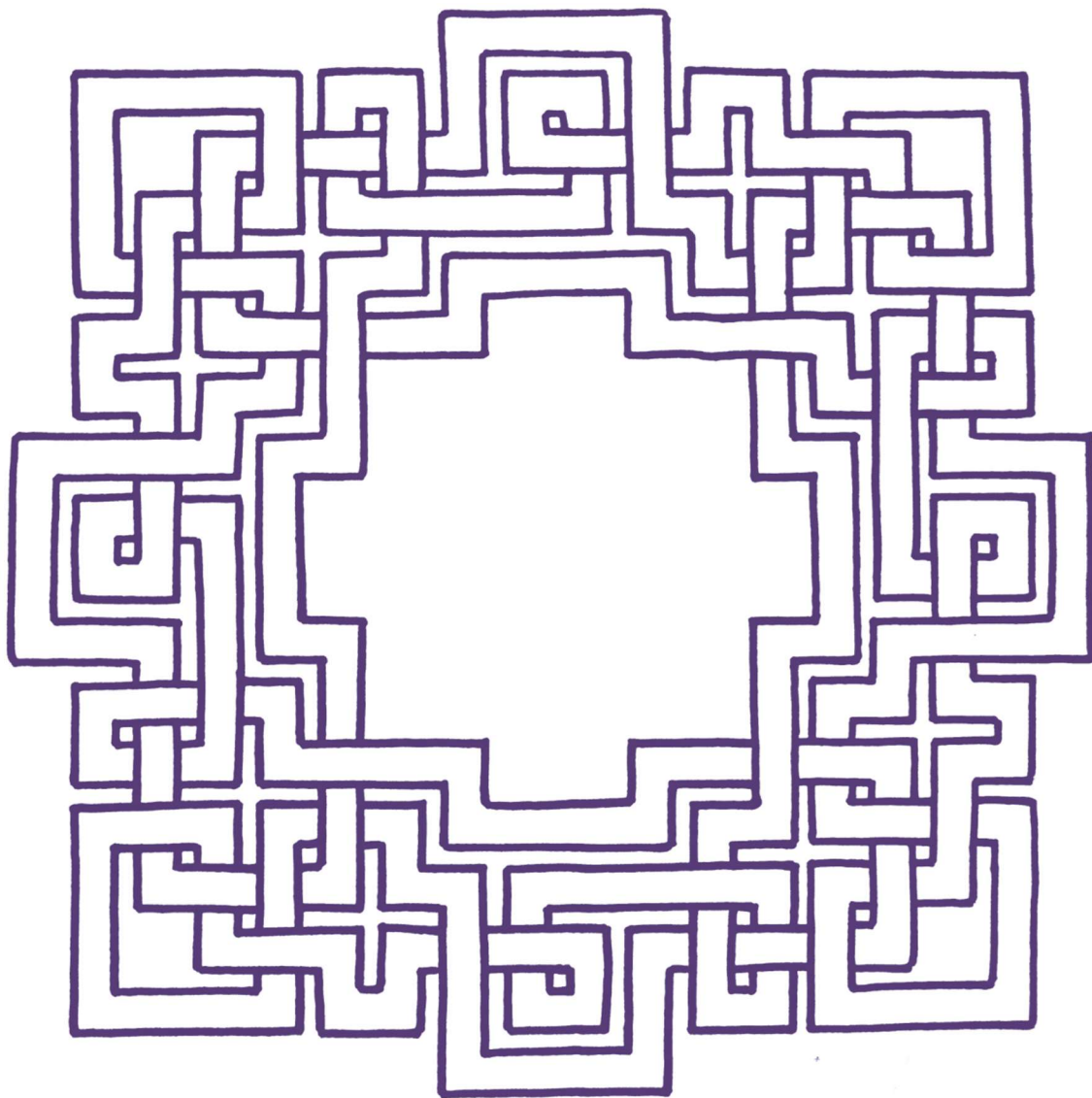
80. számú melléklet.

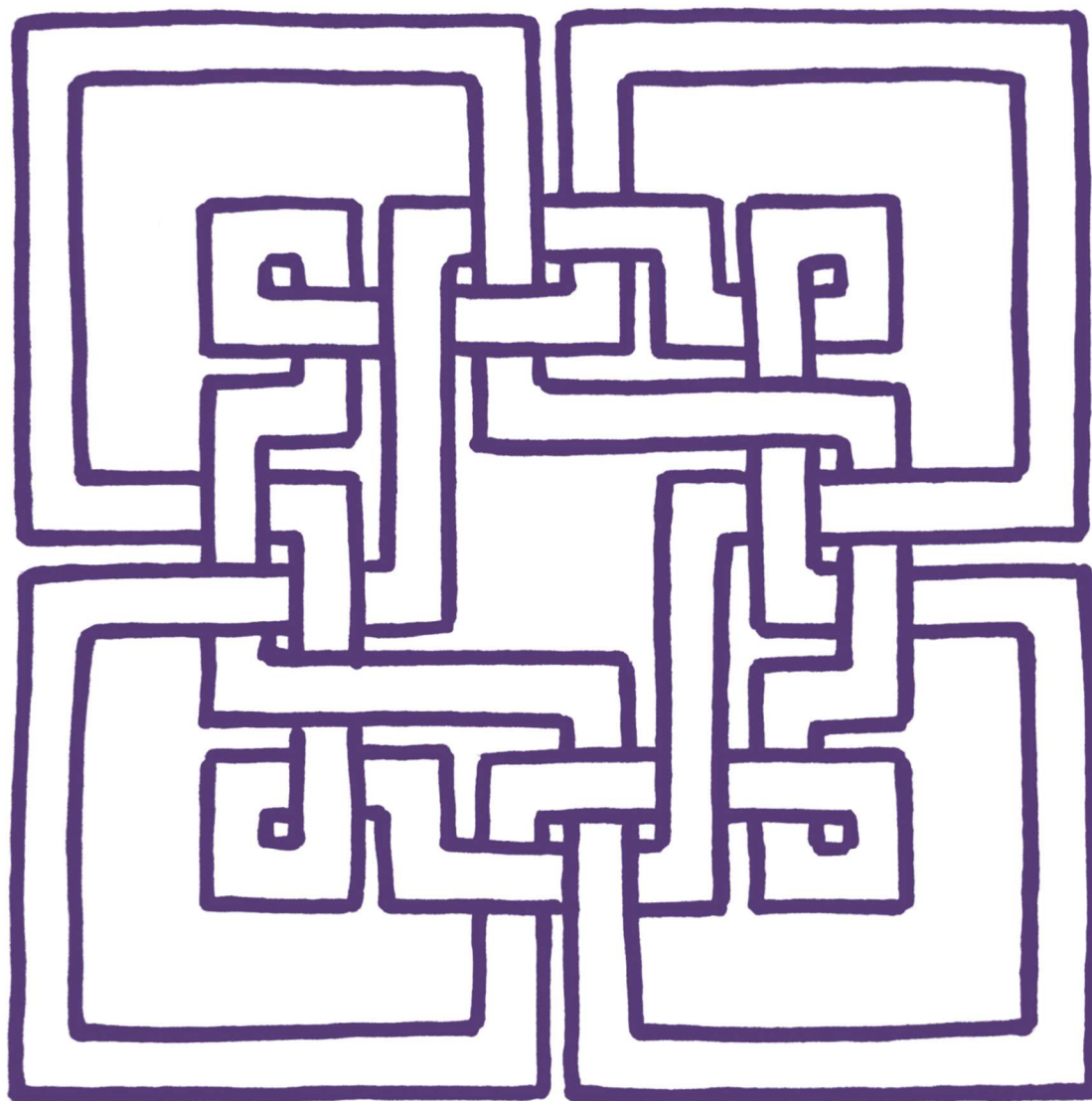
81. számú melléklet.

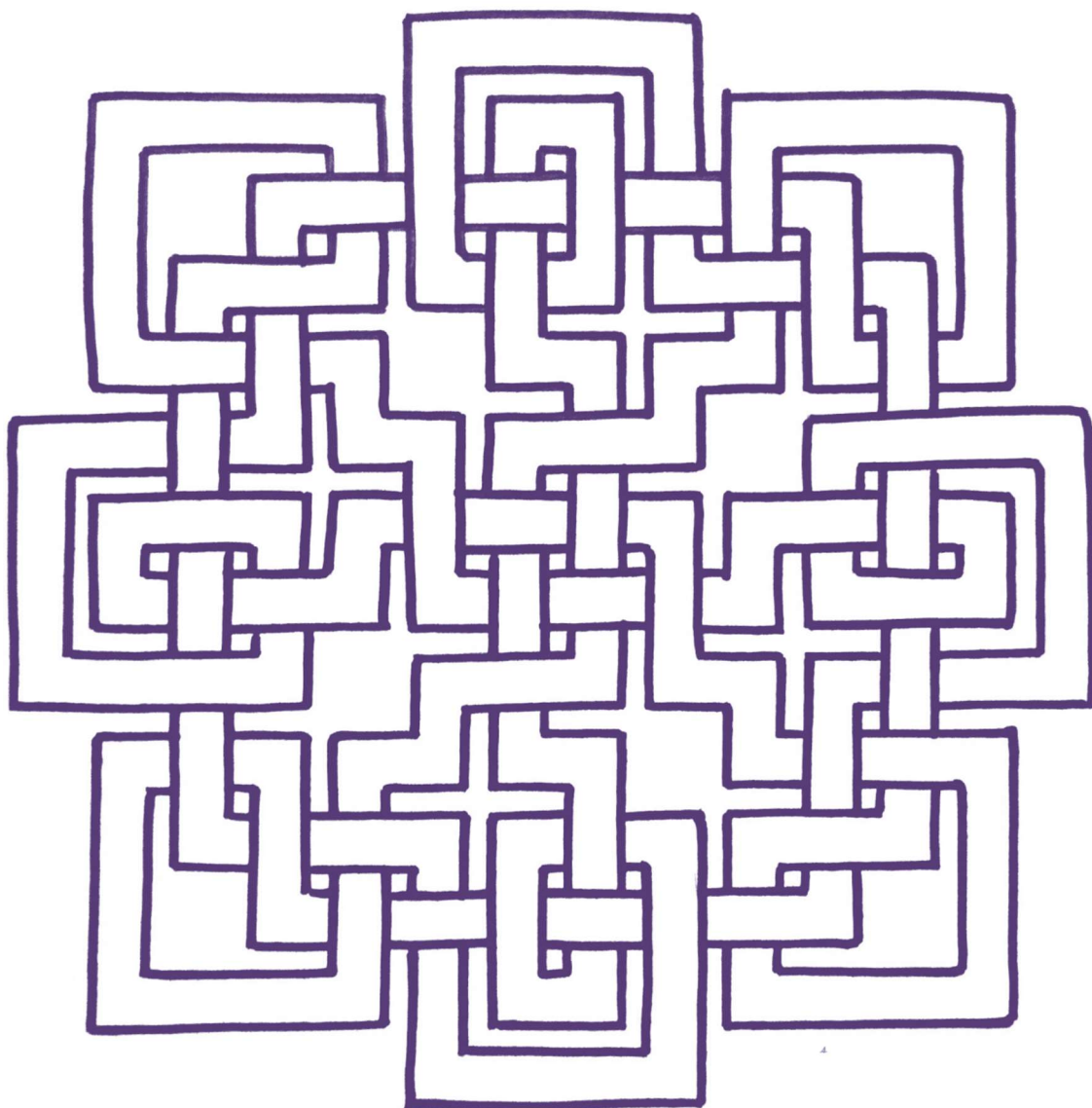
82. számú melléklet.

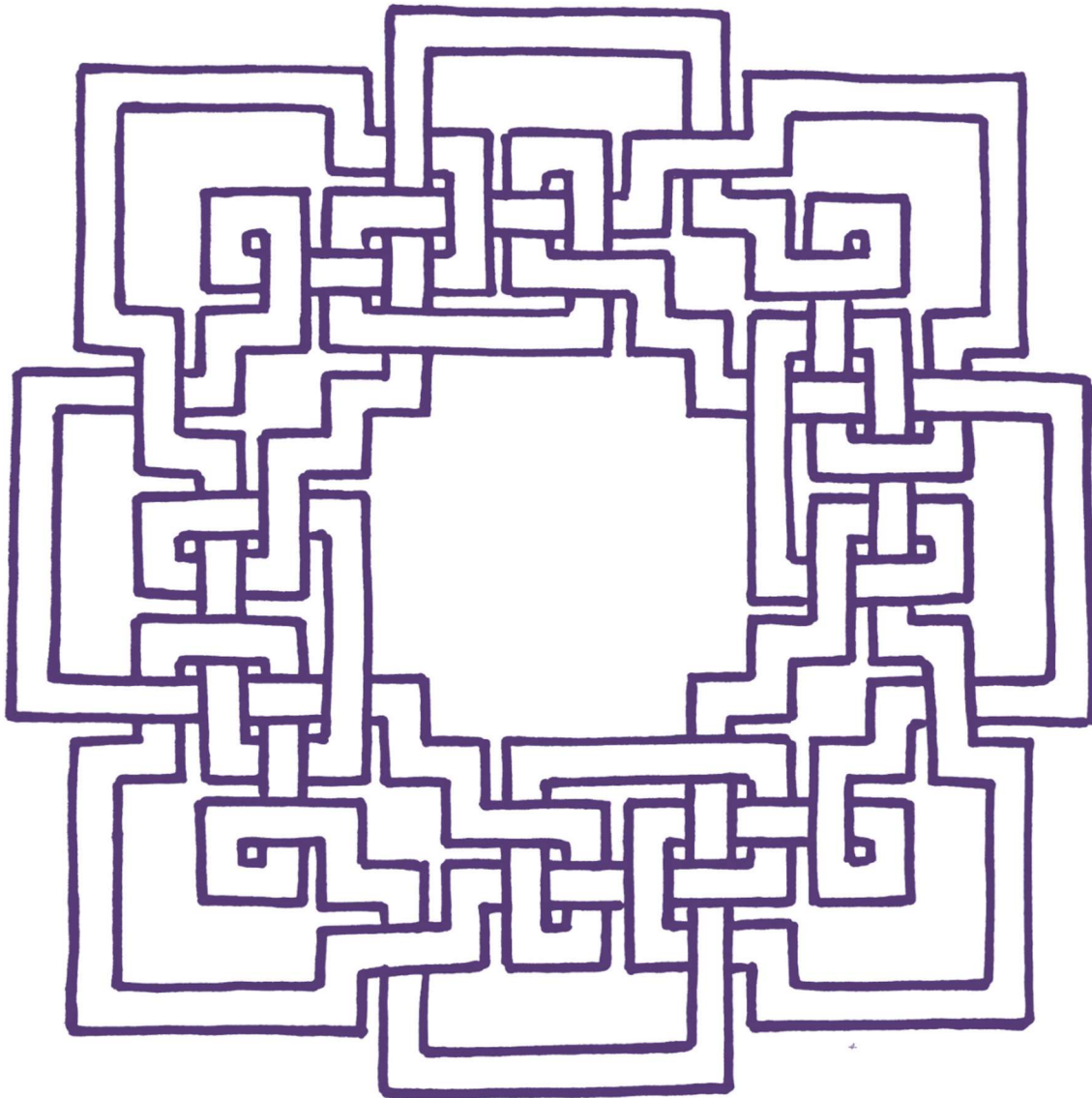
83. számú melléklet.

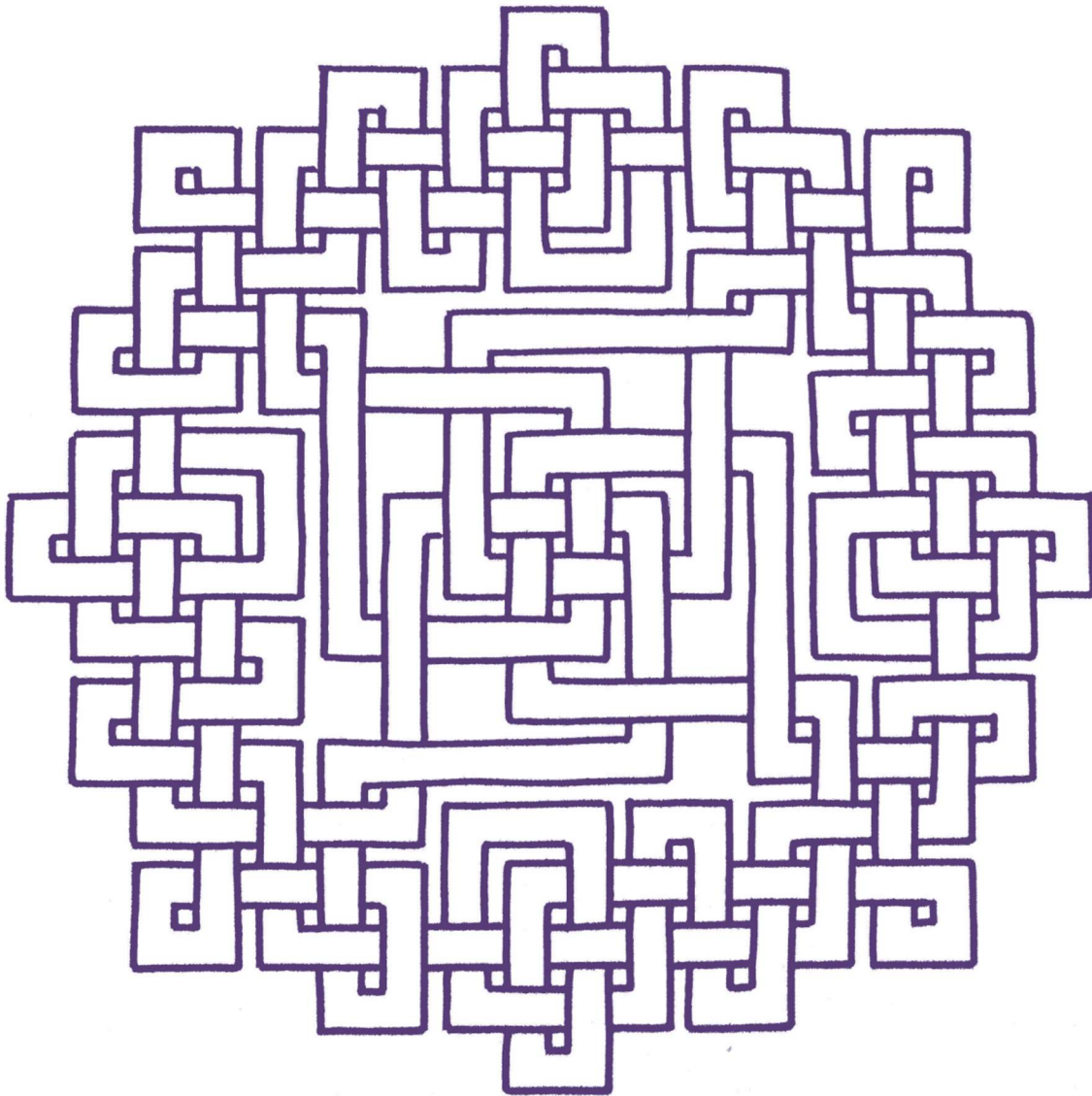
84. számú melléklet.

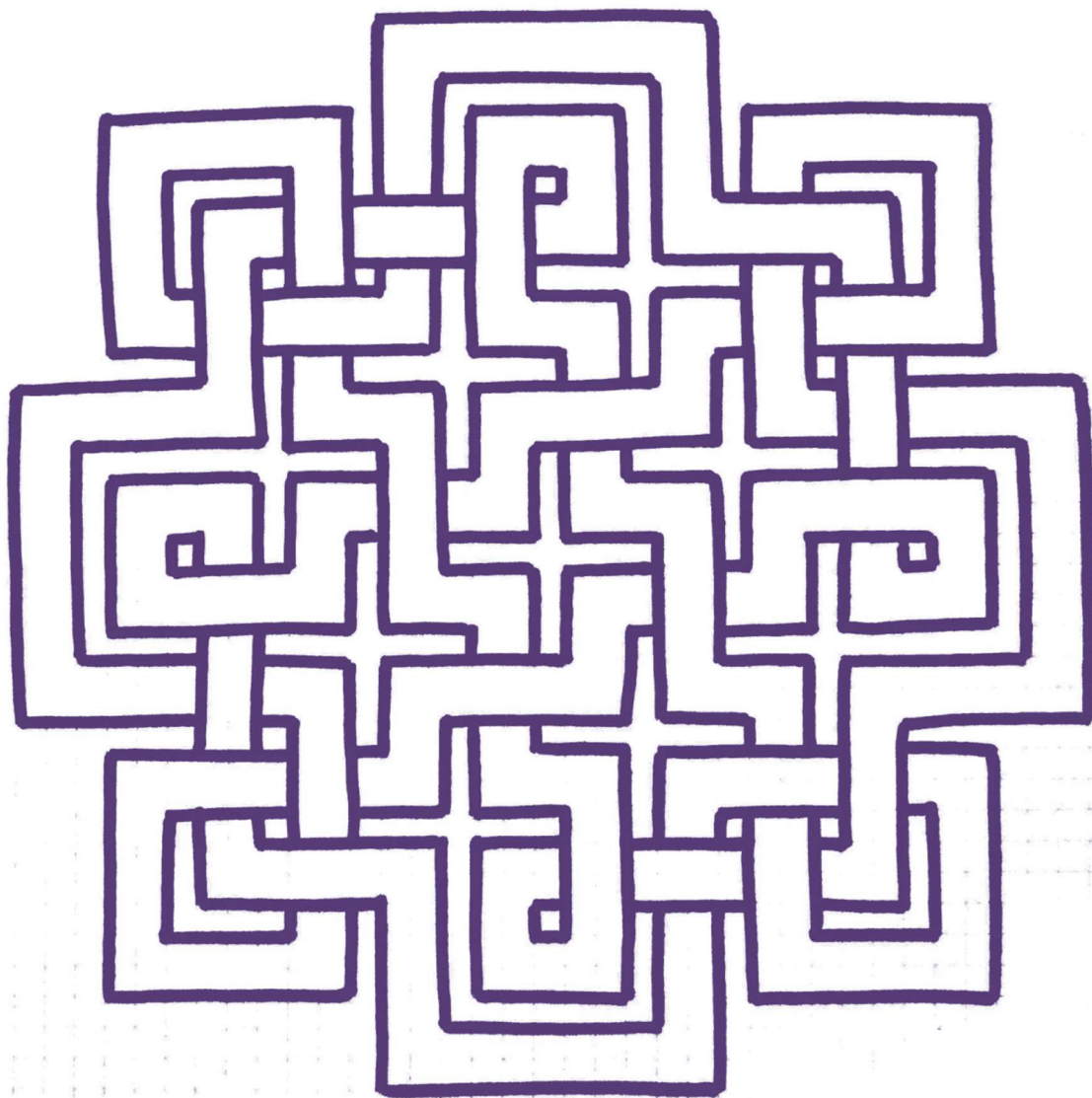
85. számú melléklet.

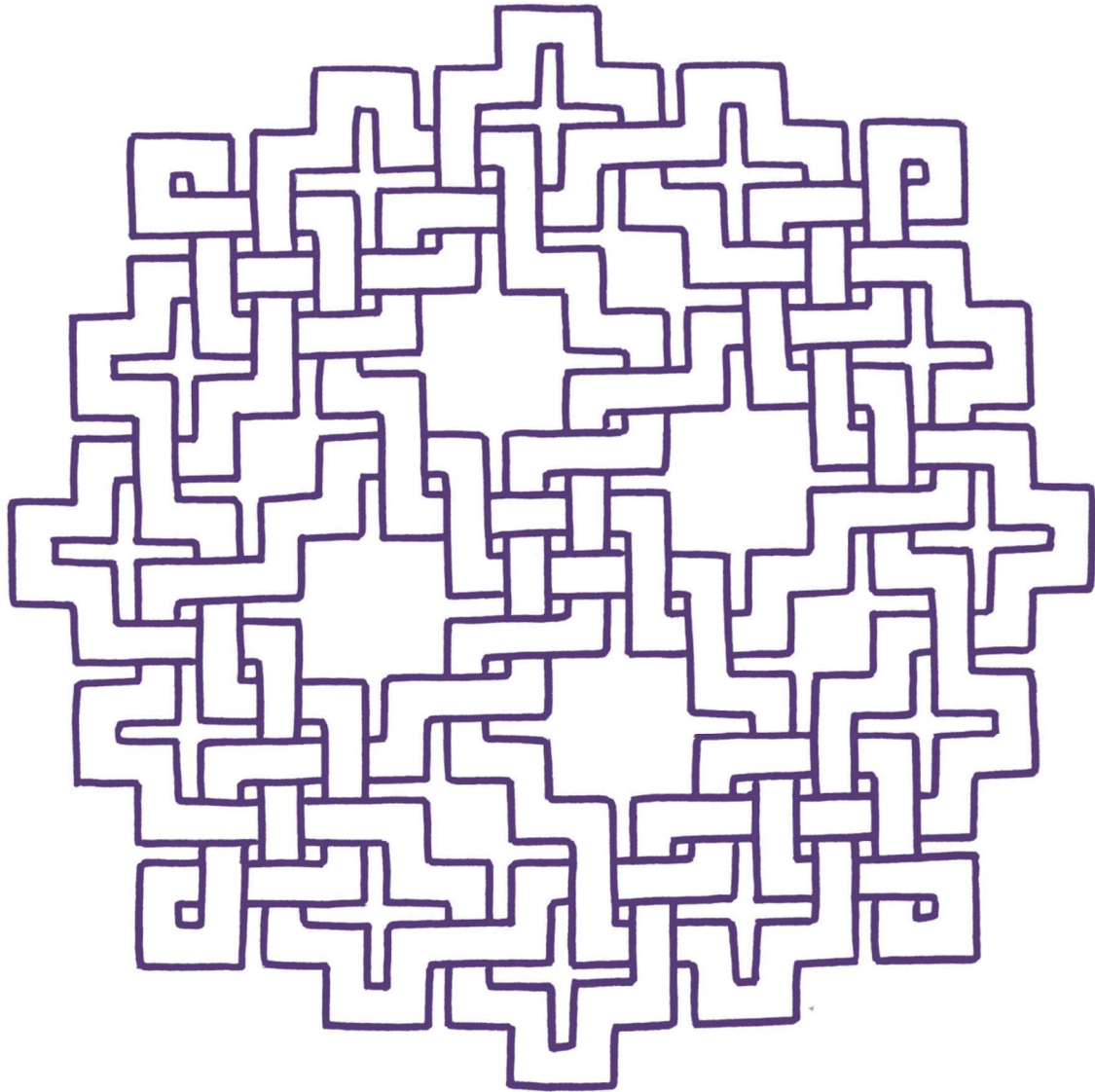
86. számú melléklet.

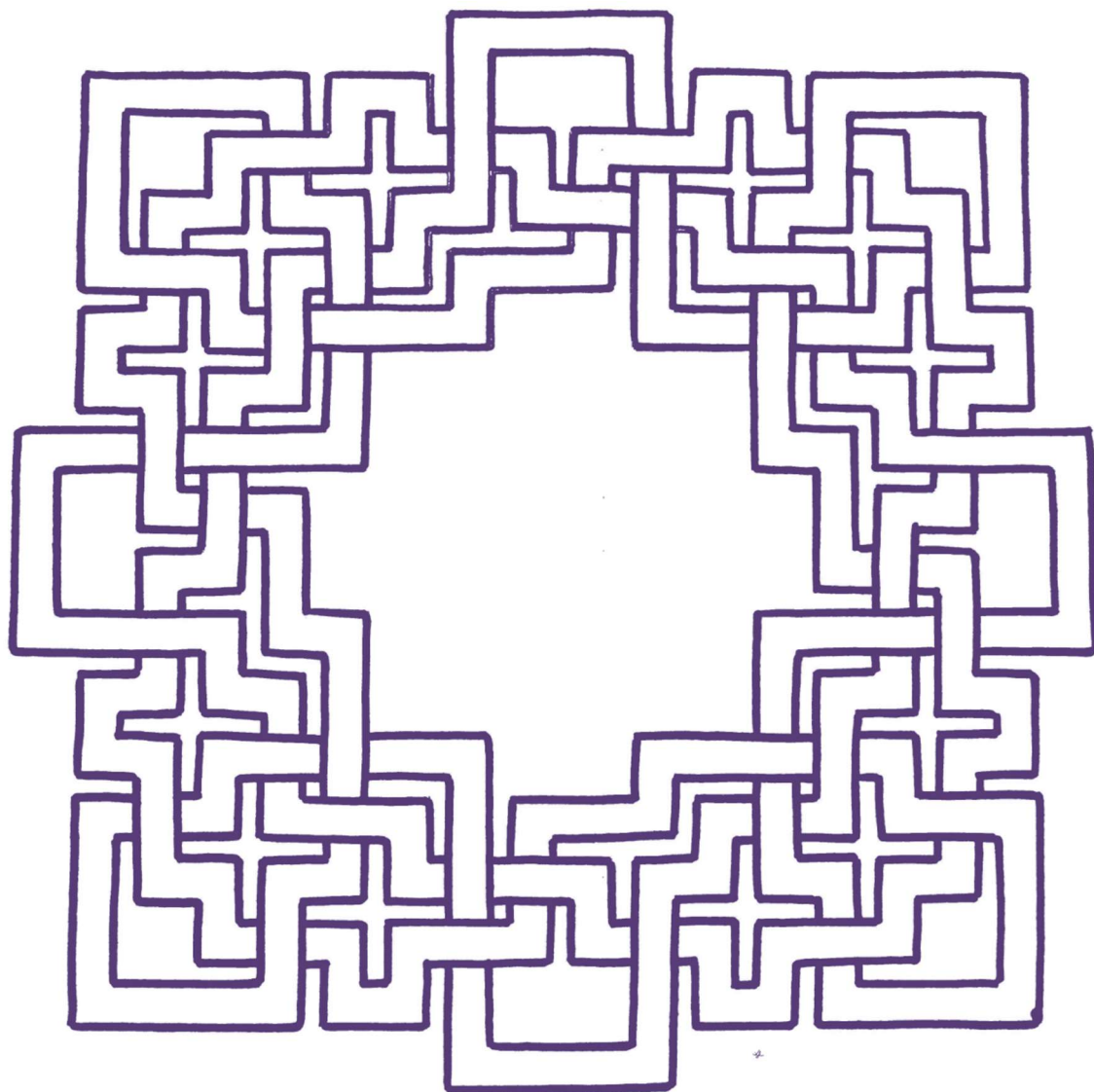
87. számú melléklet.

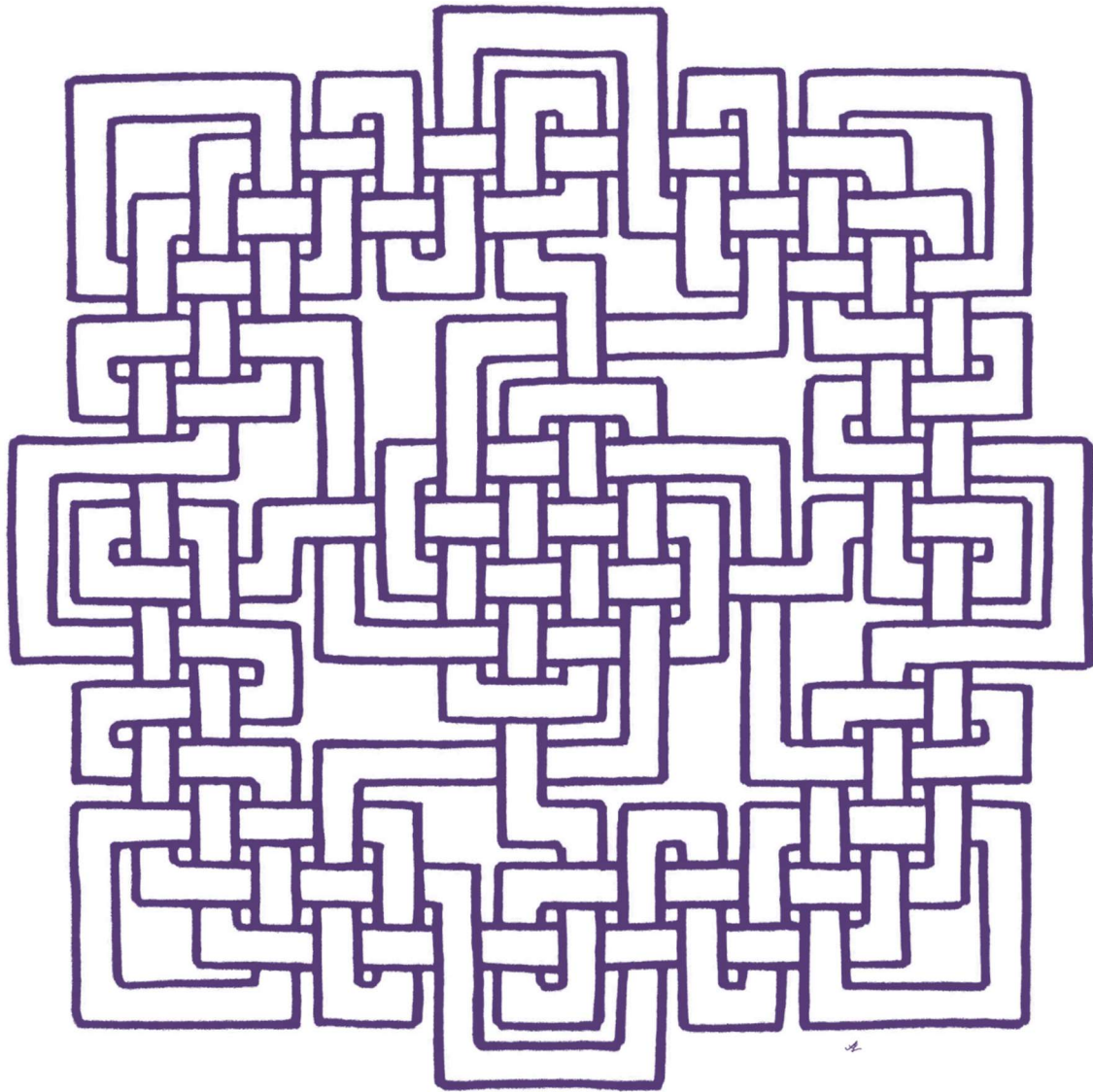
88. számú melléklet.

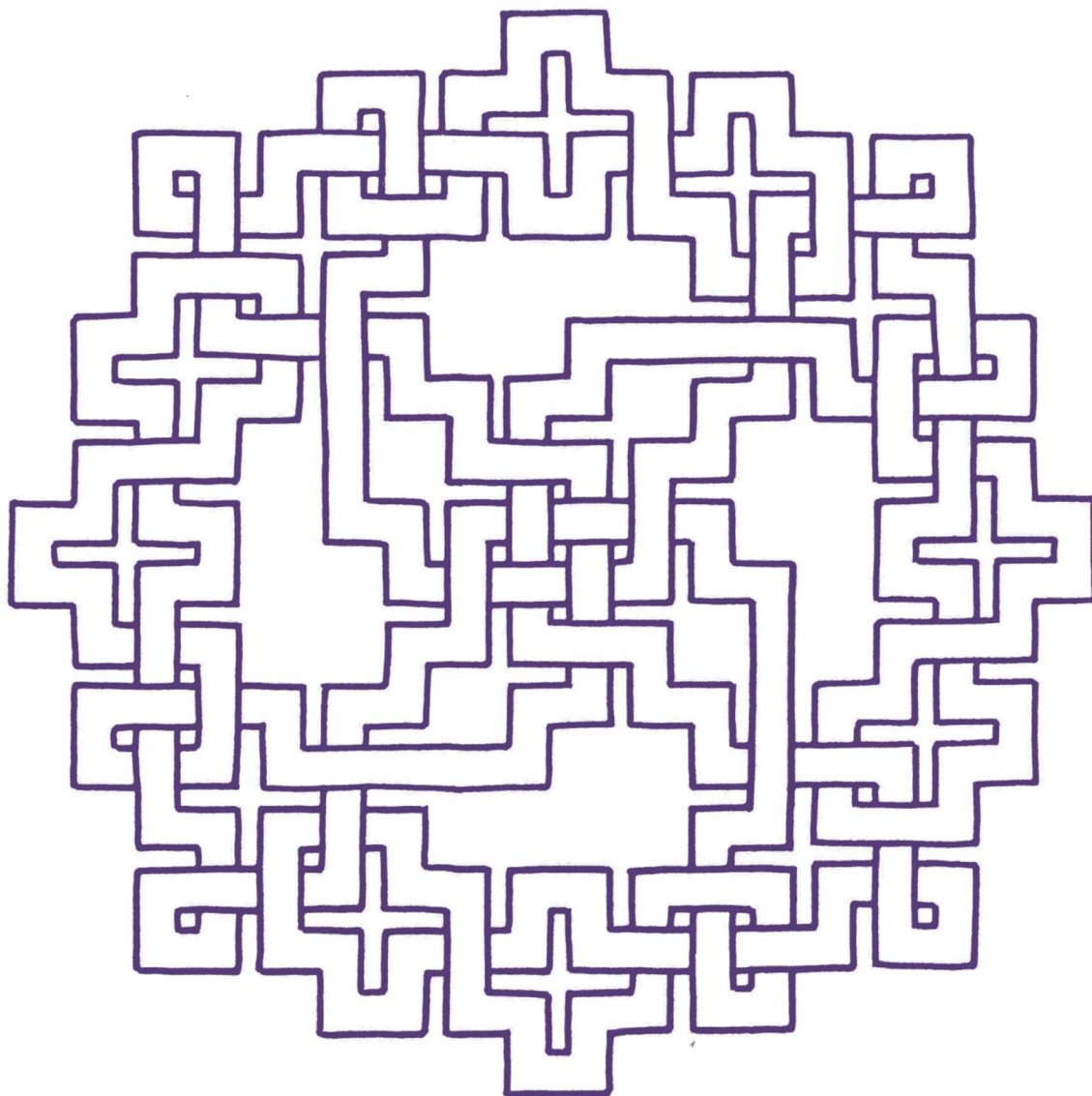
89. számú melléklet.

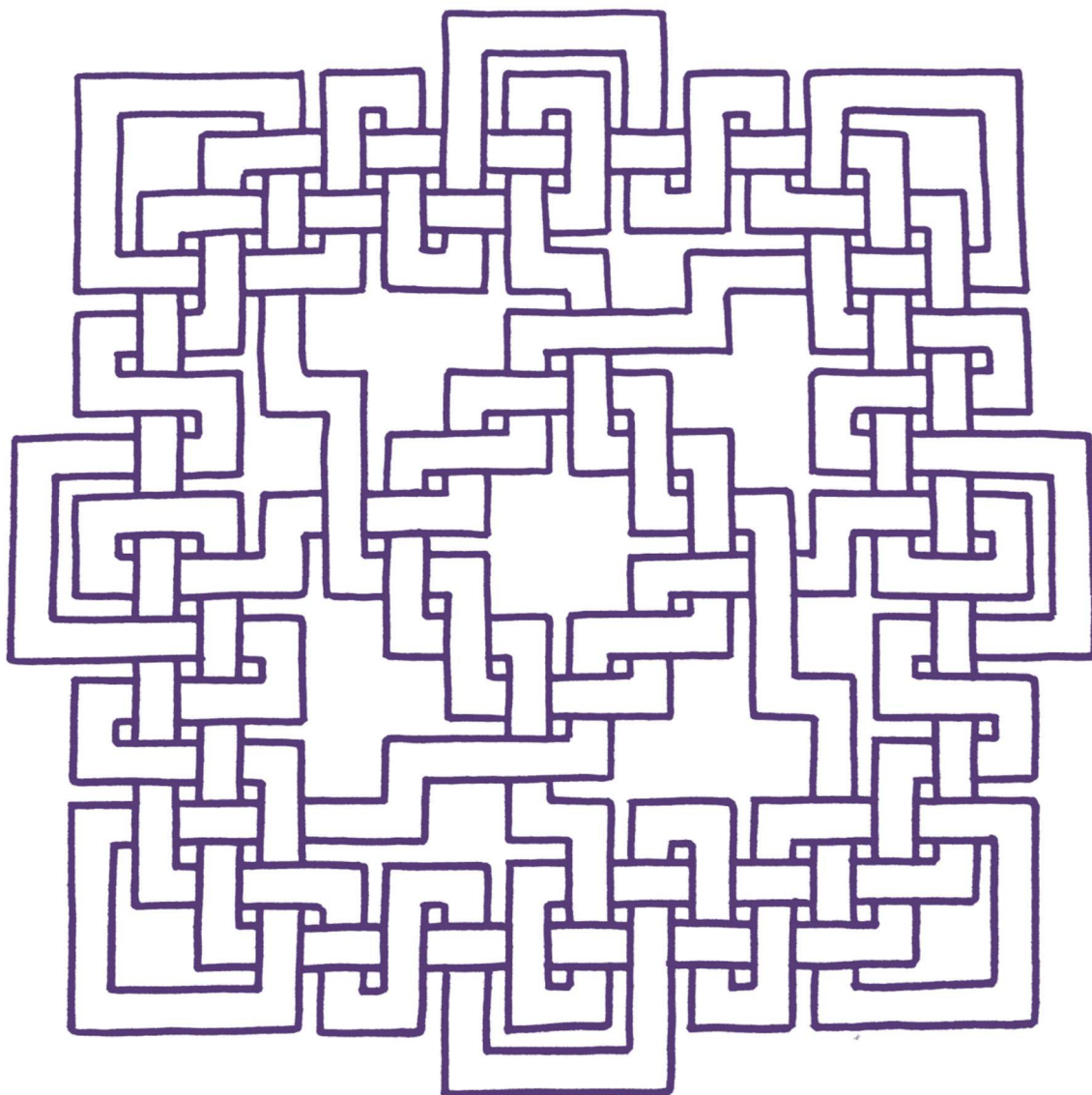
90. számú melléklet.

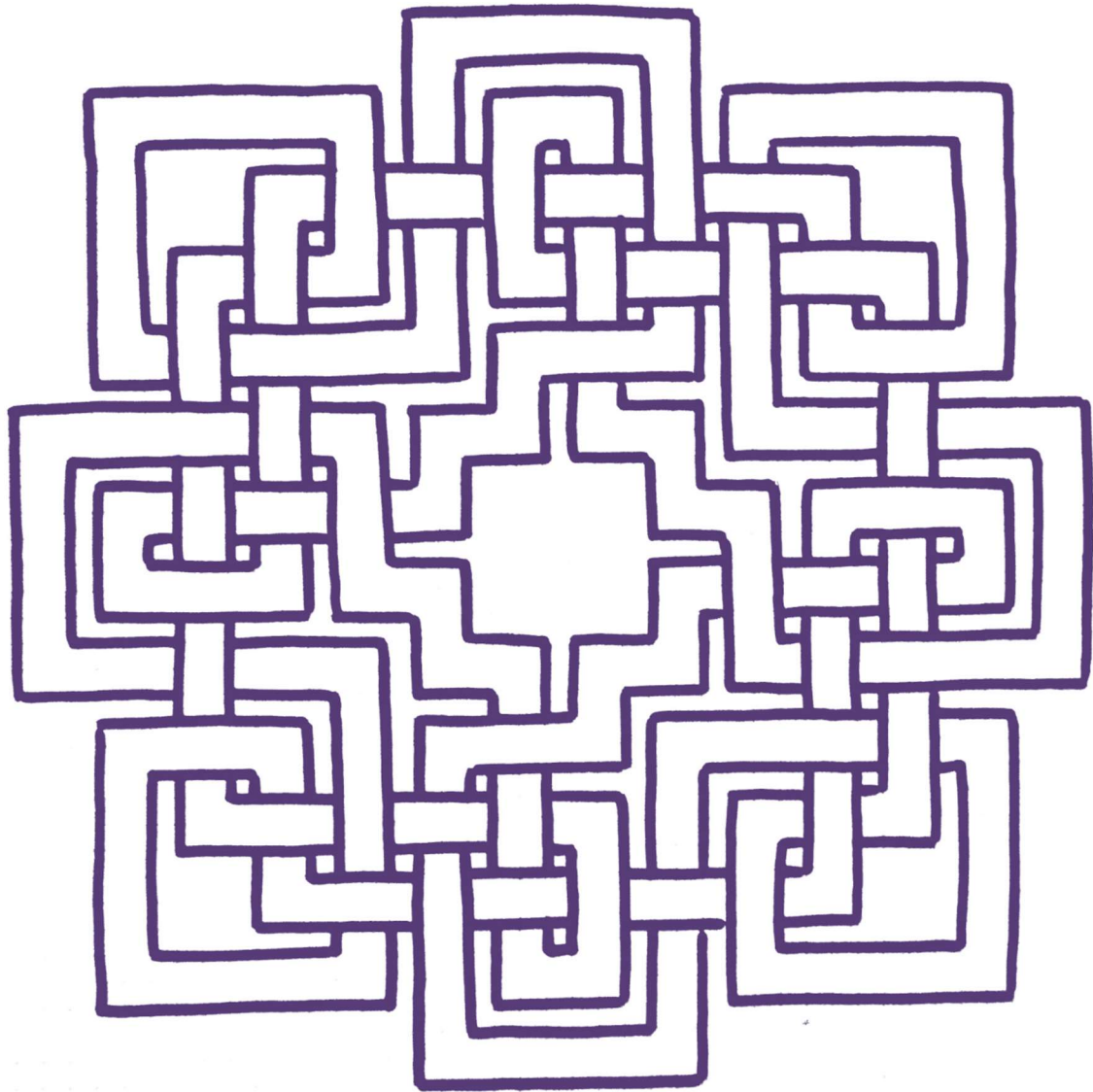
91. számú melléklet.

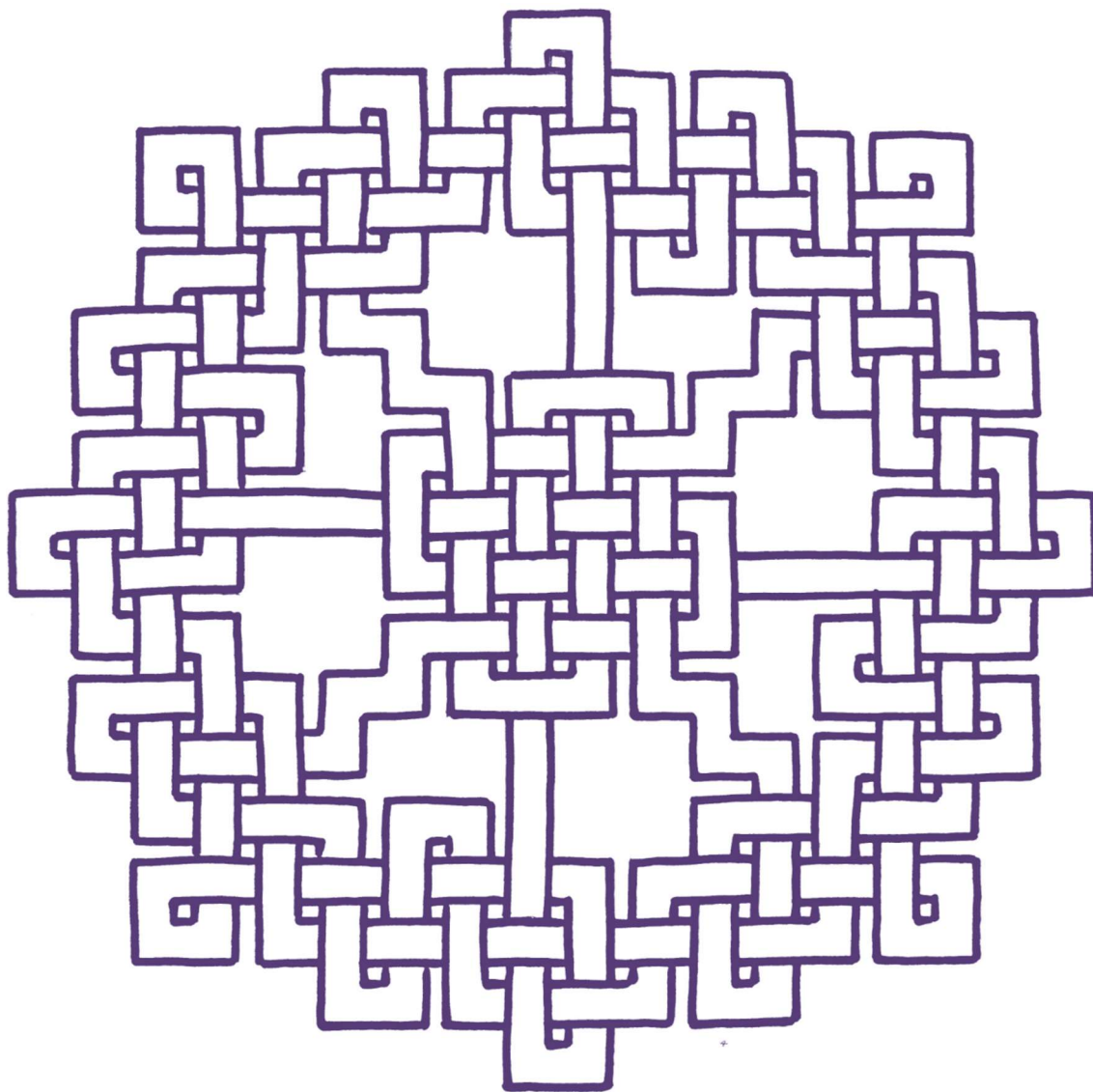
92. számú melléklet.

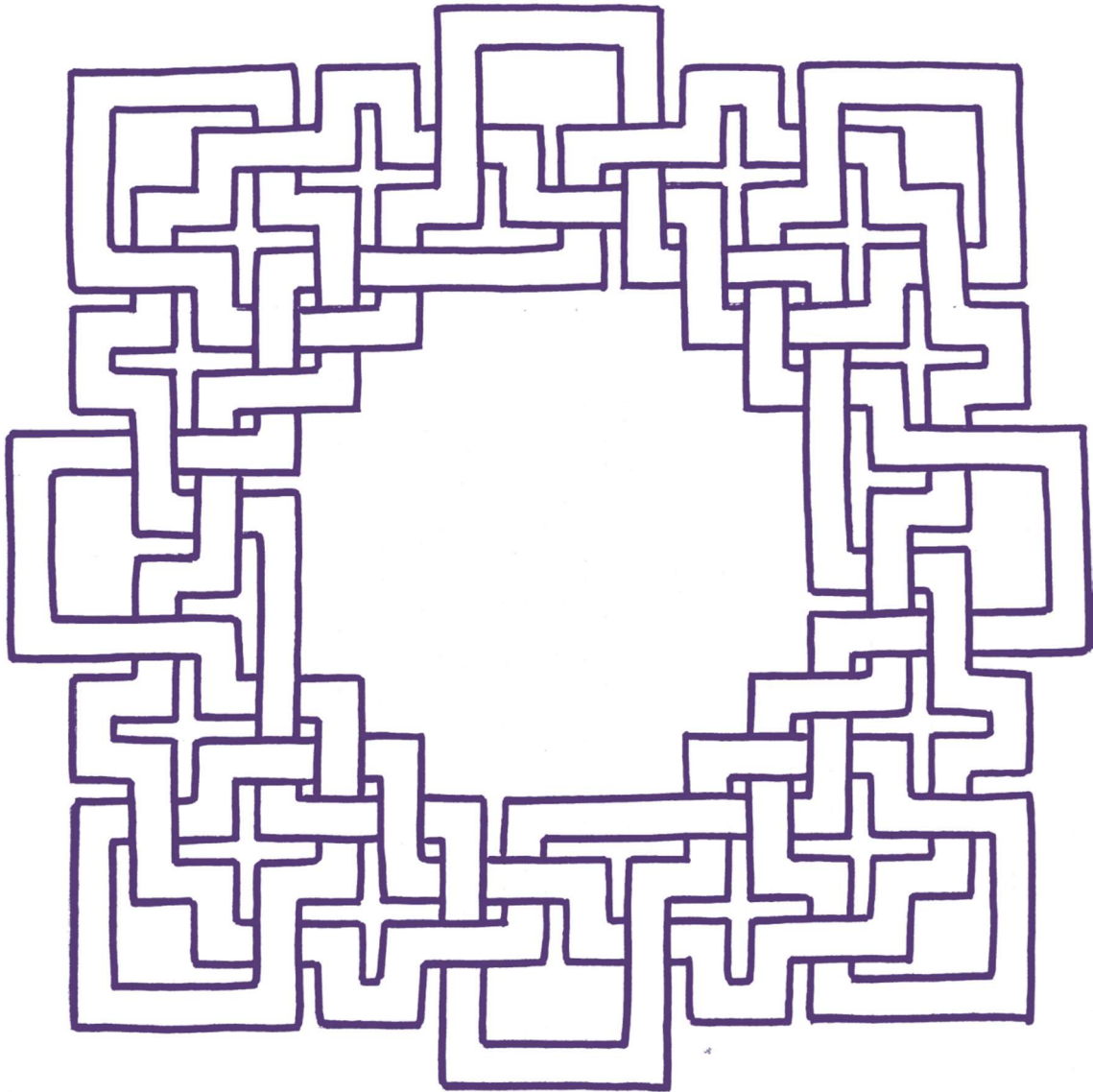
93. számú melléklet.

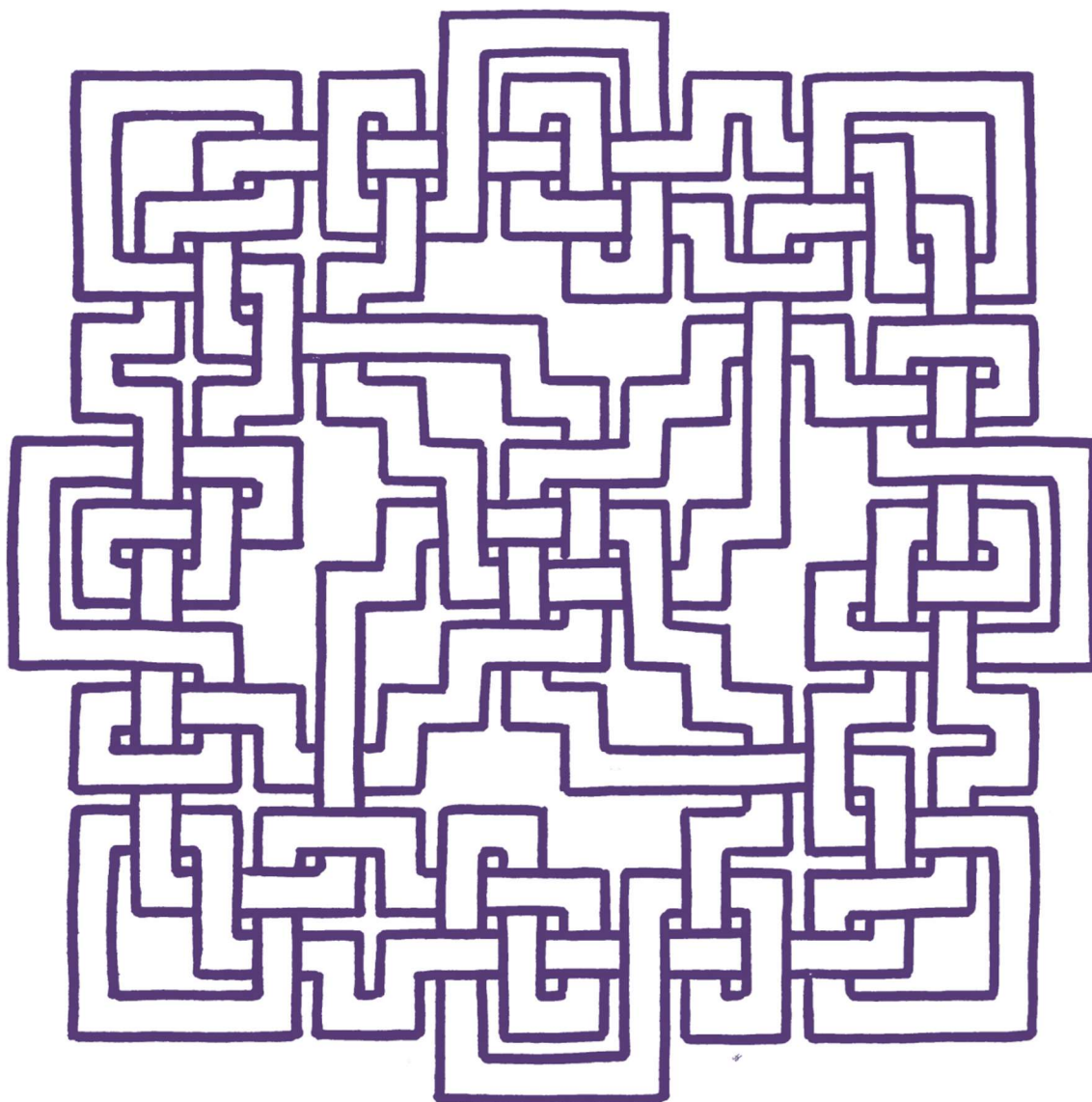
94. számú melléklet.

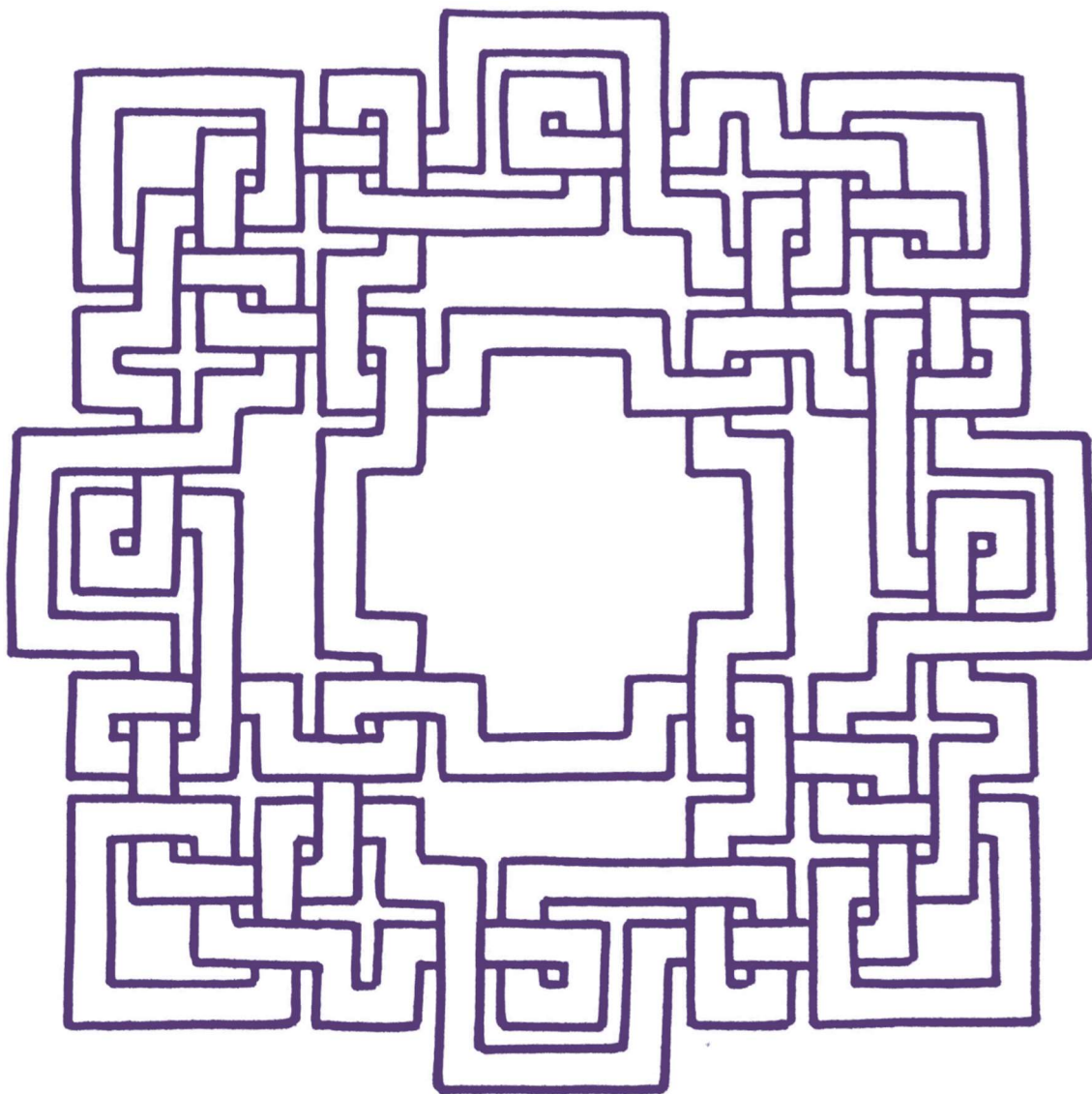
95. számú melléklet.

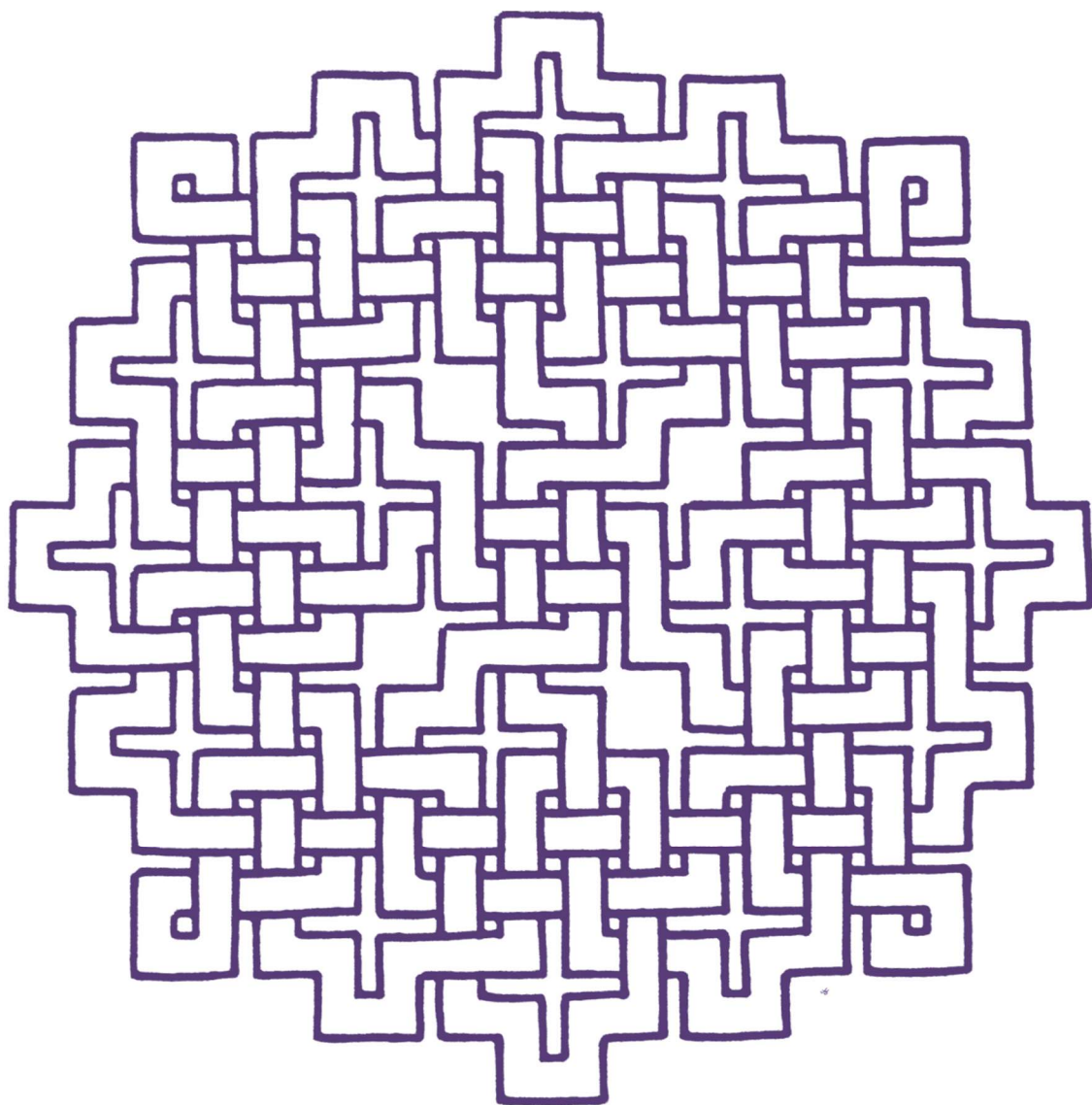
96. számú melléklet.

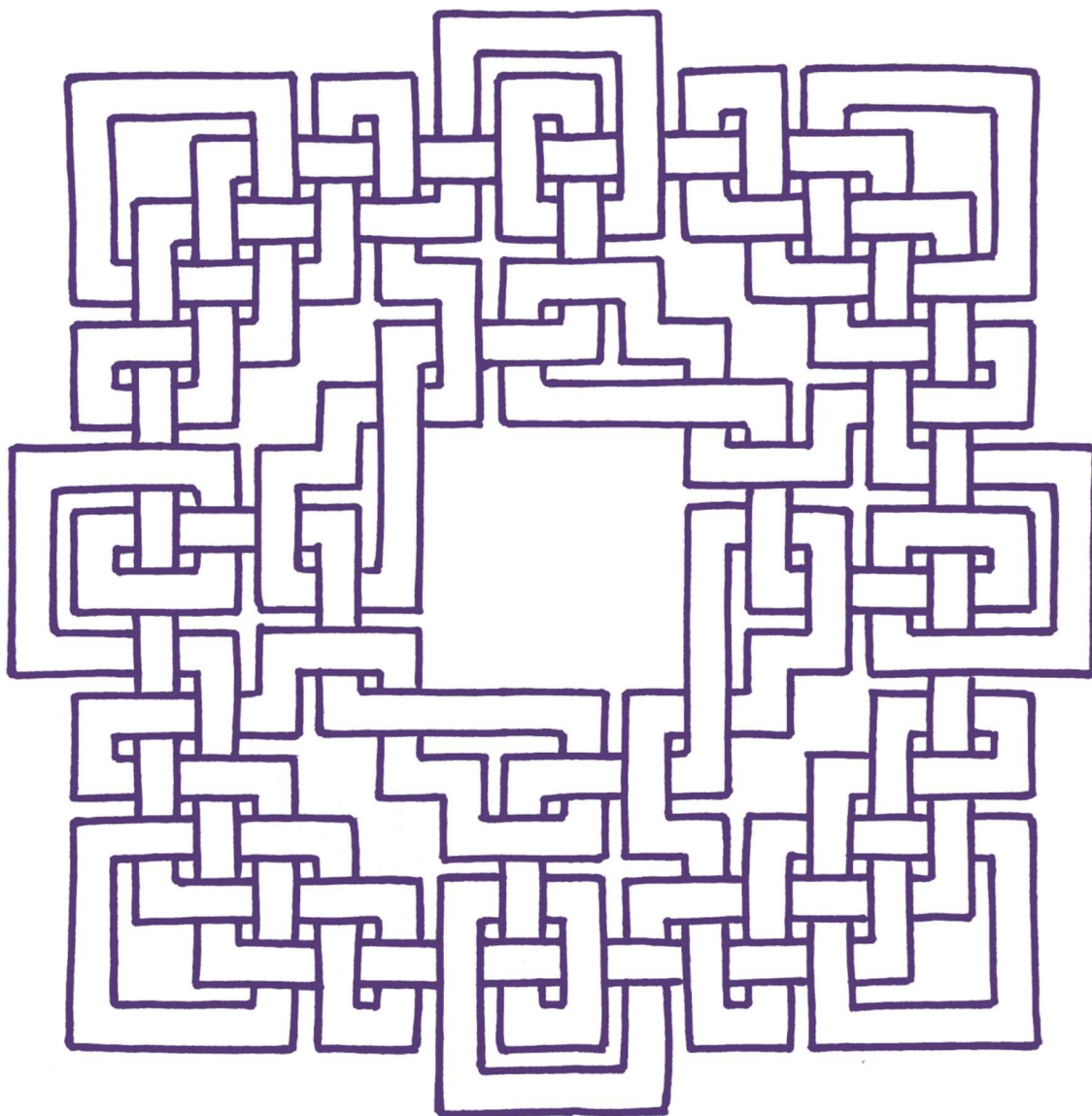
97. számú melléklet.

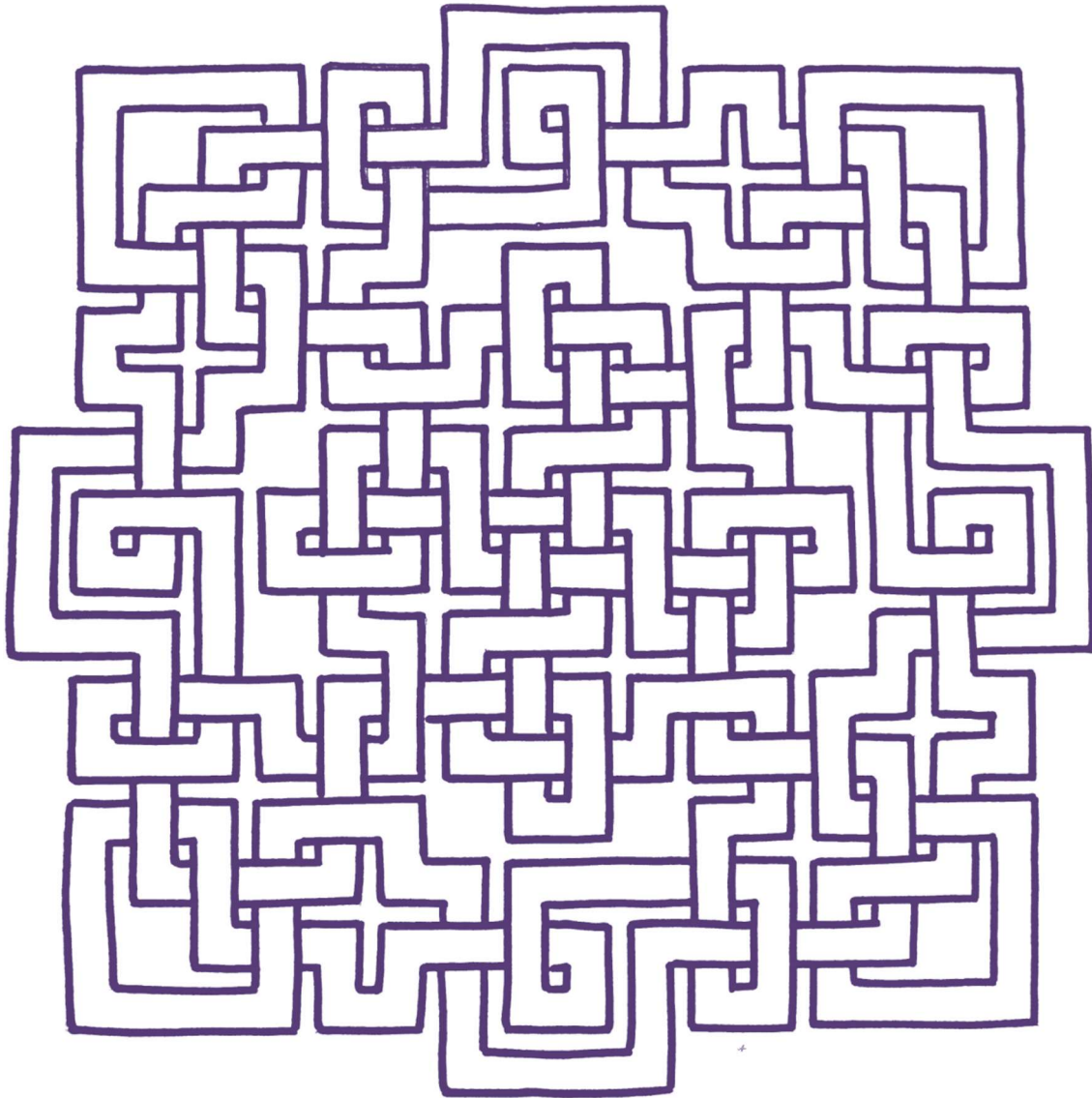
98. számú melléklet.

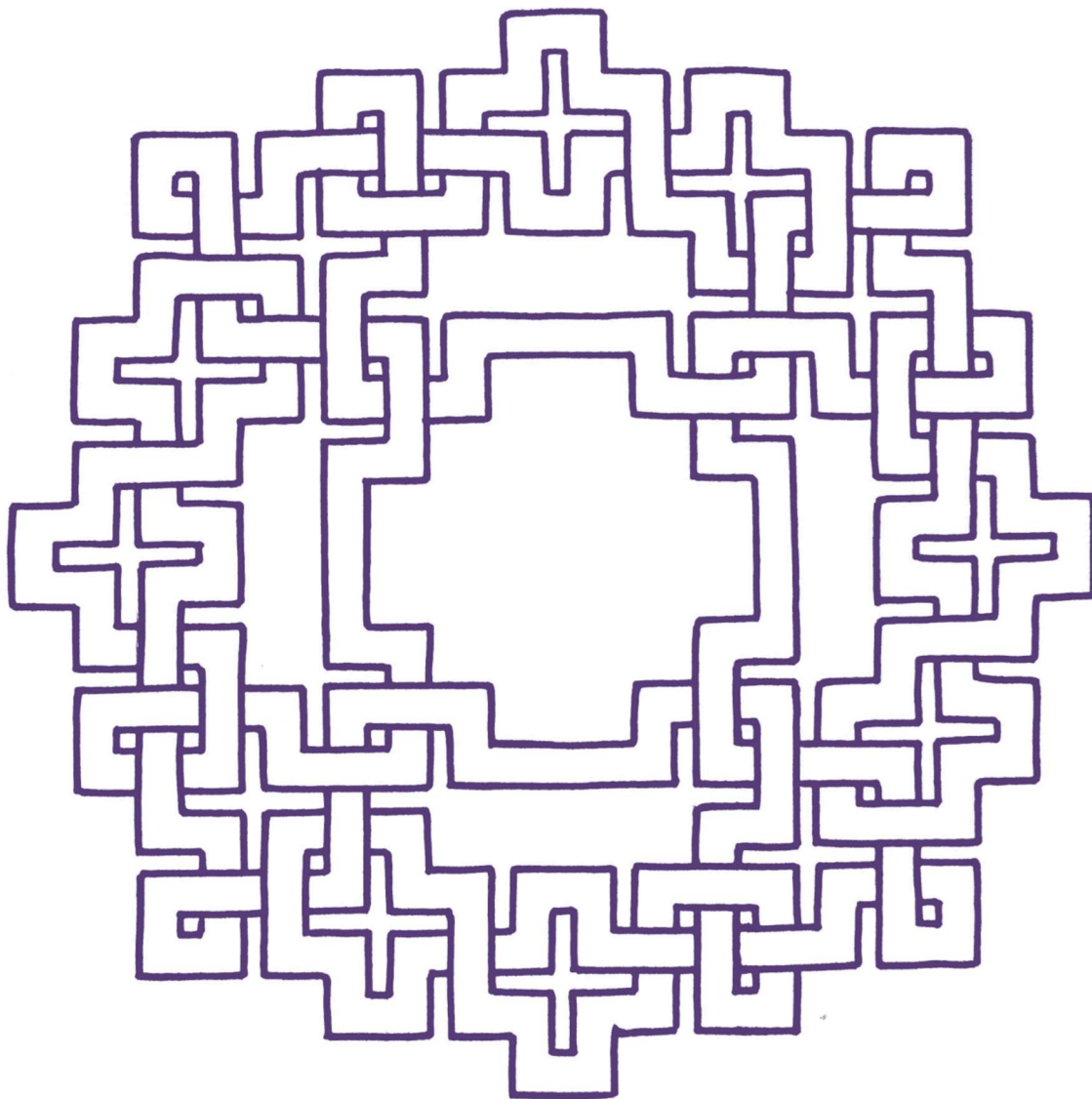
99. számú melléklet.

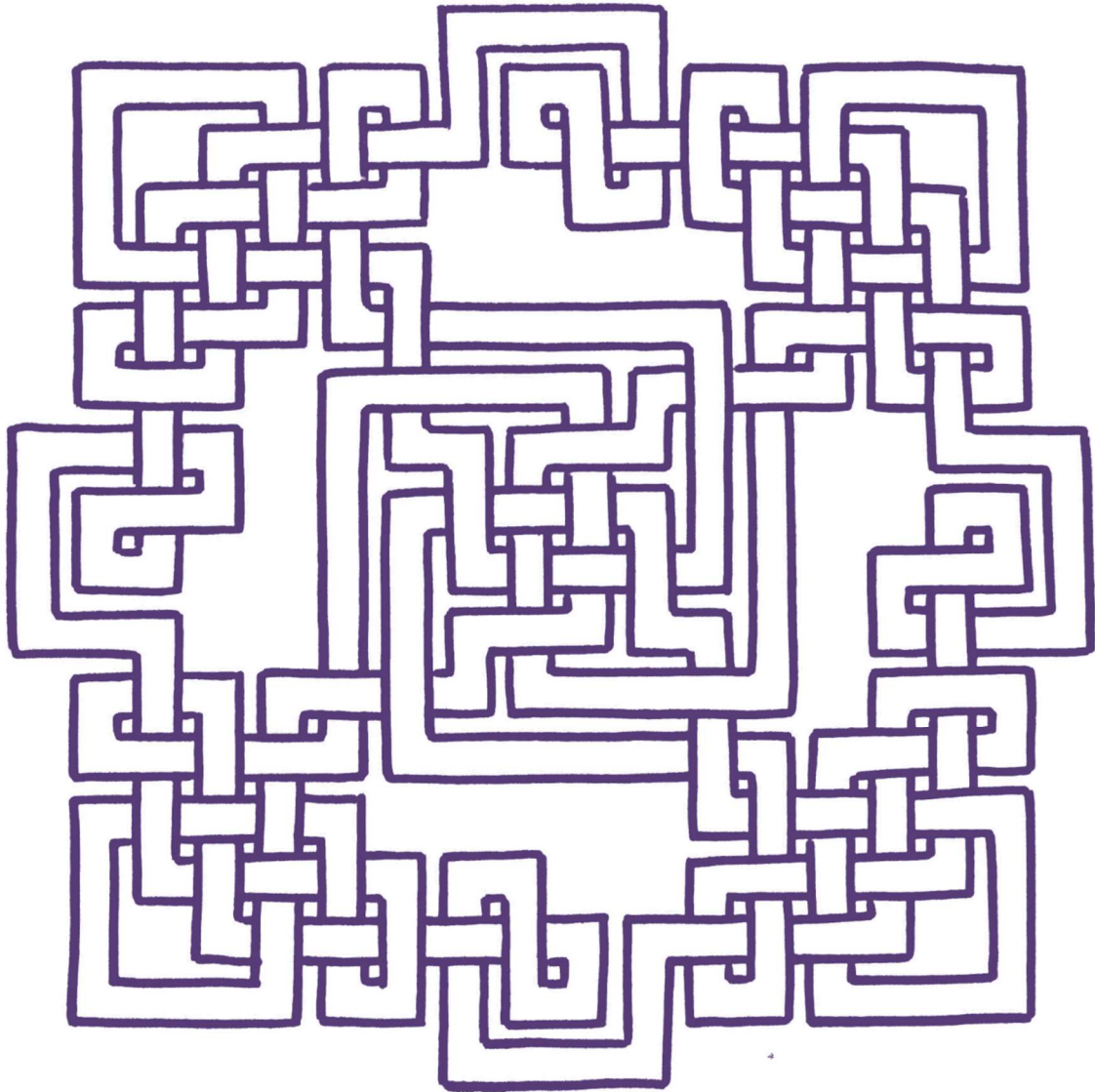
100. számú melléklet.

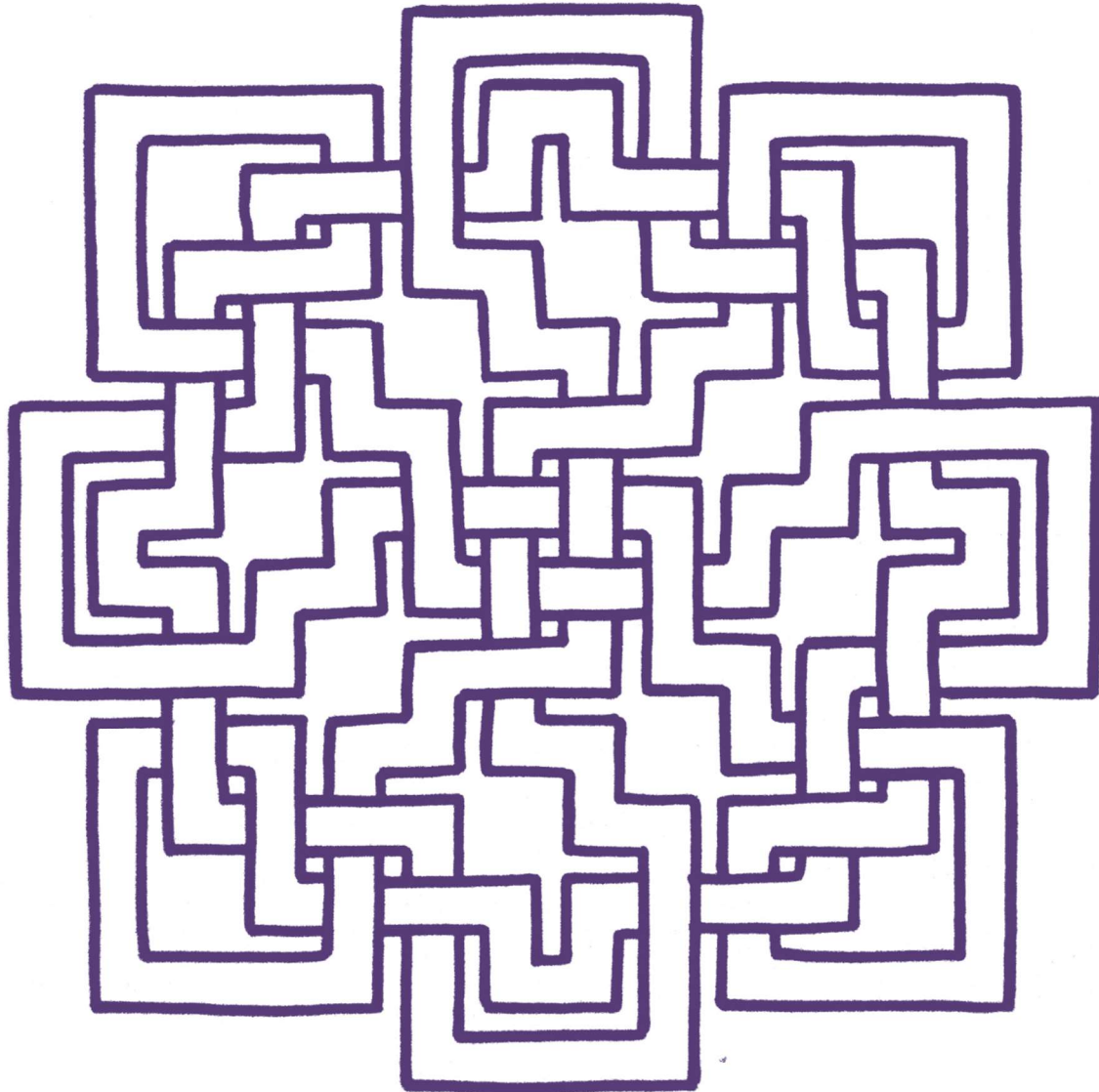
101. számú melléklet.

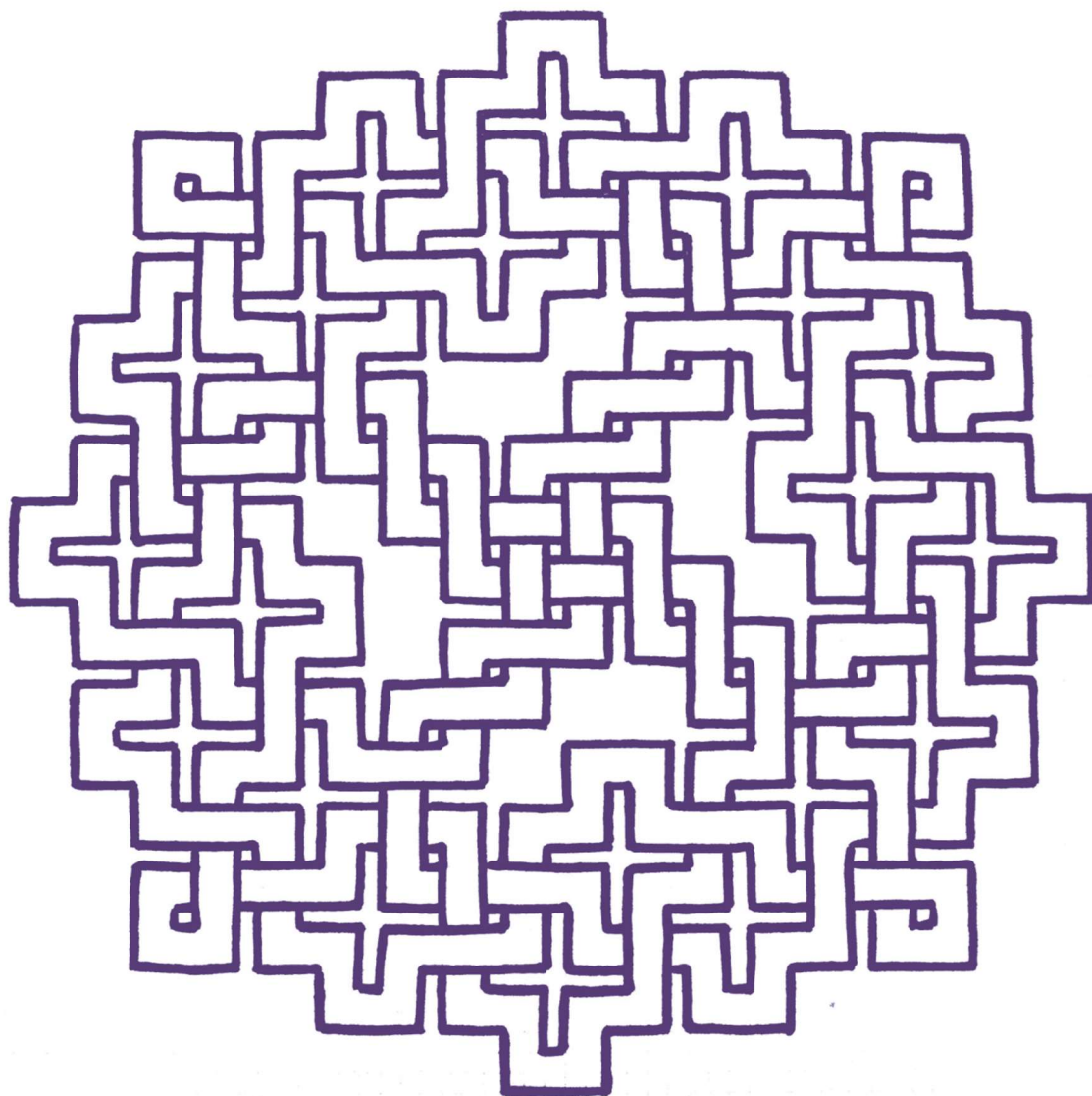
102. számú melléklet.

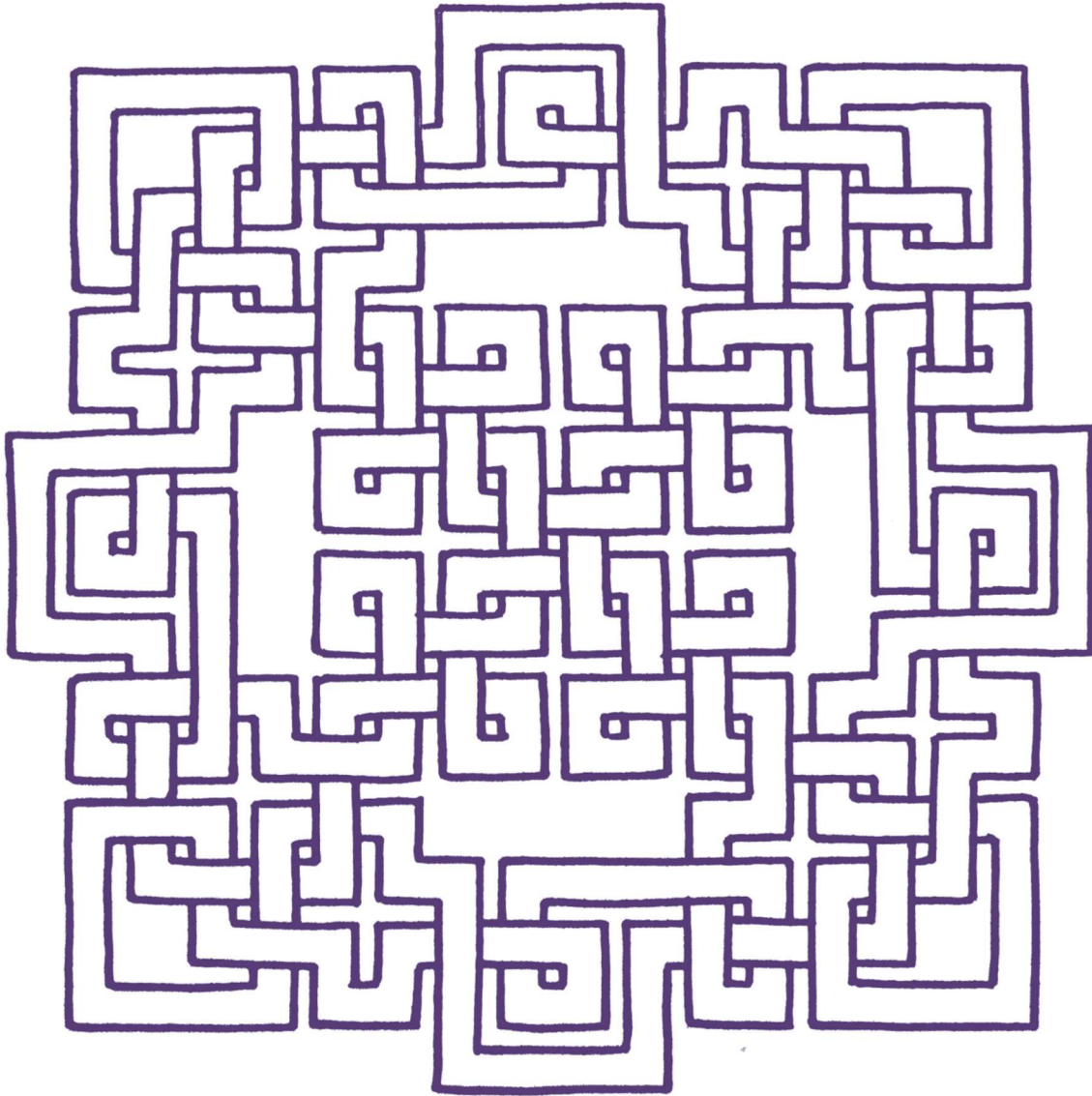
103. számú melléklet.

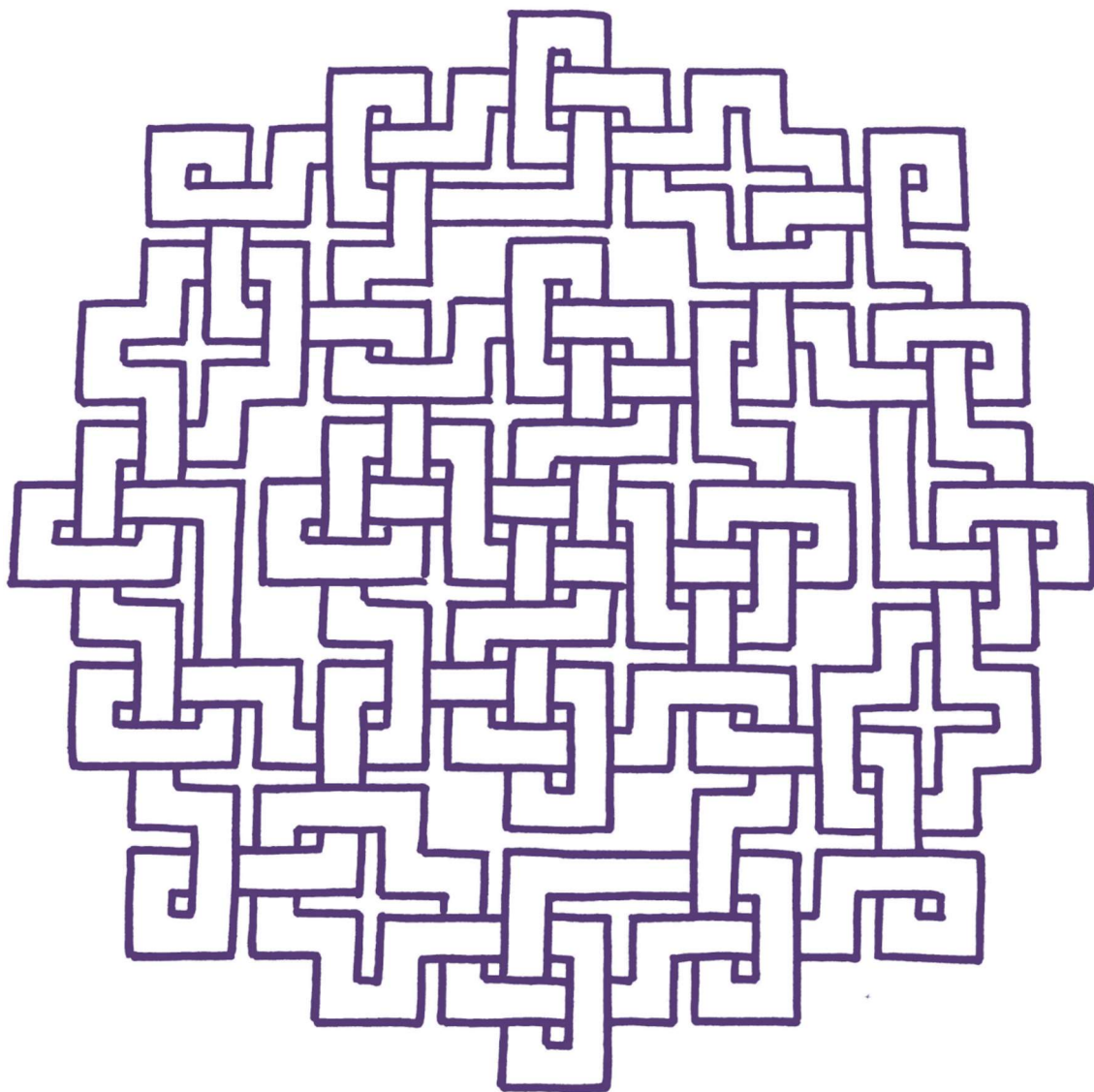
104. számú melléklet.

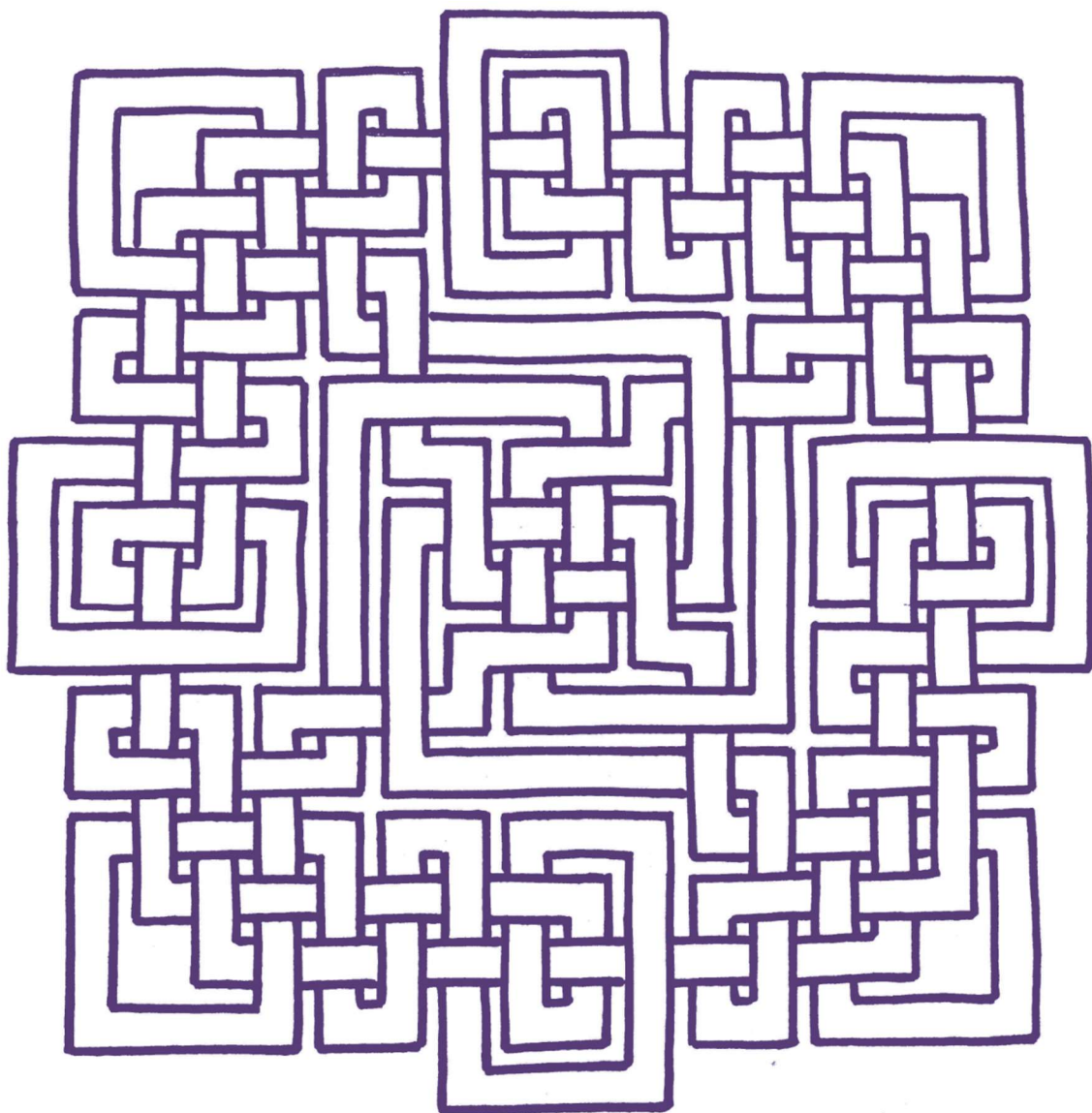
105. számú melléklet.

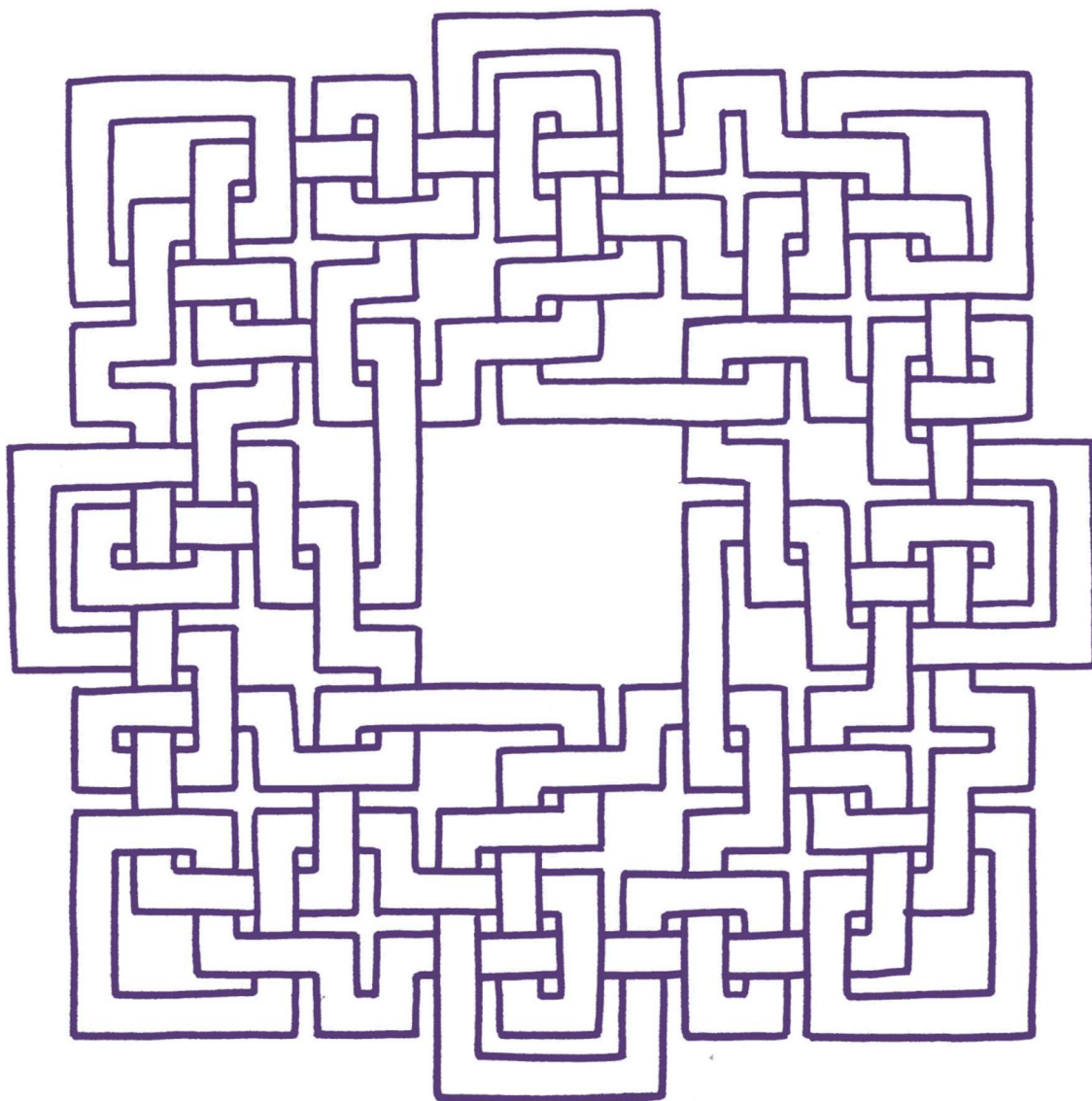
106. számú melléklet.

107. számú melléklet.

108. számú melléklet.

Utószó a második kiadáshoz:

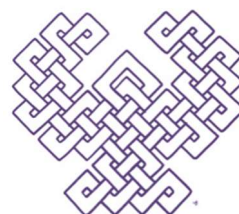
Helyes-e a nációk kezéből kiütni a lopott horogkeresztet, és gyökereitől fosztani meg a felsőbbrendűség ideológiáját - kitevé a nemtetszésnek és a meg nem értésnek is? Szerintem igen. De ennél többről szól ez a könyv. Talán az azonosság és a különbözőség egyensúlyáról. Élünk, ahogy tudunk, formálódunk és formálunk, árnyékban és Fényben, ahol magunkért tenni szükséges, másokért tenni pedig értékes. Az Élet és a Jóság magasabb rendeződési és energiaszint, ami szüntelen törekvés és tevékenység eredménye, az Élő és cselekvő Jó kiterjesztése, amiben nem csak információk, hanem enegriamennyiségek is szerepet játszanak. Világunkban sokminden megtalálható, mi pedig eldönthetjük, hogy mire igyekszünk fókuszálni a tudatunkat, új felismerésekkel a jószándék és az életrevalóság egyensúlyában.

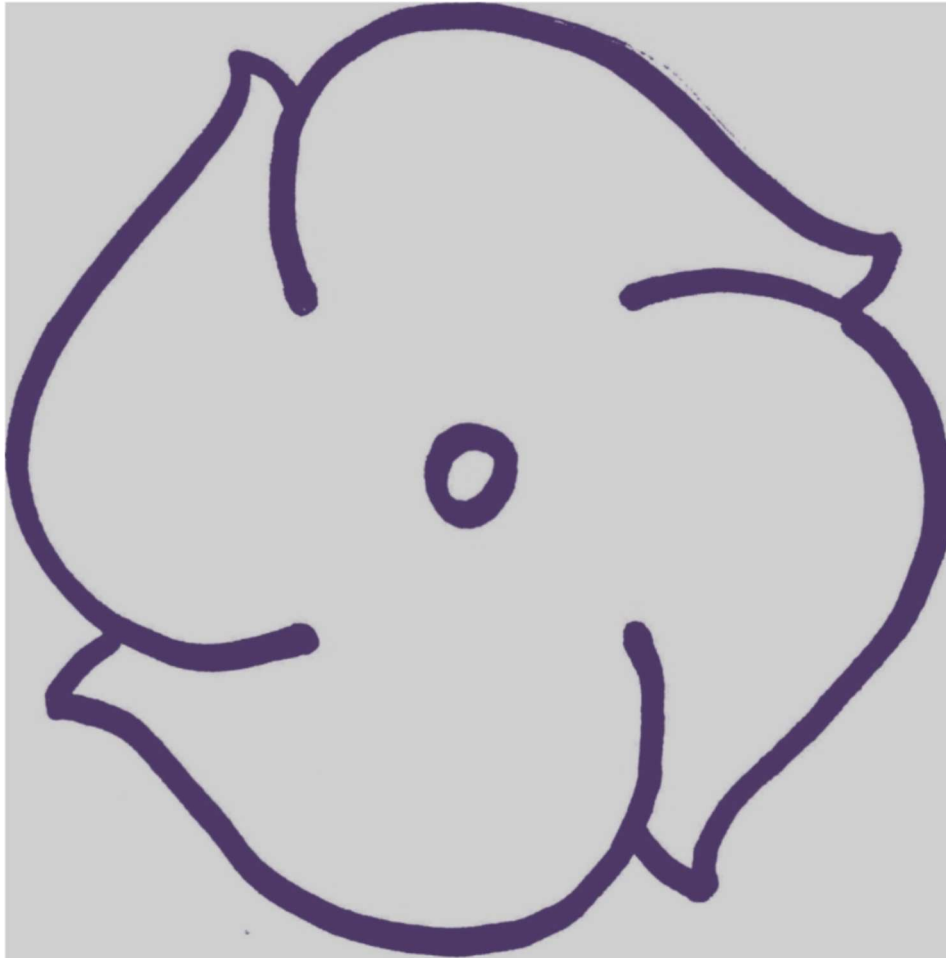
*"Te is én vagyok, egy másik állapotomban és én is Te vagy, egy másik állapotodban."
"Nem ezek, vagy azok, és nem ilyenek, vagy olyanok vagyunk, csupán különböző állapotaink vannak."
(lásd: a 76. és 77. oldalon)*

*"Az összetartozást és az elkülönülést kiegyensúlyozottan használó, életigenlő, létörömöt fakasztó, életerőt árasztó, teremtő, cselekvő, és a pusztulást megfékező gondolkodásra van szükség, a csoportegók további túlszaporítása, vagy túlhangsúlyozása nélkül, de azok egyidejű figyelembevételével. Alighanem ez lehet most a legfontosabb."
(lásd: a 108. oldalon)*

Miért kell új irányokba törni? Mert ha mindig ugyanazon az úton járunk, akkor mindig csak ugyanoda jutunk el, ugyanazokat az önzáró köröket róva, újra és újra. Ha minden rendben volna, akkor minden rendben is volna, de mivel nem így van, ezért az Élet kikényszeríti a változtatásokat, és az Éltető Fény friss utakat vág; kiutat a céltévesztettségekből, friss gondolatokat, friss érzéseket, és friss életet teremt. Néha könnyű a változtatás, máskor meg éppen nagyon szükséges, és az akkor most van. Minden továbblépésünket nekünk magunknak kell megtennünk, ahogy a madárfiókát is gyámolítják, mégis neki magának kell szárnyra kapnia. Amiket leírtam, még azok is a dolgoknak csupán az énbennem megformálódott vetületei, nem a dolgok maguk; az igazság megélését mindenkinek magának kell elvégeznie. A csoda Tebenned és Teáltalad van, elidegeníthetetlenül, és ezt Neked magadnak kell felismerned.

A Fény Veled

*Jöjj, drága Fény, áraszd ránk az Életet,
Életerő járja át a lényeket,
Minden napra új reményt, megújuló hitet adj nekünk,
Jöjj drága Fény, áraszd ránk az életet!
Minden napra új reményt, megújuló hitet! Hát,
Jöjj drága Fény, áraszd ránk az életet!*

alexentur@gmail.com

